НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
Інститут історії України

ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Анотована історична хроніка міжнародних відносин (2004-2007)

Київ - 2014

Зовнішня політика України в умовах глобалізації. Анотована історична хроніка міжнародних відносин (2004-2007). Авторський колектив: С.В. Віднянський, О.М. Горенко, А.Ю. Мартинов (відповідальний редактор), В.В. Піскіжова. – К.: Інститут історії України НАН України, 2014. – 394 с.

Видання є хронологічним продовженням попередньої анотованої хроніки зовнішньої політики України в умовах глобалізації (1991-2003 рр.), яка вийшла друком 2004 р. у видавництві «Генеза». Незмінними залишилися концептуальний підхід до зазначеної історичної праці та її джерельна основа. Автори хроніки використали щоденну інформацію про факти зовнішньої політики України, які зафіксовані у провідних періодичних виданнях України. Більшість фактів анотовано посиланням на відповідне джерело інформації.

Концептуально хроніка побудована за двома принципами: 1) представлено особливості розвитку внутрішньополітичної ситуації у певній країні світу, основні тенденції її міжнародних зв'язків; 2) детально розглядаються ключові напрямки розвитку двосторонніх відносин України з кожною з цих країн. Ця інформація структурована за регіональним принципом.

Зокрема, подано відносини України з країнами Європейського Союзу, іншими державами Європи, країнами Співдружності Незалежних Держав, Північної Америки, Близького та Середнього Сходу, Азії, Латинської Америки та Африки. У хроніці також показано особливості відносин України з основними міжнародними організаціями.

Видання розраховано на студентів, науковців, викладачів, експертів з міжнародних відносин, усіх читачів, які цікавляться сучасними міжнародними відносинами та зовнішньою політикою України.

Рекомендовано до друку Вченою радою Інституту історії України НАН України

Рецензенти:
Кірсенко Михайло Володимирович, доктор історичних наук, професор
Шергін Сергій Олександрович, доктор політичних наук, професор

ISBN 978-966-02-7574-4

© Інститут історії України НАН України, 2014
Авторы статей, 2014

Зміст

Вступ 7

Україна – Європейський Союз 19

Українсько-австрійські відносини 34
Українсько-бельгійські відносини 39
Українсько-болгарські відносини 41
Українсько-британські відносини 46
Українсько-грецькі відносини 55
Українсько-данські відносини 58
Українсько-естонські відносини 60
Українсько-ірландські відносини 63
Українсько-іспанські відносини 65
Українсько-італійські відносиин 67
Українсько-кіпрські відносини 74
Українсько-латвійські відносини 76
Українсько-литовські відносини 79
Українсько-люксембурзькі відносини 85
Українсько-мальтійські відносини 85
Українсько-нідерландські відносини 86
Українсько-німецькі відносини 89
Українсько-польські відносини 101
Українсько-португальські відносини 119
Українсько-румунські відносини 120
Українсько-словацькі відносини 130
Українсько-словенські відносини 136
Українсько-чеські відносини 137
Українсько-фінські відносини 141
Українсько-французькі відносини 144
Українсько-угорські відносини 152
Українсько-шведські відносини 157

Відносини України з іншими державами Європи
Українсько-албанські відносини 161
Українсько-боснійські відносини 162
Українсько-ісландські відносини 164
Українсько-ліхтенштейнські відносини 164
Українсько-македонські відносини 164
Українсько-норвезькі відносини 167
Українсько-сан-маринські відносини 169
Українсько-сербсько-чорногорські відносини 169
Українсько-сербські відносини 173
Українсько-чорногорські відносини 175
Українсько-хорватські відносини 176
Українсько-швейцарські відносини 179

Відносини України з країнами Співдружності Незалежних Держав ... 182
Українсько-азербайджанські відносини. 190
Українсько-білоруські відносини 194
Українсько-вірменські відносини 203
Українсько-грузинські відносини 204
Українсько-казахські відносини 212
Українсько-киргизькі відносини 216
Українсько-молдовські відносини 220
Українсько-російські відносини 229
Українсько-таджицькі відносини 255
Українсько-туркменські відносини 256
Українсько-узбецькі відносини 259

Відносини України з країнами Північної Америки
Україна – Сполучені Штати Америки 262
Українсько-канадські відносини 277
Українсько-мексиканські відносини 281

Відносини України з країнами Близького та Середнього Сходу
Українсько-афганські відносини. 283
Українсько-єменські відносини 284
Українсько-йорданські відносини 285
Українсько-ізраїльські відносини 286
Українсько-іракські відносини 292

Українсько-іранські відносини 299
Українсько-катарські відносини 302
Українсько-кувейтські відносини 302
Українсько-ліванські відносини 303
Українсько-саудівські відносини 305
Українсько-сирійській відносини 306
Україна – Об'єднані Арабські Емірати 308
Українсько-турецькі відносини 309

Українсько-австралійські відносини 314

Відносини України з азійськими країнами

Українсько-бангладешські відносини 316
Українсько-брунейські відносини 316
Українсько-в'єтнамські відносини 316
Українсько-індійські відносини 318
Українсько-індонезійські відносини 320
Українсько-китайські відносини 321
Українсько-корейські відносини 328
Українсько-малазійські відносини 332
Українсько-монгольські відносини 333
Українсько-ново-зеландські відносини 334
Українсько-сінгапурські відносини 334
Українсько-тайські відносини 334
Українсько-пакистанські відносини 335
Українсько-філіппінські відносини 337
Українсько-шрі-ланкійські відносини 338
Українсько-японські відносини 338

Відносини України з країнами Латинської Америки

Українсько-аргентинські відносини 343
Українсько-бразильські відносини 344
Українсько-болівійські відносиин 346
Українсько-венесуельські відносини 347
Українсько-гайянські відносини 348
Українсько-еквадорські відносини 348
Українсько-кубинські відносини 349
Українсько-колумбійські відносини 351

Українсько-суринамські відносини 351
Українсько-парагвайські відносини 351
Українсько-панамські відносини 352
Українсько-перуанські відносини 352
Українсько-чилійські відносини. 353

Відносини України з країнами Африки

Українсько-алжирські відносини 354
Українсько-ангольські відносини 355
Українсько-ботсванські відносини 355
Українсько-гамбійські відносини 356
Українсько-єгипетські відносини 356
Україна – Екваторіальна Гвінея 357
Українсько-ефіопські відносини 358
Українсько-конголезькі відносини 359
Українсько-ліберійські відносини 359
Українсько-лівійські відносини 360
Українсько-марокканські відносини 362
Українсько-мавританські відносини 362
Українсько-мозамбікські відносини 362
Українсько-нігерійські відносини 362
Україна – ПАР 363
Українсько-сомалійські відносини 364
Українсько-суданські відносини 365
Українсько-сьєра-леонські відносини 366
Українсько-туніські відносини 366

Зв'язки України з міжнародними організаціями

Україна – Міжнародний валютний фонд 367
Україна – Рада Європи 368
Україна – Світова організація торгівлі 371
Україна – Організація з безпеки і співробітництва в Європі 374
Україна – Організація Північноатлантичного договору 376
Україна – Організація Чорноморського економічного співробітництва ... 382
Україна – Організація Об'єднаних Націй 384
Україна – Центральноєвропейська ініціатива 392

ВСТУП

Готуючи анотовану історичну хроніку зовнішньої політики України в умовах глобалізації, авторський колектив традиційно зіткнувся з кількома проблемами. По-перше, будь-яка хроніка ґрунтується на відборі фактів. Якість цієї «селекції» залежить від джерел, які використовуються. В даному випадку основним постачальником джерел була періодична преса, інформаційні агентства, офіційні сайти органів влади України, відповідальні за формування та реалізацію вітчизняної зовнішньої політики. По-друге, неможна заперечувати, що охопити весь фактаж сучасних міжнародних відносин неможливо. Тому будь-яка хроніка приречена бути «неповною».

Однак, авторський колектив намагався максимально точно подати загальний інформаційний фон відносин України з понад ста країнами світу та найвпливовішими міжнародними організаціями. Водночас подано фактаж найбільш показових подій зовнішньої політики зазначених країн та найважливіші події їхньої внутрішньополітичної історії, зокрема, результати виборів. Саме такий підхід робить хроніку своєрідним довідником для усіх, хто цікавиться сучасною зовнішньою політикою України та розвитком міжнародних відносин.

Треба зазначити, що хронологічний період 2004-2007 рр., який увійшов до цього видання, жодним чином не є складовою наукової періодизації сучасної зовнішньої політики України. Цей хронологічний період є суто технічним результатом завершення збирання відповідного масиву інформації у форматі єдиного тексту, придатного для публікації у відповідному обсязі. Такого роду вади об'єктивно властиві будь-яким працям, які є логічним продовженням вже опублікованих матеріалів.

Адже зрозуміло, що хронологічний період 2004-2007 рр. штучно поєднує у собі завершальний етап президентства Л.Д. Кучми та початковий етап президентства В.А. Ющенка. Однак у більшому хронологічному сенсі 2007 р. є часом завершення «докризового» етапу розвикту глобальної економіки. Тому наступний том хроніки символічно починається з 2008 року.

Україна традиційно ропочала 2004-й р. відповідно до відпрацьованих принципів багатовекторної зовнішньополітичної орієнтації. Причому ключовим партнером другого туру виборів Президента України визначалась Росія. Для останньої цей рік теж видався непростим. Навесні відбулась президентська передвиборча кампанія із прогнозованою перемогою В.В. Путіна.

Впевнена перемога у березні В.В. Путіна дала підстави керівництву обох країн зосередити зусилля на президентських виборах в Україні. Про

інтенсивність українсько-російського міждержавного діалогу свідчить хоча б той факт, що Л. Кучма та В. Путін до 2 грудня 2004 р. зустрічались особисто 12 разів. За цей час були формально врегульовані питання газового транзиту, створення Єдиного економічного простору, погашення старих боргів за енергоносії, можливого створення газотранспортного консорціуму. Здавалось, що Україна впевнено дрейфує до російської зони впливу. Однак були й тривожні події. Невизначеною залишалась ситуація на Північному Кавказі. У серпні були підірвані відразу два російських пасажирських літака. У вересні стався теракт у школі північно-осетинського міста Беслан. На тлі цих подій більше оптимізму росіянам мали додати вибори президента України. Попри всі попередження, Росія зробила ставку лише на одного кандидата.

Натомість Захід наполегливо намагався довести В. Путіну, що перемога демократії в Україні означає й успіх демократичних сил Росії. Відповідно до такої логіки висувалася теза, що Росія має погодитись на вступ України до НАТО. Це мало гарантувати, що Північноатлантичний альянс ніколи не буде діяти проти інтересів безпеки Росії. На даному етапі Росія не заперечувала можливості вступу України в ЄС.

Проте, значно більше Москва прагнула реалізації проекту створення Єдиного економічного простору (ЄЕП). 20 квітня 2004 р. парламенти України, Росії, Білорусі, Казахстану синхронно ратифікували Угоду про створення ЄЕП. Проте до кінця року країни-учасники так і не спромоглися наповнити її змістовними додатковими угодами. На наступній мінській грудневій зустрічі сторони дійшли згоди щодо підписання відповідних угод до 1 липня 2005 року. Однак результат повторного голосування на виборах Президента України поставив цю перспективу під сумнів. Тож у зазначеному форматі ЄЕП у цей хронологічний період так і не запрацював.

Більш ймовірним варіантом вважалося наповнення конкретним змістом проекту ГУУАМ, до якого залучені (за першими літерами назв держав) Грузія, Україна, Узбекистан, Азербайджан, Молдова. Однак, новому українському керівництву доводилося проводити на пострадянському просторі «багатовекторну» політику. Адже частка цього ринку в структурі зовнішньої торгівлі України на той час все іще залишалася суттєвою.

До листопада 2004 р. все було більш-менш зрозуміло і у відносинах України з ЄС. До 1 травня 2004 р. Україна підписала протокол до Угоди про партнерство і співробітництво з ЄС, який передбачав поширення дії зазначеної угоди на 10 нових країн-членів ЄС. Внаслідок історичного розширення Європейського Союзу, який вийшов на наш західний кордон, Україна нарешті отримала в ЄС досить широке коло своїх прихильників, до якого увійшли сусідні Польща, Угорщина, Словаччина, а також колишні радянські прибалтійські республіки Естонія, Латвія і Литва.

Решту часу впродовж 2004 р. офіційні особи ЄС наполегливо наголошували, що вибори в Україні відбуваються із нехтуванням демократичних норм. З іншого боку, такий стан давав європейській бюрократії аргументи на користь тверджень про доцільність проведення щодо України, як і щодо Білорусі, Молдови та Росії, так званої політики «спеціального сусідства», яка фактично виключала можливість вступу до ЄС навіть у досить віддаленій історичній перспективі.

Помаранчева революція в Україні 2004 р. дещо сплутала геополітичні плани Європейського Союзу. У заяві ЄС від 18 грудня 2004 р. наголошувалось на підтримці демократії та реформ в Україні. Того ж дня було прийнято рішення розпочати переговори про вступ до ЄС Туреччини. Водночас все більше європейських політиків почали схилятися до думки, що вічно тримати у «передпокої» ЄС таку велику європейську країну як Україна недоцільно. Однак зрозуміло, що темп просування України до ЄС залежав, з одного боку, від ступеня успішності та ефективності демократичних реформ в середині країни, а з іншого, не в меншій мірі, від якісного наповнення двосторонніх відносин України з кожною з тодішніх 25 країн, а з 2007 р. після вступу Болгарії та Румунії з 27 країнами ЄС. Зазначимо, що в березні 2005 р. переговори про вступ до ЄС розпочала Хорватія. Україна на той час могла розраховувати принаймні на визначення конкретних термінів набуття статусу асоційованого члена.

В реалізації євроатлантичних інтеграційних прагнень України суттєву роль відіграють українсько-американські відносини. Після скандалів з колишнім українським прем'єр-міністром П. Лазаренком та колишнім керівником служби державної охорони майором М. Мельниченко відносини між Києвом та Вашингтоном були частково нормалізовані завдяки направленню чисельного українського військового контингенту до Іраку. У передвиборчий рік майже кожного місяця Україну відвідували представники американського істеблішменту. Ці зусилля не минули даремно. Україна слідом за Грузією опинилась в епіцентрі східноєвропейських регіональних американських інтересів. США збиралися підтримати перехід України до виконання програми підготовки до членства в НАТО.

Отже, «бермудський трикутник» української зовнішньої політики між Росією, ЄС і США впродовж 2004 р. змінив свою конфігурацію, передусім завдяки зміні пріоритетів, яку стимулював сам український народ. Причому за будь-яких об'єктивних обставин, пов'язаних з певною асиметричністю відносин з кожним із цих стратегічних партнерів, Україна мала дотримуватись «золотого правила»: жодні переговори стосовно України неможливі без участі в них останньої, наші пріоритети та інтереси мають визначатись не в Москві, Вашингтоні чи Брюсселі, а в Києві. Виходячи з такого розуміння національних інтересів, Україна об'єктивно зацікавлена в подальшому розширенні кола своїх надійних міжнародних партнерів.

Впродовж 2004 року відбувся певний «прорив» України на Близький Схід. Особливого значення, з огляду євроатлантичних перспектив, набувають українсько-турецькі відносини. Символічно, що саме в Стамбулі 15 травня 2004 р. українська співачка Руслана перемогла в конкурсі «Євробачення». І надалі для України може бути корисним турецький досвід переговорів з ЄС та підтримка з боку Туреччини вступу України до НАТО.

У 2004 р. Україна продовжувала виконувати миротворчу місію на Близькому Сході. Наші вояки залишались на Півдні Лівану. 18 грудня 2004 р. президент Л. Кучма підписав Указ про направлення українського підрозділу на Голанські висоти для контролю ситуації спільно з силами ООН в зоні сирійсько-ізраїльського кордону.

Проте найголовнішою для України була іракська місія. За рік перебування українського контингенту в Іраку були відпрацьовані певні контакти з місцевим істеблішментом. Залишалися підстави сподіватись на конкретні прибуткові контракти з відбудови іракської економіки. Звичайно, це було можливо лише в разі стабілізації ситуації. Прийняття 3 грудня 2004 р. постанови Верховної Ради України про виведення українського контингенту з Іраку дало позитивний внутрішньополітичний ефект. Але її виконання було пов'язане з синхронізацією дій в колі наших союзників в Іраку. Принаймні навесні 2005 р. свою військову присутність тут зменшила й Польща.

Зазначимо, що 2004 рік не позначився особливим проривом в українсько-іранських та у відносинах з країнами Перської затоки. Давалась взнаки нестабільна ситуація з безпекою у цьому регіоні, а з іншого боку, український бізнес тут стикався з серйозною конкуренцію зі сторони інших світових гравців. Недостатньо використовувався потенціал відносин України з Індією та Пакістаном.

Натомість українсько-китайські відносини відзначилися позитивною динамікою. Стосунки України з КНР в цілому були інтенсивними та плідними. Вперше в Україні відбулись Дні китайської культури. Позитивним моментом став перехід двостороннього українсько-китайського співробітництва на рівень конкретних адміністративних областей. Проте навіть за цих обставин величезний потенціал співпраці, особливо в сфері торгівлі, навряд чи використовувався на чверть. Аналогічний стан справ впродовж 2004 р. спостерігався і в українсько-японських відносинах.

Не відбулось прориву у відносинах України з країнами Асоціації співробітництва країн Південно-Східної Азії (АСЕАН). В першій половині 2004 року Україна інтенсифікувала відносини з Султанатом Бруней, проте інший провідник українських інтересів в АСЕАН – В'єтнам залишився на «узбіччі» уваги вітчизняної дипломатії та бізнесу. Те саме можна сказати про решту азійсько-тихоокеанського регіону. Хоча серед позитивних тенденцій слід відзначити пожвавлення українсько-австралійських контактів. В 2004 р. Україну,

з першим візитом, відвідала парламентська делегація Австралії. Звичайно, віддаленість цього регіону впливає на інтенсивність зв'язків, проте в умовах глобалізації нехтувати перспективними партнерами не слід.

Аналогічну ситуацію за цей проміжок часу маємо у стосунках України з країнами Латинської Америки. Недостатньо використовувався потенціал співпраці навіть з такими латиноамериканськими країнами, як Аргентина, Бразилія, Парагвай, де мешкає досить чисельна українська діаспора. Позитивом року став дипломатичний прорив України до Латинської Америки. Принаймні в усіх впливових країнах цього регіону відкрились українські дипломатичні місії, що мало зробити співробітництво більш системним та регулярним.

Вже вкотре на незаслуженому узбіччі інтересів української дипломатії та бізнесу залишалася Африка. Досить розвиненими можна вважати лише відносини України з країнами Північної Африки, такими як Лівія, Алжир, Єгипет, а також Південно-Африканською Республікою. Решта африканських країн, таких як Ліберія та Сьєра-Леоне дізналися про Україну як про одного з найактивніших миротворців під прапором ООН.

Загалом 2004 р. дав значно більше позитивів вітчизняній дипломатії. Принаймні такий висновок можна зробити, виходячи з оцінки відносин з ключовими стратегічними партнерами України. Звичайно, не завжди вистачало можливостей, аби повноцінно відстоювати інтереси України в більшості регіонів земної кулі. Це турбувало тим більше, оскільки світ об'єктивно стає багатополюсним і розширювати географію міжнародних зв'язків слід наполегливо та систематично.

Найвищим показником ефективності зовнішньої політики є її оцінка громадянським суспільством. За результатами президентських виборів в Україні народ відкоригував пріоритети держави на міжнародній арені. Але він не відкинув відповідальної, виваженої та прагматичної зовнішньої політики, за якої декларації не повинні розходитись із конкретними дипломатичними зусиллями.

Наслідком інтенсивних внутрішньополітичних змін стали суперечливі політичні оцінки результатів зовнішньополітичної діяльності України в 2005 році. Впродовж цього року задекларованим ключовим завданням української зовнішньої політики стала реалізація національних інтересів всюди, де вони присутні. З часу проголошення незалежності України визначились три основні центри впливу на українські справи: Росія, Європейський Союз та США. До помаранчевої революції листопада-грудня 2004 року колишня влада де-факто визнавала найважливішим стратегічним партнером саме Росію. Досить часто українські дипломати закидали самі собі невміння говорити одне й те саме в Москві, Брюсселі та Вашингтоні. Правда, одним із видів дипломатичного мистецтва, мабуть, є навичка казати партнерам те, що вони хочуть почути. Натомість впродовж 2005 року було втілено у повсякденну дипломатичну практику фактичну відмову від багатовекторного зов-

нішньополітичного курсу, причому внаслідок цього втрати відчуваються переважно на російському напрямку.

Вперше з часу проголошення незалежності, Україна спробувала грати роль альтернативного щодо Росії регіонального лідера. Внаслідок цього українсько-російські відносини опинились на найнищому рівні, якого не було від часу підписання Договору про дружбу і співробітництво від 31 травня 1997 року.

Політичні ресурси, задіяні Кремлем, аби змінити розстановку сил, виявились недостатніми. Тому було використано останній аргумент – газове постачання. Саме гучні суперечки навколо цієї проблеми наприкінці 2005 року гостро поставили питання про загальний стан українсько-російських відносин.

Кремль був не задоволений новим українським зовнішньополітичним курсом, спрямованим на пошук самостійних напрямків участі насамперед у європейській політиці шляхом мінімізації негативних наслідків асиметричних стосунків з Росією. Проявами такого курсу стало фактичне ігнорування Україною планів російського керівництва щодо створення Єдиного економічного простору, демонстративна підтримка українською стороною Грузії, висока посередницька активність українського керівництва у Придністров'ї, створення балтійсько-чорноморсько-каспійської вісі країн демократичного вибору. Зазначені чинники стали ключовими проблемами для російського курсу регіонального домінування.

З огляду на це, ще навесні 2005 р. Росія заявила, що не збирається субсидіювати дешевим газом євроатлантичну інтеграцію України. Напруження зростало по мірі загострення українсько-російської конкуренції в процесі перегонів щодо вступу до Світової організації торгівлі. Лише наприкінці року у Гонконгу США фактично провели попереднє рішення про синхронізацію вступу України та Росії до СОТ.

Російське керівництво «Газпрому», стратегію якого визначає безпосередньо адміністрація Президента В. Путіна, неодноразово натякало на ймовірність виникнення такої ситуації, коли стратегічний газопровід у Європу, що проходить українською територією, опиниться під контролем НАТО. Тож участь «Газпрому» у газотранспортному консорціумі видавалася Кремлю комерційною гарантією врахування російських інтересів.

Водночас початок будівництва альтернативної газотранспортної мережі, зокрема, Північноєвропейського газопроводу, негативно позначився на іноземних інвестиціях в модернізацію української газотранспортної системи. Усе це звело українсько-російські відносини до стану суто прагматичних розрахунків.

В «глухому куті» залишилися українсько-російські переговори щодо розподілу азовсько-керченської акваторії. Адже і «дипломатія без краваток», яка іще нещодавно була дієвим засобом швидкого залагодження проблем, що завжди мали місце у відносинах Києва та Москви, залишилась у минулому.

Створена у травні 2005 року міждержавна комісія з питань співробітництва Ющенко – Путін так і не прийняла жодного стратегічного рішення, залишивши свою діяльність на інерційному рівні. Надто повільно створювались та починали роботу галузеві комітети, які мали функціонувати у форматі зазначеної комісії.

Українська сторона, намагаючись знайти власні контраргументи на газових переговорах наголошувала на асиметричній залежності Росії від української політики. Наглядним прикладом цього став російський Чорноморський флот, який орендував бази у Севастополі. Відповідні угоди 1997 року дали можливість російському керівництву заспокоїти свою громадськість, яка була обурена визнанням територіальної цілісності України. Натомість Україна змогла стабілізувати ситуацію в проросійські налаштованому Криму. Причому в силу внутрішньополітичних причин, пов'язаних з виборами в Україні та Росії впродовж 1999–2004 років ні Москва, ні Київ не підготували відповідних проектів угод по флоту, які мали би конкретизувати усі аспекти оренди. За таких обставин приступати до вирішення цього конфліктного питання доводилося у складних політичних умовах.

Керівництво України та Росії діяло таким чином, захищаючи власні внутрішньополітичні інтереси, а саме з метою консолідації населення на засадах об'єднання проти конкурента. Кремлівські пропагандисти представляли Україну в якості американського плацдарму з підготовки «кольорових» революцій на пострадянському просторі. Завдяки цьому на думку багатьох росіян, яку фіксували різноманітні соціологічні опитування, успіх ліберальної демократії західного зразка у цій країні не повинен супроводжуватись розвалом Російської Федерації та зубожінням її населення.

В свою чергу українське керівництво поширювало думку, що Кремль проводить суто неоімперську політику з метою повернення України під свій контроль, адже у разі підвищення до європейського ринкового рівня ціни за газ російський капітал отримає додаткові можливості скупити збанкрутілі українські підприємства, продиктувати умови володіння акціями газотранспортної системи України, поглибити соціокультурний розкол українського суспільства.

У 2005 р. вірогідність розпаду Співдружності Незалежних Держав стала дуже високою. Принаймні Росія вже фактично поділила держави колишнього пострадянського простору на лояльні та нелояльні. В числі перших – Білорусь, Вірменія, Узбекистан, Таджикистан, Казахстан і Киргизстан, які залишилися в системі договору про колективну безпеку. В «опозиційному» таборі перебували Україна, Грузія, Молдова і Азербайджан. З огляду на це, навіть рятівний для СНД проект створення зони вільної торгівлі без вилучень та обмежень по окремим групам товарів був відкладений до 2012 р., і на час підготовки хроніки до другу був замінений Євразійським союзом.

Значно більше конструктиву впродовж 2005 р. спостерігалось на європейському та американському напрямках української зовнішньої політики. Так у відносинах з Європейським Союзом було прийнято політичне рішення про надання Україні статусу країни з ринковою економікою. Правда воно ще потребувало правового та європейського бюрократичного оформлення.

Україна надала громадянам країн Європейського Союзу безвізовий режим, який, втім, обмежив бюджетні прибутки вітчизняного зовнішньополітичного відомства. Натомість тривали переговори щодо спрощення Шенгенського візового режиму для деяких категорій громадян України, передусім політиків, дипломатів, студентів, легальних туристів. Однак дипломати ЄС наголошували, що укладення такої угоди не можливе без визнання Україною своєї відповідальності за нелегальних мігрантів.

Провали конституційних референдумів у Франції та Нідерландах підсилили позиції внутрішніх та зовнішніх європейських скептиків. Попри той факт, що Україна отримала право приєднуватись до зовнішньополітичних заяв Європейського Союзу, Брюссель прохолодно поставився до намагань Києва залучити його до розв'язання газової суперечки з Росією.

Відносини України зі Сполученими Штатами Америки розвивались також досить інтенсивно. Президент України В. А. Ющенко впродовж 2005 р. двічі відвідав США. Було зроблено перший крок до скасування поправки Джексона – Веніка. Проте США заявили, що останніми підпишуть протокол про умови вступу України до Світової організації торгівлі. Вашингтон визнав внесок, зроблений Україною у стабілізацію становища в Іраку, а Україна підтримала процес демократизації країн Близького Сходу. Проте в питанні газової конфронтації з Росією Україні не доводилося розраховувати на американську підтримку.

Приклад ситуації, що склалася навколо острову Тузла восени 2003 р. яскраво продемонстрував, що про будапештський меморандум гарантій безпеки, яку ядерні держави надали 1994 р. Україні в обмін на вивезення з її території ядерної зброї, пам'ятають лише українські дипломати.

Треба прагматично розуміти, що ніхто за Україну її проблеми з Росією, або будь-якою іншою країною, вирішувати не буде. Сучасні міжнародні відносини мало чим нагадують клуб альтруїстів, які тільки й мріють, як захистити слабшого від сильного. Реальність є такою, що кожна країна понад усе дбає про власні інтереси, які часто не співпадають з національними інтересами України.

Тож мабуть головний урок першого року нової української дипломатії полягав у тому, що вітчизняна зовнішня політика має послідовно і наполегливо відстоювати власні інтереси. Врешті саме зовнішньополітичний вибір став важливим індикатором обрання внутрішньополітичних цінностей на виборах, тому дебати навколо багатовекторності або євроатлантичного вибору України в 2006 р. були напруженими.

2006-й рік залишився в історії зовнішньої політики України як дуже суперечливий щодо здобутків та провалів. Насамперед у 2006 р. Україна завершила процес прийняття нормативних актів, які потрібні для вступу до Світової організації торгівлі. Водночас цей рік знову засвідчив, що Україні не вистачає зовнішньополітичної послідовності. Зокрема, наприкінці року відбувся черговий скандал з питання контролю за посадою міністра закордонних справ, що негативно позначилося на авторитеті України в світі. Але навіть за умов відсутності консолідованої позиції президента та прем'єр-міністра з питань пріоритетів зовнішньої політики, 2006 р. став показовим щодо вирішення традиційних проблем вітчизняних міжнародних відносин.

На пострадянському просторі так і не просунулися вперед питання реанімації Співдружності незалежних держав, формування альтернативних міждержавних союзів тощо. Зокрема, навколо проекту створення Єдиного економічного простору спостерігалася абсолютна відсутність погодженої політичної волі суб'єктів, які збиралися створити зазначене угруповання. Розрекламоване 2005 р. «Об'єднання демократичного вибору» (колишній ГУАМ) перетворилося на формальну бюрократичну структуру. Загалом зазначений проект головним чином виконує функцію блокування російської активності на пострадянському просторі, що не завжди вдається робити без шкоди для українських національних інтересів.

Рік 2006-й позначився втратою останніх ілюзій щодо швидкої європейської інтеграції України, яка знаходилася в стані внутрішньополітичних суперечностей. Але це не означає, що реалізація проекту Європейського Союзу, спрямованого на розбудову з Україною «спеціального сусідства» є контрпродуктивною. Навпаки, Європейський Союз був зацікавлений впродовж наступних 15 років, з причини наближення процесу вступу до його складу мусульманської Туреччини збалансувати його християнським «українським фактором», аби зберегти загальний цивілізаційний баланс всередині Європейського Союзу. Свідченням цього був той факт, що Європейська комісія оголосила про свої наміри щодо невідкладного встановлення з Україною офіційного переговорного процесу про створення зони вільної торгівлі за умови набуття Україною членства в Світовій організації торгівлі, що є головною передумовою для проведення відповідних переговорів.

2006-й рік був загалом позитивним для розвитку українсько-американських відносин. США за результатами парламентських виборів березня 2006 р. визнали факт наявності демократичних політичних традицій в Україні. США надали Україні статус країни з ринковою економікою та підписали з нею угоду про доступ до ринків товарів і послуг у рамках Світової організації торгівлі. В питанні євроатлантичного вибору, США наголосили, що остаточне рішення залишається за українським народом.

Також слід зазначити, що і в 2006 р. українська дипломатія головним чином зосереджувала свої зусилля на традиційному колі стратегічних партнерів – Росії, Європейському Союзі, США. Натомість відносини з країнами Азії, Африки та Латинської Америки, на жаль, залишилися на периферії уваги вітчизняної зовнішньої політики. Хоча мали місце і винятки. Зокрема, було укладено контракт на постачання бойових модулів для броньованої техніки Йорданії, що нейтралізувало негатив від припинення внаслідок корупційного скандалу місії українських миротворців на Півдні Лівану. Напруження навколо іранської ядерної програми стало традиційною перешкодою для українсько-іранського нафтогазового співробітництва. Натомість позитивні зрушення спостерігалися у налагодженні зв'язків з країнами Південно-Східної Азії, зокрема, через В'єтнам. В Південній Азії основним здобутком на перспективу можна вважати підписання угоди про співробітництво у військово-технічній сфері з Пакистаном.

Впродовж 2006 р. інтенсивно розвивалися українсько-китайські відносини. Добрим знаком стало підписання низки українсько-корейських угод, зокрема, щодо військово-технічного співробітництва. Історичною віхою українсько-японських відносин стало проведення у червні 2006 р. першого засідання спільного комітету з питань співробітництва. Успішно було проведено культурні заходи в рамках Місяця Японії в Україні.

На латиноамериканському напрямку Україна уклала контракт з Бразилією щодо запуску супутників. Натомість основним успіхом вітчизняної дипломатії на африканському континенті можна вважати контракт Нафтогазу України стосовно розробки нафтогазових родовищ у Єгипті. На позитивний імідж України вплинула діяльність миротворчих місій в Ліберії та Сьєрра-Леоне.

Загалом баланс успіхів української дипломатії кількісно переважав невдачі, але цей позитив відбувся не на стратегічних напрямках вітчизняної зовнішньої політики, лише за винятком помітного прогресу в питанні вступу до Світової організації торгівлі. Причому зазначені успіхи потребували закріплення у вигляді подальшої системної роботи. Це було можливо лише за умов подолання так би мовити симптому «двох» зовнішніх політик України. Такий розвиток подій можливий за умови, якщо вітчизняна політична еліта консолідується в питанні розуміння національних інтересів, виходячи з аксіоми дипломатії, яка полягає у збільшенні кількості друзів та союзників своєї країни та мінімізації набуття ворогів. Зрештою, українська дипломатія мала повернути собі навички прагматичної гнучкості.

Загалом впродовж 2007 р. зовнішньополітичний курс України був зорієнтований не на глобальну присутність, а на розв'язання стратегічних регіональних проблем. Суттєвим був вплив внутрішньополітичної нестабільності на українську зовнішню політику. Зокрема, впродовж 2007 р. тричі змінювався керівник Міністерства закордонних справ. Нагадаємо, що 30 січня у

відставку був відправлений Борис Тарасюк. 21 березня Верховна Рада п'ятого скликання призначила керівником зовнішньополітичного відомства Арсенія Яценюка. А після дострокових парламентських виборів 18 грудня 2007 р. міністром закордонних справ в новому уряді України став Володимир Огризко. Кадрові зміни засвідчили факт гострої боротьби навколо визначення вітчизняних зовнішньополітичних пріоритетів. В зв'язку з цим головним результатом дострокових парламентських виборів стало чітке визначення ієрархії пріоритетів. Ключовим напрямком зовнішньої політики вкотре було визначено європейський.

На цьому напрямку було започатковано переговори між Україною та Європейським Союзом щодо укладення нового базового договору, який мав замінити Угоду про партнерство та співробітництво від 1994 р. Впродовж 2007 р. на переговорах було визначено основне протиріччя, яке стосувалося історичної можливості асоційованого членства України в Європейському Союзі. Важливим практичним результатом відносин України з Євросоюзом стало підписання 18 червня 2007 р. угоди про візовий режим та угоди про реадмісію нелегалів. Крім того, у жовтні 2007 р. було встановлено офіційні контакти між Генеральним штабом Збройних Сил України та Військовим комітетом Європейського Союзу. Цей крок дав можливість налагодити практичну взаємодію з Євросоюзом щодо питаннь спільної зовнішньої та оборонної політики.

Водночас впродовж 2007 р. різними за якісним наповненням залишалися двосторонні відносини України з більшістю із 27 країн-членів Євросоюзу. Поки що на периферії уваги вітчизняної дипломатії залишалися відносини з «малими» та «середніми» країнами Євросоюзу. Складно формувалося українське лобі в Європейському Союзі. Учасниками такої «колегії адвокатів» України в Європейському Союзі стали балтійські країни: Естонія, Латвія, Литва, а також найближчі західні сусіди України: Польща, Угорщина і Словаччина. Загалом скептичною щодо асоційованого членства України залишалася позиція Британії, Німеччини, Італії та Іспанії.

Впродовж 2007 р. Сполучені Штати продовжували докладати зусилля для консолідації української демократії. Старт американської президентської виборчої кампанії 2008 р. дещо зменшив американський інтерес до України. Попри це, Вашингтон продовжував розглядати Україну в ролі балтійсько-чорноморського регіонального лідера.

Концентрація зусиль української дипломатії на європейському та американському напрямках сприяла відходу на другий план відносин із Іраком та Іраном. Адже обидві ці країни є проблемними як для США, так і для ЄС. Аналогічні питання, пов'язані з втратою ініціативи, стосувалися позицій України на Близькому Сході. Гострі суперечності у цьому регіоні обмежили можливості проведення активної політики захисту насамперед українських економічних інтересів. На жаль, 2007 р. не приніс прориву у розвитку від-

носин України з азійськими країнами, насамперед, нашими традиційними важливими партнерами, якими є В'єтнам, Індія, Китай, Корея, Японія.Натомість політичним успіхом на латиноамериканському напрямку стала зміна позиції низки країн Південної Америки щодо визнання факту голодомору в Україні. У жовтні Еквадор, а у листопаді 2007 р. Аргентина визнали голодомор геноцидом українського народу. Серед латиноамериканських економічних проектів єдиним стратегічним залишається побудова за української участі бразильського космодрому Алкантара.

Інерційні тенденції продовжували домінувати в політиці України щодо африканських країн. Важлива ініціатива, пов'язана з участю у розробці нафтогазових ресурсів Лівії, відійшла на другий план, коли на лівійський ринок прибули американські та європейські концерни. Водночас, виконуючи місію Організації Об'єднаних Націй, українські миротворці залишалися в Ліберії та Сьєра-Леоне.

Відносини України з іншими міжнародними організаціями у 2007 р. розвивалися головним чином на рівні розв'язання тактичних проблем. Зокрема, Україна висунула свою кандидатуру на головування в Організації безпеки та співробітництва з Європою у 2013 р. Крім того, Україна продовжувала головувати в Організації Чорноморського Економічного Співробітництва. Натомість Співдружність Незалежних Держав так і не визначилася зі стратегією свого реформування. Україна докладала зусиль заради організації альтернативного російському центру регіональної інтеграції. Однак процес формалізації діяльності ГУАМ відбувався непросто. Адже у країнах цього блоку зберігалися проблеми з політичною стабільністю та темпами економічного зростання.

Залишалися неврегульованими проблеми, пов'язані з демаркацією українсько-російського та українсько-білоруського кордонів. Це питання стало особливо актуальним з огляду на перспективу набуття чинності Угоди про реадмісію нелегальних мігрантів із Євросоюзу. Ще однією стратегічною проблемою, яка потребувала негайного вирішення, була активізація вітчизняної енергетичної дипломатії. У 2007 р. Україна так і не перехопила ініціативу налагодження енергетичного співробітництва з Казахстаном, Туркменістаном, Узбекистаном. У 2007 р. Україна впритул наблизилася до вирішення питання вступу до Світової організації торгівлі. Цьому завадили розбіжності у позиціях з Євросоюзом, який митними претензіями прагне закріпити за Україною статус периферійного ринку отримання дешевої сировини та збуту європейських товарів. Довготривалий процес вступу до Світової організації торгівлі вкотре довів, що результативність дипломатичних зусиль прямопропорційно залежала від погодженості дій законодавчої та виконавчої гілок влади.

УКРАЇНА – ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ

13 січня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що українські спеціальні служби отримали систему збору інформації щодо незаконного обігу наркотиків за програмою ЄС «BUMAD».

13-14 січня 2004 р. – Брюссель. Міністр закордонних справ України К. Грищенко провів переговори з комісаром ЄС з питань розширення Г. Ферхойгеном. Обговорювались питання підготовки плану дій ЄС - Україна.

21 січня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Європейський Союз оголосив конкурс на надання грантів за проектом ТАСІС «Підтримка громадянського суспільства і місцевих ініціатив в Україні».

23 січня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що заступник міністра закордонних справ України О. Чалий в Брюсселі провів переговори щодо поширення Угоди про партнерство та співробітництво на нові країни-члени ЄС.

24 січня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Європейська комісія виділила 18 млн євро на реалізацію проекту радіоактивного захисту на ЧАЕС.

27 січня 2004 р. – Київ. Відбувся перший раунд переговорів з делегацією ЄС щодо підготовки Плану дій ЄС – Україна, який планувалось підписати у другому півріччі під час головування Нідерландів в ЄС. Україна пропонувала розробити план на два роки з кінцевою метою укласти угоду про асоціацію. (Голос України – 28 січня 2004).

30 січня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що ЄС надав Україні чотири мільйони євро для підготовки до введення обов'язкового медичного страхування.

3 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила про заяву ЄС, в якій зазначено, що «визнаючи суверенне право України змінювати її конституційний устрій згідно з процедурами, що закладені в Конституції, ЄС стурбований тим, що в теперішніх політичних умовах пропозиції з конституційних змін матимуть несприятливий вплив на довіру та впевненість виборців щодо представницької демократії в Україні, особливо в рік виборів. Європейський Союз уважно спостерігатиме за умовами, в яких проходитиме президентська виборча кампанія, і за тим, як відбуватимуться самі вибори».

12-13 лютого 2004 р. – Брюссель. Візит міністра з питань економіки та європейської інтеграції М. Деркача. Проведено переговори з європейським комісаром з питань економіки П. Ламі. Обговорювались питання поширення на Україну спеціальних преференцій в рамках генералізованої системи преференцій ЄС, підготовка угоди про торгівлю деякими сталеливарними виробами, збереження традиційних обсягів поставок до нових країн ЄС, питання експортного режиму на брухт з України. (Урядовий кур'єр – 14 лютого 2004).

17 лютого 2004 р. – Брюссель. Засідання комітету парламентського співробітництва Україна – Європейський Союз. В центрі уваги перебували питання проведення конституційної реформи в Україні. (Голос України – 18 лютого 2004).

10 березня 2004 р. – Заява ЄС про стурбованість щодо порушення свободи слова напередодні президентської передвиборчої кампанії в Україні.

11 березня 2004 р. – Київ. Прем'єр-міністр України В. Янукович зустрівся з послами країн-членів Європейського Союзу. Обговорювалися умови проведення президентської виборчої кампанії.

18 березня 2004 р. – Брюссель. Візит міністра закордонних справ України К. Грищенка. Мали відбулись консультації щодо плану дій ЄС – Україна. Разом із тим, ЄС оголосив заяву з критикою обмежень свободи слова в Україні.

1 квітня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що парафовано проект протоколу до Угоди про партнерство і співробітництво між Україною та ЄС з десятьма новими країнами-членами ЄС.

27 квітня 2004 р. – Російська Федерація підписала Угоду про поширення на 10 нових країн-членів ЄС дії положень торговельної угоди між РФ та Європейським Союзом.

29 квітня 2004 р. – Дублін. Засідання Ради Україна – ЄС на рівні міністрів закордонних справ. Підписана Угода про пролонгацію дії Угоди про партнерство та співробітництво між Європейським Союзом та Україною.

1 травня 2004 р. – Розширення ЄС до 25 країн членів.

12 травня 2004 р. – Прем'єр-міністри Чехії, Угорщини, Словаччини, Польщі висловились за збереження «Вишеградського блоку».

18 травня 2004 р. – Брюссель. Голова Європейської комісії Р. Проді прийняв прем'єр-міністра України В. Януковича. Українська економіка отримає статус ринкової, якщо буде прийнято зміни до закону про банкрутство та введене ринкове ціноутворення. В. Янукович взяв участь в роботі конференції «Україна – ЄС: перспективи на майбутнє». (Урядовий кур'єр – 21 травня 2004).

25 травня 2004 р. – Брюссель. Відбувся шостий раунд переговорів між Україною та ЄС щодо реадмісії нелегальних біженців.

26 травня 2004 р. – Газета «День» повідомила, що в Брюсселі відбулась презентація Одеської області.

10-13 червня 2004 р. – Вибори до Європейського парламенту відбулися у 25 країнах членах Європейського союзу. Майже 350 млн виборців обирали 732 депутатів.

15 червня 2004 р. – Газета "Урядовий кур'єр" повідомила, що в Брюсселі відбулась презентація «Енергоатому».

17-18 червня 2004 р. – Самміт ЄС щодо призначення нового Голови Європейської комісії, який 1 листопада 2004 р. замінить Романо Проді. Головою Європейської Комісії було обрано португальця Ж.М. Баррозу.

18 червня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Європейський Союз пропонує Україні на 2005 р. квоту експорту сталі в обсязі 1-1,2 млн тонн.

19 червня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що на VI спільному засіданні підкомітету з питань торгівлі та інвестицій Комітету з питань співробітництва України та ЄС. Наголошувалось на прогресі України стосовно відповідності її економіки критеріям ринковості.

1 липня – 31 грудня 2004 р. – Нідерланди головували в структурах ЄС.

7-8 липня 2004 р. – Гаага. VIII самміт Україна – Європейський Союз. Не було підписано план дій. Україна не отримала статусу країни з ринковою економікою.

13 липня 2004 р. – Європейський Союз передав допомогу Сумському прикордонному загону України.

22 липня 2004 р. – Брюссель. Парафовано угоду між Україною та ЄС про торгівлю деякими сталеливарними виробами.

22 липня 2004 р. – Європейський парламент проголосував за кандидатуру Жозе Мануеля Дурао Баррозу на посаду голови Європейської комісії.

24 липня 2004 р. – Газета «День» повідомила, що О. Моцика призначено першим заступником міністра закордонних справ України з питань європейської інтеграції.

25 серпня 2004 р. – Заява ЄС з критикою позиції України щодо відкриття в дельті Дунаю судохідного каналу.

11 вересня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що представники дипломатичного корпусу, акредитованого в Україні, пропливли каналом Бистре – Вилкове, по річці Дунай. Також повідомлялось, що Європейська комісія призначила Яна Буога новим представником Європейської комісії в Україні.

15 вересня 2004 р. – Газета «Голос України"» подала інформацію про день уряду в Верховній Раді України щодо нових напрямків співробітництва України з ЄС, який відбувся 14 вересня 2004 р. Наголошувалось, що ЄС залишається найбільшим торговельним партнером, іноземним інвестором і донором, надзвичайно привабливим ринком, який нам конче потрібен для зміцнення незалежності.

16-17 вересня 2004 р. – Брюссель. Візит першого заступника міністра закордонних справ України з питань європейської інтеграції А. Моцика.

17 вересня 2004 р. – Газета «Україна молода» повідомила, що міністри внутрішніх справ країн ЄС (без участі України) пропонують створити на її території табори для чеченських біженців.

28 жовтня 2004 р. – Київ. Посли країн ЄС в Україні висловили сумніви з приводу демократичності президентських виборів в Україні.

29 жовтня 2004 р. – Рим. Урочисте підписання першої спільної Конституції Європейського Союзу, яка мала бути ратифікована в усіх 25 країнах членах ЄС до 2006 року.

23 листопада 2004 р. – Посли України в країнах-членах ЄС були викликані до відповідних міністерств закордонних справ, де їм було заявлено про стурбованість недемократичністю президентських виборів в Україні.

26 листопада 2004 р. – Київ. Представник ЄС Х. Солана намагався посередничати між владою та українською опозицією в умовах Помаранчевої революції.

1 грудня 2004 р. – Київ. На заклик В. Ющенко з посередницькою місією прибув Х. Солана, який запропонував повторне голосування другого туру виборів президента України.

1-2 грудня 2004 р. – Страсбург. Перед депутатами Європейського парламенту виступив голова комітету у закордонних справах Верховної Ради України Б. Тарасюк, який закликав підтримати «Помаранчеву революцію» в Києві.

6 грудня 2004 р. – Х. Солана заявив, що він відвідає Україну лише після повторного голосування другого туру президентських виборів 26 грудня 2004 р., проте йому довелось прилетіти в Київ того ж дня.

11 грудня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Європейська Комісія ухвалила План дій Україна – ЄС, розрахований на три роки. Зафіксовані взаємні зобов'язання сторін, а також механізм моніторингу і контролю за виконанням.

14 грудня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що голова представництва України при ЄС Р. Шпек привітав ухвалення Європейською Комісією Плану дій Україна – ЄС.

15 грудня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що на думку МЗС України, схвалений Радою Міністрів ЄС План дій Україна – ЄС далекий від очікувань.

17 грудня 2004 р. – ЄС прийняв заяву про підтримку демократії та реформ в Україні.

26 грудня 2004 р. – Спостерігачі від країн членів ЄС наглядали за результатами повторного голосування другого туру президентських виборів.

27 грудня 2004 р. – Голова Європейської Комісії Ж. Баррозу привітав В. Ющенка з перемогою демократії в Україні.

1 січня – 30 червня 2005 р. – Люксембург головував у структурах ЄС.

13 січня 2005 р. – Страсбург. Європейський парламент привітав В. Ющенко з перемогою на президентських виборах в Україні. Було висловлено побажання Європейській Комісії переглянути існуючі плани дій щодо України, надати статус країни з ринковою економікою, спростити надання віз.

21 січня 2005 р. – Київ. Візит Генерального секретаря Ради Міністрів ЄС Х. Солани. Проведено переговори з Президетом України В. Ющенко, Головою Верховної Ради В. Литвином, екс-президентом Л. Кучмою.

23 січня 2005 р. – Київ. ЄС на інавгурації Президента України В. Ющенка представляла європейський комісар з питань зовнішніх стосунків та політики сусідства ЄС Беніта Ферреро-Вальднер.

28 січня 2005 р. – Брюссель. Політична рада «Європейської народної партії», яка об'єднує християнсько-демократичні партії країн Європи, прийняла рішення про надання блоку політичних партій «Наша Україна» статусу спостерігача.

29 січня 2005 р. – Давос. Президент України В. Ющенко провів переговори з головою Європейської Комісії Ж. Баррозо. Наголошувалось, що Україна незабаром подасть заявку на вступ до ЄС.

6 лютого 2005 р. – Прем'єр-міністр України Ю. Тимошенко мала телефонну розмову з Х. Соланою та закликала його зміцнювати віру українського народу в ідеали європейської інтеграції. (Урядовий кур'єр – 7 лютого 2005).

17 лютого 2005 р. – Київ. Президент В. Ющенко провів переговори з комісаром ЄС Б. Ферреро-Вальднер, яка наголосила, що питання членства України в ЄС не стоїть на порядку денному.

21 лютого 2005 р. – Брюссель. Засідання Комісії співробітництва Україна – ЄС за участі віце-прем'єр-міністра О. Рибачука. Було формалізовано статус України як «спеціального сусіда» ЄС без перспективи членства.

23 лютого 2005 р. – Страсбург. Президент України В. Ющенко виступив перед Європейським парламентом.

25 лютого 2005 р. – Брюссель. Міністр юстиції Р. Зварич зустрівся з міністрами юстиції країн ЄС. Обговорювались питання адаптації українського законодавства до правових норм ЄС.

30 березня 2005 р. – Київ. Засідання «трійки» Україна – Європейський Союз. Президент України В. Ющенко прийняв британського міністра у справах Європи Д. Макштейна, міністра закордонних справ Люксембургу Ж. Ассельборна, комісара Європейської комісії у закордонних справах Б. Ферреро-Вальднер та генерального директора з питань зовнішніх відносин Ради міністрів ЄС Р. Купера. Обговорювались питання виконання плану дій Україна – ЄС. (Голос України – 31 березня 2005).

1 квітня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Києві відбулась зустріч керівників прикордонних служб України, Угорщини, Польщі, Словаччини, Румунії.

2 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що з 1 травня до 1 вересня в Україні з метою сприяння відкритості суспільства, реалізації стратегічного курсу країни на інтеграцію в європейське співтовариство, створення необхідних умов для залучення інвестицій, розвитку «народної дипломатії» і туризму скасовано візи для громадян Євросоюзу та Швейцарії.

4-5 квітня 2005 р. – Брюссель. Консультації між Україною та ЄС з питань авіаційних перевезень

13 квітня 2005 р. – Брюссель. Європейський парламент проголосував за підписання 25 квітня 2005 р. угод з Болгарією та Румунією про їхній вступ до ЄС 1 січня 2007 р.

20 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що уперше 300 сільських та районних шкіл України у восьми областях проведуть інформаційні дні Європейського Союзу. Проект з бюджетом 45 тис. євро був ініційований представництвом Європейської Комісії в Україні.

25 квітня 2005 р. – Люксембург. Болгарія та Румунія підписали Угоди про вступ до ЄС 1 січня 2007 року.

26 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що віце-прем'єр-міністр України з питань європейської інтеграції О. Рибачук взяв участь в роботі сьомого засідання комітету з питань співробітництва між Україною і Європейським Союзом.

28 квітня 2005 р. – Київ. Візит європейського комісара з енергетичних питань А. Кібальдса. Обговорювались питання створення «енергетичних коридорів» для ЄС.

14 травня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що аташе з питань міжнародного технічного співробітництва представництва Європейської комісії в Україні передав документи та техніку прикордонному командуванню Чернігівської застави.

16-17 травня 2005 р. – Брюссель. Візит віце-прем'єр-міністра України А. Кінаха. Обговорювались проблеми набуття Україною статусу країни з ринковою економікою.

19-21 травня 2005 р. – Київ. Музичний конкурс «Євробачення».

21 травня 2005 р – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Україна приєдналась до Болонського процесу в галузі вищої освіти.

26 травня 2005 р. – Брюссель. Презентовано проект «Виконання та впровадження прав інтелектуальної власності в Україні».

16 червня 2005 р. – Київ. На економічному форумі побував Комісар з питань економіки і фінансів Євросоюзу Хосе Альмунія.

16-17 червня 2005 р. – Брюссель. Надзвичайний саміт Європейського Союзу, який був присвячений обговоренню проблем ратифікації Конституції Європейського Союзу. Голова Європейської Комісії Ж. Баррозо закликав зробити паузу в процесі ратифікації Конституції ЄС.

22 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Європейська комісія планує до серпня одержати мандат від Ради міністрів Європейського Союзу на проведення переговорів з Україною про спрощення візового режиму для окремих категорій громадян.

1 липня – 31 грудня 2005 р. – Велика Британія головувала в структурах Європейського Союзу.

4 липня 2005 р. – Міністр закордонних справ України Б. Тарасюк закликав зміцнювати українсько-російський кордон, аби переконати ЄС у необхідності цілковитого контролю цього кордону.

13 липня 2005 р. – Брюссель. Вперше за головування Британії відбулось засідання Комісії Україна – Трійка ЄС з питань Східної Європи та Центральної Азії. Обговорювались питання регіональної взаємодії та придністровського врегулювання. (Голос України – 14 липня 2005)

26 липня 2005 р. – Президент України В. Ющенко підписав Указ про безвізовий режим відвідування України для громадян країн ЄС, Швейцарії, Ліхтенштейну, США та Канади (Урядовий кур'єр – 30 липня 2005).

2 серпня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що на 2005 р. ЄС збільшив квоту на українську металургійну продукцію з 730 тис. до 980 тис. тонн. На 2006 р. квота була встановлена у розмірі 1004,5 тис. тонн металу.

12 серпня 2005 р. – Київ. Було оголошено, що раніше запланований на жовтень саміт Україна – ЄС, на прохання головуючої в ЄС Великої Британії, було перенесено орієнтовно на 1 грудня 2005 року.

1 вересня 2005 р. – Україна в односторонньому порядку скасувала візовий режим для громадян країн Європейського Союзу.

1 вересня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Європейська комісія створила в Україні експортну службу «Export help desk», покликану допомагати експортерам країн, які не належать до ЄС отримувати інформацію про стандарти товарів.

9 вересня 2005 р. – Після відставки уряду Ю. Тимошенко Європейський Союз висловив жаль з приводу того, що євроінтеграційні амбіції України не були підкріплені швидкими та успішними реформами. (Урядовий кур'єр – 9 вересня 2005).

15 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Брюсселі відбулось засідання Україна – «трійка» комітету ЄС з політики і безпеки. Обговорювалось питання українського плану врегулювання придністровського конфлікту, діяльність міжнародної моніторингової місії на українсько-молдовському кордоні, розвитку співробітництва у рамках СНД і ГУАМ.

23 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Нью-Йорку в рамках Генеральної Асамблеї ООН відбулася зустріч Україна – Трійка ЄС на рівні міністрів закордонних справ. Обговорювались проблеми надання Україні статусу країни з ринковою економікою, спрощення візового режиму між Україною та країнами ЄС, співробітництва у сфері зовнішньої політики і безпеки.

28 вересня 2005 р. – Прем'єр-міністр України Ю. Єхануров в телефонній розмові з європейським комісаром з питань торгівлі П. Мендельсоном отримав надію, що до 1 грудня Україна здобуде статус країни з ринковою економікою.

1 жовтня 2005 р. – Ліль. У фортеці Воблан почав працювати Генеральний штаб сил швидкого реагування Європейського Союзу.

6 жовтня 2005 р. – Брюссель. Візит прем'єр-міністра України Ю. Єхануров. Голова Європейської Комісії Ж. Баррозу закликав Україну не на словах, а на ділі просуватись до ЄС, відкинувши риторику.

11 жовтня 2005 р. – Брюссель. Відбулися робочі консультації з питань прав людини. Їх мета – зміцнення взаємодії України і Європейського Союзу й координація підходів у сфері захисту прав людини на міжнародній арені. Було обговорено перспективи співробітництва між Україною і ЄС з питання реформування Комісії ООН з прав людини.

12-13 жовтня 2005 р. – Брюссель. Міністри внутрішніх справ ЄС запропонували Україні активну участь у здійсненні міграційної політики в ЄС.

18 жовтня 2005 р. – Україна стала членом Європейської туристичної комісії. (Голос України – 20 жовтня 2005).

19 жовтня 2005 р. – Київ. Восьме засідання Комітету з питань співробітництва між Україною та ЄС.

26 жовтня 2005 р. – Страсбург. Восьме засідання міжпарламентської комісії Україна – Європейський Союз. Обговорювались питання політичної ситуації в Україні, конституційної реформи, економічних реформ. (Голос України – 27 жовтня 2005).

26 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Луганську в рамках Європейських днів проведено засідання Координаційного комітету Європейської асоціації територіальних представників, на якій зустрілись 22 губернатори з 13 країн.

5 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що МЗС України висловив намір запланувати у бюджеті 2006 р. 5,2 млн гривень на реалізацію державної програми інформування населення з питань євроатлантичної інтеграції.

7 листопада 2005 р. – Рада міністрів закордонних справ країн ЄС надала мандат Європейській Комісії для ведення переговорів з Україною з питання спрощення візового режиму між Україною та Євросоюзом.

10 листопада 2005 р. – Київ. Візит члена Європейської Комітету з питань освіти Я. Фігеля. Обговорювались перспективи адаптації вищої освіти України до стандартів болонського процесу.

10 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Європейський Союз виділив Україні 3,8 млн євро в рамках проекту «Зміцнення потенціалу у сфері управління міграційними процесами».

11 листопада 2005 р. – Газета «Факти» повідомила, що в Брюсселі голова Європейської комісії Ж. Баррозу прийняв членів «Ялтинської європейської стратегії» України.

11 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Брюсселі відбулося засідання трійки робочої групи ЄС з питань ОБСЄ та відносин Ради Європи й України. Обговорювались питання спільного моніторингу українсько-молдовського кордону.

17 листопада 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Європейська комісія виділила 4 млн євро на облаштування таборів для нелегальних біженців на території України.

30 листопада 2005 р. – Одеса. Візит європейських комісарів Х. Солани та Б. Ферраро-Вальднер. Відкрито місію ЄС з питань контролю за кордоном України і Молдови на його придністровській ділянці.

30 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України В. Литвин провів переговори з Президентом Асамблеї Західноєвропейського Союзу С. Горісом. Повідомлялось, що Рада Європи та Європейська Комісія розпочнуть з Україною проекти у сфері боротьби з корупцією і допомоги у кримінальних справах.

1 грудня 2005 р. – Прикордонна місія Європейського Союзу розпочала діяльність на українсько-молдовському кордоні в районі Придністров'я. Україна не підтримала заяви ЄС з приводу недемократичності виборів у Азербайджані та Казахстані.

1 грудня 2005 р. – Київ. IX саміт Україна – Європейський Союз за участю прем'єр-міністра Великої Британії Т. Блера та президента Європейської Комісії Ж. Баррозу. Початок переговорів про спрощений режим для отримання тримісячних віз для окремих категорій громадян України. Обговорено проблему правових форм співробітництва після закінчення 2008 р. терміну дії Угоди про партнерство і співробітництво між Україною та ЄС. ЄС оголосив про своє рішення надати Україні статус країни з ринковою економікою. Україна та ЄС підписали угоди про співробітництво в галузі енергетики, літакобудування та космічній галузі. (Голос України – 2 грудня 2005).

5-7 грудня 2005 р. – Париж. Делегація Верховної Ради України взяла участь у пленарному засіданні Асамблеї Західноєвропейського союзу. У Європейському парламенті відбулися українські слухання, організовані Європейською народною партією (Голос України – 9 грудня 2005).

13 грудня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Києві презентовано перший україномовний довідник з європейської інтеграції.

19 грудня 2005 р. – Брюссель. Обговорювалось питання приєднання України до угоди щодо оцінки відповідності й прийнятності промислової продукції. Графік приєднання був розрахований до 2011 року. (Голос України – 20 грудня 2005).

20 грудня 2005 р. – Брюссель. Засідання комітету співробітництва Україна – ЄС з питань роззброєння та контролю за торгівлею зброєю. (Голос України – 21 грудня 2005).

24 грудня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Рада Міністрів Європейського Союзу офіційно надала Україні статус держави з ринковою економікою.

30 грудня 2005 р. – Набув чинності статус України як країни з ринковою економікою, який було визнано Європейським Союзом.

4 січня 2006 р. – Брюссель. Засідання експертної групи Європейського Союзу щодо російсько-українського газового конфлікту. Напередодні зазначеного засідання «Газпром» та «Нафтогаз України» досягли домовленості про умови постачання газу в Україну у 2006 р.

31 січня 2006 р. – Брюссель. Міністр закордонних справ України Б. Тарасюк виступив перед членами комітету у закордонних справах Європейського парламенту. Український урядовець закликав ЄС погодитись включити до категорії осіб, які зможуть одержувати п'ятирічні візи журналістів, бізнесменів, науковців, студентів, спортсменів, пенсіонерів. (Голос України – 1 лютого 2006).

22 лютого 2006 р. – Брюссель. Лідер соціалістів О. Мороз виступив перед депутатами-соціалістами Європейського парламенту і пообіцяв «побудувати Європу в Україні».

3 березня 2006 р. – Київ. Засідання Україна – Трійка ЄС на рівні міністрів закордонних справ. Відбулись переговори Б. Тарасюка з комісаром ЄС з питань зовнішніх зв'язків і політики сусідства Бенітою Фереро-Вальднер, міністром закордонних справ Австрії У. Пласнік, міністром закордонних справ Фінляндії Е. Туоміойя. (Голос України – 3 березня 2006).

24 березня 2006 р. – Брюссель. Відбувся саміт ЄС, присвячений проблемі енергетичної безпеки. Бельгійський прем'єр-міністр Гі Верхофштадт закликав повернутись до дискусії щодо федералізації Європи. Лідери країн ЄС відкинули ідею створення єдиного органу для регулювання енергетичного ринку. (Голос України – 25 березня 2006).

7 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що комісар ЄС з питань зовнішньої політики й політики добросусідства Б. Ферреро-Вальднер, виступаючи в Європейському парламенті, заявила «якщо Україна вступить до СОТ, можна буде говорити і про створення зони вільної торгівлі».

20 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що речник голови Європейської комісії Е. Удвін заявила, що на даному етапі ЄС готовий обговорювати з Україною лише деталі нової угоди про співробітництво і партнерство.

4 травня 2006 р. – Вільнюс. Президент України В. Ющенко обговорив з координатором спільної зовнішньої політики ЄС Х. Соланою ситуацію в Придністров'ї.

5 травня 2006 р. – Київ. Головне управління державної служби України, посольства Великої Британії та Королівства Швеція підписали Меморандум

про взаєморозуміння стосовно проведення оцінки державного управління за базовими показниками SIGMA. (Голос України – 13 травня 2006).

16 травня 2006 р. – Європейський парламент затвердив бюджет ЄС на період 2007-2013 рр.

25 травня 2006 р. – Сочі. Саміт Росія – Європейський Союз. Росія знову відмовилась підписати Європейську енергетичну хартію, яка на час комерційних суперечок забороняє припиняти постачання газу.

3 червня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що начальник Генерального штабу збройних сил України С. Кириченко обговорив з Генеральним директором військового штабу ЄС Жаном-Полем Перуччі питання утилізації надлишків боєприпасів.

14 червня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Брюсселі відбулося перше обговорення проекту плану дій "Україна - ЄС" у сфері юстиції, свободи і безпеки.

12 липня 2006 р. – В Заяві ЄС висловлювався жаль з приводу поглиблення політичної кризи в Україні, яка заважає двосторонньому діалогу. (Голос України. – 14 липня 2006).

7 вересня 2006 р. – Київ. Експерти України та ЄС обговорювали питання визначення квот на постачання української металургійної продукції до країн ЄС на 2007 рік.

14 вересня 2006 р. – Брюссель. Засідання Ради з питань співробітництва Україна – Європейський Союз. Європейська комісія затвердила директиву на переговори з Україною щодо підготовки нової угоди про партнерство і співробітництво. Європейському Союзу було важко визнати право України на вступ. Єврокомісар з питань зовнішніх відносин та європейської політики сусідства Б. Ферреро-Вальднер заявила, що «у даний час Україна не має перспективи членства» (Голос України – 15 вересня 2006).

20 вересня 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала Протокол, що вносить зміни до Європейської конвенції про боротьбу з тероризмом, укладений 15 травня 2003 р.. (Голос України – 10 листопада 2006).

21 вересня 2006 р. – Брюссель. Прем'єр-міністр України В. Янукович виступив перед депутатами Європейського парламенту. Європейська комісія виділила 5,3 млн євро Україні на боротьбу з відмиванням коштів. (Голос України – 21 вересня 2006).

26 вересня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Європейська комісія надала Україні 1,75 млн євро на проект «Підтримка належного управління: протидія корупції в Україні». Також повідомлялось про зустріч голови Комітету Верховної Ради України В. Шибка та голови директорату Європейської комісії з питань країн Східної Європи, Південного Кавказу та Центральної Азії Ю. Мінгареллі. Були підтверджені стратегічні цілі наблизити Україну до ЄС.

26 вересня 2006 р. – Європейська комісія прийняла рішення про вступ 1 січня 2007 р. Болгарії та Румунії до Європейського Союзу. Після цього процес розширення ЄС призупиниться на невизначений час.

6 жовтня 2006 р. – Київ. Візит єврокомісара з питань регіонального розвитку Д. Хюбнер. Україна наполягала в угоді по реадмісії, як і для Росії запровадження трирічного перехідного періоду депортації нелегалів.

12 жовтня 2006 р. – Газета «День» повідомила, що прем'єр-міністри країн Вишеградської четвірки – Чехії М. Тополянек, Словаччини Р. Фіцо, Угорщини Ф. Дюрчані та Польщі Я. Качинський закликали Європейський Союз прийняти їх до Шенгенського простору у жовтні 2007 року.

18-19 жовтня 2006 р. – Брюссель. Візит міністра сільського господарства Ю. Мельника. Обговорювалися питання співробітництва з Європейським Союзом у галузі сільського господарства.

18-19 жовтня 2006 р. – Брюссель. Візит міністра палива та енергетики України Ю. Бойко. Українська сторона гарантувала не повторення газової війни з Росією, яка шкодить європейським енергетичним інтересам.

19 жовтня 2006 р. – Київ. Президент України В. Ющенко провів переговори з Генеральним секретарем Ради Європейського Союзу, верховним представником із спільної зовнішньої політики і політики безпеки Х. Соланою. Обговорювалися питання нової розширеної угоди про співробітництво, що замінить угоду про партнерство і співробітництво між Україною та ЄС.

24 жовтня 2006 р. – Болгарія та Румунія висловили невдоволення рішенням ЄС про мораторій на працевлаштування болгарських та румунських громадян.

27 жовтня 2006 р. – Гельсінкі. Саміт Україна – ЄС. Проблемним було підписання Угоди про реадмісію нелегальних біженців. Відповідна угода була парафована.

7 листопада 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Європейський Союз виділить 160 тис. євро на реалізацію проекту роздільного збирання, сортування і переробки твердих побутових відходів у 2007 р.

9 листопада 2006 р. – Київ. Голова Верховної Ради України О. Мороз прийняв делегацію комітету з парламентського співробітництва між Україною та ЄС Європейського парламенту на чолі з М. Сівцем.

15 листопада 2006 р. – Страсбург. Голова Верховної Ради України О. Мороз зустрівся з головою Європейського парламенту Х. Борреллем.

21-22 листопада 2006 р. – В Європейському політичному центрі у Брюсселі виступила Ю. Тимошенко на тему «Україна: чи залишається майбутнє ще помаранчевим».

13 грудня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Верховній Раді відбувся семінар на тему «Практичні підходи до розробки рамкового законодавства про місцеве самоврядування: досвід країн-членів ЄС та пропозиції для України».

15 грудня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Брюсселі досягнуто домовленості про продовження дії Угоди між Україною та Європейським Союзом про торгівлю текстильними виробами.

20 грудня 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Україною та Європейським Союзом про процедури безпеки, які стосуються обміну інформацією з обмеженим доступом, підписану 13 червня 2005 р. в Люксембурзі. (Голос України – 12 січня 2007).

1 січня 2007 р. – Болгарія та Румунія стали членами Євросоюзу. Болгарія заради цього закрила АЕС Козлодуй. Фінляндія та Швеція залишили свої ринки праці відкритими для громадян Румунії та Болгарії. З розширенням Європейського Союзу змінив координати географічний центр організації, який відтоді міститься на висоті 250 метрів на вершині пагорба неподалік Франкфурта. (Голос України – 5 січня 2007).

10 січня 2007 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду про співробітництво щодо цивільної глобальної навігаційної супутникової системи (ГНСС) між Україною та Європейським співтовариством, його державами-членами, підписану 1 грудня 2005 р. в м. Києві. (Голос України – 27 січня 2007).

11 січня 2007 р. – Газета «Україна молода» повідомила, що польські депутати Європейського парламенту почали збирати підписи депутатів за визнання голодомору в Україні геноцидом. Після вступу України до СОТ ЄС отримав змогу розпочати переговори з Україною про створення зони вільної торгівлі з Україною без набуття Україною офіційного членства у Євросоюзі.

20 січня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Україна офіційно стала членом Європейського бізнес-реєстру.

23 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що десятьом українським містам буде надано допомогу для здійснення проекту ЄС TACIS.

24 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Державна прикордонна служба України співробітничатиме з Європейським агентством з управління зовнішніми кордонами Frontex.

30-31 січня 2007 р. – Брюссель. Віце-прем'єр-міністр України А. Клюєв взяв участь у європейській енергетичній конференції.

31 січня 2007 р. – Київ. Відбулося 9-те засідання Комітету з питань співробітництва між Україною та ЄС. Обговорювалися питання виконання Угоди про партнерство та співробітництво 1994 року.

10 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що ЄС розпочав новий проект з метою викорінення торгівлі людьми в Україні та Молдові.

16 лютого 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Брюсселі відбулося засідання підкомітету Україна – Європейський Союз з питань юстиції, свободи і безпеки.

22 лютого 2007 р. – Верховна Рада України прийняла Заяву «Про започаткування переговорів між Україною та ЄС щодо укладання нового базового договору»: «Констатувати відкритість ЄС для членства України, як і для будь-якої європейської держави, що визнає і поважає принципи свободи, демократії, поваги до прав людини і фундаментальних свобод, верховенства права; укласти новий договір відповідно до наявної договірної практики ЄС щодо країн Центральної та Східної Європи (нових держав-членів ЄС) і з урахуванням сучасних викликів і реалій розширеної Європи; започаткувати етапність визначальних кроків інтеграції України до ЄС у відповідних сферах відносин: політичній, економічній, безпековій, правовій, гуманітарній та інших; наповнити новий договір нормами прямої дії; визначити чіткі строки, на які укладається новий договір; сприяти на основі нового договору поступовому динамічному розвитку і поглибленню відносин між Україною та ЄС аж до набуття Україною повноправного членства в ЄС, а у середньостроковій перспективі – отримання належного доступу до внутрішнього ринку ЄС через зростаючу економічну інтеграцію України до європейських ринків товарів, послуг, капіталу та робочої сили». (Заява Верховної Ради України "Про започаткування переговорів між Україною та ЄС щодо укладання нового базового договору" // Голос України – 29 березня 2007. – с.7).

27-28 лютого 2007 р. – Донецьк. Відбулося Дев'яте засідання Комітету з парламентського співробітництва між Україною та ЄС. (Голос України – 14 березня 2007).

22 березня 2007 р. – Верховна Рада України прийняла постанову «Про утворення Спільної парламентсько-урядової комісії з інтеграції України до Європейського Союзу». (Голос України – 6 квітня 2007).

27 березня 2007 р. – Брюссель. Візит прем'єр-міністра України В. Януковича та міністра закордонних справ України А. Яценюка. ЄС висловив готовність продовжити переговори про зону вільної торгівлі після вступу України до СОТ. У Європейському парламенті було відкрито виставку документів про голодомор. (Голос України – 28 березня 2007).

11 квітня 2007 р. – Страсбург. Візит міністра закордонних справ України А. Яценюка. Того ж дня в Києві українську внутрішньополітичну виборчу кризу обговорював віце-президент Європейського парламенту М. Сівець.

12 квітня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що експерти Міжнародного епізоотичного бюро та Європейського Союзу проводять аудит ветеринарної служби України.

17 квітня 2007 р. – Страсбург. Візит прем'єр-міністра України В. Януковича, який виступив перед Парламентською асамблеєю Ради Європи. Того ж дня Президент України В. Ющенко у Брюсселі провів переговори з головою Європейської Комісії Ж. Баррозу. Обговорювалися питання внутрішньополітичної кризи в Україні в зв'язку із розпуском Верховної Ради.

17 травня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що відбулися парламентські слухання, присвячені співпраці України з Європейським Союзом та перспективи транскордонного співробітництва.

24 травня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Брюсселі відбувся третій раунд переговорів профільних робочих груп з підготовки тексту нового базового договору між Україною та ЄС.

6 червня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що комітет у закордонних справах Європейського парламенту підтримав проект доповіді депутата М. Камінського щодо мандата на переговори між ЄС та Україною про нову посилену угоду.

21 червня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Європейський Союз довів квоту на імпорт сталі з України в 2007 р. до 1,32 млн тонн.

12 липня 2007 р. – Європейський парламент закликав включити до мандату переговорів з Україною положення про можливість асоційованого членства.

17 липня 2007 р. – Брюссель. Візит міністра закордонних справ України А. Яценюка. Відбулися переговори з комісаром ЄС з питань зовнішніх відносин та європейської політики сусідства Б. Фереро-Вальднер та Х. Соланою.

14 вересня 2007 р. – Київ. Відбувся XI саміт Україна – Європейський Союз. Представники Європейської комісії закликали Україну до проведення чесних та демократичних позачергових виборів.

11 жовтня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Києві відбулося засідання комітету Україна – ЄС з питань застосування інструментів торговельного захисту (антидемпінгових розслідувань).

11 жовтня 2007 р. – Київ. Відбулися переговори начальника Генерального штабу Збройних Сил України С. Кириченка з главою Військового комітету Європейського Союзу генералом А. Бентежеа. (Голос України – 13 жовтня 2007).

18-19 жовтня 2007 р. – Лісабон. Саміт Європейського Союзу. Обговорювали проект договору реформування, який мав бути підписаний 13 грудня 2007 р. і введений в дію 2009 р. після ратифікації парламентами країн ЄС. ЄС запропонував продовжити на рік план дій Україна – ЄС, виконання якого було розраховано до 2008 р. (Урядовий кур'єр – 20 жовтня 2007).

13 листопада 2007 р. - Європейський парламент ратифікував угоду з Україною про реадмісію та візовий режим. Болгарія та Румунія вимагали від України безвізового режиму для своїх громадян.

17 листопада 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Інституті міжнародних відносин Національного авіаційного університету відкрився інформаційний центр Євросоюзу.

18 листопада 2007 р. – Експерти Європейського Союзу прибули на місце екологічної катастрофи у Керченській протоці. (Голос України – 20 листопада 2007).

22 листопада 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна прийняла рішення запровадити безвізовий режим для громадян Болгарії та Румунії.

1 грудня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Рада міністрів Європейського Союзу ратифікувала угоди про спрощення візового режиму між Україною та ЄС та про реадмісію.

6 грудня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Рада міністрів ЄС призупинила антидемпінгове розслідування стосовно поставок силікомарганцю з України.

13 грудня 2007 р. – Лісабон. Підписання європейського договору реформ («Лісабонський договір про внесення змін до Договору про Європейський Союз та Договору про заснування Європейського співтовариства»). З 2014 р. скасовується принцип одна країна – один європейський комісар. Європейська комісія має складатися з 18 єврокомісарів. Створено комісію, яка розроблятиме стратегію розвитку ЄС на 20 років.

21 грудня 2007 р. – Чехія, Словаччина, Словенія, Польща, Угорщина, Латвія, Литва, Естонія, Мальта (з березня 2008 р.) приєдналися до Шенгенської зони згідно з Договором «Про скасування паспортного і митного контролю між країнами Європейського Союзу».

Українсько-австрійські відносини

18 лютого 2004 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Австрійської Республіки про науково-технічне співробітництво. (Голос України. – 30 березня 2004).

20 лютого 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у Віденському міжнародному центрі відкрилась виставка «Україна – космічна держава».

21 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що мантію почесного доктора Національного технічного університету «Київський політехнічний інститут» одягнув президент Австрійської академії наук, професор Герберт А. Манг.

3 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що посол Австрії в Україні Міхаель Міісс відвідав Луганську область. Сторони висловили задоволення збільшенням обсягів торгівлі Луганщини з Австрією до 6,5 млн дол.

25 березня 2004 р. – Відень. В одній з австрійських лікарень дружина кандидата на посаду Президента України В. Ющенка Катерина Ющенко народила сина Тараса.

9 квітня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що посол Австрії в Україні М. Мііс на Одещині обговорив питання залучення до цієї області австрійських інвестицій.

24 квітня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що між Україною та австрійським концерном «ОТВ» укладено угоду про співробітництво в розробці газових родовищ Чорного моря.

25 квітня 2004 р. – Австрійський соціал-демократ Хайнц Фішер переміг на президентських виборах Беніто Фереро-Вальднер і став першим за останні 18 років президентом Австрії від соціал-демократів.

21 травня 2004 р. – Київ. Міністр освіти Австрії Елізабет Герер стала почесним доктором Національного педагогічного університету імені М. Драгоманова.

23 червня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в посольстві України в Австрії відбулась презентація збірника «Закарпаття: плацдарм чи периферія» із серії «Віденські східноєвропейські дослідження».

1 липня 2004 р. – Зальцбург. Відкрито почесне консульство України.

3 липня 2004 р. – Газета «День» повідомила, що Президент України Л. Кучма звільнив з посади посла України в Австрії В. Огризка.

5 липня 2004 р. – Госпіталізовано президента Австрії Т. Клестіля. 8 липня він мав передати президентські повноваження Хайнцу Фішеру.

6 липня 2004 р. – Відень. Помер президент Австрії Т. Клестіль. Президент України Л. Кучма висловив співчуття австрійському народу.

8 липня 2004 р. – Відень. Інавгурація Президента Австрії Х. Фішера.

18 липня 2004 р. – Відень. Україна запропонувала розмістити на своїй території постійний секретаріат Карпатської конвенції.

7-16 вересня 2004 р. – У австрійській клініці «Рудольфінерхаус» проходив обстеження кандидат на посаду Президента України В. Ющенко.

30 вересня 2004 р. – Відень. В. Ющенко повернувся до клініки для продовження стаціонарного лікування.

1 жовтня 2004 р. – Відень. Прибули члени депутатської групи, яка розслідує обставини можливого отруєння В. Ющенка.

4-5 жовтня 2004 р. – Відень. Візит генерального прокурора України Г. Васильєва, який намагався розслідувати можливе отруєння В. Ющенка.

5 жовтня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила про презентацію австрійсько-литовсько-українського проекту ТАСІС «Сприяння правовій та адміністративній реформі в Україні у сфері міграції і захисту прав біженців згідно з нормами і стандартами Європейського Союзу».

6 жовтня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що підписано протокол про наміри між Чернівецькою облдержадміністрацією та австрійською фірмою «Хольціндустрі Швайгхофер» про будівництво деревообробного підприємства вартістю 70 млн євро. Завод заплановано розмістити в Глибоцькому районі.

10 жовтня 2004 р. – Кандидат на посаду Президента України В.Ющенко після лікування у віденській клініці повернувся в Україну.

3-6 листопада 2004 р. – Зальцбург. В рамках шостого засідання українсько-австрійської комісії з торговельно-економічного співробітництва відбулась презентація туристичнх можливостей Криму. (Голос України – 4 листопада 2004).

11 грудня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що українська делегація у Відні взяла участь у черговому щорічному засіданні держав-учасниць Вассенаарської домовленості багатостороннього режиму контролю за експортом звичайних озброєнь та товарів і технологій подвійного використання.

11-12 грудня 2004 р. – Відень. В. Ющенко пройшов додаткове медичне обстеження. Було констатувало факт отруєння діоксином.

15 грудня 2004 р. – Газета «День» повідомила, що 13-14 грудня у Відні відбулось засідання Міжнародної комісії із захисту Дунаю. Обговорювались екологічні наслідки відкриття Україною каналу «Дунай – Чорне море».

23 січня 2005 р. – Київ. Візит австрійського представника в Комісії ЄС, єврокомісару з питань зовнішньої політики та європейської політики сусідства Б. Ферреро-Вальднер, яка взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка. Австрійське керівництво закликало ЄС найближчим часом обмежитись спеціальним привілейованим сусідством з Україною.

7-9 лютого 2005 р. – Відень. Візит генерального прокурора України С. Піскуна, який проводив розслідування щодо можливого отруєння В. Ющенка за часів президентської виборчої кампанії 2004 року. С. Піскун заявив, що зібрано «неспростовні докази» отруєння.

14-15 лютого 2005 р. – Київ. Австрійська торговельна палата провела бізнес-семінар для представників українських та австрійських фірм.

15 травня 2005 р. – Відень. Відзначено 50-річчя Державного договору про відновлення незалежної і демократичної Австрії, підписаної у Відні 15 травня 1955 р.

16 травня 2005 р. – Варшава. На саміті Ради Європи Президент України В. Ющенко провів переговори з Президентом Австрії Х. Фішером.

7-9 червня 2005 р. – Відень. Візит міністра з питань культури та туризму України О. Білозір.

17 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України В. Литвин провів переговори з Головою Національної Ради Австрійської Республіки Андреасом Колем.

9 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Луганський симфонічний оркестр успішно виступив у 35-му сезоні Віденського музичного семінару.

12-13 липня 2005 р. – Візит до Австрійської Республіки Президента України В. Ющенка. Австрійський бізнес задекларував прагнення до відновлення своїх вільних економічних зон. Президент В. Ющенко наголошував,

що «Австрія найближчим часом буде одним із провідних інвесторів на українському ринку» Укладено договір про розподіл продукції під час видобутку нафти та газу на чорноморському узбережжі. Австрійський ощадний банк бажав купити український «Ощадний» (Голос України – 13 липня 2005).

22 серпня 2005 р. – Австрійський «Райфайзен банк» придбав 93,5% акцій українського банку «Аваль». (Голос України – 23 серпня 2005)

17 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Чернівці відвідали 170 австрійських бізнесменів. Планується будівництво підвісних канатних доріг для перевезення лісу, встановлення обігрівачів, які працюють від сонячних батарей. Австрійці планували відкрити у Чернівцях власний пивзавод.

21 вересня 2005 р. – Відень. Прощання з 96 річним С. Візенталем, який народився на Тернопільщині та після другої світової війни розшукував нацистських військових злочинців.

22 вересня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що перший заступник міністра закордонних справ України А. Бутейко відвідав Відень, де провів переговори щодо перспектив співпраці, коли в першому півріччі 2006 р. Австрія головуватиме в ЄС.

21 жовтня 2005 р. – Київ. У Національному театрі опери та балету відбувся Віденський оперний бал.

5 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що чернівецька влада закликала керівництво австрійської фірми «Хольціндустрі ГмбХ» збудувати деревопереробний завод.

1 січня – 30 червня 2006 р. – Австрія головувала в Європейському Союзі. Основним завдання стало вироблення спільної енергетичної стратегії Європейського Союзу.

18 березня 2006 р. – Відень. Відбулись консультації міністра закордонних справ України Б. Тарасюка з посередником у питаннях косовського врегулювання М. Ахтісаарі.

6 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що онуки українських остарбайтерів, які під час Другої світової війни примусово працювали в Австрії, матимуть змогу навчатись та здобувати професію в цій країні. Проект буде реалізовуватись, починаючи з 2007 р. Умовою є знання німецької мови та відмінний атестат.

29 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Відні розпочалася процедура включення України до Європейського реєстру бізнесу (ЄРБ). Україна стала першою країною за межами ЄС, яка увійшла до зазначеного реєстру.

27 червня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що сесія Любашівського району Одеської області прийняла рішення про виділення в аренду 4,9 гектара землі австрійській фірмі «Універсал», яка пропонувала побуду-

вати завод з переробки ріпаку. Також у Національній філармонії України в рамках міжнародного фестивалю «Київські літні музичні вечори» відбувся концерт камерного оркестру з Австрії «Душа Європи».

14 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що мерія австрійської столиці Відня надасть 400 тис. євро на розробку генерального плану міста Львова.

6 вересня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що міністр закордонних справ України Б. Тарасюк здійснив робочий візит до Відня, де провів переговори з керівництвом Австрії.

1 жовтня 2006 р. – Австрійські соціал-демократи на чолі з А.Гусенбауером на парламентських виборах перемогли «Народну партію» канцлера В. Шюсселя. У соціал-демократів 35,7 відсотка голосів виборців. Консервативна народна партія В. Шюсселя набрала 34,2 відсотка голосів. Третє місце у крайньоправої Австрійської партії свободи 11,2 відсотка. Незначну кількість голосів отримали Партія зелених та Альянс майбутнього Австрії. (Голос України – 3 жовтня 2006).

20 жовтня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Відні відкрито Український культурно-інформаційний центр. У 2008 р. в Австрії планувалося проведення виставки, присвяченої Трипільській культурі.

6 листопада 2006 р. – Відень. Президент Австрії Х. Фішер розпочав консультації у зв'язку з відмовою Австрійської народної партії В. Шюсселя створювати «велику коаліцію» з Соціал-демократичною партією Австрії на чолі з А. Гусенбауером. Спірним виявилось питання про участь Австрії у створенні спільного європейського винищувача.

16 січня 2007 р. – Відень. Австрійський соціал-демократ А. Гусенбауер оголосив програму нового складу уряду «великої коаліції».

22 березня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Донецьку відкрито почесне консульство Австрії.

7 квітня 2007 р. – Газета «Голос України» подала інформацію про те, що між Чернівцями та австрійським містом Вольфсбергом підписано Угоду про співробітництво на 2007-2008 роки.

26 квітня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що розпочалися Дні культури Австрії в Україні. Фестиваль у Луганську відкрила фотовистава «Австрійські враження».

14 червня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» подала інформацію про візит до Австрії делегації Національної академії оборони України.

18 липня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила про візит до України федерального міністра соціального забезпечення та захисту прав споживачів Республіки Австрія Ервіна Бугінгера.

Українсько-бельгійські відносини

13 січня 2004 р. – Брюссель. Міністр закордонних справ України К. Грищенко провів переговори зі своїм бельгійським колегою Луї Мішелем. Обговорювались питання участі України в європейських та трансатлантичних інтеграційних процесах та комплекс українсько-бельгійських відносин.

4 лютого 2004 р. – Брюссель. Лідер «Нашої України» В. Ющенко взяв участь у роботі з'їзду «Європейської народної партії». Відбулись зустрічі з Х.Соланою, прем'єр-міністрами Італії Берлусконі та Португалії Баррозу.

22-23 березня 2004 р. – Брюссель. Візит заступника Голови Верховної Ради України О. Зінченка. Обговорювались парламентські аспекти співробітництва України з ЄС.

16 червня 2004 р. – Брюссель. Консультації між міністерствами закордонних справ України та Бельгії. Обговорювались питання європейської інтеграції та двосторонніх відносин.

20 серпня 2004 р. – Брюссель. За вироком шведського арбітражного суду щодо позову офшорної кіпрської кампанії у зв'язку із боргом Фонду державного майна у 40 млн дол., який утворився у зв'язку з приватизацією підприємства «ЛІНОС» заарештовано український літак АН-124 «Руслан», який мав перевезти бельгійське військове майно в Афганістан.

16-17 вересня 2004 р. – Брюссель. Візит першого заступника міністра закордонних справ України з питань європейської інтеграції О. Моцика.

6 жовтня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що перший заступник голови Верховної Ради України А. Мартинюк прийняв делегацію Парламенту Королівства Бельгія.

9 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що посол України в Бельгії В.Хандогій провів переговори з новобраним спікером Сенату бельгійського парламенту А.М. Лізе. З 1 січня 2005 р. Бельгія увійшла до керівної «трійки» ЄС.

2 грудня 2004 р. – У Житомирській торговельній палаті відкрито бізнес центр Фландрії.

23 січня 2005 р. – Бельгійська делегація була присутня на інавгурації Президента України В. Ющенка.

27 січня 2005 р. – Краків. Президент України В. Ющенко зустрівся з прем'єр-міністром Бельгії Гі Верхофштадтом.

21-23 лютого 2005 р. – Брюссель. Візит Президента України В. Ющенка. Відбулись переговори з бельгійським керівництвом, зокрема, головою Сенату Бельгії А.-М. Лізен.

20 квітня 2005 р. – Брюссель. Візит віце-прем'єр-міністра України з питань європейської інтеграції О. Рибачука, який презентував «дороговказ» України на поточний рік, який є орієнтиром європейської інтеграції для України.

17 травня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що перший віце-прем'єр-міністр України А. Кінах провів у Брюсселі переговори з бельгійським керівництвом. Обговорювалися проблеми двосторонніх торговельно-економічних відносин.

17 травня 2005 р. – Київ. Візит міністра оборони Бельгії Андре Флао. Обговорювалися питання двостороннього військово-політичного співробітництва. (Урядовий кур'єр – 18 травня 2005).

21 червня 2005 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Бельгії Карела де Гухта. Обговорювались актуальні питання українсько-бельгійського співробітництва.

28 серпня 2005 р. – Святкування 175-річчя Королівства Бельгія.

31 серпня 2005 р. – Гданськ. На святкуванні 25-річчя «Солідарності» Президент України В. Ющенко провів переговори з прем'єр-міністром Бельгії Гі Верхофстадтом.

17 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Президент України В. Ющенко у Нью-Йорку провів переговори з прем'єр-міністром Бельгії Гі Верхофстадтом. Обговорювались перспективи європейської та євроатлантичної інтеграції України.

27-29 жовтня 2005 р. – Київ. Візит голови бельгійської делегації в ОБСЄ Бертрана де Кромбрюгге. Обговорювались питання українсько-бельгійського співробітництва в контексті головування Бельгії в ОБСЄ впродовж 2006 року.

1 січня – 31 грудня 2006 р. – Бельгія головувала в ОБСЄ.

31 січня 2006 р. – Брюссель. Міністр закордонних справ України Б.Тарасюк провів переговори з міністром закордонних справ Бельгії К. де Гухта.

22 лютого 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що лідер соціалістів О. Мороз зустрівся з Президентом Сенату Королівства Бельгія Анн-Марі Лізен.

6 березня 2006 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Бельгії К. де Гухта. Він як головуючий в ОБСЄ обговорив проблему придністровського врегулювання.

30 квітня – 1 травня 2006 р. – Брюссель. Міністр закордонних справ України Б. Тарасюк взяв участь у конференції НАТО «Трансатлантичні виклики ери глобалізації».

9 вересня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у північній Бельгії заарештовані 17 членів правого радикального угруповання «Кров і честь», які готували теракти проти державних структур Бельгії.

15 грудня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що бельгійський капітал висловив зацікавлення проектом вирощування ріпака для переробки на біопаливо на Тернопільщині.

8 березня 2007 р. – Брюссель. Президент України В. Ющенко взяв участь у роботі саміту Європейської народної партії.

10 червня 2007 р. – За результатами парламентських виборів у Валлонії та Фландрії перемогли конкуруючі політичні сили, що ускладнило перспективу формування коаліційного уряду. Новий прем'єр-міністр Фландрії І. Летерм закликав до створення конфедерації. Ключовим питанням він вважав проведення податкової реформи. (День – 12 червня 2007).

10 липня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України О. Мороз провів переговори з головою сенату Королівства Бельгія А-М. Лізен.

19 вересня 2007 р. – Понад сто днів Бельгія лишалася без нового уряду. Етнічний націоналізм ставив під сумнів досягнення європейської інтеграції. Експерти були переконані, що в разі продовження практики непоступливості валлонів та фламандців на Бельгію чекали нові вибори.

7 листопада 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Україні побувала делегація Збройних сил Королівства Бельгія. Гості вивчали досвід функціонування частин, які спеціалізуються на розмінуванні.

30 листопада 2007 р. – Внаслідок провалу спроби трансформації Бельгії з федерації Фландрії та Валлонії на конфедерацію І. Летерм відмовився від подальших спроб створення нового коаліційного уряду.

18 грудня 2007 р. – Гі Верхофштадт очолив тимчасовий уряд, який впродовж наступних трьох тижнів мав спробувати врегулювати федеративні стосунки.

Українсько-болгарські відносини[1]

24 січня 2004 р . – Газета «Голос України» опублікувала статтю В. Литвина «Українсько-болгарські відносини: минуле як перспектива майбутнього».

26-27 січня 2004 р. – Софія. Візит Голови Верховної Ради України В. Литвина. Парламентські делегації обмінялись досвідом організації роботи з формування законодавчої основи системних перетворень суспільства та розвитку держави, зовнішньополітичної і зовнішньоекономічної діяльності. Особливий інтерес, на думку В. Литвина, становить болгарський досвід законодавчо-нормативної гармонізації ринкових економічних реформ і оптимізації їх соціальних наслідків. Відбулись переговори з Головою Народних Зборів Болгарії Огняном Герджиковим, Президентом Георгієм Пирвановим, прем'єр-міністром Симеоном Саксокобургготським. У Софії було відкрито виставку архівних та фотодокументів «Голодомор в Україні 1932-1933 рр.». Українці Болгарії просили допомогти відкрити на державній основі в рамках програми «Закордонне українство» український культурно-інформаційний центр (Голос України – 24 січня 2004).

---

[1] Болгарія стала членом ЄС 1 січня 2007 р., але заради зручності структури хроніки події українсько-болгарських відносин включені у цю частину хроніки.

11 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що В. Литвин передав до Національної бібліотеки України імені В. Вернадського три томи «СборнІка за народии умотворения, наука и книжнина», видання 1889 р., де опубліковані наукові роботи Михайла Драгоманова.

3 березня 2004 р. – Одеса. В Центрі болгарської культури відкрито виставку, присвячену 126-тій річниці визволення Болгарії від османського ярма після підписання Сан-Стефанського договору 1878 р. (Голос України – 5 березня 2004).

16 березня 2004 р. – Київ. Президент України Л. Кучма прийняв колишнього болгарського президента Ж. Желева. Український Президент подарував своєму болгарському колезі книгу «Україна – не Росія».

30 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр освіти України В. Кремень здійснив візит до Болгарії. Обговорювались питання освітньої співпраці двох країн.

2 квітня 2004 р. – Болгарія стала членом НАТО.

14-15 квітня 2004 р. – Софія. Візит міністра закордонних справ України К. Грищенка. Проведено консультації щодо взаємодії військових двох країн у Іраку. Підписано Декларацію про співробітництво в галузі європейської та євроатлантичної інтеграції. Переговори щодо безкоштовних віз для громадян України за безвізовий режим для болгар в Україні. На середину травня заплановано візит в Україну болгарського прем'єр-міністра Саксенкобург-готського.

21-24 травня 2004 р. – Візит в Україну прем'єр-міністра Болгарії Симеона Саксенкобургготського.

27 травня 2004 р. – Мамая (Румунія). В рамках зустрічі глав центральноєвропейських держав Президент України Л. Кучма провів переговори з президентом Болгарії Г. Пирвановим.

4 червня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Україні з візитом перебував міністр освіти та науки Болгарії Ігор Дамянов. Підписано протокол про співробітництво міністерств двох країн на період 2004-2007 рр.

21 червня 2004 р. – Варна. ВМС України взяли участь у навчаннях НАТО.

28 серпня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у Варні виданий путівник «Україна зблизька».

5 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що болгарський уряд схвалив поправки до болгарсько-української угоди з туризму (2001 р.) щодо спрощення візового режиму, зокрема для водіїв транзитного автомобільного транспорту та для організованих туристичних груп.

6 грудня 2004 р. – Софія. Міністр закордонних справ України К. Грищенко перервав візит на зустріч ОБСЄ та відбув з Генеральним секретарем ОБСЄ Я. Кубішем до Києва з метою участі у переговорах між українською владою та опозицією.

14 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що президент Болгарії Г. Пирванов привітав з перемогою на президентських виборах В. Ющенка.

23 січня 2005 р. – Болгарська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

12-14 травня 2005 р. – Сімферополь, Одеса. Візит навчального корабля військово-морських сил Болгарії.

14 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України В. Литвин провів переговори з віце-президентом Республіки Болгарія Ангелом Маріном. Висловлювалась вдячність за зусилля української держави зі створення належних умов для життя болгарської національної меншини в Україні. А. Марін наголошував, що незалежно від того, яка коаліція переможе на майбутніх парламентських виборах, її прагнення дружньої співпраці з Україною залишаться незмінними.

25 червня 2005 р. – Болгарія проводила чергові парламентські вибори. До Національних Зборів слід було обрати 240 депутатів. Руху «Сімеон ІІ» протистояла лівоцентристська коаліція «За Болгарію». Врешті соціалісти отримали 31%, монархісти 20%, решту голосів поділи між собою партія турецької етнічної меншини та ультра націоналістичне об'єднання «Атака». Лідер руху «За Болгарію» Сергій Станішев висловлював готовність сформувати нову правлячу коаліцію. (Голос України. – 30 червня 2005).

27-28 липня 2005 р. – Болгарський парламент не проголосував вотум довіри новому уряду С. Станішева, який утворив коаліцію з партією турецької національної меншини. До уряду мали увійти 13 міністрів від болгарської соціалістичної партії та 5 з мусульманського руху за права і свободи. Кандидатура С. Станішева на посаду прем'єр-міністра була затверджена 120 за при 119 проти. (Голос України – 29 липня 2005).

5 серпня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністерство освіти Болгарії нагородило групу викладачів Бердянського державного педагогічного університету орденом «Паїсія Хілендарського» першого ступеня.

11 серпня 2005 р. – Софія. «Національний рух Сімеона ІІ» не зміг сформувати уряд. Згідно з конституцією країни президент мав надати мандат на створення коаліції третій політичній силі країни мусульманському руху за права і свободи.

16 серпня 2005 р. – Парламент Болгарії нарешті затвердив уряд 39-річного соціаліста С. Станішева.

7 вересня 2005 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Болгарії про взаємну охорону та принципи обміну секретною інформацією, підписану 21 травня 2004 р. у м. Києві. (Голос України – 5 жовтня 2005).

8 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що 11 вересня в Одесі відкриється щорічний болгарський Собор, в якому візьмуть участь представники 204 тис. болгарської діаспори з усіх регіонів України.

22 вересня 2005 р. – Верховна Рада України ратифікувала Договір між Україною та Республікою Болгарія про правову допомогу в цивільних справах, підписаний 21 травня 2004 р. у м. Києві.

29-30 листопада 2005 р. – Київ. Візит віце-прем'єр-міністра, міністра закордонних справ Болгарії Івайло Калфіна. (Голос України – 29 листопада 2005).

2 грудня 2005 р. – Київ. Віце-президент Болгарії взяв участь у заснуванні «Співдружності демократичного вибору».

9 грудня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у Вашингтоні міністр оборони України А. Гриценко та його болгарський колега В. Блізнаков підписали план співробітництва двох міністерств на 2006 рік.

27 грудня 2005 р. – Болгарія завершила виведення основної частини свого контингенту з Іраку.

4 лютого 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що ЄС попередив Болгарію, що в разі призупинення реформування юридичної системи, ефективної боротьби з корупцією та організованою злочинністю її вступ до ЄС 1 січня 2007 р. буде відкладено принаймні на рік.

21 березня 2006 р. – Конституційний суд Болгарії розглядає договір зі США щодо створення баз НАТО на болгарській території. Болгарія вирішила надати США полігон і два аеродроми.

18 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Морському порту Варни відкрито меморіал українським воїнам визволителям Болгарії.

28 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Києві підписано угоду між Урядами України, Республіки Болгарія та уряду Російської Федерації про транспортування ядерних матеріалів з Болгарії до Росії через територію України. Аналогічні угоди Україна має з Угорщиною, Словаччиною, Чехією.

19 травня 2006 р. – Варна. Президент України В. Ющенко взяв участь в роботі саміту Центральноєвропейської ініціативи. Болгарія на вступі до ЄС вступу 1 січня 2007 року.

26 травня 2006 р. – Болгарський парламент ратифікував угоду зі США про створення американських військових баз. Починаючи з 1 січня 2008 р., Болгарія скасовувала загальний військовий призов.

18 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що президент Болгарії Г. Пирванов вручив найвищу державну нагороду Болгарії для іноземців орден «Мадарський вершник» послу України Ю. Рилачу.

27 липня 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Урядом Республіки Болгарія, Урядом Російської Федерації, Кабінетом Міністрів

України про перевезення ядерних матеріалів між Російською Федерацією і Республікою Болгарія через територію України. (Голос України – 19 серпня 2006).

26 вересня 2006 р. – Європейська Комісія зробила висновок щодо членства Болгарії в ЄС з 1 січня 2007 року.

22 жовтня 2006 р. – За низької активності виборців відбувся перший тур виборів президента Болгарії. Г. Пирванов набрав 64%, кандидат націоналістичного об'єднання «Атака» В. Сидеров 22%, представник правих сил Н. Беронов 10%. (Голос України – 24 жовтня 2006).

29 жовтня 2006 р. – Другий тур президентських виборів в Болгарії. Президентом на другий термін залишився Г. Пирванов, який отримав 74% голосів виборців. Він обіцяв забезпечити мирне співіснування в Болгарії етнічних меншин турків, циган, євреїв, вірмен. (Голос України – 31 жовтня 2006).

14 листопада 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Софії відбулася міжнародна науково-практична конференція «15 років дипломатичних відносин між Україною та Республікою Болгарія: стан і перспективи».

2 грудня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що до 145-річчя переселення болгар до Таврії Бердянський краєзнавчий музей відкрив експозицію «Болгарський дім».

9 грудня 2006 р. – Тижневик «Дзеркало тижня» повідомив, що болгарський парламент ухвалив закон про відкриття архівів спецслужб часів комуністичного правління. З 1 січня 2007 р. в Болгарії встановлювався найнижчий у Європі податок на прибуток у розмірі 10 відсотків.

1 січня 2007 р. – Болгарія стала членом Європейського Союзу. Болгари були невдоволені запровадженням акцизу на самогон – ракію.

16 лютого 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що з візитом у Болгарії побував міністр вугільної промисловості України С. Тулуб. Обговорювалися проблеми постачання українського вугілля для потреб болгарських електростанцій.

27 березня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Болгарії відзначають день Фракії і бессарабських болгар, які живуть в Україні та Молдові.

11 квітня 2007 р. – Європейська комісія підтвердила намір боротися за життя болгарських медсестер, засуджених у Лівії.

27 травня 2007 р. – Болгарія вітала рішення лівійського апеляційного суду, який відхилив звинувачення в наклепі болгарських медиків, засуджених до страти. Вони чекали результату апеляції на вирок 2004 р.

29 травня 2007 р. – Вибори 18 болгарських депутатів Європейського парламенту.

9 червня 2007 р. – Газета «Голос України» подала інформацію про те, що у Запорізькій області відбулися святкові заходи з нагоди 145-річчя пересе-

лення болгар. Болгари компактно проживають у Приморському, Приазовському, Бердянському районах та в містах Бердянську, Запоріжжі й Мелітополі. Болгарська громада налічує близько 28 тисяч.

11 червня 2007 р. – Софія. Президент США Дж. Буш запевнив болгар щодо звільнення медсестер, приговорених до страти в Лівії. Болгарія звернулася до США з пропозицією розмістити на своїй території американську систему протиракетної оборони.

24 липня 2007 р. – Софія. Повернення з Лівії шістьох болгарських медиків, які відразу були амністовані.

17 серпня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила про створення «Конгресу болгар України». Його метою є збереження традицій болгарського народу, зміцнення ділових і культурних зв'язків між Україною і Болгарією. Зазначалося, що в Україні проживає 203 тис. болгар, з них компактно на території Одеської області: у Болградському, Арцизькому, Саратському та Ізмаїльському районах.

22 вересня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що підписано угоду про співробітництво між Черніговом та болгарським містом Габрово.

9 жовтня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Криму віцепрезидент Болгарії А. Марін взяв участь у відкритті другого Міжнародного фестивалю болгарської культури. Уряд Криму виділив 11 млн гривень для фінансування програм повернення депортованих болгар.

19 жовтня 2007 р. – Болгарія наполягала, аби назва спільної європейської грошової одиниці євро писалася в транскрипції кирилиці, а не лише грецької мови та латиниці.

27 листопада 2007 р. – Софія. Міністр закордонних справ України А. Яценюк взяв участь зустрічі міністрів країн членів Центральноєвропейської ініціативи. Відбулися переговори з прем'єр-міністром Болгарії С. Станішевим. Підписано Угоду про економічне співробітництво.

13 грудня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Антимонопольний комітет України та Комісія з питань захисту конкуренції Болгарії підписали Меморандум про співпрацю у сфері захисту економічної конкуренції.

21 грудня 2007 р. – Болгарія приєдналася до Шенгенського простору.

Українсько-британські відносини

13 січня 2004 р. – Лондон. Візит міністра закордонних справ України К. Грищенка. Під час переговорів з міністром закордонних справ Великобританії Джеком Стро обговорювались питання євроатлантичної інтеграції України, ситуація в Іраку, актуальні питання двосторонніх відносин. Відбулись переговори з головою Комітету в закордонних справах Палати громад Дональдом Андерсоном. (Голос України – 14 січня 2004).

28 січня 2004 р. – Лондон. Прем'єр-міністр Т. Блер витримав іспит голосування щодо законопроекту про введення платної вищої освіти та за результатами розслідування ролі уряду в самогубстві експерта з іракських озброєнь Девіда Кея. Опитування свідчили про те, що більшість британців була проти, аби уряд можливо очолив єврей – лідер британських торі – Джон Хауард. Водночас уряд Блера був проти незалежного розслідування причин початку війни проти Іраку.

30 січня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Комітеті Верховної Ради України з питань національної безпеки та оборони відбулась зустріч з головнокомандуючим Королівських Військово-повітряних сил Великобританії Джоком Стірраном.

5 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що план із облаштування дитячого майданчика, автором якого є прилучанка Т. Чміль, відзначено грантом від українсько-британського проекту Європейського Союзу «Змінимо своє життя й оточуючих».

6 лютого 2004 р. – Ялта. Посол Великобританії Р. Брінклі взяв участь у відкритті кімнати У. Черчілля у Левадійському палаці. (Голос України – 7 лютого 2004).

7 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що англійські інвестори незадоволені правилами гри на українському ринку.

13 лютого 2004 р. – Лондон. Візит міністра енергетики України С. Єрмілова. Переговори з представниками «Шеврон-Тексако» щодо європейського напрямку використання нафтопроводу Одеса-Броди.

24 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що 23 лютого Голова Верховної Ради України В. Литвин провів переговори з членом Палати Лордів Парламенту Великої Британії, керівником Центру глобальних досліджень у Великій Британії лордом Робертом Скідельським. Наголошувалось, що Україна направила своїх миротворців до Іраку не для того, аби сподобатись США.

24 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що десять років тому родина Куків із Великої Британії заснувала міжнародну організацію «Надія і житло для дітей». Вона допомагає дітям, які стали жертвами військових дій та катастроф. В Україні ця організація опікується 55 будинками сімейного типу.

3 березня 2004 р. – Лондон. Візит заступника міністра закордонних справ України О. Чалого. Конференція з питань європейської інтеграції. Обговорення проблем європейської інтеграції та нафтопроводу Одеса-Броди.

9 березня 2004 р. – «Українська служба Бі-Бі-Сі» повідомила, що у доповіді британського конгресу тред-юніонів наголошувалось на високому ступені експлуатації українських нелегальних робітників, яких в одному Лондоні нараховується близько 40 тис., а по всій Британії до 100 тис. чоловік.

26-27 березня 2004 р. – Лондон. Візит делегації бюджетного комітету Верховної Ради України. Обговорювався британський досвід парламентського контролю за виконанням наповнення та витрат статтей бюджету.

19 квітня 2004 р. – Лондон. Візит першого віце-прем'єр-міністра України М.Азарова, який провів переговори з директором ЄБРР Ж. Лемьєром з питання фінансування систем заходів безпеки на АЕС в Рівному та Хмельницькому.

7 травня 2004 р. – Газета «Сегодня» повідомила, що британці звинувачують українських хакерів у крадіжці сотен тисяч фунтів.

1 червня 2004 р. – Будапешт. Голова Верховної Ради України В. Литвин підписав меморандум про тристоронню співпрацю з парламентами Великої Британії та Угорщини.

29 червня 2004 р. – Стамбул. Президент України Л. Кучма провів робочу бесіду з прем'єр-міністром Великої Британії Т. Блером.

1 липня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Голова Верховної Ради України В. Литвин провів переговори з заступником голови британсько-української все партійної парламентської групи лордом Хау Аберовонським. Українсько-британський товарообіг досягнув 1 млрд 200 млн дол.

20 липня 2004 р. – Лондон. Українські літаки взяли участь у виставці «Фарнборо – 2004».

30 серпня 2004 р. – Велика Британія. Розпочались українсько-польсько-британські військові навчання.

4 вересня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що мер Оксфорда лорд Б. Кін вручив відзнаки групі українських бізнесменів, які задіяні в реалізації низки спільних інвестиційних проектів.

7-8 вересня 2004 р. – Візит до Великої Британії міністра оборони України Є. Марчука, який взяв участь у спостереженні за заключним етапом навчань «Козацький степ». Також обговорювались питання військової реформи та військової доктрини України, яка не ставить безпосереднього завдання підготовки до вступу в НАТО.

9 жовтня 2004 р. – Единбург. Королева Єлизавета II відкрила новий будинок шотландського парламенту.

25 жовтня 2004 р. – Крим. Візит принца Філіпа, який вшанував пам'ять британців, які загинули за часів Кримської війни 1853-1856 років.

9-10 листопада 2004 р. – Лондон. Голова Державного комітету України з туризму В. Цибух взяв участь у виставці «Туризм – 2004».

12 листопада 2004 р. – Київ. Міністр оборони України О. Кузьмук та посол Великої Британії Брінклі підписали меморандум про взаєморозуміння щодо тимчасового призначення до міністерства оборони України британського цивільного радника.

29 листопада 2004 р. – Британський прем'єр-міністр Т. Блер у прозпал «помаранчевої революції» закликав зберегти територіальну цілісність України. Колишній прем'єр-міністр М. Тетчер висловила занепокоєння загрозою появи нової «залізної завіси» безпосередньо на території України.

6 грудня 2004 р. – Лондон. Українські бізнесмени взяли участь у інвестиційному форумі.

28 грудня 2004 р. – МЗС Великої Британії привітало із перемогою Президента України В. Ющенка.

1 січня 2005 р. – Велика Британія на рік прийняла на себе головування у «великій вісімці».

20 січня 2005 р. – Британський прем'єр-міністр Т. Блер привітав з перемогою на президентських виборах В. Ющенка.

23 січня 2005 р. – Велику Британію на інавгурації Президента України В. Ющенка презентував міністр з питань європейської політики Д. Макшейн.

28 січня 2005 р. – Давос. Президент України В. Ющенко провів переговори з британським міністром фінансів Г. Брауном.

31 січня – 3 лютого 2005 р. – Лондон. Конференція «Нові перспективи України». Лондонський комітет боротьби проти фінансових злочинів уклав угоду з Торговельною палатою України.

11 лютого 2005 р. – Лондон. Вирок 44-річному українцю В. Соломці, якого звинувачували у відмиванні грошей та імпорті нелегальної робочої сили з України. Його засудили до десяти років ув'язнення. (Голос України – 13 лютого 2005).

20 лютого 2005 р. – Лондон. Презентація альбому української співачки Руслани.

22 лютого 2005 р. – Брюссель. Президент України В. Ющенко провів переговори з британським прем'єр-міністром Т. Блером.

1 березня 2005 р. – Київ. Візит заступника міністра оборони Великої Британії К. Теббіта. Обговорювались питання українсько-британської взаємодії в Іраку.

15-16 березня 2005 р. – Лондон. Віце-прем'єр-міністр України з питань європейської інтеграції О. Рибачук взяв участь у міжнародній конференції з питань інвестицій, зокрема, в добудову нафтопроводу Одеса-Броди.

29-31 березня 2005 р. – Луганськ, Донецьк. Робочі поїздки посла Великої Британії в Україні Р. Брінклі, який презентував нову програму грантів. Зокрема, у селищі Красне Красноармійського району Донецької області, де реалізується Програма підвищення рівня життя сільського населення британського Міністерства у справах міжнародного розвитку (DFID), місцевому музею композитора Сергія Прокоф'єва були передані рідкісні аудіозаписи та партитури його творів. (Голос України 31 березня 2005).

8 квітня 2005 р. – Віндзор. У зв'язку з похованням в цей день у Ватикані Іоанна Павла II на 9 квітня було перенесено шлюб принца Чарльза та його колишньої коханки Каміли Паркер Боулз.

18 квітня 2005 р. – Київ. Візит радника прем'єр-міністра Т. Блера з питань європейської інтеграції Т. Деріка, якому віце-прем'єр-міністр України з питань європейської інтеграції О. Рибачук презентував план європейської інтеграції України.

20 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що перші півтори тисячі чоловічих костюмів відправило до Англії Вінницьке швейне підприємство «Володарка».

5 травня 2005 р. – Вибори до палати громад Великої Британії. Ліберально-демократична партія сподівалась скласти конкуренцію правлячим лейбористам та консерваторам торі, схиляючи на свій бік виборців, які розчарувались у цих партіях. Загалом вибори розглядались як плебісцит щодо довіри до щирості Т. Блера. Прогнозувалось, що приблизно в середині другого терміну урядування його змінить Г. Браун.

6 травня 2005 р. – Лідер британських консерваторів Дж. Хоуард заявив про намір піти у відставку після того, як будуть змінені правила обрання нового лідера торі.

12 травня 2005 р. – Лондон. Конференція донорів з питань фінансування побудови саркофагу над аварійним реактором Чорнобильської атомної електростанції. Було зібрано лише близько 200 млн доларів.

18 травня 2005 р. – День британського бізнесу в Україні. В Києві відкрився новий офіс «Бі-Бі-Сі».

8-9 червня 2005 р. – Лондон. Візит Секретаря канцелярії президента України О. Зінченка. Обговорювались питання створення Інституту досліджень демократичних процесів в Україні. (Урядовий кур'єр – 11 червня 2005).

15 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Лондоні буде створено україно-британський культурно-інформаційний центр.

17 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у кулуарах Верховної Ради відбувалась фотовиставка «Несподівана Британія: мистецтво бачити».

1 липня – 31 грудня 2005 р. – Велика Британія головувала в структурах ЄС.

6 липня 2005 р. – Сінгапур. Міжнародний олімпійський комітет назвав Лондон столицею літніх олімпійських ігор 2012 року.

7 липня 2005 р. – Лондон. Внаслідок чотирьох вибухів на вузлових станціях метро британської столиці загинули 38 осіб. Президент України В. Ющенко висловив співчуття британцям. Комуністи України знову наполягали на прискоренні виведення українського контингенту з Іраку.

20-21 липня 2005 р. – Лондон. Міністр України з питань надзвичайних ситуацій Д. Жванія провів переговори з представниками країн-учасниць проекту побудови арки над Чорнобильською атомною станцією.

21 липня 2005 р. – Лондон. Знову пролунали вибухи на трьох станціях метро та в автобусі. У скоєнні теракту були звинувачені ісламісти.

22 липня 2005 р. – Лондон. Інформація про замінування найбільшої мечеті британської столиці не підтвердилася. З часу терористичних актів в декілька разів збільшилась кількість насильницьких актів проти мусульман.

28 липня 2005 р. – Заява «Ірландської республіканської армії» про припинення збройної боротьби, складання всієї зброї та повернення до виключно політичних методів боротьби за об'єднання Ірландії.

23 серпня 2005 р. – Київ. Президент України В. Ющенко провів переговори з президентом Ліберально-демократичної партії Великої Британії С. Хьюзом.

26 серпня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що лідер «Народної партії України» В. Литвин з президентом «Ліберально-демократичної партії Великої Британії» С. Хьюзом підписали угоду про основні напрямки співробітництва, яка передбачає обмін делегаціями, контакти регіональних партійних осередків.

7-9 вересня 2005 р. – Севастополь. Заходи з нагоди 150 річчя завершення оборони міста 1854–1855 рр.

28 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Чернігові стартував проект «Діти вулиці» «Британської гуманітарної допомоги».

6 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Британська рада в Україні провела у Верховній Раді тематичну виставку «Британський парламент: історія і сьогодення».

6 жовтня 2005 р. – Лондон. Відбулись консультації «Трійка Україна – ЄС» на рівні керівників політичних департаментів міністерств закордонних справ.

13 жовтня 2005 р. – Виповнилось 80 років Маргарет Тетчер. Участь у ювілейних святкуваннях колишнього прем'єр-міністра взяла королева Єлизавета II.

17-18 жовтня 2005 р. – Лондон. Королева Єлизавета II вручила президентові України В. Ющенко нагороду «Чешем пауз». Обговорювались питання підготовки до саміту Україна – Європейський Союз. Концерн «Шелл» заявив про намір збільшити інвестиції до пошуку нафтогазових родовищ в Україні. Під час зустрічі президента України В. Ющенко та британського прем'єр-міністра Т.Блера наголошувалось, що інтеграція до ЄС – «це основа стратегічної політики України». (Голос України – 19 жовтня 2005).

1-9 грудня 2005 р. – Київ. Фестиваль сучасного британського кіно.

1 грудня 2005 р. – Київ. Британський прем'єр-міністр Т. Блер головував на засіданні Комісії ЄС – Україна. Було підписано угоду між «Шелл» та «Нафтогаз України» про спільний пошук та видобуток вуглеводів.

3 грудня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у будинку британського парламенту відбулася презентація україно-британського «Сіті-клубу». Його мета – розширення контактів між діловими колами двох країн.

6 грудня 2005 р. – Новим лідером британської Консервативної партії був обраний 39-річний Девід Камерон. На нього британські консерватори покладали сподівання на загальних виборах 2009 року.

22 грудня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що місто Кам'янець-Подільський у 2006 р. отримає 55 тис. фунтів стерлінгів англійсько-шведської програми реалізації соціальних проектів.

22 грудня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Президент України В. Ющенко прийняв керівника «ТНК-ВР менеджмент» Г. Хана. Обговорювались питання співробітництва з Україною в нафтогазовому секторі.

24 лютого 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україну відвідав міністр з питань торгівлі Великобританії І. Пірсон. Обговорювалися перспективи інвестиційної співпраці.

5-9 березня 2006 р. – Севастополь. Візит фрегату Королівських ВМС Великої Британії «Сент Олбенз».

14 березня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що перший заступник міністра закордонних справ України А. Бутейко здійснив робочий візит у Лондон. Обговорювались питання українсько-британських відносин у контексті євроатлантичної інтеграції.

4 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Великій Британії скасована посада лорда-канцлера, чого уряд лейбористів домагався з 2003 року.

27-28 квітня 2006 р. – Лондон. Візит голови секретаріату Президента В. Ющенка О. Рибачука. Обговорювались проблеми стану та перспектив українсько-британських відносин.

3 травня 2006 р. – Київ. Відбулась презентація книги доповідей Ланселота Лоутона «Українське питання». Цей журналіст був одним із засновників створеного 1935 р. Англо-українського комітету. (Голос України – 4 травня 2006).

4 травня 2006 р. – Лейбористи зазнали дошкульної поразки на муніципальних виборах. Наступного дня Т. Блер провів ротацію в уряді. У відставку пішли міністр внутрішніх справ Ч. Кларк та міністр закордонних справ Дж. Стро. Європейський напрямок зовнішньої політики було призначено курувати Дж. Хуна, а відносини Британії з рештою світу М. Беккет. Виносячи урок з поразки, прем'єр Т. Блер зазначав, що всіх іноземців, засуджених у Британії за тяжкі злочини, буде депортовано (Голос України – 6 травня 2006).

18-19 травня 2006 р. – Лондон. Візит лідера «БЮТ» Ю. Тимошенко, яка провела переговори з міністром закордонних справ «тіньового» уряду консерваторів В. Хагом та рядом потенційних британських інвесторів.

23 травня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Національному науковому центрі «Харківський фізико-технічний інститут» відбулася друга Міжнародна конференція з програми закритих атомних центрів Міністерства торгівлі і промисловості Великої Британії.

24 травня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Лондоні відбувся український інвестиційний саміт.

10 червня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна і Велика Британія вирішили перенести дату і місце проведення військових навчань «Тугий вузол», які мали відбутися 14-26 червня 2006 р. на території Миколаївської області.

17 червня 2006 р. – Лондон. Офіційне святкування 80-річчя королеви Єлизавети II. Королева відмовилась передати престол сину Чарльзу.

19 червня 2006 р. – Лондон. Відбулася презентація міжпартійної парламентської групи Сполучене Королівство – Україна.

28-29 червня 2006 р. – Київ. Візит британського принца Ендрю. Обговорювалися питання перспектив українського євроатлантичного вибору. Було продовжено проект «Англійська для миротворців». (Голос України – 30 червня 2006).

14 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що українські верифікатори інспектували територію Великої Британії.

20 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна бере участь в традиційному Міжнародному авіасалоні в м. Фарнборо.

2 вересня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Студентському містечку м. Донецьк відкрився Англійський квартал, в якому встановлено пам'ятник легендарній групі «Бітлс».

6 вересня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на Житомирщині відбуваються навчання аеромобільних бригад України, Польщі, Великої Британії в рамках навчання сил швидкого реагування трьох країн «Козацький степ – 2006».

1 жовтня 2006 р. – Посольство Великої Британії в Україні почало приймати заявки на отримання віз в онлайн-режимі за адресою www.britishembassy.gov.uk/Ukraine

2 листопада 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Україну з триденним візитом прибула британська військова делегація.

26 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Давосі прем'єр-міністр В. Янукович провів переговори з британським прем'єр-міністром Т. Блером.

21 лютого 2007 р. – В британському парламенті було відкрито прижиттєвий бронзовий монумент «залізної леді» М. Тетчер.

27 лютого 2007 р. – Київ. Візит британського міністра у справах Європи Дж. Хуна. Обговорювалися питання українсько-британських відносин.

12-13 березня 2007 р. – Лондон. Український інвестиційний форум за участі керівника Фонду державного майна України К. Семенюк.

25 березня 2007 р. – Белфаст. Лідери протестантів та католиків Ольстеру Я. Пейслі та Дж. Адамс погодилися 8 травня 2007 р. відновити роботу автономного уряду провінції.

17-18 квітня 2007 р. – Кардіфф. Президент України В. Ющенко та Президент Польщі Л. Качинський провели переговори щодо організації проведення фіналу УЄФА в рамках чемпіонату Європи з футболу 2012 року. Право проведення цього заходу було надано Україні та Польщі.

25 квітня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що 18 квітня британський прем'єр-міністр Т. Блер оголосив урядову програмну заяву «Британія у світі». Зазначений документ, зокрема, передбачав надання Україні перспективи членства в Європейському Союзі.

8 травня 2007 р. – Белфаст. Юніоніст Ян Пейслі став головою виконавчої влади Ольстера. Протестанти були стурбовані тим, що католиків у Північній Ірландії народжується більше, що може вплинути на самовизначення цієї провінції.

10 травня 2007 р. – Т. Блер оголосив про відставку з посади лідера лейбористської партії. Його наступником став Г. Браун.

12 травня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що створено робочу групу з питань участі британської компанії «CBM OIL» в освоєнні шельфу Чорного моря.

21 травня 2007 р. – Ялта. Левадійський палац-музей відвідала молодша донька Уїнстона Черчілля Мері Соамс. Вона передала історичні документи для меморіальної кімнати англійського політика в музеї Ялтинської конференції. (Голос України – 22 травня 2007).

16 червня 2007 р. – Київ. Благодійний концерт для хворих на СНІД дав британський співак Елтон Джон.

24 червня 2007 р. – Манчестер. З'їзд Лейбористської партії обрав новим лідером Г. Брауна.

27 червня 2007 р. – Т. Блер передав повноваження прем'єр-міністра Г. Брауну.

28 червня 2007 р. – Прем'єр-міністр Г. Браун представив новий склад уряду. Консерватор Д. Камерон та ліберал М. Кемпбелл вимагали проведення дострокових виборів. 41-річний Д. Мілебант став міністром закордонних справ.

20 липня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що з 2 серпня для одержання британської візи будуть потрібні відбитки всіх пальців і цифрове фото. Члени Кабінету Міністрів України, офіційних делегацій, а також діти до 5 років звільнятимуться від процедури збирання біометричних даних.

2 серпня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що «Укрзалізниця» та «Barklayas capital bank» уклали угоду про надання кредиту в сумі 550 млн дол.

10-11 вересня 2007 р. – Брайтон. Конференція британських трейд-юніонів. Пропонувалося запровадити спеціальний податок на світових олігархів, які мешкають в Британії.

11 вересня 2007 р. – Європейський Союз відмовився від вимоги до Британії перейти на метричну систему мір та ваг.

15 вересня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що «Британська рада» в Україні створила Ресурсний інформаційно-освітній центр.

20 вересня 2007 р. – Лондон. Відбулася зустріч М. Тетчер та Ю. Тимошенко. (Сегодня – 22 сентября 2007).

3 жовтня 2007 р. – Лідер британських консерваторів Д. Камерон наполягав на проведенні дострокових парламентських виборів.

5 жовтня 2007 р. – Київ. Візит делегації британських консерваторів.

Українсько-грецькі відносини

7 січня 2004 р. – Лідер партії «ПАСОК» К.Семітіс пішов у відставку з посади лідера партії та призначив на 7 березня 2004 р. дострокові вибори. На вибори «ПАСОК» вів Георгіос Папандреу.

26 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на замовлення грецької компанії «Ласкаридіс шипінг компані» в Миколаєві побудовано 16 транспортних рефрижераторів.

7 березня 2004 р. – Греція. Дострокові парламентські вибори. Перемогла коаліція правоцентристських партій «Нова демократія». Прем'єр-міністром Греції став її лідер Костас Караманліс.

12 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Греції відбулись шевченківські дні.

24 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що мер Салонік Анастасіос Петровас відвідав Дніпропетровщину, де обговорював перспективи співпраці цього регіону з Грецією.

29 березня 2004 р. – Люцерн. Прем'єр-міністр Греції К. Караманліс провів переговори з прем'єр-міністром Туреччини Р. Ердоганом з питань створення Федерації Кіпру та проведення згідно з проектом ООН 20 квітня референдуму з цього питання.

3 квітня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в українському посольстві в Афінах відбулась конференція «Україна – ЄС: перехід від партнерства до інтеграції».

23 червня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Громадська рада українців Греції при посольстві України провела засідання, присвячене Івану Франко.

5 липня 2004 р. – Вулицями Києва пронесли олімпійський вогонь. Грецькими аналітиками висловлювались сподівання, що олімпійські ігри сприятимуть тимчасовому скороченню рівня безробіття.

11-15 серпня 2004 р. – Візит до Афін прем'єр-міністра України В. Януковича як президента Олімпійського комітету України.

11 серпня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що 8-31 серпня 2004 р. на грецькому острові Крит проходили «Дні української культури».

13 серпня 2004 р. – Афіни. Відкриття літніх олімпійських ігор. Візит прем'єр-міністра України В. Януковича.

16 серпня 2004 р. – Афіни. Премєр-міністр України В. Янукович провів переговори з грецьким прем'єр-міністром К. Караманлісом та судновласником Ласкарідісом. (Урядовий кур'єр – 17 серпня 2004)

29 серпня 2004 р. – Афіни. Закриття Олімпійських ігор. Україна в загальному командному заліку зайняла місце в першій двадцятці провідних спортивних держав світу.

23 січня 2005 р. – Київ. Грецька делегація взяла участь в інавгурації Президента України В. Ющенка.

11 лютого 2005 р. – Газета «День» повідомила, що парламент Греції обрав 76-річного Каролоса Папуліаса президентом замість К. Стефанопулоса.

14 травня 2005 р. – Газета «День» повідомила, що в інституті філології Київського національного університету імені Т. Шевченка відбулась презентація «Новогрецько-українського словника», який став першим у лексикографії обох країн.

16 травня 2005 р. – Варшава. В форматі саміту Ради Європи Президент України В. Ющенко провів переговори з прем'єр-міністром Греції К. Караманлісом.

19-21 травня 2005 р. – Київ. Міністр туризму Греції побував на конкурсі «Євробачення». Перемогу в конкурсі святкувала грецька співачка.

1 липня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що В. Цибух був призначений на посаду посла України в Греції.

15 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що урочистості, присвячені 225-річчю заснування грецьких сіл у Приазов'ї й 10-літтю Федерації грецьких товариств України відбулись в Сімферополі, Бахчисараї, Севастополі, Феодосії.

21 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що українські та грецькі військові підписали програму двостороннього співробітництва на 2006 р.

8 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що три українських моряки майже три місяці знаходяться у в'язниці на острові Крит в очікуванні суду, який призначено на 11 листопада. Їхнє судно перевозило нелегалів у Європу.

10 листопада 2005 р. – Газета «День» повідомила, що в Київському університеті імені Т. Шевченко відбулась презентація антології новогрецької літератури в українських перекладах.

30-31 січня 2006 р. – Афіни. Делегація Соціалістичної партії України на засіданні Ради Соціалістичного інтернаціоналу набула статус повноправного члена зазначеного міжнародного об'єднання соціалістичних партій. Лідер соціалістів О. Мороз, перебуваючи в Афінах, обіцяв «побудувати Європу в Україні». (Голос України – 1 лютого 2006).

14 лютого 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що перший заступник міністра закордонних справ України А. Бутейко під час робочого візиту до Греції обговорив проблеми інтеграції України до НАТО та ЄС.

14 березня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Афінах відкрито пам'ятник Тарасу Шевченко.

25 травня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що збірна України завоювала срібну медаль у командних змаганнях на Першому міжнародному фестивалі кулінарного мистецтва, що відбувся 11-14 травня на грецькому острові Крит.

5-6 червня 2006 р. – Афіни. Візит начальника Генерального штабу збройних сил України С. Кириченка.

8-9 червня 2006 р. – Київ. Засідання міжурядової українсько-грецької комісії з питань торговельно-економічного та науково-технічного співробітництва. Міністр закордонних справ Греції Е. Стиліанідіс висловився за розвиток причорноморських транспортних коридорів.

10 червня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Греція запропонувала Туреччині врегулювати спірні питання в Егейському морі у Міжнародному гаазькому арбітражі.

16 серпня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Севастополь відвідали навчальні кораблі ВМС Греції.

21 серпня 2007 р. – Прем'єр-міністр Греції К. Караманліс вручив президенту К. Папульясу прохання про розпуск парламенту та призначення на 16 вересня 2007 р. дострокових виборів. На виборах за перемогу борються правоцентристська «Нова демократія» на чолі з К. Караманлісом та лівоцентристський «Всегрецький соціалістичний рух» на чолі з Г. Папандреу.

16 вересня 2007 р. – Дострокові парламентські вибори, на яких перемогу здобула правоцентристська «Нова демократія». Напередодні Греція була охоплена пожежами від кордону з Албанією на півночі до острова Кріт на півдні.

18 вересня 2007 р. – Евангелос Венезеліс оголосив про намір боротися за лідерство у партії ПАСОК.

20-21 вересня 2007 р. – Візит до Греції Президента України В. Ющенка. Відбулися переговори з президентом Греції К. Папуліасом. Президент України відвідав гору Афон.

12 грудня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що грецькі профспілки провели страйк проти наміру правоцентристського уряду модернізувати систему соціального забезпечення.

Українсько-данські відносини

13 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України В. Литвин прийняв посла Данії в Україні (за сумісництвом) Крістіана Фабер-Рода. Обговорювались питання ролі парламенту в проведенні конституційної реформи, особливо з огляду на те, що доповідачка ПАРЕ з питань України Х. Северинсен – датчанка.

1-2 квітня 2004 р. – Київ. Візит датської військової делегації. Обговорювались питання плану співробітництва на 2004-2005 рр.

27-28 квітня 2004 р. – Візит до Данії першого заступника міністра оборони України О. Олійника. Обговорювався план співпраці військових обох країн. Відбувся обмін досвідом з питання участі в міжнародній миротворчій діяльності.

14 травня 2004 р. – Данія. Весілля кронпринцу Фредеріка та австралійки Мері Дональдсон.

4 жовтня 2004 р. – Копенгаген. Візит міністра закордонних справ України К. Грищенка. Відбулись переговори з міністром закордонних справ Данії Я. Петерсеном. Данія заручилась підтримкою України під час голосування щодо непостійного членства Данії в Раді Безпеки ООН. Водночас датська спостерігачка від ПАРЄ за виборчим процесом в Україні Г. Северинсен наголошувала, що Україна відходить від стандартів демократії, властивих членам Ради Європи.

11 листопада 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Дніпропетровську відбувся бізнес-форум за участю датських фірм.

28 грудня 2004 р. – МЗС Данії привітав з перемогою на президентських виборах В. Ющенка. Данія мала намір відновити роботу свого посольства в Києві.

23 січня 2005 р. – Київ. Датська делегація взяла участь в інавгурації Президента України В. Ющенка.

8 лютого 2005 р. – Дострокові парламентські вибори. Партія «Венстре», очолювана прем'єр-міністром Фог-Расмуссеном, сподівалась на перемогу. Ця партія, відстоюючи здобутки соціальної держави, вимагала обмеження притоку мігрантів у Данію. Датські соціалісти вибори програли.

12 лютого 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що датські бізнесмени мають намір побудувати завод по виробництву пляшок на 1000 робочих місць.

22 лютого 2005 р. – Брюссель. Президент України В. Ющенко провів переговори з датським прем'єр-міністром Фог-Расмусеном.

14 квітня 2005 р. – Київ. День освіти Копенгагена. Делегація Данії відвідала скандинавську гімназію в столиці України.

1 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомиао, що міністерство аграрної політики запроваджує в Україні досвід Данії з розведення свиней. Апробацію він проходить на Київщині.

29-30 серпня 2005 р. – Копенгаген. Генеральний прокурор України С. Піскун взяв участь в роботі наради генеральних прокурорів країн світу.

1 вересня 2005 р. – МЗС Данії заявило про повернення персоналу посольства Королівства Данія, яке було вивезено з Києва 2002 року. На цьому наполягали датські підприємці.

23 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що делегація датських фермерів побувала на Тернопільщині. Обговорювались проблеми створення культурних пасовищ та організації дорадчої служби.

29 вересня – 1 жовтня 2005 р. – Візит в Україну глав парламентів Литви, Естонії, Норвегії, Ісландії, Латвії, Швеції, Данії. Делегацію парламенту Данії очолювала Крістіан Мейдал.

11-13 жовтня 2005 р. – Візит в Україну міністра закордонних справ Королівства Данія Пер Стіг Меллера. Відбулось урочисте відкриття нового приміщення посольства цієї країни в Україні. Також було проведено бізнес-форум представників ділових кіл двох країн.

8 лютого 2006 р. – Датський прем'єр-міністр Фог Расмуссен визнав, що після розгрому датських посольств у мусульманських країнах в знак протесту проти публікації карикатури на Пророка Магомета та бойкоту датських товарів країна несе серйозні економічні збитки.

3-5 травня 2006 р. – Копенгаген. Дні освіти Києва. Датський експортний союз створив страховий фонд експортних поставок датських бізнесменів в Україну.

29 червня 2006 р. – Київ. Українсько-датські консультації з питань європейської інтеграції та міжнародної безпеки.

22 вересня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради О. Мороз прийняв делегацію ділових кіл Данії на чолі з принцом Йоакімом. Обговорювалися бізнес-контакти в сфері сільського господарства. На 2008 р. запланований візит королеви Данії Маргрете II.

8-10 листопада 2006 р. – Візит до Данії міністра закордонних справ України Б. Тарасюка. Обговорювалися питання активізації торговельно-економічного співробітництва.

27 листопада 2006 р. – Копенгаген. Відбувся черговий раунд офіційних консультацій між міністерствами закордонних справ України та Данії.

15-16 березня 2007 р. – Візит до Данії Президента України В. Ющенка. Підписано угоди про співробітництво у сільському господарстві та енергетичній сфері. Сторони уклали угоду про співробітництво Торгової палати

Данії і Торгово-промислової палати України та угоду про спрощений порядок оформлення віз для деяких категорій громадян України, меморандум про взаєморозуміння між державним Експортно-імпортним банком України і Експортно-кредитним фондом Данії. (Голос України – 17 березня 2007).

30 березня 2007 р. – Тижневик «2000» повідомив, що Верховний Суд Королівства Данія відхилив майнові претензії України до Російської Федерації щодо 10 об'єктів нерухомості у Копенгагені, які належали СРСР.

18 квітня 2007 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Кабінетом Міністрів України і Урядом Королівства Данія про технічне і фінансове співробітництво, підписану 9 листопада 2006 р. в м. Копенгагені. (Голос України – 8 червня 2007).

30 серпня 2007 р. – Газета «Голос України» подала інформацію про те, що вступ України до ЄС відповідає національним інтересам Данії. Про це йдеться в аналітичному звіті «Вплив глобалізації на зовнішню політику», що підготовило датське міністерство закордонних справ.

11 вересня 2007 р. – Газета «День» повідомила, що Данія виділила Україні 13 млн євро на підтримку реформ.

13 листопада 2007 р. – За результатами парламентських виборів в Данії уряд країни знову сформував правоцентрист А. Фог-Расмусен.

Українсько-естонські відносини[1]

7 лютого 2004 р. – Мюнхен. Міністр закордонних справ України К. Грищенко провів переговори з міністром закордонних справ Естонії К. Оюланд. Обговорювалися питання перспектив розвитку українсько-естонських відносин після вступу Естонії до Євросоюзу.

12 лютого 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що посол України в Естонії М. Макаревич провів переговори з міністром закордонних справ Естонії Крістиною Оюланд.

23 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Естонії відбуваються заходи в рамках «шевченківського» березня. Т. Шевченко 1841 р. відвідав Таллінн – тодішній Ревель.

2 квітня 2004 р. – Естонія стала членом НАТО.

1 травня 2004 р. – Естонія стала членом ЄС.

10-12 травня 2004 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Естонії Крістини Оюланд. Тривало обговорення перспектив двосторонніх відносин в об'єднаній Європі.

17 червня 2004 р. – Естонський парламент вніс законопроект про визнання голодомору 1933-1934 рр. в Україні геноцидом.

---

[1] Естонія стала членом ЄС 1 травня 2004 р.

17 грудня 2004 р. – Двадцять шість депутатів естонського парламенту працювали спостерігачами на виборах президента України.

28 грудня 2004 р. – Естонія привітала перемогу на президентських виборах В. Ющенко.

18 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що президент Естонії А. Рюйтель привітав з перемогою Президента України В. Ющенка.

23 січня 2005 р. – Київ. Естонська делегація взяла участь в інавгурації Президента України В. Ющенка.

27 січня 2005 р. – Естонія. Відкрито торговельне представництво України.

21 березня 2005 р. – Відставка уряду прем'єр-міністра Естонії Ю. Партса. Приводом стало невдоволення депутатів запропонованим міністром юстиції законом про боротьбу з корупцією.

2 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що президент Естонії А. Рюйтель доручив лідеру Партії реформ Андрюсу Ансипу формування нового уряду країни. До урядової коаліції увійшли «Партія реформ», «Центристська партія» та «Народний союз».

12 квітня 2005 р. – Таллінн. Відкриття «Днів України» в Естонії, які були покликані сприяти встановленню контактів в освітній та туристичній галузях.

13 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що символ Донеччини копію «Пальми Мерцалова» буде встановлено в естонському м. Нарва у червні 2005 року. Донецькі бізнесмени запропонували створювати спільні фірми для подальшого виходу на ринки країн Скандинавії.

16 червня 2005 р. – Київ. На економічному форумі побував президент Естонії Арнольд Рюйтель.

20-21 червня 2005 р. – Київ. Візит міністра оборони Естонії. Обговорювались питання взаємодії України з НАТО.

30 червня 2005 р. – Візит до Естонії міністра культури України О. Білозір. Обговорювались нові проекти українсько-естонської співпраці у сфері культурного обміну.

2 липня 2005 р. – Газета «День» повідомила, що в Криму відбувся день естонської мови.

4 серпня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Україна передала для Тартуського авіаційного музею літаки «МІГ-23» та «Су-24».

30 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що ратифіковано Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Естонської Республіки про взаємну охорону секретної інформації, підписану 10 травня 2004 р. в м. Києві.

30 вересня 2005 р. – Київ. Візит Голови Рійгікогу Естонської Республіки Ене Ергму. Обговорювалися питання українсько-естонської міжпарламентської взаємодії.

25 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Криму відбулись дні естонської культури, присвячені 150-річчю з дня народження естонського скульптора А. Адамсона і 100-річчю створеного ним Пам'ятника затопленим кораблям.

2 грудня 2005 р. – Київ. Президент Естонії А. Рюйтель взяв участь в роботі Форуму «Спільноти демократичного вибору».

22 квітня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр закордонних справ України Б. Тарасюк обговорив з міністром юстиції Естонії Р. Лангом питання адаптації правових норм до законодавства ЄС.

4 травня 2006 р. – Вільнюс. Під час конференції «Спільне бачення спільного сусідства» Президент України В. Ющенко провів переговори з Президентом Естонії А. Рюйтелем.

3 червня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Україні з візитом перебував міністр закордонних справ Естонії У. Пает.

31 жовтня 2006 р. – Таллінн. Візит до Естонії міністра закордонних справ України Б. Тарасюка. Обговорювалися питання двостороннього співробітництва, зокрема, підтримки України в ЄС і НАТО.

12-13 грудня 2006 р. – Таллінн. Візит Президента України В. Ющенко. Відбулися переговори з президентом Естонії Т.Х. Ільвесом, Головою естонського парламенту Т. Вареком, прем'єр-міністром А. Ансіпом. Спільна декларація глав держав окреслила загальне бачення сторін подальшого розвитку всебічного співробітництва на двосторонньому, регіональному та європейському рівнях. В декларації сказано про належне забезпечення прав національних меншин в обох країнах, прозорості в енергетичному секторі, участь у спільних енергетичних проектах. (Голос України – 14 грудня 2006).

10 січня 2007 р. – Парламент Естонії в рамках передвиборчої кампанії прийняв рішення про вивезення пам'ятника радянському воїну-визволителю з Таллінна.

16 січня 2007 р. – Київ. Візит прем'єр-міністра Естонії А. Ансіпа. Було проведено українсько-естонський бізнес-форум. Естонія обіцяла підтримувати європейські інтеграційні прагнення України. Естонські бізнесмени побували на Дніпропетровщині. (Голос України – 17 січня 2007).

15 лютого 2007 р. – Парламент Естонії прийняв закон про знесення пам'ятників радянським воїнам, під який підпадають пам'ятники, «які звеличують країни, що окупували Естонію, та їхні армії».

27 лютого 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що колишній міністр закордонних справ України Г. Удовенко нагороджений вищим орденом Республіки Естонія Білий хрест III ступеня.

4 березня 2007 р. – Вибори до парламенту Естонії. Реформістська партія прем'єр-міністра А. Ансіпа отримала 28% голосів в парламенті і відповідно 31 місце із 101. Інша правоцентристська партія здобула 26% голосів.

13 квітня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що новий уряд Естонії заявив про підтримку реформ в Україні, Молдові та Грузії.

27 квітня 2007 р. – Таллінн. Масові заворушення у зв'язку з демонтажем пам'ятника радянським воїнам.

30 квітня 2007 р. – МЗС Естонії висловило ноту протесту Росії у зв'язку з акціями протесту поблизу естонських дипломатичних представництв в Росії.

13 червня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що міністерство внутрішніх справ Естонії підтвердило тимчасову заборону на в'їзд до країни 60 українцям, які порушили візовий режим.

21 вересня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Естонія висловилася проти будівництва Північноєвропейського газопроводу в своїх територіальних водах.

21 грудня 2007 р. – Естонія приєдналася до Шенгенської зони.

Українсько-ірландські відносини

1 січня – 30 червня 2004 р. – Ірландія головувала в керівних структурах Європейського Союзу. Незважаючи на це, інтенсивність українсько-ірландських відносин була нульовою.

6 січня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр закордонних справ України К. Грищенко направив вітальну телеграму міністру закордонних справ Ірландської Республіки Брайяну Коуену з нагоди початку піврічного періоду головування Дубліна в структурах ЄС. Також висловлювались сподівання на пожвавлення двосторонніх відносин.

2 листопада 2004 р. – Дублін. За сприяння посольства України відбулась виставка картин українських художників. Згідно із результатами продажу картин поповнився фонд дітям Чорнобиля.

24-26 листопада 2004 р. – Дублін. Відбулись чергові українсько-ірландські консультації на рівні керівників територіальних управлінь. Обговорювались питання політичного, економічного, культурно-гуманітарного та науково-технічного співробітництва. Ірландія висловлювала стурбованість фальсифікацією результату другого туру президентських виборів в Україні.

22 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що президент Ірландії Мері Мак Аліз привітала з перемогою Президента України В. Ющенко.

18 березня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що створено українсько-ірландську групу міжпарламентських зв'язків. До групи з ірландського боку увійшли 63 парламентаря від правлячої коаліції Фіана Фойл та прогресивно демократичної партії, а також опозиційних партій Фіне Гейл та лейбористської партії Ірландії.

3 квітня 2005 р. – По дорозі до США Президент України В. Ющенко в ірландському аеропорту Шеннон провів переговори з ірландським міністром із питань європейської інтеграції Н.Трейсі.

5 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що ірландська фірма «CRH» запланувала витратити 15 мільйонів доларів на перехід підприємства ВАТ «Подільський цемент», що в Кам'янці-Подільському, на використання замість газу спалюваних відходів.

13 червня 2005 р. – Стало відомо, що ірландська гельська мова стала 21 офіційною мовою Європейського Союзу.

5 липня 2005 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Ірландії Дермота Ахерна. Обговорювались проблеми інтенсифікації політичного діалогу та економічного українсько-ірландського співробітництва. Підписано меморандум про взаєморозуміння між Міністерством закордонних справ України та Департаментом у закордонних справах Ірландії про проведення політичних консультацій високого рівня (Голос України – 5 липня 2005).

7 жовтня 2005 р. – Київ. Голова Верховної Ради України В. Литвин прийняв ірландську парламентську делегацію на чолі зі спікером парламенту Рорі О'Хенлоном. Сторони висловилися за поглиблення політичного діалогу. (Голос України – 8 жовтня 2005).

20 січня 2006 р. – «Еженедельник 2000» повідомив, що ірландська компанія «Comunicorp Group» купила «Радіо Апельсин» та «Наше радіо» – найбільші комерційні мережі ФМ-діапазону в Україні.

9 лютого 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр закордонних справ України Б. Тарасюк відвідав Ірландську Республіку. Обговорювались перспективи розвитку українсько-ірландського співробітництва в контексті європейської інтеграції.

7 жовтня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила про консультації між міністерствами закордонних справ України та Ірландії.

15 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Ірландія надала Україні 1 млн євро на реформування системи державного управління.

29 квітня 2007 р. – Президент Ірландії М. Макалістер розпустила парламент і на прохання прем'єр-міністра Б. Ахерна призначила на 24 травня 2007 р. дострокові парламентські вибори.

24 травня 2007 р. – Вибори парламенту Ірландії. Б. Ахерн розраховував втретє перемогти на виборах. Його партія «Фіанна Фойл» створила правлячу коаліцію з партією зелених.

5 грудня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у Дубліні відбулися консультації між зовнішньополітичними відомствами України та Ірландії з візових питань.

Українсько-іспанські відносини

19 січня 2004 р. – Мадрид. Прем'єр-міністр Іспанії Х.-М. Азнар розпустив Кортеси та призначив на 14 березня 2004 р. парламентські вибори.

21 січня 2004 р. – Мадрид. Відбулось засідання українсько-іспанської комісії з військово-політичного співробітництва. Обговорювались питання плану військово-політичного співробітництва у 2004 р., зокрема, проведення обопільних візитів військових делегацій.

11 березня 2004 р. – Мадрид. Серія потужних вибухів на станції «Аточа». Загинуло близько 200 чоловік. Серед поранених були троє громадян України. Міністр закордонних справ України К. Грищенко висловив співчуття міністру закордонних справ Іспанії Ані де Паласіо.

14 березня 2004 р. – Вибори до Кортесів. Опозиційна соціалістична партія провела неактивну передвиборчу кампанію, поступившись ініціативою правій Народній партії на чолі з М. Рахой. Проте теракт докорінно змінив ситуацію, внаслідок чого перемогу святкували іспанські соціалісти на чолі з 43-річним Хосе Луїсом Сапатеро. Він пообіцяв до 30 червня 2004 р. вивести іспанські війська з Іраку.

16 квітня 2004 р. – Мадрид. Кортеси затвердили уряд Хосе Луїса Сапатеро.

21 травня 2004 р. – Іспанія завершила виведення військового контенгенту Іраку.

22 травня 2004 р. – Мадрид. Весілля кронпринца Феліппе та телевізійної журналістки Летіції Ортіс.

29 червня 2004 р. – Стамбул. Під час саміту НАТО президент України Л. Кучма мав робочу бесіду з прем'єр-міністром Іспанії Х. Л. Сапатеро.

7 липня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що іспанський ескадрений міноносець «Екстремадура» здійснив дружній візит до Севастополя.

4 серпня 2004 р. – МЗС Іспанії висловив протест у зв'язку з святкуванням Великою Британією 300-річчя з часу оволодіння Гібралтаром.

20 жовтня 2004 р. – Київ. Президент України Л. Кучма прийняв почесного голову іспанської «Народної партії» Х.-М. Азнара. Обговорювались питання українсько-іспанського співробітництва.

20-25 грудня 2004 р. – Донецьк. Відбулись Дні іспанської культури. Проведена низка заходів, зокрема, проведена фотовиставка королівської родини, виставки літератури та преси, музичні заходи.

28 грудня 2004 р. – Іспанія. Святкування з нагоди 400-річчя виходу роману «Дон Кіхот» М. Сервантеса.

10-11 березня 2005 р. – Мадрид. Секретар Ради національної безпеки і оборони України П. Порошенко взяв участь в роботі антитерористичного саміту, присвяченого річниці теракту на вокзалі «Аточа». Зокрема, відбулись зустрічі української делегації з іспанським керівництвом.

5 травня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Сантьяго під час латиноамериканського регіонального форуму міністр закордонних справ України Б. Тарасюк провів переговори зі своїм іспанським колегою М. Моратінесом. Обговорювались проблеми легалізації українських заробітчан, які працюють в Іспанії.

26 травня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що 20 червня в Київ прибудуть іспанські експерти для розробки угоди про соціальний захист трудових мігрантів.

30 червня – 7 липня 2005 р. – Київ. Відбувся кінофестиваль «Лінія іспанського кіно».

7 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Іспанії створена «Федерація українських асоціацій».

16 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що керченський суднобудівельний завод «Затока» передав іспанській компанії «Naval jion» танкер-хімовоз.

5 серпня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Києві відбулась виставка «Іспанська фотографія: 150 років».

23 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Іспанії поліція затримала групу українців і росіян, яка нелегально працевлаштовувала іммігрантів. У тому ж номері газети повідомлялось, що в Києві в Національному художньому музеї України відбулося відкриття виставки автентичних гравюр Франсиско Гойї.

24 лютого 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що підписано угоду про співробітництво між Прикарпатським національним університетом імені В. Стефаника та Івано-Франківським національним технічним університетом нафти й газу та Валенсійським політехнічним університетом.

12 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у рамках заходів генерального консульства України в Барселоні у зв'язку з 20-ю річницею чорнобильської катастрофи у місті Есплугес відбулося урочисте відкриття фотовиставок «Діти Чорнобиля» і «Чорнобиль-2005».

27 червня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що «Міжнародні авіалінії України» відкрили прямий маршрут Львів-Барселона-Львів.

27 вересня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на державному підприємстві "Суднобудівельний завод імені 61 комунара" побудовано контейнеровоз для іспанської компанії.

20-21 вересня 2006 р. – Візит в Україну іспанської військової делегації. Обговорювалися питання українсько-іспанського військово-політичного співробітництва. (Голос України. – 30 вересня 2006).

21-23 грудня 2006 р. – Мадрид. Відбулися чергові українсько-іспанські політичні консультації між міністерствами закордонних справ двох країн.

22 травня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Вінниці відбувається фестиваль «Лінія іспанської кіно».

16 жовтня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що українська делегація взяла участь у Тижні місцевої демократії в Європі, який відбувався у Валенсії.

31 жовтня 2007 р. – Парламент Іспанії прийняв закон, який засудив режим Франко (1939-1975). Норми закону встановили вимогу ліквідації пам'яток франкістської епохи.

16 листопада 2007 р. – Мадрид. Візит міністра закордонних справ України А. Яценюка. Обговорювалися проблеми соціального забезпечення української трудової міграції. (Урядовий кур'єр – 18 листопада 2007).

Українсько-італійські відносини

23 січня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України В. Литвин прийняв посла Італії в Україні Іоланту Брунетті-Гетц у зв'язку з закінченням її дипломатичної місії. Зокрема, наголошувалось, що проблема українських нелегалів в Італії залишається на порядку денному.

29 січня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у с. Вишневому відкрилися благодійні курси з вивчення італійської мови для школярів Київської області, зокрема для потерпілих від аварії на ЧАЕС.

23 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр транспорту України Г. Кірпа у Римі провів переговори з італійським прем'єр-міністром С. Берлусконі з приводу участі італійського капіталу в будівництві дороги Київ – Одеса.

1-18 червня 2004 р. – Полігон «Широкий лан» (Миколаївська область). Відбулися навчальні стрільби італійських берсальєрів.

10 червня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в італійському місті Віареджо відбулась презентація фільму про Україну, знятого за сприяння української греко-католицької церкви.

28 червня 2004 р. – Стамбул. На саміті НАТО Президент України Л. Кучма провів робочу бесіду з прем'єр-міністром Італії С. Берлусконі. Італія продовжуватиме фінансування будівництва автобану Київ – Одеса. Італійський прем'єр-міністр відвідає Україну з нагоди 150 річчя Кримської війни.

1 липня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що віце-прем'єр-міністр України Д. Табачник провів у Ватикані переговори з керівником зовнішньополітичного відомства Святого Престолу архієпископом Джованно Лайоло.

3 липня 2004 р. – Газета «День» повідомила, що Президент України Л. Кучма призначив А. Орла послом України в Італії.

8-11 вересня 2004 р. – Київ. Відбулася італійська торговельно-економічна виставка «Браво, Італіє!».

6 жовтня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що майже 500 громадян, які мешкають в італійському місті Тренто, просять відкрити в місті виборчу дільницю під час виборів президента України і готові самостійно профінансувати витрати на її створення.

11 січня 2005 р. – Президент Італії Карло Адзеліо Чампі та прем'єр-міністр С. Берлусконі привітали з перемогу на президентських виборах В. Ющенко.

23 січня 2005 р. – Київ. Італійська делегація взяла участь у процедурі інавгурації Президента України В. Ющенка.

14 лютого 2005 р. – Голова Верховної Ради України В. Литвин прийняв спікера палати депутатів італійського парламенту П. Казіні. (Голос України. – 15 лютого 2005).

15 лютого 2005 р. – Президент України В. Ющенко звільнив з посади посла України в Італії (і за сумісництвом на Мальті) А. Орла (День – 18 лютого 2005).

24 березня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що до Одеси прибули 80 італійських військовослужбовців – випускників військових навчальних закладів цієї країни. Вони відвідали Одеський інститут сухопутних військ.

2 квітня 2005 р. – Ватикан. Помер Папа Римський Іоанн Павло II.

8 квітня 2005 р. – Рим. Поховання Іоанна Павла II. Українську делегацію очолював Президент України В. Ющенко.

18 квітня 2005 р. – Ватикан. Початок роботи конклаву з обрання нового Понтифика. Цю процедуру виконували 115 кардиналів з 52 країн, включно з Л. Гузаром та М. Яворським із України.

19 квітня 2005 р. – Ватикан. Було оголошено, що конклав обрав "65 Папою Римським 78-річного німця Й. Ратцінгера, який взяв собі ім'я Бенедикт XVI.

24 квітня 2005 р. – Ватикан. Державний секретар України О. Зінченко був присутній на інтронізації Папи Римського Бенедикта XVI.

20 травня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на Закарпатті успішно розвивають українсько-італійський бізнес 50 спільних підприємств. Закарпаття побратається з італійським регіоном Джулія-Венеція. Заплановано входження області до асоціації «Альпи-Адрія». У серпні обласна влада проведе українсько-італійський інвестиційний форум.

1 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Мілані відбувся благодійний футбольний матч зірок України та Італії. Андрій Шевченко був призначений позаштатним радником Президента України В. Ющенка.

10 червня 2005 р. – Київ. Візит віце-прем'єр-міністра Італії Дж. Фіні. Обговорювались питання інвестиційного співробітництва. Було запропоновано

відкрити пам'ятник Т. Шевченко в Римі та Данте в Києві (Урядовий кур'єр – 14 червня 2005).

18 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на рейді італійського порту Таранто український корабель управління "Славутич" взяв участь у навчаннях НАТО.

26 липня – 3 серпня 2005 р. – Дні культури України в Італії. Українські виконавці вперше взяли участь у Всесвітньому фестивалі духовної музики. Дитячий хор «Щедрик» співав для Папи Римського Бенедикта XVI.

3 серпня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що відбулись переговори про співпрацю між Харківською обласною адміністрацією та Міністерством виробничої діяльності Італії.

8 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Культурно-творчому центрі Національного університету «Києво-Могилянська академія» презентували книжку італійців Г. Де Рози і Ф. Ломастро «Смерть землі. Голодомор в Україні 1932-1933 років».

8 вересня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Італія надала Україні додаткові квоти на транспортний транзит.

13 вересня 2005 р. – Газета «Демократична Україна» повідомила, що за фінансової підтримки італійського уряду партія промисловців і підприємців України розпочала проект «Захистимо майбутнє – підтримаємо сімейний бізнес».

18-19 вересня 2005 р. – Болонський університет відвідали представники українських вищих навчальних закладів.

19 жовтня 2005 р. – МЗС України визнав, що в Італії за звинуваченням у контрабанді зброї заарештовані шість громадян України. (Голос України – 20 жовтня 2005).

22-23 жовтня 2005 р. – Візит до Італії Голови Верховної Ради України В. Литвина. Під час переговорів з головою Палати депутатів парламенту Італії П. Казіні. Наголошувалось, що між українським та італійським парламентами встановлено ефективні, ділові й конструктивні відносини. Пропонувалось відпрацювати конкретні кроки та справи для активізації міжпарламентської співпраці. У Ватикані Голова Верховної Ради України В. Литвин зустрівся з Папою Римським Бенедиктом XVI. (Голос України – 25 жовтня 2005).

27 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на славутському комбінаті «Будфарфор» почали освоювати нову потужну технологію, що її запропонувала італійська фірма «Сакмі».

17 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що італійські компанії готові взяти участь у будівництві метрополітену в Одесі.

30 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Національному академічному театрі опери і балету України імені Т. Шевченка оперою Джузеппе Верді «Аїда» розпочався фестиваль італійської опери, що тривав до 2 грудня. Роль Аїди виконувала відома оперна співачка Паола Романо.

8 грудня 2005 р. – Газета «День» повідомила, що Київський національний університет імені Т. Шевченка та Інститут італійської культури організували лекцію італійського професора Р. де Маттеї на тему «Європа: коріння та кордони».

6 січня 2006 р. – Розпуск обох палат італійського парламенту. Відставка уряду С. Берлусконі. Президент Італії призначив дострокові парламентські вибори на 9 квітня 2006 року.

27 січня 2006 р. – Італія звинуватила Україну у понад нормованому відборі європейської частки російського газу.

28 січня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Президент України В. Ющенко став лауреатом італійської премії «Атлант 2005», яка присуджується Центром програмування соціальних дій та мерією сицилійського міста Агрідженто.

31 січня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у 2005 р. товарообіг між Україною та Італією досяг 3 млрд 154 млн євро. Україна експортувала товарів у Італію на 1 млрд 873 млн євро.

9-12 лютого 2006 р. – Народний депутат України, керівник депутатської групи Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків з Італійською Республікою В. Осташ перебував у провінції Неаполь регіону Кампанья. (Голос України – 17 лютого 2006).

10-26 лютого 2006 р. – Турин. XX зимові олімпійські ігри. Українські спортсмени здобули дві бронзові нагороди.

14 лютого 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Сумщину відвідав президент асоціації малого і середнього бізнесу провінції Венето Марко Тозон. Були запропоновані проекти залучення коштів у машинобудівну, деревообробну, хімічну галузі, а також сільське господарство області. Було запропоновано встановити побратимські контакти між Сумами та центром провінції Венето містом Падуа.

15 лютого 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що перший заступник міністра закордонних справ України А. Бутейко у Римі провів переговори з італійським керівництвом. Обговорювались питання італійської підтримки євроатлантичного вибору України.

16 лютого 2006 р. – Газета «Дело» повідомила, що італійський банк «Інтеса» за понад мільярд доларів купив «Укрсоцбанк».

18 лютого 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що італійський прем'єр-міністр С. Берлусконі однією з причин енергетичної кризи і дефіциту газу, які охопили Італію цієї зими, назвав несанкціоноване відбирання Україною російського газу, призначеного для Італії.

21 лютого 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що акціонери «Укрсоцбанку» захищають свої права в суді, порушені під час продажу банку італійському банку «Інтеса».

10 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що українські та італійські миротворці в Косовому обговорили питання координації дій в ході спільних операцій.

4 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що міністр закордонних справ України Б. Тарасюк у Римі провів переговори з головою Палати депутатів італійського парламенту П. Казіні.

5 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Мілані підписано угоду про співробітництво італійських банків «Де Імпреза» та «Інтеза» з «Укрексімбанком». Станом на 1 січня 2006 р. Італія інвестувала в економіку України 117,58 млн дол. США. На території України на той час працювало 353 підприємства з італійським капіталом.

9 квітня 2006 р. – Парламентські вибори в Італії. На Півночі Італії переміг С. Берлусконі, а на Півдні та в Центрі перемогу здобув Р. Проді.

11 квітня 2006 р. – С. Берлусконі не визнав поразки та вимагав перерахунку голосів.

21 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Верховний суд Італії підтвердив перемогу лівоцентристського блоку Романо Проді на виборах.

28 квітня 2006 р. – Рим. Обидві палати італійського парламенту обрали спікерів від лівоцентристської коаліції «Оливкова гілка». Спікером Сенату став Ф. Маріні. Палату депутатів очолив комуніст Ф. Берценоні.

8 травня 2006 р. – Минув термін повноважень президента Італії К. Чампі. Він відмовився балотуватися на новий семирічний термін. Р. Проді висунув від лівоцентристської коаліції кандидатуру Дж. Неаполітано. Правоцентристи пропонували на посаду Президента М. д'Алема.

9 травня 2006 р. – В четвертому турі голосування на посаду Президента Італійської Республіки був обраний Дж. Неаполітано.

12 травня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Президент України В. Ющенко привітав Дж. Неаполетано з обранням на високу посаду.

17 травня 2006 р. – Рим. Прем'єр-міністр Р. Проді презентував новий склад 61-го в історії Італійської Республіки уряду. Міністром економіки став колишній представник Італії в Європейському центральному банку Т. Падоа Скьоппа. (Голос України – 19 травня 2006)

23 травня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що сумський благодійний фонд «Благовіст» спільно з італійською благодійною організацією «АВС» організували поїздку хворих на туберкульоз дітей-сиріт на лікування до Італії.

23 травня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що італійський історик А. Граціозі за дослідження голодомору в Україні нагороджений орденом Ярослава Мудрого.

29 травня 2006 р. – Київ. В Інституті історії України НАН України за участі Італійського інституту культури в України з нагоди 200-річчя від дня народження великого італійського мислителя та демократа Джузеппе Мадзіні відбулася презентація книги професора Миколи Варварцева «Джузеппе Мадзіні, мадзінізм і Україна».

2 червня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Київській філармонії відбувся концерт італійської співачки Л. Альберті.

20 червня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що до осені італійський уряд планує надати право на роботу 460 тис. нелегальних мігрантів з країн, які не входять до ЄС. Значну частину з них становлять громадяни України.

25 червня 2006 р. – Італійці голосували на референдумі з питання проведення конституційної реформи, на чому наполягав С. Берлусконі. Врешті 60% громадян, які взяли участь у референдумі, проголосували проти конституційної реформи.

27 липня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомив, що курсанти Севастопольського військово-морського інституту імені П. Нахімова проходять навчальний курс на італійському судні «Сан Джусто».

16 жовтня 2006 р. – Удіне. Відбулася конференція «Транс'європейська транспортна мережа: засіб об'єднання Європи». Україна обговорювала свою участь у побудові 6-го транспортного коридору Ліон – Трієст – Любляна – Будапешт – Чоп. (Урядовий кур'єр – 19 жовтня 2006).

20 жовтня 2006 р. – Тижневик «2000» повідомив, що посольство Італії в Україні провело в Національному заповіднику «Софія Київська» презентацію проекту «Україна – Генуя: діалог людей і культур», який передбачав здійснення спільних науково-дослідницьких та видавничих проектів, забезпечення внесення Генуезької фортеці (Судак) до переліку всесвітнього спадку ЮНЕСКО.

24 жовтня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що за даними італійської сторони за період 2003-2006 рр. кількість легальних мігрантів з України збільшилися на 94 тис. осіб.

26 жовтня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що «Харківський плитковий завод» уклав контракт на поставку з Італії чотирьох ліній для виробництва облицьовувальної плитки для стін.

14 грудня 2006 р. – Неаполь. Делегація командування ВМС України обговорила питання участі військово-морських сил України в антитерористичній операції «Активні зусилля» в районі Середземного моря.

22 грудня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що ректора Київського національного університету імені Тараса Шевченка академіка Віктора Скопенка нагороджено орденом Італійської Республіки «Зірка італійської солідарності» з присвоєнням почесного звання «Командор». Зазначений університет співпрацює з сімома італійськими вищими навчальними закладами.

21 лютого 2007 р. – Уряд Р. Проді отримав вотум недовіри при голосуванні в Сенаті з питання розширення американської військової бази на території Італії та збереження присутності італійських військ в Афганістані.

22 лютого 2007 р. – Президент Італії Дж. Неаполітано обговорював можливість формування нової коаліції на чолі з Р. Проді.

23 лютого 2007 р. – Р. Проді відновив коаліцію з партією зелених та колишніми комуністами. (Голос України – 24 лютого 2007).

26 лютого 2007 р. – Концерн «Інтерпайп» В. Пінчука підписав угоду з італійською фірмою «Danieli» щодо будівництва металургійного підприємства, яке працюватиме на електроенергії, а не газі. Вартість проекту, який мав бути реалізований за 2 роки та 2 місяці – 600 млн дол. (Голос України – 28 лютого 2007).

29 березня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в італійському місті Пескара відкрито українську недільну школу імені І. Франка. Це третя українська школа в Італії після римської та неапольської.

6 квітня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Миколаївська та Італійська торгово-промислові палати підписали угоду про реалізацію спільних проектів.

6-8 травня 2007 р. – Мав відбутися візит до Італії Президента України В. Ющенка. Передбачалося підписати угоду про співробітництво у військово-технічній сфері, про взаємодію між міністерствами юстиції, угоду про співпрацю в галузі туризму та спорту. Також слід було підписати меморандум про консультації між міністерствами закордонних справ. Втім, внутрішньополітична українська криза змусила скасувати візит.

18 травня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Італійському парламенті створена група дружби з Україною у складі 105 парламентарів обох палат.

22 травня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що корвет ВМС ЗС України «Тернопіль» прибув до Італії для участі в антитерористичній операції НАТО «Активні зусилля».

12 червня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що віце-прем'єр-міністр України Д. Табачник взяв участь у відкритті 52-ї виставки сучасного мистецтва «Венеціанське бієнале».

22 червня 2007 р. – «Газпром» та італійський концерн «Ені» підписали угоду про будівництво газопроводу дном Чорного моря в обхід території України.

21 серпня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Чернівцях перебуває делегація італійського міста-побратима Чезано Модерно – супутника Мілана.

5 вересня 2007 р. – Газета «День» подала інформацію про те, що італійський «UniCredit Bank» об'єднує капітали з «HVB Україна».

2 жовтня 2007 р. – Київ. Відкрився тиждень італійської культури.

6 жовтня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що за даними італійського статистичного відомства ISTAT кількість громадян України на Апеннінах за останні три роки подвоїлася.

13 жовтня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що харківські трактори будуть оснащуватися італійським двигуном «Lombardini».

26 жовтня 2007 р. – Премєр-міністр Італії Р. Проді та міністр юстиції Мастелла опинилися під слідством у справі корупції, щодо незаконного розкрадання фондів ЄС через масонські ложі у Сан-Маріно. Існував ризик не проходження через парламент проекту бюджету 2008 р. Берлусконі вимагав дострокових парламентських виборів у березні 2008 року.

22 листопада 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Вінниця і Кремона стали містами побратимами.

5 грудня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що створена «Українсько-італійська асоціація в Калабрії».

8 грудня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Сенат Італії прийняв новий урядовий законопроект в галузі безпеки і висловив довіру кабінетові Р. Проді.

Українсько-кіпрські відносини[1]

1 січня 2004 р. – Для громадян України введено візовий режим для відвідання Кіпру. (Факти – 10 січня 2004).

11 січня 2004 р. – Лідери конкуруючих партій турків-кіпріотів Мехмет Алі Талат та Сердар (син Президента) Рауфа Денкташа уклали угоду про створення коаліційного уряду, метою якого мало бути досягнення домовленості з греками-кіпріотами.

25 січня 2004 р. – Анкара. Прем'єр-міністр Туреччини Ердоган та лідер турків-кіпріотів Р. Денкташ обговорили питання можливого розвитку подій навколо ідеї ЄС та ООН щодо об'єднання двох частин розділеного Кіпру. Європейський Союз у разі досягнення домовленості обіцяв турецькій громаді острову фінансову допомогу в 300 млн євро. Крім того, Туреччина не була зацікавлена в тому, аби грецька громада Кіпру після приєднання до ЄС наклала вето на початок переговорів про вступ Туреччини до ЄС. ООН пропонувала 21 квітня 2004 р. провести референдум щодо конфедеративного устрою в грецькій та турецькій громадах Кіпру.

17 лютого 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» оприлюднила Заяву МЗС України з приводу можливого прогресу на переговорах між Тітосом Папандопулосом та Р. Денкташем. Турецьке керівництво висловлювало сумніви щодо можливості об'єднання Кіпру ще до 1 травня.

---

[1] Кіпр став членом ЄС 1 травня 2004 р. Україна не має офіційних відносин з турецькою частиною Кіпру.

24-31 березня 2004 р. – Женева. Вирішальний раунд переговорів між греками та турками кіпріотами. Політичні кола обох громад не підтримали компромісні пропозиції ООН.

21 квітня 2004 р. – Заява МЗС України з приводу кіпрського врегулювання. Висловлювалось сподівання на позитивний результат референдуму. (Урядовий кур'єр – 22 квітня 2004)

24 квітня 2004 р. – Грецька та турецька громади Кіпру голосували на референдумі за план ООН з остаточного кіпрського врегулювання. Грецька громада острову Афродіти відкинула пропозиції Генерального секретаря ООН К. Аннана.

1 травня 2004 р. – Кіпр (його грецька частина) став членом ЄС. США нібито готувались до визнання турецької республіки Північний Кіпр.

16 липня 2004 р. – Президент грецької частини Кіпру Т. Паподопулос прийняв заступника міністра закордонних справ України В. Єльченко. Сторони обговорили питання двостороннього співробітництва у контексті європейської інтеграції.

6 вересня 2004 р. – Київ. Підписано угоду між Україною та Республікою Кіпр про правову допомогу.

17 грудня 2004 р. – Туреччина уклала Угоду про вільну торгівлю з десятьма новими країнами членами ЄС включно з грецькою частиною Кіпру. Президент турецької частини Кіпру Р. Денкташ призначив на 20 грудня 2005 р. загальні вибори в Турецькій Республіці Північного Кіпру.

30 березня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що готується угода між Україною та Кіпром щодо реадмісії.

4-5 липня 2005 р. – Візит до України делегації Торговельної палати Республіки Кіпр.

22 вересня 2005 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Україною та Республікою Кіпр про правову допомогу в цивільних справах, підписану 6 вересня 2004 р. в м. Києві.

5 жовтня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що відбувся українсько-кіпрський бізнес-форум. Кіпрські офшори залишилися головними інвесторами української економіки.

20 грудня 2005 р. – Загальні вибори в Турецькій Республіці Північного Кіпру.

14 лютого 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що «Нафтогаз України» підписав з кіпрським «Depfa Investment Bank» попередню угоду про отримання 220 млн дол. кредиту.

21 травня 2006 р. – На Кіпрі відбулися перші парламентські вибори після вступу країни до ЄС. Більшість кіпріотів віддала голоси правлячій коаліції. Її складають демократична партія президента Тассоса Пападопулоса, що виступила на референдумі 2004 р. проти плану ООН з возз'єднання острова,

і комуністична партія АКЕЛ, очолювана Деметросом Кристофасом. (Голос України – 23 травня 2006)

12 червня 2006 р. – Люксембург. Грецька частина Кіпру на зустрічі міністрів закордонних справ країн ЄС заблокувала переговори з Туреччиною, звинувативши її в невиконанні домовленостей по Кіпру.

3 липня 2006 р. – Відбулися переговори між президентом грецької частини Кіпру Т. Паподопулосом та лідером турків-кіпріотів М. Алі Талатом. Тривав складний процес пошуку компромісів між двома громадами.

8 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Маріуполі відкрито почесне консульство Республіки Кіпр.

15 вересня 2006 р. – Тижневик «2000» повідомив, що посол України в Республіці Кіпр Б. Гуменюк в місті Нікосія взяв участь у засіданні кіпрсько-української бізнес-асоціації.

8 листопада 2006 р. – ЄС закликав Туреччину зняти транспортну блокаду з грецької частини Кіпру.

9 березня 2007 р. – Грецька громада Кіпру відкрила третій контрольно-пропускний пункт на «зеленій лінії», яка відділяє грецьку частину острову під турецької.

9 березня 2007 р. – Тижневик «2000» повідомив, що в Києві відбулися політичні консультації між міністерствами закордонних справ Україні та Республіки Кіпр. За їх підсумками підписано конвенцію про уникнення подвійного оподаткування і недопущення податкових ухилень щодо податку на прибуток.

Українсько-*латвійські* відносини[1]

27 січня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила про початок роботи над проектом «Рік української культури в Латвії». Зокрема, мова йшлася про створення на базі Академічної бібліотеки культурно-інформаційного центру України.

6 лютого 2004 р. – Рига. Заступник міністра закордонних справ України О. Чалий та голова парламентського комітету з питань європейської інтеграції Б. Тарасюк взяли участь у конференції «Демократія за межами Балтії».

2 квітня 2004 р. – Латвія стала членом НАТО.

1 травня 2004 р. – Латвія стала членом ЄС.

19 червня 2004 р. – Київ. Українсько-латвійський бізнес-форум. Обговорювались питання нових умов економічної співпраці після вступу Латвії до ЄС.

5 жовтня 2004 р. – Рига. Візит міністра закордонних справ України К. Грищенка. Відбулись переговори з президентом Латвії В. Фрейберга. Підписано угоду про торгівлю. Україна наголошувала на потребі ініціювання дискусії

[1] Латвія стала членом ЄС 1 травня 2004 р.

щодо свого членства в ЄС після рішення ЄС розпочати переговори з Туреччиною.

14 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Ризі відбулась міжнародна науково-практична конференція «Українці в країнах Балтії».

18 листопада 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що ратифікована угода між урядом України та урядом Латвійської Республіки про взаємний захист таємної інформації, підписану 7 листопада 2003 р.

2 грудня 2004 р. – Рига. Парламент Латвії проголосував за вотум довіри 11 уряду з часу проголошення незалежності, який очолив А. Кальвітас.

28 грудня 2004 р. – Президент Латвії В. Віке-Фрейберга привітала В. Ющенко з перемогою на президентських виборах.

23 січня 2005 р. – Київ. Латвійська делегація взяла участь в інавгурації Президента України В. Ющенка.

29-30 березня 2005 р. – Рига. Офіційний візит Голови Верховної Ради України В. Литвина. Проведено переговори з Головою Сейму Латвійської Республіки Інгрідою Удре. Мова йшлася про активізацію міжпарламентської співпраці, особливо на рівні комісій та комітетів. В. Литвин також висловив думку про доцільність пропозиції Латвії та Естонії приєднатися до Українсько-Польсько-Литовської парламентської асамблеї. (Голос України – 31 березня 2005).

15 червня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Ризі відбулись консультації між Українською спілкою промисловців і підприємців та Латвійським товариством інвестицій і розвитку.

16 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Україні перебувала делегація Комітету в європейських справах Сейму Латвії. Було підписано меморандум про співпрацю з Комітетом Верховної Ради з питань європейської інтеграції.

2 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що з 1 липня по 31 серпня 2005 р. з громадян України не стягувалось державне мито за розгляд документів на одержання короткострокових в'їздних віз до Латвії.

30 вересня 2005 р. – Київ. Візит Голови Сейму Латвійської Республіки Інгріди Удре. Обговорювались питання міжпарламентських зв'язків.

25 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Верховна Рада України 2 листопада 2005 р. ратифікувала Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Латвійської Республіки про економічне, промислове та науково-технічне співробітництво, підписану в м. Рига 5 жовтня 2004 року.

29 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Україні з офіційним візитом перебував прем'єр-міністр Латвії А. Калвітіс. Під час переговорів з керівництвом України обговорювались питання європейської та

євроатлантичної інтеграції України. А. Калвітіс констатував, що «переваги вступу до ЄС можна оцінити тільки у довгостроковій перспективі» (Голос України – 1 грудня 2005).

2 грудня 2005 р. – Київ. Президент Латвії В. Віке-Фрейберга взяла участь у роботі форуму «Спільноти демократичного вибору».

14 грудня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Україні з робочим візитом перебувала делегація комітету латвійського парламенту з питань національної безпеки та оборони. Обговорювались питання співробітництва в економічній та оборонній сферах.

14 лютого 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила про візит в Україну спікера парламенту Латвії Інгріди Удре. Голова Верховної Ради України В. Литвин запевнив латвійських партнерів, що і після парламентських виборів зовнішньополітичний курс України не зазнає істотних змін. Обговорювались питання розвитку балтійсько-чорноморського співробітництва. У жовтні мали відбутись чергові вибори депутатів латвійського парламенту.

6 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що коаліційна партія «Новий час» вимагала від прем'єр-міністра Латвії вивести з коаліції «Першу партію», оскільки та заплямувала себе купівлею голосів на виборах у місті Юрмала. В серпні 2006 р. партія «Новий час» була звинувачена в наявності чорної каси для здійснення політичного тиску на правоохоронні органи (Голос України – 16 серпня 2006).

13-14 квітня 2006 р. – Рига. Візит начальника Генерального штабу України С. Кириченка. Обговорювались питання українсько-латвійського військово-політичного співробітництва.

27-28 квітня 2006 р. – Рига. Візит Президента України В. Ющенка. Відбулися переговори з Президентом Латвії В. Віке-Фрейберга, прем'єр-міністром А. Калвітісом. Українська та латвійська сторони висловили сподівання, що в листопаді 2006 р. під час ризького саміту НАТО Україні буде офіційно запропоновано вступити до НАТО.

22 серпня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в рамках IV Всесвітнього форуму українців в Києві презентовано книгу «Українці Латвії». Завершує книгу галерея портретів активістів українського руху в Латвії.

7 жовтня 2006 р. – Вибори латвійського парламенту. Прем'єр-міністром залишився правий політик А. Калвітіс. Було перенесено публікацію списків латишів, які співробітничали з КДБ СРСР з 1 листопада 2006 р. на 1 березня 2007 року. (День – 10 жовтня 2006)

10 листопада 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що президентом Сейму Латвії став лідер Союзу зелених і селян І. Емсіс. Його заступниками В. Муйжніеце (Народна партія), К. Патерсоне (об'єднана фракція Латвійської Першої партії й партії «Латвійський шлях»). Водночас до уряду А. Калвітіса увійшло націонал-радикальне об'єднання «Батьківщині та Волі».

28-29 листопада 2006 р. – Рига. Саміт НАТО. Віце-президент США Д. Чейні заявив про експансіоністські амбіції Росії, які загрожують Східній Європі.

10 січня 2007 р. – МЗС Латвії повідомив про відмову від територіальних претензій до російського Питаловського району.

27 березня 2007 р. – Москва. Прем'єр-міністр Латвії А. Кальвітіс підписав Договір про встановлення державного кордону з Росією поблизу Пскова. Латвія отримала обіцянки для своїх газових сховищ отримувати газ з майбутнього Балтійського газопроводу.

28 березня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що 64% громадян Латвії проти запровадження євро. Це найвищий показник європейського скептицизму в ЄС. На другому місці – 62% – Литва.

26 травня 2007 р. – Братислава. На саміті голів парламентів країн-членів ЄС Голова Верховної Ради України О. Мороз провів переговори з Головою Сейму Латвійської Республіки І. Емсісом.

31 травня 2007 р. – Парламент Латвії обирав президента. Кандидатуру 52-річного лікаря-травматолога Валдіса Затлерса підтримала правляча коаліція Народна партія, Латвійська партія, Союз зелених та селян та об'єднання ТБ/ДННЛ. (Голос України – 1 червня 2007).

7 червня 2007 р. – Закінчився другий президентський термін В. Віке-Фрейберги. Інавгурація нового президента Латвії В. Затлерса.

21 вересня 2007 р. – За звинувачення у лжесвідченні по корупційній справі у відставку пішов голова сейму Латвії І. Емсис. 24 вересня 2007 р. його наступником став Г. Даудзе. Не виключалося проведення дострокових виборів. (Голос України – 25 вересня 2007).

31 жовтня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що місто Івано-Франківськ стало побратимом латвійського міста Єлгави.

5 грудня 2007 р. – Відставка уряду А. Кальвітіса.

21 грудня 2007 р. – Латвія приєдналася до Шенгенського простору. Уряд Латвії очолив Іварс Годманіс (Урядовий кур'єр – 22 грудня 2007).

Українсько-литовські відносини[1]

9 січня 2004 р. – Вільнюс. Президент Литви Р. Паксас прийняв із прощальним візитом посла України М. Деркача, якого «Трудова Україна» висувала на посаду міністра економіки та з питань європейської інтеграції України.

13 січня 2004 р. – Сейм Литви продовжив процедуру імпічменту Президента Р. Паксоса. Останній наголосив, що добровільно у відставку не піде, оскільки це було б опосередкованим визнанням вини, якої він за собою не

[1] Литва стала членом ЄС 1 травня 2004 р.

відчуває. Остаточне голосування по імпічменту в сеймі планувалось на квітень. Президент Р. Паксос заявив, що навіть у разі імпічменту він має намір брати участь у позачергових президентських виборах.

25-26 лютого 2004 р. – Вільнюс. Візит міністра закордонних справ України К. Грищенка. Підписано угоду про візовий режим. Запроваджуються безплатні візи для українців та безвізовий режим для литовців. (Голос України – 27 лютого 2004).

12 березня 2004 р. – Вільнюс. Генеральний секретар НАТО Я. Де Хооп Схеффер зустрівся з Президентом Литви Р. Паксосом та заявив, що процедура імпічменту є внутрішньою справою Литви. У Шяуляї буде база ВПС Данії.

16 березня 2004 р. – Конституційний суд Литви розпочав розгляд справи імпічменту Президента Литви Р. Паксоса, звинуваченого у співпраці з російськими спеціальними службами та кримінальними колами.

2 квітня 2004 р. – Литва стала членом НАТО.

6 квітня 2004 р. – Вільнюс. Сейм Литви розпочав голосування з процедури імпічменту Президента Литви Р. Паксоса. Виконуючим обов'язки Президента Литви став спікер парламенту А. Паулаускас, а вибори нового Президента були призначені одночасно з виборами до Європейського парламенту, котрі були заплановані на 13 червня 2004 р.

1 травня 2004 р. – Литва стала членом ЄС.

6 травня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в рамках варшавського економічного форуму Президент України Л. Кучма провів переговори з прем'єр-міністром Литви А. Бразаускасом. Обговорювались актуальні питання двосторонніх відносин. Стрімке зростання цін в Литві пояснювалось не наслідками вступу до ЄС, а спекуляціями.

25 травня 2004 р. – Конституційний суд Литви заборонив Р. Паксосу брати участь у позачергових виборах президента.

13 червня 2004 р. – Одночасно з виборами до Європейського парламенту відбувались позачергові вибори Президента Литви.

27 червня 2004 р. – Другий тур виборів Президента Литви. Кандидатура В. Адамкуса проти К. Прунскенє. Перемін 77-річний В. Адамкус.

12 липня 2004 р. – Вільнюс. Відбулась інавгурація Президента В. Адамкуса, який у 1998–2003 рр. вже був Президентом Литовської Республіки.

15 липня 2004 р. – Вільнюс. Початок суду над колишнім Президентом Р. Паксосом, який передав своєму спонсору російському бізнесмену таємну інформацію про стеження за ним з боку литовських спеціальних служб.

6 серпня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Одеса та Клайпеда уклали угоду про регіональну співпрацю.

17-18 вересня 2004 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Литви А. Валеоніса. Відбулись переговори з міністром закордонних справ України К. Грищенко, прем'єр-міністром В. Януковичем, президентом Л. Кучмою.

1 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що ЄС виділить Литві 815 млн євро на закриття Ігналінської атомної електростанції.

10 жовтня 2004 р. – Вибори до Сейму Литви. Перемога партії праці на чолі з російським мільйонером В. Успаських. Друге-третє місця поділили соціал-демократи А. Бразаускаса та консерватори В. Ландсбергіса. До парламенту увійшли також прихильники К. Прунскєнє та Р. Паксоса.

17 жовтня 2004 р. – Одеса. Восьме засідання українсько-литовської міжурядової комісії зі співробітництва.

23 жовтня 2004 р. – За результатами другого туру в мажоритарних округах стало зрозуміло, що «Партії праці» не вистачило політичної потуги для формування уряду.

26 листопада 2004 р. – Київ. Литовський Президент В. Адамкус намагався посередничати між українською владою та опозицією.

6 грудня 2004 р. – Київ. Президента Литви В. Адамкуса втретє було запрошено для посередництва за «круглий стіл» між українською владою та опозицією.

21 грудня 2004 р. – Київ. Голова Верховної Ради України В. Литвин прийняв голову Сейму Литви А. Паулаускаса. Обговорювались проблеми проведення демократичних президентських виборів в Україні.

28 грудня 2004 р. – Президент Литви В. Адамкус привітав В. Ющенко з перемогою на президентських виборах.

11-13 січня 2005 р. – Міністр закордонних справ України К. Грищенко здійснив візит до Литовської Республіки. Обговорювались питання координації двосторонніх відносин в процесі реалізації європейської інтеграції.

21 січня 2005 р. – Спікер литовського парламенту А. Паулаускас зазначив, що в разі відкриття в Ялті у березні пам'ятника Й. Сталіну, разом з іншими учасниками ялтинської конференції У. Черчіллем та Ф. Рузвельтом, він не братиме участі у святкуванні 9 травня 2005 р. 60-річчя Перемоги в Москві.

23 січня 2005 р. – Київ. Литовська делегація взяла участь у інавгурації В. Ющенка.

18 лютого 2005 р. – Загреб. Президент України В. Ющенко в рамках церемонії інавгурації хорватського президента С. Месича зустрівся з литовським президентом В. Адамкусом.

21 березня 2005 р. – Вільнюс. Створено литовсько-українсько-польську асамблею представників парламентських комітетів, які займаються питаннями зовнішньої політики.

13 квітня 2005 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Литви А. Валіоніса. Обговорювались питання підготовки зустрічі Україна – НАТО у Вільнюсі.

21 квітня 2005 р. – Вільнюс. Візит міністра закордонних справ України Б. Тарасюка, який взяв участь у засіданні Комісії з питань співробітництва Україна – НАТО.

5 травня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Луцьку відбувся українсько-литовський бізнес-форум.

11 травня 2005 р. – Київ. Візит міністра оборони Литви. Обговорювались перспективи створення спільного миротворчого корпусу.

13 травня 2005 р. – Луцьк. Голова Верховної Ради України В. Литвин під час зустрічі зі спікером Сейму Польщі В. Тимошевичем та головою литовського парламенту А. Паулаускасом обговорив питання створення українсько-польсько-литовської парламентської асамблеї.

15 травня 2005 р. – Візит до Литовської Республіки Президента України В. Ющенка. Проведено переговори з Президентом Литви В. Адамкусом. Литва висловила підтримку європейським амбіціям України.

16 червня 2005 р. – Київ. Президент Литви Вальдас Адамкус взяв участь у роботі економічного форуму.

18 серпня 2005 р. – Артек. Відбулась двостороння зустріч Президента України В. Ющенка та Президента Литви В. Адамкуса.

31 серпня 2005 р. – Гданськ. На святкуванні 25-річчя профспілки «Солідарності» президент України В. Ющенко провів переговори з прем'єр-міністром Литви А. Бразаускасом.

30 вересня 2005 р. – Київ. Голова Верховної Ради України В. Литвин провів переговори з головою Сейму Литви А. Паулаускасом.

14 листопада 2005 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Литви А. Валіоніса. Обговорювались питання взаємодії у реалізації європейської та євроатлантичної політики України. (Голос України – 15 листопада 2005).

24 листопада 2005 р. – Литовський сейм у спеціальній резолюції визнав голодомор 1932-1933 рр. геноцидом українського народу.

2 грудня 2005 р. – Київ. Президент Литви А. Адамкус взяв участь у роботі форуму «Спільноти демократичного вибору».

9 грудня 2005 р. – Вільнюс. Візит прем'єр-міністра України Ю. Єхануров. Провів переговори з президентом А. Адамкусом та прем'єр-міністром А. Бразаускасом. Було підписано Угоду про економічне, промислове та науково-технічне співробітництво та угоди про співробітництво у сфері соціального забезпечення, стандартизації, метрології та сертифікації, захисту прав споживачів. Житомирська область уклала договір про міжрегіональне співробітництво з Алітуським повітом Литви. Тут діє СП «Норвеліта-Україна» (Голос України – 9 грудня 2005).

17 грудня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що розширена колегія Верховного суду Литовської республіки винесла виправдувальний вирок у справі екс-президента Р. Паксаса, якого обвинувачували в розголошенні державної таємниці.

23 грудня 2005 р. – Вільнюс. Візит міністра закордонних справ України Б. Тарасюка. Обговорювались питання двосторонніх відносин.

9 січня 2006 р. – Литовський уряд вирішив відмовитись від закриття 2009 р. атомної станції Ігналіна. Натомість Литва запропонувала Естонії та Латвії спільне використання АЕС Ігналіна.

16 лютого 2006 р. – Вільнюс. Візит секретаря РНБОУ А. Кінаха. обговорювались питання українсько-литовського співробітництва. Президент Литви В. Адамкус вручив А. Кінаху «за особистий внесок у зміцнення українсько-литовських відносин, заслуги перед Литвою та прославлення Литви у світі» орден «Командорський Хрест» (Голос України – 25 лютого 2006).

1 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Литві делегація Міністерства оборони обговорила питання створення спільного українсько-польсько-литовського батальйону.

3-4 травня 2006 р. – Вільнюс. Президент України В. Ющенко взяв участь у саміті країн Балтійсько-чорноморського регіону, або Співдружності демократичного вибору. У Литві відбулась міжнародна конференція «Спільне бачення спільного сусідства». У Вільнюському університеті Президент України відкрив аудиторію імені Тараса Шевченка. (Сільські вісті – 5 травня 2006).

15 травня 2006 р. – Литві було відмовлено у приєднанні до Монетарного союзу з 1 січня 2007 року внаслідок високого рівня інфляції.

31 травня 2006 р. – Вільнюс. Прем'єр-міністр Литви А. Бразаускас заявив про відставку свого уряду та свій відхід з політичної арени. Урядова криза почалася в квітні після виходу з коаліції міністрів партії «Новий союз». Остаточно уряд розпався після звинувачень міністрів від «Партії праці» в незаконному фінансуванні виборчої кампанії (Факты – 2 июня 2006).

29 червня 2006 р. – Президент Литви В. Адамкус подав сейму кандидату на посаду прем'єр-міністра колишнього міністра оборони Г. Кіркіласа.

20 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що новий прем'єр-міністр Литви Г. Кіркілас головними завданнями уряду назвав запровадження в Литві євро 2009-2010 рр. та скоротити еміграцію з Литви, звідки з 1990 р. виїхав кожен десятий мешканець.

10 серпня 2006 р. – Київ. Відбулася робоча зустріч прем'єр-міністра України В. Януковича та литовського прем'єр-міністра Г. Кіркіласа.

6 вересня 2006 р. – Криниця Гурська. На економічному форумі відбулася робоча зустріч голів урядів України і Литви - В. Януковича та Г. Кіркіласа.

27 вересня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила про зустріч Голови Верховної Ради України О. Мороза та заступника Голови Сейму Литовської Республіки В. Гядвіласом. Обговорювалися питання діяльності українсько-польсько-литовської міжпарламентської асамблеї.

30 вересня 2006 р. – Львів. Президент Литви В. Адамкус, президент України В. Ющенко та президент Польщі Л. Качинський взяли участь у торжествах з нагоди 750-річчя Львова.

12 жовтня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що перший заступник Голови Верховної Ради України А. Мартинюк провів переговори з міністром закордонних справ Литовської Республіки Пятрасом Вайтекунасом. Обговорювались проблеми євроатлантичного вибору України та діяльності українсько-польсько-литовської міжпарламентської асамблеї. Президент Литви В. Адамкус планував відвідати Україну в другій половині листопада.

14-16 листопада 2006 р. – Візит в Україну Президента Литви В. Адамкуса. В Донецьку він агітував за вступ України до НАТО. (Голос України – 17 листопада 2006).

22 листопада 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що українські та литовські військові обговорили перспективні напрямки і форми співпраці в галузі освіти.

25 лютого 2007 р. – Вибори до місцевих органів влади Литви. Вперше отримали право голосувати громадяни, які не мають громадянства Литви, але живуть тут постійно.

15 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що, перебуваючи у США, президент Литви В. Адамкус заявив, що Литва розробляє стратегію на повалення домінування російських енергоресурсів на ринку країн Східної Європи.

13 березня 2007 р. – Вільнюс. Візит міністра оборони України А. Гриценка. Обговорювалися питання участі українських військових медиків у складі литовського підрозділу в Афганістані.

4 квітня 2007 р. – Газета «Голос України» подала інформацію про започаткування дружніх відносин між Івано-Франківськом та литовською столицею Вільнюсом.

12-13 квітня 2007 р. – Візит в Україну прем'єр-міністра Литви Г. Кіркіласа. Другого дня візиту в Одесі литовський голова уряду взяв участь у 5-й міжнародній асамблеї туристичного бізнесу.

25-26 квітня 2007 р. – Візит до Литви Голови Верховної Ради України О. Мороза. Відбулися переговори з Головою Сейму Литви В. Мунтянасом. Обговорювалася внутрішньополітична криза в Україні.

26 травня 2007 р. – Братислава. Голова Верховної Ради України О. Мороз провів переговори з Головою Сейму Литовської Республіки В. Мунтянасом. (Голос України – 30 травня 2007).

15 серпня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Криму відбулися переговори Президента України В. Ющенка та його литовського колеги В. Адамкуса.

10-11 жовтня 2007 р. – Вільнюський енергетичний саміт. Обговорювалися проблеми енергетичної безпеки Європи. Європейська Комісія запропонувала заборони «Газпрому» одночасно володіти на європейському ринку газопостачальними та газорозподільними фондами. В. Ющенко запропону-

вав створити спільний транзитний балтійсько-чорноморський простір. Польща відмовилася від створення «енергетичного мосту» з країнами Прибалтики. (Голос України – 11 жовтня 2007).

21 грудня 2007 р. – Литва приєдналася до Шенгенського простору.

Українсько-люксембурзькі відносини

2 березня 2004 р. – Газета «Сільські вісті» повідомила, що в Одесі заарештовані посередники, які на ринок секс-послуг Люксембургу відправили понад сто українських жінок.

30 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що почесна голова Всеукраїнського фонду «Надії і Добра» Людмила Кучма перебувала з робочим візитом у Люксембурзі. Вона разом із Великою Герцогинею Марією Терезою відвідала благодійний концерт оркестру «Музиканти Європи».

1 січня – 30 червня 2005 р. – Люксембург головував у структурах ЄС. Міністр закордонних справ Люксембургу Жан Ательборн наголошував на потребі виконання Україною плану дій як щодо спеціального сусідства. Він наголошував, що Україна не повинна "перескакувати" через цілі етапи європейської інтеграції.

2 січня 2005 р. – МЗС Люксембургу привітав з перемогою на президентських виборах в Україні В. Ющенка.

27 січня 2005 р. – Краків. Президент України В. Ющенко зустрівся з прем'єр-міністром Люксембургу Ж.-К. Юнкером.

22 лютого 2005 р. – Брюссель. Президент України В. Ющенко провів переговори з люксембурзьким прем'єр-міністром Ж.-К. Юнкером.

13 жовтня 2005 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Люксембургу Ж. Асельборна. Обговорювались питання європейської інтеграційної перспективи України.

12 жовтня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що перший заступник Голови Верховної Ради України А. Мартинюк зустрівся з послом Герцогства Люксембург М. Куртом. Обговорювалися питання українсько-люксембургзьких відносин.

18 червня 2007 р. – Люксембург. Україна та ЄС підписали нову угоду про візовий режим.

Українсько-мальтійські відносини[1]

1 травня 2004 р. – Мальта стала членом Європейського Союзу. Для відвідання Мальти громадянами України відтоді потрібні шенгенські візи.

25-26 листопада 2005 р. – Мальта. Зустріч глав держав Британської Співдружності Націй. Учасники були стурбовані президентськими виборами в Уганді у березні 2006 р., де має відбутись чергова зустріч Співдружності.

---

[1] Мальта стала членом ЄС 1 травня 2004 р.

2 червня 2006 р. – Щотижневик «2000» повідомив, що посол України на Мальті (за сумісництвом) Г. Чернявський вручив вірчі грамоти президенту Едварду Фенеху-Адамі.

21 грудня 2007 р. – Мальта приєдналася до Шенгенського простору.

Українсько-нідерландські відносини

20 січня 2004 р. – Газета «Сільські вісті» повідомила, що «Червоний Хрест» Нідерландів виділив мільйон євро для реабілітації чорнобильців.

19 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Женеві на конференції ООН з прав людини міністр закордонних справ України К. Грищенко провів переговори з міністром закордонних справ Нідерландів Бернардом Ботом. Обговорювались питання підготовки до візиту в Україну нідерландського прем'єр-міністра Яна Петера Балкененде, який був запланований на 29 березня 2004 р., але не відбувся і був перенесений на квітень.

23 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Президент України Л. Кучма висловив співчуття королеві Нідерландів Беатрикс у зв'язку зі смертю її матері принцеси Юліани.

19 квітня 2004 р. – Київ. Із робочим візитом перебував прем'єр-міністр Нідерландів Балкененде. Україна передала Нідерландам малюнки з колекції Кенігса. За результатами візиту Балкененде в Україну були сподівання, що на самміті Україна – ЄС за головування Нідерландів буде підписано план дій Україна – ЄС.

22 червня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що голова ДПА України Ф. Ярошенко провів переговори із заступником генерального директора податкової та митної служби Нідерландів Жаком ван Блейвіком. Обговорювались проблеми відшкодування податку на додану вартість.

29 червня 2004 р. – Стамбул. На саміті НАТО Президент України Л. Кучма провів переговори з прем'єр-міністром Нідерландів Яном Петером Балкененде. Обговорювались питання можливого прогресу у розвитку відносин України з Європейським Союзом.

1 липня – 31 грудня 2004 р. – Нідерланди головували в ЄС.

7-8 липня 2004 р. – Гаага. Візит Президента України Л. Кучми. Переговори щодо негативних наслідків для України від розширення ЄС. Л. Кучма та нідерландська королівська родина відкрили виставку картин з колекції Кьонігса, яка була передана Україною.

7 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що українська військова делегація в Гаазі провела переговори щодо можливості використання української військово-транспортної авіації в інтересах збройних сил Королівства Нідерланди. Проте невизначеності до ситуації додавав арешт у Бельгії українського літака «АН-124».

18 жовтня 2004 р. – Гаага. Засідання політичного комітету «трійка» ЄС – Україна. Участь у переговорах брали представники Нідерландів, наступного головуючого Люксембургу та Європейської Комісії. Обговорювались питання виконання домовленостей, ситуація в Придністров'ї.

4 листопада 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Амстердамі вбито кінорежисера Т. Ван Гога, який зняв фільм "Покірність" про долю жінок в ісламі.

28 грудня 2004 р. – Прем'єр-міністр Нідерландів Я. Балкененде привітав з перемогою В. Ющенко.

23 січня 2005 р. – Київ. Нідерландська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

27 січня 2005 р. – Краків. Президент України В. Ющенко зустрівся з нідерландським прем'єр-міністром Я. Балкененде.

22 березня 2005 р. – Київ. Голова Верховної Ради України В. Литвин прийняв нідерландську делегацію на чолі з головою консультативної ради з міжнародних питань Королівства Нідерланди Адріаном Якобовітсом де Зегедом. (Голос України – 23 березня 2005).

16 квітня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Україна презентувала програму своєї європейської інтеграції на «Європейському тижні в Ейндховені».

22 квітня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Президент України В. Ющенко провів в Києві переговори з віце-прем'єр-міністром, міністром фінансів Нідерландів Г. Залмом.

1 червня 2005 р. – Нідерланди. Референдум з питання ратифікації Конституції ЄС. Уряд Нідерландів сподівався, що негативна французька відповідь на питання ратифікації Конституції ЄС змусить голландців продемонструвати незалежність і проголосувати за. Але проти Конституції проголосували 61% голландців, за – лише близько 37%. (Голос України. – 3 червня 2005).

7 липня 2005 р. – Київ. Робочий візит міністра закордонних справ Нідерландів Бернарда Бота.

26 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що підписано угоду про співробітництво між Прилуками та м. Влаардінгеном (Королівство Нідерланди).

9 грудня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що міністр палива та енергетики І. Плачков запропонував голландському банкові «ABN Amro N.Y.» співпрацювати в галузі видобутку урану та виробництва цирконію.

11 січня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що цех з виробництва сиру з новим голландським обладнанням запрацював на Славутському маслоробному заводі.

10 березня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр закордонних справ Б. Тарасюк провів у Гаазі переговори з міністром закордонних справ Нідерландів та першим віце-прем'єр-міністром . Залмом, з яким були обговорені питання співробітництва в галузі енергетики. У червні 2006 р. на запрошення королеви Беатрикс Президен В. Ющенко мав відвідати Нідерланди. Під час візиту мала бути підписана Спільна програма українсько-нідерландського співробітництва на період 2007–2009 років.

7-8 червня 2006 р. – Гаага. Офіційний візит Президента України В. Ющенка до Нідерландів. Була підписана Спільна програма розвитку українсько-нідерландського співробітництва на період 2007–2009 років. Відбулися переговори з королевою Беатрикс та прем'єр-міністром Я.-П. Балкененде. «Укргазвидобування» та концерн «Шелл» підписали угоду про видобуток корисних копалин в Україні. Нідерландські компанії вклали в економіку України мільярд доларів (Голос України – 9 червня 2006).

29 червня 2006 р. – Після розпаду правлячої коаліції пішов у відставку прем'єр-міністр Королівства Нідерланди Ян-Петер Балкененде. Коаліція розпалася після того, як партія «Демократія-66» не домоглася відставки міністра у справах імміграції Ріти Вердонк. Розпочалась підготовка до проведення дострокових парламентських виборів.

4 жовтня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що підписано Меморандум про співробітництво між міністерством економіки України та міністерством економіки Королівства Нідерланди на 2007-2009 роки.

14 жовтня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Президент України В. Ющенко провів переговори з директором концерну «Ройял Датч Шелл» Йєруном Ван дер Веєром.

3 листопада 2006 р. – Тижневик «2000» повідомив, що в СБУ відбулися переговори з делегацією служби безпеки і розвідки Королівства Нідерланди. Обговорювалися проблеми боротьби з міжнародним тероризмом.

22 листопада 2006 р. – В Нідерландах відбулися дострокові парламентські вибори. Християнсько-демократична партія Я.-П. Балкененде здобула 41 місце. 32 місця одержала «Партія праці». 26 місць у лівої Соціалістичної партії. Загалом місця в парламенті отримали 10 партій. (Голос України – 24 листопада 2006).

27 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що посольство Королівства Нідерланди в Україні фінансуватиме збереження екосистем на території Національного природного парку «Подільські Товтри».

15 березня 2007 р. – Амстердам. Візит міністра палива та енергетики України Ю. Бойка. Обговорювалися питання співпраці з концерном «Шелл».

Українсько-німецькі відносини

13 січня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Народного Руху України, голова Комітету Верховної Ради України з питань європейської інтеграції Б. Тарасюк взяв участь у Міжнародному форумі фундації Бертельсманна «Європа на шляху до нової ери», що проходив у Берліні.

24 січня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на міжнародну виставку-ярмарку «Зелений тиждень», що проходила в Берліні, одеські підприємці кондитерське ВАТ «Одеса» та м'ясопереробна фірма «Південь» представили понад 400 найменувань різноманітної продукції.

3 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Федеральне міністерство внутрішніх справ Німеччини передало два автомобілі «Газель», 25 комп'ютерів та устаткування для лінгафонного класу Академії державної прикордонної служби.

7 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що під час зустрічі з В. Литвином посол ФРН Д. Штюдеманн підтвердив зацікавлення ФРН у створенні газотранспортного консорціуму.

7-8 лютого 2004 р. – Мюнхен. Міністр закордонних справ України К. Грищенко та міністр оборони України Є. Марчук взяли участь у 40 Мюнхенській конференції з питань міжнародної безпеки. До 2010 р. американські війська залишать Німеччину. Марчук провів переговори з міністром оборони Німеччини П. Штруком, а К. Грищенко з Й. Фішером. (Голос України – 5 лютого 2004).

16 лютого 2004 р. – Указ президента України Л. Кучми про нагородження за значний особистий внесок у розвиток політичних, торговельно-економічних та культурних зв'язків між Україною та ФРН голови Німецько-українського форуму М. Кляйнерта орденом «За заслуги III ступеня». (Урядовий кур'єр – 18 лютого 2004).

18 лютого 2004 р. – Газета «Сегодня» повідомила, що напередодні візиту Л. Кучми в німецькій газеті «Welt – am – Sonntag» була опублікована його стаття.

19-20 лютого 2004 р. – Берлін. П'яті міжурядові українсько-німецькі консультації. Напередодні співробітник служби безпеки посольства генерал СБУ В. Кравченко висунув звинувачення до українських спецслужб у нелегальному слідкуванні за представниками української опозиції під час їхніх візитів у Німеччину. Внаслідок цього СБУ довелось змінювати шифри.

21 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що 89% акцій «Кримсода» перейшли до німецької компанії RSI ERSTE.

2 березня 2004 р. – Газета «Сегодня» повідомила, що українські військові верифікатори відповідно до договору 1999 р. проінспектують військові об'єкти ФРН.

3 березня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Києві центром Разумкова та представництвом Фонду Еберта було організовано «круглий стіл» «Газотранспортний консорціум у контексті національних інтересів України».

6 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що голова УСПП А. Кінах провів чергове засідання «Українсько-німецького фонду», на якому наголошувалось на потребі підвищити ефективність роботи інвестиційних агентств.

26 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що голова Національного банку України С. Тигіпко провів переговори з членом правління німецької кредитної установи для відбудови Т. Маттеус-Майєр. Зазначена установа виділила кредит дрібним підприємцям України на 6,1 млн євро.

29 березня 2004 р. – Мюнхен. Виставка «Баума – 2004». Відбулось засідання групи з питань будівництва українсько-німецької бізнесової ради.

24 квітня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила про презентацію на «Ганновер-Мессе» Дніпропетровської області.

3 травня 2004 р. – Берлін. День України в Бундестазі. Наголошувалось, що приєднання до ЄС України було б катастрофою для Європейського Союзу. Громадяни Німеччини від розширення ЄС очікували подальшої руйнації власної економіки.

23 травня 2004 р. – Берлін. Німецький парламент обрав на посаду Президента ФРН колишнього директора МВФ 61 річного Хорста Келлера.

25 травня 2004 р. – Київ. Голова Української спілки промисловців і підприємців А. Кінах провів переговори з представниками Німецького союзу індустрії. Обговорювались питання підготовки до днів економіки України в Баварії.

8 червня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Києві проходила четверта українсько-німецька конференція громадських організацій, участь у якій взяли понад 200 членів неурядових організацій двох країн, які працюють у різноманітних галузях – від охорони довкілля до зайнятості жінок.

9 червня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Київському університеті з нагоди 170-річчя відбулась наукова конференція «Німці в історії Київського університету».

9 червня 2004 р. – Берлін. Новий посол України в ФРН Сергій Фареник заявив про сподівання України експортувати до Європи туркменський газ.

10 червня 2004 р. – Газета «Сільські вісті» повідомила, що за участю посла ФРН в Україні Д. Штюдеманна відбулось святкування 200-річчя поселення німців у Криму.

14-15 червня 2004 р. – Київ. Візит делегації Бундесверу. Обговорювались питання поглиблення українсько-німецького співробітництва в проведенні миротворчих операцій.

22 червня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що німецький культурний центр «Гете – інститут» відсвяткував 10-річчя своєї діяльності в Україні.

6 липня 2004 р. – Київ. Президент України Л. Кучма прийняв делегацію німецького фонду «Бертельсманна». Мова йшла про розширення його діяльності в Україні.

24 липня 2004 р. – Газета «День» повідомила про завершення візиту в Україну делегації федерального міністерства Німеччини з питань освіти на чолі з першим заступником міністра М. Котенхаузеном. Наголошувалось, що за 2000–2003 рр. Німеччина витратила на наукові обміни з Україною 13 млн євро. Висловлювалась впевненість, що у травні 2005 р. Україна приєднається до Болонського процесу.

19 серпня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що «Deutsche Bank» уклав кредитну угоду на 10 млн євро з «Укрсиббанком».

10 вересня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на Берлінській біржі відтепер можна купити цінні папери «Укртранснафти» та «Запоріжсталь».

11-12 вересня 2004 р. – Магдебург. Українські митці взяли участь у художньому фестивалі.

6 жовтня 2004 р. – День України на франкфуртській міжнародній книжковій виставці.

9 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що на правовому українсько-німецькому колоквіумі голова Конституційного Суду України М. Селівон та заступник голови Конституційного Суду ФРН В. Хассемер обговорювали питання правового захисту прав на житло.

22 жовтня 2004 р. – Газета «День» повідомила, що українські музиканти успішно виступили на Дні сучасної музики в Дрездені.

16 листопада 2004 р. – Київ. Голова Центральної виборчої комісії України прийняв депутата німецького бундестагу Ф. Рює, який вивчав перебіг передвиборчої кампанії напередодні другого туру президентських виборів в Україні.

20-21 листопада 2004 р. – Берлін. Зустріч міністрів фінансів 20 найбагатших країн світу. На порядку денному були питання цін на нафту та падіння курсу долара до євро.

30 листопада 2004 р. – Канцлер Г. Шредер заявив, що після телефонної розмови В. Путін пообіцяв визнати будь-які результати повторного голосування на президентських виборах в Україні.

20-21 грудня 2004 р. – Гамбург. Президент Росії В. Путін та канцлер Г. Шредер обговорили ситуацію, яка склалась навколо президентських виборів в Україні.

28 грудня 2004 р. – Бундесканцлер Г. Шредер та президент ФРН Х. Келлер привітали з перемогою В. Ющенка. Висловлювались сподівання на підвищення якісної складової українсько-німецьких відносин, що у контексті європейських інтеграційних перспектив України.

19 січня 2005 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду про фінансове співробітництво між Урядом України та федеральним урядом Німеччини щодо позик та грантів. Підтримка сільських підприємств, розвиток системи кредитування в сільській місцевості, підписану 24 лютого 2004 р. в Берліні.

23 січня 2005 р. – Київ. Німеччину на інавгурації Президента України В. Ющенка презентував президент бундестагу В. Тірзе.

28 січня 2005 р. – Давос. Президент України В. Ющенко провів переговори із канцлером Г. Шредером, який висловився лише за партнерство ЄС з Україною та був проти спрощення візового режиму.

5 лютого 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що консульські дні посольства ФРН в Україні мали відбутись 22 лютого 2005 р. в Луганську та 23 лютого 2005 р. в Донецьку.

8 лютого 2005 р. – Німецький політичний щотижневик «Шпігель» повідомив, що правоцентристська опозиція звинуватила міністра закордонних справ Й. Фішера в потуранні потоку нелегальних або напівлегальних мігрантів з України.

8 березня 2005 р. – Берлін. Канцлер Г. Шредер прийняв Президента України В. Ющенка. Відбулись шості українсько-німецькі міжурядові консультації. Президент В. Ющенко провів переговори з президентом ФРН Х. Келлером.

9 березня 2005 р. – Президент України В. Ющенко виступив в німецькому бундестазі. Лідер фракції ХСС М. Глос підтримав надання йому Нобелівської премії миру. Ющенко пообіцяв, що «з чистого аркуша» розпочнуться переговори з питання створення газотранспортного консорціуму. В. Ющенко провів переговори з керівником концерну «Даймлер-Крайслер» Н. Йоганінгом. Зокрема, налагоджувались зв'язки між галузевими професійними спілками України та ФРН. Відбулись переговори президента В. Ющенка з лідером опозиційної фракції ХДС-ХСС А. Меркель. (Урядовий кур'єр – 11 березня 2005).

21 березня 2005 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Німеччини Й. Фішера. Разом із польським колегою А. Ротфельдом обговорювались перспективи реалізації плану дій ЄС – Україна. Голова українського уряду Ю. Тимошенко закликала підтримати Україну на шляху до ЄС.

29 березня – 1 квітня 2005 р. – Київ, Дніпропетровськ та Донецьк відвідав голова комітету у закордонних справах німецького бундестагу Ф. Рює. (Голос України – 30 березня 2005)

1 квітня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Волинська обласна державна адміністрація уклала угоду з німецькою фірмою «Кромберг і Шуберт», яка за 18 млн євро побудує в Луцьку завод з виготовлення бортової електромережі для німецьких автомобілів.

7 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що нові проекти Фонду імені Конрада Аденауера в Україні стосуватимуться проектів, які вирішуватимуть питання європейської інтеграції.

14 квітня 2005 р. – Берлін. Візит міністра сільського господарства України О. Баранівського. Відбулись переговори з приводу вирощування рапсу як сировини для біодизеля.

19 квітня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила про візит до України виконавчого директора концерну «Сіменс» Й. Кундта.

20 квітня 2005 р. – Берлін. Посол ФРН в Україні Д. Штюдеманн дав свідчення з приводу візового скандалу. 25 квітня свідчення давав міністр закордонних справ Й. Фішер.

24 квітня 2005 р. – Франкфурт-на-Майні. Візит міністра закордонних справ України Б. Тарасюка. Досягнуто домовленість про встановлення дружніх відносин між Франкфуртом-на-Майні та Одесою. (Урядовий кур'єр – 27 квітня 2005)

29 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Франкфурті-на-Майні відбулась конференція «Бізнес-потенціал України: поява європейського тигра».

6 травня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Севастополь відвідали два фрегати військово-морських сил ФРН.

13 травня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Києві відбувся бізнес-форум за участю підприємців німецької землі Шлезвіг-Гольдштейн.

20 травня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Президент України В. Ющенко прийняв голову Федеральної спілки німецьких банків К.-П. Мюллера. «Комерцбанк» збирався відкрити філію в Україні.

22 травня 2005 р. – Після поразки правлячої червоно-зеленої коаліції на земельних виборах до ландтагу Північної Рейн Вестфалії канцлер Г. Шредер заявив, що восени 2005 р. в Німеччині відбудуться дострокові вибори бундестагу.

30 травня 2005 р. – Берлін. День України в німецькому бундестазі. Цей захід другий рік поспіль організовувався Оленою Гофман. Українську сторону репрезентували лідер соціалістів О. Мороз та віце-прем'єр-міністр з питань європейської інтеграції О. Рибачук.

10 червня 2005 р. – Харківщину відвідала депутат бундестагу О. Гофман. Вона висловилась за розвиток співпраці Харківщини із Саксонією.

1 липня 2005 р. – Бундестаг. Голосування вотуму недовіри уряду червоно-зеленої коаліції. Вже 18 вересня 2005 р. мали відбутись дострокові вибори.

6 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що «Дойче банк» переміг у конкурсі Державної служби автомобільних доріг України на фінансування реконструкції шляху Київ – Одеса.

7 липня 2005 р. – У Верховній Раді України 267 депутатів (комуністи були проти) проголосували за постанову 7667 щодо проведення у листопаді 2005 р. парламентських слухань «Українсько-німецькі відносини».

7 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна та Німеччина підписали міжурядову угоду про фінансове й технічне співробітництво в 2005 р. Протягом 2005 р. Німеччина надасть України 25 млн євро: з них 15 млн євро як грант, 10 млн як кредит з терміном погашення 40 років.

7 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що спільно з представництвом фонду Конрада Аденауера в Україні та за участі Комітету Верховної Ради України з питань європейської інтеграції проведено «круглий стіл» «Проблеми вдосконалення інституційних механізмів європейської інтеграції України».

13 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що посол України в ФРН Сергій Фареник звинувачений у продажу за заниженою ціною 800 млн кубометрів газу.

26 липня 2005 р. – Президент В. Ющенко звільнив С. Фареника від обов'язків посла України в Німеччині. (Урядовий кур'єр – 28 липня 2005).

28 липня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що 1-16 серпня 2005 р. активісти українських молодіжних організацій здійснюватимуть велопробіг територією Польщі за маршрутом Львів – Берлін.

29 липня – 4 серпня 2005 р. – Газета «Киевский телеграф» повідомила, що німецьку компанію «RSJ Erste» позбавляли інвестицій у СП «Кримський титан».

3 серпня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що заступник міністра закордонних справ України О. Шамшур взяв участь у закритті VII міжнародної конференції східноєвропейських досліджень у Берліні.

4 серпня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що делегація етнічних німців відвідала тернопільське відділення німецького товариства «Відергебурт».

17 серпня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Кабінет Міністрів України дозволив Державній службі автомобільних доріг залучити кредит «Дойче банку» на 100 млн доларів для добудови автобану Київ – Одеса.

24 серпня 2005 р. – Конституційний суд ФРН визнав законним розпуск бундестагу та призначення дострокових парламентських виборів.

8 вересня 2005 р. – Берлін. Канцлер ФРН Г. Шредер та президент Росії В. Путін підписали контракт на побудову дном Балтійського моря газопроводу в обхід території України та Польщі. Ймовірна переможниця на дострокових парламентських виборах А. Меркель заявила про намір реалізувати цей проект.

8 вересня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що заступник міністра закордонних справ В. Огризко провів переговори з головою Комітету у закордонних справах бундестагу Ф. Рює. Обговорювались проблеми та перспективи двосторонніх відносин.

8-9 вересня 2005 р. – Чернівці. Консульські дні посольства ФРН.

14 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що група курсантів Одеського інституту Сухопутних військ відбула на місячне стажування до підрозділу бундесверу.

14 вересня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що «Люфтганза» відкрила прямий авіаційний маршрут Донецьк – Мюнхен.

18 вересня 2005 р. – Дострокові вибори до німецького бундестагу. ХДС-ХСС здобула лише на три місця більше, ніж соціал-демократи. Г. Шредер заявив про готовність створити «велику коаліцію», якщо він буде її канцлером. За явки 79,6% виборців за СДПН – 34,35 голосів, за ХДС-ХСС 35,2%, зелені 8,1%, ВДП 9,8%, ПДС 8,7%, інші 3,9% (Урядовий кур'єр – 20 вересня 2005).

22 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Інституті законодавства Верховної Ради України відбувся міжнародний науково-практичний семінар «Україна – Німеччина: погляд на законодавство, шляхи його вдосконалення та зближення в рамках європейського права». Також повідомлялось, що в Берліні відбувся Тиждень кримськотатарської культури.

29 вересня 2005 р. – А. Меркель та Г. Шредер продовжили коаліційні консультації у боротьбі за посаду канцлера.

2 жовтня 2005 р. – Дрезден. Довибори в окрузі, де напередодні голосування 18 вересня помер правоцентристський кандидат у депутати. Пропонувалось перевірити на предмет причетності до діяльності «Штазі» депутатів, які були обрані від партії «Ліві».

5 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Автономній Республіці Крим відбувся українсько-німецький бізнес-форум. Український «Ощадний банк» і «Deutsche Bank» підписали меморандум про співробітництво.

5-7 жовтня 2005 р. – Берлін. Г. Шредер та А. Меркель продовжили переговори з приводу можливості іншого кандидата на посаду канцлера та створення великої коаліції.

8 жовтня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що «Люфтганза» відкрила новий маршрут Дніпропетровськ – Франкфурт-на-Майні.

10 жовтня 2005 р. – Берлін. Було оголошено, що А. Меркель буде канцлером «великої коаліції». Впродовж місяця пропонувалось підписати відповідну коаліційну угоду. Шість міністерських портфелів матиме ХДС-ХСС, шість міністерських посад, включно з міністром фінансів і міністром закордонних справ. Впродовж наступного місяця планувалось укладання коаліційної угоди.

12 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Посольстві Німеччини в Україні відбудеться презентація двотомника Іллі Левітаса «Бабин Ян». Перший том «Книга пам'яті» розповідає про знищених у Бабиному Яру євреїв. У другому томі «Рятівники і врятовані» розповідається про киян, які, ризикуючи життям, рятували євреїв від смерті, а також про тих, хто за винагороду видавав їх гітлерівцям.

17 жовтня – 12 листопада 2005 р. – Берлін. ХДС та СДПН вели переговори з питання підготовки коаліційної угоди.

18 жовтня 2005 р. – Берлін. На установчому засіданні нового складу депутатів бундестагу його президентом був обраний Н. Ламмерс (ХДС).

20 жовтня 2005 р. – На Франкфуртському книжковому ярмарку відбувся день української книжки.

25 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що українка К. Титова стала переможницею конкурсу молодих піаністів імені Антона Рубінштейна, фінал якого відбувся в Дрездені.

2 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Київ відвідав президент організаційного комітету з проведення чемпіонату світу з футболу 2006 р. в Німеччині Ф. Беккенбауер, який презентував цю подію в Україні.

3 листопада 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що інформаційний центр телерадіокомпанії «Німецька хвиля» відкрито у київському новому приміщенні Гете-інституту.

8 листопада 2005 р. – Київ. Прем'єр-міністр України Ю. Єхануров провів переговори з керівництвом німецького концерну «РУР-ГАЗ».

16 листопада 2005 р. – Верховна Рада України проводила парламентські слухання «Співробітництво України та Німеччини на шляху України до ЄС». Голова Верховної Ради України В. Литвин прийняв делегацію бундестагу ФРН.

22 листопада 2005 р. – Ангела Меркель обрана бундестагом ФРН канцлером «великої коаліції», до якої увійшли ХДС-ХСС – СДПН.

26 листопада 2005 р. – Сімферополь. Проходив II з'їзд німців Криму. Було затверджено «Програму етнонаціонального розвитку німецької меншини України на 2005-2009 рр.». (Голос України – 26 листопада 2005).

2 грудня 2005 р. – Варшава. Візит канцлера ФРН А. Меркель. Вона підтвердила намір до 2010 р. побудувати балтійський газопровід.

6 грудня 2005 р. – Послом України в Німеччині був призначений І. Долгов.

15 грудня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у Берліні відбулась презентація оновленого літака "Руслан" АН-124-100.

21 грудня 2005 р. – Газета «Демократична Україна» повідомила, що український письменник Ю. Андрухович був нагороджений Лейпцизькою літературною премією за 2005 рік за книгу «Дванадцять обручів».

27 січня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Києві побувала делегація міністерства енергетики Німеччини, яка розглянула проблеми з постачанням російського природного газу в Європу.

5 лютого 2006 р. – Мюнхен. Міністр оборони А. Гриценко під час виступу на конференції з питань безпеки звинуватив Росію у використанні проти України газового питання в якості зброї.

7 лютого 2006 р. – Берлін. Міністр закордонних справ України Б. Тарасюк взяв участь у державній церемонії поховання колишнього Президента ФРН Й. Рау. Також було домовлено, що у березні повинна відбутись зустріч Президента України В. Ющенка та канцлера ФРН А. Меркель. Перший заступник міністра закордонних справ України А. Бутейко провів переговори із зовнішньополітичним радником федерального канцлера начальником управління міжнародних відносин, зовнішньої безпеки та глобальних питань відомства федерального канцлера К. Хойсгеном, та з державним міністром МЗС Г. Ерлером. (Урядовий кур'єр – 7 лютого 2006).

22 лютого 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що німецька фірма «Фогт електронік» інвестує в Чернівецьку область 30 млн євро.

28 лютого 2006 р. – Київ. Робочий візит міністра закордонних справ ФРН Ф.-В. Штайнмайєра. Обговорювались питання підготовки до чергових українсько-німецьких міжурядових консультацій.

9 березня 2006 р. – Берлін. Візит заступника міністра закордонних справ України В. Хандогія. Обговорювались питання підготовки українсько-німецьких міжурядових консультацій на вищому рівні.

11 березня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Україна бере участь у ганноверській виставці «Cebit-2006».

30 березня 2006 р. – Москва. Г. Шредер офіційно очолив консорціум, який будуватиме Балтійський газопровід. (Голос України – 31 березня 2006).

18 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Берліні відбулась зустріч представників Українського союзу промисловців і підприємців та Східного комітету німецької економіки, який є структурним підрозділом Федерального союзу німецької промисловості, де було проаналізовано підсумки дворічної співпраці. У 2005 р. Україна імпортувала з Німеччини товарів на 3,4 мільярди доларів, а експортувала на 1,3 мільярди.

5 травня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що фонд імені К. Аденауера провів «круглий стіл» на тему «Пріоритети Верховної Ради нового скликання у сфері свободи слова та ЗМІ».

19 травня 2006 р. – Газета «Сільські вісті» повідомила, що німецький концерн «Фольксваген» будує в Закарпатті другу чергу потужностей автомобільного будівництва.

25-30 травня 2006 р. – Київ. Фестиваль «Нового німецького кіно».

27 травня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Президент України В. Ющенко призначив колишнього посла ФРН в Україні Д. Штюдеманна своїм позаштатним радником.

1 липня 2006 р. – Новим послом ФРН в Україні став Р. Шефферс. Впродовж 1988-1991 рр. він був радником посольства ФРН в Москві. Згодом став консультантом МЗС Німеччини з питань пострадянського простору. (Голос України – 22 червня 2006).

11-12 липня 2006 р. – Берлін. Міністр закордонних справ України Б. Тарасюк не взяв участь у конференції «Нова ситуація з владою в Україні». Німецька сторона висловлювала стурбованість поглибленням політичної кризи в Україні.

5 серпня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Каневі на фестивалі «Фарботони» у рамках акції «Музичні паралелі: Україна – Німеччина» виступила відома німецька піаністка Фредеріка Ріхтер.

17 серпня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що посол ФРН в Україні Р. Шефферс відвідав Сорочинський ярмарок.

15 вересня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради О. Мороз мав зустріч з головою «Об'єднання німецьких профспілок» М. Зоммером. Обговорювались проблеми впливу профспілкового руху на демократичні процеси.

26-27 вересня 2006 р. – Київ. Віце-президент німецького бундестагу П. Пау взяла участь у меморіальних заходах, присвячених 65-річчю трагедії Бабиного Яру.

3-4 жовтня 2006 р. – Берлін. Робочий візит Президента України В. Ющенко. Під час переговорів з президентом Х. Келлером В. Ющенко наголошував, що в першому півріччі 2007 р. під час головування в ЄС Німеччина має підтримати укладання з Україною угоди про асоціацію. В. Ющенко як герой помаранчевої революції отримав премію "Квадрига" в 25 тис. євро.

7 жовтня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на франкфуртському книжковому ярмарку відбувся День українського книги.

23 листопада 2006 р. – Берлін. Візит голови «БЮТ» Ю. Тимошенко.

8 грудня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що станом на 1 жовтня 2006 р. ФРН є найбільшим прямим інвестором у економіку України 5,7 млрд дол. (29,9% загального обсягу).

16 грудня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Києві відбулася презентація міжпарламентської групи «Україна – Німеччина».

20 грудня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у міністерстві економіки України було підписано угоду з німецькою стороною про надання гранту 7 млн євро на забезпечення енергозберігаючих технологій в Україні.

20 січня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що українські аграрні підприємства беруть участь у «Зеленому тижні», який традиційно проходить у Берліні.

24 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що 31 грудня 2006 р. закінчилася виплата українським жертвам нацизму із Німецького фонду «Пам'ять, відповідальність і майбутнє». За цією програмою 468 тис. українців отримали 881,47 млн євро.

24 січня 2007 р. – Берлін. Переговори співголів Українсько-Німецького форуму А. Кінаха та М. Кляйнерта. Обговорювалися проблеми залучення громадянського сектору до розвикту українсько-німецького співробітництва.

25 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що українська військова делегація відбула до Німеччини для обміну досвідом з ВПС США в Європі.

29 січня 2007 р. – В Луганську відкрито мовні курси Гете-інституту.

8-10 лютого 2007 р. – Офіційний візит Президента України В. Ющенка. З урахуванням головування ФРН в ЄС обговорювалися проблеми підготовки нової угоди Україна - ЄС. Президент України взяв участь в роботі Мюнхенської конференції з питань безпеки. Відбулися переговори В. Ющенка з головою Фонду ім. К. Аденауера Р. Ваксмутом.

21 лютого 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що концерн «Сіменс» в посольстві ФРН в Україні презентував програму «Наука для бізнесу».

27-28 лютого 2007 р. – Візит до Німеччини прем'єр-міністра України В. Януковича. Обговорювалися проблеми створення газотранспортного консорціуму за участю Німеччини. Між Міністерством охорони навколишнього природного середовища України та «Дойче банком» підписано угоду про запобігання змін клімату. (Голос України – 1 березня 2007).

3 березня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що металургійний комбінат «Запоріжсталь» у рамках впровадження програми енергозбереження підписав контракт з компанією «Кюттнер» (Німеччина) про постачання обладнання із вдмухування вугільного пилу в доменні печі.

9 березня 2007 р. – Тижневик «2000» повідомив, що посол України в ФРН І. Долгов взяв участь у святкуванні з нагоди 35-річчя побратимських стосунків Києва і Лейпцига.

13 квітня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Чернігові відбулися дні німецького міста-побратима Меммінгена.

17 квітня 2007 р. – Ганноверський ярмарок. Відбувся День економіки України.

4 травня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що українських зв'язківців визнано одними з найкращих на багатонаціональних навчаннях у ФРН.

23 травня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що німецька фірма «Хохтіф Констракшн» презентувала концепцію будівництва нового

стадіону для матчів чемпіонату Європи з футболу в 2012 році. Німецька фірма планувала до 2010 р. завершити будівництво стадіону на 32 тис. місць. Вартість такої споруди становить 70 млн 400 тис. євро.

24-25 травня 2007 р. – Берлін. Візит міністра закордонних справ України А. Яценюка. Відбулися переговори з міністром закордонних справ ФРН Ф.-В. Штайнмайєром. Обговорювалися питання співробітництва України з ЄС між міністром економіки та технологій М. Глосом, радником федерального канцлера з питань безпеки та зовнішньої політики К. Хойсгеном, головою німецько-української парламентської групи Б. Кофлер, з експертами дослідницької групи «Україна» німецького фонду «Наука і політика».

16 червня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що німецька компанія «Carl Zeiss» запровадила в Україні іменні стипендії для кращих студентів.

13 липня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в містах Німеччини проходить виставка «Золота скіфська пектораль».

8 серпня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила про візит до України прем'єр-міністра Баварії Е. Штойбера. Україна висловила зацікавленість у передачі ноу-хау з метою підготовки до проведення чемпіонату Європи з футболу 2012 року.

15 серпня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що з 6 млрд дол. німецьких інвестицій у економіку України 40 відсотків припадає на її сільське господарство.

22 серпня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Німеччині перебувала українська військова делегація.

5 вересня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Україні з візитом побував Уповноважений Федерального уряду у справах переселенців К. Бергер. Обговорювалися проблеми становища національних меншин.

12 вересня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Києві відбувся українсько-німецький діловий форум «Від світової першості 2006 року в Німеччині – до Євро – 2012 в Україні та Польщі».

26 вересня 2007 р. – Порт Південний відвідав міністр економіки ФРН М. Глос. Обговорювалися питання німецьких інвестицій в реалізацію проекту Одеса – Броди – Гданськ.

2 жовтня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у посольстві ФРН в Україні відбулася презентація виставки «Німці в Києві: від 1765-го».

3 жовтня 2007 р. – Берлін. Президент України В. Ющенко вручив премію «Квадрига». (Голос України – 4 жовтня 2007).

4 жовтня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що німецькі виробники біологічного палива уклали угоду про оренду земель в Україні у 2008 р., щоб забезпечити себе сировиною.

11 жовтня 2007 р. – Франкфурт-на-Майні. На міжнародному книжковому ярмарку відбувся день української книжки.

18 жовтня 2007 р. – Лісабон. У рамках засідання «Європейської народної партії» Ю. Тимошенко зустрілася з бундесканцлером А. Меркель. (Голос України – 19 жовтня 2007).

9 листопада 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у Магдебурзі відбувся День української економіки.

Українсько-польські відносини[1]

1 січня 2004 р. – Розпочався Рік Республіки Польща в Україні.

12-13 січня 2004 р. – Київ. Візит делегації Сейму Республіки Польща на чолі з головою його Європейської комісії Юзефом Олексою. Обговорювалась роль Польщі в процесі європейської інтеграції України. В. Литвин назвав відносини між українським і польським парламентами взірцем стратегічного партнерства. (Голос України – 14 січня 2004).

16 січня 2004 р. – Варшава. «Укртранснафта» та польська «Przyjazn» уклали Угоду про добудову нафтопроводу Одеса-Броди-Плоцьк. Вартість проекту потребує фінансування в розмірі півмільярда доларів. На час побудови польської частини нафтопроводу не виключалась можливість реверсу російської нафти Тюменської нафтової компанії. (Голос України – 17 січня 2004).

23 січня 2004 р. – Київ. Відбулась міжнародна конференція «Україна та Польща: стратегічне партнерство в новій Європі». Цей захід офіційно відкрив Рік Польщі в Україні. У рамках конференції відбулась також презентація книги «Польський референдум і новий устрій європейського дому: уроки для України». Напередодні цієї події під час слухань у Сеймі головними зовнішньополітичними цілями Польщі в 2004 р. було названо: сприяння збільшенню присутності ООН в Іраку (аби поступово зменшити кількість польських солдат у цій країні), «оживлення» Вишеградської четвірки, переконати Раду Європи провести самміт у Варшаві та покращити стосунки з Німеччиною та Францією. (Голос України – 22 січня 2004).

29 січня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Варшаві відбувалось сьоме засідання постійної українo-польської конференції з проблем європейської інтеграції.

31 січня 2004 р. – Київ. Віце-прем'єр-міністр України Д. Табачник та його польський колега В. Домбровський обговорили програму Року Польщі в Україні.

4-5 лютого 2004 р. – Варшава. Візит міністра закордонних справ України К. Грищенка. Напередодні зазначеного візиту уряд прийняв рішення про європейський напрямок транспортування нафти по трубі Одеса-Броди. (День – 5 лютого 2004).

---

[1] Польща стала членом ЄС 1 травня 2004 р.

5 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що підписано Угоду про співпрацю між Одеським регіоном та Поморським воєводством Республіки Польща.

8 лютого 2004 р. – Мюнхен. Міністр оборони України Є. Марчук на конференції з питань безпеки провів переговори з міністром оборони Польщі щодо співробітництва військових в Іраку.

12 лютого 2004 р. – Варшава. Візит Президента України Л. Кучми. проведено переговори з О. Квасьневським. Сторони домовились спільними зусиллями брати участь у відбудові Іраку. Л. Кучма наголошував, якщо «пройдемо Вашингтонську бюрократію, іракську буде вже легше». (Факти – 13 лютого 2004). О. Квасьневський наголошував, що «Польща уважно спостерігатиме за тим, щоб вибори привели до обрання людини, яка продовжуватиме проєвропейську політику України і підтримуватиме високий рівень українсько-польських відносин». (Голос України – 14 лютого 2004).

23 лютого 2004 р. – Варшава. Візит голови Національного банку України С. Тигіпка. Не було врегульовано питання про приватизацію Індустріальним союзом Донбасу польського металургійного комбінату Гута Ченстохова.

28 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що «Індустріальний союз Донбасу» було відсторонено від приватизаційного тендеру на металургійному комбінаті «Гута».

2 березня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що прем'єр-міністр В. Янукович надіслав своєму польському колезі Л. Міллеру листа, в якому називає рішення про відмову «Індустріальному союзові Донбасу» у приватизації польського металургійного підприємства «Гута Ченстохова» дискримінаційним стосовно українського підприємства.

9 березня 2004 р. – Варшава. Візит секретаря РНБОУ В. Радченка, який взяв участь у нараді секретарів рад національної безпеки Польщі, Білорусі, України та Росії щодо розширення ЄС, боротьби з міжнародним тероризмом та ситуації в Іраку. Зокрема, польська сторона пропонувала Україні спільну участь у оголошеному американцями тендері на модернізацію іракських танків Т-72.

15 березня 2004 р. – Варшава. Підписано план заходів Року Польщі в Україні. У 2005 р. заплановано проведення Року України в Польщі. Низка заходів урочисто відкрилась у Києві 30 березня 2004 р. Після терористичного акту в Іспанії Польща заявила, що немає наміру виводити військо з Іраку.

17-18 березня 2004 р. – Варшава. Черговий раунд українсько-польсько-американських консультацій. Сторони підтвердили намір продовжувати операцію в Іраку. Наголошувалось, що після терактів у Мадриді слід не допустити, аби терористи отримували політичні перемоги.

19 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила про подальший розвиток співробітництва між Сумською областю та Краківським воєводством.

26 березня 2004 р. – Варшава. Після розколу правлячої партії та зважаючи на рекордно низький рейтинг уряду голова польського уряду Лешек Міллер заявив, що 2 травня 2004 р. його уряд піде у відставку.

29 березня 2004 р. – Варшава. Президент Польщі О. Квасьневський проводив політичні консультації, пов'язані з урядовою кризою. Він запропонував з 2 травня очолити уряд Мареку Бельці. Опозиція вимагала у червні провести дострокові вибори.

30 березня 2004 р. – Київ. Президент України Л. Кучма та Президент Польщі О. Квасьневський відкрили Рік Польщі в Україні.

31 березня 2004 р. – Київ. Президент Польщі О. Квасьневський заявив прем'єр-міністру України В. Януковичу про призупинення процесу приватизації концерном Р. Ахметова металургійного підприємства Гута Ченстохова.

15 квітня 2004 р. – Варшава. Візит голови адміністрації Президента України В. Медведчука. Відбулось чергове засідання Ради Президентів України та Польщі за участі М. Сівця. Наголошувалось, що Україна не має наміру виводити свої війська з Іраку.

16 квітня 2004 р. – Варшава. Візит міністра оборони України Є. Марчука. Погодження взаємодії українських та польських військових в Іраку.

23 квітня 2004 р. – Газета «Сільські вісті» повідомила, що заарештовано 23 польських прикордонника, які брали хабарі з громадян України.

28-30 квітня 2004 р. – Варшава. Європейський економічний форум. Україну представляв Президент Л. Кучма. Обговорювались питання регіонального економічного співробітництва після розширення ЄС.

1 травня 2004 р. – Польща стала членом ЄС.

2 травня 2004 р. – Варшава. Прем'єр-міністром Польщі став Марек Белка. Навчався в США, за освітою економіст. Працював в Світовому банку, був радником голови американської адміністрації в Іраку Пола Бремера. Польська опозиція наполягає на дострокових виборах.

9 травня 2004 р. – Представники «Індустріального союзу Донбасу» повідомили, що польський арбітражний суд переглянув результати приватизаційного тендеру металургійного комбінату «Гута Ченстохова».

19 травня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Спілка українців Польщі на ділянці кордону Ягодин – Дорогуськ взяла участь в акції «Кордони ЄС – на східні кордони України».

26 травня 2004 р. – Київ. Візит секретаря ради безпеки Польщі М. Сівця. Обговорювались іракські проблеми та нафтопровід Одеса-Броди.

5 червня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у Кракові українська делегація на чолі з заступником міністра закордонних справ О. Шамшуром взяла участь в роботі конференції, присвяченій Ініціативі з питань безпеки та нерозповсюдження (ІБН).

7 червня 2004 р. – Варшава. Міністр оборони України Є. Марчук зустрівся з колегами країн-членів НАТО. Меморандум про взаєморозуміння щодо залучення української авіації для транспортних перевезень НАТО.

18 червня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Державний комітет з регулювання ринків фінансових послуг України і Польська кооперативна ощадна кредитна спілка уклали угоду щодо регулювання і нагляду за кредитними союзами.

24 червня 2004 р. – У польському Сеймі відбулося повторне голосування стосовно вотуму довіри уряду М. Белки. Депутати звинуватили його в тому, що він недостатньо лобіює польські інтереси в Іраку. Знову незначною більшістю голосів депутатів уряд встояв.

24-25 червня 2004 р. – Ялта. Консультації між Президентом України Л. Кучмою та Президентом Польщі О. Квасьневським. VII українсько-польський економічний форум.

9 липня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Дніпропетровська область України та Нижня Сілезія Республіки Польща уклали угоду про співробітництво регіонів.

12 липня 2004 р. – Варшава. Переговори між «Укртранснафта» та польським транспортером нафти концерном «Przyjazn» щодо умов створення СП «Сарматія» з добудови польської частини нафтопроводу «Одеса-Броди».

15 липня 2004 р. – Газета «День» повідомила, що в рамках Року Польщі в Україні відбулась презентація чергового тому українсько-польської видавничої серії «Польща та Україна в 30-40-х рр.: невідомі документи з архівів спеціальних служб».

29 липня 2004 р. – Київ. Прес-конференція режисера Є. Гофмана, який почав зйомки фільму «Україна». Відомий режисер мав намір провести опитування з кількох питань: що росіяни думають про Україну, що європейці думають про Україну, а також що українські громадяни думають про самих себе.

10 серпня 2004 р. – Косово. Відбулась чергова ротація українсько-польського миротворчого батальйону.

17 серпня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Афінах відбулась робоча зустріч прем'єр-міністра України В. Януковича та польського президента О. Квасьневського.

28 серпня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що віцепрем'єр-міністр України Д. Табачник провів переговори з секретарем Канцелярії голови Ради міністрів Республіки Польща Я. Ключковським. Зокрема, обговорювались питання можливості спільної заявки на проведення чемпіонату Європи з футболу 2012 р.

31 серпня 2004 р. – Варшава. Переговори міністра оборони Польщі Є. Шмадзінські та міністра оборони України Є. Марчука. Обговорювались атлантичні орієнтири України, українсько-польське співробітництво в Косово та Іраку.

2 вересня 2004 р. – Президент Польщі О. Квасьневський в інтерв'ю «International Herald Tribune» заявив, що в разі погодження розпочати переговори щодо членства в ЄС Туреччини, аналогічна перспектива має бути відкрита і для Україною.

9-11 вересня 2004 р. – Криниця Гурська. Україна взяла участь в роботі XIУ європейського економічного форуму. Розвиток європейської перспективи через стимулювання міжрегіональної співпраці.

14 вересня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що місто Острог (Рівненської області) уклало угоду про співпрацю з польським містом Берунь.

17 вересня 2004 р. – Львів. Відбулась зустріч української громадськості з польським кінорежисером А. Вайдою.

22 вересня 2004 р. – Київ. Посольство Польщі провело «круглий стіл» з питань енергетичної безпеки України та Польщі.

23 вересня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Дніпропетровську спілка поляків провела четвертий фестиваль польської культури. Обговорювались питання активізації роботи українсько-польського молодіжного форуму.

5 жовтня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що міністр оборони Польщі Є. Шмадзинський заявив, що польські війська до кінця 2005 р. залишать Ірак.

5 жовтня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що заступник голови Верховної Ради України О. Зінченко зустрівся з віце-маршалком Сейму Республіки Польща Ю. Зихом. У грудні 2004 р. має відбутись чергова сесія парламентської асамблеї України та Республіки Польща. Сторони намагались подолати скептичне ставлення ЄС до євроінтеграційних прагнень України.

6 жовтня 2004 р. – Вроцлав. За ініціативи посла України в Польщі І. Харченко відбувся фестиваль культури «Віват, Україна!».

9 листопада 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Київському будинку художника відкрилась художня експозиція «Варшава в Києві».

12 листопада 2004 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Польщі В. Цимошевича, який відвідував Україну напередодні другого туру президентських виборів як голова Ради міністрів Ради Європи. Під час переговорів обговорювались проблеми демократичного проведення другого туру виборів президента України.

25 листопада 2004 р. – Київ. В. Ющенко після проголошення перемоги В. Януковича закликав до посередництва в Україні колишнього польського президента Л. Валенсу.

26 листопада 2004 р. – Київ. Польський президент О. Квасьневський намагався посередничати між владою та опозицією.

29 листопада 2004 р. – Київ. У день розгляду Верховним Судом України протесту опозиції Україну відвідав маршал Сейму Польщі Ю. Олекса.

1 грудня 2004 р. – Київ. Візит польського президента О. Квасьневського та міністра закордонних справ В. Тимошевича, який головував у Раді Міністрів Ради Європи.

6 грудня 2004 р. – Київ. Президент Польщі О. Квасьневський втретє посередничав між українською владою та опозицією.

14 грудня 2004 р. – Київ. Прес-конференція посла Польщі М. Зюлковського щодо підсумків Року Польщі в Україні. Польща мала намір після 30 січня 2005 р. на третину скоротити свій контингент в Іраку.

15 грудня 2004 р. – Газета «День» повідомила, що польський Центр вивчення громадської думки провів опитування, яке засвідчило збільшення симпатій до України. Кількість тих, хто симпатизує України збільшилась з 19 до 29% поляків.

17 грудня 2004 р. – Газета «День» повідомила, що посол Польщі в Україні М. Зюлковський заявив, що за січень – вересень 2004 р. товарообіг між Україною та Польщею складав 2,165 млрд дол., польський експорт в Україну – 1,429 млрд дол., імпорт з України – 735,3 млн дол.

22 грудня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що прем'єр-міністр Криму С. Куніцин підписав угоду про співпрацю з маршалком Підляшського воєводства республіки Польща Я. Кшижевським.

23 січня 2005 р. – Київ. Президент Польщі О. Квасьневський був присутній на інавгурації Президента України В. Ющенка.

26-27 січня 2005 р. – Освенцім. Президент України В. Ющенко відвідав концтабір у день 50-річчя його звільнення підрозділами Червоної Армії.

8 лютого 2005 р. – Люблінський католицький університет. Відбулась зустріч з представниками волинського відділення «Української народної партії» та волинською молоддю.

17 лютого 2005 р. – Київ. Візит міністра оборони Польщі Єжі Шмадзінського. Обговорювались питання функціонування українсько-польського миротворчого контингенту в Косово та Іраку. Погоджено графік виведення українського контингенту з Іраку.

18 лютого 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що лампи високої точності замовили польські гірняки на Краматорському заводі «Альфа».

18 лютого 2005 р. – Варшава. Перший робочий візит міністра закордонних справ України Б. Тарасюка. Під час переговорів з польським колегою А. Ротфельдом було обговорено увесь комплекс проблем двосторонніх відносин у контексті європейських інтеграційних прагнень України.

23 лютого 2005 р. – Київ. Робочий візит спікера парламенту Польщі В. Тимошевича, якого розглядали як ймовірного кандидата на посаду президента Польщі від «лівиці».

3 березня 2005 р. – Варшава. Міністр оборони України А. Гриценко зустрівся з міністрами оборони країн Вишеградського блоку Польщі, Чехії, Словаччини, Угорщини.

3-4 березня 2005 р. – Київ. Візит прем'єр-міністра Польщі М. Бєлки. «Індустріальний союз Донбасу» наполягав на перегляді умов приватизації металургійного комбінату «Гута Ченстохова».

19 березня 2005 р. – Варшава. Міністр внутрішніх справ України Ю. Луценко взяв участь в конференції міністрів внутрішніх справ країн Ради Європи.

21 березня 2005 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Польщі А. Ротфельда, який разом з німецьким колегою Й. Фішером обговорював з українським керівництвом перспективи співпраці з ЄС.

30 березня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на міжнародному автопереході «Ягодин – Дорогуськ» відбулась зустріч депутатів Волинської обласної ради і сеймику Люблінського воєводства Республіки Польща.

6 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Україні з візитом перебував міністр економіки і праці Польщі Яцек Пєхота.

11 квітня 2005 р. – Варшава. Президент України В. Ющенко відкрив рік України в Польщі. Сторони висловлювали оптимізм з приводу перспектив добудови нафтопроводу Одеса-Броди. Були підписані угоди: Про взаємне визнання академічних документів про освіту та відповідності вчених ступенів та Про співробітництво у галузі інформатизації. Візит завершився наступного дня. У Перемишлі В. Ющенко зустрівся з представниками української громади Польщі та відкрив каплицю-пантеон над могилою автора Державного гімну України Михайла Вербицького в Млинах. Водночас міністр оборони Польщі Є. Шмадзінський повідомив, що до кінця року польські військові залишать Ірак. (Голос України – 12 квітня 2005)

16 квітня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила про підписання Угоди про співробітництво між Одеською областю та Карпатським воєводством Республіки Польща.

20 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у місті Ольштин відбувся 5-й з'їзд Спілки українців Польщі. Всього українська меншина в Польщі налічує 27172 особи.

22 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що волиняни пікетували генеральне консульство Польщі в Луцьку, протестуючи проти виставки «Східні креси, що тонуть у польській крові».

29 квітня 2005 р. – Транснаціональний металургійний концерн «Лакшмі Міттал» виконав інвестиційні зобов'язання по металургійному підприємству Гута Ченстохова, тому приватизаційні права не перейшли до «Індустріального союзу Донбасу».

1 травня 2005 р. – Польща. Розміщено спільний штаб прикордонних сил Європейського Союзу.

13 травня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що запорізький автомобільнобудівний завод домовився з урядом Польщі про придбання 20% державних акцій варшавського автомобільного заводу АТ ФСО.

16 травня 2005 р. – Варшава. Президент України В. Ющенко взяв участь у саміті Ради Європи.

19 травня 2005 р. – Нансі. Переговори польського президента О. Квасьневського, німецького канцлера Г. Шредера, французького президента Ж. Ширака, які в форматі «Веймарського трикутника», зокрема, закликали білоруську владу поважати права польської національної меншини.

21 травня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Львівська міська рада ухвалила рішення про завершення впорядкування польських військових поховань на Личаківському цвинтарі.

31 травня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що до середини червня «Індустріальний союз Донбасу» проводитиме переговори з професійними спілками металургійного комбінату Гута Ченстохова.

1 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Польщі розпочато переговори про відкриття авіарейсу «Сімферополь – Варшава».

2 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що склалась конфліктна ситуація навколо польсько-української нафтогазової кампанії «Девон».

2 червня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у Варшаві президент Польщі О. Квасьневський прийняв прем'єр-міністра Криму А. Матвієнка.

10 червня 2005 р. – Криниця. Візит прем'єр-міністра України Ю. Тимошенко. Відбулась зустріч з представниками країн Вишеградського блоку. Проведені переговори з М. Бєлкою. Міністр молоді і спорту Ю. Павленко провів переговори з питання спільної заявки на проведення чемпіонату Європи з футболу 2012 року.

15 червня 2005 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Польщі А. Ротфельда. Обговорювались проблеми двосторонніх відносин.

16-17 червня 2005 р. – Київ. Польський Президент О. Квасьневський взяв участь в роботі Всесвітнього економічного форуму.

22 червня 2005 р. – Верховна Рада України за ініціативи депутата О. Тягнибока прийняла постанову щодо занепокоєння з приводу написання слів на меморіалі Личаківське кладовище виключно польською мовою.

24 червня 2005 р. – Львів. Відкриття реставрованого меморіалу Личаківське кладовище. Перед входом до меморіалу Української галицької армії встановлено стелу з написом: «Тут спочивають українські і польські воїни, що загинули в українсько-польській війні 1918-1919 років». В районі польських поховань буде написано: «Тут спочиває польський солдат, що загинув за Батьківщину».

30 червня – 1 липня 2005 р. – Гданськ. Президент України В. Ющенко взяв участь в роботі польсько-українського економічного форуму. Підписано угоду про купівлю АВТОЗАЗ акцій варшавського автомобільного заводу. В. Ющенко провів переговори з представниками польського нафтогазового комплексу. Висловлювались сподівання на укладання угод про соціальний захист українських заробітчан у Польщі.

8 липня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Києві підписано протокол за результатами восьмого засідання постійної українсько-польської конфедерації з питань європейської інтеграції.

9-10 липня 2005 р. – Сопот. У рамках Року України в Польщі розпочався XVIII фестиваль української культури.

17-19 липня 2005 р. – Варшава. Засідання II сесії українсько-польської міжпарламентської асамблеї. Було прийнято рішення звернутись до Європейського парламенту з приводу можливості спрощення прикордонного контролю між Україною та Польщею, прискорення процесу визнання країнами Європейського Союзу України як країни з ринковою економікою, започаткувати переговори про створення зони вільної торгівлі між Україною та ЄС, розширити участь України в технічних та екологічних проектах в рамках ЄС, надати технічну допомогу в облаштуванні кордонів України з сусідніми державами (Голос України – 21 липня 2005).

26 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що делегація польських підприємців провела переговори на Новокраматорському машинобудівному заводі.

29 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що 120 українців блокували українсько-польський кордон в Устилузі. Вони протестували проти анулювання їхніх віз польськими прикордонниками.

2 серпня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що колишній заступник державного секретаря в канцелярії прем'єр-міністра Польщі М. Белки Яцек Ключковський призначений послом Польщі в Україні.

4 серпня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що польське авіабудівне підприємство «PZL Mielec» зацікавлене у співпраці з українським конструкторським бюро АНТК імені Антонова.

9 серпня 2005 р. – Варшава. Кандидат на посаду президента Польщі А. Лепер програв суд за звинуваченням А. Олєховського в корупції.18 серпня 2005 р. – Артек. Президент України В. Ющенко провів переговори з польським президентом О. Квасьневським.

18 серпня 2005 р. – Президент України В. Ющенко підписав Указ про нагородження посла Польщі в Україні М. Зюлковського за видатний внесок у розвиток двосторонніх відносин орденом Ярослава Мудрого У ступеня (Урядовий кур'єр – 23 серпня 2005).

29-31 серпня 2005 р. – Візит до Польщі міністра закордонних справ України Б. Тарасюка. 31 серпня 2005 р. на урочистості до Гданська з нагоди 25-річчя польської незалежної профспілки «Солідарність» прибув Президент України В. Ющенко. Він виступив на конференції «Від Солідарності до волі» та був присутній при закладанні європейського центру цієї організації. Лех Валенса був нагороджений орденом Ярослава Мудрого II ступеня.

31 серпня 2005 р. – Гданськ. Президент України В. Ющенко провів переговори з О. Квасьневським. Україна запропонувала своє посередництво в питанні врегулювання польсько-білоруського конфлікту.

7 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що під час зустрічі Голови Верховної Ради України В. Литвина та Маршалка Сейму Республіки Польща В. Цімошевичем було досягнуто домовленість про проведення засідання україно-польсько-литовської міжпарламентської асамблеї.

8-9 вересня 2005 р. – Президент України В. Ющенко внаслідок загострення внутрішньополітичної кризи виконавчої влади не зміг відвідати східноєвропейський економічний форум у Гриниці Гурській. Україну презентували виконуючий обов'язки міністра закордонних справ Б. Тарасюк та голова уряду Криму А. Матвієнко.

15-16 вересня 2005 р. – Київ. Технічне засідання робочої групи Україна – Польща – ЄС щодо перегляду робочої програми з техніко-економічного обґрунтування продовження добудови нафтопроводу Одеса-Броди до Плоцька.

16 вересня 2005 р. – Хелм. Засідання представників місцевих влад України та Польщі, які обговорили питання транскордонного співробітництва.

25 вересня 2005 р. – Вибори до Сейму Польщі. Референдум з питання ратифікації Конституції ЄС було скасовано. До Сейму увійшли праволіберальна «Громадянська платформа» та правоконсервативна партія «Права і справедливості», ультракатолицька партія «Ліга польських родин», «Самооборона», «Союз лівих демократів». Активність поляків на виборах склала лише 38%. (Голос України. – 27 вересня 2013).

27 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на кордоні з Польщею митники запобігли незаконному ввезенню до України майже 20 тонн м'ясопродуктів.

28 вересня 2005 р. – Варшава. Партія «Права і Справедливості» та «Громадянська платформа» домовились, що коаліційний уряд формуватиме Казимеж Марцинкевич.

5 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Житомирі відбулася україно-польська конференція з обміну досвідом у сфері сільськогосподарського дорадництва.

5 жовтня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що голова об'єднання українців Польщі Мирон Картичак став співголовою комісії польського уряду у справах національних меншин.

9 жовтня 2005 р. – Вибори президента Польської Республіки. Фаворитом вважався мер Варшави Лех Качинський (33, 29%). Його опонентом був Дональд Туск (35,82%). Анджей Лепер здобув 15,29% голосів (Голос України – 11 жовтня 2005).

23 жовтня 2005 р. – Другий тур виборів Президента Польщі. Долю нового президента визначали електорат А. Лепера, який схильний до більшого патерналізму держави. За члена партії «Право і справедливість» Леха Качинського проголосували 54,47% поляків, а за його конкурента лідера партії «Громадянська платформа» Д. Туска лише 45,53% електорату. Новим президентом Польщі став Лех Качинський. (Голос України – 25 жовтня 2005).

26 жовтня 2005 р. – Варшава. Л. Качинський та Д. Туск провели переговори з приводу обрання маршалка Сейму та формування коаліційного уряду. Маршалком Сейму став член партії «Права і справедливість» Марек Юрек. (Голос України – 28 жовтня 2005).

26 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Прилуцька міськрада затвердила договір про співпрацю з польським містом Косцєжина.

8 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Луцьку відкрилась фотовиставка «Україна, Польща. Пам'ять без кордонів». Це своєрідний підсумок роботи Об'єднання харцерів Польщі та українського «Пласту», які впорядковували військові поховання легіонерів Пілсудського.

16 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Опольському воєводстві Польщі відбулись Дні Івано-Франківщини.

24-25 листопада 2005 р. – Київ. Візит Президента Польщі О. Квасьневського. Президент України В. Ющенко висловив йому щиру вдячність за польську роль у помаранчевій революції. О. Квасьневський вшанував пам'ять жертв голодомору 1932-1933 років.

2 грудня 2005 р. – Київ. Маршал Сенату Польщі Б. Борусевіч взяв участь у роботі форуму «Спільноти демократичного вибору».

6 грудня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Варшаві відбулася презентація ІІІ та ІУ томів спільної видавничої серії «Польща та Україна у тридцятих-сорокових роках ХХ століття. Невідомі сторінки з архівів спеціальних служб».

20 грудня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що уряд Польщі готовий продовжити надання консультативної допомоги Україні про адаптацію до стандартів ЄС у галузі малого та середнього бізнесу, сільського господарства, регіонального розвитку.

23 грудня 2005 р. – Варшава. Відставка Президента О. Квасьневського та інавгурація нового Президента Польської Республіки Леха Качинського. Росія та Китай відмовили у підтримці кандидатури О. Квасьневського на посаду Генерального секретаря ООН. Уряд К. Марцинкевича не домовився про коаліцію з ліберальною Громадянською платформою та залучився підтримкою «Самооборони» А. Лепера.

27 грудня 2005 р. – Польський уряд прийняв рішення пролонгувати термін перебування польських військ в Іраку до кінця 2006 року. У березні 2006 р. планувалось скоротити кількість військ з 1500 до 900 військових.

4 січня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що під час телефонної бесіди з Президентом Польщі Л. Качинським Президент України В. Ющенко запевнив, що Україна мобілізувавши власні резерви, безперебійно постачатиме газ до країн Західної Європи.

9-10 січня 2006 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Польщі С. Меллера. Обговорювались питання двосторонніх відносин, російський енергетичний шантаж, надання підтримки білоруській опозиції. Україна сподівалась на польську підтримку в питанні приєднання до спільної енергетичної стратегії Європейського Союзу.

13 січня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Антимонопольний комітет України та Офіс з питань конкуренції та захисту прав споживачів Республіки Польща підписали Протокол співробітництва у галузі конкурентної політики на 2006 рік.

2 лютого 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що поховано колишнього голову Об'єднання українців Польщі М. Кертичака.

4 лютого 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Польща уникла дострокових парламентських виборів. Консервативна партія «Право і справедливість» домовилась про створення коаліції з популістською ліворадикальною «Самообороною» та ультракатолицькою партією «Ліга польських родин». Хоча ці партії не увійшли до уряду, вплив популістів-євроскептиків на зовнішню і внутрішню політику Польщі міг посилитись. Зовнішній борг Польщі становить 100 млрд дол., що в 2,5 рази більше, ніж до початку реформ.

16-17 лютого 2006 р. – Варшава. Візит прем'єр-міністра України Ю. Єханурова. Обговорювалась газова проблема, демократичні перетворення в Україні та перспективи вступу України в НАТО.

17 лютого 2006 р. – Львів. Міністр закордонних справ України Б. Тарасюк взяв участь в конференції «Україна, Німеччина, Польща у Європі майбутнього».

21 лютого 2006 р. – Варшава. Візит секретаря РНБОУ А. Кінаха. З головою Конфедерації польських роботодавців А. Малиновським обговорювались перспективи розвитку соціального партнерства, питання працевлаштування громадян України в Польщі. (Голос України – 22 лютого 2006).

28 лютого – 1 березня 2006 р. – Візит в Україну Президента Польщі Леха Качинського. Обговорювались питання торговельно-економічного, політичного та військового українсько-польського співробітництва. Другого дня візиту Президент Польщі відвідав Харків, де в університеті імені Каразіна вшанував пам'ять Ю. Пілсудського. (Голос України – 1 березня 2006).

7 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у польському селі Павлокомі, неподалік Перемишля, відкрито пам'ятник українцям, які стали жертвами польських партизанів Армії Крайової. Українська сторона розглядала це як початок масштабної роботи з упорядкування, відбудови та облаштування українських військових цвинтарів, могил та інших пам'ятних місць на території Польщі.

10 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Варшаві відбулася прем'єра п'єси за книгою О. Забужко «Польові дослідження з українського сексу».

15 березня 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Польща про економічне співробітництво, підписану 4 березня 2005 р. в м. Києві. (Голос України – 17 травня 2006).

15 березня 2006 р. – Варшава. Презентація техніко-економічного обґрунтування добудови нафтопроводу Одеса-Броди-Плоцьк. Консорціум інвесторів планує завершити підготовку обґрунтування проекту до 15 липня 2006 року. Європейська комісія розраховувала отримувати каспійську нафту цим маршрутом у 2009 році. Орієнтовна вартість проекту півмільярда доларів (Голос України – 17 березня 2006)

18 березня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що верхня палата польського парламенту Сенат одноголосно прийняв «постанову про річницю Голодомору в Україні».

1 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у рамках Днів польського кіно в Києві відбудеться відкриття показів «Майстри польської документалістики».

4 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в польському місті Ополє відкрито виставку карпатських писанок.

12-13 травня 2006 р. – Варшава. Візит Президента України В. Ющенка. Він взяв участь у відкритті пам'ятника-меморіалу загиблим українцям с. Павлокома, а також у церемонії закриття "Року України в Польщі". Члени Федерації кресових організацій і краківської Всепольської молоді, що діє під опікою Ліги польських родин вимагали, аби польський президент не вибачався за скоєне поляками проти українців у роки Другої світової війни. (Голос України – 12 травня 2006)

31 травня 2006 р. – Польща та Україна подали до УЄФА досьє-заявку другої стадії тендеру на право проведення чемпіонату Європи з футболу 2012 року.

8 червня 2006 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Польщі А. Фотиги. Обговорювались актуальні питання двосторонніх відносин.

1 липня 2006 р. – Газета "Голос України" повідомила, що фестиваль польської культури «Теньча Полєся» – «Веселка Полісся» був присвячений виходу книжки Валентина Грабовського «Розмова з каменем».

6 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Польща легалізувала роботу українських сезонних сільськогосподарських робітників. Безробіття в Польщі сягало 16%.

8 липня 2006 р. – Відставка прем'єр-міністра Польщі К. Марцинкевича.

12 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що польська громада Хмельницького району матиме школу з рідною мовою викладання.

14 липня 2006 р. – Київ. Президент України В. Ющенко пояснював ситуацію, яка склалась в Україні польському послу Я. Ключковському та екс-президенту О. Квасьневському.

15 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що парламент Польщі підтримав ідею створення Фонду підтримки демократії у Центральній та Східній Європі.

19 липня 2006 р. – Варшава. Сейм Польщі затвердив прем'єр-міністром країни Ярослава Качинського – брата президента країни Леха Качинського. Гаслом нового уряду стане: «Менше слів, більше діла». (Голос України – 20 липня 2006).

1 серпня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що президент Польщі Л. Качинський створив Польсько-український президентський комітет.

9 серпня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила про візит до Польщі української військової делегації.

29 серпня 2006 р. – Варшава. Візит міністра закордонних справ України Б. Тарасюка, який провів переговори з міністром закордонних справ Польщі А. Фотигою та міністром оборони Польщі Р. Сікорським.

6 вересня 2006 р. – Криниця Гурська. Економічний форум. Переговори прем'єр-міністра України В. Януковича та його польського колеги Я. Качинського. Українська сторона нагадувала, що до цього часу не добудована польська ділянка нафтопроводу Броди – Плоцьк. Прем'єр-міністр В. Янукович виступив з промовою «Незмінність європейського інтеграційного вибору України».

29 вересня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на Холмщині відбулася міжнародна наукова конференція, присвячена 140-річчю з дня народження М. Грушевського.

7 жовтня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Варшавська фондова біржа розпочала співпрацю з українськими підприємствами.

12-13 листопада 2006 р. – Засідання українсько-польської комісії з питань торговельно-економічного співробітництва. Обговорювався проект продовження нафтопроводу Одеса-Броди до Плоцька.

15 листопада 2006 р. – Візит до України прем'єр-міністра Польщі Ярослава Качинського. Польща вимагала від Росії скасування заборони на купівлю польського м'яса та ратифікації Європейської енергетичної хартії.

21 листопада 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у столиці Польщі розпочалися «Дні Києва у Варшаві – 2006», які триватимуть до 1 грудня 2006 року. Також стало відомо, що польська PGNiG підписала з «Росукренерго» контракт на придбання 2,5 млрд кубометрів газу на рік до 2010 року.

22 листопада 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що українські фахівці виїхали до Польщі для інспекції м'ясопереробних підприємств.

24-26 листопада 2006 р. – Київ. Міжнародна конференція, присвячена пам'яті Єжі Гедройця.

5-6 грудня 2006 р. – Варшава. Візит Голови Верховної Ради України О. Мороза. Відбулися переговори з президентом Лехом Качинським, прем'єр-міністром Ярославом Качинським, Маршалком Сенату Б. Борусевичем. Головою польсько-української парламентської республіки М. Кухцінським. Обговорювалися стан та перспективи українсько-польського міжпарламентського співробітництва. Польська сторона закликала провести нарешті перше засідання польсько-литовсько-української парламентської асамблеї, формально створеної 2005 р.

12 грудня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що українська делегація ознайомилася з системою військової освіти в Польщі. Водночас у Чернігові за участі представників польських муніципалітетів відбувся міжнародний семінар «Сприяння адміністративно-територіальній реформі в Україні через призму польського досвіду адміністративно-територіальної реформи й адаптації до європейських стандартів управління територіями».

19 грудня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Польщі триває збір підписів з проханням не знімати з телеефіру програму українською мовою.

20 грудня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, перший заступник Голови Верховної Ради України А. Мартинюк провів переговори з віцемаршалком Сейму Республіки Польща Б. Коморовським. Обговорювалася робота президії міжпарламентської асамблеї.

16 січня 2007 р. – Київ. Секретар РНБОУ В. Гайдук провів переговори з польським колегою В. Стасюком.

19 січня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Кракові за участю делегації Комітету Верховної Ради України з питань європейської інтеграції відбулося засідання європейських комітетів парламентів країн Вишеградської четвірки – Польщі, Чехії, Словаччини, Угорщини.

27 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Чернігові відбувся «круглий стіл» «Стан та перспективи розвитку міжрегіональної співпраці Чернігівської області з Республікою Польща».

30 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Ужгороді відбулася презентація проекту «Центр українсько-польських ініціатив».

9 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна дозволить ввезення польського м'яса в разі позитивного висновку ветеринарних експертиз польських м'ясопереробних підприємств.

16 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Львові підписано план дій між Державною прикордонною службою України і Прикордонною вартою Республіки Польща на 2007 рік.

17 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» зазначила, що прем'єр-міністр Польщі Я. Качинський заявив, що влада Польщі виступає за створення на території республіки американської бази протиракетної оборони.

19 лютого 2007 р. – Варшава. За підсумками переговорів польського прем'єр-міністра Я. Качинського та чеського прем'єр-міністра М. Тополянека було визнано, що Польща та Чехія приймуть американську пропозицію щодо розміщення систем протиракетної оборони. Росія не виключала можливості превентивних ударів по американським системам протиракетної оборони. Брати Качинські почали кампанію з виявлення польських громадян, завербованих російською розвідкою. Польща з приводу американських ПРО не проконсультувалась із своїм стратегічним союзником Україною.

22 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що поляків цікавить пропозиція тернопільських аграріїв вирощувати ріпак на експорт.

28 лютого – 2 березня 2007 р. – Візит до Польщі парламентської делегації України. Обговорювалися питання міжпарламентської співпраці.

1 березня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Польщі українські офіцери беруть участь у конференції багатонаціонального навчання «Кооперейтив Мерлін – 2007».

3 березня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що міністр внутрішніх справ Польщі Я. Качмарек нагородив голову Державної прикордонної служби України М. Литвина медаллю «За заслуги перед прикордонною вартою Республіки Польща».

7 березня 2007 р. – Плоцьк. Президент Польщі Л. Качинський провів переговори з президентом України В. Ющенко з питань енергетичної безпеки та американської системи протиракетної оборони. Президенти погодилися у другій декаді травня провести спеціальну енергетичну конференцію, присвячену добудові нафтопроводу Одеса-Броди-Плоцьк. (Голос України – 7 березня 2007).

21 березня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України О. Мороз провів переговори з делегацією польської частини Міжпарламентської асамблеї України та Республіки Польща на чолі з віце-маршалком Сейму Республіки Польща Б. Коморовським. За результатами роботи третьої сесії Міжпарламентської асамблеї України та Республіки Польща було підписано заяви про співпрацю у сфері реформування органів місцевого самоврядування, розвитку транскордонного співробітництва та європейських інтеграційних прагнень України.

22 березня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Познані відкрито почесне консульство України.

23 березня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Україні розпочався другий фестиваль польського кіно.

23 березня 2007 р. – Київ. Відбулися українсько-польські політичні консультації з питань безпеки. Умовою зняття польського вето на переговори з Росією щодо підготовки нової угоди про співпрацю було названо відмову Росії від заборони на імпорт м'яса польського виробництва (Європейська комісія наклала на Польщу штраф у розмірі 12,4 млн євро за надмірні запаси харчових продуктів) та ратифікації Європейської енергетичної хартії.

5 квітня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що вихідці з Холмщини через Європейський суд вимагають відшкодування матеріальних збитків внаслідок їх депортації з Польщі.

17 квітня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що правляча коаліція переживала кризу через відставку маршала Сейму М. Юрека. Залишити крісло керівника польського парламенту він вирішив після провалу голосування про внесення поправок до Конституції РП, які гарантували б захист людського життя не від моменту народження, а з моменту зачаття. Це означало б припинення дискусій навколо легалізації абортів, які на той час були заборонені.

19 квітня 2007 р. – Варшава. Візит прем'єр-міністра України В. Януковича. Обговорювалися питання підготовки до Чемпіонату Європи з футболу 2012 р., який УЄФА доручила провести Україні та Польщі.

28 квітня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Президент України В. Ющенко в Польщі взяв участь у заходах, присвячених 60-м роковинам операції «Вісла».

11-12 травня 2007 р. – Краків. Президент Л. Качинський зібрав на енергетичний саміт президентів України, Азербайджану, Грузії, Литви. Досягнуто чергової політичної домовленості про добудову польської частини нафтопроводу Одеса-Броди.

21-22 травня 2007 р. – Варшава. Візит міністра закордонних справ України А. Яценюка. Польща припинила двосторонні зв'язки з Росією, допоки остання не погодиться купувати м'ясо польського виробництва. Президент В. Путін закликав російський уряд врегулювати м'ясні суперечки з Польщею.

22-23 травня 2007 р. – Варшава. Польсько-американські переговори про умови розгортання американських систем протиракетної оборони.

30 травня – 1 червня 2007 р. – Тернопіль. Українсько-польсько-німецький форум громадських організацій.

6 червня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Україні перебувала делегація Війська Польського. Було започатковано побратимські відносини між повітрянодесантними з'єднаннями збройних сил двох країн.

15 червня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» подала інформацію про зустріч в польському місті Арламув українсько-польського координаційного комітету з питань міжрегіонального співробітництва.

5 липня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила про створення Координаційної ради українських організацій при посольстві України в Республіці Польщі, діяльність якої має сприяти розв'язанню проблемних питань діяльності української діаспори в цій державі.

9 липня 2007 р. – Президент Польщі Л. Качинський та президент України В. Ющенко обговорили проблеми підготовки до Євро-2012.

10 липня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Миргород та польське місто Згожельц підписали угоду про партнерство та співпрацю.

23 липня 2007 р. – Варшава. Міністр економіки України А. Кінах провів консультації з приводу бізнесової підготовки до Євро-2012.

11 серпня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Генеральне консульство Польщі у Львові припинило видачу «спрощених» віз. 1 січня 2008 р. Польща мала приєднатися до Шенгенської зони.

30 серпня 2007 р. – Підпорядковане братам Качинським антикорупційне відомство заарештувало колишнього міністра внутрішніх справ Я. Кочмарека, який був звинувачений у перешкоджанні слідству, розкривши дані про прослуховування спецслужбами провідних політиків країни. Л. Валенса звинуватив братів Качинських у переслідуванні опозиції.

5-7 вересня 2007 р. – Криниця-Гурська. XVII щорічний міжнародний економічний форум. Україну презентувала дружина Президента Катерина Ющенко.

7 вересня 2007 р. – Сейм проголосував за проведення 21 жовтня 2007 р. позачергових парламентських виборів.

11-12 вересня 2007 р. – Київ. Відбулися українсько-польські переговори щодо візового режиму.

28 вересня 2007 р. – Газета «День» повідомила, що президент Польщі Л. Качинський підтримав вступ до НАТО країн ГУАМ.

4 жовтня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Багдаді поранений посол Польщі Е. Петжик.

11 жовтня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомляла, що 557 млн євро Польща має розподілити на транскордонну співпрацю з Україною.

12 жовтня 2007 р. – «Індустріальний союз Донбасу» оголосив про намір купити Гданську суднобудівну верф.

21 жовтня 2007 р. – Позачергові вибори парламенту Польщі. "Громадянська платформа" Д. Туска здобула 42% голосів виборців. "Право і справедливість" братів Качинських 32%, Ліві і демократи 13%, Польська селянська партія 9%. (Голос України – 23 жовтня 2007).

1 листопада 2007 р. – Польща запровадила Шенгенські правила для громадян України. Вартість візи складатиме 35 євро.

1 листопада 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Польщі затримано 75 українок, які нелегально працювали на виробництві.

5 листопада 2007 р. – Відставка уряду Я. Качинського. Новий уряд сформував Д. Туск. Його партія «Громадянська платформа» створила коаліцію з «Селянською партією» В. Павляка. Нова урядова коаліція сподівалася отримати більші преференції від згоди на розміщення американської системи протиракетної оборони та збиралася у 2008 р. вивести польські війська з Іраку.

7 листопада 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що маршалом сейму (нижньої палати) став представник «Громадянської платформи» Б. Коморовський, а головою верхньої палати (сенату) обрано Б. Борусевича.

6-7 грудня 2007 р. – Візит в Україну Президента Польщі Л. Качинського. Обговорювалися проблеми підготовки до Євро-2012 р. та побудови нафтопроводу Одеса-Броди. Польща обіцяла врегулювати проблеми з візами для громадян України.

21 грудня 2007 р. – Польща приєдналася до Шенгенського простору.

Українсько-португальські відносини

6 травня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в рамках варшавського економічного форуму президент України Л. Кучма провів переговори з президентом Португалії Жорже де Сампайю. Обговорювались питання двостороннього співробітництва.

20 травня 2004 р. – Київ. Візит заступника міністра закордонних справ Португалії з європейських питань Карлуша Кейруша. Обговорювались питання відносин України з ЄС в контексті українсько-португальського співробітництва.

12 червня – 4 липня 2004 р. – У Португалії відбувався чемпіонат Європи з футболу.

27 червня 2004 р. – Португалець Дурао Баррозо висловив готовність очолити Європейську комісію.

12 липня 2004 р. – Новим португальським прем'єр-міністром став колишній мер Лісабона Педро Сантана Лопеш.

22 листопада 2004 р. – Жозе Мануель Дурао Баррозо офіційно очолив Європейську Комісію.

12 грудня 2004 р. – Лісабон. Розбіжності з приводу затвердження проекту бюджету на наступний рік спричинили відставку уряду Педро Сантана Лопеша.

22 грудня 2004 р. – Президент Португалії Ж. Сампайю розпустив парламент та призначив на 20 лютого 2005 р. дострокові вибори.

18 січня 2005 р. – Президент Португалії Ж. Сампайю привітав В. Ющенко з перемогою на президентських виборах.

12 лютого 2005 р. – Португальські військові залишили іракське місто Насірія та повернулись до дому.

20 лютого 2005 р. – Дострокові парламентські вибори. Переміг лідер португальських лівих соціалістів Жозеф Сократеш, який і сформував новий уряд.

30 березня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що 27 березня 2005 р. набула чинності Угода про тимчасову міграцію громадян України для роботи в Португалії.

16 травня 2005 р. – Варшава. На саміті Ради Європи президент України В. Ющенко провів переговори з прем'єр-міністром Португалії Ж. Сократешем.

22 вересня 2005 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Україною та Португальською Республікою про міжнародні автомобільні перевезення пасажирів і вантажів, а також Протокол до Угоди між Україною та Португальською Республікою про міжнародні автомобільні перевезення пасажирів і вантажів, підписану 7 жовтня 2004 р. в м. Києві.

22 січня 2006 р. – Соціал-демократ Анібал Каваку Силва обраний Президентом Португалії. Він переміг соціаліста Мануеля Алегре. Новий президент виступив за поглиблення інтеграції Португалії в ЄС. (Голос України – 24 січня 2006).

10 березня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що перший заступник міністра закордонних справ України А. Бутейко в Лісабоні обговорив питання просування України до НАТО.

5 жовтня 2006 р. – Сінтра. Міністр оборони України А. Гриценко провів консультації з міністрами оборони країн НАТО.

16-18 листопада 2006 р. – Візит до Португалії міністра закордонних справ України Б. Тарасюка. Обговорювалися питання виконання положень угоди про статус української трудової міграції в Португалії.

12 грудня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України О. Мороз взяв участь у Конгресі партії європейських соціалістів, який відбувався в Порту. Обговорювалися перспективи членства України в ЄС.

1 липня – 31 грудня 2007 р. – Португалія головувала в Європейському Союзі.

18 жовтня 2007 р. – Лісабон. Президент України В. Ющенко взяв участь в роботі з'їзду «Європейської народної партії».

Українсько-румунські відносини[1]

16 січня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що під час зимових канікул Київ відвідала група вчителів та учнів шкіл Сучавського повіту (Румунія), в яких вивчається українська мова.

17 січня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що ЗАТ «Слобожанська кераміка» отримало замовлення на поставку цегли для зведення гірськолижного оздоровчого комплексу в Румунії.

[1] Румунія стала членом ЄС 1 січня 2007 р.

12-13 лютого 2004 р. – Київ. Черговий раунд українсько-румунських переговорів щодо проекту угоди про делімітацію континентального шельфу і виняткової економічної зони у Чорному морі. Зберігались розбіжності щодо статусу острову Зміїний. (Голос України – 13 лютого 2004).

18 лютого 2004 р. – Бухарест. Візит міністра закордонних справ України К. Грищенка. Обговорювались територіальні питання та запровадження візового режиму для громадян України ще до вступу Румунії в Європейський Союз. (Голос України – 19 лютого 2004).

3 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в румунському парламенті з нагоди 190-річчя з дня народження Т. Шевченка відбулась українська виставка «Меридіани мистецтва».

16 березня 2004 р. – Бухарест. Переговори міністра оборони Румунії Іона Мірчі Пашку та міністра оборони України Є. Марчука. Обговорювались питання розширення НАТО, двосторонні військово-політичні відносини, проблеми іракського врегулювання.

2 квітня 2004 р. – Румунія стала членом НАТО.

14 квітня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Румунія з 1 липня має намір відкрити консульське бюро в закарпатському селі Солотвина.

22 квітня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що відбувся 22-й раунд українсько-румунських переговорів з прикордонних питань.

1 травня 2004 р. – Румунія завершила переговори по 22 із 30 глав «Білої книги» підготовки до вступу в ЄС.

6 травня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в рамках варшавського економічного форуму Л.Кучма провів переговори з румунським Президентом І. Ілієску.

12 травня 2004 р. – Газета «Сільські вісті» повідомила, що в румунському місті Галац, де поховано Івана Мазепу, відкрито пам'ятник українському гетьману.

20-22 травня 2004 р. – Бухарест. Голова Спілки промисловців і підприємців України А. Кінах взяв зустріч в роботі форму міжнародної спілки промисловців і підприємців, який відбувся у румунській столиці. Зокрема, обговорювались питання стану та перспектив українсько-румунського економічного співробітництва.

27-28 травня 2004 р. – Мамая. Президент України Л. Кучма взяв участь в нараді президентів центральноєвропейських країн.

3 червня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в селі Верхня Рівна (Мароморошського району Румунії) відбувся ІУ учнівський фестиваль української поезії.

11 червня 2004 р. – Президент України Л. Кучма створив українську частину комісії, яка мала розглядати претензії румунської сторони до будівництва українською стороною дунайського каналу.

2 липня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що «Нафтогаз України» та швейцарський концерн «Winter shall Erdgas» уклали угоду про транспортування до Румунії у наступні три роки по 1 млрд куб м. природного газу.

15 липня 2004 р. – Європейський Союз закликав Україну призупинити будівництво каналу в заповідній зоні дельти Дунаю. Набирав обертів українсько-румунський скандал пов'язаний з будівництвом судноплавного каналу Україною в дельті Дунаю.

16 липня 2004 р. – Відповідно до угоди від 19.12.2003 р. введено візовий режим на українсько-румунському кордоні. Вартість візи встановлено в розмірі 38 дол., крім того треба мати по сто євро на кожен день перебування в Румунії.

20 липня 2004 р. – Київ. Українсько-румунські переговори щодо будівництва каналу в Дунайському біосферному заповіднику. Україна планувала до кінця серпня пустити першу чергу.

22 липня 2004 р. – Бухарест. Відбулись політичні консультації між МЗС України та Румунії. Українська сторона наголошувала, що передала вичерпну інформацію з приводу будівництва суднохідного каналу в дельті Дунаю.

23 серпня 2004 р. – Державний департамент США, підтримавши позицію Румунії, висловив стурбованість у зв'язку з будівництвом Україною суднохідного каналу в дельті Дунаю. Аналогічну позицію зайняв ЄС.

26-27 серпня 2004 р. – Київ. Українсько-румунські консультації. Румунія вирішила звернутись до Гаазького арбітражу з приводу чорноморської акваторії.

3 вересня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Росія підтримує будівельні роботи української сторони в дельті Дунаю. Російський посол В. Чорномирдін наголосив, що «Росія користуватиметься цим шляхом для транспортування вантажів».

7-8 вересня 2004 р. – Бухарест. Черговий раунд переговорів по розподілу чорноморського шельфу.

8-10 вересня 2004 р. – Візит в Україну міністра закордонних справ Румунії Мірчі Джоане не відбувся. МЗС України наголошував, що однобічне звернення Румунії до Гаазького арбітражу пов'язано з потребами передвиборчої кампанії в Румунії, яка відбудеться напередодні загальних виборів, призначених на листопад 2004 р.

10 вересня 2004 р. – Посли країн ЄС відвідали український дунайський канал у гирлі Бистри.

16 вересня 2004 р. – МЗС України висловив протест румунській стороні у зв'язку з діями румунських рибалок, які пересунули прикордонний буй номер 36 на дунайській дільниці українсько-румунського кордону. Також висловлювався жаль у зв'язку з рішенням румунської сторони офіційно звернутись до Гаазького арбітражу, що передбачає українсько-румунський договір 1997 р.

21 вересня 2004 р. – Нью-Йорк. В рамках 59-ї сесії ГАООН міністр закордонних справ України К. Грищенко провів переговори з румунським колегою М. Джоане. Румунська сторона наголошувала, що дії української сторони на Дунаю свідчать про намір провести «червону лінію» для НАТО.

29 вересня 2004 р. – РНБОУ уповноважила першого заступника міністра закордонних справ України з питань європейської інтеграції О. Моцика презентувати інтереси України в судовому слуханні по позову Румунії в суді ООН під час розгляду справи про делімітацію континентального шельфу та виключних економічних зон України і Румунії у Чорному морі. (Урядовий кур'єр – 30 вересня 2004).

4 жовтня 2004 р. – Брюссель. Прем'єр-міністр Румунії А. Нестасе домігся від ЄС обіцянки 2007 р. прийняти Румунію в ЄС. Водночас ЄС наголосив, що в разі нерозв'язання Румунією та Болгарією проблем перемитництва людей, корупції, слабких адміністративних органів, тиску на журналістів та судову систему, термін вступу цих країн до ЄС може бути відкладено на рік.

6 жовтня 2004 р. – Україну відвідують експерти ЄС з проблем екології Дунаю.

8 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що вперше за роки незалежності Україна взяла участь у бухарестському торговельно-промисловому ярмарку «ТІБ-2004».

13 жовтня 2004 р. – Президент Румунії І. Ілієску провів переговори з міністром оборони США Д. Рамсфельдом щодо відкриття американських військових баз.

26 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що учасники українсько-румунських переговорів в Ізмаїлі дійшли згоди щодо створення спільної робочої групи для врегулювання ситуації, яка склалась на спільній водній ділянці державного кордону в зв'язку з відновленням Україною глибоководного судного ходу в Кілійському гирлі Дунаю.

11 листопада 2004 р. – Президент Румунії І. Ілієску офіційно вибачився перед Державою Ізраїль з приводу холокоусту 380 тис. євреїв за часів диктаторського режиму Антонеску.

28 листопада 2004 р. – Президентські та парламентські вибори в Румунії. Основними конкурентами були дві коаліції: правляча на чолі з соціал-демократами та гуманітарною партію з її кандидатом на посаду президента Румунії А. Нестасе, а також опозиційний ліберальний Альянс правди і справедливості, який висунув кандидата на посаду президента мера Бухареста Трояна Башеску. Демократичний союз угорців обіцяв створити правлячу коаліцію з переможцем виборів. У першому турі А. Нестасе отримав 44%, а Т. Башеску 36%. Другий тур був призначений на 12 грудня 2004 року.

29 листопада 2004 р. – Румунська опозиція на чолі з Трояном Башеску звинуватила владу у фальсифікації результату першого туру виборів, зокрема через використання відкріпних талонів.

9 грудня 2004 р. – Міністр закордонних справ Румунії М. Джоане заявив, що 16-17 грудня буде заявлено про успішне завершення переговорів про вступ. Угода про вступ Румунії до ЄС має бути підписана в квітні-травні 2005 р. після чого вона буде направлена на ратифікацію.

12 грудня 2004 р. – Другий тур виборів. Перемогу святкував опозиційний лідер Троян Башеску, який набрав 51% голосів, а його опонент А. Нестасе 48% голосів. Башеску був капітаном нафтоналивного танкеру. Як мер Бухаресту на протест Б. Бордо щодо знищення у місті собак зазначив, що його «обирали люди, а не собаки».

16 грудня 2004 р. – Президент І. Ілієску до відставки встиг підписати помилування лідеру шахтарських професійних спілок Мирону Кузьмі, який в 1991 р. скинув перший посткомуністичний уряд Румунії, за що відбував 18 річне ув'язнення.

17 грудня 2004 р. – Брюссель. Досягнуто домовленість про вступ Румунії до ЄС 1 липня 2007 р.

20 грудня 2004 р. – Бухарест. Відбулась інавгурація новообраного румунського президента Трояна Башеску.

2 січня 2005 р. – Президент Румунії Т. Башеску привітав з перемогою на президентських виборах В. Ющенко.

11 січня 2005 р. - Президент Румунії Троян Башеску прийняв присягу в нового уряду Румунії, який сформував Келін Попеску-Терічану.

19 січня 2005 р. – Газета "Урядовий кур'єр" повідомила, що на Буковині відбулись святкування з нагоди 155 річчя класика румунської літератури М. Емінеску.

23 січня 2005 р. – Київ. Румунська делегація взяла участь в інавгурації Президента України В. Ющенка.

15-16 лютого 2005 р. – Бухарест. Відбулись чергові українсько-румунські консультації з консульських питань.

22-23 лютого 2005 р. – Бухарест. Українська делегація взяла участь у конференції, організованій американським центральним командуванням з приводу ситуації в Іраку.

18 березня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що на КПП «Поручне» відбулась зустріч учасників європейського регіону «Верхній Прут» представники Чернівецького району та Сучавського і Батошанського повітів Румунії.

22-23 березня 2005 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Румунії Міхая Резвана Унгуряну. Пропонувалось вчергове спробувати вирішити територіальну суперечку до її безпосереднього розгляду в міжнародному арбітражному суді. Відкритим залишалось питання долі українського глибоководного каналу Дунай – Чорне море, який складає конкуренцію аналогічному румунському каналу. Україна готує власну ініціативу з придністров-

ського врегулювання. На 21 квітня була запланована зустріч у Бухаресті між В. Ющенко та його румунським колегою Т. Башеску.

27-28 березня 2005 р. – Президент Румунії Т. Башеску відвідав румунські контингенти в Афганістані та Іраку.

21 квітня 2005 р. – Бухарест. Візит Президента Україна В. Ющенка. Створено комісію «Ющенко – Башеску», яка була покликана дати рекомендації щодо вирішення спірних двосторонніх проблем.

25 квітня 2005 р. – Брюссель. Румунія підписала Угоду про вступ до ЄС до 1 січня 2007 року.

17-20 травня 2005 р. – Чернівці. Відбулось засідання українсько-румунської комісії з прикордонних питань.

26 травня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр охорони природного середовища України П. Ігнатенко провів переговори з румунською колегою С. Барбу. Процес досягнення домовленостей з питань використання дунайського каналу пропонувалось продовжити у вересні – жовтні 2005 року.

31 травня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що перебуваючи в Одесі, міністр транспорту і зв'язку України Є. Червоненко повідомив, що канал «Дунай – Чорне море» буде добудовано.

9 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України В. Литвин провів переговори із заступником голови Сенату Румунії Т. Мелескану.

14 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що з липня острів Зміїний планується залучити до туристичної індустрії.

9 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що прем'єр-міністр Румунії Келін Попеску-Терічану після провалу реформи судової системи, на якій наполягав ЄС, оголосив про відставку свого уряду. Восени у Румунії мали відбутись дострокові парламентські вибори.

11 серпня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що якщо найближчим часом не буде чітко встановлена лінія українсько-румунського кордону, територія нашої країни може зменшитися. В часи СРСР кордон проходив по руслу Тиси. Але після руйнівних повеней 1998 та 2001 рр. румуни на відміну від українців зміцнювали свої береги, тому русло відхиляється переважно в бік України.

12 серпня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що корабель військово-морських сил України «Славутич» взяв участь у навчаннях групи «Блек сі фор» біля берегів Румунії.

15 серпня 2005 р. – Уряд Румунії звернувся з позовом до Міжнародного суду в Гаазі. Після цього Україна мала дев'ять місяців, тобто час до травня 2006 р., аби подати до цього органу свій контрмеморандум щодо розмежування континентального шельфу та виключних економічних зон Румунії та

України у Чорному морі. Судовий розгляд справи триватиме мінімум два роки (Урядовий кур'єр – 18 серпня 2005).

29 вересня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Україні перебувала румунська військова делегація. Зокрема, відбувся обмін досвідом щодо тилового забезпечення діяльності Сухопутних сил.

30 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що ратифіковано Договір між Україною та Румунією про правову допомогу та правові відносини в цивільних справах, підписаний 30 січня 2002 р. в м. Бухаресті.

11 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що пташиний грип вперше зафіксовано в Румунії у дельті Дунаю.

17 жовтня 2005 р. – Сучава. Зустріч міністрів сільського господарства України, Румунії, Молдови з приводу боротьби проти пташиного грипу.

25 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Чернівцях відкриють музей класика румунської літератури М. Емінеску.

4 листопада 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Одесі відбулася зустріч керівників прикордонних відомств України та Румунії.

7 листопада 2005 р. – Бухарест. Президент Румунії Т. Башеску провів переговори з міністром внутрішніх справ України Ю. Луценко. Сторони обмінялись досвідом боротьби з корупцією.

10 листопада 2005 р. – Бухарест. Робочий візит міністра закордонних справ України Б. Тарасюка.

2 грудня 2005 р. – Київ. Президент України В. Ющенко провів переговори з Президентом Румунії Т. Башеску. Обговорювалась проблема приватизації румунської частки 23% власності Криворізького гірничо-збагачувального комбінату.

23 грудня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що завершення будівництва глибоководного каналу Дунай – Чорне море опинилось під загрозою зриву через контракт з головним підрядчиком німецькою фірмою «Мебіус».

5 січня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що роботи на судновому ході Дунай – Чорне море відновлені. Саме це становило предмет суперечностей з Румунією.

2-3 лютого 2006 р. – Офіційний візит в Україну Президента Румунії Траяна Басеску. Під час переговорів з Президентом В. Ющенко обговорювалась можливість позасудового вирішення територіальної суперечки. Було підписано спільний протокол про створення українсько-румунської спільної президентської комісії. (Голос України – 2 лютого 2006).

4 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила про презентацію аналітичної доповіді українсько-молдовсько-румунської аналітичної групи «Тристоронній план розв'язання придністровської проблеми».

15 березня 2006 р. – Бухарест. Внаслідок корупційного скандалу пішов у відставку спікер румунського парламенту А. Нестасе.

23 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна і Румунія ввели спрощений порядок перетину кордону для громадян України, що проживають у прикордонних областях – Закарпатській, Чернівецькій, Одеській.

7 квітня 2006 р. – Бухарест. Прем'єр-міністри Албанії, Болгарії, Боснії, Македонії, Сербії, Чорногорії, Хорватії, Румунії, Молдови домовились про створення Балканської зони вільної торгівлі.

20 квітня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що перший заступник міністра закордонних справ України А. Бутейко провів переговори в Бухаресті з питань українсько-румунських відносин.

26 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Кабінет Міністрів України розглядає питання про створення на острові Зміїному вільної економічної зони.

16 травня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що 24 квітня 2006 р. американська екологічна премія Гольдмана була вручена Ользі Мелень за захист екологів у протистоянні навколо Дунайського біосферного заповідника, територією якого пройшов суднохідний канал.

17 травня 2006 р. – Україна направила до Гаазького міжнародного арбітражу контрмеморандум з приводу територіальної суперечки з Румунією.

5 червня 2006 р. – Бухарест. Президент України В. Ющенко взяв участь у роботі «Чорноморського форуму», де виступив з промовою «Партнерство в Чорноморському регіоні – крок до об'єднаної Європи». Український та румунський президенти погодились, що остаточне рішення по питанню острову Зміїний винесе Міжнародний арбітраж. (Голос України – 6 червня 2006).

4 липня 2006 р. – Одеса. Візит міністра закордонних справ Румунії М. Унгуряну. Відбулись переговори з міністром закордонних справ України Б. Тарасюком. Обговорювалися питання європейських регіонів. Було погоджено створення українсько-румунської робочої групи в рамках комісії президентів України і Румунії. Наступна зустріч міністрів закордонних справ була запланована у румунському місті Мамаї. (Голос України – 6 липня 2006).

14 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в с. Солотвине (Закарпатської області) відкрито новий автомобільний пункт пропуску на українсько-румунському кордоні.

17 липня 2006 р. – Президент України В. Ющенко підписав Указ питання української частини Українсько-Румунської спільної президентської комісії. (Урядовий кур'єр – 21 липня 2006).

23-26 липня 2006 р. – Одеса. Перебував навчальний корабель ВМС Румунії вітрильник «Мірча Чеп Батрін». (Голос України – 25 липня 2006).

22 грудня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Румунія звернулася до Міжнародного суду в Гаазі із запереченням щодо контрмеморандуму України щодо судових слухань з приводу демаркації шельфу Чорного моря на Південному Сході від острову Зміїний. Румунія знову запропонувала розглядати цей острів як скелю. За міжнародним морським правом в такому разі Україна позбавлялась права власності на газові родовища.

1 січня 2007 р. – Румунія стала членом Європейського Союзу

15 січня 2007 р. – Сігет. Візит Президента України В. Ющенко. Було відкрито міжнародний автомобільний пункт пропуску Солотвина (Тячівський район) – Сігет-Мармацією (Румунія). Сторони обговорили контрмеморандум румунської сторони щодо позиції України в Гаазькому міжнародному арбітражі. Україна після завершення впродовж наступних півтора років процесу поважатиме рішення суду. Україна запровадила безвізовий режим для громадян Румунії. Відбулися зустрічі з українською громадою. Президент В. Ющенко висловив зацікавлення України участю в будівництві газопроводу "Набукко", який до 2011 р. має поєднати Центральну Азію з Австрією. Україна збиралася підвищити ціну на свою електроенергію для Румунії. Президент В. Ющенко висловив зацікавлення українських автовиробників взяти участь у приватизації румунського підрозділу концерну «Деу». (Голос України – 16 січня 2007).

24 січня 2007 р. – Угорська національна меншина вимагає прийняття нової Конституції Румунії щодо перерозподілу регіональних прав та відносин між гілками влади.

3 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в рамках акції «Український буквар – кожній українській дитині Південної Буковини» у Чернівецькій області буде надруковано абетки для 250 українських першокласників Сучавського повіту Румунії.

13 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Румунія закликає Україну утриматися від створення «штучних поселень» на території острову Зміїний.

28 лютого 2007 р. – Опозиційні румунські соціал-демократи наполягали на відставці президента Т. Башеску. Створена парламентська комісія, яка розслідуватиме звинувачення президента в авторитаризмі та лобіюванні інтересів бізнес-груп.

14 березня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна та Румунія домовилися разом забезпечувати судноплавство на Кілійському і Старостамбульському гирлах Дунаю.

28 березня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що чернівецька делегація передала 300 букварів та художню літературу українським громадам під час візиту до Сучавського та Ботошанського повітів Румунії.

30 березня 2007 р. – Газета «Голос України» констатувала, що румунські та українські прикордонники підписали спільний документ про функціонування контрольно-пропускного пункту «Порубне» у Чернівецькій області.

19 квітня 2007 р. – Парламент Румунії за ініціативи соціал-демократів приступив до розгляду процедури імпічменту президента Т. Башеску. 322 депутати проголосували за відставку Т. Башеску і лише 108 були проти.

23 квітня 2007 р. – Конституційний суд Румунії виніс рішення щодо імпічменту Т. Башеску. З цього приводу мав відбутися референдум. Виконуючим обов'язки президента став спікер Н. Векерою.

3 травня 2007 р. – Парламент Румунії прийняв рішення про створення американської військової бази. Проти була лише партія «Велика Румунія».

19 травня 2007 р. – Референдум щодо імпічменту президента Т. Башеску на користь останнього. Представники румунських лібералів висловили готовність вийти з коаліції, аби дати можливість президенту прийняти відставку уряду К. Попеску-Теричану та сформувати новий уряд. Президент висловився за повернення Румунії до мажоритарної виборчої системи.

22 травня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у румунському місті Тулча відбулося засідання суб'єктів єврорегіону «Нижній Дунай», до якого входять Одеська область, румунський повіт Тулча, молдавський повіт Кагул. Головувати в єврорегіоні впродовж 2008-2009 рр. буде Україна. Пропонується надати єврорегіону «Нижній Дунай» статусу юридичної особи, аби розвивати стосунки з Євросоюзом.

11 червня 2007 р. – Парламент Румунії голосував з питання вотуму недовіри уряду К. Попеску-Теричану.

15 червня 2007 р. – Закінчився термін подання Україною письмових документів Гаазькому арбітражу. На прохання України Гаазький трибунал продовжив строк до 6 липня 2007 року.

20 червня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» подала інформацію про проведення у м. Вілкове, а 4 липня 2007 р. у м. Тулча українсько-румунських консультацій з приводу екології каналу «Дунай-Чорне море».

7 липня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що до Міжнародного суду в Гаазі передано репліку України у справі про делімітацію континентального шельфу і виняткових економічних зон України і Румунії в Чорному морі. Румуни наполягали на тому, що острів Зміїний є скелею і тому не може враховуватися при проведенні лінії демаркації. Після цього суд мав прийняти рішення про термін проведення усних слухань сторін. Експерти Європейської Економічної комісії ООН у Женеві обговорили подальший розвиток глибоководного суднового каналу Дунай – Чорне море.

3 жовтня 2007 р. – Парламент Румунії. Голосування вотуму недовіри уряду К. Попеску-Теричану.

25 жовтня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що під впливом паводків річка Сучава вносить корекцію в розміщення кордону між державами, а також, що українська сторона звернулася до румунів з пропозицією повернути гірську річку у старе русло.

30-31 жовтня 2007 р. – Візит до Румунії Президента України В. Ющенка. Відбулося перше офіційне засідання українсько-румунської міждержавної комісії на рівні президентів В. Ющенка та Т. Башеску. В. Ющенко також провів переговори з прем'єр-міністром К. Попеску-Теричану, головою Сенату Н. Векерою, головою палати депутатів Б. Олтяну. Обговорювалися питання двосторонніх відносин, візового режиму, ситуація навколо Гаазького арбітражу, врегулювання в Косово та Придністров'ї. В Бухаресті було відкрито український інформаційний центр. Український президент закликав румунську сторону визнати голодомор 1932-1933 р. геноцидом українців. (Голос України – 31 жовтня 2007).

21 грудня 2007 р. – Румунія приєдналася до Шенгенського простору.

Українсько-словацькі відносини[1]

4 січня 2004 р. – Кошице. Голова адміністрації Президента України В. Медведчук, міністр транспорту Г. Кірпа, посол України в Словацькій Республіці Ю. Рилач привітали з 70-річчям Президента Словаччини Рудольфа Шустера. Вони побажали добра і процвітання словацькому народові, висловили сподівання на подальший розвиток добросусідських відносин між двома країнами та передали Шустеру в дар Кошицькому музею макет ракети, виготовлений в Україні на Південному машинобудівному заводі. (Голос України – 6 січня 2004).

26 січня 2004 р. – Стокгольм. На конференції з питань геноциду Д. Табачник та словацький прем'єр-міністр Пал Чакі домовились, що Словаччина розгляне можливість польського варіанту введення візового режиму.

4 лютого 2004 р. – Президент Словаччини Р. Шустер на день президентських виборів 3 квітня 2004 р. призначив референдум щодо довіри уряду М. Дзуринди та проведення позачергових парламентських виборів.

6 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Перший заступник Голови Верховної Ради України А. Мартинюк провів переговори з головою Вищого аудиторського офісу Словацької Республіки Й. Шталем. Обговорювався досвід співпраці з європейською рахунковою палатою.

11-12 лютого 2004 р. – Візит до Словаччини міністра транспорту України Г. Кірпи. Обговорювались питання українсько-словацького транспортного співробітництва. Г. Кірпа нагороджений орденом «Хрест Президента Словацької Республіки II степеня». Також мова йшла про підготовку офіційного

[1] Словаччина стала членом ЄС 1 травня 2004 р.

візиту в Україну 21-22 червня 2004 р. голови словацького уряду М. Дзуринди. (Урядовий кур'єр – 17 лютого 2004).

18 лютого 2004 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Словацької Республіки про науково-технічне співробітництво.

2 квітня 2004 р. – Словаччина стала членом НАТО.

3 квітня 2004 р. – До другого туру президентських виборів вийшли Володимир Мечіар та Іван Гаспарович, якого підтримує партія СМЕР.

17 квітня 2004 р. – Другий тур президентських виборів у Словаччині. За невисокої активності виборців близька 30% переміг Іван Гаспарович, за якого проголосували прихильники правлячої правоцентристської коаліції. Володимир Мечіар заявив про свій намір продовжувати опозиційний політичний курс.

1 травня 2004 р. – Словаччина стала членом ЄС.

4-8 травня 2004 р. – Тренчін. Україна взяла участь у міжнародній виставці озброєнь. Обговорювались питання налагодження українсько-словацького співробітництва в модернізації високотехнологічної зброї радянського виробництва.

7 червня 2004 р. – Київ. Робочий візит Президента Словаччини Р. Шустера. Він був нагороджений орденом Ярослава Мудрого першого ступеня.

14 червня 2004 р. – Братислава. Візит голови адміністрації Президента України В. Медведчука.

15 червня 2004 р. – Братислава. Інавгурація Президента Словаччини Івана Гаспаровича.

15 червня 2004 р. – Газета «Киевские ведомости» повідомила, що українські льотчики перемогли на міжнародному авіаційному шоу "CIAD - 2004", яке відбулось у Братиславі.

21-22 червня 2004 р. – Візит в Україну прем'єр-міністра Словаччини М. Дзуринди. У Києві було підписано Угоду про пенсійне забезпечення громадян, які працювали в Україні, або Словаччині. Візит закінчився на Закарпатті.

29 червня 2004 р. – Стамбул. На саміті НАТО президент України Л. Кучма мав робочу бесіду з президентом Словаччини І. Гаспаровичем.

12 липня 2004 р. – Київ. Міністр енергетики України С. Тулуб провів переговори з міністром економіки Словаччини П. Руско. Обговорювались питання збільшення електроенергії із Західних областей України до Словаччини.

31 серпня 2004 р. – В Братиславі відбувся черговий раунд українсько-словацьких переговорів щодо можливості лібералізації візового режиму.

21 жовтня 2004 р. – Київ. Українсько-словацька конференція щодо обміну досвіду реалізації європейської інтеграції.

26 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що посол Словаччини в Україні В. Гривна провів переговори щодо питань економічного співробітництва з губернатором Харківщини Є. Кушнарьовим.

28 грудня 2004 р. – Прем'єр-міністр Словаччини М. Дзуринда привітав з перемогою на президентських виборах В. Ющенка.

2 січня 2005 р. – Президент Словаччини І. Гаспарович привітав з перемогою на президентських виборах В. Ющенка.

23 січня 2005 р. – Словацька делегація взяла участь в інавгурації В. Ющенка.

27 січня 2005 р. – Ужгород. Союз русинів Словаччини уклав угоду про співпрацю з Закарпатською обласною адміністрацією.

22 лютого 2005 р. – Брюссель. Президент України В. Ющенко провів переговори з словацьким президентом І. Гаспаровичем.

19 березня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Словаччина прийняла рішення виділити Україні 30 млн євро допомоги на знищення зайвих запасів зброї і амуніції.

1-2 квітня 2005 р. – Київ. Офіційний візит міністра закордонних справ Словаччини Е. Кукана. Він провів переговори з президентом В. Ющенко, прем'єр-міністром Ю. Тимошенко, міністром закордонних справ України Б. Тарасюком. Обговорювались питання двосторонньої співпраці та європейської інтеграції України. Наголошувалось, що Словаччина готова запропонувати нові проекти для співробітництва країн Вишеградської групи з Україною. Словаччина спростить візовий режим. Україна готова розглянути питання енергопостачання. (Голос України – 2 квітня 2005)

15 квітня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що віце-прем'єр-міністр України М. Томенко провів переговори з віце-прем'єр-міністром Словаччини П. Чакі. Обговорювались питання візового режиму для громадян обох країн.

26 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Комітеті Верховної Ради України з питань національної безпеки та оборони відбулась зустріч із державним секретарем Міністерства оборони Словацької Республіки Мартіном Федором. Обговорювався досвід оптимізації чисельності, удосконалення системи управління, фінансового забезпечення та миротворчої діяльності збройних сил.

10 червня 2005 р. – Криниця (Польща). Голова українського уряду Ю. Тимошенко провела переговори з прем'єр-міністром Словаччини М. Дзуриндою.

1 серпня 2005 р. – Набув чинності Закон Словаччини про скасування загального військового обов'язку.

27 серпня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що уряд Словаччини вирішив продовжити до 1 липня 2006 р. оформлення безплатних віз для громадян України.

14 листопада 2005 р. – Братислава. Візит міністра оборони України А. Гриценка. Обговорювались питання українсько-словацького військово-політичного та військово-технічного співробітництва в контексті інтеграції

України до НАТО. У 2006 р. Словацька Республіка виділить 120 тис. євро на підтримку української оборони в процесі вступу до НАТО. (Голос України – 16 листопада 2005).

15 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що з робочим візитом у Києві побував міністр юстиції Словаччини Д. Ліпшиць. Обговорювались питання реалізації Плану дій Україна – ЄС.

24-25 листопада 2005 р. – Візит до Словаччини прем'єр-міністра України Ю. Єханурова. Обговорювались перспективи українсько-словацьких відносин у контексті європейської та євроатлантичної інтеграції. Словаччина погодилась на приватизацію 16% частки її власності у Криворізькому гірничо-збагачувальному комбінаті.

24 грудня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на українсько-словацькому кордоні між селом Малі Селменці та словацьким Велике Селмінце відкрито міжнародний пункт пропуску.

19 січня 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Словацької Республіки про передачу відповідальності за забезпечення обслуговування повітряного руху та про експлуатацію міжнародного аеропорту Ужгород. (Голос України – 21 лютого 2006).

26 січня 2006 р. – Робочий візит до Словаччини міністра закордонних справ України Б. Тарасюка. Обговорювались питання співробітництва в енергетичній сфері.

8 лютого 2006 р. – Братислава. Словацький прем'єр-міністр М. Дзуринда визнав, що вимога християнсько-демократичної партії запровадити в суспільне життя жорсткі католицькі правила могла спровокувати коаліційну кризу та проведення дострокових виборів.

17 березня 2006 р. – Братислава. Візит міністра закордонних справ України Б. Тарасюка. Обговорювались питання енергетичної безпеки та євроатлантичної інтеграції України.

12 травня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що ужгородський хор «Едельвейс» зайняв друге місце на XXVIII міжнародному фестивалі хорового мистецтва, який відбувся у словацькому місті Банській Бистриці.

17 червня 2006 р. – У Словаччині відбулися чергові парламентські вибори. Перемогли місцеві соціал-демократи (партія «Напрям – соціал-демократія» СМЕР). СМЕР отримала 50 зі 150 мандатів у Національній раді. 31 мандат у Словацького демократичного християнського союзу М. Дзуринди. Р. Фіцо почав консультації з приводу формування нового уряду.

20 червня 2006 р. – Газета «День» опублікувала список партій, які увійшли в парламент Словаччини: «Напрямок соціал-демократія (СМЕР)» Р. Фіцо – 50 місць, Словацький демократичний християнський союз М. Дзуринди – 31 місце, Словацька національна партія Яна Слоти – 20 місць,

Партія угорська коаліція Біла Бугар – 20 місць, Національний рух за демократичну Словаччину В. Мечіара 15 місць, християнські демократи 14 місць. Не пройшла до парламенту Комуністична партія Словаччини.

22 червня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що уряд Словацької Республіки надав міністерству оборони України 20 тис. євро для утилізації надлишкових боєприпасів.

23 червня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що голова Служби безпеки України І. Дріжчаний здійснив візит до Словаччини. Обговорювалися питання співробітництва в процесі охорони таємної інформації.

1 липня 2006 р. – Братислава. Новий словацький прем'єр-міністр Р. Фіцо заявив про виведення словацьких військових з Іраку.

1 серпня 2006 р. – Словацький прем'єр-міністр Р. Фіцо основним економічним завданням назвав запровадження євро за три роки. Його соціал-демократичний уряд має підтримку серед пенсіонерів, малозабезпечених громадян і безробітних. (Голос України – 5 серпня 2006).

19 серпня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Києві з робочим візитом перебував міністр закордонних справ Словаччини Я. Кубіш. Обговорювалися питання двостороннього співробітництва.

5 вересня 2006 р. – Братислава. Міністр закордонних справ України Б. Тарасюк провів зустріч з міністрами закордонних справ країн Вишеградської четвірки.

6 жовтня 2006 р. – Тижневик «2000» повідомив, що віце-прем'єр-міністр України Д. Табачник провів переговори зі словацьким колегою Д. Чапловичем. Обговорювалися питання співпраці в гуманітарній сфері, зокрема, щодо прискорення підписання угоди про взаємне визнання наукових ступенів.

17 листопада 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що голова Верховної Ради України О. Мороз провів переговори з головою Національної Ради Словацької Республіки П. Пашкою, який 15-16 листопада 2006 р. перебував з візитом в Україні. Українська делегація була запрошена на травень 2007 р. до Братислави, де відбудеться саміт голів європейських парламентів.

8 грудня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Україна та Словаччина закінчили перевірку проходження спільного кордону, який оформлено за стандартами Європейського Союзу.

12 грудня 2006 р. – Київ. Візит делегації міністерства економіки Словаччини. Обговорювалися питання реалізації двосторонніх угод.

16 січня 2007 р. – Словаччина вивела війська з Іраку.

22 лютого 2007 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Словацької Республіки про економічне, промислове та науково-технічне співробітництво. (Урядовий кур'єр – 16 березня 2007).

23 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Ужгороді відбувся всеукраїнський бал словацької національної меншини Фашинговий плес.

26 лютого 2007 р. – Київ. З офіційним візитом побував прем'єр-міністр Словаччини Р. Фіцо. Підписано договір про міжнародні промислові перевезення, а також План заходів українсько-словацького співробітництва 2007 р. по виконанню плану дій Україна – Європейський Союз. Урядові делегації домовилися про імпорт української електроенергії в Словаччину. Голова Верховної Ради О. Мороз був запрошений у травні 2007 р. взяти участь у зустрічі спікерів парламентів країн-членів ЄС. (Голос України – 27 лютого 2007).

26 травня 2007 р. – Братислава. Голова Верховної Ради України О. Мороз виступив на конференції голів парламентів країн-членів Європейського Союзу. Відбулися переговори з головою Національної Ради Словацької Республіки П. Пашкою. (Голос України – 30 травня 2007)

1 червня 2007 р. – Київ. Голова Верховної Ради України О. Мороз обговорив з міністром закордонних справ Словаччини Я. Кубішем проблему прийняття законів про дострокові вибори. (Голос України – 5 червня 2007).

12 червня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що протягом доби на українсько-словацькому кордоні затримано 40 нелегалів із Молдови.

5 липня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що карпатські букові ліси, розташовані в Україні та Словаччині, внесені до реєстру ЮНЕСКО.

28 серпня 2007 р. – Ужгород. Прем'єр-міністр В. Янукович провів переговори з словацьким прем'єр-міністром Р. Фіцо. Словацьким компаніям було запропоновано брати участь у будівництві на українській території енергетичних об'єктів. (Голос України – 29 серпня 2007).

11-12 жовтня 2007 р. – Братислава. Президент України В. Ющенко провів переговори з президентом Словаччини І. Гаспаровичем. Українська сторона передала списки словаків, які загинули на території України в 1944-1954 рр. З прем'єр-міністром Р. Фіцо обговорено питання візового режиму та енергетичної безпеки. Український президент закликав парламент Словаччини визнати геноцидом голодомор в Україні. Підписано Договір між Україною і Словаччиною про соціальне забезпечення, яке стосується спрощення механізму переказів грошових виплат за кордон. (Голос України – 13 жовтня 2007).

10 листопада 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Братиславі відбулися українсько-словацькі переговори про місцевий прикордонний рух.

14 грудня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що словацький парламент визнав голодомор в Україні 1932-1933 р. геноцидом українського народу.

21 грудня 2007 р. – Словаччина приєдналася до Шенгенського простору.

Українсько-словенські відносини[1]

2 квітня 2004 р. – Словенія стала членом НАТО.

1 травня 2004 р. – Словенія стала членом ЄС.

19-20 травня 2004 р. – Київ. Консультації між міністерствами закордонних справ України та Словенії з приводу головування Словенії у 2005 р. у структурах ОБСЄ.

24-25 травня 2004 р. – Візит до Словенії міністра закордонних справ України К. Грищенка, який взяв участь у черговому засідання глав зовнішньополітичних відомств країн учасниць Центральноєвропейської ініціативи, яке відбулось у м. Порторош.

25 серпня 2004 р. – І. Гнатишин призначений послом України в Словенії. (Урядовий кур'єр – 28 серпня 2004).

3 жовтня 2004 р. – На парламентських виборах в Словенії перемогла опозиційна Демократична партія в коаліції з партією «Нова Словенія». Правляча Ліберально-демократична партія перейшла в опозицію. Новий уряд формував 46-річний Янез Янша.

4-5 листопада 2004 р. – Любляна. Українська делегація взяла участь у роботі наради міністрів оборони країн Південно-Східної Європи.

4-5 січня 2005 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Словенії Д. Рупеля, який головував у ОБСЄ.

12 січня 2005 р. – Президент Словенії Я. Дрновшек та прем'єр-міністр Я. Янша привітали з перемогою на президентських виборах В. Ющенко.

23 січня 2005 р. – Словенська делегація взяла участь в інавгурації Президента України В. Ющенка.

17 березня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр закордонних справ України Б. Тарасюк в Женеві зустрівся з міністром закордонних справ Словенії Д. Рупелем.

11 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Львові незабаром з'явиться консульство Словенії.

23 вересня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Торговельна палата Словенії презентувала словенську економіку в Україні.

19 жовтня 2005 р. – Київ. Міністр закордонних справ Словенії Д. Рупель відкрив посольство Словенії в Україні.

2 грудня 2005 р. – Київ. Президент Словенії Я. Дрновшек взяв участь у роботі форуму «Спільноти демократичного вибору».

5-6 грудня 2005 р. – Любляна. Візит міністра закордонних справ України Б. Тарасюка.

15 травня 2006 р. – Словенія першою з нових країн-членів ЄС отримала запрошення з 1 січня 2007 р. приєднатись до Монетарного союзу.

---

[1] Словенія стала членом ЄС 1 травня 2004 р.

19 травня 2006 р. – Варна. На саміті Центральноєвропейської ініціативи В. Ющенко провів переговори з президентом Словенії Я. Дрновшеком.

12 липня 2006 р. – Словенія отримала п'ять місяців на заміну толара на євро.

1 січня 2007 р. – Словенія ввела в грошовий обіг замість національної валюти талера спільну європейську грошову одиниці євро. Словенія стала 13 членом монетарного союзу.

15 січня 2007 р. – Словенія завершила перехід на євро.

21 березня 2007 р. – Верховна Рада України ратифікувала Конвенцію між Урядом України і Урядом Республіки Словенія про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і капітал, підписану 23 квітня 2003 р. у м. Любляні. (Голос України – 5 червня 2007).

28 червня 2007 р. – Прем'єр-міністр Словенії Я. Янша взяв участь у роботі міжнародної конференції «Ялтинська ініціатива». Відбувся українсько-словенський бізнес-форум.

21 вересня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що з візитом в Україні побувала делегація Рахункового Суду Республіки Словенія.

13 листопада 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що президентом Словенії став Д. Тюрк.

21 грудня 2007 р. – Словенія приєдналася до Шенгенського простору.

Українсько-чеські відносини[1]

20 січня 2004 р. – Львів. Відкрито консульство Чеської Республіки. Участь в урочистостях з цієї нагоди взяли заступник міністра закордонних справ Чехії Павел Вошалико та його український колега Олександр Моцик. (Голос України – 22 січня 2004).

8 березня 2004 р. – Прага. Зустріч прем'єр-міністрів Чехії, Польщі, Словаччини, Угорщини. На відміну від Угорщині інші країни «Вишеградського блоку» не мали намір вводити у відповідь обмеження на пересування робочої сили зі "старих" країн-членів Європейського Союзу.

1 травня 2004 р. – Чехія стала членом ЄС.

27 червня 2004 р. – Відставка лідера соціал-демократичної партії Чехії В. Шпідла. Його звинуватили в поразці на виборах до Європейського парламенту. На Чехію очікували дострокові парламентські вибори.

30 червня 2004 р. – Виконуючим обов'язки прем'єр-міністра Чехії став міністр внутрішніх справ Станіслав Грос.

26 липня 2004 р. – Президент Чехії В. Клаус запропонував 34-річному С. Гросу сформувати новий склад уряду. В. Шпідла став представником Чехії в Європейському Союзі.

---

[1] Чехія стала членом ЄС 1 травня 2004 р.

25 серпня 2004 р. – Послом України в Чехії призначений І. Кулеба. (Урядовий кур'єр – 28 серпня 2004).

5-6 листопада 2004 р. – Вибори до Сенату Чеської Республіки.

20 січня 2005 р. – Прага. Відкрилась фотовиставка творів фотографів з Чехії, Польщі, України, які вели фотохроніку помаранчевої революції.

23 січня 2005 р. – Київ. Чеська делегація взяла участь в інавгурації Президента України В. Ющенка.

27 січня 2005 р. – Краків. Президент України В. Ющенко зустрівся з президентом Чехії В. Клаусом.

9-10 лютого 2005 р. – Прага. Візит Голови Верховної Ради України В. Литвина. Обговорювались питання пом'якшення візового режиму для громадян України. В. Литвин наголошував, що зупинення процесу розширення ЄС на кордоні України буде серйозною помилкою ЄС та несправедливістю щодо народу України. В свою чергу чеські праві партії вимагали вже в березні прийняти закон про заборону діяльності Комуністичної партії Чехії і Моравії.

27 березня 2005 р. – Прага. Чеські соціал-демократи переобрали С. Гроса лідером партії. Завдяки цьому він лишився прем'єр-міністром. Опозиція 29 березня поставила питання вотуму недовіру уряду, звинувативши С. Гроса в купівлі розкішної квартири на брудні гроші.

1 квітня 2005 р. – Прага. Праві опозиційні партії звинуватили соціал-демократичний уряд С. Гроса в тому, що йому вдалось уникнути вотуму недовіри, завдяки тому, що за цю пропозицію не голосувала Комуністична партія Чехії і Моравії.

14 квітня 2005 р. – Прага. Партнери соціал-демократів по коаліції християнські демократи домоглися відставки наймолодшого голови уряду С. Гроса, який так і не зміг пояснити джерело доходів, на які його родина купила елітну квартиру в Празі.

15 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Чехія з 1 травня до 1 вересня 2005 р. прийматиме заяви від громадян України на оформлення безплатних транзитних віз і віз терміном перебування на території Чехії до 90 днів. Візи терміном більше 90 днів залишаться платними.

19 квітня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила про підписання Угоди про співпрацю між Харківською міською радою та муніципалітетом чеського міста Брно.

25 квітня 2005 р. – Прага. Президент Чехії В. Клаус доручив заступнику голови чеських соціал-демократів, колишньому міністру з питань внутрішнього розвитку Іржі Пароубеку сформувати новий уряд.

10 травня 2005 р. – Київ. Робочий візит міністра закордонних справ Чехії Ц. Свободи. Обговорювались питання легалізації української робочої сили, яка працює в Чехії.

10 червня 2005 р. – Криниця (Польща). Прем'єр-міністр України Ю. Тимошенко провела переговори з головою чеського уряду І. Пароубеком.

14-16 червня 2005 р. – Київ, Одеса, Львів. Візит Президента Чехії В. Клауса. Президента Чехії супроводжували 50 підприємств, які взяли участь у роботі українсько-чеського бізнес-форуму. Сторони домовились покращити соціальний захист українських заробітчан, які працюють у Чехії. Президент Чехії відвідав «Одеський морський торговий порт», зустрівся з колективом українсько-чеського спільного підприємства «Татра-Південь», що спеціалізується на випуску трамвайних вагонів. В Одесі він зустрівся з членами чеського національно-культурного товариства «Чеська бесіда». (Голос України – 15 червня 2005).

22 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Україні з візитом перебувала делегація Комітету у закордонних справах та з питань оборони і безпеки Сенату Парламенту Чеської Республіки.

23 червня 2005 р. – Газета «Голос України» оприлюднила заяву МЗС Чехії, в якій наголошувалось, що Чехія «не готує жодної угоди, яка полегшила б працевлаштування українських громадян».

4 серпня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що представники постійної комісії чеського Сенату з питань діаспори звернулися до керівництва Закарпатської обласної адміністрації з проханням допомогти надати документи для одержання компенсації за втрачене майно громадянами Чеської Республіки, які виїхали з регіону після 1945 року.

3 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що із січня 2006 р. уряд Чехії почне реалізацію проекту «Добір кваліфікованих співробітників з-за кордону».

7 грудня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у Житомирі розпочало роботу українсько-чеське спільне підприємство «Метра Україна», яке спеціалізується на виготовленні електровимірювальних приладів.

17 лютого 2006 р. – Прага. Візит прем'єр-міністра України Ю. Єханурова. Обговорювались проблеми залучення України до діяльності Вишеградського блоку. Було підписано українсько-чеську угоду про співробітництво у військово-промисловому комплексі та угоду про співробітництво у галузі туризму.

15 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в липні до 130 річчя видання в Празі першого Кобзаря відкрито пам'ятник Тарасові Шевченку.

16 березня 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Чеської Республіки про економічне, промислове і науково-технічне співробітництво, підписану в м. Києві 16 квітня 2004 р. (Голос України – 18 травня 2006)

8 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що делегація України взяла участь у засіданні Групи високого рівня Європейського агентства з координації досліджень EUREKA, яке відбулось у Чехії.

3 травня 2006 р. – Прага. Візит секретаря РНБОУ та голови УСПП А. Кінаха. Обговорювались питання українсько-чеського економічного співробітництва.

19 травня 2006 р. – Варна. На саміті ЦЄІ Президент України В. Ющенко провів переговори з Президентом Чехії В. Клаусом.

26 червня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що за результатом чесько-українських консультацій з консульських питань було погоджено питання відкриття Генерального консульства Чеської Республіки у Донецьку.

2-3 червня 2006 р. – Вибори парламенту Чеської Республіки. Майже третина чехів визначалась із своїми політичними симпатіями в день голосування. «Громадянська демократична партія» не змогла переконливо перемогти соціал-демократів. Зокрема, чеські соціал-демократи виступали проти розміщення на території Чехії американської бази з елементами системи протиракетної оборони.

5 червня 2006 р. – Прага. Президент Чехії В. Клаус доручив лідерові «Громадянської демократичної партії» М. Тополянеку сформувати коаліцію з християнськими демократами та зеленими.

16 серпня 2006 р. – Прага. Офіційна відставка уряду соціал-демократа І. Пароубека. Президент В. Клаус прийняв присягу членів уряду свого однопартійця М. Тополянека.

25 серпня 2006 р. – Щотижневик «2000» повідомив, що чеська фінансова група PPF купила банк «Приват-інвест». У минулому місяці чехи купили 20 філіалів по Україні «Агробанку». (Неделя Украины // Еженедельник 2000. – 25.VIII.2006. – с. Е.1).

4 жовтня 2006 р. – Уряд М. Тополянека отримав вотум недовіри з питання бюджету 2007 р., який не гарантував виконання Чехією умов введення євро в 2010 році. Попри це президент В. Клаус мав необмежений термін для формування нового складу коаліції.

12 жовтня 2006 р. – Прага. Президент Чехії В. Клаус провів консультації в зв'язку з урядової кризою.

11 листопада 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що президент Чехії В. Клаус вдруге призначив лідера правоцентристської «Громадянської демократичної партії» М. Тополянека на посаду прем'єр-міністра. Президент сподівався, що «інтереси Чеської Республіки візьмуть гору над приватними розбіжностями».

26 грудня 2006 р. – Газета «Голос України» подала інформацію, що фірма «Енергетика східної Чехії» реконструюють одну з найбільших котелень в Полтаві.

15-16 січня 2007 р. – Прага. Візит виконуючого обов'язки міністра закордонних справ України Б. Тарасюка. Підписано угоду про співпрацю в процесі взаємодії України з ЄС.

26 січня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомляла, що до 75-річчя Донецької області в Донецьку буде відкрито Консульство Чеської Республіки.

30 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в обласному центрі Закарпаття за сприяння Міністерства закордонних справ Чехії відкрито офіс Ужгородської спілки чеської культури імені Яна Коменського та Клубу Томаша Масарика.

19-20 березня 2007 р. – Київ. Відбулося чергове засідання міжурядової українсько-чеської комісії з питань економічного, промислового і науково-технічного співробітництва. Повідомлялося, що товарообіг 2006 р. склав 1,2 млрд дол. (Урядовий кур'єр – 21 березня 2007).

29 березня 2007 р. – Прага. Візит першого віце-прем'єр-міністра України М. Азарова. Він взяв участь у Європейському банківському та фінансову форумі. (Урядовий кур'єр – 29 березня 2007).

26 травня 2007 р. – Братислава. На саміті голів парламентів країн-членів ЄС спікер українського парламенту О. Мороз провів переговори з президентом Палати Представників Чехії М. Влчеком. (Голос України – 30 травня 2007).

30 листопада 2007 р. – Нижня палата чеського парламенту прийняла рішення про визнання голодомору в Україні геноцидом. (Голос України – 5 грудня 2007).

8 грудня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що біля населеного пункту Мішов поблизу Праги завершено монтаж радара американської системи протиракетної оборони.

21 грудня 2007 р. – Чехія приєдналася до Шенгенського простору.

Українсько-фінські відносини

26 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що посол Фінляндії в Україні Лаура Рейніля назвала сенсаційним вихід українських перекладів двох книжок фінських класиків у видавництві «Кальварія». Опубліковано «Рік зайця» Арто Паасілінні та книгу класика XIX ст. Алексіса Ківі «Семеро братів».

20 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що посол України в Фінляндії О. Майданник вручив вірчі грамоти президенту Фінляндії Т. Халонен.

25 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Києві відбулись консультації між міністерствами закордонних справ України та Фінляндії.

26-27 квітня 2004 р. – Візит до Фінляндії делегації Верховної Ради України на чолі з В. Литвином. Під час переговорів зі спікером фінського

парламенту П. Ліппоненом наголошувалось на важливості налагодження зв'язків між комітетами двох парламентів.

19 червня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що фінські інвестори продовжують реконструкцію Одеського портового заводу.

30 вересня 2004 р. – Київ. День фінського бізнесу в Україні. Пріоритетними галузями співробітництва було визначено фармацевтику, будівництво та туризм.

6 жовтня 2004 р. – Гельсінкі. Міністр закордонних справ України К. Грищенко здійснив візит до Фінляндії. Проведено переговори з його колегою Паулою Легтом'які. Підписано українсько-фінську угоду про сприяння та взаємний захист інвестицій. (Урядовий кур'єр – 9 жовтня 2004).

14 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що президент Фінляндії Т.Халонен привітала з перемогою В. Ющенка.

23 січня 2005 р. – Київ. Фінська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

22 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України В. Литвин провів переговори з делегацією федерації товариства «Паасіківі». Зазначалось, що 2004 р. обсяг українсько-фінської торгівлі склав 286 млн дол. станом на 1 січня 2005 р. обсяг фінських інвестицій досяг 7,7 млн дол., в Україні діяло 31 підприємство з фінським капіталом.

16 травня 2005 р. – Варшава. Під час саміту Ради Європи Президент України В. Ющенко провів переговори з президентом Фінляндії Т. Халонен. (Голос України – 17 травня 2005).

18 травня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Гельсінкі відбулись українсько-фінські консультації на рівні міністерств закордонних справ.

16 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що за участю посла Фінляндії в Україні Лаурі Рейніля у Києві відбулось святкування з нагоди 30-ї річниці Гельсінського заключного акту.

4 липня 2005 р. – Київ. Українсько-фінські консультації з візових питань.

12 вересня 2005 р. – Київ, Харків, Львів, Запоріжжя, Одеса. Тиждень фінського кіно (Киевский телеграф – 9-15 сентября 2005).

21 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Національній бібліотеці ім. В.І. Вернадського відбувалась фотовиставка «Конференція з безпеки та співробітництва в Європі – 30 років», а також виставка «Знайомтеся: Фінляндія».

28 вересня 2005 р. – Київ. Голова Верховної Ради України В. Литвин прийняв спікера парламенту Фінляндії П. Ліппонена. Мова йшла про координацію дій у міжпарламентських організаціях. (Голос України – 29 вересня 2005).

5 жовтня 2005 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Фінляндської Республіки про сприяння та взаємний захист інвестицій, підписану 7 жовтня 2004 р. в м. Гельсінкі. (Голос України – 27 жовтня 2005).

5 жовтня 2005 р. – Київ. Прем'єр-міністр України Ю. Єхануров провів переговори з прем'єр-міністром Фінляндії М. Ванханеном. Фінська сторона висловлювала сподівання, що «політика в Україні здійснюватиметься на основі закону і поваги демократичних принципів і прав людини» (Дзеркало тижня – № 38. – 1-7 жовтня 2005).

15 січня 2006 р. – Президент Фінляндії соціал-демократка Т. Халонен вийшла до другого туру президентських виборів разом із кандидатом Консервативної коаліційної партії С. Ніїніcто (Голос України – 17 січня 2006).

29 січня 2006 р. – Т. Халонен перемогла у другому турі виборів Президента Фінляндії. Вона займатиме цю посаду за Конституцією до 2012 року.

2 червня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що посол Фінляндії в Україні Л. Рейніля в Бобровиці (Чернігівської області) провела семінар «На вулиці краще, ніж удома?». Обговорювалися проблеми подолання дитячої безпритульності, супроводу кризових і неблагополучних сімей.

1 липня – 31 грудня 2006 р. – Фінляндія головувала в структурах ЄС.

30 серпня 2006 р. – Гельсінкі. Візит міністра закордонних справ України Б. Тарасюка. Обговорювалися проблеми європейського вибору України.

16 жовтня 2006 р. – Київ. Голова Верховної Ради України О. Мороз зустрівся з делегацією Великого Комітету (едускунти) фінського парламенту на чолі з К. Кіл'юненом. У Верховній Раді України відкрилася виставка, присвячена 100-річчю парламенту Фінляндії. (Голос України – 17 жовтня 2006).

26-27 жовтня 2006 р. – Гельсінкі. Візит Президента України В. Ющенка. Було підписано Меморандум про взаєморозуміння між Державним експортно-імпортним банком України та «Нордик інвестмент банк (НІБ)», який є провідною міжнародно-фінансовою організацією, членами якої є уряди Данії, Норвегії, Швеції, Фінляндії, Ісландії, Латвії, Литви, Естонії. Зокрема, Україна через «Укрексімбанк» отримає 100 млн дол. для фінансування інвестиційних проектів. (Голос України – 31 жовтня 2006).

18 березня 2007 р. – На виборах парламенту Фінляндії перемогла правляча Партія центру – 51 місце в парламенті. Представники Коаліційної партії мають 50 місць. Новий уряд формував М. Ванханен. (Голос України – 20 березня 2007).

2 червня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що голова комітету Верховної Ради України у закордонних справах В. Шибко провів переговори з парламентською делегацією Фінляндії.

10 липня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України О. Мороз провів переговори з віце-спікером парламенту Фінської Республіки Й. Коскіненом.

17 липня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Фінляндія стала 22-ю країною світу, куди сіль поставляє українське підприємство «Артемсіль».

Українсько-французькі відносини

10 січня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що за пропозицією екс-прем'єр-міністра Франції департамент поштової служби Франції випустив марку «Михайло Чекман» із зображенням першого міського голови Хмельницького. Незадовго до своєї загибелі він побував у Франції в рамках міжнародної програми асоціації «Нормандія – Україна». Марка відразу стала раритетною.

31 січня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Французька асоціація сприяння промисловості присвоїла звання «маршал промисловості» директору ВАТ «Дніпрошина» Віталію Вербасу.

5 лютого 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у Донецьку побував посол Франції в Україні Ф. Де Сюремен. Тут передбачалось у квітні 2004 р. проведення низки заходів «Французька весна – 2004».

9-10 лютого 2004 р. – Київ. Візит делегації міністерства торгівлі Франції на чолі з міністром-делегатом міністерства економіки, фінансів і промисловості Франції Франсуа Лоосом. Відбулось третє спільне засідання українофранцузької міжурядової комісії з питань економічного співробітництва. (Голос України – 10 лютого 2004).

10 лютого 2004 р. – Національні Збори Франції голосування з приводу закону про заборону носіння релігійних символів у державних школах.

14 лютого 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Український національний комітет міжнародної торговельної палати досяг домовленість про обмін інформацією про потенційні можливості України та Франції.

4 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила про чергові українсько-французькі консультації з консульсько-правових питань.

12 березня 2004 р. – Київ. Міністр культури України Ю. Богуцький та посол Франції Ф. Де Сюремен обговорили план проведення днів культури Франції в Україні.

20 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Президент України Л. Кучма прийняв французького актора Ж. Депардьє, який є ініціатором акції «Митці Франції – дітям України».

30 березня 2004 р. – Президент Франції Ж. Ширак доручив Раффарену сформувати новий склад уряду. Ніколя Саркозі став міністром фінансів.

30 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Парижі голова Державного комітету з питань національних меншин та міграції Г. Москаль та директор офісу міжнародної міграції уряду Франції А. Нюттом обговорили питання співробітництва.

1-30 квітня 2004 р. – «Французька весна» в Україні. Проведено низку культурних заходів, які відбувались у Києві, Одесі, Харкові, Львові, Донецьку.

15 червня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у Парижі відкрито відділ культури посольства України у Франції.

16 червня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Парижі відбулись українсько-французькі консультації з консульських та міграційних питань.

16 вересня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» анонсувала візит в Україну начальника управління континентальної Європи МЗС Франції Ж. Терроля. 17 вересня відбулись українсько-французькі політичні консультації. Обговорювався перебіг передвиборчої кампанії в Україні, актуальні питання міжнародних відносин.

1 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що на міжнародному семінарі «Франко-німецька ініціатива: результати дослідження чорнобильської катастрофи» оприлюднено відповідну інформаційну базу.

6 жовтня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що перший заступник голови Верховної Ради України А. Мартинюк прийняв керівника парламентської групи французько-української дружби Національної асамблеї Французької Республіки Т. Маріані. Наголошувалось, що вибори в Україні матимуть «величезне значення для Європи».

30 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що за сприяння посольства Франції в Україні в Києві відбувся семінар «Формування вищого корпусу державної служби: досвід Франції для України».

6-11 листопада 2004 р. – Бургундія. Дні культури України.

30 листопада 2004 р. – Міністр закордонних справ Франції М. Барньє закликав поважати волевиявлення українського народу. Франція зайняла обережну позицію в питанні заяв щодо найближчих перспектив вступу України в ЄС.

7 січня 2005 р. – Президент Франції Ж. Ширак привітав В. Ющенка з перемогою демократії в Україні.

23 січня 2005 р. – Київ. Французька делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

25 січня 2005 р. – Страсбург. Робочий візит Президента України В. Ющенка.

5 лютого 2005 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Франції М. Барньє. Він зустрівся з міністром закордонних справ України Б. Тарасюком, головою уряду Ю.Тимошенко. Франція відмовила В. Ющенко переглянути план спеціального сусідства.

9 лютого 2005 р. – Київ. Президент України В. Ющенка в рамках налагодження зв'язків блоку «Наша Україна» зустрівся з лідером французького голлістського «Союзу за народний рух» Н. Саркозі.

28 лютого 2005 р. – Обидві палати французького парламенту прийняли закон щодо проведення референдуму з питання затвердження Конституції ЄС.

21 березня 2005 р. – Київ. Президент України В. Ющенко прийняв французьких бізнесменів, які представляють енергетичну та сталеплавильну галузі.

22 березня 2005 р. – Київ. Відбувся Українсько-французький бізнес-форум. З його учасниками зустрілась прем'єр-міністр України Ю. Тимошенко (Голос України – 24 березня 2005).

3 квітня 2005 р. – Київ. Початок культурно-мистецьких заходів в рамках акції «французька весна». До 28 квітня «французька весна» охопила найбільші міста України. (Голос України – 5 квітня 2005).

12-13 травня 2005 р. – Київ. Візит голови комісії у закордонних справах Національних Зборів Франції Е. Балладюра. (Урядовий кур'єр – 17 травня 2005).

24 травня 2005 р. – Київ. Візит делегації «Електросіте де Франс». Обговорювались питання співробітництва в енергетичній сфері.

29 травня 2005 р. – Французи на референдумі голосували з питання ратифікації Конституції ЄС. За її ратифікацію проголосували 45% громадян Франції, а проти близько 55% французів. Після цього опозиція наполягала на відставці президента Ж. Ширака та прем'єр-міністра Ж.-П. Раффарена.

31 травня 2005 р. – Париж. Президент Ж. Ширак призначив Домініка Девільпена головою французького уряду.

3 червня 2005 р. – Париж. Сформовано новий уряд Франції. Міністром внутрішніх справ став Н. Саркозі. Головним завданням уряду було оголошено боротьбу із безробіттям, яке досягло 10% населення Франції. (Голос України – 4 червня 2005).

8-9 червня 2005 р. – Париж. Візит голови Ради національної безпеки та оборони України П. Порошенка.

12-14 червня 2005 р. – Париж. Візит прем'єр-міністра України Ю. Тимошенко. Взяла участь у відкритті авіаційного салону в Ле-Бурже. Відбулись переговори з представниками концерну «Газ де Франс» та «Електрісіте де Франс». Ю. Тимошенко провела переговори з головою сенату Франції К. Понселе та прем'єр-міністром Франції Д. Девільпеном. Ю. Тимошенко виступила на 51-й сесії парламентської асамблеї Західноєвропейського союзу. (Голос України – 14 червня 2005). Були підписані угоди про взаємне визнання дипломів та наукових ступенів, Угоду між міністерством економіки та АТЕТЕФ про технічну допомогу, Угоду між «Нафтогаз України» та «Газ де Франс», угоду між «Міжнародними авіалініями України» та «Ейр Франс» (Урядовий кур'єр – 16 червня 2005).

22 червня 2005 р. – Робочий візит до Франції президента України В. Ющенко. Обговорювались питання створення вісі Париж – Берлін – Варшава – Київ. Президент України висловив надію, що Європейський Союз швидко подолає бюджетну та конституційну кризи. В рамках Днів культури України в містечку Сан-Ліс було відкрито пам'ятник Анні Київській королеві Франції. Президент В. Ющенко також відвідав Монако. (Голос України – 23 червня 2005).

5 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Житомирі за участю Надзвичайного і Повноважного Посла Республіки Франція в Україні Філіпа де Сюремена відбулось виїздне засідання президії асоціації «Україна – Франція».

13 липня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Франція виключила Україну з списку країн, громадянам яких може надаватись політичний притулок.

22 серпня 2005 р. – Ланс. Українська діаспора Канади домоглася відкриття пам'ятника українському діаспорному герою Першої світової війни Філіпу Коновалу, який воював у Франції 1918 р. в складі канадського експедиційного корпусу за що отримав вищу нагороду Британської імперії Хрест Вікторії.

13-15 вересня 2005 р. – Париж. Голова «Нафтогаз України» О. Івченко провів переговори з «Газ де Франс» та уклав угоду на кредит у 2 млрд євро від банку «Сосьєте жене раль».

14 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що за рекомендацією лікарів президент Франції Ж. Ширак скасував запланований на жовтень візит до України.

21-22 вересня 2005 р. – Дні Києва в Парижі. Французи змогли ознайомитись із виставкою «Минуле. Сучасне та майбутнє архітектури Києва». Мер Києва О. Омельченко провів переговори з мером Парижу Б. Деланює. (Голос України – 22 вересня 2005).

22 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що делегація французьких військовиків побувала у Кам'янці-Подільському, де уклали угоду про підготовку фахівців з розмінування. На базі місцевого військово-інженерного інституту діє центр розмінування, який отримав високу оцінку Міжнародного центру в Женеві.

15 жовтня 2005 р. – Париж. Міністерства оборони Франції та України підписали План співробітництва на 2006 рік.

27 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що корабель військово-морських сил Франції побував у Севастополі.

6 листопада 2005 р. – Президент Франції Ж. Ширак провів засідання Ради національної безпеки. Повстала арабська молодь наполягала на відставці міністра внутрішніх справ Н. Саркозі. Було вирішено у найбільш напружених поселеннях, де нічні сутички були найпотужнішими, запровадити комендантську годину.

10-11 листопада 2005 р. – Київ. З робочим візитом прибув міністр закордонних справ Франції Філіп Дуст-Блазі. Підписана «дорожня карта» інтенсифікації українсько-російських відносин.

11 листопада 2005 р. – Київ. Український письменник А. Курков та французький видавець Е. Нолло провели прес-конференцію на тему як вийти на французький книжковий ринок.

14 листопада 2005 р. – Президент Франції Ж. Ширак оголосив про запровадження в країні надзвичайного стану на три місяці. Нижня палата парламенту мала намір прийняти відповідний закон до 21 листопада.

15-16 листопада 2005 р. – Візит до Франції Президента України В. Ющенка. Останнього дня візиту В. Ющенко відвідав могилу Симона Петлюри.

16 листопада 2005 р. – Париж. Мітинг французьких зелених проти запровадження на три місяці надзвичайного стану у Франції у зв'язку з бунтами арабської молоді.

24 листопада 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Культурно-інформаційному центрі при посольстві України у Французькій Республіці відкрилась фотовиставка «Українська революція очима французів».

22 грудня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України В. Литвин прийняв новопризначеного Надзвичайного і Повноважного Посла Французької Республіки в Україні Жан-Поля Везіана.

4 січня 2006 р. – Уряд Д. Девільпена, посилаючись на стабілізацію становища після молодіжних погромів, достроково скасував надзвичайний стан.

21 січня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у видавництві «Кіно-коло» вийшла «Історія українського кінематографа» Любомира Госейка. Автор, син політичних емігрантів народився у Парижі. Книжка була перекладена українською мовою завдяки програмі сприяння видавничій справі «Сковорода» Посольства Франції в Україні.

28 січня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила про переговори НАК «Надра України» та французькою компанією «Gas de France» стосовно можливої співпраці у видобуванні газу на території України.

4 лютого 2006 р. – Париж. Візит першого заступника міністра закордонних справ України А. Бутейка. Він закликав Францію підтримати перехід від інтенсивного діалогу НАТО з Україною до процесу підготовки України до вступу в НАТО.

23 лютого – 8 березня 2006 р. – В шести містах України проходив фестиваль французьких фільмів «Мейнстрім».

1 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Києві відбулася презентація книги «Алхімія слова: французький роман 1945-2000». В книзі репрезентовані твори таких письменників як М. Батай, Р. Кено, Ж. Перек, Н. Саррот, А. Роб-Грієє, М. Бютор та інших.

23 березня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що «Французька весна 2006» відкрилась у Дніпропетровську спектаклями Другого фестивалю молодіжних франкомовних театрів.

6 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що посольство Франції в Україні на знак солідарності з французькими студентами, котрі виступають проти «контракту першого найму» пікетували активісти молодіжного об'єднання «Че Гевара».

14 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що з дружнім візитом у Одесі перебуває фрегат протиповітряної оборони військово-морських сил Франції «Жан Бар».

26 квітня 2006 р. – Київ. Відкриття виставки французького художника К. Біссона «Реквієм Прип'яті», присвяченої 20-й річниці аварії на Чорнобильській АЕС.

29 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що цього року на Канському фестивалю Україну представлятиме стрічка режисера А. Бадоєва «Orangelove».

26-27 травня 2006 р. – Париж. Міністр закордонних справ України Б. Тарасюк взяв участь в сесії Парламентської асамблеї НАТО.

20 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що виставкою французьких імпресіоністів відкрилися в Тернополі Дні французької культури.

6 вересня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що фермери французької промислово-аграрної фірми «Євроліс» ознайомилися з кращими сільськогосподарськими підприємствами Черкащини. Було налагоджено співпрацю в галузі насінництва з групою компаній «Маїс».

6 жовтня 2006 р. – Щотижневик «2000» повідомив, що заступник міністра закордонних справ України А. Веселовський провів переговори з заступником начальника Управління військового та оборонного співробітництва міністерства закордонних справ Франції Б. Лапортом. Обговорювалися питання створення Міжнародного центру підготовки сил правопорядку на базі внутрішніх військ МВС України.

19-20 жовтня 2006 р. – Париж. Робочий візит міністра закордонних справ України Б. Тарасюка. На весну 2007 р. планувався візит в Україну президента Франції Ж. Ширака.

9 листопада 2006 р. – Париж. Відбувся черговий раунд консультацій між міністерствами закордонних справ України та Франції.

16 листопада 2006 р. – Соціалісти Франції висунули на посаду президента в 2007 р. Сеголен Руайяль.

29 листопада 2006 р. – Міністр внутрішніх справ Франції Н. Саркозі оголосив про висунення своєї кандидатури на посаду президента.

20 грудня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна та Франція підписали Адміністративну угоду про співпрацю у галузі транспортно-дорожнього господарства.

13 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України О. Мороз зустрівся в Києві з головним виконавчим директором компанії «Vinci Construction» П. Бержером та генеральним директором компанії «Bouygues Travaux Publics» К. Газеном. Обговорювалися проблеми законодавчого забезпечення розвитку транспортної мережі і будівельної сфери. Стало відомо, що французькі компанії, що мали реалізувати

великомасштабний проект будівництва автобанів в Україні, заявили про готовність побудувати вп'ятеро менше доріг, ніж раніше розраховував український уряд.

2 лютого 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що до 26 лютого в містах України відбувалися «Вечори французького кіно».

8 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що з візитом в Україні перебувала делегація Комісії з питань національної безпеки та збройних сил Національних зборів Французької Республіки. Обговорювалися проблеми європейської і глобальної безпеки.

13 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на Донеччині побувала делегація Інституту вищих студій Національної оборони Франції.

14 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на міжнародній виставці «Інтерагро-2007» започаткували «Дні Франції». Наголошувалось, що мета аграрної політики Франції – підтримання якісних продуктів споживання.

12-20 березня 2007 р. – В Україні відбулася низка французьких культурних заходів з нагоди приєднання України в статусі спостерігача до Співдружності франкофонії.

27-28 березня 2007 р. – Париж. Візит лідера української опозиції Ю. Тимошенко. Вона отримала премію «за політичну мужність».

4 квітня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Україні розпочалися культурні заходи «Французької весни». Згадувалося, що 2009 р. Луганськ та Сент-Єтьєн відсвяткують 50-річний ювілей своїх побратимських відносин.

22 квітня 2007 р. – Перший тур виборів президента Франції. Н. Саркозі отримав 31,11% голосів, С. Руайяль 25,84%, а центрист Ф. Байру 18,55% голосів виборців. (Голос України – 24 квітня 2007).

24 квітня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Севастополі побував корвет ВМС Франції «Командан Буан».

6 травня 2007 р. – Другий тур виборів президента Франції. Н. Саркозі переміг С. Руайяль.

16 травня 2007 р. – Відставка Президента Франції Жака Ширака. Новим прем'єр-міністром Н. Саркозі призначив свого політичного соратника 53-річного Франсуа Фійона. Міністром закордонних справ став соціаліст Б. Кушнер. Профспілкам пропонувалося погодитися з обмеження права страйку в суспільному секторі економіки.

10 та 17 червня 2007 р. – Два тури виборів до Національних зборів Французької Республіки. Перемогла президентська партія «Союз за народний рух».

13 червня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Луганському педагогічному університеті в рамках французько-української програми

«Дніпро» побували колеги з Франції. Протягом двох років програма передбачає проведення спільних наукових досліджень, обмін публікаціями, участь у міжнародних конференціях.

18 червня 2007 р. – Лідер соціалістів Ф. Олланд розвівся з С. Руайяль, яка стала його конкурентною у боротьбі за лідерство в Соціалістичній партії. 577 місць у Національній Асамблеї поділили так: пропрезидентський «Союз за народний рух» 314, Соціалістична партія 185, центристи 22 місця, Національний фронт Ле Пена 9 мандатів, Комуністична партія Франції 15 місць, зелені – 4 місця. (Голос України – 19 червня 2007).

22 червня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на авіасалоні «Ле Бурже» відбувся «День Антонова».

13 липня 2007 р. – «Газпром» уклав з французьким концерном «Тоталь» контракт на спільну розробку Штокманівського газового родовища у Баренцовому морі.

20 липня 2007 р. – Париж. Н. Саркозі висловив підтримку британському прем'єр-міністру Г. Брауну у його конфлікті з Росією щодо видачі підозрюваного у вбивстві О. Литвиненка.

12 серпня 2007 р. – Коненбанкпорт (США). Відбулися неформальні переговори Н. Саркозі та Дж. Буша.

3 вересня 2007 р. – Президент Н. Саркозі домігся об'єднання в одному концерні «Газ де Франс» та «Суец».

10 вересня 2007 р. – Париж. Російсько-американські переговори щодо розміщення в Європі американської системи протиракетної оборони.

15 вересня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що патріарх Філарет нагородив французького мецената Бертрана Коста орденом Св. Князя Володимира ІІІ ступеня за великий внесок в дослідження української історії та культури.

17 вересня 2007 р. – Київ. Підписано контракт з французьким консорціумом «Novarka» на будівництво саркофагу над Чорнобильською атомної станцією. (Голос України – 18 вересня 2007).

5 жовтня 2007 р. – Париж. Президент України В. Ющенко провів переговори з президентом Франції Н. Саркозі. Обговорювалися проблеми євроатлантичної інтеграції України. Акцент було зроблено на питаннях залучення французьких інвестицій в сфери транспорту, будівництва портових терміналів та автомагістралей, енергетики. Під час візиту В. Ющенко передав Н. Саркозі розсекречену інформацію про місця поховання військовополонених та інтернованих французів, що померли в Україні в 1944-1954 рр. (Голос України – 6 вересня 2007).

23 жовтня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що французька Національна асамблея зареєструвала законопроект про визнання голодомору 1932-1933 років геноцидом українського народу.

Українсько-угорські відносини[1]

14 лютого 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Будапешті відбувся черговий раунд українсько-угорських консультацій з консульських питань. Зокрема, мова йшла про покращення візового обслуговування громадян України та відкриття додаткових потужностей консульства Угорщини в Берегово.

11-12 березня 2004 р. – Будапешт. Відбувся черговий українсько-угорський бізнес-форум. Підприємці обговорювали проблеми та перспективи двостороннього співробітництва після вступу Угорщини до ЄС.

19 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що посол України в Угорщині Ю. Мушка взяв участь у засіданні угорської частини міжпарламентської групи «Угорщина – Україна».

30 березня – 1 квітня 2004 р. – Будапешт. Візит до Угорщини української парламентської делегації на чолі з О. Зінченко. Обговорювались питання роботи українсько-угорської міжпарламентської асамблеї, покликаної давати відповіді на актуальні питання двосторонніх відносин.

26 квітня 2004 р. – Парламент Угорщини прийняв зміни до земельного кодексу, які дозволили продавати землю іноземцям, але тільки громадянам країн ЄС, які займаються сільським господарством.

1 травня 2004 р. – Угорщина стала членом ЄС.

27 травня 2004 р. – Мамая (Румунія). В рамках зустрічі глав центральноєвропейських держав президент України Л. Кучма провів переговори з Президентом Угорщини Ф. Мадлом.

1 червня 2004 р. – Будапешт. Візит Голови Верховної Ради України В. Литвина. Переговори з К. Сілі та прем'єр-міністром П. Меддьєші.

5-6 липня 2004 р. – Будапешт. Візит міністра внутрішніх справ України А. Білоконя. Підписано план спільних заходів міністерств на період 2004-2005 рр.

19 серпня 2004 р. – Внаслідок розбіжностей із коаліційним партнером соціалістів партією вільних демократів щодо збільшення податків пішов у відставку прем'єр-міністр Угорщини Петер Меддьєші.

25 серпня 2004 р. – Лідером Угорської соціалістичної партії обраний 41 річний Ференц Дюрчані. 6 вересня 2004 р. в парламенті розглядатиметься питання щодо його призначення на посаду прем'єр-міністра. Врешті це питання було вирішено 29 вересня 2004 р.

15 вересня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Україні перебувала делегація Угорської академії наук на чолі з її головою Сільвестером Візі. Обговорювались питання наукового співробітництва.

---

[1] Угорщина стала членом ЄС 1 травня 2004 р.

29 вересня 2004 р. – Парламент Угорщини затвердив на посаді прем'єр-міністра Ференца Дюрчані.

27 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що з 1 листопада Угорщина спрощує режим транзиту для громадян України, які повертаються на батьківщину.

9 листопада 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Національній бібліотеці імені Вернадського в рамках днів Угорщини в Україні відкрилась виставка «Культура і освіта Угорщини: історія і сучасність».

15 листопада 2004 р. – Угорський парламент постановив до початку 2005 р. вивести угорські війська з Іраку.

5 грудня 2004 р. – За ініціативи «ФІДЕС» відбувся референдум, на якому угорці мали дати відповідь на питання щодо надання подвійного громадянства закордонним угорцям. Проте прем'єр-міністр Ф. Дюрчані заявив, що подібний націоналістичний популізм коштуватиме угорському бюджету додатково 3 млрд дол. на соціальні витрати. Більшість громадян відхилила пропозицію опозиції щодо статусу закордонних угорців.

28 грудня 2004 р. – Лідер угорської опозиції В. Орбан привітав В. Ющенко з перемогою на президентських виборах в Україні.

14 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що президент Угорщини Ф. Мадл та прем'єр-міністр Угорщини Ф. Дюрчані привітали В. Ющенко з перемогою.

19 січня 2005 р. – Київ. Робочий візит міністра закордонних справ Угорщини Ф. Шомоді. Розглядались питання активізації ролі Угорщини в процесі наближення України до Європи.

23 січня 2005 р. – Київ. Угорська делегація взяла участь в інавгурації Президента України В. Ющенка.

10 лютого 2005 р. – Київ. Робочий візит угорського прем'єр-міністра Ф. Дюрчані. Обговорювались питання активізації економічного та регіонального співробітництва.

10 березня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що під час неофіційного перебування в Будапешті Ю. Тимошенко провела зустріч з угорським прем'єр-міністром Ф. Дюрчані.

16 березня 2005 р. – Київ. Віце-спікер Верховної Ради України А. Мартинюк прийняв угорську парламентську делегацію.

22 березня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в угорському місці Ніредьгазі представники Закарпаття взяли участь у роботі туристичного ярмарку.

16 квітня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що 14-15 квітня в Києві відбулась міжнародна науково-історична конференція «Україна – Угорщина: спільне минуле та сьогодення». Було запропоновано створити спільну українсько-угорську комісію істориків.

26 квітня 2005 р. – Візит до Угорщини міністра транспорту та інформації України Є. Червоненка, який провів переговори зі своїми угорським та російським колегами.

12 травня 2005 р. – Візит до Угорщини міністра внутрішніх справ України Ю. Луценка. На нарадів керівників правоохоронних органів був шеф ФБР США Р. Мюллер.

14 травня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що підписана українсько-угорська заява про активізацію боротьби з транскордонною злочинністю.

17 травня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що віце-прем'єр-міністр України з питань європейської інтеграції О. Рибачук з угорською стороною обговорив питання реалізації протипаводкового проекту.

28 травня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що на Рівненщині відбувся угорський тиждень.

3 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що віце-прем'єр-міністр України О. Рибачук на Закарпатті провів переговори із міністром з питань зв'язків Угорщини з ЄС Етелою Барата. Планувалось презентувати проект «Тиса» у Європейській Комісії.

8 червня 2005 р. – Угорський парламент обрав новим президентом країни 63-річного Ласло Шольома. (Голос України – 9 червня 2005).

9 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що з січня 2006 р. 150 тис. угорців України отримають право багаторазового в'їзду на територію Угорщини впродовж 5 років.

18 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України В. Литвин провів переговори з президентом Державного аудиторського офісу Угорської Республіки Арпадом Ковачем.

11 липня 2005 р. – Будапешт. Міністр закордонних справ України Б. Тарасюк взяв участь в нараді міністрів закордонних справ країн Вишеградського блоку, а також Австрії та Словенії. Угорський уряд висловив сумнів у доцільності приєднання до зони євро 2010 року.

13-14 липня 2005 р. – Будапешт. Робочий візит міністра закордонних справ України Б. Тарасюка. Зокрема, слід було владнати питання про завезення отруйних речовин на територію Закарпаття. Угорщина, яка головувала впродовж другого півріччя 2005 р. у Вишеградському блоку, пропонувала активізувати співробітництво з Україною.

31 серпня 2005 р. – Гданськ. Президент України В. Ющенко провів переговори з президентом Угорщини Л. Шойомом. Обговорювались питання двосторонніх відносин (Голос України – 1 вересня 2005).

23-24 вересня 2005 р. – Будапешт. Міністр молоді і спорту України Ю. Павленко взяв участь в європейській конференції, присвяченій проблемам європейської молодіжної політики.

18 листопада 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в угорському м. Мішкольц відкрилась фотовиставка «Помаранчева революція».

6 грудня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Будапешті відбувся українсько-угорський бізнес-форум «Актуальні питання і перспективи угорсько-українських торговельно-економічних відносин».

20 січня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр оборони України взяв участь у засіданні міністрів оборони країн Вишеградського блоку – Угорщини, Чехії, Словаччини, Польщі.

24 лютого 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Ужгороді було обговорено стан співробітництва між Закарпатською областю та Саболч-Сатмар-Березької областю Угорщини.

7 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що українські верифікатори інспектували військові об'єкти Східної Угорщини.

9 та 23 квітня 2006 р. – Два тури парламентських виборів. Основними конкурентами були соціаліст Ф. Дюрчані та лідер правоцентристської опозиції В. Орбан. Останній дефіцит бюджету називав національною ганьбою, а соціалісти неминучим результатом модернізації економіки.

18 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що провідні тур оператори Чернівецької області презентували нові можливості Буковини у галузі спортивно-оздоровчого та екстремального туризму на міжнародному туристичному форумі, який відбувся в угорському місті Ніредьгаза.

17 травня 2006 р. – У Колонному залі київської Національної філармонії відбувся концерт з нагоди 125-річчя з дня народження видатного угорського композитора і піаніста Бели Бартока.

20 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що, перебуваючи з дводенним неофіційним візитом на Закарпатті голова Загальних зборів Угорщини К. Сілі повідомила про створення в новому угорському парламенті угорсько-української групи. У листопаді 2007 р. Угорщина стане повноправним членом Шенгенської зони. На 2008 р. було заплановано запровадження євро.

1 серпня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в угорському місті Вац відбувся фестиваль української культури.

12 вересня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Києві побувала Голова Державних Зборів Угорської Республіки К. Сілі. Обговорювалися проблеми розширення міжпарламентських зв'язків, створення умов для транскордонної співпраці.

19 вересня 2006 р. – Опозиційна партія «ФІДЕС» бойкотувала засідання парламенту, вимагаючи відставки Ф. Дюрчаня.

24 вересня 2006 р. – Угорська опозиція звернулася до президента Л. Шойома знайти демократичний шлях до дострокових виборів.

26 вересня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України О. Мороз зустрівся з головою Соціал-демократичної партії Угорщини Ласло Капої. Обговорювалися питання підготовки міжнародної конференції представників Соціалістичного інтернаціоналу.

22-23 жовтня 2006 р. – Будапешт. Урочисті заходи, присвячені 50-річчю революції 1956 року. Угорська опозиція бойкотувала офіційні заходи за участю прем'єр-міністра Ф. Дюрчаня. Угорська поліція розігнала мітинг опозиції біля парламенту. Угорська опозиція провела альтернативні святкування.

23 жовтня 2006 р. – Будапешт. Президент України В. Ющенко провів переговори з президентом Угорщини Л. Шойомом. обговорювалися проблеми європейської та євроатлантичної інтеграції.

24 жовтня 2006 р. – Будапешт. Угорська опозиція звинуватила уряд Ф. Дюрчаня в непропорційному застосуванні сили до учасників акцій протесту.

23-24 листопада 2006 р. – Візит в Україну міністра закордонних справ Угорщини Кінги Гьонц. Обговорювалися питання культурного розвитку угорської меншини на Закарпатті.

14 січня 2007 р. – У Мукачівському районі Закарпатської області відбулася робоча зустріч президента України В. Ющенка та прем'єр-міністра Угорщини Ф. Дюрчаня. Було відкрито нову угорську школу. Сторони обговорили проблеми європейської та євроатлантичної інтеграції України, становище української громади в Угорщині.

26 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Верховна Рада України 10 січня 2007 р. ратифікувала угоду між Урядом України та Урядом Угорської Республіки про економічне співробітництво, підписану 10 лютого 2005 року в м. Києві.

20 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що міністр охорони навколишнього середовища В. Джарти та його угорський колега обговорили проблеми екології Карпат.

6-7 березня 2007 р. – Візит до Угорщини прем'єр-міністра України В. Януковича. Обговорювалися питання українсько-угорського торговельно-економічного та інвестиційного співробітництва. (Урядовий кур'єр. – 10 березня 2007).

15 березня 2007 р. – Будапешт. Масові заворушення опозиційної партії ФІДЕС з нагоди чергової річниці революції 1848 р. Уряд Ф. Дюрчаня провів масові арешти. Прихильники опозиції вимагали відставки уряду соціалістів. (Голос України – 17 березня 2007).

10 квітня 2007 р. – Всесвітня асоціація угорців вимагала демонтування меморіалу радянським воїнам, які звільняли Будапешт 1945 року. Викрадено залишки Я. Кадара.

15 травня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що після реконструкції відкрито пункт пропуску «Барабаш-Косине» на українсько-угорському кордоні.

7 червня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що зовнішній товарообіг між Івано-Франківською областю та Угорщиною 2006 р. становив 155,8 млн дол., що на 66,6 відсотка більше, ніж 2005 року.

22 червня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у Будапешті на 8 позачерговій сесії Дунайської комісії представник України П. Суворов обраний заступником генерального директора секретаріату з розвитку судноплавства та адміністративних питань.

10-11 липня 2007 р. – Візит до Угорщини Президента України В. Ющенка. Відбулися переговори з Президентом Угорщини Л. Шойомом, прем'єр-міністром Ф. Дюрчанем, головою парламенту К. Сілі. У Будапешті відкрито пам'ятник Т. Шевченку.

27 липня 2007 р. – Ужгород. Робоча зустріч Президента України В. Ющенка та прем'єр-міністра Угорщини Ф. Дюрчаня.

17 вересня 2007 р. – Будапешт. Опозиційна партія ФІДЕС у річницю акцій проти уряду соціаліста Ф. Дюрчаня провела акцію з вимогою його відставки.

18 вересня 2007 р. – Ужгород. Підписано українсько-угорську угоду про обмежений прикордонний рух.

23 жовтня 2007 р. – Будапешт. У річницю революції 1956 р. спостерігалися антиурядові заворушення.

19 грудня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в рамках угоди про малий прикордонний рух видані перші дозволи на перетин українсько-угорського кордону. Попри страйки, угорський парламент схвалив проект реформи медичного та пенсійного страхування.

21 грудня 2007 р. – Угорщина приєдналася до Шенгенського простору.

Українсько-шведські відносини

26 січня 2004 р. – Стокгольм. Візит віце-прем'єр-міністра України з гуманітарних питань Д. Табачника, який взяв участь у конференції ООН щодо запобігання геноциду. Українська делегація звертала увагу на голодомор 1932-1933 рр. як один із проявів політики геноциду.

9 березня 2004 р. – Стокгольм. У посольстві України в Швеції відбувся вечір, присвячений 190-річчю з дня народження Т.Г. Шевченка.

10 липня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Президент України Л. Кучма прийняв власника концерну «ІКЕА» Інгвара Кампрада.

28 грудня 2004 р. – МЗС Швеції Л. Фрайвальдс привітала В. Ющенко з перемогою демократії в Україні.

12 січня 2005 р. – Київ. Із Стокгольму привезли прапор Б. Хмельницького, який збирались використати під час інавгурації В. Ющенко.

23 січня 2005 р. – Київ. Шведська делегація взяла участь в інавгурації Президента України В. Ющенка.

17 березня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр закордонних справ України Б. Тарасюк у Женеві провів переговори з міністром закордонних справ Швеції Лейлою Фрейвальдс. Обговорювались питання двосторонніх відносин та низка міжнародних проблем.

24 березня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Луганську започатковано спільний українсько-шведський проект «Спорт. Працевлаштування. Підприємництво в рамках соціальної економіки».

28 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України В. Литвин прийняв представників шведського медіаконцерну «Модерн Таймз Груп».

12-13 травня 2005 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Швеції Л. Фрейвальдс. Було досягнуто домовленість про візит короля Швеції в Київ та прем'єр-міністра України до Стокгольма (Голос України – 14 травня 2005).

24-25 травня 2005 р. – Оре (Швеція). Міністр закордонних справ України Б. Тарасюк взяв участь в роботі євроатлантичної конференції з питань безпеки, на якій виступив з доповіддю «Врегулювання невирішених конфліктів у Європі».

3 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Полтаві міністр торгівлі і промисловості Швеції Томас Естрос відкрив українсько-шведський інвестиційний форум. Участь у цьому заході взяли 30 шведських корпорацій. Компанія «Еріксон» присутня в Україні вже 110 років. Концерн ІКЕА інвестує 315 млн дол. у створення в Києві торгівельного центру.

4 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що віце-прем'єр-міністр А. Кінах провів переговори з міністром промисловості, праці і зв'язку Швеції Т. Естросом.

13 липня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що уряд Швеції затвердив стратегію розвитку відносин з Україною, для реалізації якої на період 2005-2008 рр. виділено 16,7 млн євро.

30 вересня 2005 р. – Київ. Візит Голови парламенту Королівства Швеція Бйорна фон Сюдова. Обговорювались питання українсько-шведського міжпарламентського співробітництва.

26 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Севастополь з робочим візитом відвідала делегація Соціалістичної партії Швеції на чолі з регіональним представником комісії Європейського Союзу з прав людини Е. Кліффордом. Відбулась зустріч з активістами місцевої організації «Союз жінок за майбутнє дітей України». Наголошувалось, що в Швеції в парламенті жінки становлять 47%, а швецька делегація в Європейському парламенті на 80% складається з жінок.

24 листопада 2005 р. – Київ. Візит делегації міністерства оборони Швеції. Було підписано угоду про українсько-шведське військове співробітництво на 2006 рік.

15-17 січня 2006 р. – Стокгольм. Візит міністра закордонних справ України Б. Тарасюка. Обговорювались питання використання швецького досвіду енергозбереження.

23-24 січня 2006 р. – Київ. Візит прем'єр-міністра Королівства Швеція Й. Перссона. Сторони обговорили проблеми реалізації плану співробітництва до 2008 року. Розглянуто питання підготовки до відзначення 300-річчя Полтавської битви.

1 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Укрінформі за участю Шведського інституту відбувся «круглий стіл»: «ЗМІ і передвиборні технології».

4 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у посольстві Швеції в Україні відбулась інтерактивна дискусія «Батько – новий стиль сучасних українських чоловіків».

16 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що шведські та фінські верифікатори в рамках Договору з Відкритого неба проінспектують південну частину України.

21 березня 2006 р. – Стокгольм. Відставка міністра закордонних справ Швеції Л. Фрейвальд, яка була звинувачена в санкціонуванні закриття сайту, на якому були розміщені карикатури на Пророка.

7-8 вересня 2006 р. – Київ. Візит королеви Швеції Сильвії. Вона взяла участь у роботі Всесвітньої ради жінок. Королева Швеції та Катерина Ющенко обговорили проблеми діяльності благодійних організацій. (Голос України – 7 вересня 2006).

17 вересня 2006 р. – Вибори парламенту Швеції. Соціал-демократи зазнали поразки. Перемогла правоцентристська коаліція на чолі з Ф. Рейнфелдтом, який обіцяв скоротити податки заради створення нових робочих місць. Блок правих та правоцентристських партій отримав у парламенті 178 місць, соціал-демократична опозиція 171 місце.

6 жовтня 2006 р. – Прем'єр-міністр Швеції Ф. Рейнфелдт представив парламенту новий склад уряду. Зокрема, міністром закордонних справ став представник поміркованої консервативної партії К. Більдт. (Голос України – 7 жовтня 2006).

9-10 листопада 2006 р. – Стокгольм. Відбулися консультації між міністерствами закордонних справ України та Швеції.

7 грудня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Україні з візитом перебував радник міністерства закордонних справ Швеції Я.-О. Ністрьом. Обговорювалися проекти енергозбереження.

20 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що депутатська група Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків із Королівством Швеція відвідала 15 корінних шведів, які мешкають у селі Зміївка на Херсонщині, де працюють на ЗАО «Чумак».

26 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Давосі прем'єр-міністр України В. Янукович провів переговори з прем'єр-міністром Швеції Ф. Райнфельдтом.

7 лютого 2007 р. – Швецький банк «Svenski Bank» придбав український «ТАС-банк», власником якого є С. Тигіпко.

18-22 березня 2007 р. – Візит до Швеції групи дружби українського парламенту «Україна – Швеція».

31 березня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що до 300-річчя Полтавської битви (2009 р.) шведська компанія «Сканія» запропонувала оновити місцевий автобусний парк.

15-16 травня 2007 р. – Візит в Україну міністра закордонних справ Швеції К. Більдта. Обговорювалися питання створення українсько-швецької комісії з економічного співробітництва. Україна висловила зацікавлення у вивченні досвіду Швеції в розробці проектів енергетичного забезпечення, а також у реформуванні системи самоврядування. Швеція надає Україні щорічно технічну допомогу на 25 млн дол. (Голос України – 16 травня 2007).

15 червня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на 2008 р. заплановано візит шведської королівської родини до села Зміївка в Бериславському районі Херсонщини, де компактно проживають етнічні шведи.

4 липня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що українсько-швецький культурний та освітній центр буде відкрито у Дніпропетровському інституті гуманітарних проблем Національного гірничого університету.

29 серпня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Швеція скорочує гуманітарну допомогу більше ніж вдвічі: з 70 країн, які раніше отримували її, продовжуватимуть отримувати таку допомогу лише 33, в тому числі Україна.

9 жовтня 2007 р. – Президент України В. Ющенко підписав Указ «Про відзначення 300-річчя подій, пов'язаних з воєнно-політичним виступом гетьмана України Івана Мазепи та укладанням українсько-швецького союзу».

27 жовтня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в урядовій резиденції Королівства Швеція відбувся «День України».

1 листопада 2007 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Швеції К. Більдта. Обговорювалися питання стану політичного діалогу двох країн, перспективи розвитку торговельно-економічного й інвестиційного співробітництва. Швеція підтримала ідею підготовки нової посиленої угоди між Україною та ЄС. Швеція зажадала переміщення від своїх берегів лінії Північноєвропейського газопроводу, який проляже по дну Балтійського моря.

ВІДНОСИНИ УКРАЇНИ З ІНШИМИ ДЕРЖАВАМИ ЄВРОПИ

Українсько-албанські відносини

12 січня 2004 р. – Албанія. Національний траур за загиблими албанцями, які потонули в Адріатичному морі, намагаючись нелегально потрапити до Італії.

16 січня 2004 р. – Тірана. Прем'єр-міністр Албанії Фатос Нано, завдяки більшості соціалістів у парламенті, витримав голосування вотуму недовіри його уряду. Демократична опозиція критикувала його за те, що він не перервав відпустку, коли стало відомо про трагедію в Адріатиці.

18 лютого 2004 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між урядами України та Республіки Албанія про сприяння та взаємний захист інвестицій. (Голос України – 19 лютого 2004).

19 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Женеві міністр закордонних справ України К. Грищенко провів переговори з міністром закордонних справ Албанії Кастріотом Ісламі. Обговорювались питання українсько-албанського співробітництва.

17 серпня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що прем'єр-міністр України В. Янукович у Афінах провів переговори зі своїм албанським колегою Фатосом Нано. Обговорювались питання двостороннього співробітництва та ситуація на Балканах.

16 грудня 2004 р. – Приштіна. Лідер косовських албанців І. Ругови вимагав від міжнародних посередників безумовного визнання незалежності Косово.

28 грудня 2004 р. – МЗС Албанії, Македонії та Болгарії за посередництва США підписали угоду про будівництво нафтопроводу від болгарського порту Бургас до албанського Влера.

23 січня 2005 р. – Київ. Албанська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

18 лютого 2005 р. – Загреб. На інавгурації Президента Хорватії С. Месича Президент України В. Ющенко провів робочу зустріч з албанським Президентом А. Месіу.

24 березня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що вперше в історії українсько-албанських відносин відбулись політичні консультації між зовнішньополітичними відомствами двох країн. Обговорювались питання ситуації на Балканах.

8 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України В. Литвин передав повноваження голови ПАЧЕС спікеру албанського парламенту С. Пеллубі.

3 липня 2005 р. – Парламентські вибори в Албанії. Правляча соціалістична партія на чолі з Ф. Нано, яку опозиційна Демократична партія на чолі з С. Берішею звинувачувала в корупції відставала від останньої на кілька процентів. ЄС умовою укладання угоди з Албанією про асоціацію назвав демократичність виборів.

1 вересня 2005 р. – Тирана. Відставка уряду Ф. Нано. Після повторного голосування у спірних округах була підтверджена перемога Демократичної партії С. Беріша.

4 листопада 2005 р. – Київ. Візит міністра енергетики Албанії. Обговорювались питання постачання української електроенергії Албанії (Урядовий кур'єр – 4 листопада 2005).

12 червня 2006 р. – Люксембург. Європейський Союз та Албанія підписали угоду про асоціацію. Але це не означало початку переговорів про вступ до ЄС.

27 вересня 2006 р. – Тирана. Міністр оборони України А. Гриценко взяв участь в зустрічі НАТО з міністрами оборони Балканських країн. Україна висловила готовність брати участь у військових формуваннях балканських країн.

31 жовтня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Албанія має намір відкрити в Одесі консульство та культурний центр.

5 лютого 2007 р. – Албанія підтримала план надання незалежності Косово.

13 лютого 2007 р. – В газеті «Голос України» було надруковано об'яву від імені депутатської групи з міжпарламентських зв'язків з Республікою Албанія зі зверненням до юридичних осіб і окремих громадян надсилати свої пропозиції щодо розвитку співробітництва між двома країнами.

20 березня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр оборони України А. Гриценко провів переговори з міністром оборони Албанії Ф. Медіу. Обговорювалися питання співробітництва з НАТО та створення договірно-правової бази двостороннього військово-політичного та військово-технічного співробітництва.

23 липня 2007 р. – На посаду президента Албанії вступив 50-річний біолог Бамір Топі від правлячої Демократичної партії Албанії.

Українсько-боснійські відносини

17-18 лютого 2004 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Боснії і Герцеговини Младена Іванича. Обговорювалась питання розвитку договірно-правової бази українсько-боснійських відносин, у конкретному плані – можливість участі українських фірм у розбудові 5 транс'європейського транспортного шосе Будапешт – Осієк – Сараєво – Плоче. Було підписано угоду про міжнародні автомобільні перевезення, про співробітництво між Торго-

вельно-промисловою палатою України і Зовнішньополітичною торговельно-промисловою палатою Боснії і Герцеговини. Йшлось про співробітництво в економічному, політичному, гуманітарному напрямках (Голос України – 18 лютого 2004).

15 липня 2004 р. – Сараєво. Міністр закордонних справ ЄС Х. Солана та Генеральний секретар НАТО Яап де Хооп Схеффер взяли участь у церемонії передачі від НАТО до ЄС командування місією в Боснії та Герцеговині.

28 серпня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Україна як спостерігач взяла участь у координаційній конференції з питань формування особового складу сил ЄС для участі у забезпеченні безпеки Боснії та Герцеговини, яка відбувалась в Брюсселі.

2 грудня 2004 р. – ЄС повністю перебрав на себе від НАТО командування миротворчою операцією на території Боснії та Герцеговини.

23 січня 2005 р. – Київ. Боснійська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

1 червня 2005 р. – Боснія та Герцеговина направила 36 мінерів до Іраку.

11 липня 2005 р. – Сребриця. Президент Сербії Б. Тадич взяв участь у церемонії вшанування пам'яті жертв геноциду в цьому місті, який стався 1995 року.

28 листопада 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Кабінетом Міністрів України та Радою Міністрів Боснії і Герцеговини про міжнародні автомобільні перевезення, підписану 7 лютого 2006 р. в м. Сараєво. (Голос України – 20 грудня 2006).

1 грудня 2006 р. – ФРН розпочала виведення контингенту бундесверу з лав стабілізаційних сил НАТО в Боснії.

1 березня 2007 р. – Британія виводить війська з Боснії. До 3 тис. військових скорочувався контингент Європейського Союзу.

1 березня 2007 р. – Набула чинності Угода між Кабінетом Міністрів України та Радою Міністрів Боснії та Герцеговини про міжнародні автомобільні перевезення, підписана 7 лютого 2006 р. в м. Сараєво.

21 травня 2007 р. – Прем'єр-міністр Боснії М. Додик виключив можливість самовизначення боснійських сербів після визнання незалежності Косово.

14 вересня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що посол України в Хорватії М. Лубківський (за сумісництвом) призначений послом України в Боснії та Герцеговині.

30 вересня 2007 р. – Помер президент Республіки Сербської в Боснії М. Єлич. Як кандидат від партії «Союз незалежних соціал-демократів» він переміг на президентських виборах 1 жовтня 2006 р. (Голос України – 2 жовтня 2007).

Українсько-ісландські відносини

23-25 лютого 2004 р. – Київ. Візит прем'єр-міністра Ісландії Девіда Оддсона. Відбулись переговори з Президентом України Л. Кучмою та прем'єр-міністром В. Януковичем. Було проведено українсько-ісландський бізнес-форум. Україна запропонувала створити спільну міжурядову комісію з питань розвитку співробітництва. (Урядовий кур'єр – 26 лютого 2004).

27 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що посол України в Фінляндії за сумісництвом О. Майданник вручив вірчі грамоти президенту Ісландії Олафуру Грімсону.

20 січня 2005 р. – МЗС Ісландії привітав з перемогою на президентських виборах В. Ющенка.

23 січня 2005 р. – Київ. Ісландська делегація взяла участь в інавгурації Президента України В. Ющенка.

30 вересня 2005 р. – Київ. Візит віце-спікера парламенту Республіки Ісландія Турідур Бекмен. Ісландія вважається найменш корумпованою країною світу (Голос України – 1 жовтня 2005).

8-9 червня 2006 р. – Рейк'явік. Саміт країн Балтійського моря. Україна є спостерігачем у цій неформальній організації. Обговорювалися питання налагодження співпраці прибалтійських країн в економічній, політичній, екологічній, культурній сферах.

6-8 листопада 2006 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Ісландії Валгердур Сверрісдоттір. Україна та Ісландія підписали угоду про уникнення подвійного оподаткування. У 2005 р. взаємний товарообіг між Україною та Ісландією склав лише 15 млн дол. (Голос України – 9 листопада 2006).

Впродовж 2007 р. посилювалася боргова криза провідних ісландських банків, послаблювалася конкурентна здатність ісландської економіки.

Українсько-ліхтенштейнські відносини

2 вересня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Генеральний прокурор України С. Піскун провів переговори зі своїм ліхтенштейнським колегою Р. Вальпером з проблеми повернення в України 240 млн доларів, вивезених П. Лазаренко. Але подальшого розвитку цей процес до кінця року так і не знайшов.

Українсько-македонські відносини

7 лютого 2004 р. – Президент України Л. Кучма підписав Указ про направлення до Македонії 5 українських поліцейських до сил ЄС.

26 лютого 2004 р. – Македонія подала офіційну заявку на вступ до ЄС.

26 лютого 2004 р. – Мостар. В авіакатастрофі загинув Президент Македонії Борис Трайковський. Президент України Л. Кучма висловив співчуття. (Голос України – 28 лютого 2004).

27 лютого 2004 р. – Скоп'є. Єврокомісар Х. Солана під час переговорів із виконуючим обов'язки Президента Македонії спікером парламенту Бранко Црвенковським висловлював занепокоєння загрозою політичної дестабілізації.

5 березня 2004 р. – Скоп'є. Прем'єр-міністр України В. Янукович взяв участь у церемонії поховання Президента Македонії Б. Трайковського.

14 квітня 2004 р. – Позачергові вибори Президента Македонії. Серед чотирьох кандидатів фаворитом вважався кандидат від соціал-демократів, діючий голова македонського уряду Бранко Црвенковський.

28 квітня 2004 р. – Другий тур виборів Президента Македонії. Соціал-демократ, прем'єр-міністр Македонії Бранко Црвенковський конкурував з представником правих політичних сил Сашею Кедєвим. Оголошено про перемогу Бранко Црвенковського з результатом 62% голосів.

1-7 червня 2004 р. – Дні науки Македонії в Україні.

12 червня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що укладена угода про співпрацю між Союзом промисловців і підприємців України та Союзом промисловців, підприємців та бізнесменів Македонії.

28 червня 2004 р. – Стамбул. На саміті НАТО Л. Кучма провів робочу бесіду з Президентом Македонії Б. Црвенковським.

26 липня 2004 р. – Скоп'є. Заворушення проти прийняття закону про децентралізацію, який передбачає зміни в адміністративно-територіальному устрої країни, внаслідок чого виникають гомогенні албанські райони. Цього за результатами перемир'я, досягнутого 2001 р. вимагає ЄС.

13 серпня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що українське підприємство «Аркада» уклало угоду про кредитування будівельних проектів у Македонії.

1 жовтня 2004 р. – Голова Єврокомісії Р. Проді офіційно розпочав переговори про вступ Македонії до Європейського Союзу.

19-20 жовтня 2004 р. – Візит до Македонії міністра закордонних справ України К. Грищенка. Обговорювались питання двостороннього співробітництва та ситуація на Балканах.

4-5 листопада 2004 р. – Гаага. На саміті ЄС Греція заявила про вето на переговори про вступ Македонії до ЄС, оскільки США визнали «Колишню югославську республіку Македонія» в редакції «Республіка Македонія».

7 листопада 2004 р. – Македонські націоналісти програли референдум щодо скасування законів, які дозволяють албанцям створювати власні адміністративні райони з правами широкої автономії. Уряд Б. Црвенковського у разі успіху цього референдуму погрожував відставкою. Врешті спрацював урядовий заклик до бойкоту референдуму, участь у якому замість потрібних 50% взяли лише 26% македонців. Тож албанці зберегли можливість створювати власні максимально автономні національні райони.

15 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що президент України Б. Црвенковський привітав В. Ющенка з перемогою.

23 січня 2005 р. – Македонська делегація була присутня на інавгурації Президента В. Ющенка.

18 лютого 2005 р. – Загреб. На інавгурації Президента Хорватії С. Месича Президент України В. Ющенко провів переговори з македонським президентом Б. Црвенковським.

20 травня 2005 р. – Київ. Робочий візит міністра закордонних справ Македонії І. Мітревої. Обговорювались питання підготовки візиту в Україну президента Македонії.

26-28 червня 2005 р. – Офіційний візит в Україну Президента Македонії Б. Црвенковського. Він провів переговори з президентом України В. Ющенко, Головою Верховної Ради України В. Литвином, прем'єр-міністром України Ю. Тимошенко. За результатами переговорів було підписано ряд двосторонніх документів, зокрема угоду про план консультацій між зовнішньополітичними відомствами двох країн на 2006 рік. Україна висловила готовність співпрацювати з Македонією у розбудові мережі газо та нафтопроводів, у військово-технічній сфері. (Урядовий кур'єр – 27 червня 2005).

1-2 грудня 2005 р. – Київ. Візит Президента Македонії Б. Црвенковського, який взяв участь у конференції «Співдружності демократичного вибору».

14-15 грудня 2005 р. – Охрід. Зустріч президента Македонії Б. Црвенковського, болгарського президента Г. Пирванова та сербського президента Б. Тадича. Обговорювались питання транскордонного співробітництва.

23 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що військова делегація Македонії обговорила в Києві питання участі Сухопутних військ ЗСУ у миротворчих операціях під егідою НАТО.

3-4 липня 2006 р. – Київ. Візит делегації генерального штабу Республіки Македонія. Обговорювались питання українсько-македонського військово-технічного співробітництва.

5 липня 2006 р. – Вибори македонського парламенту. Правляча соціалістична партія прем'єр-міністра В. Бучковського програвала правоцентристам Л. Груєвського. Врешті «Соціал-демократичний союз Македонії» програв «Всемакедонському революційному руху». (Голос України – 6 липня 2006).

28 липня 2006 р. – Скоп'є. Л. Груєвський розпочав формування нової урядової коаліції.

4 грудня 2006 р. – Розпорядженням Голови Верховної Ради України О. Мороза затверджений склад депутатської групи Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків з Республікою Македонія. До її складу увійшло 10 народних депутатів із трьох фракцій. (Голос України – 11 січня 2006).

29 грудня 2006 р. – МЗС Греції висловив протест Македонії у зв'язку із бажанням Скоп'є назвати столичний аеропорт «імені Олександра Македонського», що грецька сторона розглядала як фальсифікацію історії.

3 березня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Києві з робочим візитом побувала делегація Митної адміністрації Республіки Македонії.

14 червня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» подала інформацію про проведенні у Києві українсько-македонські політичні консультації на рівні зовнішньополітичних відомств двох країн. Створено спільний комітет з питань імплементації угоди про вільну торгівлю.

25 вересня 2007 р. – Скоп'є. Делегація міністерства оборони України взяла участь у конференції міністрів оборони балканських країн.

12 жовтня 2007 р. – Греція знову попередила, що готова заблокувати вступ Македонії до НАТО, якщо не буде змінена назва цієї країни.

Українсько-норвезькі відносини

4 лютого 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Президент України Л. Кучма зустрівся з представниками норвезької телекомунікативної компанії «Теленар». Було дано доручення прискорити відкриття українського посольства у Норвегії.

14-15 червня 2004 р. – Осло. Візит міністра закордонних справ України К. Грищенка. Переговори з міністром закордонних справ Норвегії Петерсеном та прем'єр-міністром Бондевіком. Обговорювались питання збільшення норвезьких інвестицій в фірму мобільного зв'язку "Київ - Стар". Було підписано угоду про взаємну допомогу у митних справах та угоду про міжнародні автомобільні перевезення пасажирів і вантажів. (Урядовий кур'єр – 17 червня 2004).

25 серпня 2004 р. – І. Сагач призначений на посаду посла України в Королівстві Норвегія. (Урядовий кур'єр – 28 серпня 2004).

28 грудня 2004 р. – МЗС Норвегії привітав В. Ющенко з перемогою.

23 січня 2005 р. – Київ. Норвезька делегація взяла участь в інавгурації Президента України В. Ющенка.

28 січня 2005 р. – Давос. Президент України В. Ющенко зустрівся з норвезьким прем'єр-міністром М. Бондевіком.

30 серпня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Програма розвитку ООН п'ятий рік поспіль визнала Норвегію найкращою для проживання країною світу чому сприяла розробка нафтогазових родовищ на континентальному шельфі.

13 вересня 2005 р. – Прем'єр-міністр Норвегії М. Бондевік визнав поразку на парламентських виборах. Новий уряд формував лівий політик Е. Столтенберг.

17 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що новий норвезький прем'єр-міністр Е. Столтенберг заявив про намір вивести 20 норвезьких військовослужбовців інженерно-саперного підрозділу з Іраку.

30 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що ратифіковано Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Королівства Норвегія про міжнародні автомобільні перевезення пасажирів і вантажів, підписану в м. Осло 15 червня 2004 року.

30 вересня 2005 р. – Київ. Візит віце-спікера парламенту Королівства Норвегія Інге Льоннінга. (Голос України – 1 жовтня 2005).

10 жовтня 2005 р. – Осло. Розпочав роботу новообраний парламент. Правоцентристська коаліція контролювала 81 місце, натомість червоно-зелений альянс лідера Норвезької робітничої партії Е. Столтенберга мав 88 місць зі 169 в однопалатному парламенті Стортингу.

23 лютого 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Президент України В. Ющенко мав зустріч з керівниками норвезької комунікаційної компанії «Теленор».

24 лютого 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на суднобудівному заводі імені 61 комунара спущено на воду криголам-постачальник, побудований на замовлення норвезької компанії «Hayard Leirvik AS».

30-31 травня 2006 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Королівства Норвегія Йонаса Гар Стьор. Норвегія висловила підтримку інтеграції України в НАТО.

5 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що п'ятдесят колишніх українських військовослужбовців завдяки українсько-норвезькому проекту адаптації колишніх військових, яка діє з 2003 р., отримали диплом за спеціальністю агент з організації туризму.

2 вересня 2006 р. – Київ. Міністр оборони України А. Гриценко провів переговори з міністром оборони Норвегії Стро Еріксен. Обговорювалися проблеми адаптації збройних сил України до стандартів НАТО.

8 січня 2007 р. – Берген. Норвезька поліція заарештувала п'яний український екіпаж транспортного літака, який мав перевезти до Баку американське бурильне обладнання. За порушення льотної дисципліни їм загрожувало два роки ув'язнення або 70 тис. дол. штрафу. (Голос України – 11 січня 2007).

14 березня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що заступник голови Верховної Ради України М. Томенко провів переговори з членами постійного Комітету у закордонних справах Стортингу (парламенту) королівства Норвегія на чолі з О. Акселсеном. Обговорювалися питання співробітництва в галузі енергетики, фінансового сектору, військово-технічному секторі, охороні довкілля.

26 квітня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр закордонних справ України А. Яценюк провів переговори з норвезьким колегою.

27 жовтня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Херсонський суднобудівний завод виконав замовлення Норвегії, побудувавши судно обслуговування морської бурової платформи.

Українсько-сан-марінські відносини

8 липня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що 5 липня Кабінет Міністрів України затвердив проект угоди між урядом України та урядом Республіки Сан-Маріно про торговельне та економічне співробітництво.

19 жовтня 2005 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Урядом України та Урядом Республіки Сан-Маріно про торгівлю та економічне співробітництво, підписану 25 червня 2004 р. в Сан-Марино. (Голос України – 24 листопада 2005).

13 січня 2006 р. – Київ. Візит державного секретаря у закордонних справах, економічного планування та юстиції Сан-Марино М. Берарді. Під час переговорів з українською стороною обговорювались проблеми договірно-правової бази відносин. Зокрема, угода щодо трудової міграції.

Українсько-сербсько-чорногорські відносини[1]

27 січня 2004 р. – Белград. Перше засідання нового складу Скупщини Сербії та Чорногорії. Відбувались переговори про формування В. Коштуницею уряду меншості.

5 лютого 2004 р. – Белград. За підтримки сербської соціалістичної партії спікером Скупщини був обраний представник демократичної партії Коштуниці Драган Марцицеанін.

5 лютого 2004 р. – Белград. Візит міністра оборони України Є. Марчука. Відбулись переговори з його сербським колегою Борисом Тадичем. Обговорювались питання реформування армій та приєднання Сербії і Чорногорії до програми НАТО «Партнерство заради миру».

14-16 лютого 2004 р. – Белград. Заступник міністра закордонних справ І. Кулеба взяв участь у святкуванні з нагоди 200-річчя першого сербського повстання та створення сучасної сербської державності. Відбулись переговори з головою Скупщини Д. Мічуновичем та головою уряду З. Живковичем. (Урядовий кур'єр – 18 лютого 2004).

3 березня 2004 р. – Белград. Скупщина Сербії затвердила уряд поміркованого націоналіста В. Коштуниці. Представник ЄС Х. Солана висловив занепокоєння залежністю коаліційного уряду від підтримки соціалістичною партією Сербії С. Мілошевича. Уряд наполягає на автономії сербів у Косово та вимагав суду над сербськими військовими злочинцями не в Гаазі, а в Сербії.

4 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що з ініціативи України в Будапешті відбулось позачергове шосте засідання Дунайської комісії. Було погоджено, що з початком навігації з 1 квітня 2004 р. вартість проходу вантажів на маршруті біля м. Нові-Сад зменшиться з 0,3 до 0,1 євро за реєстрову тону вантажу.

---

[1] Чорногорія стала незалежною державою 2006 р.

17 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що посол України в Сербії та Чорногорії К. Демченко відвідав українсько-русинську громаду в Воєводині.

17-18 березня 2004 р. – Косово. Масові безпорядки після гибелі трьох албанських дітей. У Косовській Митровіці загинули 9 сербів. Атаки на сербів були здійснені по всій території Косово. Були поранено декілька французьких миротворців. У відповідь на дії косовських албанців у Белграді було підпалено мечеть.

20 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у Києві відбулись українсько-сербсько-чорногорські консульські консультації з правових питань. Обговорювався проект угоди про безвізовий режим для дипломатів та власних службових паспортів та про організацію чартерних туристських рейсів до чорногорської столиці Підгориця.

19-22 квітня 2004 р. – Сербія не домоглася від Гаазького трибуналу розгляду питання про бомбардування силами НАТО Югославії в 1999 р. США наголошували, що оскільки тоді Югославія була виключена з ООН, вона не має права звертатись до його судового органу.

29 квітня 2004 р. – Сербський парламент прийняв план автономізації та кантонізації сербських громад у Косово.

25 травня 2004 р. – Х. Холкері залишив посаду голови місії ООН у Косово.

13 червня 2004 р. – Президентські вибори в Сербії. На цей раз участь брала принцеса Єлизавета Карагеоргієвич. Проте фаворитами були Б. Николич та Б. Тадич.

14 червня 2004 р. – Президент України Л. Кучма у зв'язку з відмовою США фінансувати українських миротворців в Косово доручив розглянути питання їхнього виведення з Косово, яке мало вирішитись у жовтні 2004 р., а до того часу фінансувати миротворців з українського бюджету.

27 червня 2004 р. – Другий тур виборів президента Сербії. Переміг демократ Б. Тадич.

11 липня 2004 р. – м. Кула (Воєводина). Відбувся перший фестиваль української культури «Калина».

11 липня 2004 р. – Белград. Інавгурація 46-річного Президента Сербії Бориса Тадича. Він підтвердив намір тіснішої співпраці з Гаазьким міжнародним трибуналом та закликав ЄС надати Сербії статус асоційованого члена. Почались переговори про добровільну здачу Гаазькому трибуналу колишнього сербського командувача Р. Младича. Україну на інавгурації репрезентував міністр оборони Є. Марчук. (Урядовий кур'єр – 15 липня 2004).

15 липня 2004 р. – Підгориця. Вперше піднято прапор (червоний із золотим орлом) Чорногорії над парламентом. У 2006 р. планувалося проведення референдуму щодо незалежності Чорногорії.

31 серпня 2004 р. – Гаага. С. Мілошевич розпочав захист на судовому процесі. 1 вересня 2004 р. група лікарів мала визначити його стан здоров'я.

25 вересня 2004 р. – Черкащина. Візит вчених аграрників з сербського міста Нові-Сад.

1 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Югославській бібліотеці Белграда до 110 річчя з дня народження видатного українського кінорежисера О. Довженка відбувся показ його фільмів. Водночас було презентовано роботу члена Сербсько-українського товариства в Белграді Я. Сабадош, який завершив переклад «Щоденників» О. Довженка сербською мовою.

13 жовтня 2004 р. – Київ. Депортовано активіста руху «Отпор» серба А. Марича, якого звинуватили в підтримці українського радикального студентського руху «Пора».

18-19 жовтня 2004 р. – Белград. Візит міністра закордонних справ України К. Грищенка. Переговори з сербським колегою В. Драшковичем. Укладено Угоду про безвізовий режим дипломатичних візитів та угоду про співробітництво між дипломатичними академіями двох країн. Україна знаполягала на прискоренні відновлення руху суден Дунаєм. Також Україна виступила проти надання незалежності краю Косово.

21 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що 6 жовтня 2004 р. Україна ратифікувала консульську конвенцію з Сербією та Чорногорією, яка була підписана 1 жовтня 2001 р.

23 жовтня 2004 р. – Вибори парламенту Косово. І. Ругова заявив, що вибори, незважаючи на бойкот з боку сербів, стали кроком до формального визнання незалежності Косово. Переговори щодо остаточного визначення статусу краю мали розпочатись влітку 2005 р.

25 листопада 2004 р. – Анкара. В рамках сесії Парламентської асамблеї Чорноморського економічного співробітництва А. Мартинюк провів переговори зі спікером Скупщини Сербії Зораном Шамі.

2 грудня 2004 р. – Приштина. Незважаючи на протест сербів, прем'єр-міністром краю Косово став албанський військовий злочинець Рамуш Карадинай, який висловлювався на користь проголошення незалежності краю вже в 2005 році.

9 грудня 2004 р. – Брюссель. Міністри закордонних справ країн НАТО погодились у 2005 р. залишити в Косово 17500 своїх військовослужбовців.

7 січня 2005 р. – Косово. Делегація міністерства оборони привітала українських миротворців з Різдвом. Того ж дня на церковній службі в Косовському місті Печ вперше з 1999 р. був прем'єр-міністр Сербії В. Коштуниця.

18 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що президент Сербії та Чорногорії С. Маровіч привітав з перемогою В. Ющенка.

8 березня 2005 р. – Приштіна. Відставка косовського прем'єр-міністра Рамуша Карадіная, якого Гаазький трибунал звинуватив у військових злочинах за часів його командування Армією визволення Косово.

15 березня 2005 р. – Приштіна. Невдалий замах на президента Косово І. Ругову.

21-24 травня 2005 р. – Белград. Віце-прем'єр-міністр України з питань європейської інтеграції О. Рибачук взяв участь у річному засіданні директорату Європейського банку реконструкції і розвитку. Відбулись його переговори з президентом Югославії Б. Тадичем. Водночас секретар Ради національної безпеки і оборони України П. Порошенко відвідав українських миротворців у Косово.

6 червня 2005 р. – Київ. Президент України В. Ющенко провів переговори з міністром закордонних справ Сербії В. Драшковичем.

9 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що голова Верховної Ради України В. Литвин провів переговори з головою парламенту Сербії і Чорногорії Зораном Шамі.

1 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що головнокомандувач Військово-морських сил України віце-адмірал І. Князь на кораблі управління «Славутич» відвідав Сербію і Чорногорію.

20 липня 2005 р. – Посольство України в Сербії спростувало звинувачення в постачанні радіоактивної української пшениці.

3 серпня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що 5-10 серпня відбувалась чергова ротація 262 українських миротворців у Косово.

12 серпня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у місті Новий Сад (Сербія) відбулась презентація першого номера україномовної газети «Рідне слово». Засновником виступила Українська національна рада Сербії і Чорногорії.

1 листопада 2005 р. – Афіни. Президент Сербії В. Коштуниця під час переговорів з прем'єр-міністром Греції К. Караманлісом закликав поважати сербський суверенітет над Косово. З цього питання сербська дипломатія також шукала підтримки в Росії та Китаї.

20 грудня 2005 р. – Белград. Сербія і Чорногорія розпочали переговори про новий формат відносин з Європейським Союзом. Представник ООН на переговорах по Косово М. Ахтісаарі заявив, що Косово має всі ресурси, які потрібні для самостійного існування.

13 січня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що групу українських миротворців у Косово нагороджено особистою відзнакою командира багатонаціональної бригади «East».

24-25 січня 2006 р. – Белград. Візит до Республіки Сербія та Чорногорія міністра закордонних справ України Б. Тарасюка. Українська делегація також відвідала українських миротворців у Косово.

11 березня 2006 р. – Гаага. У в'язниці на 64-му році життя помер Слободан Мілошевич.

22 березня 2006 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Сербії В. Драшковича. Україна виступила проти поспішного визнання Заходом незалежності краю Косово.

6 квітня 2006 р. – Сербія ратифікувала Європейську хартію регіональних мов. Українська та русинська мови з 1 липня 2006 р. стали офіційними на території проживання цих груп у Сербії.

6 квітня 2006 р. – «Індустріальний союз Донбасу» купив сербську фабрику залізничних вагонів «Fabrika vagona Kraljievo». (Еженедельник 2000. – 28. IУ. 2006. – E4).

21 травня 2006 р. – Референдум з питання незалежності Республіки Чорногорія. Виборча комісія Чорногорії підтвердила, що за від'єднання Чорногорії від Сербії проголосували 55,4% виборців. Явка становила 86,3%. Президент Чорногорії М. Джуканович отримав вітання від координатора спільної зовнішньої політики ЄС Х. Солани (Голос України – 23 травня 2006).

24 травня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що з нагоди Дня слов'янської писемності і культури в Києві було проведено акцію «Зустріч культур Сербії й України». В центрі театрального мистецтва імені Л. Курбаса відбулася презентація книги «Новітня сербська п'єса». Театральна частина презентації тривала до 2 червня 2006 року.

25 травня 2006 р. – Белград. Відставка президента Союзної Республіки Югославії С. Маровича. Підгориця розпочала процес поділу майна з Белградом та подання заявок на вступ до провідних міжнародних організацій.

2 червня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що заступник міністра закордонних справ України А. Веселовський взяв участь у роботі комітетів Пакту стабільності для Південно-Східної Європи, засідання яких відбулось у Белграді.

3 червня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що міністерство внутрішніх справ Сербії видало ордер на арешт дочки С. Мілошевича Міри, яка проживала в Чорногорії.

Українсько-сербські відносини

15 червня 2006 р. – Сербія визнала незалежність Чорногорії.

8 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що відбувалась остання ротація Спеціального миротворчого батальйону МВС України в Косово.

11 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила про ротацію українського миротворчого підрозділу українсько-польського миротворчого батальйону в Косово.

14 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у місті Сремська Митровиця поблизу Нового Саду (Сербія) відбувся фестиваль української культури за участі фольклорних колективів з Сербії, Хорватії, Словенії, Боснії й України.

4 серпня 2006 р. – Косово. Ротація українсько-польського миротворчого батальйону.

10 серпня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна витрачає 3,2 млн дол. щороку на утримання миротворчого контингенту в Косово.

27 вересня 2006 р. – США запропонували Україні додатково направити миротворців до Косово.

28-29 жовтня 2006 р. – Референдум щодо прийняття нової Конституції Сербії. Сербська опозиція закликала бойкотувати референдум. Втім, 51,5% громадян Сербії проголосували за нову Конституцію. Етнічні албанці референдум бойкотували і не визнали його результати. (Голос України – 31 жовтня 2006).

12-13 грудня 2006 р. – Косово. Візит міністра оборони України А. Гриценка. США відмовилися фінансувати перебування в Косово українських миротворців.

5 січня 2007 р. – Делегація міністерства оборони України з інспекційною метою відвідала контингент українських миротворців у Косово.

21 січня 2007 р. – Парламентські вибори в Сербії. Перемогли націоналісти, але їм не вистачило голосів, аби домогтися відставки президента Б. Тадича та прем'єр-міністра В. Коштуниці. Радикальні націоналісти отримали 28,59% голосів сербів, Демократична партія на чолі з президентом Б. Тадичем 22,71%, коаліція Демократична партія Сербії – Нова Сербія на чолі з В. Коштуницею – 16,66%. Три інші партії, що подолали п'ятивідсотковий бар'єр, значно відстали від лідерів. (Голос України – 23 січня 2007).

2 лютого 2007 р. – Сербія засудила план М. Ахтісаарі, який передбачав надання Косово прапору, гербу, гімну, права членства в ООН. Чотири місяці відводилося на підготовку нової Конституції, яка мала зафіксувати самоуправління сербської меншини.

21 лютого 2007 р. – Відень. Міжнародний посередник М. Ахтісаарі продовжив переговори з приводу надання незалежності Косово. Хоча переговори планувалося завершити до 10 березня, М. Ахтісаарі визнав, що процес врегулювання зайшов у глухий кут. Він погоджувався на будь-які зміни свого плану, якщо вони будуть прийнятними для сербської та албанської сторін. Остаточні пропозиції із визначення статусу Косово мали розглянути на засіданні Ради Безпеки ООН.

31 березня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила про Дні культури України в Сербії.

5 квітня 2007 р. – Парламент албанців Косово затвердив план надання незалежності, розроблений М. Ахтісаарі. Україна розпочала ротацію свого

контингенту на Балканах. На його утримання 2007 р. передбачено 3 млн 900 тис. (Голос України – 6 квітня 2007).

8 травня 2007 р. – Лідер Сербської радикальної партії Томіслав Ніколіч став спікером Скупщини Сербії. Перемога націоналістів ускладнювала процес визнання незалежності Косово, дискусія з приводу чого велася в Раді Безпеки ООН.

2 липня 2007 р. – Белград. Міністр закордонних справ України А. Яценюк провів переговори з президентом Сербії В. Коштуницею. Україна готова була визнати незалежність Косово, якщо за це проголосує РБООН.

3 липня 2007 р. – Косово. Візит міністра закордонних справ України А. Яценюка. Напередодні українські миротворці закінчили виконання завдань на Півночі Косова в рамках операції «Магніфікент стрейнджер».

10 липня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила про співпрацю органів самоврядування Кіровоградської області та автономного краю Воєводина.

9 серпня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна підписала Угоду з Міжнародним трибуналом у справах колишньої Югославії, погодившись приймати у своїх в'язницях югославських військових злочинців.

4 жовтня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що відбулася дев'ята ротація українсько-польського батальйону в Косово.

25 грудня 2007 р. – Україна отримала запрошення ЄС на подальшу участь у миротворчій операції у Косово, але сподівалася на відповідне рішення РБООН.

Українсько-чорногорські відносини

3 червня 2006 р. – Підгориця. Скупщина Чорногорії офіційно проголосила незалежність країни. Святом державності було визначено 13 липня.

5 червня 2006 р. – Президент Чорногорії Ф. Вуянович подав заявку на вступ до ООН.

12 червня 2006 р. – Європейський Союз офіційно визнав незалежність Чорногорії.

15 червня 2006 р. – Україна визнала незалежність Чорногорії.

22 червня 2006 р. – Чорногорія стала членом ООН. 28 червня 2006 р. президент Чорногорії Ф. Вуянович підняв прапор країни перед штаб-квартирою ООН у Нью-Йорку. 400 чорногорських в'язнів оголосили голодування, протестуючи проти порушення властями обіцянки скоротити їм терміни ув'язнення за голосування на користь незалежності.

22 серпня 2006 р. – Україна і Чорногорія встановили дипломатичні відносини.

10 вересня 2006 р. – Перші після проголошення незалежності парламентські вибори в Чорногорії.

26 вересня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що президент Чорногорії Ф. Вуянович взяв участь у міжнародному форумі, приуроченому 65-річниці Бабиного Яру.

4 жовтня 2006 р. – Прем'єр-міністр Чорногорії М. Джуканович з особистих міркувань пішов у відставку. Опозиція нагадала, що італійська прокуратура звинувачувала його в зв'язках із мафією.

11 жовтня 2006 р. – Соціал-демократ Ж. Штуранович формує новий уряд Чорногорії.

14 листопада 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що до уряду Ж. Штурановича увійшли Демократична соціалістична партія Чорногорії, Соціал-демократична партія Чорногорії, Демократичний союз албанців.

1 січня 2007 р. – У Чорногорії скасовано загальний військовий обов'язок.

11 травня 2007 р. – Чорногорія стала 47-м членом Ради Європи.

15 жовтня 2007 р. – Люксембург. Чорногорія підписала Угоду про асоціацію з Європейським Союзом та вступила до ООН.

Українсько-хорватські відносини

30 січня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у столичній консерваторії виступила хорватська композиторка Саня Дракулич. Вона представила слухачам твори сучасної хорватської музики.

3 лютого 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що посол України в Хорватії В. Кирик зустрівся з державним секретарем МЗС Хорватії Х. Батчевичем. Мова йшла про підготовку консультацій консульських служб двох країн.

4 лютого 2004 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду про співробітництво в реалізації проекту інтеграції нафтопроводів «Дружба» та «Адрія», підписану в Загребі 16 грудня 2002 р. (Голос України – 2 березня 2004).

8 квітня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Києві відбулись чергові українсько-хорватські консультації з консульських питань.

16 квітня 2004 р. – Загреб. Візит міністра закордонних справ України К. Грищенка. Обговорювались питання постачання російської нафти на о. Крк. Було підписано Угоду між урядом України та урядом Хорватії про судноплавство внутрішніми водними шляхами.

20 квітня 2004 р. – Європейська комісія рекомендувала червневому саміту ЄС прийняти рішення про початок переговорів щодо вступу Хорватії до Європейського Союзу.

25 травня 2004 р. – Загреб. Візит Президента Сербії та Чорногорії С. Маровича. Підписана хорватсько-сербська декларація про співробітництво в процесі європейської інтеграції.

18 червня 2004 р. – Брюссель. Хорватія офіційно була визнана кандидатом на вступ до ЄС. Умовами цього є повернення сербських біженців та співпраця з Гаазьким трибуналом із військових злочинів.

12 листопада 2004 р. – о. Бріоні. Міністри закордонних справ Хорватії, Албанії та Македонії погодили умову своєї участі у миротворчій місії НАТО на території Афганістану.

15 грудня 2004 р. – Газета «День» повідомила, що зареєстровано рекордну з 1991 р. кількість кандидатів на посаду президента Хорватії. Фаворитами на виборах 2 січня 2005 р. стали лівоцентрист Стіпе Месіч та Ядранка Косор.

24 грудня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Хорватія направила 60 спостерігачів на вибори президента України.

2 січня 2005 р. – Вибори президента Хорватії. Основними суперниками стали чинний президент Стіпе Месіч (49%) та Ядранка Косор (20%), яка представляла правий Хорватський демократичний союз. Ці кандидатури пройшли до другого туру. Близько 17% голосів отримав колишній хорватський емігрант в США Борис Мікшич.

12 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що українці та русини Хорватії відсвяткували 85-річчя з часу початку своєї культурної діяльності у цій країні.

16 січня 2005 р. – С. Месіч, набравши близько 66% голосів переміг у другому турі виборів президента Хорватії правоцентристську кандидатку Я. Косор, яка набрала близько 34%.

23 січня 2005 р. – Київ. Хорватська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

18 лютого 2005 р. – Загреб. Президент України В. Ющенко взяв участь у церемонії інавгурації президента Хорватії С. Месича. Виступаючи на прес-конференції В. Ющенко наголосив, що Україна може подати заявку на вступ до ЄС через шість місяців.

28 лютого 2005 р. – Європейський Союз умовою початку 17 березня переговорів про вступ Хорватії назвав передачу до Гааги військового злочинця генерала Анте Готовини.

12-13 березня 2005 р. – Дубровник. Делегація Верховної Ради України взяла участь у семінарі з питань регіональної безпеки, який був організований Парламентською асамблеєю НАТО.

15 травня 2005 р. – Вибори до хорватського парламенту Сабору. Ключовим питанням був ступінь співпраці з Гаазьким міжнародним трибуналом та європейські інтеграційні перспективи Хорватії.

16 червня 2005 р. – Київ. Підписано меморандум про співпрацю між генеральними прокуратурами України та Хорватії.

27 червня 2005 р. – Загреб. Президенти Хорватії, Сербії, Боснії та Герцеговини підписали низку угод, які поклали край розбіжностям, що спровокували балканські війни 90-х рр. XX ст. Сторони погодились надавати одна одній допомогу в процесі просування до ЄС.

7 липня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в «Європейському домі» відбулась презентація книги «Хорватія – Україна».

13-14 липня 2005 р. – Візит до України президента Хорватії С. Месича. Було проведено українсько-хорватський бізнес-форум.

12-13 вересня 2005 р. – Загреб. Візит делегації генерального штабу збройних сил України. Обговорювались питання співробітництва з НАТО. Хорватія 2008 р. планувала вступити до Північноатлантичного альянсу.

26-27 вересня 2005 р. – Візит до Хорватії Голови Верховної Ради України В. Литвина. Відбулись переговори з головою Хорватського Сабору В. Шексом. Обговорювався досвід самоврядування, діаспори, національних меншин та регіональних зв'язків. Відбулись переговори з Президентом Хорватії С. Месічем (Голос України – 28 вересня 2005).

12 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна і Хорватія домовились про спрощення режиму взаємних поїздок громадян двох країн. Таке право матимуть дипломати, моряки, льотчики.

14-15 жовтня 2005 р. – Загреб. Раніше запланований візит Президента України В. Ющенка був скасований, оскільки існувала проблема негайного проведення внутрішньополітичних консультацій в Києві.

25 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна заборонила імпорт продукції птахівництва з Хорватії через пташиний грип.

1 грудня 2005 р. – Хорватія уклала угоду про компенсацію власності австрійським громадянам. Загреб також висловив готовність досягти угоди про аналогічні компенсації в Істрії Італії.

7 грудня 2005 р. – Канарські острови. Заарештований підозрюваний в скоєнні військових злочинів генерал Анте Готовина.

12 грудня 2005 р. – А. Готовина постав перед Гаазьким трибуналом, але не визнав себе винним за висунутими проти нього звинуваченнями.

15-16 грудня 2005 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Хорватії К. Грабер Кітарович. Хорватський бізнес бажав активно завойовувати ринок України. (Голос України – 17 грудня 2005).

14 січня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Кабінетом Міністрів України і Урядом Республіки Хорватія про судноплавство на внутрішніх водних шляхах, підписану в м. Загребі 16 квітня 2004 року.

31 січня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України В. Литвин провів переговори з Головою Сабору Республіки Хорватія В. Шексом. Сторони висловили переконання, що двосторонні відносини й надалі ефективно розвиватимуться.

28 лютого 2006 р. – Київ. Перший заступник Голови Верховної Ради України А. Мартинюк провів переговори з делегацією депутатської групи Хорватського Сабору з міжпарламентських зв'язків з Україною на чолі з Горданою Собол. (Голос України – 1 березня 2006).

12 червня 2006 р. – Хорватія визнала незалежність Чорногорії.

12 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що з 23 липня візовий режим між Хорватією та Україною буде спрощено.

14 липня 2006 р. – Київ. Виконуючий обов'язки прем'єр-міністра України Ю. Єхануров провів переговори з головою уряду Хорватії І. Санадером. Обговорювалися питання двостороннього економічного співробітництва.

26 липня 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Хорватія про взаємну охорону секретної інформації, підписану 14 липня 2005 р. в м. Києві. (Голос України – 12 серпня 2006).

26 вересня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що президент Хорватії С. Месіч взяв участь у міжнародному форумі, приуроченому 65-й річниці Бабиного Яру.

19 грудня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Маркіяна Лубківського указом Президента України В. Ющенка призначено послом України у Хорватії.

18 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що до Тернополя прибули молоді поломники з Хорватії.

18 травня 2007 р. – Тижневик «2000» подав інформацію про підготовку 2008 р. заходів з нагоди 100-річчя перебування в Хорватії І. Франка та проведення 2009 р. Днів української культури в Хорватії. А в 2010 р. Днів хорватської культури в Україні.

31 травня – 1 червня 2007 р. – Візит до Хорватії Президента України В. Ющенка. Відбулися переговори з хорватським президентом С. Месічем та прем'єр-міністром І. Санадером, головою парламенту В. Шексом. Підписано угоду між Кабінетом Міністрів України та урядом Хорватської Республіки про взаємну допомогу у митних справах, програму співробітництва в галузі освіти, Меморандум про співробітництво Наукового товариства ім. Т. Шевченка у Львові та Матиці хорватської у Загребі. (Голос України – 1 червня 2007).

Українсько-швейцарські відносини

7 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у столичному будинку вчених відбувся концерт «Швейцарія – Україна: сучасні музичні паралелі».

12 лютого 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Україна та Швейцарія підписали угоду про взаємний доступ до ринків товарів та послуг у рамках правил Світової організації торгівлі.

24 квітня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Швейцарія уклала з Україною домовленість про професійне навчання працівників Державної виконавчої служби.

16 вересня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Запоріжжі відбувся українсько-швейцарський бізнес-форум.

11 листопада 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що авіакомпанія «Міжнародні авіалінії України» почала щоденні прямі авіарейси до Цюріха.

24 грудня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Швейцарія виділила 0,5 млн франків для фінансування роботи своєї місії спостерігачів за повторним голосуванням другого туру виборів президента України.

29 грудня 2004 р. – Президент Швейцарської Конфедерації Й. Дайс привітав В. Ющенка з перемогою у повторному голосуванні другого туру виборів президента України.

23 січня 2005 р. – Київ. Швейцарська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

28 січня 2005 р. – Президент України В. Ющенко на Давоському економічному форумі презентував ідеологію європейського оновлення України. Сам форум проходив під гаслом «Відповідальність за складні рішення».

1 травня – 1 вересня 2005 р. – Громадяни Швейцарії могли відвідувати Україну без віз. Але звичайно паритетного швейцарського рішення громадяни України не дочекались.

12 травня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Комітет Верховної Ради України з питань національної безпеки та оборони спільно з міністерством оборони України та Женевським центром демократичного контролю за збройними силами провели конференцію «Актуальні проблеми реформування сфери безпеки і оборони України».

5 червня 2005 р. – Швейцарія. Референдум з питання приєднання до Шенгенського простору. Швейцарська національна партія агітували проти цього рішення. Проте більшість швейцарців висловилась за.

23 червня 2005 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Швейцарської Конфедерації Мішель Кальмі- Рей. Під час переговорів Голова Верховної Ради України В. Литвин, зокрема, наголошував, що Україна зацікавлена у швейцарському досвіді прямої демократії (Голос України – 24 червня 2005).

1 липня 2005 р. – Президент України В. Ющенко відвідав одну із швейцарських лікарень, де провів планові консультації.

25 вересня 2005 р. – Швейцарці на референдумі проголосували за відкриття свого ринку праці для громадян нових країн членів ЄС. Встановлювались квоти для представників найбільш дефіцитних на швейцарському ринку праці професій.

8 грудня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Президентом Швейцарської Конфедерації обраний соціал-демократ М. Лойєнбергер. Віцепрезидентом стала М. Калмі-Рей.

25 січня – 3 лютого 2006 р. – Давоський економічний форум. Обговорювали стрімке зростання економіки Китаю та Індії, іранської ядерної програми та високих цін на енергоносії.

19 травня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Києві відбулися переговори з делегацією департаменту Федеральної міграційної служби Швейцарської Конфедерації.

19 червня 2006 р. – Женева. Міністр закордонних справ України Б. Тарасюк взяв участь у першій сесії Ради ООН з прав людини.

27 червня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що благодійне товариство з швейцарського міста Волен надало гуманітарну допомогу в сумі 2,5 млн дол. місту Суми.

13 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Вінниця отримає 26 трамваїв в рамках урядової програми Швейцарії щодо допомоги країнам Східної Європи.

14 грудня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на 2007 р. президентом Швейцарії обрано міністра закордонних справ Мішлін Кальмі-Рей. Вона буде другою жінкою, що посіла цю посаду. Першою була Рут Дрейфус у 1999 р.

24-27 січня 2007 р. – Давоський економічний форум. Розглядалася іракська проблема та глобальне потепління. Україну презентували відразу три делегації: від президента О. Рибачук та О. Яценюк, особисто В. Янукович та олігарх В. Пінчук.

7 березня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Швейцарське бюро співробітництва 12 років надає підтримку в удосконаленні системи водопостачання в Криму. Зокрема, швейцарська консалтингова компанія «Скат» на три мільйони швейцарських франків реалізує проект з поліпшення якості комунальних і соціальних послуг на рівні територіальних громад у Бахчисарайському, Красно гвардійському та Ленінському районах Криму.

13 жовтня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що швейцарські фермери готові працювати на тернопільській землі. Обговорювалися конкретні аграрні проекти.

20 жовтня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Кабінет Міністрів України і швейцарська компанія "Vanco International Itd" підписали угоду про розподіл продукції із Прикерченської ділянки континентального шельфу Чорного моря.

21 жовтня 2007 р. – Швейцарська народна партія перемогла на парламентських виборах. Очікувалися зміни до національного законодавства, які мали обмежити міграцію. Водночас експорт Європейського Союзу до Швейцарії був більшим, ніж до Китаю.

10 листопада 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що дружина Президента України К. Ющенко взяла участь у відкритті виставки «Страчені голодом: невідомий геноцид українців» у Женеві.

ВІДНОСИНИ УКРАЇНИ З КРАЇНАМИ СПІВДРУЖНОСТІ НЕЗАЛЕЖНИХ ДЕРЖАВ

22 січня 2004 р. – Київ. Президент України Л. Кучма прийняв Секретаря СНД Ю. Ярова. Обговорювались питання, пов'язані з діяльністю Співдружності, створення зони вільної торгівлі. Наголошувалось, що 2003 р. уперше з 1997 р. товарообіг між країнами СНД досяг рівня 70 млрд дол. (Урядовий кур'єр – 25 січня 2004).

26 березня 2004 р. – Мінськ. Засідання Ради міністрів закордонних справ країн СНД. Головуючий міністр закордонних справ України К. Грищенко запропонував колегам розширити коло повноважень цього органу. Мова йшла про удосконалення механізмів функціонування СНД. Міністр закордонних справ Росії С. Лавров запропонував в рамках СНД створити свій орган, який має контролювати фінансові потоки та відмивання грошей. (Урядовий кур'єр – 27 березня 2004).

3-4 квітня 2004 р. – Астана. Зустріч робочої групи високого рівня з розробки законодавства Євразійського економічного простору. Остаточне розв'язання технічних проблем погодження національних законодавств.

8 квітня 2004 р. – Київ. Зустріч міністрів внутрішніх справ країн СНД.

9 квітня 2004 р. – Київ. Зустріч командувачів прикордонними військами країн СНД.

15 квітня 2004 р. – Петербург. Голова Верховної Ради України В. Литвин на зустрічі з главами парламентів четвірки Євразійського економічного простору. За результатами переговорів з спікером Ради Федерації С. Мироновим було досягнуто домовленості про одночасну ратифікацію 20 квітня 2004 р. Угоди про створення ЄЕП та угоди про поділ Керченської протоки.

15-16 квітня 2004 р. – Чолпон-Ата. Зустріч глав урядів країн СНД. Прем'єр-міністр України В. Янукович та голова російського уряду М. Фрадков обговорили перспективи створення ЄЕП.

20 квітня 2004 р. – Парламенти України, Росії, Білорусії одночасно розглянули закон про ратифікацію Угоди про створення Євразійського економічного співтовариства (ЄЕП).

28 квітня 2004 р. – Угоду про ЄЕП ратифікував парламент Республіки Казахстан.

29 квітня 2004 р. – Газета «Известия» повідомила, що Президент України Л. Кучма запропонував Володимиру Рушайло очолити Секретаріат Ради СНД.

23-24 травня 2004 р. – Ялта. Рада глав держав – учасниць Угоди про формування Єдиного економічного простору. Президенти України, Росії, Білорусії, Казахстану обмінялись ратифікаційними грамотами. Росія запропонувала прийняти економічну Хартію ЄЕП. В. Путін наголошував, що країни

ЄЕП мають вступати в СОТ як регіональна економічна організація. До вересня пропонувалось підготувати перелік пріоритетних угод, необхідних для розвитку ЄЕП.

25-26 травня 2004 р. – Ялта. Нарада голів державних резервів країн СНД.

14-15 червня 2004 р. – Київ. Візит виконавчого секретаря СНД В. Рушайло. Обговорювались питання підготовки саміту в Астані.

14-15 червня 2004 р. – Кишинів. Зустріч міністрів закордонних справ СНД. На порядку денному були питання реформування Співдружності.

27 червня 2004 р. – Сеньківка (Чернігівська область). У день молоді зустрілись Президент України Л. Кучма, Президент Росії В. Путін та Президент Білорусі О. Лукашенко. (Известия – 28 июня 2004).

3 липня 2004 р. – Москва. Неформальний саміт глав держав СНД.

7-9 липня 2004 р. – Батумі. 51-ше засідання Ради командуючих прикордонними військами країн СНД.

11 серпня 2004 р. – Ялта. Президент України Л. Кучма прийняв виконавчого секретаря СНД В. Рушайло. Обговорювались проблеми реформування Співдружності та створення єдиного економічного простору.

19-20 серпня 2004 р. – Мінськ. Перший віце-прем'єр-міністр України М. Азаров взяв участь у черговому засіданні групи високого рівня з формування договірної бази ЄЕП. Розбіжності щодо пріоритетів підготовки міжнародно-правових документів щодо створення ЄЕП зберігались. (Урядовий кур'єр – 20 серпня 2004).

3 вересня 2004 р. – Москва. Відбулось 21-ше засідання Економічної ради СНД, на якому було розглянуто 14 питань, зокрема, формування ринку зерна країн СНД до 2010 року.

14 вересня 2004 р. – Астана. Чергове засідання групи високого рівня з питань розробки угод, імплементація яких є необхідною для забезпечення функціонування зони вільної торгівлі та єдиного економічного простору.

15-16 вересня 2004 р. – Астана. Саміт Євразійського економічного співтовариства. Планувалось завершити розробку основного пакету документів, які потрібні для ефективного функціонування зони вільної торгівлі. Угода про гласність і прозорість діяльності виборчих органів СНД. Новим главою Ради глав держав СНД став В. Путін.

29-30 вересня 2004 р. – Київ. Засідання міністрів внутрішніх справ країн СНД. Підписано план співробітництва у боротьбі з злочинністю на 2005-2007 рр.

7-8 жовтня 2004 р. – Ялта. Засідання міждержавної ради з промислової безпеки країн СНД.

14 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Україна в статусі спостерігача приєдналась до Євразійської групи з протидії легалізації злочинних доходів та фінансування тероризму.

22 жовтня 2004 р. – Київ. Чергове засідання групи високого рівня з підготовки угод, які потрібні для функціонування єдиного економічного простору СНД.

28 жовтня 2004 р. – Київ. Президент України Л. Кучма прийняв виконавчого секретаря СНД В. Рушайла, який доповів про роботу спостерігачів від Співдружності на виборах президента України.

1 листопада 2004 р. – Місія СНД визнала демократичним перший тур виборів президента України, який відбувся 31 жовтня 2004 р.

19 листопада 2004 р. – Москва. Перший віце-прем'єр-міністр України М. Азаров взяв участь у черговому засіданні робочої групи високого рівня щодо підготовки законодавчої основи діяльності Євразійського економічного співтовариства.

11 листопада 2004 р. – Київ. Перший віце-прем'єр-міністр України М. Азаров та російський посол В. Чорномирдін взяли участь у науковій конференції, присвяченій ЄЕП.

17-18 листопада 2004 р. – Київ. Бізнес-форум країн учасниць ГУУАМ.

19 листопада 2004 р. – Москва. Чергове засідання групи високого рівня з підготовки документів щодо створення ЄЕП. 29 першочергових документів пропонується підписати до 1 липня 2005 року.

22 листопада 2004 р. – Київ. Місія СНД визнала перемогу В. Януковича на президентських вільних демократичних виборах чесною та легітимною.

15 грудня 2004 р. – Мінськ. В. о. прем'єр-міністр України М. Азаров взяв участь у роботі групи з підготовки договірної основи створення Єдиного економічного простору. Обговорювались питання вільного пересування кордонами, готовності до введення з 1 січня наступного року єдиних принципів стягування податку на додану вартість у взаємній торгівлі (Урядовий кур'єр – 16 грудня 2004).

27 грудня 2004 р. – Київ. Спостерігачі за повторним голосуванням другого туру виборів президента України від СНД поставили під сумнів легітимність цих виборів.

2 лютого 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у Москві відбулась консультативна нарада представників МЗС країн СНД щодо реформування і вдосконалення органів Співдружності. Фактично співробітництво держав СНД перетворилось на двосторонню співпрацю.

15 березня 2005 р. – Женева. Міністр закордонних справ України Б. Тарасюк, виступаючи на 61-й сесії Комісії ООН з прав людини, закликав міжнародні організації більш активно захищати права людини на просторах СНД.

17 березня 2005 р. – Мінськ. Зустріч міністрів закордонних справ країн СНД. Українська сторона підтримала вимогу Молдови, Азербайджану та Грузії повернутись до розгляду проблем сепаратизму на пострадянському просторі.

7-8 квітня 2005 р. – Москва. Відбулось засідання групи високого рівня щодо створення ЄЕП. Міністр економіки України С. Терьохін наголосив, що

в грудні Україна планує вступити до Світової організації торгівлі, що може «поховати» ідею єдиного економічного простору. Україна наполягала на перегляді базової угоди із формування єдиного економічного простору. (Голос України – 8 квітня 2005).

12-13 квітня 2005 р. – Мінськ. Консультації експертів країн СНД з питань надзвичайних ситуацій.

7 травня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Узбекистан офіційно заявив про вихід із ГУУАМ. Організацію пропонувалось перейменувати на «Співдружність за демократію і розвиток».

8 травня 2005 р. – Москва. Президент України В. Ющенко взяв участь у роботі неформального саміту СНД. Жодних практичних рішень прийнято не було.

13 травня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр економіки України С. Терьохін взяв участь у 20-му засіданні групи високого рівня з розробки документів ЄЕП, які мали бути підписані до 1 липня 2005 р. Казахстан пропонував почати формування єдиного економічного простору навіть без України.

20 травня 2005 р. – РНБОУ обговорило проблему створення ЄЕП та вступу України до СОТ.

23 травня 2005 р. – Москва. Перший віце-прем'єр-міністр України А. Кінах взяв участь в роботі Економічної ради СНД.

27-29 травня 2005 р. – Ялта. Засідання Парламентської асамблеї ГУАМ. Узбекистан залишив це неформальне об'єднання.

2 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що міністр закордонних справ України Б. Тарасюк вважав за доцільне подати до Конституційного Суду подання щодо тлумачення угоди про створення Єдиного економічного простору, яку було підписано Україною із застереженнями.

3 червня 2005 р. – Заява «Української народної партії», яка засудила практику політичних поступок Москві в процесі формування Єдиного економічного простору.

3 червня 2005 р. – Тбілісі. Прем'єр-міністр України Ю. Тимошенко взяла участь в нараді глав урядів країн СНД. Україна відмовилась підписати протокол про поетапне створення до 2012 р. зони вільної торгівлі в форматі СНД. На той час в українсько-російській торгівлі діяли обмеження на 150 видів товарів.

14 червня 2005 р. – Петербург. Голова Верховної Ради України В. Литвин взяв участь в роботі економічного форуму країн СНД.

22 червня 2005 р. – У Верховній Раді України відбулись парламентські слухання «Стан і перспективи євроінтеграції України та її участі у формуванні Єдиного економічного простору». Перший заступник міністра закордонних справ України А. Бутейко наголошував, що «участь України в ЄЕП має обмежуватись тільки зоною вільної торгівлі без обмежень і вилучень». (Голос України – 24 червня 2005).

23 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Москві відбулась зустріч глав країн Євразійського економічного товариства. Головні теми переговорів – співробітництво у валютній сфері і створення митного союзу між Росією, Білоруссю, Казахстаном, Таджикистаном, Киргизією. На засіданні був присутній як спостерігач президент Вірменії. Президент Білорусі О. Лукашенко до літа 2006 р. очолив міждержавну раду Євразійського економічного співтовариства.

24 червня 2005 р. – Київ. Чергове засідання групи високого рівня щодо створення Єдиного економічного простору. Україна виступила проти переходу в перспективі від зони вільної торгівлі до вищих форм економічної інтеграції. На той час у Конституційному суді України були відсутні звернення з приводу відповідності угод про ЄЕП Основному закону України. Були погоджені лише чотири документи, а саме Угоди: про спрощення порядку митного оформлення і митного контролю, про єдиний принцип стягнення непрямих податків у взаємній торгівлі, про порядок реекспорту товарів, про визначення митної вартості товарів, які переміщуються через митні кордони. (Голос України – 25 червня 2005).

30 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що громадяни України будуть зобов'язані проходити процедуру дактилоскопічної реєстрації в Москві.

26-27 серпня 2005 р. – Казань. Саміт СНД. Білорусь, Казахстан та Росія планували створити Єдиний економічний простір без участі України. Президент В. Путін запропонував використовувати російську мову як інструмент гуманітарного співробітництва на пострадянському просторі. Українська сторона відмовилась від участі в ЄЕП у форматі наднаціональних органів (Голос України – 27 серпня 2005).

7 вересня 2005 р. – Нью-Йорк. Голова Верховної Ради України В. Литвин провів засідання міжпарламентської асамблеї з головами парламентів Азербайджану, Грузії, Молдови.

23 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України В. Литвин провів переговори з Генеральним секретарем Ради Міжпарламентської асамблеї держав-учасниць СНД М. Кротовим. Сторони наголосили на потребі поглиблення співпраці в рамках цієї міжнародної організації.

2 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Лівадійському палаці відбулось чергове засідання Ради керівників органів безпеки і спецслужб країн СНД. Вперше на засіданні були присутні спостерігачі від спеціальних служб Німеччини, Італія, Іспанії й Франції.

13 листопада 2005 р. – Підмосков'я. Чергове XXIУ засідання групи високого рівня з підготовки текстів угод про створення Єдиного економічного простору. Делегацію України очолював міністр економіки А. Яценюк.

25 листопада 2005 р. – Москва. Перший віце-прем'єр-міністр України С. Сташевський взяв участь у засіданні ради глав урядів країн-учасниць СНД.

26 листопада 2005 р. – Москва. На переговорах з питання формування Єдиного економічного простору Україна висловила готовність підписати 20 з 29 першочергових угод. Росія наполягала на одночасному підписанні всіх документів. (Известия. – 28 ноября 2005).

30 листопада 2005 р. – Москва. Міністр оборони України А. Гриценко зустрівся з колегами із країн СНД.

2 грудня 2005 р. – Київ. Форум «Спільноти демократичного вибору» (ГУАМ). Участь взяли президенти Латвії, Литви, Естонії, Румунії, Грузії, Македонії, Словенії, Молдови, віце-президент Болгарії, спостерігачі від ОБСЄ, Ради Європи та ОЧЕС.

13 грудня 2005 р. – МЗС України заявив, що місія спостерігачів СНД не запрошується на парламентські вибори в Україні. Але Президент В. Ющенко повідомив, що він гарантував участь спостерігачів з усіх країн та міжнародних організацій, включно з СНД.

15 грудня 2005 р. – Верховна Рада України прийняла постанову про запрошення Місії спостерігачів від Співдружності незалежних держав як офіційних спостерігачів на виборах в Україні у березні 2006 року (Голос України – 11 січня 2006).

1 січня 2006 р. – Розпочався формально проголошений Рік СНД, який мав увінчатись урочистостями з нагоди 15 річчя зазначеного об'єднання.

3 лютого 2006 р. – Астана. Міністр економіки України А. Яценюк взяв участь у 24-му засіданні робочої групи з питань формування Єдиного економічного простору. Україна знову виступила проти створення наднаціональних органів. Водночас наголошувалось, що інтеграційні процеси на пострадянському просторі не повинні блокувати рух України до інших ринків. (Голос України – 4 лютого 2006).

10-11 лютого 2006 р. – Київ. Засідання Міжпарламентської асамблеї держав-учасниць СНД, присвячене питанню ролі парламентів країн-учасниць СНД в підвищенні соціального захисту громадян, які потерпіли внаслідок аварії на Чорнобильській атомній станції. (Голос України – 11 лютого 2006).

25 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Верховна Рада України ратифікувала Рішення глав урядів Співдружності Незалежних Держав про Правила митного контролю за переміщенням через митний кордон товарів, які містять об'єкти інтелектуальної власності, підписане в м. Москві 28 вересня 2001 року.

21 квітня 2006 р. – Москва. Засідання Ради міністрів закордонних справ країн СНД. Б. Тарасюк наполягав на визнанні голодомору геноцидом проти українського народу. Українське зовнішньополітичне відомство почало розглядати питання про доцільність участі України в СНД.

13 травня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на думку Секретаря РНБОУ А. Кінаха, «Україна виступає за підвищення рівня економічної діяльності СНД і не ставить за мету моментально вийти із Співдружності».

22-23 травня 2006 р. – Київ. Саміт глав держав, які є членами ГУАМ. Було оголошено про створення «Організації за демократію і розвиток» – ГУАМ. Прийнято Статут зазначеної організації. Було вирішено розмістити в Києві секретаріат ГУАМ. Також було підписано статут міжнародного союзу молоді країн ГУАМ. На київській зустрічі в якості спостерігачів були присутні делегації Болгарії, Литви, Польщі, Румунії. (Голос України – 23 травня 2006).

24 травня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Президент Молдови В. Воронін вніс у секретаріат пропозицію перейменувати ГУАМ на «Співдружність європейського вибору».

3 червня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що керівники спецслужб країн СНД обговорюють проблеми боротьби з тероризмом і протидії зарубіжним розвідкам під прикриттям науково-виробничих об'єднань.

21 липня 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала угоду по першочергові заходи стосовно захисту жертв збройних конфліктів, підписану 24 вересня 1993 р. в м. Москва. (Голос України – 2 серпня 2006)

21-22 липня 2006 р. – Москва. Президент України В. Ющенко відмовився взяти участь у неформальному саміті СНД. Не було також М. Саакашвілі, Р. Кочаряна, С. Ніязова. Обговорювали план президента Казахстану Н. Назарбаєва щодо реформування СНД. Зокрема, у листопаді 2006 р. на мінському саміті СНД пропонувалось розглянути питання щодо обов'язковості виконання рішень Співдружності. Водночас висувалась ідея збереження права національного вето.

19 серпня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила про намір створити у форматі країн ГУАМ спільний миротворчий підрозділ.

25 вересня 2006 р. – Вашингтон. На зустрічі США – ГУАМ було оголошено, що заступник міністра закордонних справ Грузії В.Чхелашвілі став генеральним секретарем ГУАМ.

14-15 жовтня 2006 р. – Київ. Засідання Парламентської асамблеї ГУАМ. Верховна Рада Придністров'я звернулася з проханням про визнання незалежності. Спікер грузинського парламенту Н. Бурджанадзе не отримала від партнерів по ГУАМ підтримки в конфронтації з Росією.

16 жовтня 2006 р. – Мінськ. Міністр закордонних справ України Б. Тарасюк провів зустріч з колегами із країн Співдружності.

16-18 листопада 2006 р. – Сесія Міжпарламентської асамблеї СНД, присвячена 15-річчю СНД. Обговорювалися проблеми схвалення "рамкових" законів у межах міждержавних програм, низки кодексів, зокрема, екологічного, водного та освітнього, регулювання міграційних процесів. Відбулося спільне

засідання голів спеціальних служб, присвячене боротьбі з міжнародним тероризмом. Українську делегацію очолював перший заступник Голови Верховної Ради А. Мартинюк. Спікер грузинського парламенту Н. Бурджанадзе звинуватила Росію в не правовому тиску на Грузію.

23 листопада 2006 р. – Мінськ. Міністр оборони України А. Гриценко як спостерігач був присутній на Раді міністрів оборони країн СНД. Були підписано угоди про співробітництво України у військовій сфері з Азербайджаном, Білорусією, Вірменією, Таджикистаном. (Урядовий кур'єр – 25 листопада 2006).

28 листопада 2006 р. – Мінськ. Зустріч глав держав країн СНД. Казахстан пропонував створити робочу групу для практичної реалізації заходів щодо підвищення ефективності СНД. Наступний саміт СНД мав відбутися 10 червня 2007 р. в Петербурзі, де вкотре розглядатимуться проблеми перманентних реформ.

20 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що першого віце-прем'єра-міністра М. Азарова призначено представником України в Економічній раді СНД.

29 березня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України О. Мороз привітав голову Міжпарламентської асамблеї С. Миронова з 15-річчям діяльності МПА СНД.

31 березня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що першого віце-прем'єр-міністра України і міністра фінансів М. Азарова обрано головою Економічної ради країн СНД.

19 квітня 2007 р. – Верховна Рада України ратифікувала Рішення глав урядів Співдружності Незалежних Держав про внесення змін до правил визначення країни походження товарів (від 30 листопада 2000 р.). (Голос України – 19 червня 2007).

19 травня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України О. Мороз взяв участь в роботі конференції МПА СНД, присвяченій проблемам модельного законодавства і можливостям його практичного застосування національними парламентами.

25 травня 2007 р. – Ялта. Зустріч глав урядів країн СНД. Україну представляв перший віце-прем'єр-міністр М. Азаров. Україна за ротацією стала головувати в Раді глав урядів Співдружності. Втім, Україна, Азербайджан, Грузія, Молдова, Туркменістан та Узбекистан не підписали угоду про створення спільного енергетичного ринку. Попри це, товарообіг України з країнами СНД, порівняно з 2006 р. збільшився на 18% (Голос України – 26 травня 2007).

30-31 травня 2007 р. – Голова Верховної Ради України О. Мороз у зв'язку із складною внутрішньополітичною ситуацією в Україні не зміг взяти участь у роботі МПА СНД.

5 червня 2007 р. – Одеса. Зустріч міністрів транспорту країн СНД. Обговорювалися питання модернізації української транспортної інфраструктури до проведення чемпіонату Європи з футболу 2012 року. Домовилися побудувати автомобільне кільце навколо Чорного моря. (Голос України – 7 червня 2007).

18-19 червня 2007 р. – Баку. Черговий саміт ГУАМ – Організації за демократію та економічний розвиток. Підписано Угоду про привілеї та імунітети ГУАМ, Меморандум про співробітництво з питань ядерної та радіаційної безпеки, спільна заява ГУАМ – Польща. Відбулися засідання у форматі ГУАМ – США, ГУАМ – Японія. До майбутнього миротворчого батальйону ГУАМ мали увійти 200 українських військових. (Голос України – 20 червня 2007).

3 липня 2007 р. – Газета «Голос України» подала обіцянку міністра закордонних справ А. Яценюка про намір проведення восени 2007 р. в Києві міжнародної конференції з питань «заморожених» конфліктів.

5-6 жовтня 2007 р. – Душанбе. Саміт країн СНД. Україну презентував міністр закордонних справ А. Яценюк.

11 жовтня 2007 р. – Вільнюс. Відбувся розширений саміт країн ГУАМ, присвячений 10 річниці цієї організації. Підписано чергову декларацію про добудову нафтопроводу Баку – Тбілісі – Джейхан.

3 листопада 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у Вашингтоні відбулося засідання національних координаторів ГУАМ та представників Державного департаменту США. Пройшла конференція «Організація за демократію та економічний розвиток – ГУАМ: вчора, сьогодні та завтра».

Українсько-азербайджанські відносини

25 січня 2004 р. – Тбілісі. Міністр закордонних справ України К. Грищенко, перебуваючи на процедурі інавгурації Президента Грузії, провів переговори з головою Міллі-Меджлісу Азербайджану М. Алескеровим.

27 січня 2004 р. – Баку. Візит віце-прем'єр-міністра України з питань паливно-енергетичного комплексу А. Клюєва. Обговорювались питання заповнення каспійською нафтою трубопроводу Одеса-Броди.

19 лютого 2004 р. – Київ. Президент України Л. Кучма обговорив з азербайджанським прем'єр-міністром Артуром Расизаде питання співробітництва в нафтовій галузі. (Факти – 20 лютого 2004).

27-28 лютого 2004 р. – Баку. Візит Голови Верховної Ради України В. Литвина. Відбулись переговори з головою Міллі Меджлісу М. Алескеровим, міністром закордонних справ В. Гулієвим, прем'єр-міністром А. Расізаде, Президентом Азербайджану Ільхамом Алієвим. (Голос України – 27 лютого 2004).

16-17 березня 2004 р. – Баку. Черговий раунд консультацій між міністерствами закордонних справ прикаспійських країн. На думку оглядачів ситуа-

ція залишатиметься без змін, допоки Іран не зацікавлений в її швидкому вирішенні, оскільки він має джерела нафти й газу в районі Перської затоки.

22 березня 2004 р. – Баку. Засідання координаторів країн ГУУАМ та США з питань координації боротьби проти міжнародного тероризму.

30 квітня 2004 р. – Баку. Візит міністра закордонних справ України К. Грищенка, який взяв участь у черговому засіданні ради міністрів закордонних справ Організації чорноморського економічного співробітництва.

21 травня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що під час перебування в Брюсселі прем'єр-міністр України В. Янукович зустрівся з Президентом Азербайджану Ільхамом Алієвим.

3-4 червня 2004 р. – Київ. Візит Президента Азербайджану Ільхама Алієва. Було підписано дев'ять міждержавних угод включно з домовленостями про подальшу співпрацю в нафтовій промисловості. Українська сторона заявила про підтримку принципу територіальної цілісності Азербайджану. У Києві було відкрито пам'ятник Гейдару Алієву. (Голос України. – 5 червня 2004).

2 липня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що азербайджанський концерн «АЗАЛ» купив чотири українські літаки АН-140.

5 серпня 2004 р. – Баку. Візит президента Ірану М. Хаттамі. Іранській лідер ще раз наголосив, що офіційний Тегеран підтримує територіальну цілісність Азербайджану та непорушність існуючих державних кордонів (включно з зонами розподілу Каспію).

14 жовтня 2004 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Азербайджану Е. Мамедьєрова. Обговорювалися питання співробітництва у нафтогазовій сфері. (Урядовий кур'єр – 15 жовтня 2014).

28 жовтня 2004 р. – Київ. Президент Азербайджану І. Алієв взяв участь у святкуванні 60-річчя визволення України.

10 січня 2005 р. – Президент Азербайджану І. Алієв привітав з перемогою на президентських виборах В. Ющенка. (Урядовий кур'єр – 13 січня 2005)

23 січня 2005 р. – Київ. Азербайджанська делегація взяла участь в процедурі інавгурації Президента України В. Ющенка.

24-25 січня 2005 р. – Тегеран. Візит президента Азербайджану Ільхама Алієва. Впродовж 2004 р. азербайджанські військові витрати зросли на 40% і суттєво перевищили відповідні витрати Вірменії.

22 березня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що президент Азербайджану І. Алієв амністував заарештованих після заворушень 15 жовтня 2003 року.

18-19 травня 2005 р. – Баку. Візит міністра закордонних справ України Б. Тарасюка, який намагався домовитись про постачання азербайджанської нафти з метою подолання бензинової кризи в Україні. Не виключалась участь українських миротворців у Нагірному Карабаху.

16 червня 2005 р. – Київ. Президент Азербайджану Ільхам Алієв взяв участь у роботі економічного форуму.

2 липня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що під час переговорів між першим віце-прем'єр-міністром України А. Кінахом та заступником прем'єр-міністра Азербайджану А. Аббасова було підписано Меморандум про активізацію торговельно-економічного та інвестиційного співробітництва, зокрема, щодо можливої участі українських підприємств у видобутку енергоносіїв на території Азербайджану.

26 серпня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Києві відкрито виставку азербайджанського художника-карбувальника С. Мамедова «Азербайджан – Україна: культура об'єднує народи».

16 вересня 2005 р. – Баку. Опозиційна партія «Мусават» провела акцію протесту проти затримання радника міністра закордонних справ України Б. Тарасюка С. Євтушенка, який прибув на конференцію, присвячену проблемі демократизації Азербайджану та Білорусі. (Голос України – 17 вересня 2005)

25 вересня 2005 р. – Баку. Зіткнення між прихильниками партії «Мусават» та поліцією, яка намагалась запобігти «кольоровій» революції в Азербайджані.

30 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що ратифіковано Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Азербайджанської Республіки про взаємну охорону секретної інформації, підписану в м. Києві 26 квітня 2004 р.

12 жовтня 2005 р. – Київ. Азербайджанські правозахисники пікетували посольство Азербайджану в Україні, протестуючи проти репресій щодо азербайджанського опозиційного блоку «Азадлиг (Свобода).

17 жовтня 2005 р. – Сімферополь. Заарештований лідер Демократичної партії Азербайджану Р. Гулієв, який летів маршрутом США – Баку.

19 жовтня 2005 р. – Сімферополь. Суд розглядав питання доцільності арешту Р. Гулієва. «Пора» висловлювала невдоволення тим, що Україна перешкоджає демократизації Азербайджану.

20 жовтня 2005 р. – Вибігав триденний термін превентивного затримання Р. Гулієва. «Пора» провела «круглий стіл» на тему: «Україна – Азербайджан: нафта чи демократія». Лідер партії «Мусават» М. Ганбар закликав Україну замість нафтового інтересу обрати цінності азербайджанської демократії.

21 жовтня 2005 р. – Київ. Р. Гулієв провів низку зустрічей з українськими політиками та пообіцяв Ільхаму Алієву «киргизький варіант» революції. Врешті Р. Гулієв повернувся в США.

6 листопада 2005 р. – Парламентські вибори в Азербайджані. Опозиційний блок партій «Азадлиг» не визнав перемогу президентської партії «Новий Азербайджан».

9 листопада 2005 р. – Баку. Мітинг опозиції з вимогою скасування результату парламентських виборів. Радикальна частина азербайджанської опозиції висловлювала невдоволення стриманою позицією України.

10 листопада 2005 р. – Баку. Прихильники партії «Новий Азербайджан» провели мітинг, присвячений своїй перемозі на парламентських виборах.

16 листопада 2005 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Кабінетом Міністрів України і Урядом Азербайджанської Республіки про принципи співробітництва в нафтогазовій галузі, підписаний у м. Києві 3 червня 2004 року (Голос України – 10 грудня 2005).

31 січня 2006 р. – Баку. Візит секретаря Ради національної безпеки та оборони України А. Кінаха. Обговорювались питання співробітництва в енергетичній сфері.

23 лютого 2006 р. – Баку. Засідання дипломатів країн-учасниць об'єднання ГУАМ – Грузії, України, Азербайджану, Молдови. У березні мали бути готові установчі документи міжнародної організації ГУАМ.

9 березня 2006 р. – Київ. Прем'єр-міністр України Ю. Єхануров обговорив з віце-прем'єр-міністром Азербайджану А. Аббасовим проблеми добудови нафтопроводу Одеса-Броди.

16 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Харківському міжнародному слов'янському університеті відкрито клас азербайджанської мови і культури.

25 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що 22 лютого 2006 р. Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Кабінетом Міністрів України і Урядом Азербайджанської Республіки про трудову діяльність і соціальний захист громадян України, які тимчасового працюють на території Азербайджанської Республіки та громадян Азербайджанської Республіки, які тимчасово працюють на території України, підписану в м. Києві 3 червня 2004 року.

22-23 травня 2006 р. – Київ. Президент Азербайджану І. Алієв взяв участь в засіданні ГУАМ. Він заперечив потребу загострення відносин із Росією.

7-8 вересня 2006 р. – Баку. Офіційний візит до Азербайджану Президента України В. Ющенко. Обговорювалися питання паливно-енергетичного співробітництва. Серед підписаних документів можна виділити договір про підготовку дипломатичних кадрів між міністерствами закордонних справ України та Азербайджану, договір про вивчення та охорону рослин між Міністерством сільського господарства Азербайджану та Міністерством сільського господарства й аграрної політики України, договір про охорону навколишнього середовища та договір про співробітництво між державними нафтогазовими компаніями. Азербайджанські журналісти закликали В. Ющенка торкнутися проблем зі свободою слова. (Голос України – 8 вересня 2006).

10 грудня 2006 р. – Азербайджан не визнав конституційний референдум у Нагірному Карабаху. Україна приєдналася до Заяви Європейського Союзу щодо невизнання результату референдуму щодо конституції Нагірного Карабаху, яка розширила права місцевого парламенту.

26 грудня 2006 р. – Баку. Робочий візит прем'єр-міністра України В. Януковича. Обговорювалися питання українсько-азербайджанського співробітництва в нафтогазовому секторі.

26 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Давосі прем'єр-міністр України В. Янукович провів переговори з президентом Азербайджану І. Алієвим. Україна не братиме участі у видобутку газу на шельфі Каспійського моря, оскільки їй вигідніше розвивати шельф Чорного та Азовського морів.

15 березня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України О. Мороз провів переговори з делегацією депутатської групи з міжпарламентських зв'язків Міллі Меджлісу Азербайджанської Республіки на чолі з керівником групи Ф. Зейналовим. Обговорювалися питання створення українсько-азербайджанської міжпарламентської асамблеї.

28 травня 2007 р. – В День Азербайджанської Республіки в місті Закатали Закаталинського району Азербайджанської Республіки за ініціативи Харківської обласної організації азербайджанців України встановлено пам'ятник Т. Шевченку.

18 червня 2007 р. – Баку. Президент України В. Ющенко провів переговори з президентом Азербайджану І. Алієвим.

20-21 вересня 2007 р. – Баку. Відбулося чергове засідання національних координаторів країн ГУАМ.

10 жовтня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Баку відбулися Дні молоді країн ГУАМ.

Українсько-білоруські відносини

9 січня 2004 р. – Мінськ. З нагоди 75 річчя Академії Наук Білорусії Президент О. Лукашенко нагородив Президента Національної академії наук України Б. Патона орденом Франциска Скорини.

29 січня 2004 р. – Чернігів. Міністр оборони України Є. Марчук та його білоруський колега Л. Мальцев підписали Угоду про співробітництво військових відомств двох країн у 2004 р. (Голос України – 31 січня 2004).

30-31 січня 2004 р. – Мінськ. Візит голови Національного банку України С. Тигіпка. Відбулось третє засідання консультативних рад національних банків двох країн. С. Тигіпко провів переговори з прем'єр-міністром Білорусії Сидорським.

4 лютого 2004 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Білорусь про співробітництво

в галузі технічного захисту інформації, підписану в Мінську 22 січня 2003 р. (Голос України – 2 березня 2004)

4 лютого 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що товарообіг між Україною та Республікою Білорусь у 2003 р. склав 705,6 млн дол.

19 лютого 2004 р. – Білорусько-російський конфлікт щодо ціни на газ та приватизацію «Белтрансгазу». Президент Білорусі О. Лукашенко заявив, що відносини Росії з Республікою Білорусь «отруєні газом».

20 лютого 2004 р. – Гомель. І. Чиж голова комітету з інформаційної політики відкрив українську книгарню.

26 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Чернігові Голова Верховної Ради України В. Литвин провів переговори з Головою Ради Республіки Національних Зборів Республіки Білорусь Г. Новицьким. Обговорювались перспективи підписання угоди про міжпарламентське співробітництво.

6 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Національній бібліотеці Білорусі в Мінську відбулись шевченківські читання.

25 березня 2004 р. – Київщина. Візит делегації Брестської області.

22 травня 2004 р. – Форос. Президент України Л. Кучма та Президент Білорусі О. Лукашенко обговорили проблеми українського боргу та ратифікації договору про демаркацію кордону. Сторони домовились спростити візовий режим для працюючих на Чорнобильській АЕС.

1 липня 2004 р. – Хатинь. Президет Росії В. Путін, Президент України Л. Кучма та Президент Білорусі О. Лукашенко взяли участь у заходах з нагоди 60-річчя звільнення Білорусії від німецько-фашистських загарбників.

9 липня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що білоруський республіканський фонд фундаментальних досліджень уклав угоду про співпрацю з Державним фондом фундаментальних досліджень України.

4 вересня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що з 1 січня 2005 р. для відвідування Білорусі українським громадянам потрібен буде закордонний паспорт.

7 вересня 2004 р. – Мінськ. Президент Білорусі О. Лукашенко призначив на 17 жовтня 2004 р. референдум щодо можливості висунення своєї кандидатури в третє на президентських виборах 2006 р.

5 жовтня 2004 р. – Палата представників Конгресу США прийняла «Акт про демократію в Білорусі», яким пропонується запровадження санкцій проти режиму О. Лукашенка. Санкції діятимуть, допоки не будуть проведені вільні вибори.

14 жовтня 2004 р. – Київ. Підписано Угоду про співробітництво між прикордонними відомствами України та Білорусії.

14 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Мінську в українському дипломатичному представництві відбулось чергове засідання клубу жінок дружин дипломатів, акредитованих у Білорусі.

17 жовтня 2004 р. – Вибори до нижньої палати парламенту Білорусії відбувались одночасно з референдумом щодо можливості для О. Лукашенко в 2006 р. втретє брати участь у виборах президента Білорусі. За офіційними даними за це проголосували 67,3% білорусів. Жоден опозиціонер не був обраний до парламенту.

18 жовтня 2004 р. – ОБСЄ визнала вибори та референдум в Білорусі недемократичними.

28 жовтня 2004 р. – Київ. Президент Білорусі О. Лукашенко взяв участь у святкуванні 60-річчя звільнення України від фашистських загарбників.

10 листопада 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в 2005 р. в рамках програми ТАСІС на реалізацію українсько-білоруського проекту з покращення екології в басейні ріки Прип'ять.

17 листопада 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Білорусь зацікавлена в освоєнні космічного простору спільно з Україною та Росією.

23 листопада 2004 р. – Президент Білорусі О. Лукашенко у телефонній розмові привітав В. Януковича з перемогою на президентських виборах. Представники білоруського молодіжного руху «Зубр» брали участь у «помаранчевій революції» в Києві.

22 грудня 2004 р. – Білоруська опозиція звинуватила владу у перешкоджанні виїзду білоруських спостерігачів за повторним голосуванням в Україні 26 грудня 2004 року.

20 січня 2005 р. – Президент Білорусі О. Лукашенко привітав В. Ющенко з перемогою на президентських виборах.

23 січня 2005 р. – Київ. Білоруська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

14 лютого 2005 р. – Представники прикордонних служб України, Білорусі та Польщі погодили точку перетинання державних кордонів в районі річки Буг.

20 лютого 2005 р. – Чернігів. З'їзд діячів білоруської опозиції, які обговорювали питання єдиної кандидатури, яка за українським революційним варіантом у 2006 р. протистоятиме О. Лукашенко.

17 березня 2005 р. – Мінськ. Міністр закордонних справ Білорусії С. Мартинов провів переговори зі своїм українським колегою Б. Тарасюком. висловлювались сподівання на збільшення товарообігу між двома країнами.

4 квітня 2005 р. – Сочі. Президент Білорусі О. Лукашенко провів зустріч зі своїм російським колегою В. Путіним. Обговорювались проблеми реформування СНД. Росія визнала, що до президентських виборів у Білорусі немає сенсу для запровадження спільної грошової одиниці. Хоча товарообіг у 2004 р. перевищив 17,5 млрд дол. (Голос України – 5 квітня 2005).

9 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Києві на майдані Незалежності молодіжні організації України і Білорусі провели акції «Свободу політв'язням!».

20 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що президент Білорусії О. Лукашенко пообіцяв, що «жодні гроші не зможуть працювати в Білорусії для повалення чинної влади».

21-22 квітня 2005 р. – Мінськ. Візит міністра внутрішніх справ України Ю. Луценка, який взяв участь в нараді з колегами з країн СНД.

22 квітня 2005 р. – Україна в комісії ООН з прав людини голосувала за резолюцію, яка засудила владу Білорусі за систематичні порушення прав людини.

27 квітня 2005 р. – МЗС України висловив протест властям Білорусі у зв'язку з арештом п'ятьох громадян України, які 26 квітня брали участь у несанкціонованому мітингу «Чорнобильський шлях».

2 травня 2005 р. – Мінськ. Українські дипломати в судовому порядку домоглися перегляду справи українських членів об'єднання «Національний альянс», яке співпрацює з білоруською радикальною опозиційною молоддю.

8 травня 2005 р. – Москва. Президент України В. Ющенко провів переговори з президентом Білорусі О. Лукашенко. Білоруський лідер констатував, що у політичних відносинах двох країн настав час охолодження.

1 червня 2005 р. – Київ. Відкрито представництво об'єднаної білоруської опозиції.

8 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Білорусь запровадила нові правила перетину кордону для українських дітей.

8 липня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр культури України О. Білозір як співачка виступить на 14 міжнародному фестивалі мистецтв «Слов'янський базар».

12 липня 2005 р. – Мінськ. Президент Білорусі О. Лукашенко наголосив під час зустрічі із лідером українських комуністів П. Симоненко, що в Україні створено систему подання спотвореної інформації про Білорусь для українських громадян. (Голос України – 14 липня 2005)

17 липня 2005 р. – Вітебськ. За підсумками «Слов'янського базару» міністр культури України О. Білозір висловилась за проведення 2006 р. днів культури Білорусі в Україні.

25 липня 2005 р. – Білорусь та Польща здійснили масштабні висилки дипломатів.

26 липня 2005 р. – Мінськ. Президент Білорусі О. Лукашенко заявив, що дострокових президентських виборів в Білорусі не буде. Білоруські власті заперечують загрозу польській національній меншині.

28 липня 2005 р. – Гродно. Після захоплення офісу «Спілки поляків Білорусі» з Мінська був відкликаний посол Польщі в Білорусі. Польща закликала Росію демократизувати владу Білорусі.

29 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Білорусь переорієнтовує потік своїх вантажів з українських портів до російського Калінінграду.

1 серпня 2005 р. – Мінськ. Розігнано мітинг пам'яті з нагоди п'ятиріччя зникнення телеоператора Д. Завадського.

6 серпня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що позитивне сальдо Білорусі в торгівлі з Україною в січні-червні становило 20,8 млн доларів.

17 серпня 2005 р. – Президент Білорусі О. Лукашенко підписав Указ про заборону отримання закордонного фінансування громадськими та політичними організаціями Білорусі.

24 серпня 2005 р. – Польський прем'єр-міністр М. Белка провів телефонні розмови з прем'єр-міністрами Литви, Латвії, України з приводу координації підтримки зусиль білоруської опозиції. ЄС наполягав на легалізації незалежних профспілок.

26 серпня 2005 р. – Казань. У форматі саміту СНД відбулись переговори між Президентом України В. Ющенко та Президентом Білорусі О. Лукашенко. Сторони домовились обговорити проблеми двосторонніх відносин на рівні глав урядів.

28 серпня 2005 р. – «Союз поляків Білорусі» очолив Ю. Лучник. Проте Польща заявила, що вона визнає повноваження лише А. Борис, яку не підтримав президент Білорусі О. Лукашенко.

1 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що міністр закордонних справ України Б. Тарасюк запропонував допомогу у розв'язанні польсько-білоруського конфлікту.

14 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що відбулась телефонна розмова між Президентом України В. Ющенко та Президентом Білорусі О. Лукашенко. Обговорювалися актуальні питання двосторонньої торгівлі.

22 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Білорусії заборонено діяльність незареєстрованих громадських організацій.

23 вересня 2005 р. – Вітебськ. Терористичний акт. В результаті вибуху поранено близько 50 чоловік.

26 вересня 2005 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Білорусі С. Мартинова. Обговорювались питання підготовки зустрічі президентів двох країн.

28-29 вересня 2005 р. – Київ. Українсько-польсько-білоруські консультації. Білорусь заперечувала потребу міжнародного втручання до справ польської національної меншини. Секретар РНБОУ України А. Кінах повідомив на зустрічі з главою Бюро національної безпеки Польщі Є. Баром та державним секретарем Ради безпеки Білорусі Г. Невігласом, що Україна жорстко протидіятиме спробам міжнародної ізоляції Білорусі. (Голос України – 1 жовтня 2005).

1-2 жовтня 2005 р. – Мінськ. Конгрес об'єднаної білоруської опозиції. Прізвище єдиного кандидата від опозиції на президентських виборах не було

названо. Врешті білоруська опозиція з поміж А. Лебедько (лідера об'єднаної громадянської партії), С. Калякіна (партії комуністів Білорусі) та С. Шушкевича (соціал-демократична "Громада") назвала єдиним кандидатом від демократів О. Мілінкевича (Білоруський народний фронт). Останній був впевнений, що після президентських виборів у Білорусі відбудеться «революція духу».

8 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Житомирі відбулась зустріч керівників прикордонних областей України та Білорусі. Наступна така зустріч була запланована в Луцьку у травні 2006 р.

18 жовтня 2005 р. – Мінськ. Візит прем'єр-міністра України Ю. Єхануров. Товарообіг між Україною та Білорусією досяг 1,5 млрд дол. Глави урядів домовились проводити зустрічі раз на квартал. Президент Білорусі О. Лукашенко закликав всі питання між Україною і Білоруссю вирішувати по-сусідськи.

19 жовтня 2005 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Україною та Республікою Білорусь про взаємне забезпечення захисту державних секретів, підписану в м. Києві 19 лютого 2004 року. (Голос України – 19 листопада 2005).

26 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Прилуцька міськрада затвердила договір співробітництва з містом Речиця (Білорусь).

28 жовтня 2005 р. – Вашингтон. Лідер відокремленого від «Білоруського народного фронту» Зенон Позняк звинуватив О. Мілінкевича у підготовці політичного спектаклю з метою заробити гроші на заході і в Росії, зраджуючи національні інтереси країни (Киевский телеграф – 28 октября – 3 ноября 2005).

2 листопада 2005 р. – Верховна Рада України ратифікувала Протокол між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Білорусь про поетапну відміну вилучень з режиму вільної торгівлі, підписану в м. Мінську 21 травня 2004 року.

3 листопада 2005 р. – Вашингтон. Голова уряду України Ю. Єхануров, виступаючи у американському фонді Карнегі, закликав до демократичних реформ у Білорусі. МЗС Білорусі зажадав від української сторони пояснень заяв, які прем'єр-міністр Ю. Єхануров зробив у Вашингтоні на адресу президента О. Лукашенко. (День – 3 листопада 2005).

9 листопада 2005 р. – Москва. Комісар Європейського Союзу із зовнішніх зносин Б. Ферреро-Вальднер відкрито пригрозила Білорусі жорсткішими санкціями, якщо на президентських виборах 2006 р. знову буде обраний О. Лукашенко.

16 листопада 2005 р. – Мінськ. Візит міністра оборони України А. Гриценка. Обговорювались питання військово-технічного співробітництва. Того ж дня громадська партія «Пора» провела в Києві акцію на підтримку білору-

ської опозиції. Міністр оборони Білорусі О. Мальцев, засуджуючи розширення НАТО, висловив готовність співпрацювати з альянсом у форматі «Програми заради миру». Планувалось навчання курсантів Військового інституту артилерії при Сумському державному університеті у Військовій академії Республіки Білорусь. (Голос України – 18 листопада 2005).

17 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Президент України В. Ющенко у Парижі висловився проти міжнародної ізоляції Білорусі.

30 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Президент Білорусі О. Лукашенко ініціює введення кримінальної відповідальності за дискредитацію.

2 грудня 2005 р. – Київ. Єдиний кандидат білоруської опозиції А. Міленкевич взяв участь в роботі форуму «Співдружності демократичного вибору». Україна приєдналась до заяви ЄС з вимогою забезпечити свободу слова у Білорусі.

12 грудня 2005 р. – Київ. Голова спілки письменників України В. Яворівський зустрівся з білоруськими письменниками.

14 грудня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Україна знижує у чотири рази розміри збору за перевезення білоруських товарів водним транспортом.

17 грудня 2005 р. – Мінськ. Центральна виборча комісія Республіки Білорусь призначила на 19 березня 2006 р. президентські вибори.

20 грудня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна передала Білорусі два модернізовані навчальні літаки Л-39.

18 січня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в центрі Києва відбулась акція, присвячена Дню солідарності з тими, хто бореться за волю і права людини в Білорусі.

16 лютого 2006 р. – Мінськ. Акція опозиції на підтримку політичних в'язнів. Соціологи прогнозували впевнену перемогу О. Лукашенка вже в першому турі.

1 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що білоруське КДБ звинуватило Україну у втручанні у внутрішні справи країни.

4 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що МЗС України висловив протест Білорусі в зв'язку із депортацією з Мінська діячів «Пори».

6 березня 2006 р. – Київ. Прес-конференція кандидата на посаду президента Білорусі О. Козуліна. (Голос України – 7 березня 2006).

11 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на підтримку демократії в Білорусі США виділили 12 млн доларів.

14 березня 2006 р. – МЗС України вимагав звільнити українських тінейджерів, які були заарештовані у Мінську під час проведення мітингу на підтримку опозиційного кандидата на посаду Президента О. Міленкевича.

19 березня 2006 р. – Вибори Президента Республіки Білорусь. Центральна виборча комісія оголосила перемогу О. Лукашенко з результатом 82,6% голосів виборців. Опозиційний кандидат О. Міленкевич здобув близько 6%. Опозиція звинуватила переможця виборів О. Лукашенка у фальсифікації та вимагала проведення повторних виборів.

20-21 березня 2006 р. – Мінськ. Спроби протесту опозиції. Спостерігачі від країн СНД, за винятком України, визнали результат президентських виборів у Білорусі легітимним. ОБСЄ заперечив вільний та демократичний виборчий процес у Білорусі. Проросійські українські політичні сили наголошували, що європейські економічні санкції проти Білорусі лише зміцнять режим Лукашенка.

23 березня 2006 р. – ЦВК Білорусі оголосило перемогу О. Лукашенка. Президент України В. Ющенко не привітав його з перемогою на президентських виборах.

25 березня 2006 р. – Мінськ. Сутички міліції з прихильниками білоруської опозиції. ЄС оголосив про політичні санкції щодо білоруської влади. Україна офіційно приєдналась до Заяви Європейського Союзу з приводу визнання результатів президентських виборів у Білорусі недійсними.

29 березня 2006 р. – Генеральна прокуратура Республіки Білорусь оголосила про відкриття кримінальних справ проти О. Мілінкевича та О. Козуліна за організацію масових безпорядків.

4 квітня 2006 р. – Варшава. Польський прем'єр-міністр К. Марцинкевич вимагав звільнення заарештованого за участь у акціях білоруської опозиції на 15 діб колишнього посла Польщі в Білорусі М. Машкевича.

15 червня 2006 р. – Білорусь подала заявку на вступ до «Шанхайської організації співробітництва».

8 липня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що товарообіг між Україною та Білорусією за січень – травень 2006 р. зріс на 35% порівняно з аналогічним періодом минулого року і становив 814 млн дол..

27 вересня 2006 р. – Київ. Переговори між Генеральними штабами України та Білорусі.

5 жовтня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Палата представників парламенту Республіки Білорусь ратифікувала угоду про вільну торгівлю з Україною. У 2005 р. товарообіг між Україною та Білорусією склав 1 млрд 446 млн дол.

24 листопада 2006 р. – Газета "Голос України" повідомила, що Україна і Білорусь підписали Угоду про створення системи інформаційного обміну і план співпраці на 2007 рік.

24 листопада 2006 р. – Мінськ. Президент Білорусі О. Лукашенко провів переговори з прем'єр-міністром України В. Януковичем, який відмовився від координації з Білоруссю тарифів на транспортування російських енергоносіїв.

Відбулося 13 засідання міжурядової українсько-білоруської комісії з питань торговельно-економічного співробітництва. Було досягнуто домовленість про експорт української електроенергії у 2007 р. (Урядовий кур'єр – 24 листопада 2006).

28 листопада 2006 р. – Мінськ. Робочий візит Президента України В. Ющенка. Офіційні переговори з О. Лукашенко відбулися лише в форматі СНД.

20 грудня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Чернігові відбулась установча конференція Союзу лівих партій Білорусі. Почесним головою зазначеного союзу було обрано ув'язненого О. Козуліна. Канада ввела односторонні торговельні санкції проти Білорусі.

20 грудня 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала Протокол між Кабінетом Міністрів України і Урядом Республіки Білорусь про внесення змін до угоди між Урядом України і Урядом Республіки Білорусь про вільну торгівлю від 17 грудня 1992 року. (Голос України – 12 січня 2007).

29 січня 2007 р. – Мінськ. Відбулися чергові політичні консультації між Україною та Білоруссю на рівні заступників міністрів закордонних справ двох країн.

16 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна готова інвестувати в україно-литовсько-білоруський проект зі створення альтернативного нафтопостачання.

17 лютого 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що голова секретаріату президента України В. Балога обговорив з головою адміністрації президента Білорусі Г. Невігласом проблеми українсько-білоруських відносин. Обговорювався можливий Меморандум про співпрацю в енергетичному секторі.

27 березня 2007 р. – Мінськ. Візит заступник голови Верховної Ради України М. Томенка. Під час переговорів з головою Палати представників Національних Зборів В. Конопльовим. Перспективною була названа співпраця заради забезпечення енергетичної безпеки Європи. (Голос України – 28 березня 2007).

20 червня 2007 р. – Москва. Міністр оборони України А. Гриценко провів переговори зі своїм білоруським колегою.

10 жовтня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Мінську проходить міжнародний фестиваль студентів і курсантів навчальних закладів цивільної авіації Білорусі, Росії та України.

24 жовтня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що харківське підприємство «Завод ім. Малишева» уклало контракт з Мінським тракторним заводом на поставки в 2007-2008 рр. поковок 120 тис. шестерень на 62 млн гривень.

Українсько-вірменські відносини

25 січня 2004 р. – Тбілісі. Міністр закордонних справ України К. Грищенко після церемонії інавгурації нового Президента Грузії провів переговори з міністром закордонних справ Вірменії Вазгеном Ованесяном.

12 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України В. Литвин зустрівся з послом Вірменії в Україні Арменом Хачатряном. Обговорювалось питання створення міжпарламентської комісії із співробітництва. Посол Вірменії високо оцінив діяльність Спілки вірмен України.

9 квітня 2004 р. – Єреван. Почалась акції опозиції з вимогою проведення референдуму про відставку Президента Р. Кочаряна.

13 квітня 2004 р. – Єреван. Сили безпеки розігнали мітинг опозиції. Р. Кочаряна і тим самим запобігли вірменському варіанту розвитку грузинської «революції троянд».

6 травня 2004 р. – Об'єднана вірменська опозиція погодилась із пропозицією ПАРЄ від 28 квітня 2004 р. щодо переговорів із Р. Кочаряном.

10-11 травня 2004 р. – Київ. Візит прем'єр-міністра Вірменії Андроніка Маркаряна. В. Янукович заявив, що Україна зацікавлена в участі у тендері на будівництво газопроводу Іран – Вірменія.

10 липня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що посол Вірменії в Україні відвідав Крим. Було досягнуто домовленість про відкриття в Ялті меморіальної відзнаки на будинку, де мешкав вірменський композитор О. Спендаров.

1 вересня 2004 р. – Газета «День» повідомила, що католікос всіх вірмен Гарегін II відвідав Харків.

13 вересня 2004 р. – Єреван. Візит до Вірменії міністра внутрішніх справ України М. Білоконя. Підписано ряд документів щодо співробітництва правоохоронних органів України та Вірменії.

24 грудня 2004 р. – Вірменський парламент прийняв рішення про направлення до Іраку вірменського військового підрозділу.

15 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що президент Вірменії Р. Кочарян привітав з перемогою В. Ющенка.

23 січня 2005 р. – Київ. Вірменська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

11 березня 2005 р. – Статистичне відомство Вірменії визнало, що доходи, які громадяни країни отримують від родичів із вірменської діаспори по всьому світі вдвічі перевищують державний бюджет.

22 квітня 2005 р. – У Верховній Раді України прозвучав заклик визнати геноцид вірменського народу.

24 квітня 2005 р. – Виповнилось 90 років геноциду вірмен у Османській імперії.

29 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Н. Мхитарян склав повноваження президента «Союзу вірмен України».

11 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що з нагоди 1600-річчя вірменської писемності свято вірменської культури відбулося у середній загальноосвітній школі № 85 Голосіївського району м. Києва.

22 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України В. Литвин прийняв Голову Національних Зборів Республіки Вірменія А. Багдасаряна. Обговорювався стан і перспективи двосторонніх відносин.

27 листопада 2005 р. – Референдум з питання зміни Конституції Вірменії з приводу призначення прем'єр-міністра країни парламентом. Близько 300 тис. вірмен, які мали радянські паспорти, не могли взяти участь у голосуванні. Партія «Справедливість» С. Демірчана вимагала відставки президента Р. Кочаряна. Врешті за прийняття поправок до Конституції Республіки Вірменія проголосували понад 93% громадян, зокрема за те, що судова система повинна стати незалежнішою від виконавчої влади. Вірмени діаспори отримали право на подвійне громадянство (Голос України – 29 листопада 2005).

17 грудня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що сейм Литви ухвалив резолюцію, в якій засуджено геноцид вірмен в Османській Туреччині 1915 року.

19 червня 2006 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Вірменії В. Осканяна. Обговорювались питання українсько-вірменських відносин та врегулювання нагірно-карабахського конфлікту.

25 березня 2007 р. – Єреван. Від серцевого нападу помер прем'єр-міністр Вірменії з 2000 р. А. Маркарян.

4 квітня 2007 р. – Президент Р. Кочарян призначив на посаду прем'єр-міністра Вірменії лідера правлячої Республіканської партії Сержа Саркісяна.

12 травня 2007 р. – Вибори парламенту Вірменії. Урядовий табір складали Республіканська партія, партія «Квітуча Вірменія» (великого капіталу), Вірменська революційна федерація «Дашнакцутюн». Опозиція була представлена партіями: «Спадок» колишнього міністра закордонних справ Рафі Ованесяна, «Країна законності» колишнього спікера Артура Багдасаряна та «Народна партія» Карена Демірчяна. Вірмен у діаспорі було втричі більше, ніж у власне Вірменії.

10 листопада 2007 р. – Єреван. Правляча Республіканська партія Вірменії висунула кандидатом на посаду президента на виборах 19 лютого 2008 р. прем'єр-міністра Сержа Саркісяна.

Українсько-грузинські відносини

4 січня 2004 р. – Вибори Президента Грузії. Переміг Михайло Саакашвілі (народився 21 грудня 1967 р.). В групі спостерігачів від країн СНД Україну представляли 13 спостерігачів.

7 січня 2004 р. – Президент України Л. Кучма привітав М. Саакашвілі з перемогою на президентських виборах. У телеграмі глави української держави, зокрема, зазначалось: «Від імені українського народу бажаю Вам успіхів на найвищому державному посту, а дружньому грузинському народу – єдності, мудрості та нових звершень у цей важливий для Грузії історичний період. Україна вірить, що сильна і єдина грузинська держава стане запорукою стабільності в усьому регіоні Північного Кавказу». (Голос України – 9 січня 2004).

25 січня 2004 р. – Тбілісі. Візит міністра закордонних справ України К. Грищенка. Він представляв Україну на інавгурації Президента Грузії М. Саакашвілі. Також був присутній В. Ющенко. На інавгурації Президента Грузії М. Саакашвілі був державний секретар США К. Пауелл. Американські військові радники залишаться на території Грузії безстроково.

11 березня 2004 р. – Тбілісі. Президент Грузії М. Саакашвілі призначив міністром закордонних справ Грузії французького посла 51-річну Сулеймію Зурабашвілі.

14-15 березня 2004 р. – Криза у відносинах Саакашвілі та аджарського лідера А. Абашидзе. Тбілісі намагалось взяти під контроль митні прибутки аджарського керівництва, тому грузинський Президент погрожував, що санкції триватимуть принаймні до парламентських виборів.

24 березня 2004 р. – МЗС України висловив протест Грузії у зв'язку із заявою президента М. Саакашвілі з приводу вербування Абхазією українських найманців.

28 березня 2004 р. – Грузія. Позачергові парламентські вибори. Перемога Блоку Н. Бурджанадзе «Об'єднані демократи». Жодна опозиційна партія не потрапила до грузинського парламенту.

22 квітня 2004 р. – Ніно Бурджанадзе стала спікером грузинського парламенту.

26-27 квітня 2004 р. – Візит до США прем'єр-міністра Грузії З. Жванія. Під заставу у 15 млн дол. від дочки Шеварднадзе Манани було звільнено її чоловіка Георгія Джохтаберідзе.

26-28 квітня 2004 р. – Офіційний візит до України Президента Грузії М. Саакашвілі. (Урядовий кур'єр – 30 квітня 2004).

2 травня 2004 р. – Президент Грузії М. Саакашвілі висунув ультиматум аджарському лідеру А. Абашидзе з вимогою за десять днів повернутись до правового поля Грузії, інакше в автономії мають відбутись дострокові вибори. Було зруйновано мости, розташовані на адміністративному кордоні Аджарії та Грузії.

4 травня 2004 р. – Батумі. Сили безпеки, які лишались вірними А. Абашидзе, розігнали демонстрацію студентів із вимогою його відставки.

5 травня 2004 р. – Президент Грузії М. Саакашвілі вів у Аджарії пряме президентське правління. За посередництва секретаря Ради безпеки Росії Ігоря Іванова було досягнуто домовленість про відставку аджарського лідера Аслана Абашидзе та його від'їзд до Росії.

6 травня 2004 р. – Заява МЗС України з вітаннями у зв'язку з мирним вирішенням аджарської кризи.

26 травня 2004 р. – Виступаючи в день незалежності Грузії М. Саакашвілі закликав народи Абхазії та Південної Осетії погодитись на федеративні зв'язки з Грузією.

10-11 липня 2004 р. – Загострення ситуації в зоні грузинсько-осетинського конфлікту.

16 липня 2004 р. – Президент України Л. Кучма мав телефонну бесіду з Президентом Грузії М. Саакашвілі. Український президент наголосив, що Україна підтримує вирішення південно осетинської проблеми в рамках територіальної цілісності Грузії мирними засобами та з урахуванням інтересів усіх сторін конфлікту.

30-31 липня 2004 р. – Візит в Україну прем'єр-міністра Грузії З. Жванія. У жовтні планувалось провести чергове засідання міжурядової комісії з питань торговельно-економічного співробітництва.

4 серпня 2004 р. – МЗС України висловив протест Грузії у зв'язку з погрозою обстрілювати судна з російськими туристами, які направляються до Абхазії. Нагнітання становища тривало, адже 3 жовтня 2004 р. в Абхазії мали відбутись президентські вибори вперше без В. Арцзинби. Своїм наступником він визначив прем'єр-міністра Абхазії Рауля Хаджимбу.

10 серпня 2004 р. – Крим. Президент України Л. Кучма прийняв Президента Грузії М. Саакашвілі. Україна наголосила, що вона проти силового вирішення осетинського та абхазького конфліктів.

13 серпня 2004 р. – Поблизу Цхінвалі обстріляно автомобіль грузинського прем'єр-міністра З. Жванія.

16 серпня 2004 р. – Заява МЗС України щодо необхідності демілітаризації Південної Осетії.

24 серпня 2004 р. – Тбілісі. З нагоди 13-ї річниці незалежності України відбулась церемонія покладання квітів до пам'ятника Лесі Українки. (Урядовий кур'єр – 28 серпня 2004).

3 жовтня 2004 р. – Вибори президента Абхазії. Рауль Хаджимба звинуватив свого опонента С. Багапша у перемозі за рахунок підтасовки голосів у Гальському районі.

13 жовтня 2004 р. – Р. Хаджимба не визнав проголошення С. Багапша президентом Абхазії на народних зборах.

28 жовтня 2004 р. – Верховний Суд Абхазії скасував результати президентських виборів і призначив нові вибори за два місяці.

2 листопада 2004 р. – Москва. Відбулись переговори абхазьких політиків С. Багапша та Р. Хаджимби. 8 грудня С. Багапш збирався вступити на посаду президента Абхазії.

6 листопада 2004 р. – Прем'єр-міністр Грузії З. Жванія та південноосетинський лідер Е. Кокойти підписали протокол про демілітаризацію зони дотику збройних сил до 20 листопада.

26 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в грузинському місті Сурамі відбулось свято пам'яті Лесі Українки, яку грузини назвали «Лесіоба».

12 листопада 2004 р. – Батумі. Прихильники С. Багапша захопили владу. Проте Р. Хаджимба цього не визнав і звинуватив їх у скоєні державного перевороту.

17 листопада 2004 р. – Рада Старійшин Абхазії вимагала від С. Багапша та Р. Хаджимби до 20 листопада врегулювати незгоди заради виведення республіки з політичної кризи.

6 грудня 2004 р. – Сухумі. Інавгурація президента Абхазії С. Багапша не відбулась. Республіка знаходилась на межі громадянської війни. Напередодні сторони погодились на повторні вибори, на які Р. Хаджимба піде як віце-президент. Повторні вибори планувалось провести до 13 січня 2005 року.

27 грудня 2004 р. – Президент Грузії М. Саакашвілі привітав з перемогою В. Ющенка.

31 грудня 2004 р. – Київ. Приватний візит Президента Грузії М. Саакашвілі.

1 січня 2005 р. – Київ. Завершився приватний візит Президента Грузії М. Саакашвілі, який разом із українськими друзями зустрів Новий рік.

5 січня 2005 р. – Тисовець. Президент України В. Ющенко та Президент Грузії М. Саакашвілі підписали «Карпатську декларацію».

12 січня 2005 р. – Абхазія. Повторні президентські вибори. Кандидат на посаду президента С. Багапш та його віце-президент Р. Хаджимба конкурували з Я. Лакоба.

23 січня 2005 р. – Київ. Президент Грузії М. Саакашвілі та спікер парламенту Н. Бурджанадзе взяли участь у процедурі інавгурації Президента України В. Ющенка.

25 січня 2005 р. – Страсбург. Президент України В. Ющенко та Президент Грузії М. Саакашвілі відкрили виставку, присвячену «революції троянд» та «помаранчевій революції».

26 січня 2005 р. – Президент Абхазії С. Багапш провів переговори зі своїм південно-осетинським колегою Е. Кокойти.

3 лютого 2005 р. – Тбілісі. Мертвим у квартирі друга знайдено прем'єр-міністра Грузії З. Жванія. Виконувачем функцій прем'єр-міністра став Президент М. Саакашвілі.

6 лютого 2005 р. – Тбілісі. Поховання колишнього прем'єр-міністра Зураба Жванія.

10 лютого 2005 р. – Тбілісі. Президент Грузії М. Саакашвілі затвердив у парламенті кандидатуру колишнього міністра фінансів Зураба Ногайделі на посаді голови уряду.

12 лютого 2005 р. – Сухумі. Відбулась інавгурація президента Абхазії С. Багапша.

17 лютого 2005 р. – Тбілісі. Міністр закордонних справ Росії С. Лавров відмовився відвідати меморіал загиблих за єдність Грузії. На думку російського міністра це засвідчило б упередженість щодо абхазького та осетинського конфліктів. Грузинська сторона наголосила, якщо не буде погоджено остаточну дату виведення російських військових баз, вони будуть оголошені поза законом. У відповідь Державна Дума Росії пропонувала уряду відключити Грузії від енергопостачання за несплату боргів.

28 лютого 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Харківський тракторний завод зробив перші поставки в Грузію тракторів малої потужності.

28 лютого – 1 березня 2005 р. – Київ. Візит прем'єр-міністра Грузії З. Ногайделі. Відбулось п'яте засідання міжурядової комісії з торгівельно-економічного співробітництва. Обговорювалось питання формування енергетичних коридорів. Було проведено бізнес-форум.

1 березня 2005 р. – Сухумі. Невдалий замах на життя абхазького прем'єр-міністра Олександра Анкваба.

5 березня 2005 р. – Київ. Візит державного секретаря Ради національної безпеки Грузії Гели Бежуашвілі.

10 березня 2005 р. – Парламент Грузії прийняв закон, яким ультимативно вимагав від Росії до 15 травня 2005 р. погодити дату виведення військових баз.

24-26 березня 2005 р. – Київ. Державний візит Президента Грузії М. Саакашвілі. Відкриття Року Грузії в Україні. На Одещині відбулися дні Аджарії. (Урядовий кур'єр – 26 березня 2005).

29 березня 2005 р. – Київ. «Укрспецекспорт» та міністерство оборони Грузії підписали угоду про військово-технічне співробітництво.

9 грудня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що підписано Угоду про співпрацю на 2005-06 рр. між міністерствами молоді України та Грузії.

20 квітня 2005 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Грузії С. Зурабішвілі. Міністр закордонних справ України Б. Тарасюк заявив, що Україна прийняла політичне рішення про направлення своїх спостерігачів до Абхазії. Сторони погоджували спільну позицію напередодні кишинівського саміту ГУУАМ.

22 квітня 2005 р. – Сухумі. Зустріч лідерів Абхазії, Придністров'я, Південної Осетії. Досягнуто домовленості про взаємодію в галузі оборони.

6-9 травня 2005 р. – Візит в Україну міністра оборони Грузії І. Окруашвілі. Обговорювались питання військово-технічного співробітництва.

10 травня 2005 р. – Тбілісі. Візит Президента США Дж. Буша, який закликав грузинське керівництво продовжувати переговори про виведення російських військових баз та підтримав ідею автономізації Південної Осетії та Абхазії.

16 травня 2005 р. – За рішенням грузинського парламенту розпочалась блокада російських військових баз, яка за планом мала тривати до досягнення письмової домовленості про виведення російських баз до 1 січня 2008 року.

3 червня 2005 р. – Тбілісі. Візит прем'єр-міністра України Ю. Тимошенко. Обговорювались питання налагодження двостороннього економічного співробітництва.

16 червня 2005 р. – Київ. Робочий візит Президента Грузії М. Саакашвілі, який взяв участь у роботі економічного форуму.

1 липня 2005 р. – Тбілісі. Візит міністра закордонних справ України Б. Тарасюка. Обговорювались питання двостороннього співробітництва та активізації роботи з інтенсифікації співпраці в форматі ГУАМ. Підписано Меморандум про співробітництво зовнішньополітичних відомств України і Грузії в процесі європейської та євроатлантичної інтеграції.

25-26 липня 2005 р. – Тбілісі. Українсько-грузинські консультації з консульських питань. Готувалися угоди про трудову діяльність і соціальний захист українців і грузинів, які працюють за межами своїх держав та угоди про спрощений порядок одержання і припинення громадянства громадянами обох країн.

30 липня 2005 р. – Батумі. Розпочався процес виведення російських військових баз з території Грузії, який мав закінчитись 2008 року.

12-14 серпня 2005 р. – Дружній візит до Грузії Президента України В. Ющенка. Проведено переговори з Президентом Грузії М. Саакашвілі. Глави держав побували в Кахетії, відвідали палац останнього царя Грузії Іраклія II, кафедральний собор Алаверді, Цинандальську урядову резиденцію, побували в стародавній столиці Грузії Мцхеті. Президент України В. Ющенко та президент Грузії М. Саакашвілі підписали у Боржомі Заяву про створення балтійсько-чорноморсько-каспійської «Співдружності демократичного вибору».

18 серпня 2005 р. – Артек. Президент України В. Ющенко провів переговори з Президентом Грузії М. Саакашвілі, Президентом Литви В. Адамкусом, президентом Польщі О. Квасьневським.

31 серпня 2005 р. – Гданськ. На святкуванні 25-річчя з дня створення польської профспілки «Солідарність» В. Ющенко та М. Саакашвілі обговорили проект створення балтійсько-чорноморсько-каспійської співдружності демократичних держав.

2-4 вересня 2005 р. – Дні Тбілісі в Києві.

17 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна і Грузія укладуть угоду про охорону географічних зазначень мінеральних вод і спиртних напоїв.

27 вересня 2005 р. – Київ. Підписано міжурядовий протокол про реалізацію положень двосторонньої Угоди про вільну торгівлю між Україною та Грузією. (Голос України – 28 вересня 2005)

5 жовтня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що секретар РНБОУ А. Кінах провів переговори зі своїм грузинським колегою Г. Бежуашвілі. Обговорювались питання військово-технічного і енергетичного співробітництва України та Грузії.

19 жовтня 2005 р. – Відставка міністра закордонних справ Грузії С. Зурабішвілі. Дипломатичне відомство Грузії очолив Г. Бежуашвілі, а секретарем Ради безпеки Грузії став колишній посол Грузії в Україні А. Катамадзе.

19-20 жовтня 2005 р. – Київ. Візит спікера парламенту Грузії Н. Бурджанадзе. В Інституті міжнародних відносин вона розповіла про грузинське бачення демократії.

31 жовтня 2005 р. – Міністр з питань відновлення територіальної цілісності Грузії Г. Хайндрава запропонував Південній Осетії американський план врегулювання.

2 листопада 2005 р. – У заяві МЗС України звернення Президента Південної Осетії Е. Кокойти до світової спільноти із закликом запровадити санкції проти України за постачання зброї Грузії було названо провокаційним.

22 листопада 2005 р. – Київ. Президент Грузії М. Саакашвілі відвідав Україну з метою участі у святкуванні першої річниці Помаранчевої революції.

23 листопада 2005 р. – Тбілісі. Президент України В. Ющенко взяв участь у святкуванні другої річниці «революції троянд».

1-2 грудня 2005 р. – Київ. Президент Грузії М. Саакашвілі взяв участь у заснуванні форуму «Спільноти демократичного вибору».

9-11 грудня 2005 р. – Київ. Фестиваль сучасної грузинської музики.

5 січня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що парламент Грузії визнав голодомор 1932-1933 років геноцидом українського народу.

10 січня 2006 р. – Астана. На інавгурації Президента Казахстану Н. Назарбаєва Президент України В. Ющенко зустрівся з Президентом Грузії М. Саакашвілі.

31 січня 2006 р. – Тбілісі. Візит секретаря Ради національної безпеки та оборони України А. Кінаха, який офіційно відкрив Рік України в Грузії.

21 березня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Україна і Грузія підписали Угоду про спрощений порядок набуття і виходу з громадянства.

1 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що 31 березня 2006 р. у Сочі підписано угоди про порядок виведення російських військ із Грузії. Базу в Ахалкалакі російські військові мали залишити 2007 р., а в Батумі 2008 року.

4-5 квітня 2006 р. – Київ. Робочий візит міністра закордонних справ Грузії Г.Бежуашвілі. Натомість візит Президента Грузії М. Саакашвілі було відкладено з огляду на складне внутрішньополітичне становище в Тбілісі. Обговорювались проблеми подальшого розвитку двосторонніх відносин. Сторони підвели підсумки Року Грузії в Україні. В Художньому музеї було відкрито виставку грузинського художника Н. Піросмані. З квітня 2006 р. до квітня 2007 р. тривав Рік України в Грузії (Голос України – 4 квітня 2006).

22-23 травня 2006 р. – Київ. Президент Грузії М. Саакашвілі взяв участь у роботі саміту ГУАМ.

14 червня 2006 р. – Санкт-Петербург. Президент Грузії М. Саакашвілі обговорив спірні питання двосторонніх відносин з президентом Росії В. Путіним.

28 вересня 2006 р. – Тбілісі. Відкриття Року України в Грузії. У зв'язку зі «шпигунським» конфліктом Росія відкликала свого посла з Тбілісі та припинила видачу віз грузинським громадянам. На думку міністра оборони Росії С. Іванова, ці дії були спрямовані на видавлювання російських миротворців з Абхазії та Південної Осетії.

12 листопада 2006 р. – Південна Осетія. Референдум щодо незалежності. На Кавказі наростала нестабільність.

23 листопада 2006 р. – Тбілісі. Президент України В. Ющенко побував на святкуваннях третьої річниці «революції троянд» та став хрещеним батьком молодшого сина президента М. Саакашвілі.

11 січня 2007 р. – В акваторії Абхазії грузинські прикордонники затримали українське риболовецьке судно. (Голос України – 12 січня 2007).

23 січня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що відбувся перший всеукраїнський фестиваль грузинської культури «У дружбі народжується єдність».

1-2 березня 2007 р. – Візит до Грузії Президента України В. Ющенко. Підписано угоду про спрощений порядок набуття громадянства. В разі рішень міжнародних організацій В. Ющенко обіцяв надати українських миротворців для Абхазії та Південної Осетії. Відкрито пам'ятник Т. Шевченко у Тбілісі. Підписано угоду про діяльність поромної переправи Батумі – Керч. Президент України В. Ющенко відвідав «Музей радянської окупації».

4 березня 2007 р. – Грузія не визнала результати парламентських виборів у Абхазії (Голос України – 7 березня 2007).

27 березня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Тбілісі відбулися Дні культури Києва.

30 березня 2007 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Грузії Г. Бежуашвілі. Обговорювалися проблеми двостороннього співробітництва та взаємодії у форматі ГУАМ та ОЧЕС.

7 червня 2007 р. – Київ. Президент України В. Ющенко та його грузинський колега М. Саакашвілі відкрили пам'ятник Ш. Руставелі. У Кахетії планувалося відкрити пам'ятник Л. Українки. Відбулися переговори з начальником Генерального штабу ЗС Грузії Заза Гогава. (Урядовий кур'єр – 9 червня 2007).

9 червня 2007 р. – Петербург. Президент Росії В. Путін провів переговори з М. Саакашвілі з питань нормалізації російсько-грузинських відносин. Сторони погодили графік виведення російських військових баз із Грузії.

27 червня 2007 р. – Росія остаточно передала Грузії військову базу в Ахалкалакі.

26 жовтня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що посла Грузії в Україні Г. Катамадзе нагороджено орденом Князя Ярослава Мудрого.

4 листопада 2007 р. – Сухумі. Відбулася зустріч президентів Абхазії, Південної Осетії та Придністров'я. Вони погодили координацію зусиль в разі проголошення незалежності Косово.

14-15 листопада 2007 р. – Київ. Візит спікера парламенту Грузії Н. Бурджанадзе. Вона взяла участь у засіданні представників ГУАМ.

19 листопада 2007 р. – Президент Грузії М. Саакашвілі призначив прем'єр-міністром Грузії Ладо Гургенідзе.

25 листопада 2007 р. – Тбілісі. За 45 днів до позачергових виборів М. Саакашвілі передав повноваження президента спікеру Н. Бурджанадзе.

25 грудня 2007 р. – Тбілісі. Робочий візит Президента України В. Ющенка, який підтримав на виборах М. Саакашвілі.

Українсько-казахські відносини

17 січня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Рада директорів міжнародної аерокосмічної програми «Сі Лонч» у Москві підписала ухвалу про принципи співробітництва за проектами «Наземний старт» з космодрому Байконур.

31 січня 2004 р. – Алма-Ата. Дочка Нурсултана Назарбаєва Дарига провела з'їзд своєї партії «Асар». На думку оглядачів дочка готувалась замінити батька на посаді Президента.

10 березня 2004 р. – Президент Казахстану Н. Назарбаєв призначив І. Тасмангабекова главою адміністрації Президента Казахстану. Політичні аналітики розглядали цей крок як спробу Назарбаєва вибудувати нову систему противаг у своєму оточенні напередодні парламентських виборів, перемога на яких віддавалась партії дочки Назарбаєва.

12 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Казахстані відбулись шевченківські дні.

27 березня 2004 р. – Київ. Голова адміністрації Президента України В. Медведчук провів переговори з головою казахської партії «Асар» Дариго Назарбаєвою. (Сегодня – 29 марта 2004).

28 квітня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що український літак АН-140 прийшов на службу до казахської компанії «Туліяр Авіа сервіс».

19 травня 2004 р. – Казахстан та Узбекистан офіційно розпочали процес демаркації державного кордону.

8 липня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що головний штаб ВМС Збройних Сил України відвідала делегація міністерства оборони Казахстану на чолі з контр-адміралом Р. Комратовим.

14 вересня 2004 р. – Астана. Президент Казахстану Н. Назарбаєв та Президент України Л. Кучма обговорили перспективи формування єдиного економічного простору та двосторонні відносини.

14 вересня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що народний депутат України, віце-президент Парламентської асамблеї ОБСЄ Ігор Осташ став спеціальним координатором короткотермінової місії ОБСЄ зі спостереження за парламентськими виборами у Казахстані.

19 вересня 2004 р. – Вибори до нижньої палати парламенту Республіки Казахстан. Основна конкурентна боротьба розгорнулась між партією прихильників Президента Н. Назарбаєва «Отан» (Батьківщина), партією його дочки Дариги Назарбаєвої «Асар» та опозиційним «Демократичним вибором Казахстану».

25 листопада 2004 р. – Казахстан привітав В. Януковича з перемогою на президентських виборах та зайняв стриману позицію щодо повторного голосування другого туру виборів президента України 26 грудня 2004 р.

7 січня 2005 р. – За заклики до народних протестів прокуратура заборонила легальну діяльність опозиційної партії «Демократичний вибір Казахстану».

18 січня 2005 р. – Астана. Президент Росії В. Путін та Президент Казахстану Н. Назарбаєв підписали Договір про демаркацію російсько-казахського кордону.

21 січня 2005 р. – Астана. «АНТК імені Антонова» уклала контракт про співпрацю з Казахстаном.

23 січня 2005 р. – Казахська делегація взяла участь в інавгурації Президента України В. Ющенка.

29 січня 2005 р. – Алма-Ата. Заборонено демонстрацію прихильників партії «Демократичний вибір Казахстану».

17 березня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Женеві міністр закордонних справ України Б. Тарасюк провів переговори з казахським колегою Касимжомартом Токаєвим.

16 квітня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Харківський тракторний завод поставив 250 тракторів до Казахстану.

17 травня 2005 р. – Челябінськ. Переговори Президента Росії В. Путіна та Президента Казахстану Н. Назарбаєва. Підписано угоду про пересування громадян двох країн через державний кордон за внутрішніми паспортами.

30-31 травня 2005 р. – Астана. Візит Президента України В. Ющенко. Казахстан не виключав можливості формування Єдиного економічного простору без участі України. Водночас Україна закликала Казахстан збільшити обсяги постачання нафти. Казахстан висловив зацікавленість у добудові польської частини нафтопроводу Одеса-Броди. Президент України В. Ющенко заявив, що формування ЄЕП недоцільно розпочинати зі створення наднаціонального органу регулювання.

5 липня 2005 р. – Астана. Саміт «Шанхайської організації співробітництва». Учасники зустрічі вимагали, аби США встановили крайній термін виведення військових баз із центрально азійських країн. Індія, Пакистан, Іран звернулись з проханням набути статус спостерігача.

5 липня 2005 р. – Газета «Киевские ведомости» повідомила, що українське об'єднання «Пора» співпрацює з казахським молодіжним рухом «Кахар» (Гнів).

6 липня 2005 р. – Астана. Казахстан та Росія уклали угоду про спільну розробку нафтового родовища Курмангази в Каспійському морі.

22 серпня 2005 р. – Астана. Китайська державна нафтова компанія уклала угоду на купівлю за 4 млрд дол. казахської компанії «Петролеум Казахстан». Це перекреслювало сподівання України щодо отримання казахської нафти для заповнення нафтопроводу Одеса-Броди в європейському напрямку.

26 серпня 2005 р. – Казань. Президент України В. Ющенко обговорив двосторонні відносини з президентом Казахстану Н. Назарбаєвим.

1 вересня 2005 р. – Президент Казахстану Н. Назарбаєв заявив, що казахські війська не будуть виводитись з Іраку. Тим самим він намагався домогтися нейтралітету США на період президентських виборів та продовжити на сім років своє перебування при владі.

13 жовтня 2005 р. – Астана. Візит державного секретаря США К. Райс. Зустрівшись із представниками казахської опозиції, вона закликала до проведення чесних президентських виборів.

14 жовтня 2005 р. – Центральна виборча комісія зареєструвала єдиного кандидата від казахської опозиції «За справедливий Казахстан» Ж. Туякбай.

10-11 листопада 2005 р. – Астана. Візит Голови Верховної Ради України В. Литвина. Відбулись переговори з головою Сенату Нуртаєм Абикаєвим та головою Мажилісу Уралом Мухамеджановим.

11 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» опублікувала статтю В. Литвина «Українсько-казахстанські відносини: історичні корені та сучасність».

17-18 листопада 2005 р. – Візит в Україну Президента Казахстану Н. Назарбаєва. Обговорювались питання двостороннього співробітництва, зокрема, можливості наповнення казахською нафтою трубопроводу Одеса-Броди. Казахський президент закликав Україну приєднатись до ЄЕП.

4 грудня 2005 р. – Вибори Президента Казахстану. Н. Назарбаєв репрезентував партію «Отан» (Батьківщина), Жармахан Туякбай – партію «За справедливий Казахстан», Аліхан Байменов – партію «Акжол» (Світлий шлях), Єрасил Абилкасимов – Комуністичну партію Казахстану, був також кандидат самовисуванець Мелс Елауізов. Н. Назарбаєв впевнено переміг вже у першому турі. (Голос України – 6 грудня 2005).

10-11 січня 2006 р. – Астана. Президент України В. Ющенко був присутній на інавгурації Президента Казахстану Н. Назарбаєва. 66-річний Назарбаєв був переобраний на наступні 7 років. Президент Ющенко обговорив питання участі України в реалізації енергетичних проектів Казахстану.

19 січня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що парламент Казахстану знову затвердив головою уряду Даніала Ахметова.

22 січня 2006 р. – Астана. Делегація «Нафтогаз України» провела переговори з питання спільної розробки родовищ «КазМунайГаз». Скоротився транзит казахської нафти територією України. Україна пропонувала залучити казахське підприємство "КазМунайГаз" до участі в добудові нафтопроводу Одеса-Броди-Плоцьк.

26 травня 2006 р. – Газета «Сільські вісті» повідомила, що Рік Казахстану в Україні перенесено з 2006 р. на 2007 рік.

15 серпня 2006 р. – Сочі. Прем'єр-міністр України В. Янукович провів переговори з президентом Казахстану Н. Назарбаєвим. Обговорювалися питання участі України в ремонтних роботах на газопроводі з Туркменістану.

8-9 вересня 2006 р. – Візит до Казахстану міністра палива та енергетики України Ю. Бойко. Обговорювалися спільні енергетичні проекти.

11 жовтня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що товарообіг України з Казахстаном у 2005 р. перевищив мільярд доларів США. У 2006 р. очікувалося зростання товарообігу ще на 600 млн дол.

11 грудня 2006 р. – Київ. Засідання українсько-казахської міжурядової комісії з питань енергетичного співробітництва.

13-14 грудня 2006 р. – Візит до Республіки Казахстан прем'єр-міністра України В. Януковича. Обговорювалися питання енергетичного співробітництва. Обговорювалися можливості участі України у створенні транспортного коридору Китай – Західна Європа, залучення українських компаній до будівництва на території Казахстану атомних електростанцій, транспортної інфраструктури. На 27 січня 2007 р. був запланований візит Н. Назарбаєва в Україну. (Голос України – 15 грудня 2006).

5 січня 2007 р. – Газета «Голос України» подала інформацію, що Президент Казахстану Н. Назарбаєв оголосив 2007-й Роком Казахстану в Україні.

8 січня 2007 р. – Відставка казахського уряду на чолі з Д. Ахметовим. Президент Н. Назарбаєв почав формування нового уряду Казахстану. Висловлювалися припущення, що новим прем'єр-міністром міг стати екс-віце-прем'єр-міністр Карим Масимов, або голова адміністрації президента Адильбек Джаксибеков.

10 січня 2007 р. – Газета «Голос України» подала інформацію, що Казахстан зняв заборону на запуски з Байконуру ракет-носіїв «Дніпро».

10 січня 2007 р. – Астана. Казахський парламент затвердив нового голову уряду Карима Масимова. (Голос України – 12 січня 2007).

1-2 лютого 2007 р. – Київ. Президент Казахстану Н. Назарбаєв відкрив Рік Казахстану в Україні. Було заплановано 2008 р. провести Рік України в Казахстані. Відбувся бізнес-форум «Казахстан – Україна: нові можливості для бізнесу». Канцлер Німеччини А. Меркель не виключала можливості головування Казахстану в ОБСЄ у 2009 році. (Голос України – 3 лютого 2007).

6 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Черкаській обласній філармонії святковим концертом відкрито мистецьку частину Року Республіки Казахстан в Україні.

7 лютого 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Запоріжжі відкрито перший «Торговельний дім Республіки Казахстан в Україні».

20 червня 2007 р. – Москва. Міністр оборони України А. Гриценко провів переговори зі своїм казахським колегою.

18 серпня 2007 р. – На парламентських виборах перемогу святкувала партія президента Н. Назарбаєва «Нуротан». Опозиція в парламент не потрапила.

18 вересня 2007 р. – Київ. В рамках Року Казахстану в Україні в Києві відкрилася фотовиставка «Астана – місто третього тисячоліття».

11 жовтня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Одесі в рамках Року Казахстану в Україні відбулися Дні культури Алмати.

1 листопада 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що підписано Угоду про торгово-економічне, науково-технічне та культурне співробітництво між Дніпропетровською областю та Карагандинською областю.

Українсько-киргизькі відносини

7 лютого 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у Бішкеку відбулись українсько-киргизькі консультації щодо квот на навчання громадян Киргизстану у вищих навчальних закладах України в 2004 р.

25 лютого 2004 р. – Київ. Підписано українсько-киргизьку угоду про безвізовий режим поїздок громадян терміном до 90 діб.

15-16 квітня 2004 р. – Візит до Киргизстану прем'єр-міністра України В. Януковича.

28 червня 2004 р. – Стамбул. На саміті НАТО Президент України Л. Кучма провів бесіду з президентом Киргизстану Аскаром Акаєвим.

25 листопада 2004 р. – Киргизстан привітав В. Януковича з перемогою на президентських виборах. Киргизстан зайняв обережну позицію щодо повторного голосування другого туру виборів президента України 26 грудня.

23 січня 2005 р. – Киргизька делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

27 лютого 2005 р. – Парламентські вибори в Киргизстані. Гучні протести опозиційних діячів. У жовтні в республіці мали відбутись президентські вибори. Лідер опозиційної партії «Ата-Журт» (Вітчизна) Р. Отунбаєва не визнала перемогу правлячої партії «Алга-Киргизстан» (Партія єдності та розвитку). Опозиція мала підтримку на півдні Киргизстану. Російськомовні громадяни майже не брали участі в акціях протесту.

13 березня 2005 р. – Другий тур парламентських виборів. Опозиція наполягала на дострокових президентських виборах.

15 березня 2005 р. – Південь Киргизстану. Радикальні опозиціонери почали захоплювати представників місцевих органів влади. Президент А. Акаєв заявив, що країна перебуває на межі громадянської війни. США збирались зміцнити присутність у демократичному Киргизстані для посилення тиску на Китай та Росію.

20 березня 2005 р. – Ош, Джелалабад. Сутички між місцевою опозицією та силами безпеки Киргизстану. Державний департамент США закликав конфліктуючі сторони до переговорів. Натомість Україна відкликала свого посланника в Бішкеку А. Балдинюка, який в приватному листі до голови адміністрації Джелалабадського району висловлював сподівання на швидке замирення кризи.

22 березня 2005 р. – Бішкек. На фоні масових заворушень опозиція вимагала відставки президента А. Акаєва та проведення повторних виборів. В свою чергу А. Акаєв звинуватив опозицію в організації збройного заколоту.

24 березня 2005 р. – Ош. Провал консультацій прем'єр-міністра М. Танаєва з лідерами опозиції. Тим часом у Бішкеку опозиція захопила офіс президента. Були скасовані результати виборів. З в'язниці звільнений Ф. Кулов. МЗС України привітало киргизьку опозицію з перемогою.

25 березня 2005 р. – Бішкек. Виконуючим обов'язки президента був призначений лідер джелалабадської опозиції К. Бакієв.

31 березня 2005 р. – Бішкек. Візит міністра закордонних справ України Б. Тарасюка та його грузинської колеги С. Зурабешвілі, які намагались посередничати в питанні легітимації відставки президента А.Акаєва.

4 квітня 2005 р. – Москва. А. Акаєв погодився в російській столиці оголосити офіційно про свою відставку.

5 квітня 2005 р. – Бішкек. Парламенту Киргизстану не вистачило кворуму для прийняття відставки президента А. Акаєва. Деякі депутати продовжували наполягати на імпічменті.

6 квітня 2005 р. – Бішкек. Верховний Суд Киргизстану скасував судовий вирок Феліксу Кулову. Це давало йому підстави для сподівань на перемогу на дострокових президентських виборах.

7 квітня 2005 р. – Парламент Киргизстану знову намагався розглянути питання відставк А. Акаєва. Проте частина депутатів виступала проти гарантування недоторканості та наполягала на імпічменті.

11 квітня 2005 р. – Парламент Киргизстану нарешті прийняв відставку А. Акаєва та призначив на 10 липня 2005 р. дострокові президентські вибори.

14 травня 2005 р. – Після заворушень у місті Андижан Киргизстан перекрив кордон з Узбекистаном.

16 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Дж. Сорос сплачуватиме зарплату киргизьким чиновникам.

10 липня 2005 р. – Дострокові вибори президента Республіки Киргизстан. Фаворитами вважались Ф. Кулов та К. Бакієв, які домовились відповідно поділити посади прем'єр-міністра та президента.

11 липня 2005 р. – Бішкек. ОБСЄ визнала перемогу на президентських виборах К. Бакієва.

14 серпня 2005 р. – Бішкек. Інавгурація Президента К. Бакієва. Україну репрезентував міністр закордонних справ Б. Тарасюк. У Киргизії заплановано відкрити Український торговельний дім. (Сільські вісті – 18 серпня 2005).

21 вересня 2005 р. – Бішкек. Конфлікт між Президентом К. Бакієвим та Генеральним прокурором Киргизстану, союзником Ф. Кулова. Посилювались розбіжності між членами нової владної команди. Убито депутата Б. Еркінбаєва, бізнесмена з півдня Киргизстану, який організовував «тюльпанову революцію».

11 жовтня 2005 р. – Бішкек. Президент Киргизстану К. Бакієв за підсумками переговорів із державним секретарем США К. Райс погодився подовжити використання американцями військової бази Манас.

22-23 жовтня 2005 р. – Бішкек. Опозиція, звинуативши Ф. Кулова в неспроможності навести лад у в'язницях та колоніях, закликала до його відставки з посади прем'єр-міністра Киргизстану.

26 жовтня 2005 р. – Бішкек. Мітинг прихильників та противників Ф. Кулова.

24 квітня 2006 р. – Москва. Президент Киргизстану К. Бакієв та його російський колега В. Путін домовились про збереження бази ВВС РФ у Канті.

2 травня 2006 р. – Бішкек. Президент Киргизстану К. Бакієв не прийняв відставку уряду Ф. Кулова. Тим самим президент не хотів піднімати політичні акції прем'єр-міністра в разі уникнення ним відповідальності за кризу.

7 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна відхилила вимоги киргизької сторони про безмитний експорт на український ринок киргизької сільськогосподарської продукції.

8 липня 2006 р. – Газета «День» повідомила, що в Києві з візитом побував віце-спікер парламенту Киргизстану К. Ісабеков.

7 листопада 2006 р. – Бішкек. Зіткнення між прихильниками опозиції та президента К. Бакієва, який звинуватив парламент у намірі узурпувати владу.

10 листопада 2006 р. - Президент К. Бакієв підписав нову Конституції країни. Прем'єр-міністр Ф. Кулов висловловив занепокоєння тим, що віднині Конституцію можна дуже швидко змінювати.

15 листопада 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на думку ЗМС України вимоги Киргизстану до України для підписання протоколу про доступ на ринки товарів і послуг не зовсім відповідають вимогам СОТ.

19 грудня 2006 р. – Відставка прем'єр-міністра Ф. Кулова. Його уряд мав виконувати обов'язки до формування нового складу Кабінету Міністрів.

30 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що прем'єр-міністром Киргизстану став А. Ісабаєв.

3 квітня 2007 р. – Президент К. Бакієв звільнив з посади прем'єр-міністра А. Ісабаєва та призначив головою уряду одного з керівників опозиційного руху «За реформи» А. Атамбаєва.

20 квітня 2007 р. – Бішкек. Сили безпеки розігнали мітинг опозиції. Припинено діяльність популярної опозиційної газети «Агим» та Об'єднаного фронту «За гідне майбутнє Киргизстану». Заарештувати Ф. Кулова не вдалося. (Голос України – 21 квітня 2007).

21 травня 2007 р. – Киргизстан погодився на виплату українських боргів гуманітарною та технічною допомогою. Тим самим було знято проблему киргизької блокади вступу України до СОТ.

1 червня 2007 р. – Опозиційний киргизький політик Ф. Кулов ініціював збирання підписів за союз із Росією щодо спільної валюти, митного простору та охорони кордонів.

22 жовтня 2007 р. – Президент К. Бакієв розпустив парламент.

24 жовтня 2007 р. – Відставка прем'єр-міністра Киргизстану А. Атамбаєва. Черговий раунд політичної кризи в Киргизстані міг затягнути підписання протоколу про приєднання України до Світової організації торгівлі. (Голос України – 27 жовтня 2007).

12 листопада 2007 р. – Бішкек. Українська делегація провела переговори щодо проблеми вступу до СОТ.

14 листопада 2007 р. – Україна підписала з Киргизстаном угоду про умови свого приєднання до СОТ. Одночасно було виділено гуманітарну допомогу на 27 млн дол., рівно стільки, скільки Україна заборгувала Киргизстану з радянських часів.

16 грудня 2007 р. – Позачергові парламентські вибори за партійними списками. Киргизька опозиція звинуватила президента К. Бакієва у фальсифікації результату виборів на користь пропрезидентської партії «Акжол» (Світлий шлях). Спостерігачі ОБСЄ, на відміну від спостерігачів Шанхайської організації співробітництва, не визнали вибори такими, що відповідають стандартам демократії. (Голос України – 18 грудня 2007).

Українсько-молдовські відносини

12 січня 2004 р. – Україна, Молдова та ЄС підписали протоколи про встановлення спільного прикордонного режиму навколо Придністров'я.

26 січня 2004 р. – Софія. Чергове засідання дипломатів ОБСЄ, України та Росії щодо розробки прийнятних для всіх зацікавлених сторін принципів остаточного придністровського врегулювання. Наступний раунд консультацій було призначено на 24 лютого 2004 р.

12 лютого 2004 р. Парламент Молдови ратифікував угоду з Україною про вільну торгівлю, яка відповідає нормам СОТ. Україна відклала ратифікацію зазначеної угоди на 2005 рік.

24 лютого 2004 р. – Белград. Засідання контактної групи ОБСЄ з питань молдовсько-придністровського врегулювання.

24 березня 2004 р. – Кишинів. Чергова зустріч посередників у питанні придністровського голосування. Росія відновила вивезення боєприпасів із станції Ковбасна у Придністровській Молдовській Республіці.

26 березня 2004 р. – Мінськ. Міністр закордонних справ України К. Грищенко на зустрічі глав зовнішньополітичних відомств СНД провів переговори з молдовським колегою Адріаном Стратаном. Обговорювались питання придністровського врегулювання.

26 квітня 2004 р. – Кишинів. Чергове засідання п'ятисторонньої групи з переговорів щодо Придністровського врегулювання.

1 травня 2004 р. – З Молдови повернулась делегація Чернівецької області, яка брала участь у заходах, організованих місцевою українською громадою «Заповіт».

18 травня 2004 р. – Кишинів. За рік до парламентських виборів створено антикомуністичний блок політичних партій «Демократична Молдова». Правляча комуністична партія розцінила це як прояв тиску США та Румунії.

27 травня 2004 р. – Мамая (Румунія). В рамках саміту президентів центральноєвропейських держав Президент України Л. Кучма провів переговори з Президентом Молдови В. Ворониним.

19 червня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Президент Молдови В. Воронін прийняв делегацію Конституційного суду України.

19 липня 2004 р. – МЗС Молдови висловив протест у зв'язку з закриттям румунських шкіл у Придністров'ї.

26 липня 2004 р. – Молдова направила 12 саперів до Іраку. Комуніст В. Воронін готовий піти на залучення НАТО до придністровського врегулювання.

28 липня 2004 р. – Москва. Візит міністра закордонних справ Придністров'я В. Ліцкая. Тирасполь розраховує на референдум щодо приєднання до Росії. Молдова з 1 серпня 2004 р. ввела економічні санкції. Проти Придністров'я різко виступив президент Румунії І. Ілієску.

31 липня 2004 р. – Заява МЗС України, у якій висловлено занепокоєння щодо загострення ситуації навколо Придністров'я.

3 серпня 2004 р. – Молдова та Придністров'я блокували залізні дороги одна одної.

5 серпня 2004 р. – За посередництва Президента України Л. Кучми молдовський президент В. Воронін та придністровський лідер І. Смирнов домовились про розблокування залізних доріг.

11 серпня 2004 р. – Київ. Переговори з місією ЄС по Придністров'ю. Україна не готова направити до регіону своїх миротворців.

12 серпня 2004 р. – Кишинів. Візит першого заступника міністра закордонних справ України О. Моцика. Україна закликала Молдову та Придністров'я до відновлення політичного діалогу. США ввели додаткові санкції щодо влади Придністров'я.

31 серпня 2004 р. – МЗС України заявив, що у разі невідкриття молдовських шкіл у Придністров'ї, Україна готова розглядати питання введення економічних санкцій проти цієї невизнаної республіки. На думку придністровського керівництва викладання молдовської мови латиницею, а не кирилицею виховує націоналістів.

16 вересня 2004 р. – Астана. Виступаючи на саміті СНД (де був відсутній президент Молдови М. Воронін), Президент України Л. Кучма висловився проти зміни формату переговорів з придністровської проблеми.

23 вересня 2004 р. – Київ. «Братство» Д. Корчинського влаштувало бійку біля ЦВК під приводом захисту права українців Придністров'я голосувати на виборах Президента України.

30 вересня 2004 р. – МЗС України звернулось до Молдови з проханням відкрити додаткові виборчі дільниці у Придністров'ї.

7 жовтня 2004 р. – Газета «День» повідомила, що ситуація зі школами у Придністров'ї нормалізувалася.

9 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Кишиневі відбулось засідання робочої групи ГУУАМ з питань інформаційних технологій.

15 жовтня 2004 р. – Брюссель. Україна – ЄС – Молдова консультації щодо придністровської проблеми.

8-9 листопада 2004 р. – Варна. У період головування Болгарії в ОБСЄ за участі України, Росії і Молдови відбувся черговий раунд переговорів щодо придністровського врегулювання. Придністровське керівництво збирається організувати референдум щодо державного статусу самопроголошеної республіки.

28 грудня 2004 р. – Президент Молдови В. Воронін привітав з перемогою В. Ющенко. Молдова висловила сподівання, що нове українське керівництво більше уваги приділятиме придністровському врегулюванню.

1 січня 2005 р. – Україна і Молдова перейшли до паспортного контролю (закордонні паспорти) на кордоні.

23 січня 2005 р. – Київ. Президент Молдови В. Воронін взяв участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

25 січня 2005 р. – Одеса. Безрезультатно завершилось засідання групи посередників по придністровському врегулюванню.

3 лютого 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Кишиневі відбулось чергове засідання прикордонників України та Молдови.

16 лютого 2005 р. – Вінниця. Відбулась чергова зустріч представників демаркаційної комісії України та Молдови. Тим часом лідер молдовських комуністів, президент республіки В. Воронін висловив упевненість, що у опозиції не вистачить суспільної підтримки для революційного захоплення влади.

22 лютого 2005 р. – Європейський Союз підписав План дій щодо «спеціального сусідства» з Молдовою, аналогічний відповідному документу ЄС щодо України.

23 лютого 2005 р. – Президент України В. Ющенко у телефонній розмові з Президентом Молдови В. Вороніним пообіцяв, що Україна відіграватиме більш активну роль у процесі придністровського врегулювання.

1 березня 2005 р. – Київ. Візит Президента Молдови В. Вороніна. Обговорювались проблеми реанімації ГУАМ та врегулювання придністровської проблеми. Молдовська сторона закликала Україну блокувати придністровський режим.

6 березня 2005 р. – Молдова. Парламентські вибори. Новий склад парламенту обиратиме нового президента. Перемогу на виборах святкувала комуністична партія, яка набрала 46%, блок «Демократична Молдова» отримав 29%, Християнська народно-демократична партія 9%. Для обрання президента В. Вороніна комуністам доведеться створювати коаліцію з опозицією. Проте лідер «Демократичної Молдови» С. Урекяну закликав лідера ХДНП Ю. Рошку не допусти обрання В. Вороніна президентом. Молдовські комуністи збиралися трансформуватись у сучасну європейську ліву партію.

11 березня 2005 р. – Київ. Партія «Братство» Д. Корчинського та Прогресивна-соціалістична партія Н. Вітренко провели мітинг на підтримку конфедеративних зв'язків Молдови з Придністров'ям та проти перетворення

Придністров'я на форпост НАТО на кордоні православної цивілізації. У цьому випадку Д. Корчинський пообіцяв перетворити Придністов'я на «Паризьку комуну» XXI століття.

14 березня 2005 р. – Кишинів. Візит голови ОБСЄ Д.Рупеля, який закликав Росію терміново вивести війська із Придністров'я. МЗС Росії пригрозив економічними санкціями Молдові.

4 квітня 2005 р. – Парламент Молдови обрав президента. Комуністи висунули дві кандидатури В. Вороніна та президента Академії наук Г. Дуки. Врешті В. Воронін набрав 75 голосів депутатів із 78, які брали участь у голосуванні. Опозиція бойкотувала голосування.

7 квітня 2005 р. – Кишинів. Інавгурація Президента Молдови В. Вороніна.

22 квітня 2005 р. – Кишинів. Саміт ГУАМ. Були запрошені делегації Румунії, Угорщини, Польщі, Литви, Болгарії. Натомість Президент Узбекистану І. Каримов не взяв участі у роботі ГУАМ. Підписано угоду про створення інвестиційного банку. Молдовський парламент погоджувався визнати придністровську адміністрацію, бюджет, гімн, прапор. Спільними пропонувалось лишити митну, фінансову, оборону та закордонну політику. Президент України В. Ющенко запропонував проводити міжнародні інспекції російських військових баз, вільні вибори в Придністров'ї, залучення українських спостерігачів. Президент Румунії Т. Башеску перервав візит у Кишинів, оскільки іракські партизани загрожували стратити румунських журналістів.

7 травня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Президент Молдови В. Воронін провів переговори з питань придністровського врегулювання із секретарем Ради Національної безпеки та оборони України П. Порошенком.

12 травня 2005 р. – Київ. Візит прем'єр-міністра Молдови В. Тарлева. Українська сторона знову відмовилась від встановлення молдовських митних постів на своїй території поблизу східного кордону Придністров'я.

16 травня 2005 р. – Вінниця. Зустріч сторін, які займаються проблемою придністровського врегулювання. Молдова і Придністров'я погодились на залучення до процесу врегулювання ЄС і США (Голос України – 18 травня 2005).

20 травня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що рішенням уряду України на період з 16 травня 2005 р. до 31 грудня 2006 р. вводилась нульова ставка консульських зборів у дипломатичних установах України в Молдові.

31 травня 2005 р. – Спеціальний представник Європейського Союзу в Молдові Адріан Якобовіц де Сегед провів переговори з молдовським президентом В. Ворініним та наголосив, що «участь ЄС у придністровському врегулюванні слугуватиме інтересам безпеки на континенті, територіальній цілісності й незалежності демократичної Молдови». (Голос України – 4 червня 2005).

1 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на Одещині Президент України В. Ющенко провів зустріч із молдовським Президентом В. Ворониним. Обидва президенти звернулись до голови Європейської Комісії Ж. Баррозо з проханням організувати цілодобовий моніторинг 452 кілометрової придністровської ділянки українсько-молдовського кордону. Україна пропонує Тирасполю створити умови для розвитку демократії, проведення вільних виборів під міжнародним контролем, трансформувати міжнародну військову присутність, допустити на військові підприємства моніторингові місії.

10 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що 19 травня 2005 р. Верховна Рада України ратифікувала Угоду про вільну торгівлю між Кабінетом Міністрів України і Урядом Республіки Молдова, підписану в Кишиневі 13 листопада 2003 року. Зазначалось, що «Угода набуває чинності з моменту вступу України до Світової організації торгівлі».

16 червня 2005 р. – Київ. Президент Молдови В. Воронін взяв участь у роботі економічного форуму.

25 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Президент Молдови В. Воронін у телефонній розмові з секретарем РНБОУ П. Порошенком повідомив, що найближчим часом Молдова передасть Україні свої пропозиції з приводу придністровського врегулювання. У «Плані Ющенка» пропонувалося провести до кінця 2005 р. під міжнародним контролем вибори до Верховної Ради Наддністрянщини як складової частини Молдови. Україна також погодилась на міжнародний контроль своїх кордонів із цим регіоном з метою уникнення контрабанди, торгівлі наркотиками та зброєю.

7 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Молдова спрямовує всі пасажирські поїзди в обхід Придністров'я.

14 липня 2005 р. – Київ. Візит Президента Придністров'я Ігоря Смирнова. Молдова погоджувалась лишити Тирасполю лише власний парламент, проте вимагала відмовитись від своїх грошей, армії, власної зовнішньої політики. (Голос України – 15 липня 2005).

30 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що ЄС готовий посприяти Молдові і Україні у зміцненні їх спільного кордону. Молдова висловила готовність полегшити режим економічних санкцій, який рік тому був запроваджений проти Придністров'я.

5 серпня 2005 р. – Президент Румунії Т. Басеску заявив, що автономія Придністров'я не може перевищувати відповідні європейські стандарти. Він також виступив проти проведення в Придністров'ї виборів, допоки на цій території перебувають російські війська.

23-30 серпня 2005 р. – Молдова. Візит делегації Європейського Союзу, яка здійснювала інспекції українсько-придністровської частини кордону.

26 серпня 2005 р. – Казань. Президент України В. Ющенко зустрівся з Президентом Молдови В. Ворониним.

31 серпня 2005 р. – Президент Придністров'я І. Смирнов заявив, що Тирасполь виступає лише за російські миротворчі зусилля та проти виведення з Придністров'я російських військ, які тут перебувають з 1791 року.

7 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що участь України в забезпеченні придністровського врегулювання обговорювалась під час зустрічі міністра оборони А. Гриценка з представниками моніторингового комітету ПАРЄ.

7 вересня 2005 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Молдова про взаємний захист секретної інформації, підписану у м. Києві 19 лютого 2004 р.

15 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що біля молдавського міста Бєльці відбувались миротворчі навчання «Південь – 2005».

21 вересня 2005 р. – Київ. Президент України В. Ющенко провів переговори з Президентом Молдови В. Ворониним. Європейський Союз направив 50 прикордонників і митників, які надаватимуть допомогу в боротьбі з контрабандою. Офіційне підтвердження плану передбачалось у жовтні. Дату виборів у Придністров'ї запропоновано визначити ОБСЄ.

22 вересня 2005 р. – Влада Придністров'я призначила на 11 грудня 2005 р. вибори Верховної Ради невизнаної республіки.

26-27 вересня 2005 р. – Одеса. Зустріч посередників з придністровського врегулювання. ОБСЄ готове організувати демократичні вибори в Придністров'ї під контролем міжнародної виборчої комісії.

27-28 вересня 2005 р. – Одеса. Зустріч міжнародних посередників з питань врегулювання придністровського конфлікту. Обговорювалось залучення експертів ЄС до моніторингу ситуації на придністровській ділянці українсько-молдовського кордону.

7 жовтня 2005 р. – Паланка. Європейський комісар із зовнішньополітичних питань Б. Ферреро Вальднер підписала Протокол між Україною та Молдовою щодо початку у грудні моніторингу спостерігачів ЄС на українсько-молдовському кордоні.

2-3 листопада 2005 р. – Кишинів. Секретар РНБОУ А. Кінах взяв участь у засіданні секретарів Рад національної безпеки країн ГУАМ. Обговорювались питання енергетичної самодостатності та відносин із США. А. Кінах обіцяв збільшити експорт електроенергії до Молдови. (Голос України – 4 листопада 2005).

29-30 листопада 2005 р. – Візит до Молдови та Придністров'я української парламентської делегації.

1 грудня 2005 р. – На українсько-молдовському кордоні розпочалась діяльність прикордонної місії Європейського Союзу. Можливе визнання незалежності Косово надасть додаткові аргументи незалежності Придністров'я. Як потенційні моделі врегулювання пропонувалися сербсько-чорногорський варіант або модель плану ООН по Кіпру.

2 грудня 2005 р. – Київ. Президент Молдови В. Воронін взяв участь у роботі форуму «Спільноти демократичного вибору».

11 грудня 2005 р. – Вибори до парламенту Придністровської Молдавської Республіки. ЄС вважав, що передумови для демократичних виборів не забезпечені. Голова місії ОБСЄ в Молдові американський дипломат В. Хілл не визнав їх результат. Врешті 23 із 43 місць у парламенті Придністровської Молдовської Республіки вибороли кандидати громадянського руху «Відновлення». Решту місць здобув рух «Республіка». (Голос України – 13 грудня 2005).

17-18 грудня 2005 р. – Кишинів. Відновлення переговорів за участю всіх сторін з придністровського питання.

30 грудня 2005 р. – Київ. Візит голови уряду Молдови В. Тарлева. Сторони досягли домовленості про встановлення спільних митних постів на придністровсько-українській ділянці кордону. (Голос України – 30 грудня 2005).

15 січня 2006 р. – Сто двадцять прикордонників із 16 країн ЄС розпочали другий етап моніторингу українсько-молдовського кордону.

26-27 січня 2006 р. – Тирасполь. Переговори посередників з питання визначення статусу Придністров'я. Україна заборонила ввезення товарів і транспортних засобів із Придністров'я, якщо вони не пройшли митне оформлення в Республіці Молдова (Голос України – 27 січня 2006).

17 березня 2006 р. – Київ. Переговори з посередником ЄС з придністровського врегулювання А. Якобітц де Сегед. Придністровська сторона наголосила, що братиме участь у переговорах лише за участі російської сторони.

22 березня 2006 р. – МЗС України засудило надання Міністерством з надзвичайних ситуацій Росії гуманітарної допомоги Придністров'ю. Придністровці на Майдані Незалежності в Києві вимагали скасування економічної блокади.

31 березня 2006 р. – Тирасполь. З'їзд рад Придністровської молдавської республіки прийняв рішення про підготовку до проведення референдуму з питання незалежності. Спеціальний представник України з питань придністровського врегулювання А. Веселовський назвав виступ Президента І. Смирнова «недружнім щодо України» (Голос України – 5 квітня 2006).

12 квітня 2006 р. – Кишинів. Візит представника України з придністровського врегулювання А. Веселовського. Президент Придністров'я І. Смирнов відмовився від наміру створити конфедерацію з Молдовою.

26 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що місія ОБСЄ закликала владу Придністров'я утриматися від силових дій в районі Варницького причалу.

11 травня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Одесі відбулась конференція з планування українсько-молдовського навчання «Південь-2006».

29 травня 2006 р. – Київ. Прем'єр-міністр України Ю. Єхануров та його молдовський колега В. Тарлев обговорили проблеми торговельно-економічного співробітництва. Придністровські підприємства почали масово реєструватися на молдовській митниці.

1 червня 2006 р. – Міністр закордонних справ України Б. Тарасюк, його молдовський колега та головуючий в ОБСЄ К. де Гухт відвідали контрольно-пропускний пункт Кучурган – Первомайськ. Придністровське керівництво пропонувало зайняти місце Молдови в СНД. Попри вимогу ОБСЄ замінити російських миротворців на міжнародні війська, Росія наполягала на залишенні своїх військ до остаточного врегулювання придністровсько-молдовського конфлікту.

26 червня 2006 р. – Кишинів. Президент Молдови В. Воронін провів переговори щодо придністровського врегулювання з міністром закордонних справ України Б. Тарасюком.

8 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що парламент Молдови відмовився від голосування з приводу законодавчої ініціативи опозиційного альянсу «Наша Молдова» з питання виходу з СНД. За це висловився тільки лідер соціал-ліберальної партії О.Серебрян.

10 липня 2006 р. – Прикордонна місія ЄС під приводом боротьби з придністровською контрабандою поширила свій контроль на українські порти Одеса та Іллічівськ.

12 липня 2006 р. – Президент Молдови В. Воронін спростував заяву свого румунського колеги Т. Башеску про неминучість об'єднання Румунії та Молдови після вступу Румунії в ЄС. Влада Придністров'я на 17 вересня 2006 р. призначила референдум з питання незалежності. ОБСЄ цей референдум не визнала.

2 серпня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Молдова звинуватила Україну у незаконному пропуску вантажів залізницею у Придністров'я.

16 серпня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що спільна комісія з демаркації кордону між Україною та Молдовою визначила графік демаркаційних робіт.

1 вересня 2006 р. – Із посиланням на спеціального представника України з питань придністровського врегулювання А. Веселовського, газета «Голос України» повідомила, що Україна вважає нелегітимним референдум 17 вересня у Придністров'ї.

17 вересня 2006 р. – Референдум з питання незалежності Придністров'я. В Одеській області відбувалися військові навчання за участі Азербайджану, України, Грузії, Молдови та США. Тирасполь розглядав це як спробу тиску напередодні референдуму щодо геополітичного вибору. За референдумом спостерігала лідер «Прогресивної соціалістичної партії України» Н. Вітренко. Президент Придністров'я І. Смирнов закликав гармонізувати правову систему з Росією та готуватися до входження в рубльову зону.

18 вересня 2006 р. – Молдова не визнала результат референдуму про незалежність Придністров'я. Україна зробила теж саме. ЄС не визнавав придністровський референдум, що не заважало готувати аналогічний референдум у Косово. Вважалося, що за результатами референдуму президент І. Смирнов зміцнив свої позиції у конкуренції зі спікером парламенту Є. Шевчуком, якого підтримувала впливова придністровська бізнес-група «Шериф».

22 вересня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Кишиневі відбувся черговий раунд українсько-молдовських консультацій між міністерствами закордонних справ двох країн.

14 листопада 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр закордонних справ України Б. Тарасюк обговорив зі спеціальним представником ЄС у Молдові А. Якобовіцем де Сегедом ситуацію в Придністров'ї. Україна не вбачала аналогії з Косово.

23 листопада 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що місія ЄС відзначила покращення ситуації на українсько-молдавському кордоні.

10 грудня 2006 р. – Вибори президента Придністров'я. Переміг Ігор Смирнов.

1 січня 2007 р. – Внаслідок вступу Румунії до Європейського Союзу між Румунією та Молдовою було запроваджено візовий режим.

15 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в румунському консульстві в Кишиневі своєї черги чекають 1,5 млн (половина молдован) заяв на одержання румунського громадянства. Такий розвиток подій у Придністров'ї називали «поглинанням Молдови Румунією».

23 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що набрав чинності закон, який скасовує попередні рішення про створення з Молдовою спільної держави. Придністровський парламент ухвалив документ 31 січня 2007 р. за підсумками референдуму стосовно взаємин із Російською Федерацією. В Одесі відбулося засідання комітетів із зовнішньої політики та європейської інтеграції парламентів України та Молдови щодо співробітництва з місією Європейського Союзу з надання допомоги в питаннях кордону Україні та Республіці Молдова (EUBAM).

13 квітня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що ухвалено угоду між урядами України, Молдови та Європейською комісією щодо продовження мандата місії ЄС на українсько-молдовському кордоні на 2008-2009 роки.

7-8 червня 2007 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Молдови А. Стратана. Обговорювалися проблеми придністровського врегулювання. Росія та Молдова готували новий варіант «плану Козака», який залишив би до 2015 року російські війська у Придністров'ї.

22 червня 2007 р. – Одеса. Міністр закордонних справ України А. Яценюк відвідав місію спостерігачів ЄС, які працюють на придністровській ділянці українсько-молдовського кордону.

26 жовтня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила про відкриття на українсько-молдовському кордоні нового міжнародного автомобільного пункту «Россошани».

8 грудня 2007 р. – У Кишиневі відкрито меморіальну пам'ятку Лесі Українки.

18 грудня 2007 р. – Придністров'я. Розпочалася декада української мови.

Українсько-російські відносини

8 січня 2004 р. – Переяслав. «Прогресивно-соціалістична партія України» Н. Вітренко відсвяткувала 350 річчя возз'єднання України з Росією (1654). Офіційно ця подія в Україні за відсутності Президента Л. Кучми, який відпочивав у Баден-Бадені, не відзначалась.

9 січня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Росія та Україна підписали угоду про квотування поставок труб українського виробництва в 2004 р. Квоти на 2004 р. становлять 715 тис. тонн.

10 січня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що делегації Харківської та Луганської областей взяли участь у святкуванні з нагоди 50-річчя Бєлгородської області Російської Федерації.

13-14 січня 2004 р. – Москва. Голови української та російської делегацій продовжили черговий раунд переговорів з питання демаркації Азовсько-керченської акваторії.

17 січня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Москві відкривається Український виставково-інформаційний центр.

23-24 січня 2004 р. – Київ. Візит Президента Росії В. Путіна. Закриття Року Росії в Україні. 2003 року товарообіг між Україною та Росією склав 15 млрд дол. Було підписано: протокол про постачання російського ядерного палива для українських АЕС у 2004 р., угоду про торговельно-промислову кооперацію, угоду про регулювання поставок з України до Росії оцинкованого прокату. Державна Дума прийняла «Звернення до народів Росії та України з нагоди 350-річчя Переяславської Ради». (Голос України – 24 січня 2004).

29 січня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Москві в Українському культурному центрі відбулися установчі збори Ради земляцтв України в Росії.

29-30 січня 2004 р. – Москва. Черговий раунд українсько-російських переговорів з приводу поділу Азовського моря. Українська сторона продовжувала наполягати на потребі проведення державного кордону не лише по дну, а й по поверхні моря.

31 січня 2004 р. – Москва. Перший заступник міністра закордонних справ Росії В. Трубников та заступник міністра закордонних справ України О. Моцик обговорили питання дислокації російського чорноморського флоту в Севастополі.

4 лютого 2004 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Російської Федерації про співробітництво в галузі попередження розповсюдження хвороби, що спричиняється вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ-інфекції), підписану 28 січня 2003 р. в м. Києві. (Голос України – 2 березня 2004).

8 лютого 2004 р. – Дружина кандидата на посаду Президента Росії Івана Рибкіна заявила, що 5 лютого напередодні теракту в московському метро зник її чоловік. 10 лютого Рибкін заявив про себе в Києві.

9-10 лютого 2004 р. – Київ, Запоріжжя. Засідання українсько-російської комісії з виробництва військово-транспортного літака АН-70. Обговорювались підсумки заходів, вжитих для усунення зауважень до машини з боку російської сторони, плани подальших випробувань та організації серійного виробництва. (Голос України – 10 лютого 2004)

10 лютого 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністерство палива та енергетики України та міністерство атомної енергетики Росії підписали Протокол про співробітництво у галузі атомної енергетики на 2004 рік.

19 лютого 2004 р. – Крим. П'ятдесят років передачі Криму до складу України. Російські громади направили звернення до Президента України Л. Кучми та Президента Росії В. Путіна з вимогою заборонити меджліс кримсько-татарського народу.

20 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що заступник Голови Верховної Ради України О. Зінченко на чолі парламентської делегації перебував у Москві, де брав участь в урочистих зборах з нагоди 10-річчя Державної Думи Федеральних Зборів Росії.

24 лютого 2004 р. – Президент Росії В. Путін відправив у відставку уряд М. Касьянова. Виконуючим обов'язки став В. Христенко.

24-25 лютого 2004 р. – Київ. Візит спікера Думи Б. Гризлова. Сторони домовились про створення спільної парламентської комісії з питань реалізації ідеї Єдиного економічного простору. Українські парламентарі ініціювали створення у складі Міжпарламентської комісії із співробітництва Верховної Ради України та Федеральних Зборів Російської Федерації міжпарламентської групи для врегулювання з Російською Федерацією питань розподілу між державами зобов'язань колишнього Ощадного банку СРСР по вкладах громадян України. (Голос України – 25 лютого 2004).

1 березня 2004 р. – Президент Росії В. Путін назвав кандидатуру 53-річного Михайла Фрадкова на посаду голови уряду Росії. 5 березня його кандидатуру затвердила Державна Дума.

4 березня 2004 р. – Напередодні зняття своєї кандидатури з президентських перегонів І. Рибкін вдруге, цього разу вже офіційно відвідав Київ.

9 березня 2004 р. – Кремль. Президент Росії В. Путін затвердив новий склад російського уряду М. Фрадкова. Єдиним віце-прем'єр-міністром став А. Жуков, міністром закордонних справ С. Лавров, міністром оборони С. Іванов, секретарем Ради національної безпеки І. Іванов, міністром фінансів О. Кудрін.

14 березня 2004 р. – Вибори Президента Російської Федерації. Переконлива перемога Володимира Путіна.

15 березня 2004 р. – Президент України Л. Кучма привітав В. Путіна з переобранням на посаду Президента Російської Федерації.

17 березня 2004 р. – Москва. Президент України Л. Кучма провів переговори з Президентом Росії В. Путіним.

18 березня 2004 р. – Москва. Президент України Л. Кучма провів робочу зустріч з прем'єр-міністром Росії М. Фрадковим.

18 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Українському культурному центрі в Москві відбувся урочистий вечір з нагоди 190-річчя з дня народження Тараса Шевченка.

25-26 березня 2004 р. – Київ. Черговий 18-й раунд українсько-російських переговорів з поділу Азовського моря та Керченської протоки. Російська сторона вимагала пояснень з приводу того, як Меморандум про вільний доступ військ НАТО на територію України узгоджується з принципом визнання Азовського моря внутрішнім.

1 квітня 2004 р. – Москва. Переговори прем'єр-міністра Росії М. Фрадкова та голови українського уряду В. Януковича. Також відбулись переговори за участі В. Путіна. Українська сторона наполягала на тому, що першим кроком до створення Єдиного економічного простору має стати формування зони вільної торгівлі. Тривали торги між фінансово-промисловими групами.

13 квітня 2004 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Росії Сергія Лаврова. Росія наполягала, аби Україна погоджувала з нею свою позицію в питанні розвитку співробітництва з НАТО.

21 квітня 2004 р. – Державна Дума Російської Федерації прийняла заяву із засудженням тісного співробітництва України з НАТО та намагань національної ради телерадіомовлення ввести обмеження на використання російської мови в українських засобах масової інформації.

22-23 квітня 2004 р. – Алушта. Зустріч українських та російських парламентарів.

23 квітня 2004 р. – Ялта. Президент України Л. Кучма та Президент Росії В. Путін обмінялись ратифікаційними грамотами. Відбулась зустріч В. Путіна з В. Януковичем. У першому кварталі 2004 р. товарообіг між Україною та Росією збільшився на 944 млн доларів. (Дипломатический мир. – 2004. – № 8).

7 травня 2004 р. – Москва. Інавгурація Президента Росії Володимира Путіна, обраного на другий термін (до 7 травня 2008 р.)

9 травня 2004 р. – Новгород. Візит Президента України Л. Кучми на могилу свого батька, учасника Другої світової війни.

9 травня 2004 р. – Грозний. Під час святкування Дня Перемоги від вибуху загинув Президент Чечні Ахмед Кадиров. Виконуючим обов'язки Президента Чечні був призначений Сергій Абрамов.

11 травня 2004 р. – Грозний. Візит Президента Росії В. Путіна. Рамзану Кадирову не вистачає трьох років (йому 27), аби за Конституцією Чечні мати право балотуватись на посаду Президента.

12 травня 2004 р. – Державна Дума перезатвердила 356 голосами М. Фрадкова на посаду голови російського уряду.

13 травня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Брянську відбулась конференція неурядових екологічних організацій України, Росії та Білорусії з питань екологічного оздоровлення Дніпра.

13 травня 2004 р. – Газета «Сільські вісті» повідомила, що в Росії нелегально працює близько одного мільйону українських громадян.

23 травня 2004 р. – Ялта. Президент України Л. Кучма та Президент Росії В. Путін провели двосторонню зустріч. Росія була незадоволена намірами України підписувати лише документи, які стосуються зони вільної торгівлі в СНД.

27-28 травня 2004 р. – Москва. Міністр закордонних справ України К. Грищенко взяв участь у спільному засіданні Колегій міністерств закордонних справ України та Росії.

10-11 червня 2004 р. – Київ, Харків. Візит делегації Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації на чолі з С. Мироновим. Обговорювались, зокрема, проблеми двостороннього прикордонного співробітництва. Українські парламентарі висловлювали занепокоєння екологічними аспектами перебування Чорноморського флоту Росії в Севастополі. (Голос України – 11 червня 2004).

15-16 червня 2004 р. – Петербург. Участь у роботі економічного форуму прем'єр-міністра України В. Януковича. Переговори щодо скасування ПДВ на російську нафту. Відбулись переговори щодо умов транспортування російської нафти та засідання робочої групи газотранспортного консорціуму.

22-23 червня 2004 р. – Київ. Двадцятий раунд переговорів щодо поділу Азовського моря.

1 липня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що підписано меморандум про співпрацю між Федерацією роботодавців України та російським фондом сприяння розвитку регіонів.

2 липня 2004 р. – Москва. Засідання українсько-російської міжурядової комісії з питань співробітництва. Товарообіг досяг 15,5 млрд дол. (Урядовий кур'єр – 6 липня 2004).

3 липня 2004 р. – Москва. Президент України Л. Кучма на місцевому іподромі зустрівся з В. Путіним, аби гарантувати московську підтримку провладному кандидату на президентських виборах в Україні.

15 липня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр внутрішніх справ України М. Білоконь та його російський колега Р. Нургалієв обговорили питання посилення боротьби з організованою злочинністю та тероризмом.

25 липня 2004 р. – Севастополь. Міністр оборони України Є. Марчук та його російський колега С. Іванов взяли участь у святкуваннях з нагоди Дня російського військово-морського флоту.

26 липня 2004 р. – Ялта. Консультації між Президентом України Л. Кучмою та Президентом Росії В. Путіним. Сторони обговорили перебіг президентської передвиборчої кампанії в Україні. Російські засоби масової інформації повідомили, що Л. Кучма підписав Указ про нову редакцію військової доктрини України, в якій не передбачено вступ до НАТО як кінцева мета євроатлантичної інтеграції.

3 серпня 2004 р. – Газета «Україна молода» повідомила, що Л. Кучма в Ялті погодився на виведення українського Чорноморського флоту з Севастополя до Донвузлаву.

4-5 серпня 2004 р. – Москва. Візит голови виборчого штабу В.Ющенка О. Зінченка. Йому було відмовлено у проведенні прес-конференції у інформаційному агентстві «Інтерфакс».

4-5 серпня 2004 р. – Москва. Візит делегації Дніпропетровської області на чолі з головою обласної адміністрації В. Яцубою. Відбулись переговори з мером Москви Ю. Лужковим.

15 серпня 2004 р. – Крим. Президент України Л. Кучма прийняв голову адміністрації президента Росії Д. Медведєва. Обговорювались питання енергетичного співробітництва.

18 серпня 2004 р. – Ялта. Президент України Л. Кучма та його російський колега В. Путін сприяли підписанню Угоди про засоби щодо забезпечення стратегічного співробітництва між РФ та Україною в газовій галузі та Угоди про транзит нафти територією України (реверс Одеса-Броди).

26-27 серпня 2004 р. – Київ. Українсько-російські консультації з консульських питань, зокрема, підготовки угоди про реадмісію нелегальних мігрантів.

31 серпня 2004 р. – Київ. Прем'єр-міністр України В. Янукович, голова адміністрації президента Росії Д. Медвєдєв та посол Росії в Україні В. Чорномирдін відкрили «Руський клуб».

1-3 вересня 2004 р. – Беслан. Чеченські терористи захопили школу в Північній Осетії. Внаслідок безглуздого теракту і невдалої операції зі звільнення заручників у м. Беслан загинули сотні людей, переважну частину яких становили діти.

3 вересня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Об'єднання українців Росії закликало МВС Росії припинити розповсюдження російськомовної газети «Час України», яка переносить методи чорного піару за кордон.

7 вересня 2004 р. – В Україні хвилина пам'яті жертв теракту в Беслані.

8 вересня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр транспорту і зв'язку України Г. Кірпа та міністр транспорту Російської Федерації Т. Лівітін погодили та підписали концепцію інтеграції транспортних систем двох країн.

13 вересня 2004 р. – Розпочався реверс транспортування нафти за маршрутом Броди – Одеса.

15-16 вересня 2004 р. – Астана. Президент Росії В. Путін та Президент України Л. Кучма взяли участь у роботі саміту країн СНД та єдиного економічного простору. В. Путін був обраний головою Ради глав держав країн членів СНД.

17-18 вересня 2004 р. – Москва. Мер Києва О. Омельченко взяв участь у роботі ІІІ міжнародної конференції мерів 60 столиць світу.

21-22 вересня 2004 р. – Севастополь. Конференція представників військово-промислових комплексів України і Росії. Обговорювались питання поглиблення співпраці в науково-технічних розробках нової військової техніки.

1 жовтня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Севастополі на замовлення ТОВ «Газфлот» та «Газпром» Росії побудовано самохідний плавучий кран «Севморнефтегаз» вантажопідйомністю 400 тонн.

1 жовтня 2004 р. – Київ. Міністр внутрішніх справ України М. Білоконь та його російський колега Р. Нургалієв провели спільне засідання колегій двох міністерств.

2 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що МЗС України пропонує Росії скасувати реєстрацію для українських громадян, які в'їжджають на її територію.

2-3 жовтня 2004 р. – Курськ. Засідання прикордонних служб України, Білорусі та Росії. Також відбулась зустріч губернаторів прикордонних областей. Зокрема, обговорювалась проблема запровадження з 1 січня 2005 р. режиму подорожей до Росії лише за закордонними паспортами.

6 жовтня 2004 р. – Київ. Візит мера Нижнього Новгорода С. Ходорєва. Укладено угоду про співпрацю з Київською та Донецькою областями.

6 жовтня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що українська діаспора, що проживає у Східному Сибіру просить створити додаткові виборчі дільниці в регіоні на виборах президента України.

8 жовтня 2004 р. – Москва. Конгрес української діаспори Російської Федерації.

9 жовтня 2004 р. – Москва. Прем'єр-міністр України В. Янукович провів переговори зі своїм російським колегою М. Фрадковим та Президентом Росії В. Путіним. Одним зпитань була пролонгація базування російського флоту у Севастополі.

11 жовтня 2004 р. – Київ. Засідання українсько-російської бізнесової ради.

26-28 жовтня 2004 р. – Київ. Візит Президента Росії В. Путіна. Він взяв участь у святкуванні 60-річчя визволення України. В. Путін пообіцяв, що українські громадяни їздитимуть до Росії за внутрішніми паспортами. Було підписано Угоду між «Нафтогаз Україна» та «Газпромом» про взаємодію на інвестиційній фазі діяльності ТОВ «Міжнародний консорціум з управління та розвитку газотранспортної системи України». Обговорювалися перспективні обсяги транзиту газу до Європи.

31 жовтня 2004 р. – За результатами першого туру виборів президента України до другого туру, запланованого на 21 листопада 2004 р. вийшли В. Янукович та В. Ющенко.

3 листопада 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що з 1 листопада набув чинності протокол про внесення змін міжурядової українсько-російської угоди про безвізовий режим для громадян України та Росії. Українські громадяни можуть не реєструватись у Росії 90 днів.

11-12 листопада 2004 р. – Дні Луганської області України в Ростовській області Російської Федерації.

12 листопада 2004 р. – Краснодар. Робоча зустріч Президента України Л. Кучми та Президента Росії В. Путіна. Обговорювались перспективи другого туру президентських виборів в Україні. Сторони підписали Угоду про відновлення поромної переправи Крим – Кавказ та угоду про будівництво швидкісної залізної дороги Київ – Москва. Л. Кучма та В. Путін також відвідали дітей Беслану, які відпочивали в «Артеку». В. Путін побажав В. Януковичу успіхів у другому турі виборів президента України.

19 листопада 2004 р. – Київ. Голова Верховної Ради України В. Литвин прийняв спікера Державної Думи Російської Федерації Б. Гризлова.

22 листопада 2004 р. – Київ. Оголошена перемога в другому турі виборів Президента України В. Януковича. В. Путін привітав його з обранням.

23 листопада 2004 р. – Президент Росії В. Путін на фоні масових протестів проти фальсифікації результату президентських виборів уточнив, що Росія співпрацюватиме з будь-яким українським президентом.

26 листопада 2004 р. – Київ. Спікер Державної Думи Росії Б. Гризлов намагався посередничати на переговорах між В.Януковичем та В. Ющенко. Опозиція звинуватила Росію у направленні в Україну загону спеціального призначення. МЗС Росії засудило західне втручання у внутрішні справи України.

29 листопада 2004 р. – Москва. Прихильники партій «Яблуко» та «Союз правих сил» провели демонстрації на підтримку українських «помаранче-

вих». «Ліберально-демократична партія Росії» провела мітинг на підтримку перемоги В. Януковича. Західні аналітики висловлювали сподівання, що перемога демократії в Україні підірве сталість авторитарної системи в Росії.

30 листопада 2004 р. – МЗС України висловив протест представникам посольства Росії в Україні у зв'язку з участю мера Москви Ю. Лужкова у з'їзді народних депутатів місцевих рад східноукраїнських областей та його підтримкою закликів до відділення від України.

1 грудня 2004 р. – Київ. На переговори з посередниками прибув спікер Державної Думи Б. Гризлов. Він звинуватив В. Ющенко в тому, що лідер «Нашої України» не виконував свої обіцянки, дані іноземним посередникам 26 листопада.

2 грудня 2004 р. – Москва. В аеропорту «Внуково» Президент України Л. Кучма провів консультації з російським президентом В. Путіним. Обидва глави держав висловились проти повторного голосування в другому турі виборів, натомість пропонували провести нові вибори. Ця пропозиція не сприймалась українською опозицією.

3 грудня 2004 р. – Верховний Суд України оголосив недійсними результати голосування в другому турі на виборах президента України. На 26 грудня призначалось повторне голосування. Російський посередник на переговорах українських політичних сил Б. Гризлов заявив, що це рішення не сприятиме консолідації українського суспільства.

22 грудня 2004 р. – Київ. Прибули спостерігачі за виборами президента України від Державної Думи Росії.

23 грудня 2004 р. – Москва. Міністр закордонних справ України К. Грищенко провів переговори зі своїм російським колегою С. Лавровим. Зовнішньополітичні відомства обговори план двосторонніх консультацій на 2005 рік. В. Путін звинуватив США в намірі ізолювати Росію від колишніх радянських республік.

26 грудня 2004 р. – Повторне голосування другого туру виборів президента України. Цього разу В. Путін не поспішав із привітаннями.

1 січня 2005 р. – Набули чинності правила, за якими громадяни України могли перебувати в Росії до 90 днів без реєстрації.

7 січня 2005 р. – Голова Верховної Ради України В. Литвин перебував з робочим візитом у Москві. Він провів переговори з Головою Ради Федерації С. Мироновим, спікером Державної Думи Б. Гризловим, прем'єр-міністром М. Фрадковим, президентом Росії В. Путіним. Висловлювались сподівання, що українсько-російські відносини після виборів перейдуть у прагматичне русло.

19 січня 2005 р. – Кубань. Закрито україномовну програму на місцевому радіо.

20 січня 2005 р. – Президент Росії В. Путін привітав В. Ющенко з перемогою на президентських виборах в Україні.

23 січня 2005 р. – Київ. Росію на інавгурації Президента України В. Ющенка презентував голова Ради Федерації С. Миронов.

24 січня 2005 р. – Москва. Робочий візит Президента України В. Ющенка. Відбулись переговори з російським президентом В. Путіним. Головною проблемою було ствердження довіри у особистих відносинах.

27 січня 2005 р. – Москва. Відбулись треті консультації МЗС України та Росії з латиноамериканської тематики.

8 лютого 2005 р. – Газета «Известия» повідомила, що міністр юстиції України Р. Зварич обіцяв не видавати Москві опального олігарха Б. Березовського, якщо він прибуде до Києва.

9 лютого 2005 р. – Державна Дума на фоні масових соціальних протестів проти скасування системи пільг розглядала питання винесення вотуму недовіри уряду М. Фрадкова. За це проголосували лише 112 депутатів з 450 (представники КПРФ та опозиційної фракції «Родина»).

12 лютого 2005 р. – КПРФ проводила загальноросійську акцію проти скасування пільг та їхньої заміни на символічні грошові виплати.

14 лютого 2005 р. – Київ. Візит голови «Союзу промисловців і підприємців Росії» А. Вольського. Президент України В. Ющенко призначив росіянина Б. Нємцова, члена політради партії «Союз правих сил», своїм позаштатним радником із функціями залучення російських інвестицій.

15 лютого 2005 р. – Київ. Відбулось засідання міжпарламентської асамблеї України та Росії. Новим командувачем російського Чорноморського флоту став віце-адмірал А. Татаринов.

15 лютого 2005 р. – Москва. Візит міністра транспорту України Є. Червоненка. Обговорювались проекти побудови швидкісної залізничної магістралі Київ-Москва та проект поромної переправи Крим-Кавказ. На 22-23 березня в Києві було призначено спільне засідання робочої групи міністерств двох країн.

21 лютого 2005 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Росії С. Лаврова. Кремль не бажав, аби російсько-українське співробітництво фінансувало вступ України до трансатлантичних структур. Україна вимагала від Росії збільшення плати за оренду Севастополя та своєї частки в золотовалютному фонді й нерухомості колишнього СРСР. Нова українська влада розглядала ЄЕП лише як зону вільної торгівлі.

24 лютого 2005 р. – Київ. Президент України В. Ющенко прийняв власника нафтового концерну «Лукойл» В. Алекперова. Обговорювались проблеми постачання російської нафти в Україну.

2 березня 2005 р. – Москва. В Українському культурному центрі відкрито виставку, присвячену Помаранчевій революції.

4 березня 2005 р. – Київ. Візит секретаря Ради національної безпеки Росії І. Іванова. Обговорювались керчинсько-чорноморські, севастопольські

питання та проблми двостороннього військово-технічного співробітництва. Погоджено план заходів щодо співробітництва між Радою національної безпеки та оборони України та Радою національною безпеки Росії на 2005 рік.

5 березня 2005 р. – Баальбек. Міністр оборони України А. Гриценко провів переговори з російським колегою С. Івановим. Обговорювались питання військового співробітництва двох країн.

8 березня 2005 р. – В чеченському селищі Толстой-Юрт було вбито Аслана Масхадова. Рада Європа висловила жаль з цього приводу.

9 березня 2005 р. – Москва. Лідер «Партії Регіонів» В. Янукович взяв участь у роботі православного собору, присвяченого 60-річчю Перемоги.

14 березня 2005 р. – Київ. Президент України В. Ющенко прийняв керівників російських концернів «Ітера», «РАО ЄЕС», «Лукойл».

19 березня 2005 р. – Київ. Робочій візит Президента Росії В. Путіна. Президенти України та Росії з метою подальшого розвитку двосторонніх відносин погодились створити комісію «Ющенко – Путін». Україна висловила готовність купувати російський газ за гроші на рівні європейської ціни 80 дол. за тисячу кубічних метрів.

20-21 березня 2005 р. – Москва. Візит колишнього президента України Л. Кучми, який зустрівся з В. Путіним та Б. Єльциним.

24 березня 2005 р. – МЗС України висловив протест Росії у зв'язку з несанкціонованими діями морського десанту російської частини Чорноморського флоту поблизу Феодосії.

29 березня 2005 р. – Москва. Лідер Соціалістичної партії України О. Мороз підписав угоду про співпрацю з лідером партії «Родина» Д. Рогозіним. (Голос України – 30 березня 2005)

5 квітня 2005 р. – Київ. Голова Верховної Ради України В. Литвин прийняв заступника генерального директора ТОВ «РУСАЛ-УК» з міжнародних зв'язків і спеціальних проектів О. Лівщиця. Обговорювались питання будівництва в Україні алюмінієвого заводу та пільгових тарифів на енергопостачання. (Голос України – 6 квітня 2005).

7 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Києві завершились дводенні консультації на рівні МЗС з питань перебування Чорноморського флоту Росії на території України. Українська сторона запропонувала обговорити проблеми виконання базових угод, які стосуються проблем функціонування та регламентації перебування Чорноморського флоту Росії в Севастополі.

9-10 квітня 2005 р. – Москва. Форум організацій української діаспори Російської Федерації. Конгрес Української діаспори Росії очолили Василь Бабенко і Валерій Симоненко. (Голос України – 12 квітня 2005).

12 квітня 2005 р. – Севастополь. Заступник міністра закордонних справ України В. Огризко не був допущений на об'єкти російської частини Чорно-

морського флоту. Українська сторона нагадала про потребу готувати відхід флоту 2017 р. та наполягала на дотриманні угод щодо аренди.

13 квітня 2005 р. – Київ. Оголошено про відтермінування візиту до Москви прем'єр-міністра України Ю. Тимошенко. Восени Росія планувала почати будівництво балтійського газопроводу, внаслідок чого міг припинитись розвиток газотранспортної мережі України.

21 квітня 2005 р. – Москва. Візит секретаря Ради національної безпеки і оборони України П. Порошенка. Тим часом у Вільнюсі міністр закордонних справ України Б. Тарасюк заявив С. Лаврову, що до 2008 р. Україна може стати членом НАТО.

25-26 квітня 2005 р. – Москва. Візит міністра оборони України А. Гриценка. Обговорювалась програма двостороннього військового співробітництва на 2005 рік. Український міністр оборони заперечував можливість дострокового виведення російського Чорноморського флоту з Севастополя.

26 квітня 2005 р. – Київ. Без позитивного результату завершився черговий 20-й раунд українсько-російських переговорів з питань розподілу Керченської протоки, та розмежування державних територіальних вод Азовського і Чорного морів.

27-28 квітня 2005 р. – На острові Тузла відбулось виїзне засідання тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України із забезпечення парламентського контролю за режимом державного кордону.

29 квітня 2005 р. – Міністр оборони України А. Гриценко відвідав базу російського Чорноморського флоту, розташовану у Севастополі.

8 травня 2005 р. – Москва. Візит Президента України В. Ющенка. Підписано план роботи Комісії Ющенко – Путін на 2005 рік.

9 травня 2005 р. – Москва. Президент України В. Ющенко взяв участь у святкуванні 60-річчя Перемоги.

11-12 травня 2005 р. – Київ. Візит голови Рахункової палати Росії С. Степашина. Обговорювались питання прозорості двосторонніх економічних зв'язків.

18 травня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що російський холдінг "Северсталь-груп" мав намір приватизувати ВАТ «Сілур», який є найбільшим в Україні виробником сталевих канатів та монопольним виробником сталевого корду.

19 травня 2005 р. – Київ. Президент України В. Ющенко в інтересах подолання бензинової кризи зустрівся з провідними російськими нафтовими олігархами.

20 травня 2005 р. – Державна Дума Російської Федерації закликала Раду Європи розслідувати питання порушення прав опозиції в Україні.

25 травня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що уряд Криму розпочав роботи зі зміцнення берега острову Тузла в Керченській протоці.

25-26 травня 2005 р. – Москва. Українсько-російські переговори щодо розподілу азовсько-керченської акваторії. 21-й раунд переговорів закінчився безрезультатно. Українська сторона розраховувала, що Росія на переговорах щодо делімітації Керченської протоки не застосовуватиме подвійних стандартів. Адже 18 травня Росія та Естонія уклали два аналогічні договори про російсько-естонський державний кордон і про розмежування морських просторів у Нарвській та Фінській затоках (Голос України – 1 червня 2005).

3 червня 2005 р. – Тбілісі. Прем'єр-міністр Ю. Тимошенко провела переговори з головою уряду Росії М. Фрадковим. Обговорювались питання перспектив російських інвестицій в умовах наявності планів реприватизації низки підприємств. Також мова йшла про перспективи транзиту російської нафти територією України. (Голос України – 4 червня 2005).

3 червня 2005 р. – Москва. Лідер «Партії регіонів» В. Янукович провів зустрічі із російськими політиками. Обговорювались перспективи співробітництва «Партії Регіонів» із «Єдиною Росією».

6 червня 2005 р. – Москва. Голова «Нафтогаз» України Олексій Івченко провів переговори з головою «Газпрому» Олексієм Міллером. Обговорювалось питання переходу до грошової оплати транзиту газу та встановлення світових цін на газ в Україні.

9 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України В. Литвин провів переговори із заступником голови Державної Думи Росії А. Чілінгаровим.

10 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що невідомі вчинили напад на будинок «Російського культурного центру» у Львові.

10 червня 2005 р. – Брюссель. Відбулись переговори міністра оборони України А.Гриценка та міністра оборони Росії С. Іванова.

15 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що напередодні під час петербурзького економічного форуму Голова Верховної Ради В. Литвин провів переговори з Головою Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації С. Мироновим та Головою Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації Б. Гризловим. Було вирішено призначити співголовами міжпарламентської комісії перших заступників голів законодавчих органів України та Росії.

15 червня 2005 р. – Київ. Візит депутата Державної Думи, члена Російської торговельної палати С.Глазьєва. Він висловлював занепокоєння тим, що відносини з Росією стали розмінною монетою для України.

16 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що з 1 серпня 2005 р. відкривається регулярне швидкісне сполучення за маршрутом Москва – Київ. Потяг перебуватиме в дорозі 9 годин 30 хвилин.

16-17 червня 2005 р. – Москва. Продовження українсько-російських переговорів з питання розподілу азовсько-керченської акваторії. Росія вислов-

лювала занепокоєння, що кораблі НАТО зможуть проходити через Керч-Єнікальський канал в Азовське море. Українська сторона висловлювала занепокоєння розмиванням острову Тузла. Українська сторона продовжувала наполягати, що орієнтиром має бути адміністративний кордон часів існування СРСР, а російська сторона заперечувала наявність доказів існування такого кордону. Наступний раунд планувався на вересень. (Голос України – 18 червня 2005)

21-22 червня 2005 р. – Київ. Українсько-російський інвестиційний форум. Обговорювались проблеми гарантій власності.

22 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Криму розпочалася інвентаризація Чорноморського флоту Росії.

23-24 червня 2005 р. – Київ. «Круглий стіл» на тему «Військово-промисловий комплекс України між Росією та НАТО».

25 червня 2005 р. – Київ. На XXXIX з'їзді Комуністичної партії України був присутній лідер КПРФ Г. Зюганов.

28 червня 2005 р. – Москва. Переговори голови «Нафтогаз Україна» О. Івченко та голови «Газпрому» О. Міллера. Українська сторона наполягала на збереженні домовленостей щодо умов транзиту та ціни на російський газ. Російська сторона запропонувала зарахувати технічний газ у сховищах як сплату за транзит у поточному році. Українська сторона в разі недоотримання обсягу газу за транзит блакитного палива в Європу погрожувала скоротити обсяг пропуску російського експортного газу.

2 липня 2005 р. – Київ. Підписано угоду про співробітництво між «Партією регіонів» України та партією «Єдина Росія». «Партія регіонів» наголошувала, «якщо нинішній президент та уряд не можуть або не хочуть взяти на себе відповідальність за стан стратегічного партнерства з Росією, це зробить Партія Регіонів» (Голос України – 5 липня 2005).

13 липня 2005 р. – Київ. МЗС України повідомив, що Росія визнала приналежність Україні острову коса Тузла. Проте того ж дня МЗС Росії спростував цю інформацію, наголосивши, що законодавством СРСР внутрішні води між республіками Союзу не розмежовувались. На думку російської сторони Керченська протока має залишатися у спільному використанні, а кордон може проходити береговою лінією (Голос України – 14 липня 2005).

14 липня 2005 р. – Газета «Известия» повідомила, що у Душанбе під час наради міністрів оборони країн СНД відбулись переговори міністра оборони Росії С. Іванова та міністра оборони України А. Гриценка. Обговорювались питання конкретного співробітництва двох країн у військовій сфері.

17 липня 2005 р. – Москва. Голова «Газпрому» О. Міллер та голова «Нафтогаз України» О. Івченко погодили питання із передачею Росії 8 млрд кубометрів газу в три транші до грудня 2006 року. Баланс газу на наступний рік лишався під питанням.

27 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що відбувся візит державного секретаря Президента України О. Зінченка до Москви. Під час переговорів із Президентом Росії В. Путіним обговорювали «увесь комплекс українсько-російських відносин».

1 серпня 2005 р. – Москву відвідав Голова Верховної Ради України В. Литвин. Того ж дня розпочались регулярні рейси швидкісного потягу Київ – Москва. Міністр внутрішніх справ Ю. Луценко закликав Росію видати українських екс-чиновників, які переховувались на її території (Голос України – 3 серпня 2005).

6 серпня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Харцизький трубний завод планує взяти участь у тендері на постачання труб для нафтопроводу Східний Сибір – Тихий океан.

11 серпня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Росія домагається переходу на закордонні паспорти для поїздок українських громадян з початку 2006 року.

12 серпня 2005 р. – Самара. Державний секретар секретаріату Президента України О. Зінченко взяв участь у заходах з нагоди презентаційного польоту пасажирського літака АН-140.

16 серпня 2005 р. – Жуковське. Державний секретар О. Зінченко взяв участь у відкритті авіакосмічної виставки «МАКС». Політичні непорозуміння створювали перешкоди для нормального економічного українсько-російського співробітництва. Російсько-український військово-транспортний літак АН-70 не було допущено до участі у виставці.

18 серпня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Генеральний директор Національного космічного агентства України Ю. Алексєєв і керівник Федерального космічного агентства РФ А. Пермінов підписали Меморандум про співробітництво в космічній галузі.

18 серпня 2005 р. – Міністр закордонних справ України Б. Тарасюк висловив жаль з приводу відмови С. Лаврова з технічних причин включити до порядку денного казанського саміту СНД українські пропозиції.

19 серпня 2005 р. – Київ. Міністр економіки України С. Терьохін за підсумками переговорів із російським міністром торгівлі та економічного розвитку Г. Грефом заявив, що Україна фактично відмовляється від участі в проекті ЄЕП.

20 серпня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що угоду про поставку 10 важких транспортних літаків АН-124-100 «Руслан» уклали російські авіакомпанії «Волга-Дніпро» та «Політ» з ульяновським підприємством «Авіастар – СП».

22-23 серпня 2005 р. – Москва. Візит делегації українського уряду, яка провела переговори з «Газпромом». Назрівала нафтогазова криза. Українська делегація погодилась на перехід на грошові розрахунки за транспортування російського газу в Європу.

26 серпня 2005 р. – Казань. Святкування з нагоди 1000-річчя столиці Татарстану. Президент України В. Ющенко провів переговори з Президентом Росії В. Путіним. Жодна з двосторонніх проблем не була вирішена.

29 серпня 2005 р. – Київ. Секретар РНБОУ П. Порошенко та міністр торгівлі та економічного розвитку Росії Г. Греф обговорили питання використання інформаційних технологій на митних територіях двох країн.

6 вересня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Президент України В. Ющенко провів переговори з міністром торгівлі і розвитку Росії Г. Грефом. Уряд Російської Федерації призначив Г. Щербакова торговельним представником Росії в Україні.

8 вересня 2005 р. – Берлін. Президент Росії В. Путін та канцлер Г. Шредер підписали угоду про будівництво балтійського трубопроводу в обхід території України, Білорусі та Польщі.

10 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що заступник секретаря Ради безпеки Росії В. Соболєв і заступник секретаря Ради національної безпеки і оборони України С. Пірожков підписали у Москві регламент роботи міждержавної комісії «Ющенко – Путін».

15-16 вересня 2005 р. – Візит до США президента Росії В. Путіна. Українські націонал-демократи звинуватили Чорноморський флот Росії у порушенні домовленостей щодо дислокації на території України ядерних боєзарядів.

22 вересня 2005 р. – Київ. Відбувся 22-й раунд українсько-російських переговорів щодо демаркації азовсько-керченської акваторії. Обговорювались конкретні варіанти проходження лінії державного кордону, а також питання співробітництва у сферах охорони навколишнього середовища, судноплавства і рибальства в акваторіях. (Голос України – 23 вересня 2005).

23 вересня 2005 р. – Москва. Перший візит виконуючого обов'язки міністра закордонних справ України Б. Тарасюка. Парафовано угоду про порядок перетину україно-російського державного кордону жителями прикордонних районів. Розроблявся план дій на 2005-2006 рр. Українські націонал-демократи звинувачували Росію у збільшенні ядерного озброєння Чорноморського флоту, який дислокується в Криму.

24 вересня 2005 р. – Москву відвідала колишній прем'єр-міністр України Ю. Тимошенко, яка оголосила про закриття Генеральною прокуратурою Російської Федерації всіх справ щодо неї.

27-28 вересня 2005 р. – Москва. Візит голови секретаріату президента України О. Рибачука. Вивчався російський досвід реформування канцелярії президента.

30 вересня 2005 р. – Москва. Візит прем'єр-міністра України Ю. Єхануров. «Газпром» погодився на поступове підвищення ціни на газ для України. Прем'єр-міністр України заявив, що не буде реприватизації, за винятком «Криворіжсталі». Почалось формування економічного комітету у рамках

комісії Ющенко – Путін. Сторони визнали, що 2005 р. Україна та Росія не готові вступити до Світової організації торгівлі. (Голос України – 4 жовтня 2005).

30 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Києві відбулись українсько-російські консультації з консульсько-правових питань. Було погоджено, що згідно з угодою про безвізові поїздки підставою для перетину кордону будуть внутрішні паспорти та свідоцтва про народження.

1 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Нафтоюганську (Тюмень) відкрито українську недільну школу. Такий заклад працює і в Сургуті.

10 жовтня 2005 р. – Москва. Секретар РНБОУ А. Кінах провів переговори зі своїм російським колегою І. Івановим. Українська сторона погодилась синхронізувати процес вступу України та Росії до Світової організації торгівлі. Пропонувалось створити механізм моніторингу умов перебування російського Чорноморського флоту в Криму. Рахункові палати двох країн отримали доручення спільно дослідити питання плати за транспортування російського газу.

13-14 жовтня 2005 р. – Київ. Візит спікера Ради Федерації С. Миронова. Російська делегація наполягала на врахуванні інтересів безпеки Росії у разі вступу України до НАТО та надання офіційного статусу російській мові. (Голос України – 15 жовтня 2005).

20 жовтня 2005 р. – Київ. Народний депутат Державної Думи К. Затулін провів прес-конференцію на тему: «Яка Україна потрібна Росії?»

22-23 жовтня 2005 р. – Алушта. Відбувся форум «Українсько-російський діалог», в якому взяли участь парламентарі і політологи обох країн. Було прийнято рішення створити україно-російський політичний клуб «Діалог». (Голос України – 25 жовтня 2005).

8 листопада 2005 р. – «Независимая газета» повідомила, що секретар РНБОУ А. Кінах закликав Росію домовитись щодо не перешкоджання вступу до СОТ.

11 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Росія має намір запровадити мито на імпорт українських труб у розмірі 8-53% залежно від асортименту.

12 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що міністр внутрішніх справ України Ю. Луценко звинуватив Росію у небажанні видавати Україні оголошених у розшук І. Бакая та Р. Боделана.

14 листопада 2005 р. – Кремль. Президент Росії В. Путін призначив Д. Медвєдєва віце-прем'єр-міністром, заступником голови уряду також став міністр оборони С. Іванов. Головою адміністрації Президента Російської Федерації було призначено колишнього губернатора Тюменської області С. Собяніна. (Голос України – 17 листопада 2005).

23 листопада 2005 р. – Київ. Візит голови уряду Росії М. Фрадкова не відбувся внаслідок візиту Президента України В. Ющенко до Грузії на святкування другої річниці «революції троянд». «Газпром» звинуватив Україну у шантажу.

23 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що громадяни України 2006 р. здійснюватимуть поїздки до РФ за внутрішніми паспортами.

25 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що українські прикордонники затримали у Керченській затоці три російських танкери.

26 листопада 2005 р. – Єкатеринбург. Лідер «Партії регіонів» В. Янукович взяв участь у роботі з'їзду партії «Єдина Росія».

29 листопада 2005 р. – Москва. Переговори міністра оборони України А. Гриценка з міністром оборони Росії С. Івановим. Росія врегулювала проблему суборенди об'єктів Чорноморського флоту.

5 грудня 2005 р. – Любляна. На зустрічі міністрів закордонних справ країн ОБСЄ відбулась зустріч Б. Тарасюка та С. Лаврова. Обговорювались проблеми придністровського врегулювання.

5-6 грудня 2005 р. – Москва. Тривали важкі консультації між «Газпромом» та «Нафтогазом України». Обговорювались умови контракту на постачання російського газу в Європу та Україну.

6 грудня 2005 р. – Президент України В. Ющенко заявив про завершення дипломатичної місії посла України в Росії М. Білоблоцького.

6-7 грудня 2005 р. – Москва. Візит Голови Верховної Ради України В. Литвина. Відбулись переговори з головою Державної Думи Б. Гризловим, спікером Ради Федерації С. Мироновим, Президентом В. Путіним. Російський президент констатував, що «на жаль, українські політики останнім часом нечасто з'являються у Москві, і ми змушені про це шкодувати». Сторони констатували, що 2005 р. українсько-російський товарообіг досяг 20 млрд дол., а з усіма 25 країнами ЄС лише 22 млрд дол. (Голос України – 9 грудня 2005).

7-8 грудня 2005 р. – Москва. Перший заступник міністра закордонних справ України А. Бутейко провів XXIII раунд переговорів із приводу поділу керченсько-азовської акваторії. Територіальні суперечки з Росією перешкоджали інтеграції України в НАТО. Спеціальний представник МЗС Росії з питань відносин із країнами СНД І. Савольський заявив, що «остаточних рішень не прийнято». (Голос України – 9 грудня 2005).

9 грудня 2005 р. – Вологодська область. Розпочалось будівництво Північноєвропейського газопроводу.

12 грудня 2005 р. – Москва. Переговори з газового питання між віце-прем'єр-міністром Росії В. Христенко та міністром палива та енергетики І. Плачковим. Україна була готова збільшити ціну російського газу поетапно, починаючи з 2007 року. Погрожували збільшити до світового рівня ціну аренди баз у Севастополі. У разі не укладання угоди про транзит російського

газу до Європи з 1 січня 2006 року «Газпром» погрожував припинити постачання газу в Україну. Російська сторона наполягала на своєму управлінні газотранспортною системою України.

15 грудня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Москві відбулася презентація Харківської області.

19 грудня 2005 р. – Москва. Візит прем'єр-міністра України Ю. Єханурова. За підсумками переговорів із «Газпромом» жодного результату не було.

20 грудня 2005 р. – Київ. На прес-конференції за підсумками річної діяльності Президент України В. Ющенко заявив, що всі стосунки з Росією повинні ґрунтуватись на світових стандартах.

21 грудня 2005 р. – Севастополь. Початок спільної українсько-російської інвентаризації об'єктів Чорноморського флоту. Процес мав тривати два місяці. У Криму перебував заступник міністра закордонних справ Росії Г. Карасін. (Голос України – 22 грудня 2005).

23 грудня 2005 р. – Москва. Секретар РНБОУ А. Кінах провів переговори зі своїм російським колегою І. Івановим.

24 грудня 2005 р. – «Газпром» провів навчання з відключення газу Україні з 1 січня 2006 року.

27 грудня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Військова прокуратура Росії закрила кримінальну справу щодо Юлії Тимошенко.

27 грудня 2005 р. – Київ. «Конгрес українських націоналістів» на чолі з головою «Нафтогаз України» О. Івченко пікетував посольство Російської Федерації в Україні, протестуючи проти «газового шантажу» України.

28-29 грудня 2005 р. – Москва. Міністр палива та енергетики України І. Плачков продовжив безрезультатні переговори з керівництвом «Газпрому», який відмовлявся висувати нові пропозиції Україні. Російська сторона погрожувала позовом Україні за «несанкціоноване відбирання газу». У разі перегляду умов оренди баз у Севастополі Росія погрожувала переглянути положення Договору 1997 р. про визнання непорушності кордонів України (Голос України – 28 грудня 2005).

29 грудня 2005 р. – Президент Росії В. Путін затвердив персональний склад російської частини міждержавної комісії Путін – Ющенко. Російський лідер запропонував України «газовий кредит» у 3,5 млрд дол. Україна відкинула цю пропозицію.

31 грудня 2005 р. – Президент Росії В. Путін погодився до 31 березня 2006 р. залишити для України ціни старими, але за умов що після цього Україна перейде на ринкові ціни. Українська сторона відкинула цю пропозицію.

1 січня 2006 р. – РАО «Газпром» почав скорочувати обсяг транзиту газу територією України.

3 січня 2006 р. – МЗС Росії надіслало ноту протесту України в зв'язку із заявою заступника міністра закордонних справ України А. Бутейко з приводу

«неминучості розпаду Російської імперії». Українська сторона виправдовувалась, що зазначена заява була зроблена від імені «приватної особи».

4 січня 2006 р. – Москва. Керівник «Газпрому» А. Міллер та керівник «Нафтогазу України» О. Івченко підписали угоду про постачання в Україну російського газу по ціні 95 дол. за 1000 кубометрів. Правда, до ціни 230 дол. додаватиметься «дешевий» туркменський газ і постачання монопольно здійснюватиметься через посередницьку структуру «Росукренерго», в якій акціонерами є «Газпром» та австрійський «Райффайзен банк».

11 січня 2006 р. – Астана. Відбулась робоча зустріч Президента України В. Ющенка та Президента Російської Федерації В. Путіна. Росія заборонила ввезення з території України м'яса та продукції металургії.

14 січня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Уряд Ю. Єханурова узгоджував протокол до міжурядової українсько-російської угоди про постачання газу на 2006 рік.

16 січня 2006 р. – Ялта. Загострилась українсько-російська суперечка з приводу контролю за маяками. МЗС України вимагав повернення контролю за маяками як передумови демілітаризації узбережжя з метою початку добування газу на Чорноморському шельфі.

17 січня 2006 р. – МЗС України висловило протест у зв'язку з переміщеннями російських морських піхотинців у районі маяка в Генічеську.

18 січня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що міністр закордонних справ Росії С. Лавров висловив задоволення з приводу того, що «європейський газовий транзит звільняється від погоджування того, за якою ціною поставлятиметься газ в Україну».

20 січня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що командування Чорноморського флоту Росії заблокувало бронетранспортером в'їзд на маяк «Сарич».

21 січня 2006 р. – Київ. Підписано українсько-російський протокол про співробітництво в галузі атомної енергетики. Росія з 20 січня 2006 р. запровадила заборону на постачання всіх видів продукції тваринництва з України.

21 січня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Український та Російський союзи промисловців і підприємців планують підписати угоду про створення Інвестиційної Ради.

23 січня 2006 р. – Москва. Переговори між ветеринарними підрозділами міністерств сільського господарства України та Росії.

26 січня 2006 р. – Київ. Відбулись переговори секретаря РНБОУ А. Кінаха та його російського колеги І. Іванова. Обговорювались питання співробітництва структур Рад національної безпеки двох країн на 2006 рік. Росія закликала не робити двосторонні відносини темою передвиборчих баталій в Україні. (Голос України – 27 січня 2006).

10 лютого 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Києві побувала делегація Російського союзу промисловців і підприємців. Сторони закликали перевести українсько-російські відносини у практичну площину партнерських відносин.

14 лютого 2006 р. – Київ. Засідання українсько-російської комісії з конфлікту навколо Чорноморського флоту та щодо розподілу керченської протоки. Українську делегацію очолював заступник міністра закордонних справ В. Огризко, а російську Г. Карасін. Українська сторона наголошувала, що Росія платить в десятки разів менше за базування Чорноморського флоту у Криму. Україна наполягала на пропорційному розрахунку ціни оренди баз у Севастополі щодо вартості російського газу для України. Київ також вимагав від Москви розпочати системну роботу з підготовки виведення Чорноморського флоту. Модернізацію озброєнь російської частини Чорноморського флоту пропонувалось передати на розгляд ОБСЄ, хоча угоди 1997 р. не передбачали посередництво третьої сторони в разі суперечок. (Голос України – 15 лютого 2006).

3 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що оскільки Росія не скасувала заборону на постачання українських м'ясо-молочних продуктів, Україна припинила імпортувати продукти з Росії.

21 березня 2006 р. – Президент України В. Ющенко призначив О. Дьоміна послом України в Російській Федерації. (Голос України – 23 березня 2006).

22 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на думку керівника РАО «ЄЕС Росії» А. Чубайса, газотурбінна установка ГТД-110 миколаївського заводу «Зоря-Машпроект» допоможе реалізувати програму технічного переозброєння і реконструкції електростанцій Росії.

31 березня 2006 р. – Росія запровадила нові акцизні марки на український алкоголь. Україна закликала Росію продовжити переговори про розподіл закордонної власності колишнього Радянського Союзу (Голос України – 5 квітня 2006).

13 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що, як заявив посол Росії в Україні В. Черномирдін, Росія не має наміру переглядати підписану в січні газову угоду з Україною.

14 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Севастополі у восьми робочих групах завершилися дводенні консультації експертів Міністерства оборони України і Міністерства оборони Російської Федерації стосовно поділу майна Чорноморського флоту. За результатами роботи експертів було підписано протокол.

18 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що частка України в зовнішньоторговельному балансі Росії скоротилася з 6,6 відсотків 2004 р. до 5,9 відсотків 2005 року.

21 квітня 2006 р. – Москва. Міністр закордонних справ Росії С. Лавров та його український колега Б. Тарасюк підписали Угоду про спрощений режим переходу українсько-російського кордону громадян двох країн, які мешкають у прикордонних районах.

27 квітня 2006 р. – Санкт-Петербург. Голова Верховної Ради України В. Литвин взяв участь у святкуванні з нагоди 100-річчя Державної Думи Росії.

4 травня 2006 р. – Москва. Безрезультатно завершився другий раунд українсько-російських переговорів з питань функціонування Чорноморського флоту та його перебування на території України. Продовження переговорів було заплановано у липні 2006 року. На думку української сторони, Чорноморський флот незаконно утримує майже 150 га землі та сотні об'єктів на цій території. Українська сторона не хотіла допустити перетворення Севастополя на другий Калінінград. (Голос України – 6 травня 2006)

12 травня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Українському культурному центрі в Москві відбулась виставка «Барви Житомирщини».

18 травня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Кіровограді з офіційним візитом перебувала делегація Волгоградської області.

20 травня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що до 23 травня в Петербурзі відбувався міжнародний фестиваль української музики «Українська весна в Санкт-Петербурзі».

26 травня 2006 р. – Державна Дума рекомендувала уряду Російської Федерації до 30 листопада 2006 р. оголосити про відмову від пролонгації Договору про дружбу та співробітництво з Україною від 30 травня 1997 року, термін дії якого вибігав 2007 року. Це давало можливість знову висувати до України територіальні претензії. Це загострювало кримську проблему та провокувало ініціювання виведення Чорноморського флоту.

26 травня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила про відкриття у Москві нового приміщення бібліотеки української літератури. Центральна українська бібліотека існувала у Москві впродовж 1920-1938 років.

23 червня 2006 р. – Українська сторона, посилаючись на рішення своїх судів, спробувала повернути собі контроль над кримськими маяками, які обслуговували Чорноморський флот.

28 червня 2006 р. – Сімферополь. В день Конституції України сталась сутичка між представниками українського студентського братства та охоронцями штабу Чорноморського флоту РФ.

1 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що російський дипломатичний корпус та торговельне представництво провели засідання Ради стратегічних інвесторів.

17 липня 2006 р. - Підписано угоду про співробітництво між космічними агентствами України та Росії на період 2007-2011 років.

19 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що МЗС Росії висловив протест Україні у зв'язку із забороною на в'їзд віце-спікеру Думи В. Жириновському, депутату К. Затуліну та журналісту М. Леонтьєву.

11 серпня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у Львові відбулася презентація української громади Татарстану.

15-16 серпня 2006 р. – Сочі. Візит прем'єр-міністра України В. Януковича на саміт ЄврАзЕС. Відбулися переговори з прем'єр-міністром Росії М. Фрадковим та президентом В. Путіним.

22 серпня 2006 р. – У Донецькій області розбився російський пасажирський літак, який здійснював рейс Анапа - Санкт-Петербург.

6 вересня 2006 р. – Москва. Переговори щодо умов скасування російською стороною ембарго на постачання української сільськогосподарської продукції в Росію. Це очікувалось не раніше, ніж за два-три місяці.

6 вересня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Москві голова Севастопольської міської державної адміністрації С. Куніцин та мер Москви Ю. Лужков підписали програму співробітництва між органами виконавчої і представницької влади цих міст.

18 вересня 2006 р. – Заява МЗС України міністерству оборони Російської Федерації з вимогою передати під контроль української сторони маяків Чорноморського флоту.

20 вересня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Казані відкрито меморіальну дошку М.С. Грушевському, який тривалий час тут жив і працював.

27 вересня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Чернігові побувала делегація депутатів з Брянщини.

7 жовтня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна та Росія узгодили умови поновлення торгівлі м'ясом.

12-13 жовтня 2006 р. – Москва. Офіційний візит Голови Верховної Ради України О. Мороза. Відбулися переговори з Президентом В. Путіним, Головою Ради Федерації С. Мироновим, спікером Державної Думи Б. Гризловим, міністром закордонних справ С. Лавровим.

20 жовтня 2006 р. – Підписано Меморандум про співробітництво між міністерствами внутрішніх справ України та Росії на 2007-2008 роки.

24 жовтня 2006 р. – Київ. Візит прем'єр-міністра уряду Росії М. Фрадкова. Засідання економічного українсько-російського міжурядового комітету. В центрі уваги була проблема визначення ціни на газ. Перший віце-прем'єр-міністр М. Азаров готував проект генеральних директив делегації України на переговорам по створенню ЄЕП.

25 жовтня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що керівники двох прикордонних областей Луганської і Ростовської обговорили ідею створення на своїх територіях Європейського регіону «Донбас».

2 листопада 2006 р. – Російський бізнесмен М. Курочкін заявив про відновлення діяльності «Руського клубу» в Україні.

7-8 листопада 2006 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Росії С. Лаврова. Відбулося засідання підкомісії із зовнішньополітичних питань українсько-російської комісії «Ющенко – Путін». Обговорювалися проблеми придністровського врегулювання, розподілу керченсько-азовської акваторії, умов дислокації Чорноморського флоту РФ. Готувалася до підписання угоду про реадмісію нелегальних біженців між Україною та Російською Федерацією. Дата візиту президента Росії в Україну так і не була встановлена. Російська сторона вважала, що візит можливий не раніше, як відбудуться засідання усіх підкомітетів українсько-російської міждержавної комісії. (Голос України – 9 листопада 2006).

9 листопада 2006 р. – Москва. Візит міністра внутрішніх справ України Ю. Луценка. Росія не поспішала підписувати угоду про реадмісію з Україною.

5-6 грудня 2006 р. – Київ. Чергове засідання українсько-російської комісії міжпарламентського співробітництва. Російські парламентарі відмовилися вибачатися за голодомор. Але це не завадило Голові Верховної Ради О. Морозу закликати російських парламентарів після того, як мине термін дії Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією від 31 травня 1997 р., розрахованого на десять років, не підводити риску, а продовжити дію цього документа. (Голос України – 6 грудня 2006).

6-7 грудня 2006 р. – Київ. Візит міністра оборони Росії С. Іванова. Підписано План співробітництва міністерства оборони Росії та України на 2007 рік. На порядку денному була модернізація військово-повітряних сил України.

21 грудня 2006 р. – Москва. Мер російської столиці Ю. Лужков та Київський міський голова, голова Київської міськдержадміністрації Л. Черновецький відписали угоду про співробітництво в галузі містобудування. (Урядовий кур'єр – 22 грудня 2006)

22 грудня 2006 р. – Київ. Візит Президента Росії В. Путіна. Відбулося засідання міждержавної комісії «Ющенко – Путін». Підписано план співробітництва в форматі зазначеної комісії у 2007 році. Сторони обговорили угоду про реадмісію нелегальних біженців. Було підписано угоду про захист конфіденційної інформації.

26 грудня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна і Росія обмінялися нотами щодо внесення змін до міжурядової угоди про взаємні безвізові поїздки громадян.

26 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Давосі відбулися переговори прем'єр-міністра України В. Януковича та першого віце-прем'єр-міністра Росії Д. Медвєдєва.

3 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» зазначила, що українські заробітчани в Росії ставатимуть на міграційний облік, так само, як і інші іноземці. Дозвіл на перебування громадян України у РФ 90 діб без реєстрації скасовано відповідно до нового міграційного закону.

3 лютого 2007 р. – Народного депутата П. Порошенка не випустили в аеропорту Петербургу під приводом відповіді на практику «персон нонграта» для російських громадян.

6 лютого 2007 р. – Верховна Рада прийняла Закон «Про трубопровідний транспорт», який зробив неможливим створення газотранспортного консорціуму.

10 лютого 2007 р. – На Мюнхенській конференції з питань безпеки відбулася зустріч Президента України В. Ющенка та його російського колеги В. Путіна.

13 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Львові відкрито пам'ятник О. Пушкіну.

15 лютого 2007 р. – Київ. Підписано Меморандум про співробітництво зернових асоціацій України та Росії.

20 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що холдинг «Металоінвест» (Росія) домовився про злиття з Індустріальним союзом Донбасу.

14 березня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що мер Москви Ю. Лужков прийняв рішення перепрофілювати єдину в Росії Бібліотеку української літератури. Втім, вже за два дні наказ про закриття зазначеної бібліотеки було скасовано.

27 березня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що «Брянський машинобудівний завод» виграв конкурс на приватизацію 76% акцій ВАТ «Луганськтепловоз». Миколаївський глиноземний завод став власністю компанії «Російський алюміній».

27 березня 2007 р. – Київ. Відкрито культурне представництво бібліотеку «Русский дом».

28 березня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що відбулася презентація депутатської групи Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків з Російською Федерацією. В її складі 108 народних депутатів. Керівник – С. Ківалов.

5 квітня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що СБУ дозволила в'їзд на територію України віце-голові Думи В. Жириновського, який заявив, що «указ Ющенка про розпуск Верховної Ради – правильний».

6 квітня 2007 р. – Державна Дума Російської Федерації прийняла рішення на підтримку розпущеної Верховної Ради України.

11 квітня 2007 р. – Київ. Візит делегації Державної Думи Росії на чолі з головою комісії зі співпраці з Україною А. Лебедєвим.

16 квітня 2007 р. – Москва. Візит міністра закордонних справ України А. Яценюка. Обговорювалися питання підготовки візиту президента В. Ющенка. Українська сторона вперше запропонувала переглянути Договір про дружбу та співробітництво від 1997 року.

23 квітня 2007 р. – Помер перший Президент Росії Б. Єльцин.

10 червня 2007 р. – Петербург. Президент України В. Ющенко та Президент Росії В. Путін обговорили план дій на 2007-2008 рр., котрий складався з 23 пунктів. Планувалося його підписати у серпні.

20 червня 2007 р. – Москва. Міністр оборони України А. Гриценко провів переговори з міністром оборони Росії А. Сердюковим.

21-22 червня 2007 р. – Москва. Прем'єр-міністр України В. Янукович мав провести переговори з М. Фрадковим. Президент В. Ющенко домагався для України європейських цін на російський газ. Відбулося засідання Комітету з питань економічного співробітництва Міждержавної українo-російської комісії.

4 липня 2007 р. – Міжнародний олімпійський комітет прийняв рішення про проведення зимової Олімпіади 2014 р. у Сочі.

16 липня 2007 р. – Заява НАТО з приводу виходу Росії із Договору про звичайні збройні сили в Європі.

23 липня 2007 р. – Москва. Відбулися політичні консультації «Партії регіонів» та партії «Єдина Росія».

1 серпня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Москві відбулася презентація Полтавського земляцтва.

21 серпня 2007 р. - В підмосковному Жуковському на міжнародному авіакосмічному салоні відбулася зустріч Президента Росії В. Путіна та прем'єр-міністра України В. Януковича. Обговорювалися проблеми підвищення конкурентоспроможності авіабудівної галузі і військово-промислового комплексу України. (Голос України – 22 серпня 2007).

6 вересня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у київському виставковому залі Російського центру науки і культури відкрилася виставка «Перші мапи України».

8 вересня 2007 р. – Газета «Голос України» подала інформацію про четверте засідання підкомісії з питань співробітництва в космічній промисловості в рамках комітету з питань економічного співробітництва українo-російської міждержавної комісії Ющенко – Путін. Досягнуто домовленість про використання Національного центру управління та випробувань космічних засобів України (Євпаторія) в російських проектах дослідження Місяця і Марса.

12 вересня 2007 р. – Москва. Президент Росії В. Путін прийняв відставку уряду М. Фрадкова і рекомендував останньому продовжити виконувати обов'язки до формування нового уряду.

14 вересня 2007 р. – Державна Дума затвердила на посаді прем'єр-міністра Російської Федерації 65-річного Віктора Зубкова. Цю кандидатуру не підтримали лише депутати КПРФ.

25 вересня 2007 р. – Уряд В. Зубкова був сформований та приступив до роботи.

26 вересня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Нью-Йорку за кулісами ГА ООН відбулися консультації міністра закордонних справ України А. Яценюка та міністра закордонних справ Росії С. Лаврова. Обговорювалися питання інтенсифікації діалогу після виборів.

9 жовтня 2007 р. – Москва. Відбулися переговори прем'єр-міністра України В. Януковича та голови російського уряду В.Зубкова.

12 жовтня 2007 р. – Вищий арбітражний суд України визнав незаконною використання Чорноморським флотом Росії навігаційної інфраструктури в Криму.

18 жовтня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у рамках Днів російської мови в Україні у Чернігові відбулася конференції з питань її викладання.

18-19 жовтня 2007 р. – Бєлгород. Візит міністра закордонних справ України А. Яценюка. Обговорювалися питання підготовки засідання українсько-російської міждержавної комісії. Підписано угоду про співпрацю Курської області РФ та Донецької області України. (Голос України – 23 жовтня 2007).

25 жовтня 2007 р. – СБУ оголосила небажаними персонами на території України активістів «Євразійського союзу молоді», які спаплюжили державні символи України на горі Говерла. У разі запровадження РФ нових міграційних правил стосовно громадян України українська сторона запровадить відповідні правила стосовно громадян Росії.

13 листопада 2007 р. – Анапа. Прем'єр-міністр Росії В. Зубков та прем'єр-міністр України В. Янукович провели консультації з приводу подолання екологічної катастрофи у Керченській протоці, яка сталася внаслідок аварій кораблів через шторми.

14 листопада 2007 р. – Газета «Україна молода» повідомила, що Росія скасувала право для громадян України 90 днів перебувати в Україні без реєстрації. Україна була готова до аналогічного кроку.

20 листопада 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що МЗС України висловив занепокоєння з приводу дій групи молодих людей з «Євразійського союзу молоді», які намагалися зірвати проведення виставки «Розсекречена пам'ять», яку розгорнуто у культурному центрі України в Москві.

28 листопада 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що обсяг українсько-російської торгівлі за десять місяців 2007 р. перевищив 30 млрд дол.

2 грудня 2007 р. – Вибори Державної Думи Російської Федерації. До парламенту пройшли «Єдина Росія», КПРФ, ЛДПР, «Справедлива Росія». (Голос України – 4 грудня 2007).

5 грудня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що прикордонні області України та Російської Федерації вирішили створити раду областей, що входять до басейну річки Сіверський Донець.

17 грудня 2007 р. – З'їзд партії «Єдина Росія» висунув кандидата на посаду президента - Д. Медвєдєва. На з'їзді був присутній лідер "Партії регіонів" В. Янукович.

Українсько-таджикські відносини

2-3 квітня 2004 р. – Душанбе. Візит міністра закордонних справ України К. Грищенка. Обговорювались питання українсько-таджикського співробітництва та ситуація в Афганістані.

11 січня 2005 р. – Президент Таджикистану І. Рахмонов привітав В. Ющенка з перемогою на президентських виборах в Україні.

23 січня 2005 р. – Таджикська делегація взяла участь в інавгурації Президента України В. Ющенка.

27 лютого 2005 р. – У виборах до парламенту Таджикистану брали участь народно-демократична, демократична, комуністична, соціалістична, соціал-демократична та Партія ісламського відродження Таджикистану. 80 місць отримала народно-демократична партія президента Е. Рахмонова. Комуністи та партія ісламського відродження разом отримали шість мандатів.

14 травня 2005 р. – Таджикські власті були занепокоєні погромами в узбецькому місті Андижан.

7 вересня 2005 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Таджикистан про співробітництво в галузі технічного захисту інформації, підписану 2 квітня 2004 р. в м. Душанбе.

22 вересня 2005 р. – Верховна Рада України ратифікувала Договір між Україною та Республікою Таджикистан про передачу осіб, позбавлених волі, для подальшого відбування покарання, підписаний 2 квітня 2004 р. в м. Душанбе.

16 листопада 2005 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Таджикистан про основні принципи та напрямки економічного співробітництва, підписану у м. Києві 6 липня 2001 року. (Голос України – 10 грудня 2005).

16 листопада 2005 р. – Верховна Рада України ратифікувала Договір між Україною і Республікою Таджикистан про довгострокове економічне співробітництво на 2003-2012 роки, підписаний 9 квітня 2003 року у м. Душанбе. (Голос України – 13 грудня 2005).

8 грудня 2005 р. – Газета «Сільські вісті» повідомила, що за результатами роботи українсько-таджикської міжурядової комісії з торговельно-економічного співробітництва було підписано наступні Угоди: про попередження надзвичайних ситуацій та їх наслідків; про співробітництво в галузі геодезії; про міжнародне автомобільне та вантажне сполучення.

22 лютого 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала Договір про дружбу і співробітництво між Україною і Республікою Таджикистан, підписаний 6 липня 2001 р. у м. Києві. (Голос України – 21 березня 2006).

16 жовтня 2006 р. – Мінськ. Міністр закордонних справ України Б.Тарасюк провів переговори з міністром закордонних справ Таджикистану.

6 листопада 2006 р. – Вибори президента Таджикистану. Переміг Е. Рахмонов. За явки 91% виборців Е. Рахмонов здобув 76,4% голосів виборців. (Голос України – 8 листопада 2006).

16 серпня 2007 р. – Бішкек. Президент Таджикистану Е. Рахмонов взяв участь у саміті Шанхайської організації співробітництва. Наступний саміт у серпні 2008 р. мав відбутися в Душанбе.

14 листопада 2007 р. – Душанбе. Терористичний акт поблизу резиденції президента Е. Рахмонова.

Українсько-туркменські відносини

12 січня 2004 р. – Ашхабад. Президент С. Ніязов заявив, що Туркменістан закупив в Україні сучасні системи протиповітряної оборони.

29 січня 2004 р. – Президент України Л. Кучма в телефонній розмові з Президентом Туркменістану С. Ніязовим переніс візит до Туркменістану з лютого на квітень. Досі не було погоджено умови підписання угоди про постачання туркменського газу в Україну на 25 років.

21 травня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що бібліотека на Борщагівці в Києві отримала назву імені основоположника туркменської літератури Махтумкулі.

29 липня 2004 р. – Ашхабад. Президент Туркменістану С. Ніязов та голова «Укрнафтогазу» Ю. Бойко підписали угоду про постачання туркменського газу в Україну через інфраструктуру спільного підприємства «Росукренерго» за участі австрійського «Райффанзенбанку» на період до 2028 року. (Урядовий кур'єр – 10 серпня 2004).

1 січня 2005 р. – Туркменістан вимагає від України перегляду ціни за газ. С. Ніязов наполягав на ціні 60 дол. за тисячу куб. м. природного газу без урахування ціни транспортування газу в Україну. Врешті ціна зросла з 44 до 58 дол. за тис. куб м. туркменського газу.

3 січня 2005 р. – Ашхабад. Президент Туркменістану С. Ніязов та голова правління «Нафтогаз України» Ю. Бойко уклали контракт на постачання в

Україну впродовж поточного року 36 млрд куб. м. туркменського газу за ціною 58 дол. за тис. куб. м.

10 січня 2005 р. – МЗС Туркменістану привітало з перемогою на президентських виборах В. Ющенка.

23 січня 2005 р. – Київ. Туркменська делегація взяла участь у процедурі інавгурації Президента України В. Ющенка.

22-23 березня 2005 р. – Ашхабад. Візит президента України В. Ющенка. З С. Ніязовим обговорювались питання участі України в реалізації енергетичних проектів. Туркмени святкували свято нового року Навруз. Україна висловила готовність взяти участь у реалізації спільних проектів, зокрема, і в галузі оборони. Було підписано угоду про співпрацю Донецької області з Туркменістаном.

3 травня 2005 р. – Ашхабад. Голова «Нафтогаз України» О. Івченко вручив орден Ярослава Мудрого V ступеня (посмертно) батьку С. Ніязова з нагоди 60-річчя Перемоги. Демократія без газу пішла на цинічні торги до тоталітарної країни, яка володіє газом. Обговорювались питання інвестиційного співробітництва.

8 травня 2005 р. – Москва. Президент України В. Ющенко провів переговори з Президентом Туркменістану С. Ніязовим. Обидва глави держав звернулись до Росії з пропозицією не блокувати створення нового газового консорціуму.

26 травня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Президент Туркменістану С. Ніязов повідомив Президента України В. Ющенка, що Україна необґрунтовано завищує ціни на товари, які постачаються в Туркменістан в обмін на імпортований природний газ.

20 червня 2005 р. – Ашхабад. Візит голови «Нафтогаз України» О. Івчен ка. На середину вересня планувався візит в Україну Президента С. Ніязова. Пропонувалось укласти новий договір на постачання туркменського газу, адже термін чинного договору спливав 2007 року.

23-24 червня 2005 р. – Ашхабад. Повторний візит голови «Нафтогаз України» О. Івченка. обговорювались питання оплати газових поставок. Сторони домовились, що віднині Україна платитиме за туркменський газ виключно грошима 44 долара за тисячу кубометрів на туркменсько-узбецькому кордоні. (Голос України – 25 червня 2005).

13 серпня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в першому півріччі 2005 р. Україна посіла перше місце в експорті Туркменістану. Її частка склала 38,8%, тобто 975,7 млн дол., на другому місці з часткою 15,4% Іран, якому Туркменістан поставив товарів на 388,3 млн дол.

5 жовтня 2005 р. – Верховна Рада України ратифікувала Договір між Україною і Туркменістаном про передачу осіб, засуджених до позбавлення волі, для подальшого відбування покарання, підписаний 23 березня 2005 р. в м. Ашхабад.

12-13 жовтня 2005 р. – Ашхабад. Безрезультатні переговори з туркменською стороною міністра палива та енергетики І. Плачкова. Туркменістан

вимагав терміново погасити борги. Укладання подальших газових контрактів з Україною ставилось у залежність від позиції з цього приводу Росії.

26-28 жовтня 2005 р. – Ашхабад. Візит прем'єр-міністра України Ю. Єханурова. Україна запропонувала побудувати додатковий газопровід з Туркменістану. Голова українського уряду погодився до кінця року погасити українську заборгованість за туркменський газ та залучити Росію до переговорів про транзит.

1 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна і Туркменістан погодили терміни розрахунків за газ. Росія, підвищуючи ціну за газ для України, сама відмовлялась платити більше за туркменський газ.

4 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Президент Туркменістану звільнив з посади Надзвичайного і Повноважного Посла Туркменістану в Україні А. Байрамова.

13 грудня 2005 р. – Ашхабад. Міністр палива та енергетики І. Плачков провів переговори щодо української заборгованості за туркменський газ, накопиченої за період 2003-2005 років.

22-23 грудня 2005 р. – Ашхабад. Продовження переговорів міністра палива та енергетики України І. Плачкова щодо постачання туркменського газу в Україну у 2006 році. Домовитись по ціні не вдалося.

28 грудня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що туркменська сторона не підтверджує факт підписання угоди з Україною про постачання газу на 2006 рік.

29 грудня 2005 р. – «Газпром» уклав з Туркменістаном контракт на купівлю 30 млрд кубометрів газу по 65 дол. за тисячу кубометрів.

30 грудня 2005 р. – Президент України В. Ющенко оголосив, що Україна закупатиме туркменський газ по 50 дол. за тисячу кубометрів на туркменському кордоні.

20 лютого 2006 р. – Президент України В. Ющенко телефонував С. Ніязову з нагоди його дня народження. Туркменська сторона нагадала про українську газову заборгованість. Міністр закордонних справ України Б. Тарасюк пояснював заяви Туркменістану про борг України можливим небажанням туркменського лідера виконувати домовленості про поставки газу. (Голос України – 22 лютого 2006).

14 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила: МЗС Туркменістану підтвердило, що Україна сплатила частину заборгованості за поставлений туркменський газ у розмірі 59,6 млн дол. Спроби Туркменістану відняти ціну на свій газ негативно позначались на відносинах з торгівельними партнерами.

15 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що прем'єр-міністр Ю. Єхануров стверджував, що Україна і Туркменістан узгоджують товарну номенклатуру за розрахунками боргових зобов'язань України за газ.

21 грудня 2006 р. – Від серцевого нападу помер Президент С. Ніязов. Виконуючий обов'язки спікер парламенту О. Атаєв. Оголошено семиденний траур. Поховання призначено на 24 грудня 2006 року.

24 грудня 2006 р. – Ашхабад. Прем'єр-міністр України В. Янукович взяв участь у похоронах С. Ніязова. Туркменська опозиція у вигнанні звернулася до України з проханням привезти її до Туркменістану.

26 грудня 2006 р. – Народна рада призначила дату президентських виборів на 11 лютого 2007 р. Основним кандидатом вважався віце-прем'єр-міністр і міністр охорони здоров'я Гурбангулі Бердимухамедов, який аби балотуватися змінив положення Конституції Туркменістану, що забороняло виконуючому обов'язки президента Туркменістану участь у виборах. Україна привітала процес формування нової влади і не мала наміру втручатися у внутрішні справи Туркменістану. (Голос України – 28 грудня 2006).

11 лютого 2007 р. – Вибори Президента Туркменістану. Переміг Гурбангулі Бердимухаммедов. За нього проголосували 99% виборців. (Голос України – 13 лютого 2007).

14 лютого 2007 р. – Ашхабад. Президент України В. Ющенко взяв участь у інавгурації туркменського Президента Г. Бердимухаммедова. Обговорювалася підготовка плану дій з розвитку українсько-туркменського співробітництва на 2007-2009 роки. (Голос України – 15 лютого 2007).

15 лютого 2007 р. – Президент Туркменістану Г. Бердимухаммедов підписав указ «Про вдосконалення системи освіти в Туркменії». Відповідно до указу з 1 вересня 2007 р. термін навчання в школах збільшується з дев'яти до десяти років.

28 червня 2007 р. – Ашхабад. Міністр закордонних справ України А. Яценюк взяв участь у святкуванні 50-річчя президента Туркменістану Г. Бердимухаммедова.

17 жовтня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Туркменістані проходять Дні українського кіно.

26 жовтня 2007 р. – Ашхабад. Візит міністра закордонних справ України А. Яценюка. Президент Г. Бердимухамедов планував відвідати Київ після формування нового складу уряду України.

Українсько-узбецькі відносини

12 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Узбекистані відбулись шевченківські дні.

2 квітня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Л. Кучма мав телефонну розмову з Президентом Узбекистану І. Каримовим. Обговорювалась проблема боротьби з тероризмом.

10 травня 2004 р. – Київ. Відбулись переговори міністра закордонних справ України К. Грищенка та міністра закордонних справ Узбекистану

Садика Сафаєва. Зокрема, обговорювались перспективи ГУУАМ. С. Сафаєва прийняв Л. Кучма. (Урядовий кур'єр – 13 травня 2004).

18 травня 2004 р. – Узбецька влада заборонила кримським татарам проводити заходи пам'яті з приводу 60-річчя депортації татар з Криму.

24-25 червня 2004 р. – Ташкент. Візит прем'єр-міністра України В. Януковича. Відбулось VI засідання міжурядової українo-узбецької комісії з питань співробітництва. Сторони домовились створити режим вільної торгівлі без винятків.

31 липня 2004 р. – Крим. Президентом України Л. Кучма зустрівся з узбецьким президентом І. Каримовим та висловив йому співчуття в зв'язку з терактом у Ташкенті. Сторони висловили готовність до співпраці у відновлені економіки Афганістану.

28 серпня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Узбекистані 24 серпня відбулись заходи з нагоди 13-ї річниці незалежності України.

25 листопада 2004 р. – Узбекистан привітав В. Януковича з перемогою на президентських виборах. Офіційний Ташкент обережно поставився до повторного голосування в Україні, яке співпало з виборами узбецького парламенту.

16 грудня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що до десятиріччя українського культурного центру «Батьківщина» в Узбекистані відбувся конкурс дитячого малюнка «Подорож по Україні».

26 грудня 2004 р. – Узбекистан. Парламентські вибори. Заборонена участь опозиційних партій ісламської орієнтації. ОБСЄ критикувала голосування. Президент Узбекистану І. Каримов нагадав, що це були вибори не в європейській країні.

8 січня 2005 р. – Президент Узбекистану І. Каримов привітав В. Ющенка з перемогою на президентських виборах в Україні.

9 січня 2005 р. – Відбувся другий раунд виборів до двопалатного узбецького парламенту. Перемогли промисловці, які склали «ліберально-демократичну партію». Частина нелояльної опозиції перебувала у вигнанні.

23 січня 2005 р. – Київ. Узбецька делегація взяла участь в інавгурації Президента України В. Ющенко.

12-13 травня 2005 р. – Андижан. Збройні сутички між прихильниками ісламського фундаменталізму та військами, вірними президенту І. Каримову. Лідери опозиції заявили про спонтанне народне повстання. Лідер Демократичної партії Узбекистану М. Саліх назвав ці події народним повстанням.

14 травня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в посольстві Узбекистану в Україні відбувся бізнес-семінар.

16 травня 2005 р. – Заворушення в містах Ферганської долини тривали на кордоні з Киргизстаном. Масштабна громадянська війна в Узбекистані була не в інтересах ні США, ні Росії. США закликали направити до району конфлікту представників Червоного Хреста.

17 травня 2005 р. – Посли країн ЄС в Узбекистані домагались права відвідати Андижан, де було введено комендантську годину. Власті Узбекистану наголошували, що заворушення були спровоковані за участі прихильників талібів.

19 травня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що напередодні в Узбекистані було затримано знімальну групу «П'ятого каналу» українського телебачення.

28 травня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що біля Узбецького посольства в Україні відбувся пікет під гаслом «Дякуємо Україні за засудження геноциду в Андижані».

18 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що США вивели свої літаки з бази Карші-Ханабад в Узбекистані.

30 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що «Газпром» та «Узбекнафтогаз» домовились, що у 2006-2010 рр. «Газпром» контролювати всі потоки туркменського газу, який транзитом йтиме узбецькою територією.

11 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що біля посольства Узбекистану в Україні активісти асоціації «Міжнародна амністія» пікетування з вимогою негайного звільнення в'язнів сумління.

10 грудня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Харцизький трубний завод переміг у тендері на поставку 2 тис. тонн труб в Узбекистан.

14 січня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Верховна Рада України ратифікувала Протокол про внесення змін і доповнень до Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Узбекистан про вільну торгівлю від 29 грудня 1994 року, підписаний в м. Ташкенті 25 червня 2004 року.

16 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що глава секретаріату Президента Олег Рибачук визнав, що висилка 10 узбецьких громадян з території України була проведена з порушенням процедури, бо їм не дали 7 днів, щоб опротестувати рішення суду про депортацію. Офіційні українсько-узбецькі відносини лишались напруженими.

1 вересня 2006 р. – Газета «Голос України» з нагоди 15-ї річниці незалежності Узбекистану повідомила, що у 2005 р. українсько-узбецький товарообіг склав 330 млн дол. В Узбекистані функціонують 35 підприємств з українськими інвестиціями, в Україні – 23 підприємства з узбецьким капіталом.

2 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Національній бібліотеці ім. В.І. Вернадського відбулася Міжнародна наукова конференція «Україна – Узбекистан: паралелі історичного шляху і магістралі співробітництва в XXI столітті».

19 лютого 2007 р. – Київ. Відбулося чергове VII засідання українно-узбецької міжурядової комісії з питань співробітництва. Розглядалися перспективи співпраці в транспортній, енергетичній галузях. Україна візьме участь у реконструкції газотранспортної системи Узбекистану. (Голос України – 21 лютого 2007).

17 березня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Україна поставить гідроагрегат для Шахімерданської ГЕС в Узбекистані.

12 квітня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що прем'єр-міністр Узбекистану Ш. Мірзояєв під час засідання міжурядової українсько-узбецької комісії висловився за розширення сфер економічної співпраці.

26 квітня 2007 р. – Ташкент. Візит прем'єр-міністра України В. Януковича був перерваний у зв'язку із виданням президентом В. Ющенком другого указу про розпуск парламенту.

27 квітня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна та Узбекистан домовилися про спільну участь на основі концесії в розробці Усть-Юртського газового родовища.

8 серпня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що тиждень українських енергозберігаючих технологій відбувся в Ташкенті.

23 грудня 2007 р. – Іслам Каримов втретє обраний на посаду президента Узбекистану. Місія спостерігачів від країн СНД визнала вибори демократичними, а місія ОБСЄ ні.

ВІДНОСИНИ УКРАЇНИ З КРАЇНАМИ ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

Україна – Сполучені Штати Америки

5 січня 2004 р. – США ввели обов'язкову процедуру сканування відбитків пальців для всіх іноземців, які в'їжджають на територію цієї країни. (Факти – 10 січня 2004).

21 січня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Україна та США пролонгували до 2 листопада 2004 р. дію Угоди 1997 р. про припинення антидемпінгового розслідування з імпорту українського обрізного листа.

23 січня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Вашингтоні закінчились україно-американські консультації з питань енергетичної галузі.

23 січня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що радник Президента України з міжнародних питань А. Зленко зустрівся з Генрі Кіссінджером.

24 січня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що відбулася прес-конференція по цифровому відео каналу з участю заступника державного секретаря США у справах Європи та Євразії Елізабет Джоунс під час якої обговорювались актуальні питання українсько-американських відносин.

24 січня 2004 р. – Київ. Генеральний прокурор України Г. Васильєв провів переговори з послом США в України Дж. Хербстом. Зокрема, обговорювались питання екстрадиції американського громадянина, який переховувався

в Україні. Васильєв знову наголосив на потребі розробки угоди про видачу злочинців на зазначав, що Генеральна прокуратура розглядає справу Лазаренка у пакеті зі справою Ю. Тимошенко.

25 січня 2004 р. – Тбілісі. Міністр закордонних справ України К. Грищенко та Державний секретар США К. Пауелл були присутні на інавгурації Президента Грузії М. Саакашвілі.

27 січня 2004 р. – Вашингтон. Українсько-американські зовнішньополітичні консультації за участі заступника міністра закордонних справ України Б. Єльченко. Заступник державного секретаря США з питань Європи та Євразії Е. Джоунс зазначала, що «чим більше в Іраку українців, тим більше контрактів на відбудову іракської економіки можуть одержати українські компанії». (Голос України – 27 січня 2004).

29 січня 2004 р. – Вашингтон. Візит віце-прем'єр-міністра з питань паливно-енергетичного комплексу А. Клюєва. Під час переговорів з американськими представниками обговорювались питання добудови трубопроводу Одеса-Броди-Плоцьк.

8 лютого 2004 р. – Мюнхен. Міністр оборони України Є. Марчук провів переговори з головою Пентагону Д. Рамсфельдом. Обговорювались перспективи військової операції в Іраку.

13 лютого 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Києві відбулись переговори між делегацією Американської торговельної палати й Українським національним комітетом міжнародної торговельної палати.

17 лютого 2004 р. – Сан-Франциско розпочався судовий процес над колишнім прем'єр-міністром України П. Лазаренко. Він мав продовжитись 15 березня 2004 р. П. Лазаренко другий після М. Норьєги (колишнього панамського лідера) екс-державний діяч, який постав перед американською правовою системою.

17 лютого 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що посол США Дж. Хербст, перебуваючи на Львівщині, заявив, що стаття в міжарабській газеті «Аль-Хайят» про нібито передачу Україною ядерної зброї "Аль-Каїди" є фальшивкою.

20 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила про візит в Україну голови комітету поріднених міст Чикаго – Київ Марти Фаріон, відповідальної представниці чиказької мерії Лідії Трухла. Наголошувалось, що «навіть туристок з України сприймають як осіб із тавром». Мова йшла про допомогу українським жінкам, які потерпіли від торгівлі людьми з метою сексуальної експлуатації.

21 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України В. Литвин зустрівся з колишнім державним секретарем США Мадлен Олбрайт, яка закликала до проведення чесних президентських виборів в Україні.

25 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у рамках проекту Посольства США в Україні «Інтернет для читачів публічних бібліотек» централізована бібліотечна система Сум отримала від уряду США 1,2 млн дол. для облаштування Інтернет центрів.

9-10 березня 2004 р. – Вашингтон. Візит першого заступника міністра закордонних справ України В. Єльченко. Відбулось засідання українсько-американського комітету із зовнішньополітичних питань. Обговорювались питання іракської операції.

15 березня 2004 р. – Київ. Голова Верховної Ради України В. Литвин прийняв голову комісії США з питань відносин із НАТО Брюса Джексона. Внаслідок терактів у Мадриді комуністи вимагали негайного виведення українських миротворців з Іраку, але виконавча влада відмовлялась це зробити.

16 березня 2004 р. – Київ. Переговори з представниками міністерства оборони щодо поновлення фінансування процесу знищення твердого палива ракет СС-24 у Павлограді.

25-26 березня 2004 р. – Київ. Візит першого заступника державного секретаря США Р. Армітіджа. Предметами переговорів були Ірак, НАТО, СОТ, свобода слова в Україні напередодні президентської передвиборчої кампанії.

29 березня – 2 квітня 2004 р. – Візит в Україну американського мільярдера Дж. Сороса.

8 квітня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Києві за головування заступника міністра закордонних справ України О. Моцика відбулась зустріч національних координаторів ГУАМ та представників США. Обговорювались питання формування зони вільної торгівлі та створення віртуального антитерористичного центру.

8-9 квітня 2004 р. – Вашингтон. Чергове засідання українсько-американського комітету з питань економічного співробітництва. Проблеми ринкового статусу України та вступу до СОТ.

13-14 квітня 2004 р. – Візит в Україну делегації Американського агентства технічного розвитку (Ю-Ес-Ай-Ді). Головним завданням було визначення допомога в формуванні в Україні демократичних інституцій.

22 квітня 2004 р. – Державний департамент США висловив занепокоєння ситуацією, яка склалась після виборів мера Мукачевого.

21-24 квітня 2004 р. – Вашингтон. У засіданні директорату МВФ участь взяв міністр економіки та з питань європейської інтеграції України М. Деркач.

26 квітня 2004 р. – Київ. Прем'єр-міністр України В. Янукович прийняв помічника державного секретаря США С. Пайфера. Обговорювались питання торговельного співробітництва та підготовки до президентських виборів.

26-29 квітня 2004 р. – Візит до України американських експертів з питань мінімізації технічних загроз від військової діяльності. Також обговорювались проблеми участі українських військових у операції на території Іраку.

30 квітня 2004 р. – Київ. Рада національної безпеки та оборони України прийняла рішення, незважаючи на втрати в особовому складі, продовжити миротворчу місію в Іраку. Водночас на контракти Україна на той час ще не дочекалась.

3 травня 2004 р. – Заява торговельного представництва США щодо збереження економічних санкцій, які з 2002 р. наносять збитки економіці України на 75 млн дол. за недостатню боротьбу з піратськими компакт-дисками.

6-8 травня 2004 р. – Севастополь. Дружній візит судна берегової охорони США «Тампа». Відбулись зустрічі українських та американських військових моряків.

7 травня 2004 р. – Сан-Франциско. На судових слуханнях у справі П.Лазаренка завершилось заслуховування сторони звинувачення.

12 травня 2004 р. – Вашингтон. Комісія у закордонних справах палати представників Конгресу США провела слухання про стан та перспективи українсько-американських відносин. (Урядовий кур'єр – 14 травня 2004).

14-17 травня 2004 р. – Візит в Україну почесного громадянина Львова Збігнева Бжезинського. Президент України Л. Кучма подарував йому свою книгу «Україна – не Росія». (Урядовий кур'єр – 15 травня 2004).

21 травня 2004 р. – Київ. Візит екс-президента США Дж. Буша – старшого. Він наголошував, що США більше не конкурують з Росією за Україну. Обговорювалась можливість першої зустрічі Кучми та Буша – молодшого у Стамбулі під час самміту НАТО.

26 травня 2004 р. – Київ. Прем'єр-міністр України В. Янукович, приймаючи американських конгресменів пообіцяв прозору та чесну президентську передвиборчу кампанію.

27 травня – 3 червня 2004 р. – Сан-Франциско. Заключні дискусії захисту та звинувачення на суді над Лазаренко. Суд присяжних визнав винним Павла Лазаренка. Вирок очікували 16 вересня 2004 р.

3 червня 2004 р. – Вашингтон. Пішов у відставку директор ЦРУ Джон Тенет. Виконуючим обов'язки став Портер Госс.

5 червня 2004 р. – На 94-му році життя помер колишній Президент США Рональд Рейган (1911-2004).

18-22 червня 2004 р. – Візит до США міністра закордонних справ України К. Грищенка. Обговорювалися проблемні питання двосторонніх відносин.

28-29 червня 2004 р. – Стамбул. Саміт НАТО. Під час засідання Ради співробітництва Україна – НАТО Президент України Л. Кучма вперше особисто зустрівся з Дж. Бушем молодшим. Є. Марчук запропонував Д. Рамсфельду, аби США сприяли залученню НАТО до утилізації боєприпасів української армії.

2 липня 2004 р. – Газета «Сільські вісті» повідомила, що США готові подовжити фінансування проекту утилізації залишків ракетного палива на Павлоградському хімічному заводі. Розробка проекту планується на 2005-2008 рр.

11-17 липня 2004 р. – Севастополь. Навчання морської піхоти США. (Урядовий кур'єр – 7 липня 2004).

24 липня 2004 р. – Сенат США прийняв резолюція, яка закликала Україну провести чесні демократичні президентські вибори.

26-29 липня 2004 р. – Бостон. Конвент Демократичної партії назвав кандидата на президентські вибори. Їм став Джон Керрі. Кандидат у віце-президенти США Джон Едвардс. (День – 30 липня 2004).

1 серпня 2004 р. – Крим. Президент України Л. Кучма прийняв американського конгресмена, голову групи сприяння Україні Курта Велдона. Обговорювався перебіг президентської передвиборчої кампанії в Україні.

12-13 серпня 2004 р. – Крим. Візит міністра оборони США Д. Рамсфельда. Загострення ситуації навколо Ель-Кута, де на території Іраку перебували українські війська.

18-20 серпня 2004 р. – Візит в Україну американського сенатора Дж. Маккейна. США погрожували Україні санкціями у випадку недемократичних президентських виборів.

31 серпня – 1 вересня 2004 р. – Візит в Україну сенатора Ричарда Лугара. Переговори з В. Януковичем щодо перспективи розробки угоди щодо біологічної безпеки. Також відбулась зустріч Р. Лугара з В. Ющенко.

30 серпня – 2 вересня 2004 р. – Нью-Йорк. Конвент Республіканської партії назвав Джорджа Буша молодшого кандидатом на посаду Президента США.

7-8 вересня 2004 р. – Київ. Візит заступника державного секретаря США Дж. Теффта. Обговорювались політичні проблеми двосторонніх відносин напередодні президентських виборів в Україні.

14 вересня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Тернопільська медична академія ім. Івана Горбачевського разом з медичними закладами штату Південна Кароліна (США) готуватиме медичних сестер для роботи у США.

20 вересня 2004 р. – Нью-Йорк. Міністр закордонних справ України К. Грищенко прибув на загальнополітичну дискусію 59-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН.

22 вересня 2004 р. – Конгрес США затвердив новим директором ЦРУ республіканця Портера Госса.

23 вересня 2004 р. – Кандидат на посаду президента США від демократичної партії Дж. Керрі закликав докласти більше зусиль, аби забезпечити перемогу демократичних сил на президентських виборах в Україні.

27 вересня 2004 р. – Нью-Йорк. К. Грищенко вручив нагороди представникам української діаспори в США.

28 вересня 2004 р. – Київ. Посол США в Україні Дж. Хербст провів конференцію присвячену безпеці чорноморсько-каспійських нафтових комунікацій в Україні.

30 вересня 2004 р. – МЗС України визнало, що державний департамент США оголосив про санкції проти запорізького підприємства «Запорізька регіональна зовнішньоекономічна асоціація», яке звинувачено в контрабандному постачання військових технологій до Ірану. (Голос України – 5 жовтня 2004).

5 жовтня 2004 р. – Конгрес США прийняв чергову резолюцію із закликом до України провести чесні президентські вибори.

6 жовтня 2004 р. – Сан-Франциско. Суд виніс вирок Павлу Лазаренку. Проте його адвокати домоглися розгляду апеляції на 12 річне ув'язнення.

6 жовтня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України В. Литвин прийняв президента американської асоціації НАТО, голову ради демократичних спільнот Р. Хантера.

21-22 жовтня 2004 р. – Київ. На запрошення В. Пінчука Україну відвідав американський державний діяч Г. Кіссінджер.

27 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністерство юстиції України та Американська асоціація юристів розпочала реалізацію проекту «Правова дорога в Центральній Європі та Євразії».

2 листопада 2004 р. – Вибори Президента США. Несподівано легку перемогу здобув кандидат республіканців Джордж Буш молодший.

3-4 листопада 2004 р. – Севастополь. Штабні переговори ВМС України і США. (Голос України – 4 листопада 2004).

4 листопада 2004 р. – Президент України Л. Кучма офіційно привітав з переобранням президента США Дж. Буша та висловив сподівання, що другий термін його президентства сприятиме подальшому зміцненню українсько-американських відносин.

11 листопада 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що судно чорноморського флоту України «К. Ольшанський» та судно 6-го флоту ВМС США "Ла Салль" на Чорному морі провели спільні навчання з відпрацювання контролю за судно плаванням.

14-16 листопада 2004 р. – Візит до США Голови Верховної Ради України В. Литвина. в центрі уваги переговорів перебували питання підготовки до другого туру президентських виборів в Україні. Президент США Дж. Буш призначив сенатора Р. Лугара офіційним американським спостерігачем за другим туром виборів в Україні.

16 листопада 2004 р. – Джордж Буш замість державного секретаря К. Пауелла на цю посаду призначив свою колишню радницю з питань національної безпеки К. Райс.

18 листопада 2004 р. – Білий дім виступив із заявою, в якій вимагав від керівництва України забезпечити демократичні та вільні вибори в Україні.

19-23 листопада 2004 р. – В Україні як спостерігач на виборах президента був присутній американський сенатор Р. Лугар. Він висловив жаль з приводу

того, що не зміг бути присутнім на святкуванні перемоги демократії в Україні. США погрожували переглядом своїх відносин з Україною.

24 листопада 2004 р. – Вашингтон. Підписано Угоду про призупинення антидемпінгових розслідувань (до 2007 р.) на окремі види української металургійної продукції.

25 листопада 2004 р. – США заявили, що порушення під час виборчого процесу дали підстави не визначати результату виборів президента України. США виступили проти проведення нових виборів, а за визнання перемоги В. Ющенка.

4 грудня 2004 р . – Державний департамент США привітав рішення Верховного Суду України про скасування перемоги В. Януковича.

18 грудня 2004 р. – Київ. Президент України Л. Кучма прийняв делегацію американського конгресу, в якій були представлені конгресмени з групи взаємодії США – Україна. Автор законопроекту про запровадження санкцій проти керівництва України в разі фальсифікації виборів Д. Рабахер зазначив, що потреба в цьому вже відпала.

24 грудня 2004 р. – Київ. Голова Верховної Ради України В. Литвин прийняв американського спостерігача за повторним голосуванням на виборах президента України американського суддю Б. Футея.

28 грудня 2004 р. – Державний секретар США К. Пауелл привітав з перемогою В. Ющенко.

20 січня 2005 р. – Інавгурація Президента США Дж. Буша молодшого на другий термін до 20 січня 2009 року.

22 січня 2005 р. – Київ. Президент України В. Ющенко та Президент США Дж. Буш молодший мали телефонну розмову. США вкотре обіцяли скасувати поправку Джексона – Веніка.

23 січня 2005 р. – Київ. Візит спеціального представника президента США Дж. Буша К. Пауелла, який взяв участь у процедурі інавгурації Президента України В. Ющенка.

25-28 січня 2005 р. – Візит в Україну делегації американського командування в Європі. Обговорювались питання сумісності стандартів сил швидкого реагування України та США.

27 січня 2005 р. – Краків. Президент України В. Ющенко обговорював з віце-президентом США Д. Чейні проблему виведення українського контингенту з Іраку.

28 січня 2005 р. – Давос. Президент України В. Ющенко зустрівся з колишнім Президентом США Б. Клінтоном. Хілларі Клінтон висунула Ющенко та Саакашвілі на здобуття Нобелівської премії миру.

28 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що сенатори Р.Лугар та К.Левін подали до конгресу законопроект про скасування щодо України поправки Джексона – Веніка.

2 лютого 2005 р. – Київ. Металургійний комбінат «Запоріжсталь» уклав кредитну угоду з американцями про фінансування закупки повітря регулюючої установки французького виробництва за 29,3 млн євро (Урядовий кур'єр – 4 лютого 2005).

3 лютого 2005 р. – Газета «Сільські вісті» повідомила, що американська фірма «Holtec International» до 2008 р. має побудувати ядерне сховище в Чорнобилі.

11 лютого 2005 р. – Київ. Візит делегації палати представників та сенату Конгресу США на чолі з сенатором Дж. Маккейном та Хілларі Клінтон. Американці закликала В. Ющенка не поспішати з виведенням українського військового контингенту з Іраку.

22 лютого 2005 р. – Брюссель. Відбулась перша робоча зустріч президента України В. Ющенка та президента США Дж. Буша. У квітні планувався візит Ющенка в США. Стало зрозуміло, що до скасування поправки Джексона-Веніка українські миротворці Ірак не залишать.

8 березня 2005 р. – Севастополь. Візит кадетів американського військово-морського коледжу.

10-11 березня 2005 р. – Вашингтон. Візит міністра закордонних справ України Б. Тарасюка. Проведено переговори з віце-президентом США Д. Чейні, державним секретарем К. Райс, міністром оборони Д. Рамсфельдом, радником президента США з питань національної безпеки С. Хедлі. К. Райс наполягала на віднайдені та покаранні винних у побитті 26 лютого на Андріївському узвозі скінхедами американського негра дипломата Р. Сіммонса.

12 березня 2005 р. – Газета "Вашингтон таймс" повідомила, що 2008 р. не виключалась на президентських виборах дуель К.Райс від республіканців та Х. Клінтон від демократів.

16 березня 2005 р. – Палата представників конгресу США скоротила обіцяну фінансову допомогу Україні з 60 до 33,7 млн дол.

22 березня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України В. Литвин провів переговори з президентом проекту США для демократій перехідного періоду Брюсом Джексоном.

21-22 березня 2005 р. – Київ. Візит делегації командування американськими збройними силами в Європі на чолі з генералом Чарльзом Уальдом. (Голос України – 23 березня 2005).

24-25 березня 2005 р. – Київ. Візит делегації сенату США на чолі з лідером демократичної меншості Г. Райдом.

25 березня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Кіровоградському обласному художньому музеї відкрилась виставка «Американські художники театру. Роботи професорів Західної Вірджинії».

30-31 березня 2005 р. – Нью-Йорк. Другий українсько-американський бізнесовий форум.

4-7 квітня 2005 р. – Візит до США Президента України В. Ющенка. Відбулись зустрічі з керівниками провідних американських компаній, представниками української діаспори та єврейських організацій.

6 квітня 2005 р. В. Ющенко виступив перед обома палатами американського конгресу. За підсумками переговорів було підписано спільну заяву «Порядок денний для нового сторіччя україно-американського стратегічного партнерства». Було підписано Меморандум про взаєморозуміння між «Укрексімбанком» та «Ексімбанком» США. (Факты – 8 апреля 2005).

20 квітня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Україні до 25 квітня перебувала делегація експертів Агентства США з міжнародного розвитку, які вивчали питання антикорупційної діяльності та ствердження в Україні правової держави.

12 травня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що голова ЦВК України Я. Давидович і директор місії Агентства США з міжнародного розвитку К. Краулі підписали План співробітництва на 2005-2006 роки.

26 травня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що 40 добровольців американського Корпусу миру склали присягу в Києві.

27 травня 2005 р. – Київ. Прем'єр-міністр України Ю. Тимошенко прийняла секретаря міністерства енергетики США С. Бодмана. Україна також пропонувала США взяти участь у розробці уранових родовищ і реконструкції ТЕС.

31 травня 2005 р. – Київ. Прем'єр-міністр України Ю. Тимошенко прийняла делегацію американських сенаторів на чолі з Мітчем Мак-Коннеллом.

1 червня 2005 р. – Київ. Міністр закордонних справ України Б. Тарасюк провів переговори з американським бізнесменом Дж. Соросом.

5 червня 2005 р. – Київ. Голова Верховної Ради України В. Литвин провів переговори з головою підкомітету комітету Сенату США з міжнародних відносин Чаком Хейгелом та заступником командувача Збройних сил США в Європі генералом Чарльзом Уолтом.

7 червня 2005 р. – Київ. Міністр фінансів України В. Пинзеник прийняв делегацію американської бізнесової асоціації. Україна висловлювала готовність продавати об'єкти разом із землею.

10 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що першу дослідну партію американського ядерного пального доставлено на Південноукраїнську АЕС.

14 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України В. Литвин зустрівся з делегацією Національної конференції у справах радянського єврейства на чолі з головою Робертом Метом (США). Мова йшла про вирішення проблеми реституції майна єврейської громади в Україні. Пропонувалось розглянути питання можливості створення спільної з Єврейською конфедерацією України комісії з єврейських питань. (Голос України – 15 червня 2005).

1 липня 2005 р. – Запроваджено безвізовий режим в'їзду в Україну для громадян Сполучених Штатів Америки.

7 липня 2005 р. – Київ. Консультації з Державним департаментом США щодо набуття статусу України країни з ринковою економікою. Натомість США закликали ЄС активніше допомагати Україні щодо європейської інтеграції. (Голос України – 7 липня 2005).

14 липня 2005 р. – Київ. Візит заступника міністра торгівлі США Е. Стюарта. США наполягали, що лише після того, як у вересні Верховна Рада України прийме решту законів по СОТ, у січні 2006 р. США скасують поправку Джексона – Веніка та нададуть Україні статус країни з ринковою економікою.

3 серпня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що американський військовий корабель «Маган» побував у Севастополі.

13 серпня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в реактори Південноукраїнської атомної станції завантажено ядерне паливо американського концерну «Вестінгауз».

29-30 серпня 2005 р. – Візит в Україну американського сенатора Р. Лугара. Було підписано Угоду про запобігання біологічної загрози.

31 серпня 2005 р. – Президент США Дж.Буш оголосив про запровадження у Новому Орлеані надзвичайного стану внаслідок катастрофічних наслідків урагану «Катрін».

31 серпня 2005 р. – Державний департамент США оголосив про скасування економічних санкцій, запроваджених проти України 2002 р. за порушення прав інтелектуальної власності. Український уряд закликав США відновити дію Генералізованої системи преференцій стосовно України. (Голос України – 2 вересня 2005).

7-9 вересня 2005 р. – Нью-Йорк. Делегація Верховної Ради України взяла участь у Світовій конференції глав національних парламентів.

13-17 вересня 2005 р. – Візит до США президента України В. Ющенка, який отримав медаль за лідерство у боротьбі за свободу за 2005 р., яка присуджується Філадельфійським фондом.

19-20 вересня 2005 р. – Вашингтон. Візит міністра закордонних справ України Б. Тарасюка. Американці критикували розкол помаранчевої коаліції.

30 вересня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що з вересня 2004 р. до вересня 2005 р. до консульського відділу посольства США за еміграційною візою звернулось 47,5 тис. громадян України. Візи отримали в середньому 65% аплікантів.

8 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що український літак АН-225 «Мрія» брав участь у ліквідації наслідків руйнівних ураганів у США.

12 жовтня 2005 р. – Київ. Президент України В. Ющенко прийняв делегацію американських конгресменів на чолі з головою підкомітету з питань фінансування зарубіжних проектів Комітету з питань виділення бюджетних коштів Дж. Колбі. (Голос України – 14 жовтня 2005).

23 жовтня 2005 р. – Вільнюс. Міністр оборони США Д. Рамсфельд за результатом переговорів зі своїм українським колегою А. Гриценко заявив, що НАТО триматиме відкритими двері для України.

28 жовтня 2005 р. – Київ. Голова Верховної Ради України В. Литвин провів переговори з делегацією Ради керівників бізнесу з питань національної безпеки (BENS).

29 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Київ продав земельну ділянку під посольство США за 27 млн гривень.

1 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що США запровадили заборону на експорт осетрових риб та ікри з країн Чорноморського басейну, зокрема, України. Уряд США сподівався, що цей захід зупинить варварський вилов осетрів браконьєрами.

1-2 листопада 2005 р. – Візит до США прем'єр-міністра України Ю.Єханурова. Обговорювались проблеми вступу України до СОТ, скасування дискримінаційної щодо України поправки Джексона-Веніка, та надання статусу країни з ринковою економікою. Умовою підписання протоколу про вступ України до СОТ американська сторона назвала вільний імпорт американського курячого м'яса в Україну. Також з'ясувалось, що питання скасування поправки Джексона-Вексона досі навіть не внесено до порядку денного Конгресу США. (Голос України – 4 листопада 2005).

11 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Надзвичайний і Повноважний Посол США в Україні Дж. Гербст вважав помилковим намір обмежити участь іноземних інвесторів у видобутку нафти і газу в Чорному і Азовському морях.

16 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Верховній Раді В. Литвин зустрівся з колишнім послом США в Україні, співголовою робочої групи «Політика та урядування» програми «Політичний діалог України та США» С. Пайфером, колишнім послом США в Україні, співголовою робочої групи «Зовнішня політика та безпека» програми «Політичний діалог України та США» В. Грін Міллером, та президентом фундації «Україна – США» Н. Мак-Коннел.

19 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що делегація агентства США з питань міжнародного розвитку (USAID) на чолі з директором антикорупційних програм Б. Спектаром вивчала проблему корупції в Донецькі області. Водночас за сприяння американської неурядової організації «Корпус миру» вінницька обласна громадська організація «Клуб підприємців» розпочала реалізацію спільного проекту «Чисте місто».

23 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що уряд США надасть Україні допомогу на 138 млн дол.

27 листопада 2005 р. – Київ. Візит колишнього президента США Б. Клінтона. Підписано меморандум між фундацією Клінтона та Урядом України щодо підтримки національних програм профілактики ВІЛ-СНІД.

2 грудня 2005 р. – Київ. Заступник державного секретаря США П. Добрянська взяла участь у роботі форуму «Спільноти демократичного вибору».

6 грудня 2005 р. – Вашингтон. Міністр оборони України А. Гриценко взяв участь у зустрічі міністрів оборони країн Південно-Східної Європи. Відбулись переговори з міністром оборони США Д. Рамсфельдом.

7 грудня 2005 р. – Київ. Візит державного секретаря США К. Райс. Президент України В. Ющенко запропонував американцям пакет пропозицій щодо співробітництва в аерокосмічній галузі. Повідомлялось, що 27 січня 2006 р. США почнуть 210 денну процедуру визнання ринкового статусу економіки України. К. Райс також зустрілась з Ю. Тимошенко.

16 грудня 2005 р. – Київ. Президент України В. Ющенко прийняв директора Центрального розвідувального управління США Портера Госса.

21 грудня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що посол США Дж. Хербст передав урядові України спорядження для боротьби з пташиним грипом.

24 грудня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Луганський національний педагогічний університет та американський коледж «Джордж Хагеті» підписали меморандум про співробітництво. Документ передбачає обмін 200 студентами, викладачами, реалізацію спільних наукових проектів.

28 грудня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що НАЕК «Енергоатом» та американська корпорація «Холтек Інтернешенел» підписали угоду про побудову в чорнобильській зоні сховища для відпрацьованого ядерного палива.

11 січня 2006 р. – МЗС України спростувало інформацію про знаходження на території України таємних в'язниць ЦРУ США.

19 січня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що USAID розпочинає в Україні проект «Покращення планування сім'ї та репродуктивного здоров'я».

23 січня 2006 р. – Київ. Голова Верховної Ради України В.Литвин провів переговори з другим заступником державного секретаря США Д. Фрідом. Представник США зазначив, що «зміни, які є характерними для держав, що перебувають у процесі демократичної трансформації нас не турбують» (Голос України – 24 січня 2006).

27 січня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що посол США Дж. Хербст вважав, що Україні не слід очікувати від США «значної лібералізації візового режиму».

27 січня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Надзвичайний і Повноважний посол України в США О. Шамшур вручив вірчі грамоти державному секретарю США К. Райс.

31 січня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України В. Литвин провів переговори з членом ради директорів з питань радіомовлення США Дж. Гіршбергом.

9 лютого 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України В. Литвин зустрівся з директором парламентських програм Національного демократичного інституту США Скоттом Х'юблі.

14 лютого 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на базі Форт Брегг у США українські та американські десантники здійснювали стрибки з літаків С-17.

17 лютого 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Севастополі українські моряки провели за 15 миль від мису Херсонес спільні тренування з екіпажем американського есмінця «Портер».

3-6 березня 2006 р. – Вашингтон. Візит міністра економіки України А. Яценюка. Обговорювались питання підготовки України до вступу у СОТ.

4 березня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Президент України В. Ющенко прийняв заступника державного секретаря США П. Добрянські. Обговорювалась ситуація в Україні напередодні парламентських виборів. Американська сторона закликала дотримуватись ринкових принципів при укладанні угод про газопостачання.

6 березня 2006 р. – Україна та США підписали Угоду про доступ до ринків товарів і послуг в рамках СОТ. Українська опозиція розглядала це рішення як бонус за просування України до НАТО.

8 березня 2006 р. – Вашингтон. Палата представників Конгресу США 417 голосами «за» при 2 «проти» проголосувала за скасування дії поправки Джексона-Веніка, яка діяла проти України.

9 березня 2006 р. – Вашингтон. Робочий візит міністра закордонних справ України Б. Тарасюка. Обговорювались питання співробітництва в енергетичному секторі та просуванні України до НАТО.

1 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що США розпочали підготовку до реалізації проекту із знешкодження переносних зенітно-ракетних комплексів в Україні.

7 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Палата представників конгресу США прийняла більшістю голосів резолюцію з нагоди 20-ї річниці аварії на Чорнобильській АЕС. Рекомендувалось сприяти спорудженню потужностей зі зберігання ядерного палива.

22 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Уряд США з часу аварії на ЧАЕС надав 40 млн дол. на підвищення безпеки українських ядерних реакторів.

11 травня 2006 р. – Виконуючий обов'язки прем'єр-міністра України Ю. Єхануров підписав Угоду між урядом України та урядом США про надання технічної допомоги службі прем'єр-міністра шляхом призначення американського радника з питань економіки.

17 травня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на базі Національної академії оборони України розпочалася українсько-американська воєнна гра «Потомак – Дніпро-2006».

24 травня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що лідер «Партії регіонів» В. Янукович провів у Києві переговори із заступником державного секретаря США Д. Крамером. Зокрема, обговорювались проблеми формування урядової коаліції.

13 червня 2006 р. – Київ. Міністр закордонних справ України Б. Тарасюк провів переговори з новопризначеним послом США В. Тейлором.

19-24 червня 2006 р. – Феодосія. Американці вивозять військове майно, яке не вдалось використати для проведення військових навчань «Сі бриз».

19 липня 2006 р. – Київ. Голова Верховної Ради України О. Мороз під час зустрічі з колишнім послом США в Україні У. Міллером заявив, що зі створенням «антикризової коаліції» зовнішня політика України залишиться незмінною.

26 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що майже 300 військовослужбовців взяли участь в українсько-американському комп'ютерному навчанні «Репід трайдент – 2006».

29 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України О. Мороз прийняв другого заступника державного секретаря США з питань Європи та Євразії Д. Креймера. Обговорювалися проблеми формування в Україні «широкої коаліції».

25 серпня 2006 р. – П. Лазаренко отримав 9 років ув'язнення та штраф 10 млн дол. за відмивання грошей через американську банківську систему. Адвокати збиралися оскаржити цей вирок до 29 вересня 2006 року.

25 вересня 2006 р. – Нью-Йорк. Міністр закордонних справ України Б. Тарасюк провів переговори з державним секретарем США К. Райс. Обговорювалися питання співробітництва з НАТО. Українська сторона відкинула звинувачення в продажу Ірану протиповітряних систем С-300.

4 жовтня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Україні з візитом перебував заступник помічника державного секретаря США з питань Європи та Євразії Д. Креймер. Обговорювалися проблеми грузинсько-російських відносин.

7 листопада 2006 р. – Американські виборці оновили склад палати представників Конгресу та третину складу сенаторів. У низці штатів відбулися перевибори губернаторів та референдуми з питання легалізації гомосексуальних шлюбів. Республіканці програли демократам.

8 листопада 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Генеральному штабі збройних сил України відбулися переговори з заступником командувача збройних сил США в Європі В. Уордом. Обговорювалися питання налагодження співробітництва між збройними силами двох країн.

8 листопада 2006 р. – Вашингтон. Замість Д. Рамсфельда новим міністром оборони США став Р. Гейтс.

3-7 грудня 2006 р. – Візит до США прем'єр-міністра України В. Януковича. Відбулися переговори з віце-президентом США Д. Чейні, державним секретарем К. Райс, сенатором Р. Лугаром. Обговорювалися питання економічного співробітництва. «Укравтодор» провів переговори в США щодо перспектив залучення інвестицій американських компаній для розвитку мережі доріг України.

14 грудня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що обсяг торгівлі між Україною та США вперше з 1991 р. перевищив 2 млрд дол.

4 січня 2007 р. – Вашингтон. Відбулася інавгурація нового складу конгресу США. Спікер палати представників Конгресу Н. Пелосі запропонувала вивести американські війська з Іраку. Натомість Дж. Буш збирався до 140 тис. контингенту додати ще 20 тис. військових.

15 січня 2007 р. – Київ. Міністр палива та енергетики України Ю. Бойко обговорив з делегацією американського концерну «Холтек» питання будівництва ядерних могильників в Україні.

18 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на Луганщині запрацював українсько-американський проект із забезпечення безпеки шахтарів.

22-23 січня 2007 р. – Візит до США секретаря Ради національної безпеки та оборони України В. Гайдука. МЗС України назвав пропозиції щодо розміщення американських систем протиракетної оборони в Польщі та Чехії як антитерористичний захід.

24 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України О. Мороз зустрівся з віце-президентом корпорації США «Виклики тисячоліття» Дж. Гревко та обговорив проблеми реалізації програми боротьби з корупцією, на яку виділено 45 млн дол.

10 лютого 2007 р . – Газета «Голос України» повідомила, що голова Комітету Верховної Ради з питань безпеки й оборони А.Кінах провів у Вашингтоні переговори з головою комітету з питань безпеки Палати представників Б.Томпсоном та головою комітету з питання оборони Сенату К. Левіним. Тим часом українські морські піхотинці ознайомляться у США з системою підготовки американських колег.

27 лютого – 2 березня 2007 р. – Візит до США лідера української опозиції Ю. Тимошенко. Відбулися переговори з віце-президентом Р. Чейні та сенатором Р. Лугаром, радником президента США з національної безпеки

С. Хедлі, державним секретарем К. Райс, М. Олбрайт. (Голос України – 2 березня 2007).

13 березня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України О. Мороз прийняв делегацію американського банку «Мерілл Лінч». Обговорювалися проблеми інвестиційної привабливості України.

16 березня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Луганський національний педагогічний університет імені Т. Шевченка одержав право на реалізацію спільного україно-американського загальноосвітнього проекту.

21 березня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що прем'єр-міністр України В. Янукович провів переговори із заступником помічника державного секретаря США Д. Кремером. Обговорювалися питання внутрішньополітичної нестабільності в Україні.

13 квітня 2007 р. – Газета «День» повідомила, що США включили Україну в число країн, що допомагають створювати протиракетну оборону.

30 квітня – 1 травня 2007 р. – Вашингтон. Візит міністра закордонних справ України А. Яценюка. Обговорювалася внутрішньополітична українська криза. Обговорювався план заходів щодо розвитку двосторонніх відносин.

6 червня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що українські та американські військові обговорили механізми реалізації завдань співробітництва сухопутних військ України та США на 2008-2009 роки.

18 липня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що посольство США в Україні для країн ГУАМ провело семінар на тему «Реагування цивільних та військових органів на прояви тероризму».

24 вересня 2007 р. – Нью-Йорк. Державний секретар США К. Райс прийняла міністра закордонних справ України А. Яценюка.

26 вересня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Національний демократичний інститут США направив на позачергові парламентські вибори в Україну 30 спостерігачів.

2 листопада 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що патріарх УПЦ-КП Філарет обговорив у Вашингтоні актуальні питання українського та світового православ'я.

Українсько-канадські відносини

13 січня 2004 р. – Київ. Віце-прем'єр-міністр України Д. Табачник провів засідання української частини українсько-канадської комісії з торговельно-економічного співробітництва.

16 січня 2004 р. – Київ. В посольстві Канади в Україні відбувся підсумковий семінар Канадсько-Українського законодавчого і міжурядового проекту. В рамках проекту було проведено 22 заходи. Десять груп українських

фахівців побували на стажуванні в Канаді, а фахівці з Канади активно допомагали в розробці законодавчих актів (Голос України – 17 січня 2004).

21 січня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна звернулася до Федерального суду Канади з апеляцією проти судового рішення про можливість продажу українського літака «АН-124 Руслан», який було заарештовано в канадському аеропорту Гузбей у червні 2003 р. Літак здійснював рейс на прохання італійського міністерства оборони і був заарештований, бо канадські судові інстанції визнали рішення арбітражного суду Стокгольма, який задовольнив позов кіпрської компанії «Energy Limited» проти Фонду державного майна України.

24 січня 2004 р. – Щотижневик «Дзеркало тижня» повідомив про підготовку до реалізації українсько-канадської програми сприяння сумлінності в державному секторі. Планувалось розробити повний навчальний курс з протидії корупції.

7 лютого 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у селищі Молочанськ (Запорізька область) побував посол Канади в Україні. За допомоги Канадського агентства з міжнародного розвитку у червня 2004 р. передбачалось проведення 200 річчя поселення громад менонітів.

26 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що 20 березня М. Маймескул був призначений на посаду Посла України в Канаді.

23 травня 2004 р. – Канадський прем'єр-міністр від ліберальної партії Пол Мартін призначив на 28 червня 2004 р. загальні вибори. Лідер опозиційної консервативної партії Стів Харпер нагадував виборцям про зловживання з суспільними фондами. Занепокоєння викликали результати виборів у франкомовному Квебеку.

28 червня 2004 р. – Загальні вибори в Канаді. Перемогла Ліберальна партія П. Мартіна.

29 вересня 2004 р. – Монреаль. Українська делегація взяла участь у черговому засіданні ІКАО.

12 листопада 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що делегація канадського парламенту, яка виконує функції спостерігачів за виборами президента України, відвідала Миколаївську область.

17 листопада 2004 р. – Одеський військовий округ. Візит канадських верифікаторів, які перевіряли виконання Україною кількісних положень Договору про звичайні збройні сили в Європі щодо чисельності збройних сил та звичайних видів озброєнь.

25 листопада 2004 р. – Канада слідом за США не визнала легітимними вибори президента України.

6 грудня 2004 р. – Британська газета «Guardian» повідомила, що лише канадська провінція Альберта направить в Україну спостерігати за повторним голосуванням у другому турі виборів президента України тисячу спостерігачів.

30 грудня 2004 р. – Прем'єр-міністр Канади П.Мартін привітав В. Ющенко з перемогою у президентських перегонах.

10 січня 2005 р. – Апеляційний суд Канади розглянув справу повернення Україні транспортного літака АН-124-100 «Руслан».

23 січня 2005 р. – Київ. Канадська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

22 лютого 2005 р. – Брюссель. Президент України В. Ющенко провів переговори з канадським прем'єр-міністром Полом Мартіном.

2 квітня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у Федеральному законодавчому органі Канади відновилась робота парламентської дружби «Канада – Україна».

30 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що за результатами проведених 28-29 квітня 2005 р. в Києві українсько-канадських консультацій Міністерство закордонних справ України і Департамент закордонних справ Канади підписали спільний робочий план на 2005 рік.

11 травня 2005 р. – Київ. Візит мера Торонто. Підписано Угоду про співпрацю двох міст.

25 травня 2005 р. – У Херсонській обласній бібліотеці відкрито 13-й українсько-канадський інформаційний центр.

8 вересня 2005 р. – Канадський ісламський конгрес запропонував у провінціях, де мешкає найбільше мусульман, передусім Онтаріо, запровадити закони шаріату.

17 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що виконуючий обов'язки міністра закордонних справ України Б. Тарасюк провів переговори з міністром закордонних справ Канади П. Петтігрю.

29 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що новим генерал-губернатором Канади стала 48-річна чорношкіра жінка М. Жен.

13 жовтня 2005 р. – Київ. Прем'єр-міністр України Ю. Єхануров провів переговори з міністром зовнішньої торгівлі Канади Дж. Петерсеном.

17 жовтня 2005 р. – Київ. Візит міністра оборони Канади В. Грея. Обговорювались питання українсько-канадського військово-політичного співробітництва. Українську сторону цікавив досвід канадських колег з підготовки діючого резерву, участі в антитерористичних і миротворчих операціях, перспективи взаємин у рамках програми сприяння освіті військових. (Голос України – 18 жовтня 2005).

14 листопада 2005 р. – Канадський прем'єр-міністр П. Мартін відкинув вимогу опозиції провести дострокові парламентські вибори в січні 2006 р. та запланував їх проведення у квітні 2006 р.

15 листопада 2005 р. – Квебек. Лідер «Партії Квебекуа» Б. Ландрі заявив про свою відставку. 53% членів партії обрали своїм новим лідером 39 річного А. Буаклера. (Киевский телеграф – 2-8 декабря 2005).

19 листопада 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в м. Віндзор (провінція Онтаріо) відкрито пам'ятник жертвам голодомору 1932-1933 років.

28 листопада 2005 р. – Опозиційна Консервативна партії Канади на чолі з С. Харпером, посилаючись на корупційний скандал з нецільовим використанням бюджетних коштів у Квебеку, домоглася голосування вотуму недовіри щодо уряду ліберальної партії на чолі з П. Мартіном. Врешті 171 парламентар проголосував за вотум недовіри, 133 проти.

29 листопада 2005 р. – Генерал губернатор Канади розпустив парламент та призначив на 23 січня 2006 р. дострокові парламентські вибори.

13 грудня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що підписано «Меморандум між Урядом України та Урядом Канади щодо співробітництва з питань зміни клімату».

23 січня 2006 р. – Канада. Позачергові парламентські вибори. Після перемоги новий канадський уряд сформований лідером Консервативної партії Стівеном Харпером. Він виступав проти дозволу на гомосексуальні шлюби та підтримував війну США в Іраку.

15 лютого 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Президент України В. Ющенко обговорив з директором «Королівського музею Онтаріо» питання проведення в 2008-2009 рр. виставки пам'яток трипільської культури.

22 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що протягом десяти років на Прикарпатті за фінансової підтримки канадського агентства міжнародного розвитку СІДА впроваджувався проект МБЕРІФ (Малий бізнес та економічний розвиток Івано-Франківщини) – Регіональна мережа. Створено українсько-канадський бізнес центр в Івано-Франківську.

27 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Канада виділить Україні сім мільйонів доларів на будівництво нового саркофага для четвертого енергоблоку Чорнобильської АЕС.

8 червня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у селі Голені Калуського району, де народився легендарний командир УПА С. Стебельський, з Канади привезли йому пам'ятник.

20 червня 2006 р. – Торонто. Розпочались гастролі у Канаді Державного академічного Волинського народного хору. Упродовж місяця митці виступили в 23 містах Канади. (Голос України – 24 червня 2006).

24 листопада 2006 р. – Газета «День» повідомила, що прем'єр-міністр Канади С. Харпер закликав визнати Квебек окремою нацією в складі Канади.

28 листопада 2006 р. – Канадський парламент проголосував за визнання мешканців Квебека національністю всередині об'єднаної Канади. Лідер Блоку Квебека А. Бойшлер назвав це засобом майбутнього міжнародного визнання суверенітету Квебека.

18 грудня 2006 р. – Лідер опозиційної Ліберальної партії Стефан Діон висловив готовність відмовитися від другого французького громадянства.

5 січня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в канадському місті Торонто невідомі викрали бронзовий пам'ятник Тарасу Шевченко, який СРСР подарував у 1951 р.

7-8 травня 2007 р. – Візит до Канади міністра закордонних справ України А. Яценюка. Відбулися переговори з міністром закордонних справ Канади П. Маккеєм, міністром національної оборони Г. О'Коннором, міністром міжнародного співробітництва Ж. Вернером, спікером Палати громад П. Міллікеном. Відбулися консультації з членами Канадсько-Української торговельної палати, а також українською громадою Канади. (Голос України – 8 травня 2007).

23-24 травня 2007 р. – Візит в Україну колишнього прем'єр-міністра Канади Ж.Кретьєна.

17-19 липня 2007 р. – Візит до України міністра закордонних справ Канади Пітера Гордона Маккея. Обговорювалися питання двостороннього українсько-канадського співробітництва та інтеграції України до НАТО.

30 вересня 2007 р. – Представники Конгресу українців Канади були спостерігачами на позачергових парламентських виборах в Україні.

20 грудня 2007 р. – Газета «День» повідомила про кризу в реалізації українсько-канадської програми парламентських обмінів.

Українсько-мексиканські відносини

6 жовтня 2004 р. – Канкун. Конференція Інтерполу. Участь взяли представники України.

9 листопада 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Ново краматорський машинобудівний завод відправив одну із трьох запланованих партій обладнання для гідроелектростанції Ель-Кахоне в Мексиці.

23 січня 2005 р. – Мексиканська дипломатична місія взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенко.

24 березня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що посол Мексики в Польщі і за суміщенням в Україні Ф. Гонсалес відвідав Київ з метою підготовки запланованого на літо візиту в Україну президента Мексики Вінсента Фокса.

19-20 червня 2005 р. – Київ. Вперше з державним візитом Україну відвідав Президент Мексики Вінсенте Фокс. Було відкрито посольство Мексики в Україні. Обговорювались питання двостороннього співробітництва в галузі енергетики, транспорту, туризму, сільського господарства. (Урядовий кур'єр – 20 червня 2005).

16 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що АНТК ім. Антонова розглядає можливість організації виробництва своїх літаків на заводі в Мексиці.

23 вересня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Ново краматорський завод поставив до Мексики велику партію електронного обладнання для м. Кохан.

17 лютого 2006 р. – Після визнання США ринкового статусу економіки України це мала зробити й Мексика, як країна, котра належить до Північноамериканської зони вільної торгівлі (НАФТА).

2 липня 2006 р. – Вибори президента Мексики. Основними суперниками були лівий кандидат колишній мер Мехіко Андрес Обрадор та представник консерваторів Філіппе Кальдерон. Кальдерон набрав 37%, а Обрадор 36%. На парламентських виборах однакові результати показали консервативна «Партія національної дії» та лівоцентристська «Революційно-демократична партія».

8 липня 2006 р. – Мексика. Протести проти оголошеного результату виборів. Попри висновки спостерігачів ЄС про чесність виборів, опозиція наполягала на ручному перерахунку бюлетенів.

15 липня 2006 р. – Мехіко. Прихильники лівого кандидата А. Обрадора звернулись за вердиктом до виборчого трибуналу, який мав винести рішення 6 вересня 2006 року.

30 липня 2006 р. – Лівий кандидат на президентських виборах у Мексиці Андрес Обрадор закликав своїх прихильників блокувати вулиці Мехіко, аби домогтися повного перерахунку бюлетенів.

4 серпня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що поки що чинний президент Мексики В. Фокс закликав мирно розв'язати суперечки.

7 серпня 2006 р. – Мексиканський суд відхилив вимогу перерахунки всіх бюлетенів. Прихильники А. Обрадора продовжували виступи протесту.

9 серпня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Федеральний виборчий трибунал почав перерахунок голосів у половині виборчих округів Мексики.

29 серпня 2006 р. – Верховний електоральний трибунал Мексики відхилив вимогу А. Обрадора про повний перерахунок голосів та присудив перемогу проамериканському консервативному кандидату Ф. Кальдерону з перевагою в 1 відсоток.

5 вересня 2006 р. – Мехіко. Ф. Кальдерон офіційно проголошений президентом Мексики.

24 жовтня 2006 р. – Президент Мексики Ф. Кальдерон засудив підписання Дж. Бушем закону про побудову муру на кордоні США з Мексикою.

ВІДНОСИНИ УКРАЇНИ З КРАЇНАМИ БЛИЗЬКОГО ТА СЕРЕДНЬОГО СХОДУ

Українсько-афганські відносини

26 січня 2004 р. – Кабул. Президент Афганістану Х. Карзай підписав нову Конституцію Ісламської держави Афганістан.

12 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Міністерство закордонних справ України і союз промисловців і підприємців провели спільну нараду з питань участі вітчизняних підприємств у відбудові в Іраку та Афганістані.

2-4 квітня 2004 р. – Візит до Таджикистану та Афганістану міністра закордонних справ України К. Грищенка. Президенту Афганістану Х. Карзаю передано запрошення відвідати Україну.

9 жовтня 2004 р. – Відбулись вибори в Афганістані. Талібан докладав максимуму зусиль, аби зірвати вибори, проте Х. Карзай був обраний президентом Афганістану на наступні 5 років. ОБСЄ визнала вибори дійсними.

3 березня 2005 р. – Перша жінка в історії Афганістану Хабіба Сарабі стала губернатором провінції Баміан, де переважно мешкають шиїти хазареї.

2 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що десять опозиційних партій сформували коаліцію напередодні парламентських виборів, призначених на вересень. Основну силу становить «Фронт національного порозуміння» на чолі з Ю. Кануні.

8 липня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що до візиту в Україну президента Афганістану Х. Карзай готується до підписання Договір про основи міждержавних відносин між Україною та Ісламською Республікою Афганістан.

18 вересня 2005 р. – Перші демократичні парламентські вибори 249 депутатів до Нижньої палати парламенту Афганістану. Президент Афганістану Х. Карзай закликав США приділити більше уваги знищенню баз підготовки терористів та ліквідації джерел натхнення терористичної активності. На Півдні Афганістану перемогли депутати, які орієнтуються на талібів. На Півночі перемогу святкували представники опозиційного пуштунам Північного альянсу.

22 вересня 2005 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Урядом України і Урядом Перехідної Ісламської Держави Афганістан про торговельно-економічне співробітництво, підписану 4 квітня 2004 р. в м. Кабулі.

11 листопада 2005 р. – Кабул. Зазнав катастрофи український військово-транспортний літак. Загинули двоє українських льотчиків.

28 грудня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що один із провідних польових командирів руху Талібан – мулла Дадулла підготував 200 смертників для нападів на американські війська та їхніх союзників.

10 січня 2006 р. – Астана. На інавгурації Президента Казахстану Н. Назарбаєва Президент України В. Ющенко провів переговори з Президентом Афганістану Х. Карзаєм. Обговорювались питання реалізації енергетичних проектів.

7 лютого 2006 р. – Внаслідок скандалу навколо датських карикатур на Пророка та після нападів на базу норвезьких миротворців у Афганістані Норвегія прийняла рішення вивести свій контингент.

1 березня 2006 р. – Кабул. Візит Президента США Дж. Буша. Сполучені Штати висловили готовність продовжити боротьбу проти талібів та «Аль-Каїди».

7 жовтня 2006 р. – Газета «День» повідомила, що міністр оборони України А.Гриценко заявив своїм колегам з НАТО, що Україна готується до гуманітарної місії в Афганістані.

29 листопада 2006 р. – Рига. На саміті НАТО Президент США Дж. Буш домігся від союзників згоди на поширення діяльності військ НАТО на всю територію Афганістану.

26 січня 2007 р. – Президент України В. Ющенко підписав Указ про направлення українського військового шпиталю до Афганістану. (Урядовий кур'єр – 28 січня 2007).

14 липня 2007 р. – Кабул. Візит міністра закордонних справ України А. Яценюка. Наголошувалося на реалізації проектів з відбудови інфраструктури Афганістану за участю українських фахівців. До кінця 2007 р. в Кабулі планувалося відкрито посольство України.

23 липня 2007 р. – Кабул. На 93-му році життя помер король Афганістану Захір-шах.

13 вересня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Києві відбулися консультації між міністерствами закордонних справ України та Ісламської Республіки Афганістан. Обговорювалися питання надання гуманітарної допомоги.

22 вересня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що українська холдингова компанія «АвтоКрАЗ» (Кременчук) виграла тендер Міністерства громадських робіт Афганістану на закупівлю великовантажних автомобілів.

Українсько-єменські відносини

23 січня 2005 р. – Київ. Єменська делегація брала участь у інавгурації Президента України В. Ющенка. Втім, двосторонні відносини лишилися на початковому етапі.

20 вересня 2006 р. – Президентом Ємена обраний Абдалла Салех.

23 травня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Президент України В. Ющенко привітав президента Ємену Алі Абдалла Салеха з Днем єдності. Були висловлені сподівання на активізацію двосторонніх відносин.

Українсько-йорданські відносини

17 березня 2004 р. – Амман. Українські фірми, які претендують на контракти в Іраку взяли участь у міжнародній виставці. Американців антиглобалісти звинувачували в тому, що вони платять іракцям стільки ж скільки Саддам, заборони професійні спілки, незважаючи на мільярдні витрати досі не відновили інфраструктуру. Україну на цій виставці репрезентував голова УСПП А. Кінах. Напередодні він мав переговори з йорданським прем'єр-міністром Фейсалом аль Файєзом, який висловив побажання, аби Йорданія стала для українського бізнесу воротами до Іраку. А. Кінах сподівався, що отримання контрактів на відбудову Іраку доведе правильність рішення про присутність у цій країні українських миротворців.

13 серпня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що на засіданні українсько-йорданської міжурядової комісії з питань торговельно-економічного та науково-технічного співробітництва обговорювались питання активізації співпраці в Іраку.

4 листопада 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що посол України в Йорданії В. Нагайчук провів переговори з міністром туризму Йорданії Алією Буран. Обговорювались питання активізації українсько-йорданського туристичного співробітництва.

20-22 травня 2005 р. – Амман. Перший віце-прем'єр-міністр України А. Кінах взяв участь у близькосхідному економічному форумі. (Урядовий кур'єр – 21 травня 2005).

15 червня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Катерина Ющенко в Аммані взяла участь у міжнародній конференції, присвяченій проблемі материнської та дитячої смертності.

12-31 липня 2006 р. – Під час лівансько-ізраїльської війни Йорданія зайняла нейтральну позицію. Лише інцидент у ліванському м. Кана спровокував засудження Йорданією дій Ізраїлю. Надалі король Абдалла II повернувся до нейтралітету.

27 липня 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Йорданського Хашимітського Королівства про повітряне сполучення, підписану 3 листопада 2005 р. в м. Києві. (Голос України – 15 серпня 2006).

5 серпня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Україні побувала військова делегація Йорданського Хашимітського Королівства. Йорданських військових цікавила система військової освіти, спільної підготовки миротворців та проведення військових навчань.

8 листопада 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Харківське державне танкобудівне підприємство «Завод ім. Малишева» одержало замовлення на виготовлення бойових модулів для бронетехніки збройних сил

Йорданії. Модуль вже пройшов випробування на шасі БТР-70 і південноафриканського бронетранспортера RATEL.

13 грудня 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Йорданського Хашимітського Королівства про морське торговельне судноплавство, підписану 30 листопада 2005 р. в м. Києві. (Голос України – 12 січня 2007).

15 березня 2007 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Йорданського Хашимітського Королівства про взаємне сприяння та захист інвестицій, підписану 30 листопада 2005 р. в м. Києві. (Голос України – 6 квітня 2007).

7 червня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Йорданія має намір збільшити кількість студентів, які навчаються в Україні, головним чином у Луганську.

10 липня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України О. Мороз провів переговори з першим заступником голови сенаторської палати парламенту Хашимітського Королівства Йорданія Тахером аль Масрі.

3 серпня 2007 р. – Тижневик «2000» повідомив, що в Аммані відбулися політичні консультації між міністерствами закордонних справ України та Йорданії, присвячені підготовці візиту в Україну короля Абдалла II.

Українсько-ізраїльські відносини

19-20 січня 2004 р. – Офіційний візит делегації Верховної Ради України на чолі з В. Литвином до Держави Ізраїль. Відбулись переговори з Президентом Моше Кацавом, зі спікером Кнесету Реувеном Ривліним, лідером опозиції Шимоном Пересом, міністром у справах Єрусалима та єврейської діаспори Натаном Щаранським та віце-прем'єр-міністром, міністром закордонних справ Сільваном Шаломом. Було підписано Меморандум «Про взаєморозуміння щодо співробітництва між Кнесетом Держави Ізраїль і Верховною Радою України». Висловлювалась пропозиція створити Парламентську асамблею Україна – Ізраїль. Ізраїль наполягав на прискоренні ратифікації Верховною Радою Договору про уникнення подвійного оподаткування. (Голос України – 20 січня 2004).

22 січня 2004 р. – Ізраїльський прем'єр-міністр А. Шарон заявив, що, незважаючи на звинувачення в корупції, він не залишить свою посаду.

29 січня 2004 р. – За рішенням Шевченківського районного суду міста Києва за антисемітизм було мало бути припинено видання наймасовішої газети «Сільські вісті». Її редактори наголошували, що лише звертали увагу на засилля сіонізму та єврейського капіталу в Україні.

17 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що цього року Дні єврейської культури присвячено 145 річчю з дня народження Шолом-Алейхема.

20 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Києві у художній галереї «Митець» у рамках Днів єврейської культури відкрито виставку творів художника Германа Гольда. Із вступним словом до гостей звернувся президент Єврейської ради України Ілля Левітас.

2 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що голова Комітету з туризму А. Цибух в Ізраїлі взяв участь у роботі виставки «Міжнародний туристичний ринок середземноморського регіону».

21 березня 2004 р. – Газа. ВПС Ізраїлю ракетою вбили духовного лідера «Хамас» шейха А. Ясіна.

25 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр внутрішніх справ України М. Білоконь відвідав Ізраїль, де вивчав досвід боротьби з терористами-самогубцями. Міністри внутрішніх справ М. Білоконь та Цахі Анегбі підписали протокол співпраці на 2004-2005 рр.

27 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що віце-прем'єр-міністр України з гуманітарних питань Д. Табачник під час візиту до Держави Ізраїль провів переговори з прем'єр-міністром цієї держави А. Шароном. Обговорювались питання незаконного вивезення 2001 р. співробітниками «Яд Вашем» фресок Бруно Шульца. Ізраїльській стороні було передано видання «Пам'ятники єврейської культури в Україні».

14-16 травня 2004 р. – Дні Держави Ізраїль в Україні. Відбулась низка культурно-політичних заходів.

6 червня 2004 р. – Ізраїльський уряд голосує за план А. Шарона щодо евакуації єврейських поселень із Сектору Газа як частину стратегії одностороннього відділення від палестинців.

9 липня 2004 р. – Міжнародний суд у Гаазі визнав нелегітимною побудову стіни безпеки, яка порушує права палестинців. Але стіна залишилася.

12-13 липня 2004 р. – Ізраїль. Візит міністра закордонних справ України К. Грищенка на запрошення міністра закордонних справ Ізраїлю Сілвана Шалома. Укладено угоду згідно якої бізнесмени двох країн отримуватимуть візи термін дії яких складатиме до трьох років.

1 вересня 2004 р. – Газета «День» повідомила, що в Україні перебуває військова делегація Ізраїлю на чолі з заступником міністра оборони Зеєвою Боймою.

27 вересня 2004 р. – Київ. Візит міністра фінансів Ізраїлю Б. Натаньяху. Обговорювались питання участі ізраїльського бізнесу в українській приватизації.

28-29 вересня 2004 р. – Прем'єр-міністр України В. Янукович відвідав Ізраїль, де побував у святих місцях. Відбулись переговори прем'єр-міністра України з президентом Держави Ізраїль Моше Кацавом, міністром закордонних справ С. Шаломом, міністром у справах Єрусалиму та діаспори Н. Щаранським. Пропонувалось створити українсько-ізраїльську бізнес раду. (Урядовий кур'єр – 29 вересня 2004).

3 листопада 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що МЗС України привітав рішення уряду А. Шарона вивести ізраїльські поселення з Сектору Газа.

4 листопада 2004 р. – З Парижу повідомлялось про суттєве погіршення стану здоров'я Я. Арафата. Ізраїльські засоби масової інформації повідомляли, що він перебуває в стані клінічної смерті, в якому його тримали до часу визначення місця поховання. Ізраїль категорично відмовився поховати Арафата в Єрусалимі на Храмовій горі.

8 листопада 2004 р. – Париж. Дружина президента Я. Арафата звинуватила «палестинську кліку» в намірі поховати її чоловіка за життя. Наголошувалось, оскільки іслам не визнає евтаназію, Арафат житиме доти, доки на це буде воля Аллаха.

11 листопада 2004 р. – Париж. О 3 годині 30 хвилин ранку помер палестинський лідер Ясір Арафат. Шістдесят днів до виборів обов'язки президента палестинської автономії виконував спікер місцевого парламенту Раухі Фаттух.

12 листопада 2004 р. – Я. Арафат похований у місті Рамалла. Діячі екстремістського руху «Хамас» звинуватили ізраїльські спеціальні служби в отруєнні Я. Арафата.

15-16 листопада 2004 р. – Київ. Українсько-ізраїльські консультації з приводу взаємної правової допомоги у цивільних справах, щодо сплати аліментів, правових аспектів законодавства в сфері усиновлення.

6 грудня 2004 р. – Ізраїль висловив готовність забезпечити роботу місії ОБСЄ на виборах палестинського лідера 9 січня 2005 р.

18 грудня 2004 р. – Партія праці (Авода) в новому коаліційному уряді отримала посаду віце-прем'єр-міністра для Ш. Переса та ще вісім міністерських портфелів.

28 грудня 2004 р. – Міністр фінансів Ізраїлю Б. Натаньяху привітав з перемогою на президентських виборах в Україні В. Ющенко.

9 січня 2005 р. – Вибори керівництва Палестинської автономії. Американських спостерігачів очолив колишній президент США Дж. Картер. Новим президентом Палестинської автономії обрано Махмуда Аббаса (Абу Мазена).

10 січня 2005 р. – Кнесет висловив вотум довіри уряду національної єдності А. Шарона та Ш. Переса.

11 січня 2005 р. – А. Шарон привітав з перемогою Махмуда Аббаса. Останній доручив Р. Куреї сформувати новий склад палестинського уряду.

23 січня 2005 р. – Київ. Ізраїльська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

26 січня 2005 р. – Краків. Президент України В. Ющенко пообіцяв ізраїльському президенту М. Кацаву, що за його президентства «єврейського питання в Україні не буде».

30-31 березня 2005 р. – Київ. Українсько-ізраїльський технологічний бізнес форум. Обговорювались питання розширення торговельно-економічного та інвестиційного співробітництва в сфері запровадження новітніх технологій.

10-11 квітня 2005 р. – Єрусалим. Протистояння ізраїльської поліції, палестинців та єврейських поселенців на Храмовій горі.

12 квітня – 2 червня 2005 р. – Дні культури Держави Ізраїль в Україні.

21 квітня 2005 р. – Верховна Рада України проголосувала за направлення українських миротворців на Голанські висоти.

26 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що за підсумками 2004 р. Україна разом із Росією та Великою Британією увійшла в трійку країн, де відзначається різке зростання антисемітських настроїв.

14 червня 2005 р. – Газета «День» повідомила, що Палестина хоче купувати в Україні сталь.

4-8 липня 2005 р. – Київ. Фестиваль нового ізраїльського кіно.

15 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що українські миротворці прибувають на Голанські висоти.

15-18 липня 2005 р. – Тель-Авів. Візит першого віце-прем'єр-міністра України А.Кінаха. Відкриття Торговельної палати Україна – Ізраїль, метою діяльності якої було оголошено сприяння розвитку українсько-ізраїльського економічного співробітництва. Ізраїльський бізнес висловив зацікавлення у приватизації українських ювелірних заводів. Ізраїльська сторона знову закликала США скасувати дію поправку Джексона – Веніка щодо України.

24-26 липня 2005 р. – Візит до Ізраїлю міністра оборони України А. Гриценка. Обговорювались умови дислокації українських миротворців на Голанських висотах. Модернізації бронетанкової техніки. Залучення ізраїльських територій до утилізації боєприпасів. Конкретні пропозиції експерти підготують до візиту президента України В. Ющенка в Ізраїль, який запланований на листопад 2005 року. (Голос України – 29 липня 2005).

3 жовтня 2005 р. – Єврейський новий рік. До Умані прибули 20 тис. паломників хасидів. Європейський Союз висловив готовність збільшити фінансову допомогу палестинцям.

6 листопада 2005 р. – Єрусалим. Міністр економіки України А. Ясенюк взяв участь у роботі чергового засідання українсько-ізраїльської комісії з питань торговельно-економічного співробітництва.

11 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що новим лідером партії «Авода» став Амір Перец, який на відміну від Шимона Переса, обіцяв вивести партію зі складу правлячої коаліції на чолі з А. Шароном. нова політична ситуація стимулювала потребу проведення дострокових виборів кнесету.

16 листопада 2005 р. – Прес-служба Посольства Держави Ізраїль в Україні вимагала закриття навчального закладу МАУП за антисемітизм.

В зв'язку з цим американський конгрес призупинив процес скасування поправки Джексона-Веніка. (Урядовий кур'єр – 17 листопада 2005).

21 листопада 2005 р. – Прем'єр-міністр Ізраїлю А. Шарон заявив про свій вихід із партії «Лікуд» та про створення нової своєї партії «Національної відповідальності» (Кадіма).

19 грудня 2005 р. – Прем'єр-міністр Ізраїлю 77-річний А. Шарон опинився у лікарні з інсультом, після чого впав у тривалу кому.

5 січня 2006 р. – Ізраїльські лікарі зробили операцію на серці прем'єр-міністра Аріеля Шарона. Після інсульту він перебував у комі. Обов'язки прем'єр-міністра Ізраїлю виконував Єхуд Ольмерт. Політична смерть А. Шарона могла привести до неповної внутрішньополітичної ситуації в Ізраїлі та зростання напруги в регіоні. Адже ні потенційний лідер партії «Лікуд» Б. Натаньяху, ні опозиційний лідер партії «Авода» А. Перец не мають достатньої підтримки в країні в цілому.

16 січня 2006 р. – Єхуд Ольмерт обраний лідером партії «Кадіма», яка лідирувала за рейтингом популярності.

25 січня 2006 р. – Вибори до парламенту Палестини. Ізраїль заборонив агітацію екстремістських угруповань у Східному Єрусалимі. Пропонувалось палестинцям голосувати поштою без створення виборчих дільниць. Партія «ФАТХ» програла вибори «ХАМАС» (Ісламський рух опору).

17 лютого 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що уряд Ізраїлю розглядає можливість заборони в'їзду до країни громадян держав, де є сильними антисемітські настрої.

11 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що прем'єр-міністр Ізраїлю Е. Ольмерт прогнозував, що постійні кордони Держави Ізраїль буде встановлено протягом наступних чотирьох років, внаслідок чого більшість палестинців опиниться за кордоном.

16 березня 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала Конвенцію між урядом України і Урядом Держави Ізраїль про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи та капіталі, підписану 26 листопада 2003 р. в м. Єрусалим. (Голос України – 11 квітня 2006).

28 березня 2006 р. – Вибори кнесету Ізраїлю. Шанси подолати 2% бар'єр мали 12 з 31 партії, які брали участь у виборах. Врешті Партія «Кадіма» здобула 28 місць у кнесеті, ліва партія «Авода» отримала 20 із 120 місць у парламенті, а права партія «Лікуд», якій передвиборні опитування пророкували третє місце, набрала лише 11 мандатів. (Голос України – 30 березня 2006).

4 травня 2006 р. – Кнесет. Уряд Є. Ольмерта оголосив основним завданням остаточне оформлення державних кордонів Ізраїлю.

23 червня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Ізраїль прийнято до Товариства Червоного Хреста.

29 червня 2006 р. – Сектор Газа. Військова операція ізраїльської армії, яка займалася пошуком полоненого військовослужбовця ізраїльської армії. Прем'єр-міністр Ізраїлю Є. Ольмерт, демонструючи твердість, санкціонував арешт палестинських міністрів, причетних до «Хамас». Це засудила Організація ісламська конференція.

10 липня 2006 р. – Ізраїльський прем'єр-міністр Є. Ольмерт запевнив, що військова операція в Секторі Газа триватиме, доки не буде звільнено капрала Г. Шаліта, якого палестинці вважали військовополоненим.

12-20 липня 2006 р. – День війни з Ліваном коштував Ізраїлю до 500 млн шекелів, або 110 млн дол., тобто десять днів війни коштуватимуть країні третину річного валового національного продукту. Ізраїльські військові не поспішали розпочинати сухопутну операцію.

21 липня 2006 р. – Тель-Авів. Візит української парламентської делегації на чолі з депутатом БЮТ А. Фельдманом. Обговорювалися питання недопущення хвилі антисемітизму.

9 серпня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що ізраїльські війська проводять наземну наступальну операцію на Півдні Лівану. Також повідомлялось про угоди щодо співробітництва між херсонськими та ізраїльськими аграріями. Каховський та Бєлозерський райони області стануть полігоном для нових сільськогосподарських технологій.

14 серпня 2006 р. – Набула чинності резолюція 1701 Ради Безпеки ООН про припинення вогню в лівансько-ізраїльській війні.

18-19 вересня 2006 р. – Київ. Візит ізраїльської військової делегації.

26 вересня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що президент Ізраїлю М. Кацав взяв участь у вшануванні жертв Бабиного Яру.

28 вересня 2006 р. – Ізраїльські війська залишили Південь Лівану.

5 жовтня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Берліні президент України В. Ющенко провів переговори з віце-президентом Ізраїлю Ш. Пересом. Обговорено актуальні питання розвитку двосторонніх відносин.

26 жовтня 2006 р. – Відповідно до подання Комітету Верховної Ради України у закордонних справах Голова Верховної Ради О. Мороз розпорядженням №1020 затвердив склад депутатської групи «Україна – Ізраїль». До її складу увійшли 31 народний депутат – представники всіх депутатських фракцій. (Голос України – 13 грудня 2006).

17 листопада 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на порядку денному українсько-ізраїльських міжпарламентських консультацій стоять основні двосторонні питання про трудові пенсії, візовий режим та інвестиції в українську економіку. Висунута ініціатива зміцнення зв'язків між Україною та Державою Ізраїль в рамках проектів «Міжнародного центру толерантності». Сторони прийняли рішення про проведення наступного року бізнес-форумів у обох країнах. Політики відзначили важливість для розвитку

двостороннього економічного співробітництва підписання між Україною та Ізраїлем договору про взаємний захист інвестицій. Пропонується створити спільний українсько-ізраїльський інвестиційний фонд.

6 грудня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що українські промисловці відвідали в Тель-Авіві щорічну промислову виставку «Ворота в Ізраїль». Українсько-ізраїльський товарообіг в 2005 р. становив 353 млн дол., з них експорт 290 млн, імпорт 63 млн дол.

14-16 січня 2007 р. – Візит до Ізраїлю лідера опозиційної фракції БЮТ Юлії Тимошенко. Вона провела переговори з віце-прем'єр-міністром Ш. Пересом, спікером кнесету Д. Іцік, лідером партії «Лікуд» Б. Нетаньяху. Ю. Тимошенко закликала Ізраїль визнати голодомор геноцидом. (Факти – 17 січня 2007).

25-29 квітня 2007 р. – Дні культури України в Державі Ізраїль.

12 червня 2007 р. – Єхуд Барак обраний лідером Партії праці (Авода).

13 червня 2007 р. – Вибори президента Ізраїлю. Фаворитом вважався 83-річний Ш. Перес, який врешті і переміг.

5 вересня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Ізраїль планує у 2008-2012 рр. здійснити план переозброєння своєї армії на суму 50 млрд дол.

8 вересня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Україні проходять Дні культури Ізраїлю.

16 жовтня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що проти ізраїльського прем'єр-міністра Є. Ольмерта порушено кримінальну справу за підозрою у зловживанні службовим становищем.

17 жовтня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що відбувся черговий раунд українсько-ізраїльських політичних консультацій на рівні міністерств закордонних справ. Обговорювалися питання двостороннього співробітництва, зокрема, визнання голодомору геноцидом українців.

14-15 листопада 2007 р. – Президент України В. Ющенко побував з візитом у Державі Ізраїль. На переговорах з президентом Ізраїлю Ш. Пересом він закликав до визнання голодомору геноцидом. Підписано Декларацію про українсько-ізраїльське співробітництво. Відбулися переговори українського президента з палестинським президентом М. Аббасом. (Урядовий кур'єр – 15 липня 2007).

Українсько-іракські відносини

9 січня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у перші дні нового року українські миротворці в Іраку передали іракцям гуманітарну допомогу загальною вагою 45 тонн.

12 січня 2004 р. – Київ. Міністерство оборони України спростувало повідомлення катарської телекомпанії «Аль-Джезіра», що в місті Аль-Кут українські солдати мали зіткнення з безробітними іракцями.

13 січня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що державна холдингова компанія «Луганськтепловоз» на замовлення Іраку випустила вантажно-пасажирський тепловоз з потужністю 3000 кінських сил та швидкістю 140 кілометрів на годину.

23 січня – 5 лютого 2004 р. – Аль-Кут. Українські миротворці забезпечували участь прочан у хаджі до Мекки.

29 січня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що 28 січня керівники Міністерства закордонних справ та «Українського союзу промисловців і підприємців» підписали меморандум про взаємодію у сприянні залученню вітчизняних компаній до участі у відбудові Іраку.

4-5 лютого 2004 р. – Візит до Іраку начальника Генерального штабу збройних сил України О. Затинайко. Обговорювались питання направлення до Іраку українського вертолітного підрозділу.

6 лютого 2004 р. – Розпочалась ротація українського миротворчого контингенту в Іраку.

8 березня 2004 р. – Багдад. Підписано тимчасову Конституцію Іраку, яка впроваджує західні цінності. Шиїти, зокрема, були незадоволені недостатньою роллю ісламського законодавства, правом вето за національними меншинами.

9 березня 2004 р. – Тимчасовим повіреним у справах України в Іраку був призначений Анатолій Олійник.

16 березня 2004 р. – Після вибухів у Мадриді, відповідальність за які була покладена на «Аль-Каїду», комуністи вимагали негайно відкликати з Іраку українських миротворців.

18 березня 2004 р. – Комуністи не домоглись розгляду у Верховній Раді України питання виведення миротворців з Іраку.

20 березня 2004 р. – Київ. Комуністи повели акцію протесту проти участі українських миротворців у Іраку, що є загрозою терактів на території України.

4-6 квітня 2004 р. – Фалуджа, Багдад, Басра жорстокі зіткнення з прихильниками шиїтського лідера М. Садра. Український контингент брав участь у зіткненнях в Аль-Куті. Загинув український миротворець Руслан Андрощук. (Факти – 6 квітня 2004).

17 квітня 2004 р. – Іспанський прем'єр-міністр Сапатеро заявив, що війська його країни будуть виведені з Іраку впродовж шести тижнів. Слідом за Іспанії про намір вивести війська заявив Гондурас.

19 квітня 2004 р. – Президент США Буш призначив американського представника в ООН Джона Негрепонте на посаду посла в Іраку.

20 квітня 2004 р. – Газета «День» повідомила, що в українських миротворців в Іраку з'явилась власна газета.

30 квітня 2004 р. – Київ. Рада національної безпеки та оборони України прийняла рішення про залишення в Іраку українських миротворців. Тим часом набирав обертів скандал, пов'язаний із фотографіями американських

охоронців, які знущаються над іракськими військовополоненими у взяниці «Абу Граїб».

5 травня 2004 р. – Газета «Сільські вісті» навела слова міністра оборони Є. Марчука: «Ми залишаємося і будемо надалі працювати в Іраку».

8 травня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» опублікувала Указ Президента України Л. Кучми про нагородження орденами «За мужність» українських військовослужбовців Андрощука, Бєгутова, Злочевського, Міхалєва, які загинули в Іраку.

10 травня 2004 р. – Заява Міністерства закордонних справ України К. Грищенка, зважаючи на стан з правами людини в іракських в'язницях пропонувалось американській стороні передати Україні ув'язнених у в'язниці «Абу Граїб» громадян України екіпажу судна «Навстар».

12 травня 2004 р. – Газета «День» повідомила, що український контингент в Іраку побудував у зоні своєї відповідальності 10 км електроліній та відремонтував школу, яка не бачила ремонту з 1957 р.

14 травня 2004 р. – В інтерв'ю газеті «День» представник України в ООН В. Кучинський наголосив, що «ООН має відігравати в Іраку помітну роль, але не треба шукати в цій організації панацею».

19 травня 2004 р. – Верховна Рада України не змогла прийняти рішення про виведення українського контингенту з Іраку.

25 травня 2004 р. – США відмовились передати Україні двох її громадян моряків, які відбувають 7 річне ув'язнення в «Абу-Граїб», якщо вони не відсидять цей термін в Україні. Україна в чергову ротацію свого контингенту в Іраку збиралась збільшити його особовий склад на 146 військових.

28 травня 2004 р. – Правляча рада Іраку обрала Айяда Алаві прем'єр-міністром перехідного уряду.

1 червня 2004 р. – Багдад. Приведено до присяги перехідний уряд на чолі з А. Алаві. Президентом став сунніт Газі аль Явер.

17 червня 2004 р. – Українські ув'язнені «Абу Граїб» повернулись в Україну для відбування ув'язнення.

18 червня 2004 р. – Газета «Financial Times» повідомила, що Україна виграла перший тендер на постачання до Іраку 1,5 тис. бронетранспортерів.

22 червня 2004 р. – Українські ліві провели акцію протесту проти перебування українських військових в Іраку. У разі продовження терактів перехідний іракський уряд збирався ввести в країні військовий стан.

22 червня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в українському таборі в Іраку відбувся випуск перших 28 іракських прикордонних поліцейських.

23 червня 2004 р. – Київ. Президент України Л. Кучма прийняв делегацію Ради співробітництва держав Перської затоки. В центрі уваги переговорів були питання співпраці у відбудові Іраку.

28 червня 2004 р. – Завершення офіційних повноважень американського куратора Іраку Пола Бремера.

2 серпня 2004 р. – Єнакієве. В. Янукович як кандидат на посаду президента заявив про потребу скорочення українського контингенту миротворців у Іраку.

9 серпня 2004 р. – Неджеф. Відновились запеклі сутички між американськими морськими піхотинцями та прихильниками шиїтського релігійного лідера М. Аль-Садра. Останні напередодні скликання Національної асамблеї вимагали додаткового фінансування та встановлення своєї влади на релігійними святинями.

15 серпня 2004 р. – Багдад. Під акомпанемент вибухів відкрилась Національна конференція, яка мала сформувати тимчасовий іракський парламент.

18 серпня 2004 р. – Газета «Сегодня» повідомила, що в Іраку загинув восьмий український військовослужбовець Юрій Іванов.

19 серпня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що українські миротворці надали допомогу медичним установам провінції Васіт.

24 серпня 2004 р. – Український контингент відвідав кандидат на посаду президента Д. Корчинський.

25-26 серпня 2004 р. – За посередництва великого аятоли аль-Сістані досягнуто домовленість про припинення вогню в Неджефі.

29 серпня 2004 р. – Американці бомбували центр сунітського партизанського руху місто Фалуджа.

2-3 вересня 2004 р. – Прем'єр-міністр України В. Янукович відвідав українських миротворців в Іраку. Він наголошував, що бажає почути від іракського керівництва думки щодо потреби перебування українського військового контингенту в цій країні. Відбулись переговори В. Януковича з Айядом Алаві. Український прем'єр-міністр наголошував, що виведення українських військових буде можливим після проведення в Іраку демократичних виборів.

11 вересня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у дітей з Іраку проходять кримські канікули.

27 вересня 2004 р. – Нью-Йорк. Міністр закордонних справ України К. Грищенко провів переговори з МЗС Іраку Х. Зібарі. Український контингент лишається принаймні до виборів в Іраку.

5 жовтня 2004 р. – Київ. Візит іракської військової делегації, яка закликала українське керівництво не виводити військовий контингент, який було скорочено на один батальйон 200 осіб. Делегацію очолював виконуючий обов'язки віце-прем'єр-міністра Іраку Бархам Саліх. (Голос України – 5 жовтня 2004).

6 жовтня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що відбувається візит до України Генерального секретаря Міністерства оборони Республіки Ірак Бруском Нурі Шавейзею. Обговорювались питання військово-технічного українсько-іракського співробітництва.

5 листопада 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що український контингент в Іраку за участю місцевої поліції провів чергову операцію з вилучення зброї у місцевих бойовиків.

7 листопада 2004 р. – Тимчасовий уряд Іраку на 60 днів ввів у країни надзвичайний стан. Американські війська розпочали генеральний наступ на Фалуджу.

11 листопада 2004 р. – Верховний Суд України скасував вирок 7 років ув'язнення українським морякам Мазуренко та Сощенко, який український суд підтвердив за вироком іракського суду, який звинуватив їх у контрабанді нафти.

29 листопада – 1 грудня 2004 р. – Війська США перенесли "зачистки" до центру нафтового виробітку міста Мосул у спробі зламати партизан.

2 грудня 2004 р. – Пентагон прийняв рішення про збільшення кількості американських військових у Іраку з 138 до 150 тис.

3 грудня 2004 р. – Верховна Рада України 257 голосами депутатів проголосувала за виведення українського контингенту з Іраку у зв'язку з суттєвим загостренням становища в цій країні.

6 грудня 2004 р. – Міністр оборони України О. Кузьмук заявив, що виведення українського контингенту з Іраку вимагатиме 11 млн дол., та потребуватиме поступовості, тому може тривати до п'яти місяців.

26 грудня 2004 р. – Український військовий контингент в Іраку голосував на повторних виборах другого туру та визначався з кандидатурою нового головнокомандуючого Збройним Силами України.

29 грудня 2004 р. – Міністр оборони України О. Кузьмук заявив, що український контингент в Іраку буде скорочено до квітня 2005 р. до 500 військових, а виведено лише наприкінці 2005 року.

7 січня 2005 р. – Делегація міністерства оборони України на чолі з О. Кузьмуком привітала українських військових з Різдвом. Обговорювались питання скорочення та поступового виведення українського контингенту.

9 січня 2005 р. – Ас-Сувейра. В результаті вибуху бомб загинули відразу 8 українських миротворців. Всього в Іраку загинуло вже 16 українських військових.

10 січня 2005 р. – Київ. Виконуючий обов'язки президента України Л. Кучма доручив міністерству оборони та міністерству закордонних справ планування виведення українського контингенту з Іраку в першому півріччі.

11 січня 2005 р. – Верховна Рада України прийняла чергову постанову із закликом прискорити виведення українського військового контингенту з Іраку.

18 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що тимчасовий прем'єр-міністр Іраку А. Алауї привітав з перемогою на виборах президента України В. Ющенко.

29 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що виконуючий обов'язки міністра закордонних справ К. Грищенко у Вашингтоні взяв участь у роботі наради секретарів рад національної безпеки країн, які беруть участь у коаліції в Іраку.

30 січня 2005 р. – Загальні вибори в Іраку. Однією з найбільших таємниць у очікуванні нападів партизанів було місцеперебування виборчих дільниць.

31 січня 2005 р. – МЗС України привітав результат демократичних виборів у Іраку.

2 лютого 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у зоні відповідальності українських миротворців виборці були активними. Напружене становище зберігалось в місті Ес-Сувейра.

6 лютого 2005 р. – Багдад. Загинув український полковник Роман Середницький.

9 лютого 2005 р. – Ель-Кут. Українські миротворці розпочали розрахований на три тижні курс підготовки іракських гвардійців. Тим часом тривав перерахунок бюлетенів за результатами голосування. США не влаштовувала перемога радикальних шиїтів.

17 лютого 2005 р. – Лондон. Українська делегація в якості спостерігача була присутня на засіданні «групи партнерів по Іраку». Проте домогтися вагомих контрактів на відновлення іракської економіки Україна так і не змогла. (Урядовий кур'єр – 17 лютого 2005).

1 березня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що пам'ятник українським миротворцям від жителів Іраку встановлений у таборі «Зулу» 72 окремого механізованого батальйону українського миротворчого контингенту. На той час в Іраку загинули 18 українців та 33 були поранені.

1 березня 2005 р. – Рада національної безпеки і оборони України прийняла рішення 15 березня вивести з Ес-Сувейри 150 українських солдат, а до кінця жовтня завершити виведення решти контингенту. Однак це не означатиме виходу України з коаліції.

15 березня 2005 р. – Миколаїв. Літаком з Іраку прибули 137 українських військових. До 15 травня тривала ротації особового складу після чого країну мали залишити ще 600 солдат. Дата виведення ще 900 українських військових була відкритою. Крім того, було невідомо, скільки українських військових радників залишиться в Іраку.

22 березня 2005 р. – Президент України В. Ющенко підписав Указ про графік виведення українського контингенту з Іраку, де українські військові за планом мали лишатись принаймні до кінця 2005 року.

30-31 березня 2005 р. – Візит до Іраку делегації Ради національної безпеки і оборони України на чолі із секретарем РНБОУ П. Порошенко. Він провів переговори з міністром планування і розвитку Махді аль-Хафедхом, з віце-прем'єр-міністром Бархамом Салехом, командувачем багатонаціональних сил

в Іраку Джорджем Кейсі. До складу української делегації входили генеральний директор «Укрспецекспорту» С. Бондарчук, голова Комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони Г. Крючков, представники Генерального штабу Збройних Сил України, міністерства економіки. (Голос України – 1 квітня 2005).

6 квітня 2005 р. – Багдад. Національна асамблея Іраку обрала курдського лідера Джелала Талабані президентом Іраку. Він наголосив на потребі виведення іноземних військ та створенні палестинської держави. Новий президент Іраку закликав бойовиків за амністію скласти зброю.

7 квітня 2005 р. – Прем'єр-міністром Іраку став шиїт Ібрагім Джаафарі.

20 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що розпочався другий етап виведення українських військ з Іраку, який триватиме до 31 травня 2005 року. В цій країні залишалось 864 українських миротворця.

21-22 червня 2005 р. – Брюссель. Міжнародна конференція з питань відбудови Іраку. Наголошувалось, що більшість ресурсів йдуть на зусилля з підтримання безпеки. Відбулась зустріч міністра закордонних справ України Б.Тарасюка та прем'єр-міністра Іраку Ібрагіма Джаафарі.

1 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у складі 81-ї тактичної групи ВСУ створено підрозділ поліцейського співробітництва. До його складу увійшли українські офіцери і троє цивільних американських інструкторів Іракської поліцейської академії.

5 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в червні українські миротворці в Іраку знешкодили 100 тис. боєприпасів.

20 липня 2005 р. – Кабінет Міністрів України затвердив програму розвитку українсько-іракського співробітництва у всіх галузях.

15 жовтня 2005 р. – Референдум з питання прийняття Конституції Іраку. Участь не могли взяти громадяни Іраку, які мешкають за межами країни.

19 жовтня 2005 р. – Початок судового процесу над Саддамом Хусейном. Шиїти наполягали на його страті. Міжнародні правозахисні організації висловили стурбованість порушення прав С. Хусейна. Тим часом у декількох сунітських районах тривав перерахунок голосів, поданих на референдумі з питання Конституції Іраку.

24 жовтня 2005 р. – Вільнюс. Міністр оборони України А. Гриценко заявив, що 20 грудня 2005 р. розпочнеться процес виведення українських миротворців з Іраку. США визнали загибель у Іраку свого 2000-го військовослужбовця.

7 грудня 2005 р. – Газета «Голос України" повідомила, що українські миротворці безкоштовно передали іракській армії свою військову техніку та озброєння.

14-15 грудня 2005 р. – Київ. Візит заступника міністра закордонних справ Іраку Халіда аль-Баяті. Обговорювались питання співробітництва після

виведення українських військ. Ірак збирався у 2006 р. відкрити в Україні своє посольство.

26 грудня 2005 р. – Багдад. Робочий візит Президента України В. Ющенка. Завершення виведення українського військового контингенту з Іраку. Залишились 50 українських військових радників.

31 грудня 2005 р. – Закінчився мандат сил з безпеки і стабільності в Іраку, наданий резолюцією 1546 Ради Безпеки ООН. Однак він був пролонгований до 31 грудня 2006 року.

7 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Президент Іраку Д. Талабані закликав прем'єр-міністра країни І. Джаафарі піти у відставку в інтересах створення уряду національної єдності. На цьому наполягав і командувач американського військового контингенту в Іраку генерал Дж. Абізайд.

31 травня 2006 р. – Прем'єр-міністр Іраку Джавад аль-Малікі запровадив надзвичайний стан у Басрі. Пентагон розслідував факти вбивства американськими військовими мирних іракських громадян.

11 вересня 2006 р. – Президент США Дж. Буш, виступаючи з нагоди п'ятої річниці терактів 2001 р., визнав, що навіть якщо США залишать Ірак, терористи все одно переслідуватимуть американців.

20 жовтня 2006 р. – У місті Ель-Кут один громадян України загинув та один був поранений. Вони працювали за контрактом у британській приватній фірмі, що забезпечує охорону вантажів під час транспортування територією Іраку. (Голос України – 24 жовтня 2006).

30 грудня 2006 р. – Саддам Хусейн був повішений у багдадській штабквартирі служби розвідки, а наступного дня він був похований в рідному селі поблизу Тікріта.

13 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що перший заступник міністра з надзвичайних ситуацій В. Антонець наголосив на недоцільності збільшення кількості українських фахівців на іракській території.

17 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що незабаром в Україні відкриють посольство Республіки Ірак.

30 грудня 2007 р. – Тікріт. Перша річниця страти Саддама Хусейна позначилася загибеллю 3 тисячного американського військового в Іраку.

Українсько-іранські відносини

3-4 лютого 2004 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Ірану Кемаля Харазі. Проведено переговори з Президентом Л. Кучмою, Головою Верховної Ради України В. Литвином, прем'єр-міністром В. Януковичем, міністром закордонних справ України К. Грищенко. Крім питань двосторонніх відносин, обговорювались питання становища в сусідньому Іраку у контексті безпеки українських солдат у прикордонній іракській провінції Васіт. (Голос України – 5 лютого 2004).

20 лютого 2004 р. – Вибори до іранського меджлісу.

12 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що з візитом в Україні перебувала делегація міністерства науки, досліджень і технологій Ірану. Обговорювались питання співробітництва в галузі високих технологій між двома країнами.

20 квітня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Україна ратифікувала Договір про передачу засуджених та обмін затриманими з Іраном.

13 травня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр юстиції України О.Лаврінович перебував із візитом в Ірані. Було проведено переговори з міністром юстиції Ірану Мохаммад Есмаїл Шуштарі. Було укладено договори про правову допомогу в цивільних та кримінальних справах.

14 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Президент Ірану М. Хаттамі привітав з перемогою на президентських виборах в Україні В. Ющенко.

19 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що на острові Кіш 18-21 січня у авіа виставці «Iran Air Show – 2005» українська Харківська державна авіакомпанія презентувала турбогвинтовий АН-140-VIP.

24 лютого 2005 р. – Київ. Президент України В.Ющенко прийняв представника іранського уряду Мехді Сардарі. Обговорювались питання співробітництва в галузі літакобудування, енергетики, космосу.

10 березня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що презентовано українсько-іранську поштову марку, присвячену реалізації спільного авіаційного проекту «АН-140».

7 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що духовний лідер Ірану аятола Алі Хаменеї погодився з відставкою головнокомандувача Сил охорони правопорядку Мохаммада Бакра Калібафа, який мав намір взяти участь у президентських виборах. Новим головою СОП став генерал-майор Абдоллахі.

24 червня 2005 р. – Другий тур виборів президента Ірану. Переміг консерватор Махмуд Ахмадінеджад. Хашемі Рафсанджані зазнав несподіваної поразки. (Голос України – 25 червня 2005).

13 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що українсько-іранська група експертів приступила до розробки різноманітних аспектів співробітництва у газовій та нафтовій сферах.

24-25 липня 2005 р. – Тегеран. Продовження українсько-іранських нафтогазових консультацій. Вартість проекту побудови трубопроводу складала за експертними оцінками 10 млрд дол. Україна та Іран підписали Угоду про продаж Україні 30 млрд кубометрів природного газу на рік.

31 серпня 2005 р. – Делі. Візит голови ради безпеки Ірану А. Ларанджані, який запевнив Індію у намірі Ірану дотримуватись режиму нерозповсюдження ядерної зброї.

17 вересня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Нью-Йорку Президент України В. Ющенко провів переговори з Президентом Ірану М. Ахмадінеджадом. Обговорювались проблеми українсько-іранського співробітництва.

30 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що ратифіковано Договір між Україною та Ісламською Республікою Іран про правові відносини та правову допомогу в цивільних і кримінальних справах.

30 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що перший заступник міністра закордонних справ України А. Бутейко відкинув звинувачення прем'єр-міністра Ю. Єханурова, що МЗС є винним у виникненні проблем у відносинах з Іраном. Літаки АН-140 виробляє не МЗС України.

16 лютого 2006 р. – Державний секретар США К. Райс звинуватила Іран в тому, що він є «банкіром світового тероризму». Конгрес виділив на встановлення демократії в Ірані 75 млн дол.

19 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що одна з іранських компаній інвестувала 2 млн дол. у аграрний сектор Херсонщини. Зокрема, було приватизовано Високопільський елеватор на 20 тис. тонн зерна.

20 квітня 2006 р. – Тегеран. Посол України в Ірані В. Бутяга обговорив перспективи українсько-іранського співробітництва в нафтогазовій сфері з міністром нафти Ірану В. Хамане. (Еженедельник 2000. – 12.V.2006.).

28 квітня 2006 р. – Закінчився термін ультиматуму РБООН Ірану. Генеральний директор МАГАТЕ М. аль Барадей подав звіт до Ради Безпеки ООН. За даними ізраїльської розвідки, Іран закупив в КНДР ракети дальністю 2,5 тис. км., що можуть досягати цілей у Європі. (Голос України – 28 квітня 2006)

30 травня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що іранські ядерники припинили збагачення урану, аби знизити напруження у відносинах зі США.

5 серпня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Житомирському державному університеті кандидатську дисертації з педагогіки захистив іранець Аршин Ростамі. Йому було запропоновано викладати перську мову в цьому навчальному закладі.

17 жовтня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Іран звинуватив США використання ООН як «зброї, за допомоги якої деякі західні держави встановлюють гегемонію». Іран відмовився згорнути програму збагачення урану.

1 листопада 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що і Києві відбулося Друге засідання комітету з питань режимів торгівлі між Україною та Ісламською Республікою Іран.

17 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що японський уряд заморозив активи десяти іранських організацій і 12 приватних осіб, причетних до реалізації ядерної програми.

21-22 травня 2007 р. – Мінськ. Президент Ірану М. Ахмедінеджад підписав з білоруським президентом О. Лукашенко низку економічних угод. Білорусь отримала право розробляти одне з іранських нафтових родовищ.

7 вересня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» подала інформацію про те, що Україна приєдналася до резолюції №1740 від 17 липня 2007 р. про заборону постачання до Ірану будь-яких комплектуючих, які можуть бути використані в ядерній програмі.

Українсько-катарські відносини

23 січня 2005 р. – Київ. Катарська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

4 вересня 2006 р. – Уряд Катару прийняв рішення направити 300 військових до миротворчого контингенту ООН на Південь Лівану.

14 січня 2007 р. – Катар. Міністр закордонних справ Італії М. д'Алема схваливши план США роззброїти релігійні угруповання в Іраку, зазначив, що одних військових заходів для цього недостатньо.

9 квітня 2007 р. – Доха. Засновано картель країн експортерів газу. Норвегія висловила свою незацікавленість у створенні картелю експортерів газу. Найближчим часом Норвегія збиралася збільшити експорт скрапленого газу з 87 до 130 млрд кубометрів на рік. В свою чергу "Газпрому" не вистачало резервних газових родовищ. Втім, домовленостей по фіксованим цінам на газ досягнуто не було, оскільки ринок регулювався довготривалими контрактами. Наступна конференція пропонувалася у 2008 р. в Москві.

Українсько-кувейтські відносини

17 червня 2004 р. – Київ. Президент України Л. Кучма прийняв міністра закордонних справ Кувейту Мухаммеда аль-Салема ас-Сабаха. Кувейт подякував Україні за участь у операції в Іраку. Обговорювались питання кувейтського фінансування будівництва автомобільної дороги Одеса – Київ.

31 липня – 2 серпня 2004 р. – Кувейт. Історичний візит тимчасового прем'єр-міністра Іраку А. Алаві. Сторони домовились про відновлення дипломатичних відносин.

23 січня 2005 р. – Київ. Кувейтська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

7 березня 2005 р. – Кувейтський парламент в черговий раз розглядав законопроект про надання політичних прав жінкам.

16 травня 2005 р. – Парламент Кувейту все-таки проголосував за закон про надання кувейтським жінкам права голосувати та обиратись до представницьких органів влади.

25 грудня 2005 р. – Кувейт. З території Іраку прибув український військовий контингент. Виведення завершилось 31 грудня 2005 року.

15 січня 2006 р. – На 78-році життя помер емір Кувейту Джабер аль Ахмад ас-Сабах. Уряд Кувейту закликав парламент не затверджувати за станом здоров'я еміром Кувейта хворого Саада Абдаллу ас-Сабаха. Замість нього пропонувалось затвердити еміром чинного прем'єр-міністра шейха Сабаха аль-Ахмада ас-Сабаха, який весь час фактично виконував обов'язки глави держави.

19 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Ель-Кувейті пройшов українсько-кувейтський бізнес-форум.

29 червня 2006 р. – В Кувейті відбулись парламентські вибори, участь в яких на спеціальних виборчих дільницях взяли жінки.

23 травня 2007 р. – Кувейт відмовився від прив'язки курсу своєї національної валюти динара до американського долара та підтримав ідею створення монетарного союзу країн Перської затоки: Бахрейну, Об'єднаних Арабських Еміратів, Саудівської Аравії, Кувейту, Катару, Оману.

Українсько-ліванські відносини

12 березня 2004 р. – Повідомлялось, що посол України в Лівані А. Рилач на зустрічі з міністром закордонних справ Лівану Х. Обейдом домовився про візит останнього в Україну наприкінці червня та про відкриття посольства Лівану в Україні.

24 серпня 2004 р. – Українські миротворці в Лівані відсвяткували 13-ю річницю незалежності України. (Урядовий кур'єр – 28 серпня 2004).

2 вересня 2004 р. – Ліванський парламент розглядає питання щодо обрання Еміля Лахуда на другий термін на посаду президента Лівану.

20 жовтня 2004 р. – Бейрут. Відставка прем'єр-міністра Лівану Р.Харірі. Новим прем'єр-міністром став 70-річний Омар Караме.

23 січня 2005 р. – Київ. Ліванська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

14 лютого 2005 р. – Бейрут. Внаслідок потужного вибуху загинув колишній прем'єр-міністр Лівану Рафік Харірі, якого Дж. Буш називав «оплотом демократії» в Лівані. У цьому замаху була звинувачена Сирія.

28 лютого 2005 р. – Відставка уряду Омара Караме. США висловили сподівання, що «кедрова революція» в Лівані зміцнить демократію на Близькому Сході. Опозиція вимагала виведення сирійських військ ще до виборів.

10 березня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що МЗС України привітав домовленість між Ліваном та Сирією про виведення сирійських військ.

26 квітня 2005 р. – Завершився процес виведення сирійських військ із території Лівану.

2 липня 2005 р. – Газета «Голом України» повідомила, що 62-річний колишній міністр фінансів в уряді Рафіка Харірі Фуад Сініора сформував новий ліванський уряд.

23 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що навіть скандал, викликаний фінансовими зловживаннями посадових осіб українського миротворчого батальйону зі складу Тимчасових сил ООН у Лівані не вплинув на виконання завдань військовослужбовцями України.

16 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що український інженерний батальйон тимчасових сил ООН у Лівані припинив свою місію.

10 квітня 2006 р. – Завершення виведення українського миротворчого контингенту з Лівану. Місце дислокації 3-го окремого інженерного батальйону Збройних сил України у складі Тимчасових сил ООН у Лівані зайняв китайський батальйон.

16 липня 2006 р. – Умовою припинення обстрілів Лівану Ізраїль назвав звільнення захоплених єврейських солдат та роззброєння «Хезболли».

22 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що з Лівану евакуйовано 400 з 1656 громадян України, які перебували на консульському обліку.

25 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що станом на 22 липня з Лівану евакуйовано 885 громадян України.

31 липня 2006 р. – Генеральний секретар ООН К. Аннан домігся продовження місії ООН в Лівані ще на місяць. Ліванський прем'єр-міністр Ф. Синьйора вимагав повного виведення військ Ізраїлю, включно з фермами Шабаа. Лідер комуністів П. Симоненко вважав, що Україна має чітко висловити свою позицію стосовно розгортання широкомасштабної військової операції на Близькому Сході. (Голос України – 1 серпня 2006).

2 серпня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що з Лівану евакуйовано 1117 українських громадян.

5 серпня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Президент України В. Ющенко видав Указ про надання гуманітарної допомоги населенню Лівану.

17 серпня 2006 р. – Син вбитого ліванського прем'єр-міністра Р. Харарі – Саад відкрито звинуватив Сирію в організації вбивства свого батька.

21 серпня 2006 р. – Італійський прем'єр-міністр Р. Проді заявив про готовність Італії очолити миротворчі сили на Півдні Лівану. Зрештою, було погоджено, що лютого 2007 р. контингент очолюватиме Франція, а потім ці функції виконуватиме Італія.

28 серпня 2006 р. – «Хезболла» почала демонтаж своїх укріплень на Півдні Лівану. Президент Франції Ж. Ширак виступив проти прапору НАТО над миротворчою операцією в Лівані.

21 листопада 2006 р. – Після вбивства антисирійського міністра промисловості Лівану П. Жмайеля Рада Безпеки ООН прийняла рішення про створення міжнародного суду для розслідування політичних вбивств в Лівані.

12 грудня 2007 р. – Замах на командуючого збройними силами Лівану Ф. аль-Хадж, який мав замінити генерала М. Сулеймана в разі його обрання президентом.

Українсько-саудівські відносини

17 січня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що АТ «Укрелектроапарат» поставила вантаж трансформаторів для нафтової промисловості Саудівської Аравії.

22 грудня 2004 р. – Саудівська Аравія відкликала дипломатів із Лівії, керівництво якої було звинувачено в підготовці замаху на короля Фахда та фінансуванні саудівської опозиції, яка перебуває в Лондоні.

19 січня 2005 р. – Мекка. Завершувався хадж. 20 січня мусульманська община відзначала свято Курбам-Байрам. Саудівська Аравія готувалась до перших в історії країни виборів місцевих органів влади. Заборонена участь жінок.

23 січня 2005 р. – Саудівська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

14 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що релігійна влада Саудівської Аравії заборонила видавати жінок заміж всупереч їхньому бажанню.

1 серпня 2005 р. – Помер король Саудівської Аравії Фахд. Його наступником став Абдалла.

16 грудня 2005 р. – Саудівська Аравія офіційно стала 149 членом Світової організації торгівлі.

23 лютого 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що з візитом у Києві перебувала саудівська делегація на солі з міністром торгівлі і промисловості Королівства Саудівська Аравія Хашем бін Абдулла Амані. Сторони обговорили інвестиційні, інноваційні, технологічні напрямки двостороннього співробітництва.

10-11 грудня 2006 р. – Ер-Ріяд. Саміт країн Перської затоки. Учасники висловили стурбованість громадянською війною в Палестині та Лівані.

23 березня 2007 р. – Ер-Ріяд. Саміт Організації ісламська конференція. Ізраїлю знову було запропоновано мир в обмін на визнання незалежності Палестини. Ізраїль висловив задоволення посиленням ролі Саудівської Аравії у близькосхідному мирному процесі.

31 липня 2007 р. – Ер-Ріяд. Державний секретар США К. Райс заявила про намір збільшити військову допомогу Саудівській Аравії, країнам Перської затоки. Крім того, Єгипту виділялося 13 млрд дол., а Ізраїлю 30 млрд дол.

14 вересня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Саудівська Аравія має намір у 2008 р. побудувати 900 км. «стіну безпеки», аби цілком убезпечити себе від проникнення в королівство бойовиків з Іраку.

6 листопада 2007 р. – Ватикан. Перший в історії візит короля Саудівської Аравії Абдулли. Папа Римський Бенедикт XVI закликав дозволити публічну католичну відправу.

17 листопада 2007 р. – Ер-Ріяд. Зустріч країн ОПЕК. Стрімко зростали ціни на нафту. Саудівська Аравія відкинула пропозицію Венесуели про диференціацію цін на нафту для бідних та багатих споживачів.

27 листопада 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна заборонила ввезення з Саудівської Аравії птиці і продуктів з неї.

Українсько-сирійські відносини

6-7 січня 2004 р. – Анкара. Перший візит Президента Сирії Башара Асада. Його переговори в Туреччині оглядачі розглядали, як спробу знайти спільну мову із Заходом.

12 січня 2004 р. – Президент Сирії Башар Асад відкинув пропозицію Президента Ізраїля Моше Кацава відвідати для переговорів Єрусалим. Сирія відкидала звинувачення спецслужб США та Ізраїля в тому, що Дамаск переховує компоненти іракської зброї масового ураження.

4 лютого 2004 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Урядом України і Урядом Сирійської Арабської Республіки про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи, підписану 5 червня 2003 р. в м. Києві. (Голос України – 2 березня 2004).

11 лютого 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» Посол України в Сирії В. Коваль провів переговори зі співголовою міжурядової українсько-сирійської комісії з торговельно-економічного та науково-технічного співробітництва міністром фінансів САР Мухаммедом Хусейном.

18 лютого 2004 р. – Верховна Рада України ратифікувала міждержавну угоду між Кабінетом Міністрів України та урядом Сирійської Арабської Республіки про морське торговельне судноплавство. (Голос України – 19 лютого 2004).

19 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Український союз промисловців і підприємців уклав угоду з міністерством транспорту Сирії щодо участі українського літака «АН-140» у тендері на місцевих авіалініях.

26 березня 2004 р. – Київ. Заступник голови Верховної Ради України А. Мартинюк провів переговори з головою сирійського частини парламентської групи «Сирія – Україна» Насреддіном Хасралла. Сторони висловились за мирне вирішення близькосхідної проблеми. Наголошувалось на можливості доведення товарообігу між двома країнами до 500 млн дол..

11 травня 2004 р. – Українські комуністи з міжпарламентської групи «Україна – Сирія» засудили введення американських санкцій проти Сирії. (Комуніст – 11 травня 2004).

10 вересня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр економіки та з питань європейської інтеграції України М. Деркач провів пе-

реговори з міністром нафти та мінеральних ресурсів Сирії Ібрагімом Хаддадом. Зокрема, обговорювався проект побудови в Сирії мережі газозаправних станцій, закупівлі Україною фосфоритів, бавовни, реалізації низки спільних проектів.

11 вересня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Україна реалізує проект модернізації цементних заводів у сирійських містах Алеппо і Адра, а також заводу з виробництва фосфатних добрив у м. Хомс.

18 грудня 2004 р. – Президент України Л. Кучма підписав Указ про направлення 200 українських військових на Голанські висоти для спостереження в місії ООН за ситуацією на сирійсько-ізраїльському кордоні.

23 січня 2005 р. – Сирійська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

16 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що президент України В. Ющенко запропонував Верховній Раді направити українських миротворців у зону ізраїльсько-сирійського конфлікту на Голанські висоти.

21 квітня 2005 р. – Верховна Рада України прийняла рішення направити миротворців на Голанські висоти.

25 квітня 2005 р. – Київ. Офіційно розпочало свою роботу сирійське посольство в Україні.

26 квітня 2005 р. – Сирійські війська залишили територію Лівану. США та Ізраїль продовжували вимагати від Дамаска відмовитись від підтримки шиїтської організації «Хезболла» та радикальних палестинських угруповань.

24 травня 2005 р. – Газета «Голос України» опублікувала Закон України про направлення українського миротворчого контингенту на Голанські висоти.

2 липня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що за результатами третіх українсько-сирійських урядових консультацій з питань торговельно-економічного та технічного співробітництва намічено план впродовж наступних двох років збільшити обсяг двосторонньої торгівлі з 600 млн дол. до мільярду доларів.

30 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Сирійської арабської Республіки про міжнародні автомобільні перевезення пасажирів і вантажів, підписану в м. Дамаск 8 червня 2004 року.

31 жовтня 2005 р. – Рада Безпеки ООН. Росія і Китай голосували проти пропозиції США, Франції та Британії щодо запровадження економічних санкцій проти Сирії, чиї спецслужби підозрювались у організації вбивства ліванського прем'єр-міністра Р. Харірі.

27 грудня 2005 р. – Газета «Голос України» опублікувала Заяву парламентської групи дружби «Україна – Сирія», в якій зазначалось, що «кампанія наклепу і погроз на адресу Сирії може привести до нової агресії».

5-7 червня 2006 р. – Дамаск. Четверте засідання спільної українсько-сирійської міжурядової комісії з торговельно-економічного та технічного співробітництва. Українську делегацію очолював в. о. першого віце-прем'єр-міністра С. Сташевський. Готувалась угода про вільну торгівлю. Сирія пообіцяла зареєструвати об'єднання українців. (Голос України – 6 червня 2006).

13 липня 2006 р. – На фоні військового конфлікту між Ізраїлем та Ліваном й Палестиною Іран застеріг Ізраїль від нападу на Сирію.

15 серпня 2006 р. – Президент Сирії Башар Асад привітав ліванський шиїтський рух «Хезболла» з перемогою над військовою машиною Ізраїлю. Це змусило міністра закордонних справ ФРН Ф.-В. Штайнмайєра скасувати візит до Дамаску.

30 серпня 2006 р. – Дамаск. Президент Венесуели У. Чавес висловив солідарність президенту Сирії Б. Асаду як «борцю з американським імперіалізмом».

22 листопада 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Ірак та Сирія після 25-річного періоду розриву відносин відновили у повному обсязі дипломатичні відносини.

30 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Києві з візитом перебувала делегація Народних Зборів Сирійської Арабської Республіки на чолі з їх головою Махмудом Аль-Абрашем.

27 травня 2007 р. – Башар Асад 99,7% голосів виборців на референдумі переобраний на новий семирічний президентський термін. (Факти – 28 травня 2007).

7 червня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр економіки України А. Кінах провів переговори з міністром фінансів Сирії М. Хусейном. Обговорювалися питання економічної співпраці.

17 липня 2007 р. – Дамаск. Інавгурація Башара Асада на другий семирічний президентський термін.

Україна – Об'єднані Арабські Емірати

21 січня 2004 р. - Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що посол України в ОАЕ І. Тимофєєв нагороджений Орденом незалежності першого ступеня за особистий внесок у розвиток відносин між Україною та Об'єднаними Арабськими Еміратами.

2 лютого 2004 р. – Київ. «Нафтогаз України» оголосив про створення спільного підприємства з фірмою Об'єднаних Арабських Еміратів – «Нафтогаз мідл іст».

23 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Є. Микитенко призначений на посаду Посла України в Об'єднаних Арабських Еміратах.

4 листопада 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що міністр закордонних справ України К. Грищенко представляв президента Л. Кучму на церемонії поховання правителя ОАЕ шейху Абу-Дабі Заєда бін Султана Нах'яна, який очолював країну з 1971 р. Новим керівником ОАЕ став правитель Дубаї Мактум бін Рашид.

23 січня 2005 р. – Київ. Делегація ОАЕ взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

27 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Об'єднані Арабські Емірати замовили три українські броньовані машини «Вепр». Зрештою Україна продала в ОАЄ 90 БТР-ЗУ на 60 млн дол..

23 листопада 2005 р. – Дубаї. На авіаційній виставці «Харківське авіаційне підприємство» домоглося контрактів на постачання літаків «Ан-140» до низки країн Близького Сходу та Північної Африки, зокрема, до Саудівської Аравії, Йорданії, Пакистану та Об'єднаних Арабських Еміратів. (Голос України – 25 листопада 2005).

7 липня 2006 р. – Тижневик «2000» повідомив, що «Нафтогаз України» продовжив переговори з приводу проведення геологорозвідувальних робіт на території емірату Фуджейра.

14 липня 2006 р. – Тижневик «2000» повідомив, що в 2008 р. ОАЕ мали намір відкрити в Києві своєї посольство.

18-22 лютого 2007 р. – Абу-Дабі. Українську військову техніку на виставці «АЙДЕКС-2007» представляв бронетранспортер «Дозор-Б» Харківського конструкторського бюро імені Морозова. (Урядовий кур'єр – 23 лютого 2007).

16 березня 2007 р. – Тижневик «2000» повідомив, що тимчасовий повірений у справах України в ОАЕ С. Пасько обговорив питання контрактної роботи українських медиків в ОАЕ.

13 липня 2007 р. – Тижневик «2000» подав інформацію про зустріч тимчасового повіреного у справах України в ОАЕ С. Пасько з заступником міністра громадських робіт ОАЕ, віце-президентом комітету з розвитку інфраструктури емірату Абу-Дабі Абдуллою Аль-Нуеймі. Обговорювалися перспективи співробітництва в галузі будівництва та будівельних матеріалів.

Українсько-турецькі відносини

24 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Києві 25-26 лютого відбуватиметься засідання українсько-турецької міжурядової комісії з питань торгово-економічного співробітництва.

12-13 березня 2004 р. – Візит до Туреччини української парламентської делегації на чолі з Головою Верховної Ради України В. Литвином.

26 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Києві відбувся черговий раунд українсько-турецьких консульських консультацій.

1-3 квітня 2004 р. – Візит в Україну прем'єр-міністра Туреччини Реджепа Ердогана. Обговорювались питання розширення НАТО, танкового тендеру, співпраці в чорноморському регіоні. Турецький прем'єр-міністр відкрив у Києві площу Анкари та відвідав Крим.

20 квітня 2004 р. – Газета «Сільські вісті» повідомила, що з турецької секс-індустрії звільнено 13 українок.

15 травня 2004 р. – Стамбул. Українська співачка Руслана Лежичко перемогла у 49-му конкурсі телевізійної пісні євробаченння. Ювілейний 50-й конкурс мав відбутись через рік в Україні.

3 червня 2004 р. – Босфор. Затримано українське судно під мальтійським прапором, яке перевозило два контейнери з запасними частинами для протиракетної оборони Єгипту.

13-14 червня 2004 р. – Українське прикордонне судно, а також партнери з Румунії та Болгарії взяли участь у маневрах біля берегів Туреччини.

28-29 червня 2004 р. – Стамбул. Самміт НАТО. До кінця року ЄС визначить напрямок історичного розвитку Туреччини в XXI ст. Україну на самміті репрезентував Л. Кучма. Президент Франції Ж. Ширак наголосив, що Буш не має права давати Європейському Союзу рекомендації щодо початку переговорів стосовно вступу Туреччини до ЄС.

15 липня 2004 р. – Турецький прем'єр-міністр Р. Ердоган закликав Україну переглянути рішення про реверс нафтопроводу Одеса-Броди, оскільки це посилить навантаження на протоки Босфор та Дарданелли.

6 серпня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Сумська область уклала угоду про регіональну співпрацю з турецькою провінцією Мугла.

22 вересня 2004 р. – Міністерство оборони України спростувало інформацію щодо незаконності направлення українського вертольоту, який зазнав катастрофи під час гасіння пожежі 3 вересня.

27 вересня – 3 жовтня 2004 р. – Київ. Дні освіти і науки міста Стамбул.

24 вересня 2004 р. – Завершилось стажування українських військових моряків на турецькому есмінці «Гьоксу».

11 січня 2005 р. – Стамбул. Делегація міністерства оборони України обговорювала сценарій проведення в квітні поточного року військово-морських навчань «Чорноморське партнерство – 2005».

14 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що президент Туреччини Сезер привітав з перемогою В. Ющенка.

23 січня 2005 р. – Турецька делегація взяла участь у інавгурації Президента Укрїани В. Ющенка.

28 січня 2005 р. – Давос. Президент України В. Ющенко провів переговори з турецьким прем'єр-міністром Р. Ердоганом.

15 березня 2005 р. – Стамбул. Державний секретар О. Зінченко зустрівся зі Вселенським патріархом Варфоломієм. (Урядовий кур'єр – 17 березня 2005).

17 березня 2005 р. – Сімферополь. Відкрилося турецьке консульство, яке мало забезпечувати візові потреби кримських татар.

4-10 квітня 2005 р. – Біля берегів Туреччини відбувались військово-морські навчання «Чорноморське партнерство» за участю ВМС Туреччини, Румунії, Болгарії, України, Росії.

13 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що перший заступник Голови Верховної Ради України А. Мартинюк прийняв делегацію Великих Національних Зборів Турецької Республіки з міжпарламентських зв'язків з Україною. Зокрема, обговорювались питання співробітництва у форматі Парламентської асамблеї Чорноморського економічного співробітництва.

22 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що до Туреччини для участі у морському фестивалі відбув великий десантний корабель «Костянтин Ольшанський».

29 квітня 2005 р. – Київ. Консультації між міністерствами закордонних справ України та Туреччини.

11-12 травня 2005 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Туреччини А. Гюля. Мова йшла про всі аспекти співробітництва і зокрема, про створення зони вільної торгівлі.

12 травня 2005 р. – Страсбург. Європейський суд з прав людини визнав несправедливим суд над лідером Курдської робітничої партії А. Оджоланом. Але від того нічого не змінилося.

6-8 червня 2005 р. – Візит до Туреччини Президента України В. Ющенка. Обговорювались питання двосторонньої співпраці. Україна висловила готовність приєднатись до антитерористичних операцій на Чорному морі. Останнього дня візиту В. Ющенко провів переговори з константинопольським патріархом Варфоломієм II. На той час в Україні працювало 331 підприємство з турецькими інвестиціями. За підсумками візиту Президента В. Ющенка було підписано угоду про співробітництво в галузі науки й технологій, у сфері енергетики, залізничного транспорту, а також угоду про реадмісії. Туреччина пообіцяла зменшити кількість інспекцій на українських суднах, які проходять Босфором. Для створення зони вільної торгівлі з Туреччиною слід було заручитись підтримкою ЄС. (Голос України – 8 червня 2005).

2-3 вересня 2005 р. – Київ. Засідання українсько-турецької комісії з торговельного співробітництва.

17 вересня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що відбувся українсько-турецький форум сприяння інвестиційному клімату і співпраці. Повідомлялось, що турецькі інвестори готові впродовж 10 років інвестувати у розвиток туристсько-рекреаційного комплексу Криму 20 млрд дол.

5 листопада 2005 р. – Кабінет Міністрів України затвердив Угоду між Урядом України та Урядом Турецької Республіки про співробітництво в галузі енергетики. (Урядовий кур'єр – 9 листопада 2005).

31 січня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що перший віце-прем'єр-міністр С.Сташевський провів переговори з співголовою українсько-турецької комісії з торговельно-економічного співробітництва К. Тюзменом. Турецькі фірми висловили зацікавлення в розробці нафтогазових родовищ на чорноморсько-азовському шельфі. Турецька сторона висловила зацікавлення в розробці транзитних функцій Донузлава.

1-2 березня 2006 р. – Анкара. Візит міністра закордонних справ України Б. Тарасюка. Підписано план українсько-турецького співробітництва на 2006 рік. Росія була невдоволена перспективою того, що найближчим часом Чорне море могло стати внутрішнім морем під контролем НАТО.

29 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Україні з візитом перебуває начальник Генерального штабу збройних сил Турецької Республіки генерал армії Хільмі Озкек. Він відвідав Центр військового імітування і Центр підготовки українських офіцерів. Також турецька військова делегація побувала в Севастополі.

10-12 квітня 2006 р. – Візит до Туреччини міністра оборони України А. Гриценка. Обговорювались питання двостороннього військово-політичного співробітництва в контексті вступу України в НАТО.

20 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що українські та турецькі бізнесмени обговорили стан і перспективи торговельно-економічного співробітництва.

1 червня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Туреччині презентовано переклад книги П.Загребельного «Роксолана» на турецьку мову.

24 липня 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Турецької Республіки про реадмісію осіб, підписану 7 червня 2005 р. в м. Анкарі. (Голос України – 9 серпня 2006).

5 вересня 2006 р. – Парламент Туреччини прийняв рішення направити військовий турецький контингент до миротворчих сил ООН на Південь Лівану. Водночас турецький парламент висловив протест Європейському парламенту, який прийняв резолюцію, яка назвала передумовою вступу Туреччини в ЄС визнання геноциду вірмен.

8 листопада 2006 р. – Європейська комісія оприлюднить доповідь щодо виконання Туреччиною умов на переговорах про вступ до Європейського Союзу. Туреччина критикується аз обмеження свободи слова, катування ув'язнених і неспроможність встановити суспільний контроль над армією. 15 листопада 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що за підсумками конкурсу на звання європейської культурної столиці 2010 року, що проводить Європейський Союз, Київ програв турецькому Стамбулу.

16 листопада 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що українські та турецькі військові обмінялися досвідом реформування повітряних сил.

28 листопада – 1 грудня 2006 р. – Візит до Туреччини Папи Римського Бенедикта ХУІ. Спроба налагодження діалогу між католицизмом та ісламом. Турки загрожують бойкотом французьких товарів, попри те, що товарообіг складає понад 10 млрд дол. Турецькі власті застосували безпрецедентні заходи безпеки впродовж всього візиту. Бенедикт ХУІ висловився на підтримку вступу Туреччини до Європейського Союзу. (Голос України – 30 листопада 2006).

8 грудня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Туреччина виступила з ініціативою відкрити Республіці Кіпр один свій морський порт і аеропорт у відповідь на аналогічні дії Нікосії щодо турецької Північної частини Кіпру. Туреччина висловилася за цілковите розв'язання кіпрської проблеми у 2007 році.

17 січня 2007 р. – Анкара. Візит прем'єр-міністра України В. Януковича. Відбулися переговори з турецьким прем'єр-міністром Р. Ердоганом, президентом А. Сезером, Головою Великих Національних зборів Туреччини І. Альптекіном. Голова українського уряду перервав візит до Туреччини в зв'язку із смертю народного депутата від "Партії регіонів" Є. Кушнарьова. Україна та Туреччина підписали угоду про військово-технічне співробітництво, а також протокол про співробітництво у сфері обміну інформацією в рамках операції «Чорноморська гармонія». У березні було намічене проведення 6-го спільного засідання Міжурядової українсько-турецької комісії з торгово-економічного співробітництва. (Голос України – 16 січня 2007).

14 березня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що за даними посла Туреччини в Україні Е.Ішджана 2006 р. товарообіг між Україною і Туреччиною склав 4,131 млрд дол.

15 березня 2007 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Турецької Республіки про співробітництво в сфері технологій, підписану 7 червня 2005 р. в м. Анкарі. (Голос України – 4 квітня 2007).

2 травня 2007 р. – Командування турецькою армією висловило стурбованість збереження світського характеру країни в разі обрання А. Гюля президентом. Прем'єр-міністр Р. Ербакан жадав проведення дострокових парламентських виборів та змін до конституції, які запровадили б всенародне обрання президента. На 22 липня 2007 р. були призначені дострокові парламентські вибори.

7 травня 2007 р. – Парламент Туреччини підтримав ідею загальнонародних виборів президента. Готувалися відповідні зміни до Конституції Турецької Республіки, які були прийняті 10 травня.

16 травня 2007 р. – Закінчився семирічний термін президентства Ахмеда Неджета Сезера.

24 травня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр оборони України А. Гриценко взяв участь у роботі турецької військової виставки «IDEF-2007».

22 липня 2007 р. – Туреччина. Дострокові парламентські вибори. Перемогла ісламістська «Партія справедливості і розвитку». Опозиція була розколота на «Народно-республіканську партію», «Партію вірного шляху» та «Партію вітчизни». Новий уряд почав формувати Р. Ердоган.

20 серпня 2007 р. – А. Гюль знову намагався домогтися обрання на посаду президента парламентом. 24 серпня 2007 р. його суперником у другому турі став депутат від ультраправої Партії національного руху Сабахаттін Чакмакоглу.

28 серпня 2007 р. – Анкара. В меджлісі відбувся третій тур голосування, коли для перемоги достатньо простої більшості 276 голосів зі 550. Таким чином новобраний парламент обрав А. Гюля президентом. На його інавгурації був відсутній начальник Генерального штабу збройних сил Туреччини. Х.Солана привітав А. Гюля з обранням президентом.

6 вересня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Одесі у Генеральному консульстві Туреччини відкрилося торгове представництво цієї країни.

21 жовтня 2007 р. – На референдумі більшість громадян Туреччини проголосувала за прямі вибори президента, та за скорочення терміну з 7 до 5 років. Однак це не стосувалося щойно обраного парламентом президента А. Гюля.

25 жовтня 2007 р. – Анкара. Міністр закордонних справ України А. Яценюк взяв участь у зустрічі міністрів закордонних справ країн ОЧЕС. Україна на півроку перебрала на себе головування в ОЧЕС.

7 листопада 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Києві відбувся черговий раунд українсько-турецьких політичних консультацій.

28 листопада 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що договір про співпрацю підписали Ізмаїл (Одеська область) і турецьке місто Кіркларелі.

УКРАЇНСЬКО-АВСТРАЛІЙСЬКІ ВІДНОСИНИ

28 червня – 4 липня 2004 р. – Відбувся перший в історії українсько-австралійських відносин візит в Україну австралійської парламентської делегації. Перебуваючи наприкінці візиту в Львові голова австралійської парламентської делегації Нейл Ендрю наголошував на потребі відкриття посольства Австралії в Україні. (Урядовий кур'єр – 23 червня 2004).

2 серпня 2004 р. – Олександр Міщенко призначений послом України в Австралії. (Урядовий кур'єр – 4 серпня 2004).

9 жовтня 2004 р. – Парламентські вибори в Австралії. Вчетверте поспіль перемогу святкувала консервативна коаліція на чолі з прем'єр-міністром

Джоном Хоуардом. Він робив акцент на проблемах безпеки та забезпечення сталого економічного розвитку Австралії. Лейбористи зазнали чергової поразки.

27 листопада 2004 р. – Австралія заявила про невизнання результату другого туру президентських виборів в Україні.

8 грудня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр закордонних справ Австралії А. Даунер привітав рішення Верховного Суду України про повторне голосування другого туру виборів президента України 26 грудня 2004 р.

22 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що генерал-губернатор Австралії Майкл Джеффері надіслав вітання В. Ющенко.

23 січня 2005 р. – Австралійська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

24 червня 2005 р. – Австралійські війська після шести років миротворчої діяльності залишили Східний Тимор.

17 серпня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Союз українських організацій Австралії встановив контакти з Міністерством культури і туризму України. Погоджено план участі у фестивалях на 2006 рік. На переговорах про вступ до СОТ з Україною Австралія наполягала на вільному допуску на український ринок австралійської тростинової цукрової сировини. Україна недостатньо використовувала можливості української діаспори Австралії для захисту своїх інтересів під час переговорів у питання вступу до Світової організації торгівлі.

19 лютого 2006 р. – Австралія продовжувала наполягати на збільшенні квоти свого тростинного цукру в Україні. Від вирішення цього питання залежав вступ України до Світової організації торгівлі. Тим часом світовий ринок цукру почав відчувати дефіцит сировини, зважаючи на її використання для виробництва автомобільного палива.

19 травня 2006 р. – Україна та Австралія підписали Угоду про доступ до ринків товарів і послуг відповідно до норм Світової організації торгівлі.

6 лютого 2007 р. – Українські альпіністи в рамках акції «Прапор України – на вершинах світу» здійснили сходження на найвищу точку Австралії пік Костюшка. (Голос України – 7 лютого 2007).

31 серпня 2007 р. – Тижневик «2000» повідомив, що найбільша сільськогосподарська компанія Австралії «ABB Grain» та французька сільськогосподарсько-промислова компанія «Souffet» відкрили в Україні спільне підприємство. Австралійці, які збирають зерно у листопаді-грудні за рахунок українського врожаю сподівалися мінімізувати свої бізнесові ризики.

24 листопада 2007 р. – Загальні вибори в Австралії. Основним суперником 68-річного лідера консервативної Ліберально-національної партії прем'єр-міністра Дж. Говарда був 50-річний лідер лейбористів К. Радд. Перемогла опозиційна Лейбористська партія.

ВІДНОСИНИ УКРАЇНИ З АЗІЙСЬКИМИ КРАЇНАМИ

Українсько-бангладешські відносини

18 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що президент Бангладеш Халеда Зія привітала з перемогою В. Ющенка. Двосторонні відносини лишалися суто формальними.

22 червня 2007 р. – Тижневик «2000» повідомив, що посол України в Росії О. Демін та посол Бангладеш в Росії Амір Хусейн Сікдер підписали Угоду між урядами двох країн про торгівельне та економічне співробітництво.

2 вересня 2007 р. – Військові Бангладеш заарештувала колишніх прем'єр-міністрів Хасіну Вазед та Шейх Хасіну.

Українсько-брунейські відносини

18 лютого 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що посол України в Брунеї О. Горін вручив вірчі грамоти султану Хаджі Хассаналу Болкіаху.

7-9 березня 2004 р. – Бруней. Перший візит Президента України Л. Кучми. Україна висловила зацікавлення в розширенні інвестиційного співробітництва та торгівлі зброєю.

17-20 червня 2004 р. – Візит в Україну султану Брунею Хаджі Хассаналу Болкіаху. Обговорювались питання реалізації інвестиційних проектів.

25 вересня 2004 р. – Султан Брунею відновив діяльність парламенту.

23 січня 2005 р. – Брунейська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

4 квітня 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Урядом України та Урядом Його Величності Султана і Янг Ді-Пертуана Брунею Даруссаламу про сприяння та взаємний захист інвестицій. (Голос України – 5 травня 2006).

26 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що офіційна українська делегація на чолі з першим віце-прем'єр-міністром, міністром фінансів М. Азаровим відвідала Султанат Бруней.

Українсько-в'єтнамські відносини

16 червня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила про черговий раунд українсько-в'єтнамських переговорів щодо підготовки проекту міжурядової угоди про реадмісію громадян двох країн.

15 липня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в'єтнамська делегація комітету по національній безпеці та обороні Національних зборів Соціалістичної Республіки В'єтнам на чолі з Нгуєн Ван Ха відвідала Харківщину, де мешкає найбільша в Україні в'єтнамська громада.

16 серпня 2004 р. – Київ. Відбулись чергові політичні консультації між зовнішньополітичними відомствами України та В'єтнаму.

13 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що президент В'єтнаму Чан Дік Ліонг привітав В. Ющенко з перемогою.

23 січня 2005 р. – В'єтнамська делегація взяла участь в інавгурації Президента України В. Ющенка.

25 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що на черговому засіданні Товариства дружби «В'єтнам – Україна» обговорило перспективи розвитку двосторонніх відносин.

19 травня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Ханої відкрито генеральне представництво «АвтоКрАЗу».

18 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Ханої парафовано проект угоди між Кабінетом Міністрів України та урядом Соціалістичної Республіки В'єтнам про реадмісію, взаємне повернення нелегалів.

1 жовтня 2005 р. – Газета «Дзеркало тижня» повідомила, що «Запоріжтрансформатор» виграв тендер на постачання обладнання до В'єтнаму.

26 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Перший заступник Голови Верховної Ради України А. Мартинюк провів переговори із членами Комітету з правових питань Національних зборів Соціалістичної Республіки В'єтнам. Зокрема, обговорювався досвід формування інституцій Уповноваженого з прав людини та конституційного суду.

18 квітня 2006 р. – Ханой. X з'їзд Комуністичної партії В'єтнаму. Обговорювались питання подальших економічних та політичних реформ у країні.

28 червня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Національна асамблея В'єтнаму обрала нового президента країни. Ним став голова відділення Комуністичної партії в місті Хошімін Мін Трієт.

1 вересня 2006 р. – Тижневик «2000» повідомив, що підписано підсумковий протокол VIII засідання українсько-в'єтнамської міжурядової комісії з питань торговельно-економічного і науково-технічного співробітництва. Планувалося за 5 років збільшити товарообіг з 200 млн до 1 млрд дол. на рік. Українська сторона збиралася залучитися до модернізації в'єтнамської інфраструктури залізних доріг, обслуговуванню авіатехніки, будівництві електростанцій.

7 листопада 2006 р. – В'єтнам став 150-м членом Світової організації торгівлі.

18 травня 2007 р. – Тижневик «2000» подав інформацію про проведення в Ханої установчої конференції столичного товариства дружби «Україна – В'єтнам», яке очолив випускник Київського інституту інженерів цивільної авіації, голова профспілки працівників торгівлі і туризму В'єтнаму Нгуєн Мань Кіонг.

20 травня 2007 р. – Вибори до Національних зборів В'єтнаму. Перемогла Комуністична партія В'єтнаму. Державний департамент США критикував недостатній рівень демократизму.

29 червня 2007 р. – Тижневик «2000» подав інформацію про участь українських вантажівок «Краз» у 2-й ханойській спеціалізованій автомобільній виставці «Автотех-2007».

25 липня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Національні збори В'єтнаму обрали президентом країни 65-річного Нгуєн Мінь Чієт.

9 листопада 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Україна закінчила переговори з В'єтнамом про умови свого приєднання до СОТ.

17 листопада 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що українські та польські прикордонники ліквідували канал переправлення нелегальних мігрантів із В'єтнаму.

Українсько-індійські відносини

13 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що індійська «TATA Steel» заявила про намір інвестувати в металургійну галузь України 1 млрд доларів США як стратегічний інвестор «Криворіжсталь».

13 травня 2004 р. – Делі. Оголошення результатів парламентських виборів в Індії. Несподівано переміг Індійський національний конгрес на чолі з Сонею Ганді.

18 травня 2004 р. – Соня Ганді рекомендувала на посаду прем'єр-міністра Індії 71 річного економіста Манмохана Сінгха, який у 1991 р. започатковував ринкові реформи.

25 травня 2004 р. – Індійський металургійний магнат Лакшмі Метал заявив про намір взяти участь у тендері на приватизацію «Криворіжсталь».

14 червня 2004 р. – Оголошено результат приватизаційного конкурсу, на якому переміг «Інвестиційний металургійний союз» українських бізнесменів.

16 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у Київському будинку кіно відбувається фестиваль індійських фільмів.

23 грудня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Делі на виставці у форматі Днів науки і техніки відбулась виставка науково-технічних досягнень України.

18-21 січня 2005 р. – Делі. Працював українсько-індійський бізнес-форум.

23 січня 2005 р. – Індійська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

28 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в День 56-ї річниці незалежності Індії в Києві урочисто піднято її прапор.

10 квітня 2005 р. – Київ. Індійська фотовиставка «філософія мандрів».

10-11 квітня 2005 р. – Делі. Візит прем'єра Державної Ради Китаю Вень Цзібао. Підписано Угоду про демаркацію спірних дільниць кордону, угоду про кооперацію в розвитку комп'ютерних технологій, угоду про координацію боротьби проти міжнародного тероризму.

1-4 червня 2005 р. – Україну відвідав Президент Індії Абдул Калам. Особлива увага приділялась співробітництву у сфері освіти, науки, технологій, освоєння космосу, сільському господарстві. У дніпропетровську президент Індії відвідав ДКБ «Південне» і ВО «Південний машинобудівний завод імені Макарова». Україна підтримала постійне членство Індії в Раді Безпеки ООН. (Голос України – 4 червня 2005).

30 червня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр закордонних справ України Б. Тарасюк провів переговори з послом Індії в Україні Шекхаленом Кінгеном.

9 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що за підсумками саміту ЄС – Індія Брюсселем було схвалено поетапний вступ Індії до ядерного клубу. Індія була запрошена до участі у навігаційній супутниковій системі «Галілей».

21 жовтня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що тривав процес підготовки до ІУ засідання українсько-індійської комісії з торговельно-економічного, науково-технічного та культурного співробітництва. За підсумками 2005 р. взаємний товарообіг планувалось до вести до 1 млрд дол.

24 жовтня 2005 р. – Індійська транснаціональна металургійна компанія «Мітал стіл» купила за 4 млрд 800 млн дол. українську «Криворіжсталь».

22 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Кіровограді за участі Посла Індії в Україні Д. Сахи відбулася презентація книги доктора педагогічних наук, професора, ректора Педагогічної академії В.Василенка «Тагор». Книга присвячена видатному індійському поету, першому лауреату Нобелівської премії в Азії Рабіндранату Тагору.

15-17 травня 2006 р. – Київ. Відбулися українсько-індійські консультації з питань укладання угоди про взаємну допомогу при вирішення цивільно-правових питань.

30 травня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Малиновській районний суд Одеси виніс вирок індійському громадянину Тіварі Раджана, визнаному винним у нелегальному перевезенні осіб через кордон України.

26 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що міністерство промисловості і торгівлі Індії припинило переговори про вступ до СОТ, бо не згідне з вимогою СОТ скоротити на 60% субсидіювання аграрного сектору. На думку індійської сторони, країни, що розвиваються, не можуть дозволити собі ситуацію, коли їхні фермери втрачають засоби до існування, а країна позбувається гарантій продовольчої безпеки заради того, щоб забезпечити доступ до їхніх ринків субсидованих продовольчих товарів розвинених країн.

25 серпня 2006 р. – Тижневик «2000» повідомив, що посол Індії в Україні Дебабрат Саха провів переговори про співробітництво Індії з Полтавською областю України.

19-20 грудня 2006 р. – Делі. Відбувся черговий раунд українсько-індійських політичних консультацій між міністерствами закордонних справ двох країн.

16 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що харківське підприємство «Електроважмаш» випустило статор для турбогенератора ТТВ-250 для атомної станції «Кайга» в Індії.

19 січня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Україна модернізуватиме військово-транспортні літаки «АН-32» для Індії.

15 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що за результатами роботи міжнародної авіаційної виставки у Бангалорі Індія виявила зацікавлення в українських «Анах» військового, вантажного та пасажирського призначення.

23 липня 2007 р. – На посаду Президента Індії вступила діячка ІНК, колишній губернатор штату Гуджарат 72-річна Протібха Патіл.

Українсько-індонезійські відносини

5 липня 2004 р. – Перші прямі вибори Президента Індонезії. Основні суперники лідер опозиційної партії Голкар колишній генерал Веранто та Таджунг. Другий тур передбачалось провести у вересні, до нього вийшли колишній генерал Сусіло Бамбанг Ютхайоно та Мегаваті Сукарнопутрі.

21 вересня 2004 р. – Другий тур виборів президента Індонезії. Новим головою держави Індонезія став Сусіло Бамбанг Ютхайоно.

20 січня 2005 р. – Президент Індонезії Юдхайоно привітав з перемогою Президента України В. Ющенка.

23 січня 2005 р. – Індонезійська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенко.

5 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України В. Литвин надіслав телеграму спікеру парламенту Індонезії Агунгу Лаксоно, в якій сказано, що «українські парламентарі глибоко вражені звісткою про загибель людей унаслідок серії терористичних актів на острові Балі. Приголомшені жорстокістю та підступністю терористів, які мають бути якнайсуворіше покарані за скоєне».

27 грудня 2005 р. – Повстанці Ачеху оголосили про виконання угоди від 15 серпня 2005 р. і про повний розпуск своєї військової структури.

8-13 квітня 2006 р. – Візит до України міністра закордонних справ Індонезії Хасана Віраюда. Під час переговорів обговорювались стан та перспективи українсько-індонезійських відносин.

27 травня 2006 р. – На індонезійському острові Ява стався потужний землетрус. А на Східному Тиморі австралійські військові ледь придушили бунт місцевих військових, які були звільненні з армії.

3-13 грудня 2007 р. – Острів Балі. Відбулася конференція з питань підготовки змін до Кіотського протоколу.

Українсько-китайські відносини

10 січня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Пекіні відбулось друге засідання двосторонньої міжурядової українсько-китайської комісії з питань військово-технічного співробітництва. Україна мала використати шанс бажання Китаю диверсифікувати закупівлю озброєнь.

15 січня 2004 р. – Голова Верховної Ради України В. Литвин прийняв посла КНР в Україні Яо Пейшена. Обговорювались питання українсько-китайського співробітництва в економічній, військово-технічній, культурно-освітній сферах, взаємодія у міжнародних організаціях. Наголошувалось на необхідності створення спільної міжпарламентської комісії, яка готувала б питання, що потребують невідкладної законодавчої підтримки.

16 січня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Україні з візитом перебувала делегація Народного банку Китайської Народної Республіки на чолі з його Головою Чжаоу Сяочуанем. Зокрема, під час переговорів із Головою Верховної Ради України В. Литвином обговорювались питання двостороннього співробітництва в економічній, фінансовій і банківській сферах.

16 січня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Китай запровадив антидемпінгове мито на холоднокатаний прокат українського виробництва.

17 січня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Києві відкрилась виставка «Персонажі пекінської опери».

29 січня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що з Китаю повернулася делегація Чернівецької області. Було досягнуто домовленості про китайські замовлення підприємству «Кварц», встановлення китайських систем економного освітлення, відкриття у Чернівецькому національному університеті кафедри китайської мови.

18 лютого 2004 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Кабінетом Міністрів України та урядом спеціального адміністративного району Гонконг Китайської Народної Республіки про морське торговельне судноплавство. (Голос України – 19 лютого 2004).

5 березня 2004 р. – Пекін. Всекитайські збори народних представників внесли зміни до Конституції КНР, які передбачають визнання приватної власності.

20 березня 2004 р. – Тайвань. На президентських виборах переміг Чень Шуй Бянь. Лідер «Гоміндану» Лянь Чань вимагав перерахунки голосів. США мали намір продати Тайваню системи раннього оповіщення про ракетний напад.

20 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що український літак «АН-124 Руслан» вперше перевіз у складеному стані на космодром Сичуань китайський супутник.

23 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що С. Камишев призначений на посаду Посла України в Китайській Народній Республіці.

29-30 квітня 2004 р. – Луганськ. Візит делегації китайської провінції Хебей. Обговорювались питання навчання китайських студентів.

24-30 травня 2004 р. – Перші в історії двосторонніх відносин Дні культури Китайської Народної Республіки в Україні.

4 червня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Д. Табачник провів переговори із заступником міністра комерції КНР Ляо Сяоці. Обговорювались актуальні питання сучасного стану українсько-китайського співробітництва.

24 червня 2004 р. – Київ. Президент України Л. Кучма провів переговори з членом постійного політичного комітету Політбюро ЦК КПК Лі Чень Чу.

4 липня 2004 р. – Сіань (провінція Шансі) розпочався візит до Китаю міністра закордонних справ України К. Грищенка. 5 липня 2004 р. в Пекіні відбулись українсько-китайські переговори. Міністр закордонних справ України відвідав Шанхай, де мав переговори з організаторами виставки ЕКСПО 2010. Українська сторона поставила питання щодо можливості відкриття свого консульства на Тайвані. Відбулись консультації з Чжан Гуанем генеральним секретарем Шанхайської організації співробітництва.

20 серпня 2004 р. – Пекін. Відбулись чергові українсько-китайські політичні консультації з широкого кола міжнародних проблем, включно з ситуацію в Афганістані та Іраку.

30 серпня 2004 р. – Українсько-китайські консультації з питань співробітництва в космічній галузі.

2 вересня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у Пекіні міністр внутрішніх справ України М. Білоконь підписав протокол про співробітництво Міністерства внутрішніх справ України та Міністерства громадської безпеки КНР.

10 вересня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що з України депортовано 22 нелегальні китайські емігранти.

11 вересня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Дніпропетровській області з візитом перебувала делегація Зборів народних представників м. Шанхай.

3 листопада 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що українські виробники авіатехніки взяли участь у фаховій виставці в китайському місті Чжухай.

4 листопада 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що делегація Одеської області побувала у китайській провінції Фуцзянь, де відбувалась зустріч побратимських областей, які з різних країн світи мають дружні угоди із зазначеною китайською провінцією.

25 листопада 2004 р. – Китай обережно привітав з перемогою на президентських виборах в Україні В. Януковича.

6 січня 2005 р. – Народився 1 млрд 300 мільйонний китаєць. Населення країни продовжує збільшуватись в середньому на 8 млн новонароджених на рік.

16 січня 2005 р. – Пекін. Помер 85 річний колишній Генеральний секретар КПК (1986-1989) Чжао Цзиян, який був усунутий з посади за співчуття студентам 4 червня 1989 р.

20 січня 2005 р. – Президент КНР Ху Цзіньтао привітав з перемогою Президента України В. Ющенка.

23 січня 2005 р. – Китайська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

4 березня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що голова комітету Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин та міжнаціональних відносин Г. Удовенко в Пекіні провів переговори з міністром закордонних справ КНР Лі Чжаосіном.

12 березня 2005 р. – Всекитайські збори народних представників обрали Ху Цзіньтао головою військового комітету ЦК КПК. У разі проголошення незалежності Тайваню Китай залишав за собою право скористатись військовою силою.

2 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Китаї з'явиться відділення консерваторії імені П. Чайковського, де будуть викладати київські педагоги.

10-14 квітня 2005 р. – Пекін. Візит голови Верховної Ради України В. Литвина. Відбулись переговори з Головою Постійного комітету Всекитайських зборів народних представників У Банго, президентом академії наук КНР Лу Юнсяном, Головою Всекитайського комітету Народної політичної консультативної ради Цзя Цінлінем. Підписано угоду про співробітництво апарату українського парламенту та Всекитайських зборів народних представників. Обговорювались перспективи укладання договору про дружбу і співробітництво. (Голос України – 14 квітня 2005).

28 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Китаї були представлено знятий в Україні фільм «Овод».

21 травня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Китаї з успіхом пройшли гастролі балетної трупи Донецького театру опери і балету імені А. Солов'яненка.

7 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Тайвань випробував нову балістичну ракету «Сюнфен».

15 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Україні з візитом перебувала делегація Головного управління цивільної авіації Китаю. Мова йшла про закупівлю регіонального реактивного літака Ан-148.

13 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Україні з візитом перебувала делегація Комітету у закордонних справах Всекитайських зборів народних представників Китайської Народної Республіки. Сторони висловили задоволення з приводу того, що минулого року товарообіг досяг 1,5 мільярди доларів.

18 липня 2005 р. – Візит до Китаю міністра транспорту України Є. Червоненка. Вивчався досвід будівництва в Китаї швидкісних залізних доріг. Також було зрозуміло, що найближчим часом Китай цілком забезпечить металом свій внутрішній ринок і попит країн Південно-Східної Азії, куди до останнього часу постачала основу масу своєї металопродукції Україна. (Урядовий кур'єр – 19 липня 2005).

21-23 липня 2005 р. – Пекін. Візит секретаря РНБОУ П. Порошенка. США висловили різку критику активізації військово-технічної модернізації китайської армії. Обговорювались питання співпраці в галузі літакобудування та космічної техніки. Сторони висловили впевненість у подальшому зростанні товарообігу, який 2004 р. склав 2,5 млрд дол. Китай висловив зацікавлення в інвестуванні в Криворізький комбінат гірничо-збагачувальних руд, а також у видобуток нафти та газу на українській частині шельфу Чорного моря. Перспективним видавалось українсько-китайське співробітництво у післявоєнному відновленні Іраку. Водночас Китай виявився непоступливим у питанні переговорів про вступ України до СОТ. (Голос України – 23 липня 2005).

2 серпня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на Сумщині затримано 90 незаконних мігрантів з Китаю.

6 серпня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що перший заступник міністра закордонних справ України А. Бутейко провів переговори зі своїм китайським колегою Цяо Цзуюхуая. Обговорювались питання співпраці в ООН.

18-26 серпня 2005 р. – Вперше в історії відбулись російсько-китайські військові навчання за участю 10 тис. військових. Тайвань висловлював невдоволення з цього приводу.

18 серпня 2005 р. – Київ. Парафовано Угоду між Україною та Китаєм про доступ до ринків товарів і послуг в рамках переговорів про вступ України до СОТ.

22 серпня 2005 р. – Київ. На нараді дипломатів посол України в КНР С. Канишев повідомив, що Китай готовий закупити в Україні двигуни для своїх навчальних літаків на 3 млрд дол. Наступного дня міністр закордонних справ України Б. Тарасюк заявив, що можливість укладання цього контракту залежить від висновку комітету з експортного контролю технологій подвійного використання. Україна була занепокоєна, що невдоволення США з приводу її участі у модернізації китайських збройних сил негативно позначиться на зближені з НАТО. (Голос України – 23 серпня 2005).

22 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна і Китай підтвердили плани з розвитку співробітництва в авіабудуванні під час міжнародної авіа виставки в Пекіні.

23 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України В. Литвин провів переговори з президентом Академії наук Китаю, заступником голови постійного комітету Всекитайських зборів народних представників КНР, професором Лу Юнсянем. Обговорювались питання співробітництва в галузі науки, освіти і техніки.

29 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що асоціація ділового співробітництва при Київраді підписала Програму розвитку взаємовідносин столиці України і Пекіна на 2006 рік. (Голос України – 30 вересня 2005).

11-17 жовтня 2005 р. – Китай запустив на космічну орбіту двох космонавтів.

13 жовтня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Пекіні відбулась презентація Запорізької області.

15 жовтня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Шанхаї та Ханчжоу відбулись виставки українського живопису.

19 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що харківський «Завод ім. Малишева» розглядає можливість випуску на базі Т-84 нового українсько-китайського танку. Китай готовий розглядати питання фінансування цього проекту на наступні п'ять років.

19 жовтня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Кіровоградщину відвідала делегація китайської провінції Цзянсу.

23-29 жовтня 2005 р. – У м. Усі (провінція Цзянсу) та м. Цзясін (провінція Чжецзян) проходили Дні науки і техніки України. (Голос України – 31 жовтня 2005).

5 листопада 2005 р. – МЗС КНР повідомив Україну про відкладання на невизначений час підписання протоколу про вступ України до СОТ в зв'язку із видачею візи «заступникові генерального секретаря канцелярії» президента Тайваню Хуан Цжифану, який відвідав Київ у складі так званої «Міжнародної кризової групи». (Сегодня. – 7 ноября 2005).

1 грудня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Китаї гастролює Ансамбль пісні і танцю Збройних сил України.

10 грудня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що розвиваючи угоду про співробітництво між Академією аграрних наук України і Чжецзянською академією аграрних наук та департаментом науки і техніки провінції Чжецзян, яку було підписано торік, у містечку Жанчжою перебувала делегація фахівців Національного аграрного університету України.

24 грудня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що було підписано українсько-китайський Договір про співробітництво в міжнародному центрі передових технологічних досліджень у м. Цзясін провінції Чжецзян.

27 лютого 2006 р. – Президент Тайваню Чень Шуй Бянь оголосив про припинення діяльності Ради національного возз'єднання і Програми національного возз'єднання. В зв'язку з цим Президент КНР Ху Цзиньтао наголосив, що влада Тайваню зробила крок до проголошення незалежності. (Голос України – 2 березня 2006).

24 березня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Китай передав Україні запрошення взяти участь у виставці «EXPO-2010», яка відбудеться в Шанхаї.

5-9 червня 2006 р. – Пекін. Підписано Угоду про співробітництво між Національним космічним агентством України та Китайською національною космічною адміністрацією на період 2006-2010 років. (Еженедельник 2000. – 25 августа 2006. – с.С4).

19 червня 2006 р. – Україна та Китай підписали Угоду про співробітництво в космічній галузі на період 2006-2010 років. (Сільські вісті – 22 червня 2006).

15 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Китай виділив Україні 750 тис. доларів для розвитку інфраструктури вивчення китайської мови в Україні.

22 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Київщина і китайська провінція Хубей домовилися про співпрацю у сфері сільського господарства.

9 вересня 2006 р. – Тижневик «2000» повідомив, що гонконгський магнат Лі Ка-Шинг висловив готовність придбати 65% української роздрібної мережі, яка спеціалізується на товарах побутової хімії та товарах для здоров'я.

14 вересня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що укладено угоду про співробітництво між Автономною Республікою Крим та китайською провінцією Хайнань.

21 вересня 2006 р. – Газета «Сільські вісті» повідомила, що делегація китайської провінції Фуцзянь відвідала Харківську область.

31 жовтня 2006 р. – В Україні з офіційним візитом перебував голова Народної політичної консультативної ради Китаю Цзя Ціньлінь. Під час переговорів з Головою Верховної Ради України О. Морозом обговорювалися питання співпраці в галузі високих технологій, аграрно-промислового комплексу, космічній, гуманітарній та культурній сферах. Китай висловив вдячність Україні за чітку позицію у «тайванському питанні». (Голос України – 1 листопада 2006).

3 листопада 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що представники ділових кіл із провінції Шандунь забажали вирощувати на Херсонщині помідори на томати.

1 грудня 2006 р. – Тижневик «2000» повідомив, що в Києві відбулося чергове засідання міжурядової українсько-китайської комісії з торговельно-економічного співробітництва. Сторони домовилися провести 2007 р. перший українсько-китайський інвестиційний бізнес-форум.

7-12 грудня 2006 р. – З візитом у КНР перебував міністр транспорту та зв'язку України М. Рудьковський. обговорювалися проекти в галузі телекомунікацій, портового господарства, контейнерних перевезень, будівництва доріг. (Урядовий кур'єр – 12 грудня 2006)

21 грудня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Пекіні відбувся українсько-китайський симпозіум з питань взаємодопомоги між збройними силами в галузі медицини у випадку ядерних катастроф.

7 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що українсько-китайський товарообіг перевищив 4 млрд дол.

27 лютого 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що містами Китаю подорожує заслужений академічний ансамбль пісні і танцю України «Донбас».

14 березня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Криму побувала делегація муніципалітету Шанхая. Обговорювались питання інвестицій.

26-27 березня 2007 р. – Київ. Гастролі акробатів із Шанхаю.

27 березня – 1 квітня 2007 р. – Візит до Китаю Голови Верховної Ради України О. Мороза. Обговорювалися питання двостороннього співробітництва. В Шанхаї обговорювалися питання участі України у виставці «Експо-2010». Китай розраховував на підтримку з боку України своєї політики щодо Тайваню та Тибету. (Голос України – 30 березня 2007).

4 квітня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Шанхаї відбувається виставка української художниці К.Гутникової-Михайлової.

14 квітня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що з робочим візитом в Україні перебував віце-прем'єр Державної Ради КНР Хуей Лун'Юй. Обговорювалися конкретні проекти двостороннього співробітництва.

30 травня 2007 р. – Луганський Національний педагогічний університет відкрив перший в Україні китайський Інститут Конфуція.

18-25 липня 2007 р. – Челябінська область. Російсько-китайські військові навчання в рамках діяльності Шанхайської організації співробітництва (ШОС).

20 липня 2007 р. – Президент Тайваню Чень Шуй Бянь подав офіційну заявку на вступ Тайваню до ООН.

10 серпня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Китай висловив готовність надати інвестиції в міське господарство Харкова.

11 вересня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Україна взяла участь у роботі XI інвестиційної виставки в китайському місті Сямень провінції Фуцзянь.

9 жовтня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Інституті Конфуція при Луганському педагогічному університеті відкрилася виставка фотографій, присвячена 58-й річниці утворення Китайської Народної Республіки.

13 жовтня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Полтаві вперше побувала делегація Товариства китайського народу за захист миру та роззброєння.

15-21 жовтня 2007 р. – Пекін. Черговий з'їзд Комуністичної партії Китаю. 2217 делегатів презентували 73 мільйони комуністів. Було оновлено ЦК КПК. У новій програмі партії Генеральний секретар Ху Цзіньтао пропонував зняття протиріч між багатими та бідними регіонами, містом та селом, збереження природних ресурсів, задоволення соціальних потреб населення. Метою партії визнається соціалістична демократія, а не проведення буржуазної політичної реформи у відповідності до напрямку економічного розвитку.

26 жовтня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Києві побувала делегація китайського інформаційного агентства «Сіньхуа».

28 грудня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що голова комітету Верховної Ради України у закордонних справах О.Білорус провів переговори із радником посольства КНР в Україні Лі Палде. Обговорювалися питання створення міжпарламентської групи співробітництва Україна – Китай.

Українсько-корейські відносини[1]

11 березня 2004 р. – Сеул. Парламент Республіки Корея проголосував за імпічмент Президента Но Мун Хена, який усунутий від виконання обов'язків, хоча рішення з цього приводу Конституційного суду очікувалось приблизно через півроку.

15 квітня 2004 р. – Республіка Корея. Вибори до Національних зборів, від результатів яких залежала відставка Президента Но Му Хена.

24 квітня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що укладено угоду про співпрацю між українськими та південно-корейськими аудиторами.

13 травня 2004 р. – Конституційний Суд Республіки Корея прийняв рішення про скасування процедури імпічменту Президента Но Му Хена, якого опозиція звинувачувала в корупції та некомпетентності.

6-8 червня 2004 р. – Сеул. Візит міністра закордонних справ України К. Грищенка. Переговори з корейським президентом, відвідання демілітаризованої зони, переговори з керівництвом концерну "Самсунг". Було підписано Угоду між Кабінетом Міністрів Україна та Урядом Республіки Корея про культурне співробітництво. (Урядовий кур'єр – 9 червня 2004).

---

[1] Враховано відносини України із обома корейськими державами.

13 вересня 2004 р. – Світові засоби масової інформації повідомили, що 9 вересня ймовірно КНДР провела випробування свого ядерного пристрою. МЗС КНДР наголошував, що зазначений вибух був пов'язаний із будівництвом на півночі країни гідроелектростанції.

19 жовтня 2004 р. – Президент США Дж. Буш підписав Закон про сприяння встановленню демократії в КНДР. На це до 2008 р. США мали намір виділити 40 млн дол.

11 листопада 2004 р. – Київ. Відбулись чергове українсько-південнокорейські політичні консультації між міністерствами закордонних справ двох країн.

11 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Запорізький академічний симфонічний оркестр повернувся з гастролей по Республіці Корея.

18 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що президент Республіки Корея Ро Му Хен привітав з перемогою В. Ющенка.

23 січня 2005 р. – Делегація Республіки Корея взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

12 лютого 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що МЗС України висловив стурбованість у зв'язку з підтвердженням КНДР факту володіння ядерною зброєю.

3 березня 2005 р. – КНДР заявила про відмову від мораторію (1999 р.) на проведення випробувань балістичних ракет.

22 червня 2005 р. – Верховна Рада України ратифікувала Договір між Україною та Корейською Народно-Демократичною Республікою про передачу осіб, засуджених до позбавлення волі, для відбування покарання, підписаний 12 листопада 2004 р. в м. Пхеньян. (Урядовий кур'єр – 8 липня 2004).

30 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що ратифіковано Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Корея про захист секретної інформації військового характеру, підписану в м. києві 11 квітня 2003 року.

5-9 жовтня 2005 р. – Дні корейського кіно в Україні.

20-22 жовтня 2005 р. – Київ. Візит прем'єр-міністра Республіки Корея Лі Хе Чхана. Лі Хе Чан відвідав АНТК імені Антонова і взяв участь у роботі першого українсько-корейського бізнес-форуму. Була підписана угода про безвізовий режим. Перспективними сферами співпраці було визначено авіаційно-космічну, металургію, високі технології, науку, освіту, фундаментальні дослідження. Планувалось відкриття прямого авіаційного маршруту між Києвом та Сеулом. (Голос України – 22 жовтня 2005).

15 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила про відставку прем'єр-міністра Республіки Корея Лі Хе Чан пішов у відставку. Приводом став той факт, що він під час страйку залізничників грав у гольф в компанії бізнесменів. Один із них сплатив рахунок за гру у розмірі 410 доларів.

25 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Президент Південної Кореї Но Му Хен призначив новим прем'єр-міністром країни жінку-парламентаря Хан М'єн Сук.

31 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що МЗС Республіки Корея вимагає, аби Японія припинила територіальні домагання до островів Токто, які в Японії називають Такесіма.

4 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Києві відкрито кафе корейських національних страв «Сеул».

20 квітня 2006 р. – На посаду прем'єр-міністра Республіки Корея вперше в історії країни вступила жінка 62-річна Хан Мен Сук.

20 червня 2006 р. – Женева. Міністр закордонних справ України Б. Тарасюк провів переговори з міністром закордонних справ Республіки Корея.

30 червня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що посол Республіки Корея в Україні Хо Сун Чел, перебуваючи в Одесі з робочою поїздкою, заявив, що керівництво найбільшого корейського портового міста Пусан хотіло б установити побратимські відносини з Одесою. Тут працювало 15 фірм за участю корейського капіталу.

5 липня 2006 р. – Заява МЗС України з вимогою до КНДР припинити ракетні випробування. Втім, інвестори на азійських ринках зреагували стримано на північно корейські ядерні випробування.

20 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в КНДР розпочалася загальна мобілізація.

21 липня 2006 р. – Київ. Голова Верховної Ради України О.Мороз зустрівся з головою українсько-корейської міжпарламентської асоціації дружби Чой Йонг-Гю. Наголошувалося на важливості подальшого розвитку двосторонніх відносин (Голос України – 22 липня 2006).

26 липня 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Урядом України та Урядом Республіки Корея про грантову допомогу та технічне співробітництво, підписану 20 жовтня 2005 р. в м. Києві.

28 липня 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Урядом України та Урядом Республіки Корея про реалізацію проекту створення телемедичної мережі м. Києва. підписану 28 грудня 2005 р. в м. Києві. (Голос України – 15 серпня 2006).

26 серпня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що ракетоносій дніпропетровського виробництва «Зеніт» виведена на космічну орбіту південнокорейський шпигунський супутник, який надаватиме послуги у сфері мультимедіа та цифрового телемовлення в Азіатсько-Тихоокеанському регіоні.

9 жовтня 2006 р. – КНДР, незважаючи на гостру міжнародну реакцію, провела ядерне випробування. МЗС України засудив ядерне випробування Північної Кореї.

25 жовтня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України О. Мороз провів переговори з Головою Національної Асамблеї Республіки Корея Лім Чае Джунгом. Обговорювалися питання українсько-корейських відносин та ситуація на Корейському півострові.

18-19 грудня 2006 р. – Пекін. Відновлення шестисторонніх переговорів щодо північно корейської ядерної програми. Позиції сторін принципово розходилися. Китай запропонував створити робочі групи для подальшої роботи.

18-19 грудня 2006 р. – Сеул. Візит Президента України В. Ющенка. Підписано дві міжурядові угоди: про співробітництво в сфері оборонної промисловості і матеріально-технічного забезпечення, а також про співробітництво у використанні космічного простору в мирних цілях. В.Ющенко одержав ступінь почесного доктора з економіки Корейського університету та закликав визнати голодомор геноцидом. (Голос України – 19 грудня 2006).

22 грудня 2006 р. – Набув чинності протокол про передачу осіб, засуджених в Україні та КНДР за місцем громадянства, який був підписаний 12 листопада 2004 р. в Пхеньяні. (Еженедельник 2000. – 1.XII.2006. – Е2).

14 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» подала інформацію, що за підсумками шестисторонніх переговорів щодо північно корейської ядерної програми досягнуто важливої взаємної угоди. КНДР погодилася зупинити роботу ядерного реактора в обмін на збільшення обсягів енергетичної допомоги. Зокрема, Пхеньян отримуватиме мільйон тонн мазуту. Крім того, США викреслять КНДР зі списку терористичних держав. КНДР також погодилася допусти міжнародних спостерігачів на свої ядерні об'єкти.

23 травня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Києві з візитом перебувала делегація Корейсько-української міжпарламентської асоціації на чолі з її президентом Чьой Йонг Г'ю. Стало відомо, що Кабінет Міністрів України заборонив поставляти до КНДР важке озброєння, у тому числі танки, БТР, бойові літаки і вертольоти. За участі СБУ та НБУ мало бути заморожено фінансові рахунки, якщо буде доведено їх причетність до програм КНДР зі створення зброї масового знищення і балістичних ракет. Україна також заборонила в'їзд на свою територію особам, пов'язаним з ракетно-ядерною програмою КНДР.

19 червня 2007 р. – Газета «Україна молода» подала інформацію про відвідання Президентом України В. Ющенко українсько-корейської зустрічі бджолярів.

26 червня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що КНДР після повернення грошей погодилася почати реалізацію домовленостей про початковий етап ядерного роззброєння та закриття реактору в Йонбені. Південна Корея 30 червня 2007 р. мала намір розпочати постачання 400 тис. тонн рису до КНДР.

3 липня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна та Республіка Корея підписали угоду про співробітництво в галузі будівництва атомних станцій і переробки урану. Південні корейці нададуть фінансову підтримку у будівництві українських атомних станцій та керуванні ними, а Україну навзамін дозволить їм приєднатися до своїх проектів у галузі видобутку і переробки урану. Атомна енергетика є одним із основних джерел електроенергії в Республіці Корея, а Україна є дев'ятим у світі найбільшим виробником урану.

17 серпня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що корейська фірма «Хошін глобал» інвестує 40 млн дол. у виробництво хутра в с. Малиніві у Харківській області.

2-3 жовтня 2007 р. – Пхеньян. Відбувся саміт президента Республіки Корея Но Му Хена та лідера КНДР Кім Чен Іра. Президент США Дж. Буш заявив про готовність встановити дипломатичні відносини з Пхеньяном.

19 грудня 2007 р. – Президентом Республіки Корея став консерватор колишній мер Сеула Лі Мін Бак. Він обіцяв зайняти жорсткішу позицію щодо КНДР.

Українсько-малазійські відносини

21 березня 2004 р. – Вибори до парламенту Малайзії. Наступником прем'єр-міністра Мохатхір Мухаммеда став Абдалла Ахмед Бадаві.

23 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що О. Шевченко призначений на посаду Посла України в Малайзії.

16 квітня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Україна взяла участь у міжнародній азійській виставці озброєнь і військової техніки «ДСА – 2004», яка проходила в столиці Малайзії Куала-Лумпур. Україна репрезентувала свої товари за показниками вартість – ефективність.

1 вересня 2004 р. – Малайський суд визнав колишнього опозиціонера Анвара Ібрагіма невинним у содомському гріху.

27-29 вересня 2004 р. – Візит до Малайзії делегації військово-повітряних сил України.

23 січня 2005 р. – Малайська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

26 січня 2007 р. – Давос. Прем'єр-міністр України В. Янукович провів неформальні переговори з малайським прем'єр-міністром Абдуллою Бадаві.

1 березня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що посол Малайзії в Україні Амінахтунг Карім Шахарудін відвідала Тернопільський державний медичний університет ім. Івана Горбачевського, де навчаються сорок п'ять студентів із Малайзії.

21 березня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що відбулися переговори віце-прем'єр-міністра України А. Клюєва та генерального секретаря міністерства оборони Малайзії Дато Хаджі Латтфі бін Хашимом. Обговорювалися проблеми співробітництва у військово-технічній сфері.

27 червня 2004 р. – Монголія. Парламентські вибори. Партійно-політична структура країни лишилась без радикальних змін.

18 грудня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Україна та Монголія завершили переговорний процес щодо узгодження двосторонньої торгівлі в рамках Світової організації торгівлі.

23 січня 2005 р. – Монгольська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В.Ющенка.

19 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у столичному музеї Великої Вітчизняної війни посол Монголії в Україні Тугалхуугійн Баасансурен та заступник міністра оборони Монголії Ерденебад вручили ветеранам нагороди з нагоди 65-ї річниці боїв на річці Халхін-Гол.

22 травня 2005 р. – Кандидат колишньої комуністичної партії Монголії (нині Народно-революційної партії) Намбарин Енхбаяр переміг на президентських виборах. (Голос України – 24 травня 2005).

11 серпня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що посол України В. Камішев під час візиту в Монголію від крив завод вогнетривких будівельних матеріалів «Монперліт».

16 вересня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Києві відкрилась виставка робіт художників «Барви Монголії».

12 січня 2006 р. – Прихильники монгольських демократів атакували офіс Монгольської народно-революційної партії. Невдоволення викликали соціально-економічні провали діяльності правлячої коаліції. Відставка прем'єр-міністра випускника Гарвардського університету Цахійгійна Ембертдорджа.

18 січня 2006 р. – Монголія. Тривали акції проти формування уряду Монгольською народно-революційною партією. США реалізовували сценарій геополітичного оточення Росії та Китаю.

25 січня 2006 р. – Парламент Монголії призначив нового прем'єр-міністра країни, представника Монгольської народно-революційної партії, колишнього мера Улан-Батора Мієгомбу Енкболда.

20 квітня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Центральній науковій бібліотеці імені Вернадського відкрито виставку з нагоди 800 річчя з часу заснування Великої Монгольської Держави.

30 травня 2007 р. – Закінчився термін перебування монгольського військового континенту в складі військ ООН у Сьєра-Леоне разом із українським контингентом.

24 листопада 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що замість Намбарина Енхбаяра новим прем'єр-міністром став Санжийн Баяр. Чергові парламентські вибори у Монголії мали відбутися у червні 2008 року.

Українсько-новозеландські відносини

17 вересня 2005 р. – На парламентських виборах у Новій Зеландії перемогла лейбористська партії, очолювана прем'єр-міністром країни Хелен Кларк.

19-21 квітня 2006 р. – Перший в історії двосторонніх відносин офіційний візит в Україну міністра закордонних справ Нової Зеландії Уїнстона Раймонда Пітерса. (Голос України – 21 квітня 2006).

Українсько-сінгапурські відносини

23 січня 2005 р. – Сінгапурська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

5 серпня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що українсько-сінгапурське спільне підприємство «Дельта Вільмар СНД» будує під Одесою найбільший в Європі завод з виробництва тропічної пальмової олії. Інвестиції склали 17 млн доларів.

5 вересня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що посол України в Республіці Сінгапур В. Маштабей вручив вірчі грамоти президенту Селлапану Рама Натаку.

26 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що офіційна українська делегація на чолі з першим віце-прем'єр-міністром, міністром фінансів М. Азаровим відвідала Республіку Сінгапур. Обговорювалися питання інвестиційного співробітництва.

19 квітня 2007 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Урядом України та Урядом Республіки Сінгапур про сприяння та взаємний захист інвестицій, підписану 18 вересня 2006 р. в м. Сінгапурі. (Голос України – 19 червня 2007).

Українсько-тайські відносини

9-10 березня 2004 р. – Візит до Королівства Таїланд Президента України Л. Кучми. Наголошувалось на важливості розвитку всіх напрямків українсько-тайських відносин. Президент України провів переговори з королем Адульядетом та прем'єр-міністром Таїланду Т. Сінаватрою. Підписано угоду про повітряне сполучення, що має сприяти туристичним обмінам. Україна сподівалась на нову якість відносин із країнами АСЕАН. (Урядовий кур'єр – 11 березня 2004).

1 жовтня 2004 р. – Київ. Українсько-тайські консультації щодо збільшення обсягу туристичного співробітництва.

22 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Таїланді відбулась презентація низки українських вищих навчальних закладів.

26 грудня 2004 р. – Внаслідок потужного землетрусу поблизу Суматри цунамі зруйнувала курортні райони Таїланду.

29 грудня 2004 р. – Таїланд закликав Україну надати йому гуманітарну допомогу.

23 січня 2005 р. – Тайська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

6 лютого 2005 р. – На парламентських виборах в Таїланді перемогла партія чинного прем'єр-міністра Т. Сінаватри «Тайці люблять тайців».

12 липня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що посол України в Королівстві Таїланд Ігор Гуменний вручив вірчі грамоти посла за сумісництвом Голові Державної Ради Миру та Розвитку Союзу М'янма старшому генералу Тхон Шве.

2 квітня 2006 р. – У відповідь на звинувачення опозиції у корупції партія тайського прем'єр-міністра Т. Сінаватри «Тайці для тайців» провела дострокові парламентські вибори, які виграла.

3 жовтня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що король Таїланду Пуміпон Адульядет заве твердив тимчасову конституцію, яка діятиме до жовтня 2007 р. Прем'єр-міністром став колишній генерал Сураюд Чуланонт.

13 лютого 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що віцепрем'єр-міністр Д. Табачник провів консультації з послом Таїланду в Україні Сюраютом Промпойємом з приводу підготовки до проведення в квітні-травні засідання міжурядової українсько-тайської комісії з питань співробітництва.

18 серпня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що тендер на постачання 96 бронетранспортерів БТР-3Е1 до Таїланду виграла Україна. Підписання відповідного контракту призначено на 29 вересня. Постачання бронньованих машин відбуватиметься впродовж 2008-2009 років.

28 серпня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Президент України В. Ющенко звернувся до короля Таїланду із запитом щодо можливості звільнення громадянки України, яка була засуджена до страти за контрабанду наркотиків.

20 жовтня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна і Таїланд підписали угоду про безвізовий в'їзд власників дипломатичних, службових та офіційних паспортів.

Українсько-пакистанські відносини

7 січня 2004 р. – «Новий канал» повідомив, що пакистанський пуштун Алі Шах, який навчався в Україні на лікаря, та тут одружився, був обраний сільським головою села Мала Лепетиха.

26 червня 2004 р. – Президент Пакистану П. Мушарраф відправив у відставку прем'єр-міністра Хана Джамалі.

14-15 серпня 2004 р. – Візит в Україну пакистанської військової делегації. Сторони обговорили стан та перспективи військово-технічного співробітництва.

25 серпня 2004 р. – І. Поліха призначений на посаду посла України в Ісламській Республіці Пакистан. (Урядовий кур'єр – 28 серпня 2004).

14 жовтня 2004 р. – Нижня палата парламенту Пакистану прийняла закон, який дозволив П. Мушаррафу продовжувати одночасно займати посаду президента та головнокомандуючого.

30 жовтня 2004 р. – Пакистан відмовився від ідеї референдуму щодо визначення статусу Кашміру. Пакистан вітав намір Індії скоротити чисельність індійських військ у штаті Джамму та Кашмір.

23 січня 2005 р. – Пакистанська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

1-2 березня 2005 р. – Ісламабад. За участю заступника міністра закордонних справ України В. Наливайченка відбулись треті політичні консультації між міністерствами закордонних справ України та Пакистану.

11 серпня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Харківське танкобудівне підприємство «Завод імені Малишева» планує укласти новий контракт на поставку нової партії танків Пакистану. З цією метою в місті перебувала пакистанська делегація на чолі з генерал-майором Ісраром Ахмадом Жумманом.

11 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України В. Литвин висловив співчуття голові сенату Ісламської Республіки Пакистан Соомро Мохаммеду Міану і главі Національної Асамблеї Ісламської Республіки Пакистан Чаудри Суят Хусейну у зв'язку з жахливими наслідками землетрусу в Пакистані.

12 жовтня 2005 р. – Уряд України прийняв рішення про надання гуманітарної допомоги населенню Пакистану.

18 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна направила до Пакистану мобільний госпіталь, який може приймати 300 потерпілих на добу.

26 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна надала Пакистану 80 тонн гуманітарної допомоги. 11 листопада 2005 р. українські медики повернулись із Пакистану.

5 травня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Індія та Пакистан домовилися відкрити маршрут Сринагар – Музаффарабад (Кашмір) для перевезення вантажів і розвитку торгових зв'язків. Крім того, з 19 червня 2006 р. буде відкрито маршрут між містами Пунч і Равалакот.

25 серпня 2006 р. – Тижневик «2000» повідомив, що Пакистан готовий закупити в Україні акцизні марки з голографічним захистом.

2 листопада 2006 р. – Київ. Візит міністра оборони Пакистану Р.С. Ікбала. Обговорювалися питання закупівлі українських озброєнь. Підписано меморандум щодо взаєморозуміння стосовно співробітництва у військовій та оборонній сфері та угоду про взаємну охорону таємної інформації. (Урядовий кур'єр – 4 листопада 2006).

1 грудня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що підприємства оборонно-промислового комплексу України були представлені на виставці озброєнь «IDEAS-2006», яка звершила роботу в Пакистані.

26 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що прем'єр-міністр України В. Янукович в Давосі провів переговори з прем'єр-міністром Пакистану Шаукатом Азізом. Було досягнуто домовленість про створення міжурядової комісії з питань співробітництва.

24 травня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що за результатами переговорів міністра оборони України А. Гриценка з міністром оборони Пакистану Рао Сікандаром Ікбаром пакистанська сторона висловила зацікавлення у розвитку військово-технічного співробітництва з Україною.

25 травня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр палива та енергетики України В. Бойко провів переговори зі своїм пакистанським колегою А. Ядуном. Обговорювалися проблеми участі України в побудові газопроводу Туркменістан – Афганістан – Пакистан.

6 жовтня 2007 р. – Вибори Президента Пакистану. Парламент знову обрав П. Мушаррафа.

18 жовтня 2007 р. – До Пакистану з Лондону прибула Беназір Бхутто. Президент Пакистану генерал П. Мушарраф був готовий залишити посаду головнокомандувача збройних сил і стати цивільним лідером країни. Замах на життя Б. Бхутто П. Мушарраф назвав «змовою проти демократії». (Голос України – 20 жовтня 2007).

3 листопада 2007 р. – Президент Пакистану П. Мушарраф запровадив надзвичайний стан. Призупинив дію Конституції та переніс на рік парламентські вибори. Державний секретар США К. Райс засудила обмеження демократичних свобод в Пакистані.

8 листопада 2007 р. – Ісламабад. Беназір Бхутто опинилася під домашнім арештом.

28 листопада 2007 р. – П. Мушарраф склав військові повноваження. Головнокомандувачем став генерал А. Каяні.

29 листопада 2007 р. – Інавгурація президента Пакистану П. Мушаррафа.

16 грудня 2007 р. – У Пакистані скасовано надзвичайний стан.

27 грудня 2007 р. – Равалпінді. Вбито Беназір Бхутто.

30 грудня 2007 р. – Новим лідером «Пакистанської народної партії» став чоловік Бхутто Асіф Зардарі.

Українсько-філіпінські відносини

10 травня 2004 р. – Вибори Президента Філіппін. Кандидат колишній актор Фернандо По програв чинному Президенту Глорії Аройо.

23 січня 2005 р. – Філіппінська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

25 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради В. Литвин провів переговори зі Спікером Палати представників конгресу Республіки Філіппіни Хосе де Венесіа. Останній вручив В. Литвину найвищу нагороду філіппінського парламенту – Орден Конгресових досягнень.

23 лютого 2006 р. – Президент Філіппін Г. Аройо напередодні 20-ї річниці народної революції проти Ф. Маркоса запровадила в країні військовий стан. Вірні їй військові оголосили про розкриття військової змови. Надзвичайний стан тривав до 3 березня 2006 року, поки було нейтралізовано змову опозиції. (Голос України – 4 березня 2006).

1 травня 2006 р. – Філіппінські опозиціонери провели першотравневі акції з вимогою відставки Президента Г. Аройо.

12 вересня 2007 р. – Колишній президент Філіппін Джозеф Естрада засуджений за корупцію до по життєвого ув'язнення.

29 листопада 2007 р. – Маніла. Невдала спроба військового заколоту.

Українсько-шрі-ланкійські відносини

17 листопада 2005 р. – Вибори п'ятого президента Шрі-Ланки. Основними конкурентами були прем'єр-міністр Махіндра Раджапаксе та лідер опозиції Р. Вікремасінгхе. За М. Раджапаксе проголосували 50,29%, а за його конкурента Р. Вікремасінгхе 48,38% ланкійських виборців. (Голос України – 19 листопада 2005).

2006-2007 рр. – Урядові війська Шрі-Ланки, використовуючи закуплену в Україні зброю, провели низку успішних операцій проти «Тигрів звільнення Таміл Іламу» та виграли тривалу громадянську війну з тамілами.

Українсько-японські відносини

21 січня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на сцені Національної опери України японська балетна трупа «Балет шамбр вест» представила українському глядачеві спектакль «Татьяна» за мотивами пушкінського «Євгенія Онєгіна» на музику П.І.Чайковського.

4 лютого 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що японський уряд виділив грант 24 тис. дол. сумському товариству допомоги інвалідам.

5 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що з 2001-2003 рр. у Японії стажування за різними спеціальностями пройшли 85 українських фахівців.

26-27 лютого 2004 р. – Токіо. Відбулись чергові консультації між зовнішньополітичними відомствами України та Японії. Перший заступник міністра закордонних справ України В. Єльченко зустрівся зі членами парламентської асоціації японсько-української дружби. В. Єльченко також

виступив на засіданні комітету ділового співробітництва з Україною японської федерації бізнесу. (Голос України – 27 лютого 2004).

12 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Японії відбулись шевченківські дні.

9-11 червня 2004 р. – Візит до Японії міністра закордонних справ України К. Грищенка. Переговори з Й. Кавагуті. Одночасно Україну відвідувала делегація японських бізнесменів.

12 червня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Президент України Л.Кучма прийняв голову ради директорів японського концерну «Сумітомо сьомзі» Кендзі Міяхару.

11 липня 2004 р. – За результатами виборів до верхньої палати японського парламенту послабли позиції правлячої Ліберально-демократичної партії Японії. Проте Коідзумі відкинув заклики опозиції піти у відставку. Японський уряд розглядав можливість змін військової доктрини, відповідно до якої буде можливо наносити превентивні удари у разі загрози національній безпеці.

30 серпня 2004 р. – Київ. Міністр закордонних справ України К. Грищенко прийняв членів японської делегації Нагасакського центру ядерних досліджень, який співробітничає з Україною в процесі ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи.

23 березня 2005 р. – Токіо. Віце-прем'єр-міністр України з гуманітарних питань М. Томенко відкрив українську експозицію на виставці «ЕКСПО-2005».

14 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Японія дозволила своїм компаніям розвідку родовищ газу у Східнокитайському морі. На них також претендує Китай.

27 травня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що 26 травня було підписано угоду про надання 1,7 млн дол. гранту Японського фонду соціального розвитку на розбудову потенціалу найбідніших громад України.

16 червня 2005 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду (у формі обміну нотами) між Урядом України та Урядом Японії про надання кредиту для фінансування проекту розвитку Державного міжнародного аеропорту «Бориспіль» (Голос України – 8 липня 2005).

9 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що парламент Японії може бути розпущений у разі неприйняття урядового законопроекту щодо приватизації поштової служби Японії.

19-24 липня 2005 р. – Президент України В. Ющенко здійснив візит до Японії. 21 липня 2005 р. підписано протокол про доступ до ринків товарів та послуг у рамках переговорів України про вступ до СОТ. Також було підписано угоду між Японським банком реконструкції і розвитку та Укрексімбанком

про надання кредитної лінії для закупівлі японських високотехнологічних товарів. Президент України провів переговори з головою японського уряду Д. Коідзумі та імператором Японії Акіхіто. Україна скасувала візовий режим для громадян Японії. (Голос України – 22 липня 2005)

30 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що напередодні в Києві було підписано угоду про надання урядом Японії гранту 775 тис. дол. на підготовку реформування системи охорони здоров'я в Україні.

10 серпня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у жовтні відбудеться українсько-японський діловий форум. Японська компанія «Ісудзу» готова реалізувати спільний проект з річними обсягами виробництва 2,5 тис. автобусів та 16 тис. вантажівок.

11 серпня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що уряд Японії готовий виділити 1 млн дол. з метою створення в Україні Японського культурного центру.

20 серпня 2005 р. – Кіото. Спільний виступ балетних труп України та Японії, присвячений 30-річчю співробітництва Кіотської балетної школи з балетною школою Національної опери України.

24 серпня 2005 р. – На міжнародній виставці «ЕКСПО-2005» відбувся День України.

11 вересня 2005 р. – Вибори нижньої палати японського парламенту. Опозиція звинувачувала уряд у помилковості наміру приватизації національної поштової служби та перебування японських військ у Іраку. Ліберально-демократична партія здобула 296 місць. Опозиційна демократична партія лише 113, після чого її лідер К. Окада заявив про відставку. Прогнозувалось, що Д. Коідзумі продовжить націоналістичний зовнішньополітичний курс. Проте Коідзумі заявив, що піде у відставку у вересні 2006 року.

23 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що японська корпорація «Соні» має намір скоротити кількість своїх підприємств у різних країнах світу з 65 до 54 і звільнити 10 тис. працівників, в тому числі 4 тис. у самій Японії.

30 вересня 2005 р. – Токіо. Японсько-китайські переговори з приводу розробки газових родовищ поблизу спірних островів.

6 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що за даними соціологічного опитування, проведеного газетою «Майніті», 58% японців виступають за зміни до Конституції. Причому 30% вимагають відмови від статті 9 Конституції, яка фіксує, що Японія «навічно відмовляється від війни як засобу розв'язання міжнародних спорів».

7-30 жовтня 2005 р. – Національний художній музей України. Виставка японської каліграфії.

9-14 жовтня 2005 р. – Візит в Україну делегації японських бізнесменів.

19 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Японія, якщо не набуде статусу постійного члена Ради Безпеки ООН, погрожувала скоротити внески до бюджету ООН, посилаючись на недостатню віддачу від вкладень.

2 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що 1 листопада 2005 р. була підписана угоду у формі обміну нотами між урядами України та Японії про надання японського культурного гранту Україні у сумі 29700000 японських єн.

3 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Одесі з візитом побувала делегація японського міста-побратима Йокогами. За 40 років таких зв'язків це був 14 візит.

10 листопада 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Україні з візитом перебував голова комітету у закордонних справах Палати представників Парламенту Японії Йошіакі Харада.

15 листопада 2005 р. – Токіо. Донька імператора Акіхіто Саяко втратила статус принцеси, оскільки її чоловіком став простий державний службовець.

23 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що правляча Ліберально-демократична партія Японії у свою 50-річницю оприлюднила проект нової конституції країни. Зокрема, запропоновано відмовитись від Сил самооборони, чисельність яких не могла перевищувати 240 тис. військових, на повноцінну армію, здатну брати участь у миротворчих операціях за кордоном.

15 грудня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що солевари Донбасу направлятимуть сіль для рибної промисловості Японії.

28 січня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що українець В. Казаневський переміг у конкурсі карикатуристів, який проводить японська газета «Іоміурі сімбун».

11 лютого 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що прем'єр-міністр Японії Д. Коідзумі відклав обговорення проекту закону, котрий дозволяє жінкам успадковувати імператорський престол.

22 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що японський конгресмен, депутат законодавчих зборів парламенту Японії, голова комітету з міжнародних питань Й. Харада дав згоду бути почесним президентом Українсько-японського центру бойових мистецтв, створюваного у Кіровограді.

29 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Києві проходить Фестиваль японської анімації «Історія Аніме».

5 травня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр закордонних справ Б. Тарасюк у Києві зустрівся з головою парламентської асоціації японсько-української дружби Х. Янагісавою.

23 червня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Управління національної оборони Японії оголосило мобілізацію морських та повітряних

сил самооборони у зв'язку з можливим запуском КНДР балістичної ракети «Тепходон-2».

29-30 червня 2006 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Японії Таро Асо. Відбулося перше засідання японсько-українського комітету з питань співробітництва під спільним головуванням глав зовнішньополітичних відомств двох країн. Уряд Японії надав Україні грант 500 тис. дол. на розробку проекту «Підтримка судової реформи». (Голос України – 1 липня 2006).

26 серпня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на вершині найвищої гори Японії Фудзіяма (3776 м.) встановлено український прапор – так співробітники українського посольства зустріли 15-ту річницю незалежності України.

2 вересня – 26 листопада 2006 р. – «Тижні культури Японії в Україні».

20 вересня 2006 р. – Токіо. Обрання нового лідера Ліберально-демократичної партії Японії. Д. Коідзумі після двох трирічних термінів більше не міг претендувати на лідерства у партії. Він висував ідею превентивного військового удару по КНДР та займав антикитайську позицію. С. Абе займає жорстку позицію щодо територіальної суперечки з Росією.

26 вересня 2006 р. – Прем'єр-міністром Японії став 51-річний Сіндзо Абе. За нього проголосували 339 депутатів. За лідера основної опозиційної Демократичної партії Ітіро Одзава 115 депутатів за лідера Комуністичної партії Японії Кадзуо Сії 9 депутатів. (Голос України – 27 вересня 2006).

11 жовтня 2006 р. – Після ядерного випробування в КНДР Японія заборонила будь-які економічні контакти з Пхеньяном.

22 грудня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що японські демографи прогнозують, що до 2055 р. населення Японії скоротиться зі 130 млн до 90 млн осіб.

27 квітня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Японія надасть Україні грант 3 млн ієн на підтримку і розвиток інвестицій та інновацій.

29 липня 2007 р. – Ліберально-демократична партія Японії програла вибори до верхньої палати парламенту. Але, маючи більшість у нижній палаті, прем'єр-міністр С. Абе заявив про намір лишатися на посаді.

25 вересня 2007 р. – Парламент Японії обрав Й. Фукуда на посаду прем'єр-міністра країни.

18 грудня 2007 р. – Японія спільно зі США провела успішне випробування елементів системи протиракетної оборони.

ВІДНОСИНИ УКРАЇНИ З КРАЇНАМИ ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ

Українсько-аргентинські відносини

9 березня 2004 р. – Буенос-Айрес. Президент Аргентини Н.Кіршнер визнав дефолт по виплатам МВФ у сумі 3 млрд дол. Врешті Міжнародний валютний фонд виділив кредит, аби уникнути аргентинського дефолту.

21 травня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що посол України в Аргентині О. Никоненко за сумісництвом призначений послом до Парагваю.

8-10 червня 2004 р. – Провінції Чако та Місьонес візит делегації волинської області на чолі з А. Французом. В зазначених аргентинських провінціях мешкають багато вихідців з Волині. (Урядовий кур'єр – 9 червня 2004).

10 вересня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр промисловості України О. Неустроєв провів переговори з державним секретарем з питань транспорту Аргентини Раулем Хайме. Обговорювались питання співпраці України з Аргентиною в промисловій сфері, а також можливості розвитку відносин з спільним ринком МЕРКОСУР.

23 січня 2005 р. – Аргентинська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

4-5 листопада 2005 р. – Мар дель Плата. IV саміт президентів 34 країн Північної та Південної Америки. Країни Латинської Америки відхилили пропозицію США створити панамериканську зону вільної торгівлі. Також не було досягнуто прогресу щодо низки територіальних суперечок, які ускладнюють регіональні міжнародні відносини, зокрема Перу не визнає морських кордонів з Чилі.

16 березня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що заступник міністра закордонних справ України В. Хандогій у Буенос-Айресі провів черговий раунд українсько-аргентинських консультацій з актуальних питань двосторонніх відносин та ситуації в світі.

15 червня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Президент Аргентини Н. Кіршнер підписав указ про військову реформу. Збройні сили відтепер не можна залучати для забезпечення внутрішньої безпеки країни, боротьби з наркотиками, тероризмом і організованою злочинністю.

1-3 жовтня 2006 р. – Візит до України міністра закордонних справ та зовнішньої торгівлі Аргентини Хорхе Енріке Тайана. Україна висунула ідею участі у побудові латиноамериканських газопроводів та в реалізації українсько-бразильського космічного проекту. (Голос України – 4 жовтня 2006).

30-31 жовтня 2006 р. – Візит в Україну міністра оборони Аргентини Н. Гарре. Обговорювалися питання військово-політичного співробітництва. (Урядовий кур'єр – 31 жовтня 2006).

1 листопада 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на Волині перебували представники ділових кіл та органів місцевого самоврядування аргентинської провінції Чако. Відповідна угода про регіональне співробітництво була укладена 2000 року.

16 травня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що за результатами візиту делегації Івано-Франківської області до Аргентинської Республіки розглядалася можливість підготовки в Україні спеціалістів для нафтової та газової промисловості провінції Сальта. Підписано угоду про співробітництво між Прикарпатським національним університетом ім. В.Стефаника та Католицьким університетом провінції Сальта.

3 липня 2007 р. – Дружина Президента Н. Кіршнера - Крістіна оголосила про свій намір балотувати на посаду Президента Аргентини.

1-16 жовтня 2007 р. – Київ. Фестиваль аргентинського танго.

28 жовтня 2007 р. – Вибори Президента Аргентини. Провідними кандидатами були жінки Крістина Кіршнер та Еліса Карріо.

10 листопада 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Сенат Національного конгресу Аргентини прийняв Декларацію про вшанування пам'яті жертв голодомору 1932-1933 років в Україні.

10 грудня 2007 р. – Інавгурація Президента Аргентини Крістіни Кіршнер.

Українсько-бразильські відносини

4 лютого 2004 р. – Верховна Рада України ратифікувала Договір між Україною та Федеративною Республікою Бразилія про довгострокове співробітництво щодо використання ракети-носія «Циклон-4» на пусковому центрі Алкантара. (Голос України – 2 березня 2004).

3 квітня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у Національному Конгресі Бразилії посол України Ю. Богаєвський зустрівся з членами парламентської групи «Бразилія – Україна» й членами Сенату і палати депутатів від штатів Парана та Санта-Каталіна. Обговорювались питання подальшого розвитку зв'язків з українською громадою Бразилії.

8 травня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що за активну популяризацію на теренах Бразилії української літератури та багатолітню літературну діяльність Віра Вовк нагороджена орденом "Княгині Ольги" ІІІ ступеня.

22 травня 2004 р. – Київ. На шляху до Китаю зупинку в столиці Україні зробив Президент Бразилії Лула да Сілва. З Президентом України Л. Кучмою було коротко обговорено стан та перспективи українсько-бразильського співробітництва.

20 серпня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що посол України в Бразилії Ю. Богаєвський провів переговори з керівництвом інформаційної структури «Радіобраз».

15-16 вересня 2004 р. – В Україні перебував відомий бразильський письменник Паоло Коельо.

4 листопада 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що указом президента України Л. Кучми міністр закордонних справ Бразилії Селсо Аморал за внесок у розвиток українсько-бразильських відносин орденом Ярослава Мудрого третього ступеня.

13 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Президент Бразилії Лула да Сільва привітав з перемогою Президента України В. Ющенка.

23 січня 2005 р. – Бразильська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

27 квітня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр закордонних справ України Б. Тарасюк провів переговори зі своїм бразильським колегою С. Амарімом. Обговорювались питання реалізації українсько-бразильських домовленостей.

18 травня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у містечку Фош де Гулеу (штат Парана) відбулась зустріч представників української діаспори Бразилії, Аргентини та Парагваю.

22 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна і Бразилія вийшли на завершальний етап створення спільного підприємства в проекті розгортання ракетно-космічного комплексу «Циклон-4» на космодромі Алкантара. Перший запуск намічено на 2006 рік.

6 вересня 2005 р. – Президент Бразилії Лула да Сільва пообіцяв неупереджене розслідування звинувачень у корупції свого оточення.

16 вересня 2005 р. – Президент Бразилії Лула да Сілва запропонував центральноамериканським країнам технологію виробництва етанолу з тростинової сировини. Завдяки цьому пропонувалось подолати негативні наслідки нафтогазової світової кризи.

17 вересня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у Нью-Йорку Президент України В. Ющенко провів переговори з Президентом Бразилії Лула да Сільва. Обговорювались питання співробітництва в космічній галузі.

13 грудня 2005 р. – Бразилія оголосила про дострокове погашення боргу Міжнародному валютному фонду.

30 червня 2006 р. – Тижневик «2000» повідомив, що в Ріо-де-Жанейро було підписано контракт на виробництво в Бразилії інсуліну за українською технологією.

8 вересня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що створено українсько-бразильське спільне підприємство «Алкантара Циклон Спейс».

1 жовтня 2006 р. – Перший тур виборів президента не виявив переможця. Лула да Сільва та Жералду Алкмін вийшли до другого туру виборів. (Голос України – 3 жовтня 2006).

29 жовтня 2006 р. – Другий тур виборів Президента Бразилії. Президентом країни на другий термін був обраний Лула да Сільва.

20 квітня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Бразилія визнала ринковий статус економіки України ві рамках переговорів про вступ України до СОТ.

7 листопада 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Києві відбувся черговий раунд українсько-бразильських політичних консультацій.

8 листопада 2007 р. – Державна бразильська компанія «Петробраз» оголосила про відкриття на узбережжі Ріо великих покладів нафти.

Українсько-болівійські відносини

28 березня 2004 р. – Болівія. Референдум з питання можливості експорту природного газу до США. Болівійці на референдумі проголосували проти експорту газу до США.

23 червня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що посол України (за сумісництвом) Ю. Богаєвський вручив вірчі грамоти президенту Болівії Карлосу Месі.

7 березня 2005 р. – Ла-Пас. Під тиском масових соціальних протестів у відставку так і не пішов президент Болівії Карлос Меса, оскільки проти цього був конгрес. Протестуючі вимагали націоналізації енергетичного сектору країни.

3 червня 2005 р. – Президент Болівії К. Меса запропонував після жовтневих загальних виборів розширити автономію індійських районів країни.

6 червня 2005 р. – Ла-Пас. Під час чергових соціальних заворушень президент К. Меса заявив, що країна знаходиться на межі громадянської війни та пішов у відставку.

10 червня 2005 р. – Ла-Пас. Виконуючим обов'язки президента Болівії став колишній голова Конституційного суду країни Едуардо Родрігес.

18 грудня 2005 р. – На виборах президента Болівії переміг соціаліст індіанець аймара Е. Моралес. Він обіцяв легалізувати вирощування коки. Також передбачалось, що новий болівійський президент отримуватиме вдвічі меншу заплату, аби поділяти зі своїм народом економічні труднощі (Голос України – 20 грудня 2005).

22 січня 2006 р. – Інавгурація Президента Республіки Болівія Ево Моралеса. Він обіцяв разом із венесуельським президентом У.Чавесом вести безкомпромісну боротьбу з американським імперіалізмом у Латинській Америці.

2 травня 2006 р. – Президент Болівії Е. Моралес оголосив про націоналізацію газової галузі. До кінця року іноземні інвестори повинні були погодитись на умови уряду, або втратити власність на родовища.

30 травня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Болівія, Венесуела і Куба оголосили про створення потрійного союзу для боротьби з імперською політикою США. Так звана «Боліваріанська альтернатива для латиноамериканських країн» запропонувала створити противагу зоні вільної торгівлі США в Латинській Америці.

1-2 жовтня 2007 р. – Візит до Болівії президента Ірану М. Ахмедінеджада. Іран оголосив про намір інвестувати в Болівію мільярд доларів.

Українсько-венесуельські відносини

15 березня 2004 р. – Верховний Суд Венесуели визнав дійсними підписи, зібрані за проведення референдуму з питання відставки Президента Уго Чавеса.

8 червня 2004 р. – Виборча комісія Венесуели призначила на 15 серпня 2004 р. референдум з питання довіри Президенту Уго Чавесу. У разі негативного для нього позачергові вибори мали відбутись протягом 30 днів.

15 серпня 2004 р. – Президент Венесуели У. Чавес виграв ініційований опозицією референдум щодо довіри йому.

16 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Каракасі відбулись політичні консультації між міністерствами закордонних справ України та Венесуели. Обговорювались питання розвитку двостороннього економічного співробітництва.

19 травня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Росія за 54 млн дол. продала Венесуелі 100 тис. автоматів Калашникова останньої модифікації.

9-12 серпня 2005 р. – Каракас. Проходив XVI всесвітній фестиваль молоді і студентів. Участь серед 15 тис. посланців молоді зі 114 країн світу взяла українська делегація. (Голос України – 10 серпня 2005).

4 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що парламент Венесуели більшістю голосів схвалив законопроект Президента У. Чавеса, згідно з яким сім зірок на жовто-синьо-червоному національному прапорі має доповнити ще одна, як того бажав С. Болівар. Крім того, на гербі країни буде замінено і фігуру білого коня, який віднині скакав не вправо, а наліво.

22-24 липня 2006 р. – Візит до Білорусії президента Венесуели Уго Чавеса. Обговорювалися питання співробітництва у технологічній та енергетичній сферах.

25 липня 2006 р. – Москва. Президент Венесуели У. Чавес підписав контракт на купівлю російських винищувачів Су-30 та автоматів Калашникова. США висловлювали занепокоєння тим фактом, що після російського контракту військово-повітряні сили Венесуели стали найпотужнішими в Латинській Америці.

3 грудня 2006 р. – Вибори президента Венесуели. Опозиція висунула єдиного кандидата губернатора нафтоносної провінції Мануеля Росалеса. Переміг У. Чавес.

12 листопада 2007 р. – Венесуельсько-іспанський дипломатичний скандал. У. Чавес на іберо американському саміті в Сантьяго домагався від іспанського короля Хуана Карлоса свідчень про спробу державного перевороту у Венесуелі в 2002 році.

2 грудня 2007 р. – Президент Венесуели У. Чавес програв референдум з питання зміни Конституції, яка дала б йому можливість необмежену кількість разів обиратися президентом після 2013 року. (Голос України – 5 грудня 2007).

Українсько-гайянські відносини

22 вересня 2005 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Урядом України та Урядом Республіки Гайяна про торговельно-економічне співробітництво, підписану 22 грудня 2004 р. у м. Москві.

Українсько-еквадорські відносини

13 травня 2004 р. – Київ. Президент України Л. Кучма провів переговори з міністром закордонних справ Еквадору Патрісіо Зукеланда. Обговорювались питання завершення переговорів у форматі СОТ.

7-8 червня 2004 р. – Кіто. Делегація України взяла участь як спостерігач у засіданні 34-ї сесії Організації американських держав. Відбулись переговори з представниками Еквадору, Колумбії, Мексики, Домініканської Республіки.

20 квітня 2005 р. – Кіто. Скинуто Президента Л. Гутьєраса, який спробував розпусти Верховний Суд. Виконуючим обов'язки президента став віце-президент В. Паласіо. Колишньому президенту Еквадору було надано політичний притулок у Бразилії.

19 серпня 2005 р. – Еквадор. Заворушення в нафтодобувних регіонах. Місцеві жителі вимагали від американського концерну більше грошей виділяти на свої соціальні потреби.

15 жовтня 2006 р. – Вибори президента Еквадору. За підтримки молоді, середнього класу та політичного руху «Патріотичний альянс» лівий кандидат Рафаель Корреа, що підтримує дружні стосунки з президентами Венесуели та Куби, не зміг перемогти в першому турі. До другого туру вийшов він та мільярдер Альваро Набоа.

26 листопада 2006 р. – В другому турі президентських виборів переміг лівий популіст Р. Корреа Дельгадо.

1 травня 2007 р. – Еквадор слідом за Венесуелою вийшов із МВФ та Світового банку.

30 вересня 2007 р. – Президент Р. Корреа виграв референдум з приводу створення замість опозиційно налаштованого парламенту Конституційну асамблею.

30 жовтня 2007 р. – Парламент Еквадору визнав голодомор 1932-1933 рр. в Україні актом геноциду українського народу. (Голос України – 1 листопада 2007).

17 листопада 2007 р. – Еквадор повернуся до ОПЕК.

Українсько-кубинські відносини

24 березня 2004 р. – Київ. Міністр закордонних справ України К. Грищенко провів переговори з заступником міністра закордонних справ Куби Абелем Фернандесом. Обговорювались проблеми українсько-кубинського торговельно-економічного співробітництва.

29-30 березня 2004 р. – Гавана. Візит делегації Київського області на чолі з К. Засухою. Українська делегація уклала угоду про співпрацю Київської області та округу Гавана, відвідала медичний центр Тарара, якому передала 20 тис. дол. на лікування дітей-чорнобильців.

1-6 червня 2004 р. – Київська область. Візит представницької кубинської делегації.

8 липня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що посол Куби в Україні Хуліо Гармендія у Тернополі нагородив кубинськими нагородами українських учасників операції «Анадир» під час Карибської кризи 1962 року.

22 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що лідер Куби Ф. Кастро привітав з перемогою Президента України В. Ющенка.

23 січня 2005 р. – Кубинська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

24 березня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Ф. Кастро нагородив Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини Н. Карпачову медаллю Дружби.

25 березня 2005 р. – Газета «Сільські вісті» повідомила, що за 15 років реалізації на Кубі програми допомоги дітям Чорнобиля, тут пролікувались 20 тис. українських дітей, що коштувало кубинському уряду 300 млн дол.

5 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України В. Литвин з нагоди 15 річниці програми оздоровлення на Кубі українських дітей, котрі постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, прийняв посла Куби в Україні Хуліо Гермендіа.

7 квітня 2005 р. – Гавана. Від серцевого нападу помер посол України на Кубі 59-річний В. Пащук. МЗС України спростовував зв'язок між його смертю та викликом до МЗС Куби, де представнику України було висловлено протест. Того ж дня Голова Верховної Ради України В. Литвин прийняв заступника міністра закордонних справ Куби Еумеліо Кабальєро. (Голос України – 7 квітня 2005)

9 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» переповіла зміст Заяви МЗС України, яке наголошувало, що Україна високо цінує дружні відносини з Кубою. Україна виходить з того, що «справжні друзі завжди відверто можуть говорити про наявні проблеми».

13 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на запрошення Соціалістичної партії України в Житомирі на «Червоній руті» виступили майстри мистецтв Куби.

8 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що біля кубинського посольства в Україні відбулася акція, учасники якої зажадали, щоб ООН прийняла резолюцію про зняття економічної блокади з Республіки Куба.

9 листопада 2005 р. – Генеральна асамблея ООН. Куба представила проект резолюції «Необхідність припинення економічної, торговельної та фінансової блокади Куби, введеної США». Минулого року за цю резолюцію голосували 179 країн ООН, за винятком України. Цього разу Україна голосувала за скасування американського ембарго.

19 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Перший заступник Голови Верховної Ради України А. Мартинюк прийняв американського адвоката Героя Куби Антоніо Герреро, одного з п'яти молодих кубинців, ув'язнених у тюрмах США.

8 квітня 2006 р. – Гавана. Візит міністра охорони здоров'я України Ю. Поляченко. Обговорювались питання лікування українських чорнобильців на Кубі.

31 липня 2006 р. – Фіделя Кастро у зв'язку з перенесеною операцію передав владу своєму брату Раулю Кастро, якому 75 років. У Майямі кубинські емігранти святкували смерть Фіделя Кастро. 13 серпня 2006 (1926) – Фіделю Кастро виповнилося 80 років. Кубинські мігранти в Майямі були невдоволені заявою Буша про потребу самим мешканцям Куби обирати собі уряд.

3 листопада 2006 р. – Верховна Рада України ухвалила заяву "Про резолюцію Генеральної Асамблеї ООН щодо Республіки Куба". Наголошувалося, що 8 листопада Україна має підтримати резолюцію про необхідність припинення торговельно-економічної блокади Куби, запровадженої США (Голос України – 15 листопада 2006).

3 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на Кубу на лікування відбула чергова група українських дітей, які постраждали від чорнобильської катастрофи.

16 березня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Куба оголосила про намір продовжити оздоровчу програму «Діти Чорнобиля».

8-10 жовтня 2007 р. – Київ. 9-те засідання міжурядової українсько-кубинської комісії з питань торговельно-економічного та науково-технічного співробітництва.

2 листопада 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що посол Куби в Україні Хуліо Гармендія Пенья відвідав місто Первомайськ. На території Музею ракетних військ стратегічного призначення відкрито пам'ятний знак воїнам, які виконували інтернаціональний обов'язок в Республіці Куба в 1962 році та з нагоди 45-ї річниці Карибської кризи.

Українсько-колумбійські відносини

27 квітня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Колумбія скасувала антидемпінгові заходи щодо українського холоднокатаного прокату.

25 серпня 2004 р – І. Грушко призначений послом України в Колумбії (за сумісництвом). (Урядовий кур'єр – 28 серпня 2004).

9 листопада 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що посол України в Колумбії вручив вірчі грамоти президенту Колумбії А. Урібе. Останній наголосив на готовності Колумбії сприяти в налагоджені відносин України з країнами Андської співдружності націй.

6 квітня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що десятки колишніх колумбійських повстанців захопили приміщення МВС в Боготі. Вони вимагали від держави виконання програми соціальної підтримки осіб, які добровільно склали зброю.

14 грудня 2005 р. – Президент Колумбії А. Урібе погодився вивести війська з демілітаризованої зони як передумова початку переговорів із повстанцями «Збройних революційних сил Колумбії» (ФАРК) та звільнення заручників.

30 травня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що президентом Колумбії 28 травня 2006 р. на другий термін обрано Альваро Урібе.

25 грудня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що парламент Колумбії визнав Голодомор 1932-1933 рр. актом геноциду українського народу.

Українсько-суринамські відносини

22 вересня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Нью-Йорку Україна та Суринам встановили дипломатичні відносини.

Українсько-парагвайські відносини

2 серпня 2004 р. – Президент України Л. Кучма надіслав телеграму співчуття президенту Парагваю в зв'язку з загибеллю внаслідок пожежі в супермаркеті Асунсьйона багатьох людей.

22 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Президент Парагваю Никанор Дуарте Фрутос привітав з перемогою Президента України В. Ющенка.

Українсько-панамські відносини

15 січня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що 18-24 січня 2004 р. Україну відвідує представницька панамська делегація, яка обговорюватиме питання участі українських авіабудівних підприємств у конверсії військової бази Хауер у Республіці Панама.

2 травня 2004 р. – Президентом Панами став син колишнього диктора країни Мартін Торріхос.

16 листопада 2005 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Україною та Республікою Панама про сприяння та взаємний захист інвестицій, підписану 4 листопада 2003 р. у м. Панама. (Голос України – 13 грудня 2005).

Українсько-перуанські відносини

15-16 липня 2004 р. – Київ. Візит міністра закордонних справ Республіки Перу Мануеля Родрігеса Куадроса. Основна увага була приділена забезпеченню якісного прориву у двосторонніх відносинах. Було підписано Договір про дружбу та співробітництво. Укладено протокол про регулярні консультації між міністерствами закордонних справ з актуальних питань світової політики. Підписано угоду про співробітництво дипломатичних академій двох країн.

20 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Перу відкриє посольство в Україні (українське відкрито в Перу в жовтні 2003 р.).

17 березня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр закордонних справ України Б. Тарасюк в Женеві провів переговори з своїм перуанським колегою Мануелем Родрігесом Куадросом.

5 жовтня 2005 р. – Верховна Рада України ратифікувала Торговельно-економічну угоду між Урядом України і Урядом Республіки Перу, підписану 16 липня 2004 р. в м. Києві. (Урядовий кур'єр – 27 жовтня 2005)

15 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що столиці України і Перу підписали Протокол намірів про співробітництво.

8 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що колишнього президента Перу А. Фухіморі затримано в Чилі. В Перу йому пред'явлено 21 звинувачення. З цього приводу МЗС Японії висловив протест Перу.

16 березня 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала Договір про дружні відносини і співробітництво між Україною та Республікою Перу, підписаний 15 липня 2004 р. в м. Києві. (Урядовий кур'єр – 14 квітня 2006)

9 квітня 2006 р. – У першому турі президентських виборів Перу лідером став колишній військовий Олланта Хумала Тассо, який запропонував виборцям ліворадикальну програму, підтриману венесуельським президентом У. Чавесом. Але в другому турі президентських виборів, який відбувся 4 червня 2006 р. переміг А.Гарсіа, який орієнтувався на США.

23 червня 2006 р. – Тижневик «2000» повідомив, що Україна та Перу обмінялися грамотами про ратифікацію Договору про дружні відносини і співробітництво.

15 листопада 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що за ініціативи посольства Перу в Україні та депутатської групи міжпарламентських зв'язків України з Перу у приміщенні Верховної Ради відбулася виставка «Перу – країна інків».

18 травня 2007 р. – Тижневик «2000» подав інформацію про урочисті заходи в столиці Перу Лімі з нагоди 15-річчя встановлення дипломатичних відносин між Україною та Республікою Перу.

5 липня 2007 р. – Парламент Перу визнав голодомор геноцидом українського народу. (Голос України – 7 липня 2007).

8 листопада 2007 р. – Конгрес США ратифікував угоду про зону вільної торгівлі з Перу. Перуанські профспілки провели акцію протесту проти лібералізації національної економіки.

Українсько-чилійські відносини

11 березня 2004 р. – Парламент Чилі проголосував за зміни до сімейного законодавства країни (1884 р.), які дозволили розлучення. Зазначене законодавство набуває сили з 1 січня 2005 р.

23 травня 2004 р. – Загострення чілійсько-болівійського прикордонного конфлікту. Потребувала уточнення лінія проведення кордону.

28 травня 2004 р. – Апеляційний суд Чилі визнав, що судовий імунітет, яким з 1990 р. користується А. Піночет, є незаконним. Правозахисники та жертви катувань все ж сподіваються, незважаючи на проблеми зі здоров'ям, притягти його до символічного суду.

6 жовтня 2004 р. – Конгрес Чилі прийняв рішення щодо скасування положень Конституції, які 1990 р. ввів А. Піночет. Тепер президент може звільняти головнокомандуючого збройними силами, а після відставки президент автоматично не стає сенатором.

13 грудня 2004 р. – Чилійський суд визнав підсудність А. Піночета. Він опинився під домашнім арештом.

23 січня 2005 р. – Чилійська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

27-30 квітня 2005 р. – Сантьяго. Візит міністра закордонних справ України Б. Тарасюка, який взяв участь у Третій міністерській конференції Співтовариства демократій.

23 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що 89-річний А. Піночет з діагнозом серцевий напад госпіталізований до однієї з клінік Сантьяго.

16 серпня 2005 р. – Парламент Чилі змінив Конституцію, відповідно до положень якої президент країни Р. Лагос отримав право звільняти головнокомандувача збройними силами Чилі.

15 січня 2006 р. – Соціалістка 54-річня Мішель Бачелет, здобувши 53% голосів виборців, перемогла на виборах Президента Чилі. Вона стала другою жінкою-президентом за всю історію країн Південної Америки (Голос України – 17 січня 2006).

10 грудня 2006 р. – Сантьяго. Помер екс-диктатор А. Піночет. Поховання відбулося 12 грудня не на державному, а на приватному рівні.

9 червня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила про урочисті заходи з нагоди 10-річчя заснування Почесного консульства республіки Чилі в Україні.

9-10 листопада 2007 р. – Сантьяго. XVII іберо-американський саміт. На порядку денному були питання соціальної рівності та стабільності демократії.

ВІДНОСИНИ УКРАЇНИ З КРАЇНАМИ АФРИКИ

Українсько-алжирські відносини

14 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що за підсумками 2003 р. головним торговельним партнером України на Африканському континенті й регіоні Близького Сходу став Алжир. За даними Державної митної служби загальний товарообіг України з Алжиром становив 355 млн дол., що на 60% більше за показники 2002 р., і на 57 млн дол. більше, ніж з Єгиптом та на 63 млн дол. більше, ніж з Сирією. За експортними показниками 2003 р. Алжир посів 14-те місце в загальному рейтингу торговельних партнерів України.

8 квітня 2004 р. – На виборах Президента Алжиру переміг Абдельазіз Бутефліка. Протистояння з ісламістами послабилось внаслідок того, що багато хто з них відправився на інші «фронти». ЄС не поспішає укладати угоду про роботу алжирців на території об'єднаної Європи.

2-8 липня 2004 р. – Київ. Перша виставка алжирських промислових товарів.

14 липня 2004 р. – Мадрид. Президент Алжиру Бутефліка та Сапатеро підписали угоду про будівництво другої черги газопроводу дном Середземного моря.

1-4 вересня 2004 р. – Київ. Виставка алжирських товарів. Алжирська сторона висловлювала сподівання на розширення торговельно-економічного співробітництва.

23 січня 2005 р. – Алжирська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка. Тривали переговори щодо екстрадиції з України алжирського терориста, який намагався переховуватись у Одесі.

24 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що через несприятливі погодні умови цього сезону в Алжирі очікувався низький врожай пшениці. Україна 2002 р. посідала друге місце за експортом зерна на алжирський ринок. Неврожай 2003 р. витіснив з ринку українських виробників. Нині вони готувались до постачання Алжиру додаткових обсягів пшениці.

9 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що алжирське салафістське угруповання відтепер діятиме під назвою «Аль-Каїда в країнах Магрибу».

11 квітня 2007 р. – У столиці Алжиру смертники ісламісти здійснили невдалий замах на алжирського прем'єр-міністра Абдельазіза Бельхадема.

17 травня 2007 р. – Алжирці обирали новий склад парламенту. Ісламісти намагалися знову дестабілізувати становище. Переміг Фронт національного визволення на чолі з Президентом Алжиру А.Бутефліка.

11 грудня 2007 р. – Алжир. Самогубці провели два великих вибуха біля приміщень ООН у Алжирі.

Українсько-ангольські відносини

19 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Женеві міністр закордонних справ України К. Грищенко провів переговори з міністром закордонних справ Анголи Дж. Ребело Чікоті. Обговорювались питання активізації українсько-ангольського співробітництва.

23 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що 19 березня В.Лакомов призначений на посаду Посла України в Анголі.

25 серпня 2006 р. – Тижневик «2000» повідомив, що посол України в Анголі провів переговори з міністром оборони Анголи. Обговорювалися питання навчання ангольських військових в Україні.

Українсько-ботсванські відносини

6 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Нью-Йорку було підписано протокол про встановлення дипломатичних відносин між Україною та Республікою Ботсвана.

19 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Женеві міністр закордонних справ України К. Грищенко провів переговори з міністром у справах президента та державного управління Ботсвани Д. Квемгобе. Обговорювались питання побудови транспортного коридору Мозамбік – Намібія, який проходитиме територією Ботсвани.

Українсько-гамбійські відносини

15 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що 19 жовтня 2005 р. Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Урядом України і Урядом Республіки Гамбія про торговельно-економічне співробітництво, підписану 12 липня 2001 року.

19 січня 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Урядом України та Урядом Республіки Гамбія про сприяння та взаємний захист інвестицій, підписану в м. Києві 12 липня 2001 р. (Урядовий кур'єр – 16 лютого 2006).

Українсько-єгипетські відносини

10 січня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що до кінця 2005 р. підприємство «Запоріжтрансформатор» має постачити устаткування для двох блоків електростанції, що будується в Єгипті. Вартість контракту 16 млн дол. зазначений тендер на постачання електрообладнання підприємство виграло в консорціумі з австрійськими партнерами.

12 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила про підписання Україною та Єгиптом Угод про взаємну правову допомогу у кримінальних справах та про видачу правопорушників.

12 листопада 2004 р. – Каїр. Офіційна церемонія прощання з померлим палестинським лідером Ясіром Арафатом. Україну представляв міністр закордонних справ К. Грищенко.

2 січня 2005 р. – Президент Єгипту Х. Мубарак привітав з перемогою на Президентських виборах В. Ющенко.

23 січня 2005 р. – Єгипетська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

25 травня 2005 р. – Громадяни Єгипту голосували на референдумі з питання змін до Конституції країни, які мали гарантувати запровадження конкурентної виборчої системи.

22 червня 2005 р. – Верховна Рада України ратифікувала Договір між Україною та Арабською Республікою Єгипет про видачу правопорушників, підписаний 10 жовтня 2004 р. в м. Каїрі. (Урядовий кур'єр – 8 липня 2005).

22 червня 2005 р. – Верховна Рада України ратифікувала договір між Україною та Арабською Республікою Єгипет про взаємну правову допомогу в кримінальних справах, підписаний 10 жовтня 2004 р. в м. Каїрі. (Голос України – 22 липня 2005).

7 вересня 2005 р. – Хосні Мубарак був обраний на загальних прямих виборах президентом країни на черговий 6-річний термін.

15 вересня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Приазовському державному технічному університеті у Маріуполі навчатимуться єгипетські металурги.

9 листопада 2005 р. – Вибори до парламенту Єгипту. На 444 місця депутатів нижньої палати парламенту Національних зборів претендували майже 5 тис єгиптян, серед них близько 150 жінок. Перемогла правляча Національно-демократична партія. Голова опозиційної партії «Завтра» А. Нур, який був другим на президентських виборах, не пройшов до парламенту. (Голос України – 11 листопада 2005).

7 грудня 2005 р. – Другий тур парламентських виборів. За їхніми результатами у сутичках загинули 8 «братів мусульман». Урядова Національно-демократична партія отримала 222 мандати. До правлячої більшості приєдналися і 120 незалежних кандидати. Опозиційні «Брати-мусульмани» здобули 88 депутатських мандатів. (Голос України – 9 грудня 2005).

15 грудня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що головою Народних зборів Єгипту (нижня палата парламенту) обраний Фатхі Сурур голова Товариства дружби Росія – Єгипет.

20 грудня 2005 р. – Каїр. Візит міністра закордонних справ України Б. Тарасюка. Обговорювались питання співробітництва в галузі космосу, металургії, літакобудування та сільського господарства. Б. Тарасюк також провів переговори з Генеральним секретарем Ліги арабських держав А. Мусою. (Урядовий кур'єр – 23 грудня 2005).

7 червня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Україна підписала угоду з Єгиптом про умови вступу до СОТ.

3 жовтня 2006 р. – Каїр. Державний секретар США К. Райс провела переговори з приводу кризи в близькосхідному процесі.

27 жовтня 2006 р. – Тижневик «2000» повідомив, що посол України в Єгипті Є. Микитенко обговорив з міністром нафти АРЄ С. Фаямі проблему концесії для «Нафтогаз України» на родовище «Алям аль-Шавіш» на заході Єгипту та участі українських фірм в побудові транс арабського газопроводу Єгипет-Йорданія-Сирія-Туреччина і далі до Румунії.

19 грудня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що "Нафтогаз України" підписав угоду про розвідку і розробку родовищ нафти і газу в Єгипті. Загальний термін дії концесії 27 років.

18 січня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що КБ «Південне» побудувало перший єгипетський супутник «Іджипт-сат 1».

26 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Давосі прем'єр-міністр України В. Янукович провів переговори з прем'єр-міністром Єгипту Ахмедом Назіфом.

Українсько-екваторіально Гвінейські відносини

1-3 вересня 2004 р. – Візит в Україну урядової делегації Екваторіальної Гвінеї на чолі міністром закордонних справ, міжнародного співробітництва та франкофонії Республіки Екваторіальна Гвінея Пастором Міча Ондо Біле.

Обговорювались питання співпраці в галузі енергетики, транспорту, судноплавства, медицини. (Голос України – 4 вересня 2004).

17-18 вересня 2004 р. – Візит в Україну президента Екваторіальної Гвінеї. Обговорювались питання двосторонніх відносин у торговельно-економічній (розробка нафтових покладів), військово-політичній та гуманітарній сферах.

25 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що 22 лютого 2006 р. Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Урядом України та Урядом Республіки Гамбія про співробітництво у галузі економіки, освіти, науки і техніки, підписану 12 липня 2001 року в м. Києві.

6 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Кабінет Міністрів ухвалив угоду між Україною та Екваторіальною Гвінеєю про поставки зброї. У вересні 2004 р. гвінейський президент Теодоро Обіанг Гнемо Мбасого хотів придбати в Україні зброю, аби протистояти спробі державного перевороту у цій багатій на нафту країні.

Українсько-ефіопські відносини

10 травня 2004 р. – Уряд Ефіопії висловився за продовження місії ООН з демаркації кордону з Ерітреєю.

1 березня 2005 р. – В. Дем'яненко призначений Надзвичайним і Повноважним Послом України в Федеративній Демократичній Республіці Ефіопія (Урядовий кур'єр – 4 березня 2005).

15 травня 2005 р. – На парламентських виборах в Ефіопії перемогла втретє поспіль правляча партія.

19 червня 2006 р. – Наступ сомалійських ісламістів погрожував поширити нестабільність на Ефіопію.

1-2 липня 2006 р. – Аддис-Абеба. Країни Африканського Союзу уклали Хартію демократії. На саміті Африканського Союзу був присутній Генеральний секретар ООН К. Аннан. Обговорювались проблеми з ситуацією в Судані, Сомалі, Сьєра-Леоне, Ліберії.

12 грудня 2006 р. – Ефіопський суд за відсутності колишнього диктатора Менгісту Хайлє Маріама (який з 1991 р. перебуває в міграції у Зімбабве) визнав його винним у геноциді ефіопського народу в роки свого правління.

31 грудня 2006 р. – Ефіопські війська на півдні Сомалі вели бойові дії з місцевими ісламістами.

2 січня 2007 р. – Президент Ефіопії М.Зенауї заявив, що ефіопські війська залишать Сомалі впродовж тижнів.

5 грудня 2007 р. – Державний секретар США К. Райс в Аддис-Абебі обговорила з Африканським Союзом перспективи врегулювання конфліктів у Сомалі, Судані та Конго.

Українсько-конголезькі відносини

8 липня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Служба безпеки України наголосила, що інформація про нібито постачання 2000-2002 рр. української зброї повстанцям Конго є спробою дискредитації України на міжнародному ринку озброєнь.

24 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Конго ввело заборону на польоти літаків «Антонов».

Українсько-ліберійські відносини

10 січня 2004 р. – Перші підрозділи українських миротворців у складі місії ООН відбули до Ліберії. Тут наявні бізнесові інтереси у Вадима Рабиновича.

15 січня 2004 р. – Монровія. Представники ООН провели переговори з повстанцями щодо роззброєння їхніх військових угруповань.

18 лютого 2004 р. – Газета «День» повідомила, що українські миротворці в Ліберії облаштували базовий табір. Навіть встигли звільнити українських повій із місцевого столичного борделю.

11 жовтня 2005 р. – Загальні парламентські та президентські вибори В Ліберії.

21 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що на Львівщині 56-й окремий вертолітний загін Збройних Сил України готується до чергової ротації у складі місії ООН у Ліберії.

8 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що з Ліберії н Батьківщину повернулася перша група українських миротворців.

10 листопада 2005 р. – Колишня співробітниця Світового банку Х. Джонсон-Сірліф виграла президентські вибори у футболіста Ж. Веа. Отже, вона стала першою жінкою президентом у Африці.

17 січня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що українські вертольотчики здійснювали заходи з безпеки проведення інавгурації новообраного Президента Ліберії Еллен Джонсон-Серліф.

22 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що українські миротворців в Ліберії передали чотирьом дитячим будинкам понад 2,5 млн тонн харчування.

10 серпня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що ООН попросила Україну розширити роботу гелікоптерного загону в Ліберії і на сусідню Сьєрра-Леоне.

4 жовтня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Верховна Рада України санкціонувала участь українського підрозділу миротворців у Ліберії в охороні спеціального суду на території Сьєра-Леоне.

31 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що місія ООН у Ліберії висловила подяку українським миротворцям за участь у спеціальній операції «Зелений горизонт».

20 листопада 2007 р. – Газета «Голос Україна» подала інформацію про відбуття до Ліберії в рамках чергової ротації 120 українських миротворців.

Українсько-лівійські відносини

17 січня 2004 р. – Газета «День» повідомляла, що в квітні 2004 р. в Україні з візитом побував секретар Вищого народного комітету Лівії Шукрі Мухаммед Ганем. У стадії розробки перебували проекти співробітництва у галузі нафтопереробки, будівництва залізних доріг, авіабудуванні.

18 лютого 2004 р. – Верховна Рада України ратифікувала угоду між Кабінетом Міністрів України та Головним народним комітетом Великої Соціалістичної Народної Лівійської Арабської Джамахирії про морське торговельне судноплавство. (Голос України – 19 лютого 2004).

26 лютого 2004 р. – Конгрес США скасував санкції проти Лівії.

8 березня 2004 р. – Лівія завершила процес передачі до США всіх компонентів своїх програм зброї масового ураження.

22 квітня 2004 р. – США завершили процес зняття санкцій з Лівії. Американські нафтові концерни давно очікують на нагоду приступити до поділу лівійських нафтових багатств.

27 квітня 2004 р. – Брюссель. Голова Європейської комісії Р. Проді провів переговори з лівійським лідером М. Каддафі.

6 травня 2004 р. – Лівійський суд виніс смертний вирок болгарським лікарям, які були звинувачені в умисному зараженні лівійських дітей на СНІД.

28 червня 2004 р. – Тріполі. Візит заступника державного секретаря В. Бернса. Офіційно відкрито дипломатичне представництво США, яке було закрито з 1980 року.

13 липня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що «Нафтогаз України» та лівійська «National oil Company» погодили програму інвестиційного співробітництва.

2 жовтня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що 4 жовтня авіакомпанія «Міжнародні авіалінії України» розпочали постійні польоти до столиці Лівії.

11 жовтня 2004 р. – Європейський Союз скасував санкції проти Лівії.

23 січня 2005 р. – Лівійська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

17-18 квітня 2005 р. – Тріполі. Візит державного секретаря канцелярії президента України О. Зінченка. Під час переговорів із лідером лівійської революції М. Каддафі обговорювались питання реанімації темпу розвитку двосторонніх відносин. Підписано угоду щодо продажу Лівії 300 тис. тонн українського зерна. (Урядовий кур'єр – 20 квітя 2005).

23 квітня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Лівії відбувалась виставка підприємств Харківської області.

3 червня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Харкові побувала група лівійських журналістів.

13-14 серпня 2005 р. – Харків. Візит лівійської військової делегації. Обговорювались питання військово-технічного українсько-лівійського співробітництва.

1 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Лівія придбала ще один український літак АН-74.

20 грудня 2005 р. – Тріполі. Візит міністра закордонних справ України Б. Тарасюка. Обговорювались питання торговельно-економічного, військово-технічного та нафтогазового співробітництва. Лідер Лівії М. Каддафі заявив, що Лівія зацікавлена у вирощуванні в Україні зерна. (Голос України – 21 грудня).

21 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна та Лівія парафували проект угоди про передачу засуджених осіб.

21 липня 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала Угоду між Кабінетом Міністрів України та Вищим Народним Комітетом Великої Соціалістичної Народної Лівійської Арабської Джамахерії про співробітництво у сфері науки і технологій, підписану 14 жовтня 2003 р. у м. Тріполі. (12 серпня 2006).

16 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що лівійські власті запропонували ЄС та США обміняти болгарських медсестер на Абдель Бассета аль-Меграхі, який був засуджений за причетність до вибуху 1988 р. авіалайнера над Локербі.

16 березня 2007 р. – Тижневик «2000» повідомив, що посол України в Лівії Г. Латій провів переговори з приводу закупівлі літаків українського виробництва та підвищення кваліфікації лівійських льотчиків цивільної авіації в українських вузах.

2 липня 2007 р. – Акра (Гана). Лідер лівійської революції М. Каддафі закликав партнерів по Африканському Союзу створити «Сполучені Штати Африки».

11 липня 2007 р. – Апеляція болгарських медсестер була відхилена. Але 16 липня 2007 р. Вища судова рада Лівії замінила смертну кару на по життєве ув'язнення, яке болгари могли відбувати вдома.

25-26 липня 2007 р. – Тріполі. Візит президента Франції Н. Саркозі. Підписано контракт на будівництво атомного опріснювача води. Крім того, 2 серпня 2007 р. підписано контракт на постачання французької зброї на 400 млн дол.

27 жовтня 2007 р. – Лівія організувала переговори по Дарфуру. Тріполі готувався з 1 січня 2008 р. зайняти місце непостійного члена Ради Безпеки ООН.

Українсько-марокканські відносини

25 серпня 2004 р. – Б. Гудима призначений послом України в Королівстві Марокко. (Урядовий кур'єр – 28 серпня 2004).

20 травня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Марокко отримає 20 відсотків від бюджету, передбаченого Європейською Комісією для південних країн Середземномор'я. Наголошувалось, що ЄС налагоджує партнерство лише з тими сусідами, які розділяють цінності демократії і захисту прав людини.

25 травня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Марокко проголосило національну стратегію гендерної рівності.

16 березня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що терорист камікадзе підірвав інтернет-кафе в Касабланці.

30 червня 2007 р. – Рада Безпеки ООН обговорила результати переговорів властей Марокко з фронтом визволення Західної Сахари (Полісаріо). Наступний етап переговорів мав відбутися в першій половині серпня. Марокко готове визнати автономію, а Полісаріо наполягає на референдумі з питання незалежності.

12-13 липня 2007 р. – Візит до України міністра закордонних справ Королівства Марокко М. Бенаіса.

Українсько-мавританські відносини

23 квітня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Україна підписала з Мавританією Угоду про співпрацю в галузі риболовства та морського господарства.

Українсько-мозамбіцькі відносини

13 лютого 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що з дводенним візитом в Україні перебував міністр закордонних справ Республіки Мозамбік Леонардо Сімао. Відбулись переговори з міністром закордонних справ України К. Грищенко, з міністрами охорони здоров'я та освіти України. Було досягнуто домовленість про проведення політичних консультацій.

Українсько-нігерійські відносини

9 червня 2004 р. – Нігерія. Загальний страйк проти підвищення ціни на нафту.

13 листопада 2004 р. – Вибори Президента Нігерії. Переміг О. Абасанджо.

18 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що президент Нігерії О. Абасанджо привітав з перемогою В. Ющенка.

28 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що представники фірми «Леман-Україна» обговорили з президентом Нігерії О. Абасанджо питання співробітництва в металургійній галузі.

30 січня 2005 р. – Нігерія. Саміт Африканського Союзу. Попри спроби грати провідну роль в Африці, Нігерія не могла виконувати функції лідера, оскільки не вирішили внутрішні соціально-політичні проблеми.

2 червня 2006 р. – Тижневик «2000» повідомив, що заступник міністра закордонних справ України Ю. Костенко прийняв державного міністра закордонних справ Нігерії Абубакара Танко. Обговорювались питання перспектив візиту в Україну президента О. Абасанджо та розвитку договірно-правової бази співробітництва, торговельно-економічних зв'язків, співробітництва в галузі освіти, підготовки кадрів, у агропромисловій сфері.

8 серпня 2006 р. – З норвезької нафтової платформи нігерійські бойовики викрали двох українських громадян, які працювали тут за контрактом. Нігерійські повстанці наполягали на більш справедливому розподілі прибутків від видобутку нафти. Лише за два тижні вони були звільнені.

31 жовтня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в авіакатастрофі загинув лідер мусульман Нігерії султан Ібрагім Мухаммад Макшидо. Президент В. Ющенко висловив співчуття нігерійському народу.

7-8 листопада 2006 р. – Київ. Візит президента Нігерії Олісегуна Абасанджо. Обговорювалися питання двостороннього економічного співробітництва. (Урядовий кур'єр – 9 листопада 2006).

22 квітня 2007 р. – Вибори Президента Нігерії. Переміг представник правлячої демократичної партії А. Умару.

Українсько-південно-африканські відносини

15 квітня 2004 р. – На парламентських виборах у ПАР переміг Африканський національний конгрес. У провінції Квазулу-Натал протистояння з Інкатою. Якщо АНК дві третини голосів можна змінювати Конституцію, аби Табо Мбекі міг балотуватись на посаду Президента в третій раз. Для виборців замість расизму настав час політичної апатії.

23 квітня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що посол України в ПАР М. Скуратовський вручив вірчі грамоти Президенту ПАР Табо Мбекі.

2 червня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що українська делегація на чолі з міністром освіти та науки України В.Кременем у Кейптауні взяла участь у роботі ХХУІІ сесії комісії держав учасниць Договору про Антарктиду (1959 р.).

18 листопада 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що на Полтавщині побував з візитом посол Південно-Африканської Республіки в Україні Ашфар Сентсо.

20 січня 2005 р. – Президент ПАР Т. Мбекі привітав з перемогою на президентських виборах в Україні В. Ющенка.

23 січня 2005 р. – Південноафриканська делегація взяла участь у інавгурації Президента України В. Ющенка.

29 березня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що майже 40 компаній з Південно-Африканської Республіки висловили зацікавленість у інвестуванні у будівництво паро-газової електростанції в місті Ізмаїлі і міжнародного аеропорту в селі Лиманське Роздільнянського району.

23 лютого 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що уряд Південно-Африканської Республіки заявив про рішення самостійно збагачувати уран до рівня ядерного палива для атомної електростанції.

13 жовтня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Херсонському університеті бізнесу і права відкрито культурний центр Південно-Африканської Республіки.

18 грудня 2007 р. – Джекоб Зума кинув виклик президенту Табо Мбекі у боротьбі за лідерство у Африканському національному конгресі. Зума став претендентом на посаду президента ПАР.

Українсько-сомалійські відносини

21 серпня 2004 р. – Розпочав роботу тимчасовий сомалійський парламент, який мав обрати перехідного президента Сомалі. Переговори щодо розподілу влади між місцевими кланами тривали з жовтня 2002 р.

18 жовтня 2005 р. – Сомалійські пірати захопили корабель з українським екіпажем, який з Південно-Африканської Республіки до Туреччини перевозив вантаж вугілля. Пірати вимагали 700 тис. дол. викупу.

21 жовтня 2005 р. – Україна звернулась до НАТО з проханням посприяти у звільненні її моряків із полону сомалійськими піратами. (Голос України – 22 жовтня 2005).

26 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що власник судна, захопленого піратами біля берегів Сомалі, і страхова компанія ведуть переговори про звільнення українського екіпажу.

28 листопада 2005 р. – Сомалійські пірати звільнили за викуп українських моряків. Україна пропонувала визнати морське піратство різновидом міжнародного тероризму.

13 грудня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Україну прибули українські моряки судна «Панагія», звільнені з піратського полону біля берегів Сомалі.

5 червня 2006 р. – Ісламські сомалійські загони захопили столицю Могадішо. США неофіційно висловлювали занепокоєння тим, що сомалійські ісламісти можуть перетворити свою країну на прилисток для терористів. Глава Союзу ісламських судів Сомалі шейх Шариф Ахмед закликав здобути остаточну перемогу над ворогами ісламу. (Голос України – 9 червня 2006).

24-26 грудня 2006 р. – Ефіопські війська за політичної підтримки Африканського союзу перейшли у наступ на сомалійських ісламістів. Опір чинили тільки ісламські найманці.

29 грудня 2006 р. – Ефіопські війська взяли місто Могадішо. США не погоджувалися з думкою Катару, який у раді безпеки наполягав на виведенні всіх іноземних військ з території Сомалі. Лідер сомалійських ісламістів шейх Ахмед знайшов притулок у порту Кісмайо.

29 березня 2007 р. – Ефіопські та сомалійські урядові війська порушили перемир'я та атакували сомалійських ісламістів по всьому фронту.

20 квітня 2007 р. – Гуманітарні місії звертали увагу на народну катастрофу, яка сталася внаслідок важких боїв за столиці Сомалі Могадішо.

19 грудня 2007 р. – Президент Ефіопії М. Зенуаї закликав світову громаду розширити міжнародну допомогу Сомалі. Однак це не запобігло територіальному розколу цієї держави.

Українсько-суданські відносини

28 липня 2004 р. – Мінськ. У розпалі міжнародної напруги щодо перспективи введення санкцій щодо Судану, його лідер Омар Башир здійснив несподіваний візит до Білорусії.

18 травня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Судан відвідав заступник міністра закордонних справ України В. Макуха. Харківське державне авіаційне виробниче об'єднання продало Судану шість літаків на 102 млн дол.

30 липня 2005 р. – Повертаючись із Уганди, в результаті авіакатастрофи загинув колишній лідер суданських повстанців, віце-президент Судану Джон Гаранг. Після отримання цієї звістки в Хартумі були заворушення.

30 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Президент України В. Ющенко підписав Указ про направлення сорока українських миротворців до Судану.

20 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна надасть свої транспортні літаки для перевезення миротворчих підрозділів до Судану.

21 грудня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Божественна армія опору, яка діє в сусідній з Суданом Уганді загрожує гуманітарним співробітникам ООН, які працюють у провінції Дарфур.

27 грудня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у суданській провінції Дарфур розбився літак АН-28. загинули два пілоти – українець і молдованин.

12 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Кабінет Міністрів України погодився з пропозицією Міністерства оборони України надати Африканському союзу літаки для доставляння миротворців до Судану.

10 вересня 2006 р. – Єгипет закликав країни Африканського Союзу до кінця 2006 р. залишити війська в суданській провінції Дарфур.

1 жовтня 2006 р. – Дарфур. Голова Європейської Комісії Ж. Баррозу повідомив про виділення 50 млн євро для суданських біженців.

20 жовтня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що посилилися бойові дії між бойовиками арабських і корінних африканських племен у зоні судансько-чадського кордону.

11 травня 2007 р. – Київ. Візит державного міністра іноземних справ Судану Мухаммеда Аль-Самані Аль-Васіла. Судан висловив зацікавлення в розвитку співробітництва з Україною в політичній, торгово-економічній і гуманітарній сферах. Судан не має оброблювальної промисловості, але володіє запасами нафти, золота, хрому, міді. (Урядовий кур'єр – 12 травня 2007).

31 грудня 2007 р. – Дарфур. Розпочала миротворча операція ООН. Зрештою вона привело до територіального поділу Судану.

Українсько-сьєра-леонські відносини

27 лютого 2004 р. – «Наша газета» повідомила, що в базовому таборі українських миротворців у Сьєра-Леоне представники 20-го окремого вертолітного загону були нагороджені медаллю ООН «За служіння миру».

12 квітня 2004 р. – Міністерство оборони України спростувало інформацію про причетність українських миротворців до нелегальної торгівлі діамантами.

25 травня 2004 р. – Командувач сухопутними військами України П. Шуляк наголосив, що до кінця 2004 р. Україна виведе миротворців із Сьєра-Леоне.

25 лютого 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністерство оборони України виводить із Сьєрра-Леоне 440 українських військових. Миротворча місія України в цій африканській країні завершилась.

30 жовтня 2005 р. – Загальні вибори в Сьєра-Леоне.

Українсько-туніські відносини

24 жовтня 2004 р. – В четвертий раз президентом Тунісу за бойкоту виборів опозицією був обраний Бен Алі.

16 листопада 2005 р. – Туніс. Міністр транспорту та зв'язку України В. Бондар взяв участь у конференції, присвяченій роботі глобальних інформаційних систем.

2006-2007 рр. – Посилення системної соціально-політичної кризи у Тунісі.

ЗВ'ЯЗКИ УКРАЇНИ З МІЖНАРОДНИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ

Україна – Міжнародний валютний фонд (МВФ)

11 лютого 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у представництві Світового банку в Україні оголошено програму малих грантів на 2004 рік.

25 лютого 2004 р. – Париж. Сесія ФАТФ призупинили перебування України в «чорному списку» країн, які недостатньо борються з відмиванням брудних капіталів.

1 березня 2004 р. – Київ. Голова Державної податкової адміністрації Кравченко провів переговори з директором МВФ по Україні, Білорусі та Молдові Л. Барбоне.

12 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Кабінет Міністрів України та Національний банк України направила до МВФ листа з параметрами економічної політики України на 2004 рік.

4 серпня 2004 р. – Київ. Місія МВФ з моніторингу виконання березневої угоди про формальне відновлення співпраці з Україною висловила критику включення до доходів бюджету прибутків від приватизації та збільшення видаткової частини державного бюджету, яка спрямовується на соціальні виплати, а не на погашення боргу держави з повернення податку на додану вартість. (День – 5 серпня 2004).

3 вересня 2004 р. – Газета «Голос України» повідомила, що ЄБРР надасть Українській залізниці кредит у 180 млн євро на розвиток мережі швидкісних доріг.

1 жовтня 2004 р. – Новим директором Світового банку по Україні, Білорусі і Молдові став Пол Бермінгхем, який замінив на цій посаді Луку Барбоне.

15 січня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що офіційний представник МВФ Т. Доусон закликав новий український уряд повернутись до «здорового державного фінансування, зниження інфляції і створення інституційних засад для сталого довготривалого зростання».

12 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Рада директорів Світового банку вирішила надати Україні нові позики загальною сумою 615 мільйонів доларів. Зокрема, 251,26 млн дол. на адміністративну реформу, 86 млн дол. на освіту, 106 млн дол. на енергетику.

21 липня 2005 р. – Київ. Візит місії МВФ, яка переглядала макроекономічні показники зростання економіки України з метою внесення поправок до державного бюджету України.

6 вересня 2005 р. – В Україні з візитом перебував віце-президент Світового банку Шігео Катцу. Світовий банк надасть Україні позику 86,59 млн дол. на фінансування проекту «Рівний доступ до якісної освіти» (Голос України – 7 вересня 2005).

23-26 вересня 2005 р. – Вашингтон. Голова Національного банку України В.Стельмах взяв участь у щорічній раді директорів Міжнародного валютного фонду. МВФ заявив про списання боргів 18 найбідніших країнам світу.

1 серпня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Міжнародний валютний фонд поліпшив прогноз зростання ВВП України в 2006 р. з 2,3% до 5%.

1 жовтня 2007 р. – Директором МВФ замість Р. де Рато став Д.Строс-Кан.

11 грудня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України А. Яценюк зустрівся з місією європейського департаменту Міжнародного валютного фонду. Обговорювалися проблеми правового забезпечення поглиблення економічних реформ.

Україна – Рада Європи (РЄ)

9 січня 2004 р. – Голова Верховної Ради України В. Литвин надіслав до Парламентської асамблеї Ради Європи листа з проханням в Києві розібратись із прийняттям змін до Конституції України.

14 січня 2004 р. – Страсбург. Міністр закордонних справ України К. Грищенко провів переговори з Генеральним секретарем Ради Європи В. Швіммером, з яким були обговорені питання проведення конституційної реформи в Україні.

18-20 січня 2004 р. – Київ. Візит представників Моніторингового комітету Парламентської асамблеї Ради Європи Х. Северинсен та Р. Вольвенд. З українськими політичними колами обговорювались питання нинішньої парламентської кризи, викликаної спробою реалізації конституційної реформи.

29 січня 2004 р. – Страсбург. Сесія ПАРЄ обговорює «українське питання». Парламентська криза дала підстави продовжити моніторинг політичної ситуації в країні принаймні до часу проведення президентських виборів в Україні.

26 травня – 3 червня 2004 р. – Візит в Київ, Мукачево, Одесу, Крим моніторингової групи ПАРЕ. Обговорювалась проблематика підготовки України до виборів Президента.

16 вересня 2004 р. – Страсбург. Опубліковано заяву моніторингового комітету ПАРЄ з приводу ситуації у передвиборчій період в Україні. А. Северинсен висловила стурбованість з приводу нерівного доступу кандидатів до засобів масової інформації. Водночас наявність 26 кандидатів на посаду президента створила хаотичне становище у формуванні територіальних виборчих комісій.

12-13 грудня 2004 р. – Візит в Україну генерального секретаря Ради Європи Террі Девіса.

26 грудня 2004 р. – Сотні спостерігачів від Ради Європи були на повторному голосуванні другого туру виборів президента України. Спостерігачі наголошували, що вибори загалом відбулись краще, ніж всі попередні голосування. Виборча карусель нарешті завершилась.

25 січня 2005 р. – Страсбург. Президент України В. Ющенко виступив перед Парламентською асамблеєю Ради Європи. Пообіцяв виконати зобов'язання України та завершити розслідування справи Г. Гонгадзе. С. Головатий був обраний головою комітету з прав людини ПАРЄ. Умовою зняття з України моніторингу Ради Європи було прийняття закону про прокуратуру та передання пенітенціарної системи до міністерства юстиції.

10-11 березня 2005 р. – Київ. Конференція Ради Європи щодо ролі ЗМІ в кризовий період. В центрі уваги учасників конференції були проблеми захисту прав людини в інформаційному суспільстві.

16 березня 2005 р. – Президент України В. Ющенко підписав Закон про ратифікацію Цивільної конвенції про боротьбу з корупцією, підписану від імені України 4 листопада 1999 р., підписану від імені України в м. Страсбурзі.

21 березня 2005 р. – Київ. Голова Верховної Ради України В. Литвин прийняв доповідачів Ради Європи з моніторингу за Україною Х. Северинсен та Р. Вольвенд. Рада Європи збиралась скасувати моніторинг України лише після парламентських виборів 2006 року.

29 березня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у вересні в Луцьку мала відбутись VIII Європейська конференція прикордонних регіонів.

9-10 травня 2005 р. – Візит в Україну президента Європейського Суду з прав людини Люціуса Вільдхабера.

16 травня 2005 р. – Варшава. Саміт Ради Європи. Україну представляв Президент В. Ющенко. Відбулись двосторонні зустрічі з президентами Австрії, Фінляндії, главами урядів Бельгії та Норвегії. Підписано конвенції щодо відмивання брудних грошей, перемитництва людей та боротьби проти міжнародного тероризму.

27 червня 2005 р. – Київ. Віце-прем'єр-міністр України з питань адміністративної реформи Р. Безсмертний ознайомив із її проектом голову Європейської ради місцевих та регіональних влад Ради Європи Джованні ді Стазі.

5-6 липня 2005 р. – Офіційний візит в Україну Президента Парламентської асамблеї Ради Європи Рене ван дер Ліндон. Він провів переговори з головою Верховної Ради України В. Литвином, Президентом В. Ющенко, прем'єр-міністром Ю. Тимошенко, міністром закордонних справ Б. Тарасюком, лідером Партії Регіонів В. Януковичем. Опозиція закликала Раду Європи не скасовувати моніторинг стану демократії в Україні.

20 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в місті Комсомольську відбулася Міжнародна конференція з імплементації переглянутої Європейської хартії участі молоді у громадському житті на місцевому та регіональному рівні.

30 серпня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що доповідач Парламентської асамблеї Ради Європи Гут-Габі Вермо-Мангольд розслідувала в Україні звинувачення трирічної давності про викрадення новонароджених дітей з пологового будинку в Харкові.

7 вересня 2005 р. – Верховна Рада України ратифікувала Європейську ландшафтну конвенцію, підписану від імені України 17 червня 2004 р. у м. Страсбурзі.

15-16 вересня 2005 р. – Луцьк. Відбувалась VIII Європейська конференція прикордонних регіонів, яку організували Парламентська асамблея Ради Європи, Конгрес місцевих і регіональних рад Європи Ради Європи. Волинська обласна рада. Проведення зазначеної конференції було приурочено десятиріччю утворення європейського регіону «Буг». (Голос України – 17 вересня 2005).

5 жовтня 2005 р. – Верховна Рада України ратифікувала Європейську угоду про правила, що регулюють пересування осіб між державами-членами Ради Європи від 13 грудня 1957 р., підписану від імені України 18 лютого 2004 року. (Голос України – 27 жовтня 2005).

2 грудня 2005 р. – Київ. Генеральний секретар Ради Європи взяв участь у роботі форуму Спільноти демократичного вибору. У Києві відбулась конференція «Україна – 10 років у Раді Європи: досвід і перспективи».

25 січня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна запропонувала ПАРЄ засудити голодомор як злочин комуністичного режиму.

18-19 травня 2006 р. – Страсбург. Міністр закордонних справ України Б. Тарасюк взяв участь у засіданні комітету міністрів Ради Європи. Головування у Раді Європи Румунія передала Росії.

28 червня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Рада Європи готова допомогти Україні в розгляді питання про законність надання російській мові статусу регіональної відповідно до Європейської хартії регіональних мов чи мов регіональних меншин. У січні 2007 р. Україна мала з цього приводу звітуватись перед Радою Європи.

28-30 липня 2006 р. – Візит в Україну президента Парламентської асамблеї Ради Європи Рене ван дер Ліндена. Він наголосив на важливості продовження моніторингу України.

31 липня 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала Конвенцію Ради Європи про запобігання тероризму, підписану від імені України 16 травня 2005 р. у м. Варшаві. (Голос України – 29 серпня 2006).

20 вересня 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала Європейську конвенцію про громадянство, вчинену 6 листопада 1997 р. у м. Страсбурзі та підписану від імені України 1 липня 2003 р. у м. Страсбургу. (Голос України – 16 листопада 2006).

20 вересня 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала Конвенцію про охорону підводної культурної спадщини, укладену та підписану від імені України 6 листопада 2001 р. у м. Парижі. (Голос України – 16 листопада 2006).

20 вересня 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала Конвенцію про охорону архітектурної спадщини Європи, вчинену 3 жовтня 1985 р. у м. Гранаді та підписану від імені України 25 листопада 2005 р. у м. Страсбурзі. (Голос України – 16 листопада 2006).

6 листопада 2006 р. – Київ. Візит генерального секретаря Ради Європи Т. Девіса. Було підписано угоду про підписання представництва Ради Європи в Україні.

Україна – Світова Організація Торгівлі (СОТ)

4 лютого 2004 р. – Верховна Рада України ратифікувала Протокол про внесення змін і доповнень до Правил визначення походження товарів країн, що розвиваються, при наданні тарифних преференцій у рамках Загальної системи преференцій, передбачених Угодою про Правила визначення походження товарів країн, що розвиваються, при наданні тарифних преференцій у рамках Загальної системи преференцій від 12 квітня 1996 р. (Голос України – 2 березня 2004).

26 лютого 2004 р. – Україна за результатами роботи чергової сесії міжнародної організації з боротьби з фінансовими зловживаннями (ФАТФ) була виключена з чорного списку. (Наша газета – 27 лютого 2004).

22 квітня 2004 р. – Королівство Непал стало 147 країною членом Світової організації торгівлі.

26-27 квітня 2004 р. – Женева. Чергове засідання робочої групи з питань підготовки процесу вступу України до СОТ. У глухому куті перебували переговори з США щодо захисту прав інтелектуальної власності.

28 липня 2004 р. – Женева. Почався черговий раунд переговорів щодо лібералізації світової торгівлі. Країни, що розвиваються вимагали скасування сільськогосподарських субсидій у розвинутих країнах, що заводило переговорний процес у глухий кут.

1 серпня 2004 р. – Женева. На переговорах досягнутий прогрес. США та ЄС погодились скасувати субсидії на рис, бавовну та кукурудзу, натомість країни, що розвиваються мали обмежити мита на імпортні товари.

1 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у Женеві. Чергове 13-те засідання робочої групи з питань підготовки України до членства в СОТ. Також відбулись двосторонні переговори з допуску до ринків

товарів та послуг і багатостороннє засідання з питань сільського господарства. Україна зобов'язалась погоджувати ці питання з партнерами по єдиному економічному простору.

21 грудня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Україна підписали угоди про доступ до ринків товарів і послуг із Гондурасом, Домініканською Республікою, Монголією. Укладені 30 угод. Тривають переговори з США, Австралією, Китаєм, Японією, Еквадором, Колумбією, Норвегією, Сальвадором, Індонезією.

24-25 березня 2005 р. – Женева. Відбувся XIУ раунд переговорів з робочою групою країн СОТ, які вивчають умови вступу України. Віталось зменшення митних тарифів для імпортних товарів.

17 травня 2005 р. – У Верховній Раді України відбувся День уряду на тему «Про заходи щодо вступу України до СОТ». Президент В. Ющенко планував до листопада закінчити відповідні переговори. Початок парламентської передвиборчої кампанії перешкоджав цьому.

26 травня 2005 р . – Київ. Уряд України розглянув питання організації процесу завершення переговорів про вступ до СОТ.

27 травня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна і Сальвадор підписали двосторонній протокол про доступ на ринок товарів і послуг у форматі СОТ.

4 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Кабінет Міністрів України утворив Центр обробки запитів та інформування країнчленів Світової організації торгівлі. Він входить до складу Міністерства економіки як урядовий орган державного управління.

23 червня 2005 р. – Верховна Рада Україна продовжувала розгляд 14 законопроектів, які уряд подав із метою забезпечення вступу до СОТ. Були відкинуті закони про експортне мито на масличні культури та закон про захист інтелектуальної власності.

5 липня 2005 р. – Женева. Візит міністра економіки України С. Терьохіна. Керівництво України на той час ще плекало надії вступити до СОТ раніше за Росію.

6 липня 2005 р. – Верховна Рада України продовжила розгляд законів щодо вступу України в СОТ. Було прийнято сім з 16 запропонованих законів.

7 липня 2005 р. – Наприкінці сесії Верховної Ради України в атмосфері шаленої політичної боротьби розглядались решта законопроектів по СОТ. Решту сім законів по СОТ Верховна Рада відклала на осінню сесію.

12 липня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Женеві було підписано українсько-індонезійський протокол про доступ до ринків товарів і послуг. Лишалось підписати подібні протоколи ще з 14 країнами: США, Австралією, Японією (підписали 21 липня 2005 р. в Токіо), Китаєм, Вірменією, Киргизією, Колумбією, Хорватією, Перу, Панамою, Еквадором, Єгиптом, Ісландією, Тайванем.

23 липня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Європейська комісія висунула додаткові умови вступу України до СОТ. ЄК вимагала знизити експортне мито на брухт чорних металів протягом п'яти років з 30 євро за тонну до 5 євро. Це поховало б український металургійний комплекс, позбавивши його сировини.

28 жовтня 2005 р. – РНБОУ обговорила стан переговорів про вступ України до Світової організації торгівлі.

24 листопада 2005 р. – Женева. Міністр економіки України А. Яценюк взяв участь у черговому засіданні робочої групи СОТ.

13-18 грудня 2005 р. – Гонконг. Переговори у форматі Світової організації торгівлі. Україна сподівалась завершити двосторонні переговори з країнами-членами СОТ. Японія виділила 10 млрд дол. кредиту найбіднішим країнам світу для розвитку їхнього аграрного сектору. ЄС та США не змогли погодити обсягти скорочення субсидій своїм фермерам. Саудівська Аравія офіційно стала 149 членом СОТ, а острівна держава Тонга 150-м членом СОТ. У засіданні Шостої конференції СОТ брала участь делегація України на чолі з міністром економіки А. Яценюком. Відбулись зіткнення поліції з корейськими фермерами. Врешті була досягнута паліативна домовленість багатим країнам у разі прийняття 2006 р. угоди про подальшу лібералізацію світової торгівлі, то 2013 р. вони скасують свої сільськогосподарські субсидії.

6 березня 2006 р. – Україна і США підписали угоду про взаємний доступ до ринків товарів і послуг. Лишалось укласти угоди з Австралією, Вірменією, Киргизстаном, Панамою, Тайванем. Американськими умова став доступ на український ринок американської мороженої курятини, за п'ять років в Україні вільно мали діяти філії західних банків та повинні бути скорочені субсидії для українського сільського господарства.

24 березня 2006 р. – Київ. Відбулось перше засідання координаційної ради у зв'язках з Організацією економічного співробітництва і розвитку (ОЕСР). (Урядовий кур'єр – 28 березня 2006).

2 червня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Женеві підписано угоду про додаткові тарифні зобов'язання між Україною та Китайським Тайпенем (Тайванем).

7 червня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що обговорювалось питання створення урядово-парламентської комісії з інтеграції до СОТ.

24 липня 2006 р. – Женева. 149 країн-членів Світової організації торгівлі не домовилися з приводу подальшої лібералізації торгівлі. Корінь проблем стосувався скасування аграрних субсидій. Зокрема, французькі фермери були невдоволені вимогою ЄС вирубати виноградники.

8 серпня 2006 р. – Уряд В. Януковича оголосив про перегляд документів, які потрібні для вступу України до СОТ та ініціював проведення парламентських та громадських слухань з цього питання.

7 вересня 2006 р. – Київ. Прем'єр-міністр України В. Янукович заявив заступнику державного секретаря США Д. Фріду, про зацікавленість у прискоренні вступу України до СОТ.

5 жовтня 2006 р. – Верховна Рада України постановила приєднатися до Протоколу про внесення змін до Міжнародної конвенції про спрощення та гармонізацію митних процедур, вичиненого 26 червня 1999 р. в м. Брюсселі. (Голос України – 23 листопада 2006).

1 листопада 2006 р. – Верховна Рада України провела парламентські слухання «Стан підготовки вступу України до Світової організації торгівлі: проблеми та перспективи».

11 січня 2007 р. – В'єтнам став 150-м членом Світової організації торгівлі.

26 січня 2007 р. – Женева. Відбулися переговори прем'єр-міністра України В. Януковича та Генерального директора СОТ П. Ламі.

31 травня 2007 р. – Верховна Рада України прийняла решту законів, потрібних для вступу до СОТ.

15-20 грудня 2007 р. – Женева. Україна розраховує на засіданні Генеральної ради СОТ бути прийнятою до цієї організації. Після чого український парламент мав прийняти підсумковий закон «Про приєднання України до СОТ». Однак це питання знову було відкладено на 2008 рік.

УКРАЇНА – Організація з безпеки та співробітництва в Європі (ОБСЄ)

1-2 березня 2004 р. – Візит в Україну генерального секретаря ОБСЄ Я. Кубіша. Мова йшла про запрошення ОБСЄ до моніторингу виборів в Україні. У Львові було відкрито зимову академію НАТО «Євроатлантична інтеграція: інструмент безпеки», в якій взяли участь студенти з дев'яти країн. (Голос України – 3 березня 2004).

15 березня 2004 р. – Київ. Голова Верховної Ради України В. Литвин прийняв делегацію Парламентської асамблеї ОБСЄ. Обговорювались питання моніторингу президентських виборів в Україні.

14 липня 2004 р. – Київ. Скандал у зв'язку зі зверненням восьмох країн СНД з критикою щодо політики ОБСЄ в галузі захисту прав людини на пострадянському просторі. Українська опозиція розглядала це як намагання влади апріорі критикувати дії спостерігачів ОБСЄ за президентськими виборами в Україні.

1 вересня 2004 р. – Президент України Л. Кучма обговорив з комісаром ОБСЄ з прав людини Р. Екеусом питання дотримання прав кримських татар.

6 вересня 2004 р. – В Україну прибула місія ОБСЄ з нагляду за проведенням президентських виборів.

26 листопада 2004 р. – Київ. Представник ОБСЄ Я. Кубіш посередничав на переговорах між українською владою та опозицією.

6-7 грудня 2004 р. – Софія. XII міністерська зустрів міністрів закордонних справ країн учасниць ОБСЄ. Західні країни не погодились з пропозицією Росії послабити аспекти захисту прав людини в роботі ОБСЄ, натомість посилити антитерористичну діяльність. Між державним секретарем США К. Пауеллом та російським міністром закордонних справ С.Лавровим проявились розбіжності щодо перспектив врегулювання «заморожених» конфліктів, які є на пострадянській території.

7 грудня 2004 р. – Софія. На нараді міністрів закордонних справ 55 країн учасниць ОБСЄ було прийнято рішення суттєво збільшити чисельність спостерігачів 26 грудня 2004 р. на повторному голосуванні другого туру президентських виборів в Україні.

26 грудня 2004 р. – Спостерігачі від ОБСЄ були присутні на повторному голосуванні другого туру виборів президента України. Загалом вибори відбулись успішно, без брутальних порушень.

13 січня 2005 р. – Зустріч міністрів закордонних справ країн ОБСЄ. Впродовж поточного року в ОБСЄ головувала Словенія. Місія ОБСЄ збиралась стежити за підготовкою до проведення в Україні парламентських виборів у березні 2006 року.

24-28 січня 2005 р. – Відень. Зимова сесія Парламентської асамблеї ОБСЄ, її головою обраний голландець Макс ван дер Лінден.

24 травня 2005 р. – Київ. Представники ОБСЄ закликали Україну в Законі про вибори скасувати положення про можливість голосування проти всіх, оскільки ця норма не підвищує відповідальність виборців за органи влади, які вони обирають.

4 червня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Генеральним секретарем ОБСЄ став французький дипломат Марк Перрен де Брішамбо.

19 грудня 2005 р. – Київ. Прибула підготовча місія ОБСЄ щодо діяльності місії спостерігачів на парламентських виборах 2006 року.

1 січня – 31 грудня 2006 р. – Бельгія головувала в ОБСЄ.

6 березня 2006 р. – Київ. Візит голови ОБСЄ міністра закордонних справ Бельгії К. де Гухта. Обговорювались проблеми підготовки парламентських виборів в Україні.

4 жовтня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Києві з візитом перебував генеральний секретар ОБСЄ Марк Перрен де Брішамбо. Обговорювалися питання співробітництва України з ОБСЄ, зокрема, з питань врегулювання «заморожених» конфліктів на території країн ГУАМ.

16 листопада 2006 р. – Голова Верховної Ради України О.Мороз підписав Постанову Верховної Ради України «Про проведення Шістнадцятої щорічної сесії Парламентської асамблеї Організації з безпеки і співробітництва в

Європі» у період з 5 по 9 липня 2007 року в м. Києві. (Голос України – 13 грудня 2006).

26 квітня 2007 р. – Відень. Міністр закордонних справ України А. Яценюк взяв участь у форумі ОБСЄ.

30 вересня 2007 р. – Спостерігачі ОБСЄ визнали демократичними позачергові парламентські вибори в Україні.

17 листопада 2007 р. – Громадські організації кримських татар звернулися до уповноваженого ОБСЄ з прав людини Р.Екеуса зі звинуваченнями на адресу України в дискримінації кримських татар у земельних питаннях в Криму. (Голос України – 20 листопада 2007).

1 грудня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що міністр закордонних справ України А. Яценюк у Мадриді на 5-му засіданні Ради міністрів Організації з безпеки і співробітництва в Європі оголосив, що Україна висуває свою кандидатуру на головування в ОБСЄ в 2013 році.

Україна – Організація Північноатлантичного договору (НАТО)

5 січня 2004 р. – Новим Генеральним секретарем НАТО офіційно став голландець Яап де Хооп Схеффер. (народився 1948 р. в Амстердамі, юрист, з 1976 працював у МЗС, у 80-х працював у місії Нідерландів в НАТО). На інавгурації він заявив, що НАТО зміцнюватиме відносини з Україною та іншими країнами-партнерами. (Голос України – 6 січня 2004).

13 січня 2004 р. – Брюссель. Міністр закордонних справ України К. Грищенко провів переговори з новим Генеральним секретарем НАТО Яапом Де Хоопсхеффером. За станом на початок 2004 р. українські миротворці перебували в Іраку, Ліберії, Лівані, Косово, Сьєрра-Леоне.

24 січня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що низка громадських організацій Одещини створили Одеське регіональне відділення «Громадської Ліги Україна – НАТО».

11-12 лютого 2004 р. – Київ. Візит голови військового комітету НАТО Гарольда Куйята. Обговорювались питання реформування збройних сил України. Наголошувалось, що на стамбульському самміті НАТО в травні Україна навряд чи укладе угоду про початок підготовки до членства в НАТО. (Голос України – 13 лютого 2004).

17 березня 2004 р. – Верховна Рада України 237 голосами парламентської більшості та «Нашої України» ратифікувала Меморандум про взаєморозуміння з НАТО, який передбачає вільний доступ військ НАТО на територію України, укладений 9 липня 2002 р.

18 березня 2004 р. – Брюссель. Посол України в НАТО В. Хандогій не отримав запрошення міністру закордонних справ України К. Грищенко на самміт розширення НАТО.

27 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що затверджено Цільовий план Україна – НАТО на 2004 р.

2 квітня 2004 р. – Найбільше в історії НАТО розширення. Членами НАТО стали Естонія, Латвія, Литва, Словаччина, Словенія, Болгарія, Румунія. Віднині альянс нараховує 26 країн-членів. Повітряний простір прибалтійських країн охоронятимуть військово-повітряні сили Данії. Генеральний секретар НАТО Я. Де Хооп Схеффер наголошував, що НАТО може офіційно долучитись до операцій на території Іраку в разі запрошення легітимного уряду цієї країни та з санкції ООН. На думку Росії розширення НАТО поховало Договір про звичайні збройні сили в Європі.

14 квітня 2004 р. – Брюссель. Міністр оборони України Є. Марчук презентував стратегічний оборонний бюлетень України на період до 2015 р. До того часу військові витрати прогнозується збільшити з 5 до 15 млрд гривень.

19 квітня 2004 р. – Київ. Перший візит в Україну Генерального секретаря НАТО Япа де Хооп Схеффера. На фоні скандальних виборів мера Мукачевого наголошувалось, що для початку переговорів із НАТО демократія в Україні має досягти більш високого рівня розвитку.

18 травня 2004 р. – Брюссель. Прем'єр-міністр України В. Янукович провів переговори з Генеральним секретарем НАТО Япом де Хооп Схеффером. Обговорювалось виконання програми дій Україна – НАТО.

24-25 травня 2004 р. – Київ. Візит президента Парламентської асамблеї НАТО Д. Баройтера. Наголошувалось на важливості забезпечення демократичного процесу в Україні. Заради цього Президент Л. Кучма був запрошений на стамбульський самміт НАТО.

26-30 травня 2004 р. – Сан-Тропе. Представники ВМФ України взяли участь у нараді, присвяченій підготовці до запланованих на кінець червня 2005 р. навчань у італійському порту Таранто. (Красная звезда – 1 июня 2004).

28 травня – 1 червня 2004 р. – Братислава. Українська парламентська делегація взяла участь у роботі 50-ї весняної сесії Парламентської асамблеї НАТО. Члени асамблеї прийняли спеціальну заяву, присвячену питанню демократичних виборів президента України. (Голос України – 11 червня 2004).

7 червня 2004 р. – Варшава. Міністерська нарада Україна – НАТО. Меморандум про взаєморозуміння щодо використання української транспортної авіації. Генеральний секретар НАТО Яап де Хооп Схеффер наголосив на потребі зміцнення демократії в Україні.

28-29 червня 2004 р. – Стамбул. Саміт НАТО. Кандидатами на вступ до Північноатлантичного альянсу лишаються Албанія, Македонія та Хорватія. Україну на самміті репрезентував Л. Кучма. Наголошувалось, що подальші перспективи співробітництва України з Північноатлантичним альянсом залежать від ступеня демократичності проведення президентських виборів в Україні.

15 липня 2004 р. – Президент України Л. Кучма підписав Указ, яким вніс зміни до військової доктрини України, звідки, зокрема, було виключено положення про те, що Україна готується до набуття членства в Північноатлантичному альянсі.

19 серпня 2004 р. – Рогатинське швейне підприємство «Галпродукт» мало виконати контракт на пошиття форми для генералітету НАТО. (Урядовий кур'єр – 10 серпня 2004).

20-21 вересня 2004 р. – Київ. Візит голови військового комітету НАТО Г. Куйята. Обговорювались питання виконання плану дій військового співробітництва України та НАТО, проект плану дій на 2005 р. та реалізація пілотного проекту формування майбутньої структури Збройних сил України.

29 листопада 2004 р. – Брюссель. Генеральний секретар НАТО Я. де Хооп Схеффер закликав народ України зберегти територіальну єдність та суверенітет, які опинились під загрозою за результатами другого туру президентських виборів.

17 грудня 2004 р. – Київ. Міністр закордонних справ України К. Грищенко на зустрічі з журналістами зазначив, що Росія має сприяти вступу України в НАТО, оскільки це буде гарантією того, що Північноатлантичний альянс ніколи не буде використано проти російських інтересів.

20 січня 2005 р. – Генеральний секретар НАТО Яап де Хооп Схеффер привітав з перемогою на президентських виборах В. Ющенка.

20-21 січня 2005 р. – Берлін. Делегація Міністерства оборони України взяла участь у обговорені графіку проведення маневрів у програмі «Партнерство заради миру».

23 січня 2005 р. – Київ. Генеральний секретар НАТО Яап де Хооп Схеффер був присутній на інавгурації Президента України В. Ющенка.

15-16 лютого 2005 р. – Київ. Засідання громадської ліги Україна – НАТО. Обговорювались питання покращення іміджу НАТО серед українців сходу країни.

22 лютого 2005 р. – Брюссель. Візит Президента України В. Ющенка до штаб-квартири НАТО. Україна збиралась до 2007 р. вступити до Північноатлантичного альянсу. Планувалось швидко повернути до військової доктрини положення про вступ до НАТО. Постало завдання популяризації НАТО в масах. До того часу Україна не ставить питання про вступ до Північноатлантичного альянсу. НАТО пообіцяв впродовж наступних 12 років допомагати в демілітаризації України.

18 березня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Києві відбувся «круглий стіл» «Пріоритети інформаційної підтримки керівників і фахівців військово-промислового комплексу України в контексті євроатлантичної інтеграції». Обговорювались питання стандартизації виробництва.

21 квітня 2005 р. – Вільнюс. Засідання Комісії співробітництва Україна – НАТО на рівні міністрів закордонних справ. Україна підписала Цільовий план дій на 2005 р. з метою реалізації форсованих дій, спрямованих на досягнення членства в альянсі.

27-28 квітня 2005 р. – Київ. Засідання міжпарламентського комітету співробітництва Україна – Парламентська асамблея НАТО.

17-18 травня 2005 р. – Київ. Засідання Комісії Україна-НАТО з питань озброєнь.

23 травня – 2 червня 2005 р. – Навчання НАТО «Кооператив посейдон – 2005» за участі українських військових.

10 червня 2005 р. – Брюссель. Міністр оборони України А. Гриценко підтвердив, що Україна направить свої літаки для проведення операції в Судані.

22 червня – 1 липня 2005 р. – Севастополь. Навчальний семінар «Миротворчий англійський».

19-30 червня 2005 р. – В Україні відбувались навчання за участю підрозділів НАТО «Cooperative Best Effort».

27 червня 2005 р. – Київ. Візит генерального секретаря НАТО Я. Де Хооп Схеффера.

11 липня – 13 серпня 2005 р. – Яворівський полігон. Відбувались традиційні навчання «Щит миру – 2005».

20 липня 2005 р. – Брюссель. Засідання комісії Україна – НАТО з приводу реалізації програми «Партнерство заради миру». Обговорювались основні положення Державної програми розвитку Збройних сил України на 2006-2011 роки, розробленої на основі Стратегічного оборонного бюлетеня України на період до 2015 року.

28 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Києві відбулась міжнародна науково-практична конференція «Роль і місце оборонно-промислового комплексу України в європейських та євроатлантичних структурах безпеки: стан та перспективи».

7 жовтня 2005 р. – Брюссель. Генеральний секретар НАТО Я. Де Хооп Схеффер провів переговори з прем'єр-міністром України Ю.Єхануровим. Обговорювався політичний аспект взаємодії.

9-13 жовтня 2005 р. – За участю країн НАТО та учасників Організації із заборони хімічної зброї відбувались в Україні навчання «Assistex». Це були антитерористичні навчання, які відпрацьовували дії в умовах хімічної атаки.

19-21 жовтня 2005 р. – Київ. Візит Генерального секретаря НАТО Я. Де Хооп Схеффера. Відбулось засідання Північноатлантичної ради та Ради національної безпеки та оборони України в рамках «інтенсивного діалогу». Делегація відвідала Одесу, Харків, Донецьк. Наголошувалось, що «кожний громадянин має відчути потребу в НАТО». (Голос України – 20 жовтня 2005).

2 листопада 2005 р. – Верховна Рада України не спромоглася ратифікувати Меморандум з НАТО щодо використання Північноатлантичним альянсом українських транспортних літаків.

4 листопада 2005 р. – Президент України В. Ющенко призначив головою Місії України при НАТО К. Морозова. (Урядовий кур'єр – 8 листопада 2005).

16 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Брюсселі відбулось засідання Військового комітету Україна – НАТО і Військового комітету євроатлантичного партнерства на рівні начальників генеральних штабів країн-членів НАТО. Обговорювались перспективи Державної програми розвитку Збройних Сил України на 2006-2011 роки.

22-23 листопада 2005 р. – Брюссель. Засідання Комітету Україна – НАТО з питань озброєнь. Уряд України підтримав проект угоди з НАТО щодо утилізації деяких видів озброєнь і боєприпасів. Підписано угоду між Урядом України та агентством НАТО з питань технічного забезпечення і постачання про демілітаризацію легких озброєнь, стрілецької зброї, звичайних боєприпасів і переносних зенітно-ракетних комплексів Збройних сил України (Голос України – 22 листопада 2005).

11 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що 1460 українських офіцерів пройшли підготовку у військових навчальних закладах країнчленів та партнерів НАТО.

24 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що російсько-українське спільне підприємство Ruslan Salis Gmb, до складу якого входять група компаній «Волга-Дніпро» та Авіаційний науково-технічний комплекс імені Антонова, виграло тендер НАТО у розмірі 650 млн євро на забезпечення вантажних перевезень в інтересах НАТО до появи нового європейського військово-транспортного літака Airbus A400M у 2009 році.

13 квітня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна зобов'язалася перед НАТО покращити стан підготовки миротворчого контингенту.

28-29 квітня 2006 р. – Софія. Міністр закордонних справ України Б.Тарасюк взяв участь у засіданні Комісії Україна – НАТО. Українська делегація взяла участь у конференції «Трансформація НАТО: зустрічаючи нові кордони безпеки».

17 травня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Севастополі представники ВМФ України, Великої Британії і НАТО обговорили питання участі в операції «Активні зусилля». Участь у цій військово-морській операції у Середземному морі беруть Росія, Україна, Ізраїль, Єгипет, Марокко, Алжир, Туніс.

18 травня 2006 р. – Засідання робочої групи Україна – НАТО з питань військової реформи. НАТО представляв помічник Генерального секретаря альянсу з питань оборонної політики і планування Дж. Колстон. (Голос України – 19 травня 2006).

8 червня 2006 р. – Брюссель. Міністр оборони України А. Гриценко взяв участь у роботі комісії Україна – НАТО. Сторони погодились, що незважаючи на акції протесту в Криму, підготовка до проведення навчань "Сі бриз" триватиме. Україна висловила готовність направити в Афганістан цивільний персонал для гуманітарної місії. Генеральний секретар НАТО висловив жаль, що навчання «Сі бриз» перетворилися в Україні на політичне питання (Голос України – 10 червня 2006).

27 червня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Феодосії сили, які виступали проти НАТО, завершили акцію протесту проти навчань «Сі бриз – 2006» святковою ходою.

12 серпня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що прес-служба Кабінету Міністрів В. Януковича інформувала про відкладання прийняття плану дій з членства в НАТО до підвищення рівня інформованості населення про цю організацію. Новий уряд пропонував укладати щорічні плани дій Україна – НАТО.

14 вересня 2006 р. – Брюссель. Прем'єр-міністр України В. Янукович провів зустріч з керівництвом НАТО, під час якої відмовився подавати заявку на приєднання України до Плану набуття членства в НАТО.

5 жовтня 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала Меморандум про взаєморозуміння між Кабінетом Міністрів України і Верховним головнокомандуванням Об'єднаних Збройних Сил НАТО з питань трансформації та Верховним головнокомандуванням Об'єднаних Збройних Сил НАТО в Європі щодо використання стратегічної транспортної авіації України в операціях та навчаннях НАТО, підписаний 7 червня 2004 р. у м. Варшаві. (Голос України – 23 листопада 2006).

11 листопада 2006 р. – Наказ міністра оборони України А. Гриценка «Про затвердження інструкції з організації та забезпечення роботи іноземних радників при Міністерстві оборони України та Генеральному штабі збройних сил України».

24 листопада 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова СБУ І. Дріжчаний взяв участь у засіданні Комітету НАТО з питань розвідки і безпеки.

28-29 листопада 2006 р. – Рига. Саміт НАТО. Україна не була запрошена. Франція виступила проти глобальної ролі НАТО. Розширення НАТО взагалі не обговорювалося. Хоча США заявили про потребу вступу до альянсу Албанії, Грузії, Македонії та Хорватії.

10 січня 2007 р. – Рада НАТО продовжила повноваження Генерального секретаря Я. Де Хооп Схеффера до кінця 2009 року.

10 лютого 2007 р. – Мюнхен. Президент України В. Ющенко провів переговори з Генеральним секретарем НАТО Я. де Хооп Схеффером.

26-27 квітня 2007 р. – Осло. Міністри закордонних справ країн НАТО засудили рішення Росії про мораторій на виконання Договору про звичайні збройні сили в Європі (1990 р.).

12 червня 2007 р. – Відень. Конференція по звичайним видам озброєнь в Європі. Росія погрожувала накласти мораторій на зазначений договір 1990 р. (змінений 1999 р.), якщо зміни не ратифікують країни НАТО. Останні вимагають від Росії виведення військ із Придністров'я та Абхазії.

9-22 липня 2007 р. – Крим. Навчання НАТО «Сі Бріз – 2007». Сторони відсвяткували десятиріччя «Хартії про особливе партнерство між Україною та НАТО».

14 грудня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що українські миротворців у Косово нагороджені медалями НАТО «За службу миру».

УКРАЇНА – Організація Чорноморського економічного співробітництва (ОЧЕС)

30 квітня 2004 р. – Баку. Засідання ради міністрів закордонних справ Організації Чорноморського економічного співробітництва.

21 липня 2004 р. – Київ. Міністр закордонних справ України К.Грищенко прийняв голову секретаріату ОЧЕС Г. Чачалашвілі. Крім проблем цієї регіональної організації обговорювалась напружена ситуація навколо Південної Осетії.

11-27 серпня 2004 р. – Військово-морські навчання сил «BLACKSEAFOR».

5 листопада 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Сочі відбулась зустріч керівників прикордонних служб Болгарії, Грузії, Румунії, Туреччини та України. Сторони досягли домовленості щодо активізації роботи над єдиної нормативної бази діяльності прикордонних служб країн ОЧЕС.

25 листопада 2004 р. – Анкара. Перший віце-спікер Верховної Ради України А.Мартинюк взяв участь у засіданні генеральної ради Парламентської асамблеї Чорноморського економічного співробітництва.

25 грудня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Перший заступник голови Верховної Ради України А. Мартинюк прийняв генерального секретаря постійного секретаріату Організації Чорноморського економічного співробітництва Т. Джапаридзе.

10 березня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в грецькому місті Александруполіс відбулась зустріч міністрів енергетики країн членів ОЧЕС. Україну презентував міністр енергетики І. Плачков. Обговорювались питання регіональної енергетичної співпраці.

24 березня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Донецьку відбулось чергове засідання комітету з економічних, торговельних та екологічних питань Парламентської асамблеї Чорноморського економічного співробітництва.

7-9 червня 2005 р. – Київ. Відбулось 25-те засідання сесії Парламентської асамблеї Чорноморського економічного співробітництва. Обговорювались питання екологічної безпеки та співробітництва в сфері торгівлі й культури. До ПАЧЕС входять 12 країн – Албанія, Азербайджан, Болгарія, Вірменія, Греція, Грузія, Молдова, Румунія, Росія, Сербія і Чорногорія, Туреччина, Україна. Парламенти Єгипту, Ізраїлю, Словаччини, ФРН і Франції мають статус спостерігачів ПАЧЕС. Участь у роботі форуму взяли парламентські делегації Сербії, Чорногорії, Албанії, Грузії, Румунії, Російської Федерації, іноземні спостерігачі та спеціальні гості. Обговорювались питання економічних аспектів вирішення екологічних проблем у країнах-членах ПАЧЕС, співробітництво в сфері пізнавального туризму. Україна передала головування в ПАЧЕС Албанії. (Голос України – 8 червня 2005).

25-26 жовтня 2005 р. – Тирана. Засідання Парламентської асамблеї Організації чорноморського економічного співробітництва.

17 грудня 2005 р. – Газета "Голос України" повідомила, що у Тбілісі відбулася третя зустріч спеціальних представників держав-учасниць угоди про створення «Блексіфор». Обговорювались питання проведення по рятункових операцій та запобігання терористичній діяльності на Чорному морі.

5 травня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що за ініціативою «Укрінформу» буде створено асоціацію національних інформаційних агентств країн Причорномор'я.

1 червня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила про створення Асоціації національних інформаційних агентств країн Причорномор'я, до якої увійшли національні інформаційні агентства Азербайджану, Греції, Туреччини, Албанії, Вірменії, Болгарії, Росії, Грузії, Молдови, Румунії, Сербії та Чорногорії, України.

6-8 червня 2006 р. – Єреван. На 27 засіданні Парламентської асамблеї Чорморського економічного співробітництва соціаліст І.Бокий був обраний віце-президентом ПАЧЕС.

7 червня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Одесі відбулось чергове 17 засідання асамблеї міжнародного Чорноморського клубу, створеного 1992 р. для зміцнення ділового співробітництва між портовими містами країн чорноморського басейну. Зазначена неурядова організація має статус спостерігача при організації Чорноморського економічного співробітництва.

26-27 вересня 2006 р. – Київ. Зустріч керівників митних відомств країн Чорноморського регіону.

27 вересня 2006 р. – Сочі. Зустріч міністрів енергетики країн Організації чорноморського економічного співробітництва. Обговорювалися питання розвитку регіональної енергетичної системи.

28 вересня 2006 р. – Сочі. Зустріч міністрів транспорту країн ОЧЕС. Затверджено план побудови автомагістралі навколо причорноморського регіону.

1 листопада 2006 р. – Москва. Робоча зустріч міністрів закордонних справ країн Організації чорноморського економічного співробітництва. Україну представляв заступник міністра закордонних справ М. Маймескул. На засіданні обговорювалися питання транспортного, енергетичного, екологічного та інших форм співробітництва країн-членів ОЧЕС. (Урядовий кур'єр – 3 листопада 2006).

22 лютого 2007 р. – Верховна Рада України ратифікувала протокол про збереження біорізноманіття та ландшафтів Чорного моря до Конвенції про захист Чорного моря від забруднення, підписаний в м. Софія 14 червня 2002 р. (Голос України – 22 березня 2007).

13 березня 2007 р. – Верховна Рада України ратифікувала додатковий протокол до Угоди між урядами держав – учасниць Чорноморського Економічного Співробітництва (ЧЕС) про співробітництво у наданні надзвичайної допомоги і ліквідації надзвичайних ситуацій, що виникли внаслідок лих природного і техногенного характеру, підписаний 20 жовтня 2005 р. у м. Києві. (Голос України – 3 квітня 2007).

19 квітня 2007 р. – Белград. Засідання Ради міністрів закордонних справ країн-членів Організації чорноморського економічного співробітництва. Обговорювалися проблеми взаємодії ОЧЕС та ЄС.

25-26 червня 2007 р. – Анкара. Президент України В.Ющенко взяв участь у саміті ОЧЕС, присвяченому 15-річчю цієї структури. (Голос України – 27 червня 2007).

12 жовтня 2007 р. – Тижневик «2000» повідомив, що в Нью-Йорку відбулося неформальне засідання міністрів закордонних справ країн Організації чорноморського економічного співробітництва. Обговорювалися проекти, які мали підвищити практичну ефективність багатостороннього співробітництва в рамках ОЧЕС.

1 листопада 2007 р. – Україна набула статус головуючого в ОЧЕС (до квітня 2008 р.).

14-15 листопада 2007 р. – Київ. Конференція «Безпека і стабільність в регіоні Чорного моря: регіональна співпраця і врегулювання заморожених конфліктів».

15 листопада 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» подала інформацію про те, що Угорщина вирішила брати активну участь у діяльності ОЧЕС.

Україна – Організація Об'єднаних Націй (ООН)

17 січня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що віце-прем'єр-міністр України з гуманітарних питань Д. Табачник обговорив питання реалізації програм боротьби зі СНІД в Україні з представником ЮНІСЕФ Джеремі Хартлі. Глобальні фонди з боротьби зі СНІД були незадоволені темпом реалізації їхніх грантів та проектів в Україні.

23 січня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що постійний представник України при Раді Безпеки ООН М. Кулик взяв участь у спеціальному засіданні РБООН, присвяченому захисту дітей під час збройних конфліктів.

31 січня 2004 р. – Чорнобиль відвідав заступник Генерального секретаря ООН Я. Егеланд.

4 лютого 2004 р. – Верховна Рада України ратифікувала Кіотський протокол до рамкової Конвенції ООН про зміну клімату. Наголошувалось, що у разі, коли кількісний показник антропогенних викидів буде зменшено нижче встановленого рівня, то різницю між фактичними показниками та встановленими можна буде передати іншій стороні на основі укладеної угоди, або зарахувати її в рахунок наступних років. (Голос України – 5 лютого 2004).

1 березня 2004 р. – Київ. Україна та ЮНІСЕФ підписали угоду про допомогу безпритульним дітям.

15 березня 2004 р. – Женева. Міністр закордонних справ України К. Грищенко взяв участь у роботі 60-ї сесії Комісії ООН з прав людини.

20 березня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у Відні підписано Рамкову програму співробітництва між Україною та ЮНІДО на період до 2007 р.

26 квітня 2004 р. – Заява Генерального секретаря ООН К. Аннана з приводу 18 річниці аварії на ЧАЕС. Допомога постраждалим має тривати. Проте грошей все ще не вистачало навіть на добудову комплексу "Укриття" на зруйнованим четвертим енергоблоком Чорнобиля.

12 травня 2005 р. – Париж. Віце-прем'єр-міністр Д. Табачник взяв участь у заходах, призначених святкуванню 50-річчя членства України в ЮНЕСКО.

16 червня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що у Верховній Раді України відбулись слухання щодо виконання чорнобильської програми ПРООН за 2002-2005 рр.

30-31 серпня 2004 р. – Візит в Україну делегації МАГАТЕ. Здійснювався технічний огляд Рівненської та Хмельницької АЕС. (Голос України – 1 вересня 2004).

7 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що заступник міністра закордонних справ України В. Єльченко взяв участь у роботі 170-ї сесії Виконавчої ради ЮНЕСКО. Україна ініціювала проведення під егідою ЮНЕСКО фестивалю в Артеку. Також повідомлялось, що представник України при ООН В.Кучинський був обраний головою третього комітету ГА ООН, який розглядає соціально гуманітарні питання та проблеми дотримання прав людини.

9 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в Женеві на 55-му засіданні Виконкому програми Верховного комісара ООН у справах біженців з нагоди 50 річчя Конвенції про статус репатріантів наголошувалось на важливості досвіду України з інтеграції кримських татар.

14 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що на XXIII конгресі всесвітнього поштового союзу Україна була обрана до Ради поштової експлуатації цього союзу.

15 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що представник України при ООН В. Кучинський закликав виділити додаткове місце непостійного члена РБ ООН для регіональної групи східноєвропейських держав.

23 жовтня 2004 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що міністр закордонних справ України К. Грищенко привітав своїх колег з Аргентини, Греції, Данії, Танзанії, Японії, які на період 2005-2006 рр. обрані непостійними членами Ради Безпеки ООН.

16 листопада 2004 р. – Київ. Президент України Л. Кучма провів переговори з представником Програми розвитку ООН (ПРООН) Ф. Донела. Обговорювались питання посилення зв'язків України з ООН напередодні святкування 60-річчя заснування ООН у 2005 році.

29 листопада 2004 р. – Генеральний секретар ООН К. Аннан закликав народ України зберегти територіальну цілісність країни.

15 січня 2005 р. – Київ. Президент України В. Ющенко прийняв представника ООН К.Межея, який презентував доповідь експертів про «нову хвилю реформ» в Україні.

16 лютого 2005 р. – Набув чинності Кіотський протокол щодо захисту навколишнього середовища, який передбачає збереження обсягу викиду парникових газів до 2012 р. на рівні 1990 року. США вважають Кіотський протокол «політичним документом, який не має наукового обґрунтування».

2 травня 2005 р. – Нью-Йорк. У штаб-квартирі ООН відкрилась міжнародна конференція, присвячена перегляду Договору про нерозповсюдження ядерної зброї, який був укладений 1968 р. і з того часу періодично переглядається кожні п'ять років.

5 травня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що в чилійській столиці Сантьяго міністр закордонних справ України Б. Тарасюк взяв участь у роботі Економічної комісії ООН для Латинської Америки і Карибського басейну (СЕРАС).

10 травня 2005 р. – Київ. Співачка Руслана стала послом доброї волі ЮНІСЕФ.

20 травня 2005 р. – Женева. Україна взяла участь у роботі 58-ї сесії Всесвітньої організації охорони здоров'я.

26 травня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що перший заступник голови Верховної Ради України А. Мартинюк зустрівся з президентом Всесвітньої асоціації «Блакитні шоломи ООН – солдати миру» Л. Байроу.

26 травня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що президент України В. Ющенко провів переговори із заступник генерального директора ЮНЕСКО з питань культури М. Бушнакі. В Парижі була запланована виставка трипільської культури.

28 травня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в 2005 р. за участь українських військових у миротворчих операціях ООН очікувалась компенсація у 152 млн 200 тис. гривень.

4 серпня 2005 р. – США та Китай блокували рішення про розширення Ради Безпеки ООН на шість країн, два непостійних та чотири постійних члени Ради Безпеки ООН. Китай виступив проти членства Японії.

2 вересня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, до С. Осауленко призначений представником України у комісії ООН з народонаселення і розвитку.

6-7 вересня 2005 р. – Відень. Україна перед МАГАТЕ презентувала національну доповідь з питань подолання наслідків Чорнобильської катастрофи. ООН наголосила на перебільшенні даних про смертність в наслідок чорнобильської катастрофи. (Голос України – 7 вересня 2005).

10 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що за даними ООН Україна в 2005 р. за індексом людського розвитку опустилася з 70-го на 78-е місце в світі.

13-29 вересня 2005 р. – Париж. 172 сесія виконавчої ради ЮНЕСКО. Україна ініціювала перетворення «Артеку» на центр ЮНЕСКО. Ухвалено Конвенцію про культурну різноманітність,

15 вересня 2005 р. – Нью-Йорк. Президент України В. Ющенко виступив перед Генеральною Асамблеєю ООН. Прийнято підсумковий документ «Вісім цілей тисячоліття». (Голос України. – 16 вересня 2005).

12 жовтня 2005 р. – Газета "Голос України" повідомила, що Республіка Конго, Гана, Катар, Словаччина, Перу обрані на дворічний термін непостійними членами Ради Безпеки ООН. З 1 січня 2006 р. зазначені країни протягом двох років виконуватимуть ці обов'язки разом із іншими непостійними членами: Аргентиною, Данією, Грецією, Японією і Танзанією, термін мандату яких минає 31 грудня 2006 року.

14 жовтня 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що К. Мацуура переобраний на посаду Генерального директора ЮНЕСКО.

22 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» опублікувала Заяву Верховної Ради України «Про шістдесяту річницю Організації Об'єднаних Націй». Україна належала до першої двадцятки держав-миротворців ООН.

25 жовтня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Києві у Старонаводницькому ландшафтному парку біля мосту Патона урочисто заклали Алею Слави миротворців Організації Об'єднаних Націй.

5 листопада 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна стала співавтором резолюції Генеральної Асамблеї ООН, яка засуджує будь-які прояви релігійної нетерпимості та насильства на етнічному чи релігійному ґрунті.

16 листопада 2005 р. – Верховна Рада України ратифікувала Додатковий протокол до Угоди між Україною та Міжнародним агентством з атомної енергії про застосування гарантій у зв'язку з договором про нерозповсюдження ядерної зброї, підписаний 15 серпня 2000 р. у м. Відні. (Голос України – 8 грудня 2005).

16 листопада 2005 р. – Париж. Президент України В. Ющенко взяв участь у відзначенні 60-річчя ЮНЕСКО. (Голос України – 17 листопада 2005).

23 листопада 2005 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що постійний представник України при міжнародних організаціях у Відні В. Єльченко обраний головою комісії Організації Договору про заборону ядерних випробувань.

5 січня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила про намір України у 2007 р. підготувати й представити в ООН документ щодо визнання голодомору 1932-1933 рр. «навмисним геноцидом проти українського народу».

24 січня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що ЮНІСЕФ затвердила програму співробітництва з Україною на період 2006-2010 років. Кошторис програм 12 млн дол.

4 лютого 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Ігор Пономаренко обраний головою робочої групи з газових питань Європейської економічної комісії ООН.

11 березня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що професійна спілка працівників ООН більшістю голосів висловила вотум недовіри генеральному секретареві організації К. Аннану, який запропонував перевести на позаштатну основу тисячі робочих місць. Відповідно до поданої концепції це мало б зробити ООН менш бюрократичною і більш ефективною.

15 березня 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала Міжнародну конвенцію про боротьбу з актами ядерного тероризму, підписану від імені України 14 вересня 2005 р. у м. Нью-Йорку. (Голос України – 28 квітня 2006)

24-26 квітня 2006 р. – Київ. Генеральний директор ЮНЕСКО К. Мацуура взяв участь у роботі міжнародної конференції «Двадцять років чорнобильської катастрофи: погляд у майбутнє».

9 травня 2006 р. – Україна була обрана до Ради ООН з прав людини. (Голос України – 11 травня 2006). На думку заступника міністра закордон-

них справ України В. Хандогія, «створення Ради ООН з прав людини є вдалим прикладом реформування Організації в цілому» (Голос України – 13 травня 2006).

31 травня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що представник ООН в Україні Ф. О'Донелл вважав, що близько 15 відсотків населення України живуть за межею бідності.

21 червня 2006 р. – Республіка Чорногорія стала 192-м членом ООН.

1 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у селі Гвардійське на Хмельниччині встановлено пам'ятний знак з нагоди занесення Комітетом із всесвітньої спадщини ЮНЕСКО в Список всесвітньої спадщини геодезичної Дуги Струве. Список ЮНЕСКО становить 812 пам'яток всесвітнього значення. Дуга Струве єдине серед них науково-технічне диво, яке перетинає з півночі на південь території десяти європейських країн.

1 липня 2006 р. – Рада Безпеки ООН розглядала кандидатури наступника К. Аннана. На посаду генсека Об'єднаних Націй претендували таїландець Сатаратай, кореєць Пан Гі Мун, ланкієць Джаянта Дханапала. Фаворитом за результатами негласного голосування став Пан Гі Мун.

8 липня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Кабмін створив Українське агентство міжнародного розвитку при Міністерстві закордонних справ.

26 липня 2006 р. – Верховна Рада України вирішила прийняти зміни до Статуту Гаазької конференції з міжнародного приватного права, схвалені Двадцятою сесією Гаазької конференції з міжнародного приватного права 30 червня 2005 року. (Голос України – 12 серпня 2006).

27 липня 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала Сьомий додатковий протокол до Статуту Всесвітнього поштового союзу, підписаний від імені України 5 жовтня 2004 р. в м. Бухаресті. (Голос України – 12 серпня 2006).

19 серпня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Україна на 69-сесії Комітету ООН з ліквідації расової дискримінації успішно звітувала щодо виконання зазначеної конвенції.

31 серпня – 1 вересня 2006 р. – Конференція Організації Договору щодо заборони ядерних випробувань.

2 вересня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що «Організація за демократію й економічний розвиток – ГУАМ» знову звернулася до Генеральної Асамблеї ООН з прохання про включення до порядку денного пункту про тривалі конфлікти на просторі ГУАМ та їхні наслідки для міжнародного миру, безпеки й розвитку.

5-10 вересня 2006 р. – Київ. 31-ша генеральна асамблея Міжнародної ради жінок. У роботі форуму взяли участь представниці 35 країн світу і 200 активісток жіночого руху України. Міжнародна рада жінок є найстарішою гро-

мадською міжнародною організацією, створеною 1888 р. Це жіноче об'єднання має свої представництва з консультативним статусом у багатьох міжнародних організаціях системи ООН.

19 вересня 2006 р. – Відень. Міністр палива та енергетики України Ю. Бойко взяв участь у засіданні 50-ї сесії Генеральної Асамблеї МАГАТЕ. Він закликав країни-донори докласти додаткових зусиль для розв'язання проблеми виведення ЧАЕС з експлуатації і перетворення об'єкту "Укриття" на екологічно-безпечну зону. (Голос України – 20 вересня 2006).

19 вересня 2006 р. – Нью-Йорк. Початок загальнополітичної дискусії на 61-й сесії Генеральної Асамблеї ООН. До 25 вересня в Нью-Йорку перебувала українська делегація на чолі з Б. Тарасюком. Грузія і Таджикистан позбавлені права голосу на Генеральній Асамблеї ООН через борги до її бюджету. Генасамблея ООН внесла до розкладу своєї 61-ї сесії питання про заморожені конфлікти на території колишнього СРСР.

25 вересня 2006 р. – Нью-Йорк. На Генеральній Асамблеї ООН виступив міністр закордонних справ України Б. Тарасюк. Він запропонував визнати голодомор геноцидом українського народу.

2 жовтня 2006 р. – Нью-Йорк. Постійні члени Ради Безпеки ООН підтримали кандидатуру 62-річного південного корейця Пан Гі Муна на посаду Генерального секретаря ООН.

9 жовтня 2006 р. – Вихідець з Республіки Корея Пан Гі Мун офіційно обраний Генеральним секретарем ООН.

18 жовтня 2006 р. – Верховна Рада України ратифікувала конвенцію ООН проти корупції, підписану від імені України 11 грудня 2003 р. в м. Меріда (Мексика). (Голос України – 16 листопада 2006)

25 жовтня 2006 р. – Париж. ЮНЕСКО провела науковий колоквіум, присвячений 150-річчю з дня народження Івана Франка.

7-17 листопада 2006 р. – Женева. Відбулася Третя конференція з розгляду дії конвенції про заборону або обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї.

6 грудня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Києві проходив молодіжний саміт ООН «Розвиток волонтерства і соціального партнерства в Україні».

31 грудня 2006 р. – Закінчення повноважень Генерального секретаря ООН К. Аннана. Непостійними членами Ради Безпеки ООН на 2007-2008 рр. замість Греції, Данії, Танзанія та Японії стали Бельгія, Італія, ПАР, Індонезія.

1 січня 2007 р. – Офіційно почав виконувати функції Генерального секретаря ООН південнокорейський дипломат Пан Гі Мун.

23 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що торік ООН направила Україні п'ять пропозицій з участі в нових миротворчих місіях. В тому числі в Судані та Лівані.

31 січня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Україні з робочим візитом побував Спеціальний доповідач ООН з питань шкідливого впливу незаконних перевезень та захоронення токсичних відходів на реалізацію прав людини Окечукву Ібеану.

31 січня 2007 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Україна приєдналася до співавторів схваленої 26 січня резолюції ООН, яка засуджує будь-які спроби заперечення голокосту.

9 лютого 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Голова Верховної Ради України О. Мороз провів переговори з президентом Міжнародного кримінального суду Ф. Кіршем. Останній зазначив, що 139 держав підписали Римський статут і 104 з них є повноправними членами Міжнародного кримінального суду. Він закликав зробити це і Україну.

23 березня 2007 р. – Газета «Голос України» зазначала, що за повідомленнями багатьох інформаційних агентств, ООН стурбована високим рівнем дитячої проституції в Україні.

27 березня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що ООН спрямовує майже 220 тис. дол. на боротьбу зі СНІДом у Миколаївській області.

5 червня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Женеві під час роботи 45-ї сесії Комітету ООН з прав дитини відбувся розгляд першої періодичної доповіді України про виконання Факультативного протоколу до Конвенції про права дитини стосовно торгівлі дітьми, дитячої проституції і дитячої порнографії.

7-8 червня 2007 р. – Київ. Відбувся 4-й Міжнародний форум «Захист прав людини у боротьбі з тероризмом». (Голос України – 8 червня 2007).

19 вересня 2007 р. – Газета "Голос України" повідомила, що в щорічному дослідженні Всесвітнього банку зазначається, що за рівнем сплати податків Україна на 174-му місці з 175 країн. За ступенем захисту інвесторів України на 142-му місці.

24-26 вересня 2007 р. – Нью-Йорк. Делегація України на чолі з міністром закордонних справ А. Яценюком взяла участь у роботі 62-ї сесії Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй.

26 вересня 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що Україна на ГА ООН запропонувала прийняти екологічну конституцію Землі. У світі негайно слід внести новий екологічний порядок. За порушення екологічних норм пропонується встановити жорсткі міжнародні санкції.

1 листопада 2007 р. – Париж. Перший заступник міністра закордонних справ В. Огризко представив проект резолюції, який визнає голодомор геноцидом українського народу. (Голос України – 2 листопада 2007).

10 листопада 2007 р. – Газета «Голос України» повідомила, що ООН встановила Міжнародний день демократії, який відзначатиметься щорічно 15 вересня.

УКРАЇНА – Центральноєвропейська ініціатива (ЦЄІ)

24-25 травня 2004 р. – Словенія. Зустріч міністрів закордонних справ країн учасниць Центральноєвропейської ініціативи. Обговорювались питання подальшого розвитку регіонального співробітництва після розширення ЄС, питання перемитництва, боротьби проти тероризму.

27-28 травня 2004 р. – Мамая. (Румунія). Президент України Л. Кучма взяв участь у засіданні президентів центральноєвропейських країн. Обговорювалось регіональне співробітництво та ситуація на Балканах.

2-5 червня 2004 р. – Ялта. Зустріч бізнесменів країн учасниць Центральноєвропейської ініціативи.

1-2 червня 2005 р. – Високі Татри (Словаччина). Заступник міністра закордонних справ України І. Долгов взяв участь у зустрічі міністрів закордонних справ країн Центральноєвропейської ініціативи.

22 вересня 2005 р. – Газета «Голос України» повідомила, що в Києві відбувалась У Міжнародна конференція країн Центральної і Східної Європи «Національні програми якості та національні нагороди якості – інструменти розвитку рухів за якість і досконалість».

14-15 жовтня 2005 р. – Загреб. Президент України В. Ющенко мав взяти участь у зустрічі президентів країн Центральної Європи. Проте, зважаючи на потреби проведення внутрішньополітичних консультацій візит було скасовано.

25 листопада 2005 р. – м. П'єштяни (Словаччина). Прем'єр-міністр України Ю. Єхануров взяв участь у зустрічі голів урядів країн учасниць Центральноєвропейської ініціативи та взяв участь у роботі міжнародної конференції «Україна на шляху до ЄС: очікування, можливості й обмеження». (Голос України – 25 листопада 2005).

19 травня 2006 р. – Варна. Президент України В. Ющенко взяв участь у саміті країн Центральноєвропейської ініціативи «Сьогодення і майбутнє Центральної Європи».

26 травня 2006 р. – Тирана. Заступник міністра закордонних справ України А. Веселовський взяв участь у роботі міністрів закордонних справ країн Центральноєвропейської ініціативи. Албанія головувала в ЦЄІ.

4 серпня 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що Чорногорія стала членом Центральноєвропейської ініціативи.

28 листопада 2006 р. – Газета «Урядовий кур'єр» повідомила, що заступник міністра закордонних справ В. Огризко взяв участь у роботі саміту країн Центральноєвропейської ініціативи. Наголошувалося на важливості визнання європейської перспективи за країнами ЦЄІ, які не є членами ЄС.

12 грудня 2006 р. – Газета «Голос України» повідомила, що у Києві відбувається триденна конференція сторін рамкової конвенції про охорону і стабільний розвиток Карпат. У першій зустрічі Конференції сторін Карпатської конвенції взяли участь делегації України, Польщі, Румунії, Сербії, Угорщини, Словаччини, Чехії, Австрії, Італії, Франції – країн, що підписали Карпатську конвенцію.

24-25 травня 2007 р. – Брно. Саміт глав держав Центральноєвропейської ініціативи. Внаслідок загострення внутрішньополітичної кризи в України Президент В. Ющенко скасував свій візит до Брно.

27 листопада 2007 р. – Софія. Міністр закордонних справ України А. Яценюк взяв участь у нараді міністрів країн Центральноєвропейської ініціативи.

Наукове видання

ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Анотована історична хроніка міжнародних відносин (2004-2007)

Верстка та оригінал-макет *Л. Мигаля*

Підписано до друку 7.04.2015 р. Формат 70х100 1/16
Ум. друк. арк. 32,0. Обл. вид. арк. 28,27.
Наклад 300. Зам. 70. 2014 р.

Поліграф. д-ця Ін-ту історії України НАН України
Київ 1, Грушевського, 4.